Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

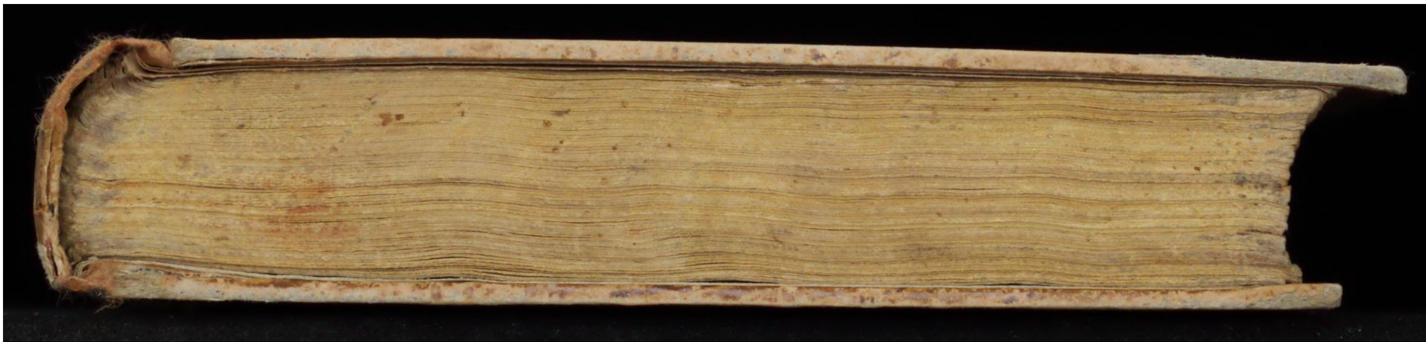

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

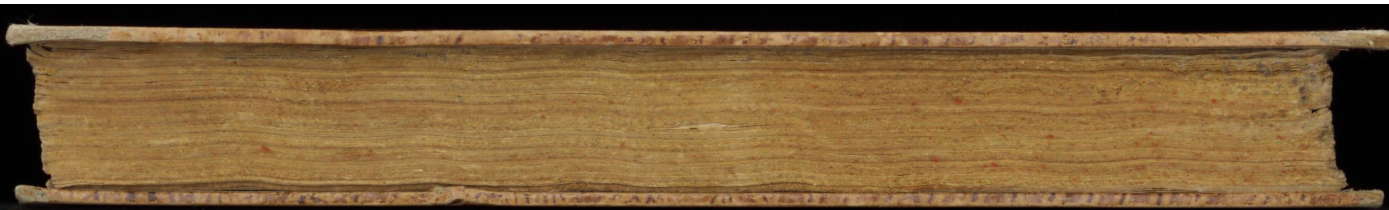
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

~~89 b~~
170 G 77
SW 1146
CA 120

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Gloſa prime partis Alexan
dri Joannis Synthen.

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK
'S GRAVENHAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

SCribere clericulis paro doctrinale
nouellis
Pl'aqꝫ doctoꝝ ſociabo ſcp̄ta meoꝝ.
Jamqꝫ legent pueri pro nugis maximiani
Quę veteres ſocijs nolebant pandere charis
Pręſens huic operi ſit gratia pneumatis almi
Me iuuet et faciat complere ꝙ vtile fiat
Si pueri primo nequeant attendere plene
Hic tamen attendat qui doctoris vice fungẽs eſt
Atqꝫ legens pueris laica lingua reſerabit
Et pueris etiam pars maxima plana patebit
VOces in primis quas per caſus variabis
Ut leuius potero te declinare docebo
Iſtis confinem retinent heteroclita ſedem
Atqꝫ gradus triplicis collatio ſubditur iſtis

Cuiqꝫ ſit articulo quę vox ſocianda notabo
Hinc de pꝛęteritis petꝫ ſequar atqꝫ ſupinis
His defectiua ſuberunt et anomala verba
Verboꝛum foꝛmas exinde notabo quaternas
Hinc pꝛo poſſe meo vocum regimen reſerabo
Quo iungenda modo cōſtructio ſit ſociabo
Poſt hęc pandetur quę ſyllaba quāta locetur
Accētus noꝛmas ex hinc variare docebo
Tandem grāmaticas pꝛo poſſe docebo figuras
Quāuis doctrina non ſit ſatis hęc geueralis
Pꝛoderit ipſa tamen plus nugis maximiani
Poſt alphabetum minus hęc doctrina legetur
Inde leget maius mea qui documenta ſequetur
Iſte fere totus liber eſt extractus ab illo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ De nominum inflectione ſcd̄m ordinem. et primū de prima.

REctis as es ā dat declinatio prima
¶ Omnia nomīa q̇bꝰ latina vtit̄ eloquētia. quīqꝫ de clinationibꝰ inflectūtur. At de ꝑma id collige. ¶ Prima declinatio tres hꝫ terminationes ſm̄ latinos ſcilꝫ as. vt Andreas. Eſaias. Iudas. Mathias Helias. Ezechias Ananias Caiphas Meſſyas. ¶ Es vt Anchiſes Chryſes Eufrates Manaſſes Boriſtenes Phares. ¶ A vt Poeta Roma Muſa Libra clitella Gleba Herba. ¶ Eſt autem decli natio vniꝰ dcōnis ꝑ diuerſos caſus variatio in fine. Caſus quidem ſex ſūt ſcd̄m latinos. ¶ Primus dr̄ ntūs eo qd̄ ꝑ ip̄m nominamꝰ res quaſlibet Dicit̄ ꝛ rectꝰ: qꝛ primꝰ ipſe natura naſcit̄. Item rectꝰ primus ſiue ꝑma rīꝰ. ꝛ caſus intrāſitiuꝰ. ¶ Secūdus Gtūs: qꝛ ꝑ ip̄m genꝰ ſignificamꝰ. ꝛ qꝛ alios caſus de ſe gignit. Dicit̄ poſſeſſiuꝰ eo ꝙ poſſeſſiua ꝑ ip̄m interp̄tā tur. ꝛ ꝑ ip̄m poſſeſſionem ſcamꝰ. Etiam paternꝰ. qꝛ patronymica in eū reſoluūtur. ¶ Tercius Dtūs dr̄ a dādo. Item caſus amicoꝝ. ꝛ caſus cō mēdaticiꝰ. ¶ Quartꝰ Accūs ſeu cauſatiuꝰ ꝛ caſus inimicoꝝ. ¶ Quin tus Vtūs ꝛ ſalutatoriꝰ. Item vltimꝰ apud grecos a ſalutādo ꝛ vocādo. Dicit̄ ꝛ rectꝰ ſpecialis vel ſecūdariꝰ. ¶ Sextus. Abltūs ab auferendo. Compatiuꝰ: qꝛ a compatiuo regit̄. Item latinꝰ ſiue romanꝰ: qꝛ a roma nis inuētus. greci ꝓ eo carētes loco eiꝰ gtō vel dtō ſm̄ exigētiam vtebā tur. Vn̄ Virgiliꝰ. Et crurum tenus a mēto palearia pendent. Tenꝰ em̄ prepoſitio greca ē. Paleare vel palearium pellis q̄ ſub collo bouis fluitat huc illuc ad modum palee. Abltūs ſepe ponit̄ ꝑ gtō. vt idem Virgi. Li bra die ſomniqꝫ pares vbi fecerit horas. Et Ouidiꝰ. Prima fide vociſqꝫ rate tentamia ſumpſit. Vbi fide ꝑ fidei. die ꝑ diei. ſi veꝝ ſit cōiunctionem copulatiuam copulare caſus ſil'es. Abltūs q̄ꝫ pro dtō poni inuenit̄. Vt apud Virgi. Parce metu citherea manēt immota tuoꝝ. fata tibi. vtpote latius infra patebit. ¶ Circa in a nomia notādum. ꝙ nomia figuraꝝ in a apud grecos terminātur i e. vt Syncopa vel ſyncope. Apocopa l' apō cope. Et q̄ terminātur in e pn̄t terminari in a p̄ter ſynecdoche. Itē noīa ar tium apud latinos in a finiūtur. ꝛ apud grecos in e. vt Grammatica vel grāmatice. logica vel logice. dialectica. muſica. arithmetica. Et etiam iſta Magdalena Helena. Vn̄ apud Quintilianū de muſice ꝛ eiꝰ laudibus. Item Quid ſit rhetorice ꝛ eiꝰ finis. Que materia eius rhetorices. Que nomia paſſim apud viros fide dignos inuēta ſunt. Alia regula Nullum nomē in a ſaltē declinabile ꝑme declinatiōis eſt. neutri gn̄is. p̄ter Paſcha

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Polēta Jota Zizania Mămona Manna. ¶ Circa as. Propa noīa in
as ꝑ eodem pn̄t termīari in a. vt Meſſyas vel a getas. vel a Syria l'as.
Chete as vel a Syllas vel ſylla. Quō tn̄ autores ita ꝛ nos ijs vtamur.
Apud Therētium em̄ in adelphis legim⁹. Geta aūt hic nō adeſt. Apud
eundē i. Andria aut tu aut hic. Syria. Et i Eunuco Chetea. Itē apud
Prudentiū. Sylla foꝝ ſtatuit. Nihil igiꝭ autoꝝ imitatiōe tuti⁹ Alia re
gula in as noīa p̄me decli. fere oīa ppa ſunt. vt Andreas Jonas Judas.
dico fere. qꝛ Sathanas Cephas ꝑ petra dorcas ꝑ caprea appellatiua ſūt
¶ Circa es. In es noīa p̄me declinatiōis qdā ppa ſunt. vt anchiſes Chri
ſes Euphrates Manaſſes Boryſtenes Phares. Quedā appellatiua.
vt Pelides Eacides Amphytrioniades. cum ceteris pronymicis in des
Oia ppa in es (teſte Priſciano) greca ſub eadem terminatiōe ſunt p̄me
vel tercie declinatōis. vt Achates Eccleſiaſtes Manaſſes ſub vna tamē
magis inuēta. Itē a noib⁹ vrbium veniūt noīa in ites maſculini gn̄is p̄-
me decli. Ut a hieroſolyma hieroſolymites. ab iſrahel iſrahelites. a zodo-
ma zodomites. qd ſi in is terminātur foei ſunt gn̄is ꝛ tercie declinatiōis.
Si in a ꝯis gn̄is ꝛ p̄me declina. q regula ꝯueniēs ē veteri teſtamēto. vt
zodomites zodomitis vel zodomita. bethleemites. Itē a noib⁹ in ites ve
niūt poſſeſſiua in anus. Ut a hieroſolymites hieroſolymitan⁹ Alia regu
la. Quedā noīa in es ꝑ eodem terminātur i a et ſunt p̄me decli. vt pphe-
tas vel ta. Boetes vel boeta. Cometes l' ta Un̄. iiij. Re. ix. Heliſe⁹ pphe
tes vocauit vnū de filijs iſrael. Et apud Martialē. Sidus hyperborei ſo
lit⁹ laſſare boote. Itē Satrapa vel pes. melota l' tes. agapes. ceraſtes. le
uita. tes. Prudenti⁹ Hic ꝯtra leuites refert. ſi iam thoꝝ pſpicis. Lāgue
re ꝟtutē canū. Age ipſe maior carnifex. qdā tn̄ iſtoꝝ ſub es inueniūtur in
tercia declinatiōe. qd piꝫ de pſaltes qd inueniꝭ hēc is in gtō. ¶ Preterea
ad vocabula aīaduertēdum. Dorcas caprea vel dama latine a greco der-
cin. i. videre nō dercen nec etiā dorcas videre ē. Et qdā diſcipula. Act. ix.
Thabitha noīe dꝛ dorcas. Nec mireris ꝙ mutata vocali ꝟbi hui⁹ dercin
dꝛ in noīe dorcas. qꝛ ſic frequēter fit in greco. imo ipm̄ in vſu ē. veluti re-
gulare qn̄ ꝟbum hꝫ e tūc uomē inde deductū hꝫ o. vt Fero. fora vel foros
In Antiphora. Lego. logos Stelo ſtolos. In̄ Apl's. Inueniꝭ qꝫ dor-
cas dorcadis Cometa a coma quā hēc videꝭ. ſtella crinita dꝛ emittēs ra-
dios flāmaꝝ ad inſtar criniū. Melota veſtis de pilis ꝛ pellib⁹ melonis a
collo pendēs ad lumbos vſqꝫ qua monachi vtunꝭ. Un̄ Hebre. xi. Circui
erūt in melotis Uolūt ꝛ quidā melotam veſtē aſperā de cameloꝝ pilis fa
ctam. Satrapa ē dictio perſica ſiue perſaꝝ q apud nos pfectum indicat.
Un̄ in Regū. Satrapis nō places. ¶ Cephas ꝑ petra indeclinabile eſt.
pro petro declinabile. Sathanas grece latine aduerſari⁹ appellatur. Di-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

xit dominꝰ petro. Vade retro ſathana. Cephale caput. A quo acephalus a um dicit quod nō habet caput.

Atqꝫ per am ꝓpria quędā ponūtur hebrea

Terminatio Am. hebraica eſt. ⁊ ſunt noīa in am ꝑme declinatiōis hebraica. vt Adā Abraham. Sunt qꝫ barbara noīa. vn̄ Exceptis grecis exceptis atqꝫ latinis. Jure pt dici barbarꝰ oīs hō. Nota ꝙ quis(teſte Priſciano)in am nō declinant. niſi trāſierint a retro in declinationem latinam. ſicut inuētum eſt apud hyſtoriographos: dicētes. Abrahamꝰ abrahami. Inueniūtur tn̄ apud nos declinata. Vn̄ in Geneſi. Ade vero nō inueniebat ſil'is ei. Et in ſequētia. Tu generoſi abrahę es filia. Nihilominꝰ cetera fere ſemꝑ ab iſtis duobꝰ. Adam ⁊ abraham indeclinabilia ſunt. Item adhuc vna eſt terminatio ꝑmę declinatiōis. ſed greca ē videlicet e. vt Magdalene. penelope. pentecoſte.

Dans ae diphthongon gtīs atqꝫ dtīs

Gtūs ⁊ dtūs noīm ꝑmę declinatiōis in ae diphthōgon deſinūt. hoc ē in e lōgam. vt Faba. gleba. herba. ampulla. muſa. Si tn̄ nti terminētur l' in a vel in as vel in es. qꝛ in am noīa eiuſdē declinatiōis hn̄t ę declinabil'ia vel am inquātum indeclinabilia. Et in e hn̄tes. vt Grāmatice ces Magdalene nes Penelope penelopes. Et ſciēdum ꝙ inuenit grāmaticę a grāmatica. ⁊ grāmatice grāmatices grāmatice a grāmaticꝰ. grammatice aduerbium Vn̄ Grāmatice quur a pueris diſcitur grāmatice(vt facti periti grāmaticę)loquātur grāmatice. Primū eſt vti caſus. Secūdum nti. Tercium gti. Quartū aduerbium. Ab hac regula excipiūtur litterarum noīa in a. qꝛ manent indeclinata ſiue eīm ſunt greca ſiue hebraica ſiue latina litteraꝝ nomina. omnia indeclinabilia ſunt.

Notādū vbi greci vita(eo qꝛ grecū v cōſonantē ſonat apud eos)nos i in e mutādo. Beta dicimus vbi zita nos zeta. vbi ita nos eta. vbi thita nos theta dicimꝰ. De hebraicis Aleph Beth Gimel Deleph ⁊c̄. Itē excipiūtur iſta octo focia. Una. vlla. vtra. nulla: ſola. altera. tota. alia: qꝛ ius hn̄t in gtō ⁊ i in dtō. Neutra ꝟo hꝫ neutrę. Inueniūtur tn̄ focia ſub regula apud vetēs. Nota circa textū ꝙ noīa ꝑmę declinatiōis i a foeiginis olim formabāt gtm̄ in as more greco. ⁊ gtm̄ in ae more latio. quapꝑt adhuc hodierna die pr̄failias l' pr̄failię dr liber vitas patꝝ l' vitę patrū. ⁊c̄ijs. Virgi. Nihil illa neqꝫ auras neqꝫ ſonitꝰ meōr. vbi auras ꝑ aurę ponit. meōr regit gtm̄. neqꝫ aliqd nomē regit accm̄ niſi figurate. ſic inuenit vias ꝑ vię. vn̄ Enniꝰ in ānalibꝰ. duxipe vias Itē eſcas ꝑ eſcę. vn̄ Liuiꝰ At eſcas hiemꝰ mētionē Nec ē vna dcō pr̄ familias ſꝫ duę qd ex interptatōe pꝫ teutoica pr̄ ei failias. een vad' des huys geſints, nec vitas patꝝ

vna dictio ē.⁊ ſic de cetero id genꝰ Hermoenia hermoenias. vñ liber peri
hermenias.i.de interꝑtatiōe.peri em̄ ꝓpō greca valet de.⁊ hermenia int⸗
ꝑtatio eſt. ¶ Secūdo oīa nomīa tam ꝓpa q₃ appellatiua ꝑme declinatio
nis declinātur equiſyllabice. Teſte Priſciano. vt eneas enee.gleba glebe.
eufrates eufrate.niſi fiat diuiſio licētia poetica per figuram dieresim. Ro
manoꝝ nāq₃ vetēs poete frequēter gtōs noīm ꝑme declinationis forma
bāt ꝑ ai.vt Aulai ꝓ aule.pictai ꝓ picte.nepai ꝓ nepe. Vñ Virgi. Au⸗
lai in medio libabāt pocula bacchi. Diues equū diues pictai veſtis ⁊ auri
Item Cicero. Atq₃ oculis vrget pedibꝰ pectuſq₃ nepai. Et cōtingit die⸗
reſis ſm̄ Ioanē Ianuēſem ī diphthōgo greca ai.nō aūt ae quare ꝑnulti
ma in gtīs ai eſt ꝓducēda.vt in ꝟſibꝰ luce ptz clariꝰ. Grecꝰ em̄ vocalem
añ vocalem ꝓducit.latinꝰ ꝟo corripit.ſonat tñ ai apud nos ae. Dieresis
eſt vniꝰ ſyllabe partitio ī duas. Diphthōgꝰ autem dr̄ a dis qd̄ apd̄ nos
bis dr̄.et pthōgus ꝗ vocalis eſt ſonꝰ. Et eſt duaꝝ vocaliū vim ſuam ſer⸗
uātium ī eadē ſyllaba cōplexio. vt es pres. Sūtq₃ latine eloquētie diph
thōgi quattuor.videl₃ ae oe au ⁊ eu.grece ꝟo ſex.ſc₃ ai ꝗ ſonat e.ay que ſo
nat apud eos af.⁊ apud nos au.ei ꝗ ſonat i.ey ꝗ ſonat eis ef. ⁊ nobis eu
oi ꝗ ſonat i.oy ꝗ ſonat v.⁊ iſtud nouiſſe de greco nulli nocet. Nam valet
in multis modicilla ſcia talis. ¶ Tercio ſciēdum ꝙ int̄ diphthōgon oe
et ae id inteſt ꝙ oe nō ponit̄ in vltimis ſyllabis.ae ꝟo ponit̄. Eſt nāq₃ re⸗
gula ꝙ nullla dictio finit̄ in diphthōgon oe.ſed bñ recipit̄ oe in ꝑma ⁊ me
dia ſyllabis.ae aūt recipit̄ in omni ſyll'a. ¶ Ad vocabula. Faba een boen
Vñ fabacius cia ciū Vt panis fabaciꝰ.i.de fabis. Gleba ceſpes durꝰ cum
herbis a noīe globꝰ.q̄r fit quaſi globꝰ. Jn diminutiuū glebula Ampulla
inflatio aque Muſa teſte herodiano a greco muſis qd̄ eſt inqſitio dr̄. Et
ſunt muſe nouem ꝗ appellātur filie magni Iouis.quaꝝ mr̄ theſpis Vñ
et theſpiades vocitant̄. Ouidiꝰ. Theſpiades certate dee. Appellant̄ etiā
pierides a nouem natabꝰ pieri quas canēdo vicerūt. vñ Virgi. Dicite pie
rides. Dicūtur etiā Libetrides a fonte libetrio illis ſacro. Virgiliꝰ Nym
phe noſter amoꝛ libetrides. Dicūtur q₃ Aonie ⁊ pegaſides a fonte pega⸗
ſeo. Vñ Sappho ad phaonē. At mihi pegaſides blandiſſima carmina
dictant. ¶ Haꝝ autem filiaꝝ noīa his cōtinētur ꝟſibꝰ.

Clio geſta canens tranſactis tempoꝛa reddit
Dulciloquis calamos Euterpe flatibus implet
Comica laſciuo gaudet ſermone Thalia
Melpomene tragico pꝛoclamat maeſta boatu
Dulcia Terpſichoꝛe citharis modulamina miſcet
Cum plectris Erato ſaltat canit ambulat et ſtat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Rhetoricos dictat polymnia muſa colores
Vrania canit caelos et ſidera tangens
Carmina calliope libris heroica mandat.

¶ Sequitur textus Am ſeruat quartꝰ

Am ſeruat quartus. tñ an aut en reperimus
Cum rectus ſit in as vel in es vel cum dat a grecus
Rectus in a greci facit an quarto breuiari

¶ Sñīa eſt. Accūs ſingularis ꝑme declinatiōis terminatᷓ in am. vt Dominam Clitellam Taleam Oleam Medicam Muſam. Sꝫ as preter am hꝫ an. At es ꝑter am hꝫ en. vt eneam vel enean. anchiſam vel anchiſen Priamidam vel ꝑamiden cū ceteris ꝑronymicis in des. In as tamē que hn̄t an greca ſunt. ¶ Sciēdum regula autoris intelligitᷓ de noībus nō neutri gn̄is. hec em̄ ſemꝑ in qualibet declinatiōe ⁊ vtrolibet nūero habent ntūm ⁊ accm̄ ⁊ vtm̄ ſiles. ¶ Tūc ibi Rectꝰ in a greci. Greca noīa in a etiam ꝑter am hn̄t an ⁊ correptam. vt Egea egean Medea medean. Malea maleam vel malean Odiſſea odiſſeam vel odiſſean. ¶ Nota tñ ꝙ greca in a foeminea hn̄t an correptam. alia an ꝓductam. ¶ Circa vocabula. Medica vel melica herba eſt q̄ ſemel ſata durat decē annis. Olea vel oliua ſ̄ꝫcat arborē olei vel oliui. Talee ſunt ſciſſiōes lignoꝝ. Clitelle dicūtur ea quibꝰ ſarcine colligate mulis portantᷓ. Vn̄ Muli clitellarij Medea et ꝓprium mulieris nomē. Malea ꝓmontoriū ſ̄ꝫcat teuto. gheberchte. Odiſſea ſ̄t volumē homeri in vigītiquattuor libros diuiſum. in q̄ errores ⁊ caſus vlixis poſt bellum troianū ⁊ penelopes vxoris patriā diuio carmīe deſcripſit. Ouidiꝰ Aut q̄d odyſſea ē niſi foemīa ꝑpt amorē

Quintus in a dabitur. poſt es tñ e reperitur

¶ Sentētia eſt. Vtūs ſingularis ꝑme declinatiōis terminatᷓ in a. Sed es ꝑter a hꝫ e more greco. vt Anchiſes anchiſa vel anchiſe. Regl'a Priſciani. Omnia noīa ꝑme declinatiōis in as terminata ſꝑ vltimā vtī ꝓducūt: vt ibi ptꝫ Aenea mathia: ſꝫ oīa alia corripiūt a in vtō Vn̄. Fert a breuem quintꝰ quam lōgat in as tibi rectꝰ. Et idem Alexāder ī tercia parte Hinc tñ excipias cū rectꝰ in as tibi fiet. Vn̄ vtūm velut andrea dabo longum. ¶ Item vtūs ꝑme declinatiōis in e grecꝰ eſt ⁊ ꝓducitᷓ. qꝛ oīs vtūs in e tam ī tercia q̄ꝫ in ꝑma declinatiōe nomis greci eſt longꝰ ſed a corripitᷓ Vn̄ ex es ꝓducta quinto datur e ſed a curta. Quid facis eneade probat hoc ⁊ atrida necas quur. Quod etiam teſtatur Alexāder. Eqꝫ vocatiuū dat nomen in es tibi longum.

A ſextus tñ es qn̄qꝫ per e dare debes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Am recti repetes quinto ſextum ſociãdo

¶ Sũma eſt. Abltũs ſingularis ꝑme declina. terminatᷣ in a. Et es pter a
qnqꝫ dat e. vt Anchiſa lꝫ anchiſe. muſa. dña. pena. faba. ampulla. Scien
dum tñ ꝙ qꝫuis es habeat e qnqꝫ in abltõ. non tñ dicendũ eſt grecos hꝛe
abltũm. ſed ꝑ excuſatiõe autoris ſepe abltũm poni ꝓ gtõ ⁊ dtõ. qꝺ etiam
Priſcianus dꝛ. ¶ Tũc ibi. Am recti repetes. In am noia hñt am ſi vtõ
et abltõ ſicuti in accõ. vt Adã. Et volũt qdã annectere hũc ꝟſum iſti. tñ
an ant en reperimꝰ. hoc ẽ ꝙ as pter an hꝫ am. ⁊ es pter en hꝫ am. ⁊ eſt opi
nio vtraqꝫ bona. tũc Primo plu.

Primo plurali decet e quintoqꝫ locari

¶ Sonia ẽ. Noia ꝑme declina. hñt e in ntõ vtõ plꝫalibꝰ ſicuti in gtõ et
dtõ ſingularibꝰ dicẽte donato. gtũs ⁊ dtũs ſinglꝫares ⁊ ntũs ⁊ vtũs plꝫes
in ae diphthõgon deſinũt. Intelligitᷣ tñ de noibꝰ non carẽtibꝰ plurali nu
mero. vt Muſe. mole. rapine. lauticie. galline. Et pt e ſcribi i ntõ ⁊ vtõ
pluralibꝰ. ſicuti in gtõ ⁊ dtõ ſingularibꝰ. im ovolũt nõnulli ꝓ omni lõga
e pt poni e in ſcripturis niſi pcedat f. qꝛ tunc erit oe. nunqꝫ tñ ae et oe legi
debẽt. Sũt et plura noia q ſcribũtur ꝑ oe. qꝫuis non pcedat oe f. vt oeno‑
phoꝝ. coena: coenobiũ ⁊c̃. ¶ Sciẽdum ꝑmo ꝙ ꝓpa noia nõ excipiũtur
a regula textꝰ. qꝛ bñ hñt pluralẽ numeꝝ. congrue em dꝛ. due katherine.
margarethe. anne. Vñ ⁊ in ſequentia. Jacobiqꝫ pariles. Secũdo qꝫuis
gtũs ⁊ dtũs ſingulares deſinant in ai ꝑ dieręſim. non tñ vtũs ⁊ ntũs plu
rales pñt. ¶ Tercio alienigena hꝫ e in plurali. Inuenitᷣ tñ alienigena. vt
Alienigena ſtudia. qꝛ olim ꝯpoſita a genꝰ erãt adiectiua. vt Saxigenꝰ.
ſaxigena ſaxigenum. Prudentiꝰ. Incuſſu ſilicis lumia nos tñ. Nõſtras
ſaxigeno ſemine qrere. ¶ Circa vocabula Mole multiplices ſunt. qdam
em̃ truſatiles ſunt alio noie manuarie q manibꝰ trudũtur. qdã aſinarie ⁊
ſunt grauiores ⁊ imobiles. Rapina a rapio ſimilitᷣ ⁊ rapitium. Lauticia
epularum magnificentia

Atqꝫ ſecũdus habet arum niſi ſyncopa fiet

¶ Gtũs plꝫalis nois ꝑme declinatiõis hꝫ arũ correptã. niſi fuerit ſynco‑
pa. vt graiugena ꝓ graiugenaꝝ. dardanidũ ꝓ dardanidaꝝ. Vt ibi. Op‑
time graiugenũ. Et moenia dardanidũ. Eſt autẽ ſyncope abſciſio lr̃e vel
ſyllabe facta i medio cui opponitᷣ Epẽtheſis. Nomia q ſyncopantᷣ dupli
cia ſunt. qdã em̃ ſyncopãtur metro ſolũ. qdã proſa ⁊ metro. De qbꝰ ſic ac
cipe. In hac declinatiõe ſyncopari pñt ꝓſa ⁊ metro. Patronꝫ mica i des.
vt priamidũ. dardanidũ pro aꝝ. Compoſita a colo gigno fugio venio. vt
trãſſugũ ꝓ tranſſugaꝝ. Aduenũ ꝓ aduenaꝝ. francigenũ ꝓ francigenaꝝ.
Itẽ Cõpoſita a peto. vt hieroſymipetũ ꝓ hieroſolymipetarũ. Remipetũ

pro romipetarꝝ. Et oīa noīa habētia plures ſyllabas ꝗꝫ tres in gtō pl'i. vt
nundinū ꝑ nundinarꝝ. Que ſꝫo abundāt ſyllabis ⁊ de q̇bꝰ non eſt facta
mētio ſolū metro ſyncopant. ¶ In ſecūda declinatiōe Noīa menſurā ⁊
numerꝝ ſignificantia Ut duū pro duorꝝ. In medio duū aīalium canit ec
cleſia. ¶ In tercia Apum procerꝝ boum penatū. ¶ In quarta currū. ſed
cū alijs quarte ī carmīe ſolū ⁊ alia ab iſtis mō dictis ¶ Graiugenū ē ali
quis vel aliqua genitꝰ vel genita in grecia. Uirgiliꝰ Graiugenūqꝫ domꝰ
ſuſpectaqꝫ linq̇mꝰ arua Caprigenūqꝫ pecꝰ nulli cuſtode ꝑ orbē. et idē. Op
time graiugenū cui me fortuna p̄cari. Syncopa ꝯponit̃ ex ſyn qḋ ē con
et kopto. incido ⁊ ē figura qn̄ lr̄a vel ſyll'a ī medio dcōnis vel ꝯſonātie vl'
metri cā abſcindit̃ vt forſan ꝑ forſitan. cōpoſtꝰ ꝑ ꝯpoſitꝰ. Uirgi. Cōpo-
ſtus pace quieſcit Porgite ꝑ porrigite. ⁊ pocula porgite dextris

Tercius et ſextꝰ habet is. tn̄ excipiemus
Qn̄ mas fit in vs in a foemineū fine neutro
Foemineis abus ſociabitur vt dominabus
Sextum diſcernēs. iſtis animas ſuperaddes

¶ Datiuꝰ et ablatiuꝰ plurales nominum prime declinationis terminā-
tur in is. Ut poetis muſis pennis. Deinde ſubdit ꝙ nomina ſignificātia
ſexum ⁊ habentia maſculina in vs habent abus. ¶ Circa quam ſententi-
am ſolent aſſignari cōditiones que patent ex his verſibus. Quedam foe
mineis ſociant abus quibus hec lex Mas fit in vs. nec in vm neutrum.
ſed in vs fit a recte. Sexus noſcatur leuiter nec res variatur. Sunt ani-
mata ſimul. iſtis animas ſuperaddas. Ambabꝰ ſimul atqꝫ duabus iun-
gis eabus. Item alij. Quādo mas fit in vs iccirco tolle magiſter. Quod
careat neutro qm̄ bonus ⁊ bona deme Gallinam demas. qꝛ gallꝰ non be-
ne format. Couueniens in re q̄uia non eſt deme lacerta. Et pugnꝰ pugna.
quia nō eſt res animata. ¶ Sciēdum tamen ꝙ q̄ꝫuis he cōditiones ple
rūqꝫ dari ſoleāt non tamē ab autoribꝰ ſolemnibus vniuerſaliter cōcedun
tur. Quorꝝ vnus Laurentiꝰ vallenſis qui ſic inquit Dea deabꝰ. non diua
diuabus q̄ꝫuis ſibi ſynonymū. filia filiabꝰ. non preuigna p̄uignabꝰ Equa
equabꝰ. aſina aſinabꝰ Mula mulabꝰ non iuuēca iuuencabꝰ. non Cerua
ceruabꝰ. liberta libertabꝰ. non patrona patronabꝰ. nec ſerua ſeruabꝰ. nec
pediſſequa pediſſequabꝰ. nec cōcubina cōcubinabus. ¶ Item quedam
habent is et abus. Ut domina anima. aſina. famula. Unde Regum pri
mo. De aſinis quas nudiuſtercíꝰ perdidiſti ne ſollicitꝰ ſis. Et Cicero ad
vxorem ⁊ filiam ſcribens duabus animis ſuis dixit Et Curſius de matre
et vxore dominis non dominabus dixit. Item ea habet is vel abus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

is tñ frequẽtius. Ut apud Ualerium. Scriba põtific⁹ cum eabus ſtu-
prum fecerat. hoc eſt cum eis virginib⁹

Accuſatiuis pluralibus as ſociamus
Verſibus his nota fit declinatio prima

¶ Nomia pme declinatiõis hñt as in accõ pl'i. Ut muſas. fabas pphe
tas. braſſicas. lactucas. lactuculas. oras. horas. teſſeras. Muſa carmen
eſt. Uñ. Siluestrẽ tenui mnſam meditaris hauena Braſſica ce een koel
Latrina eſt loc⁹ priuatarꝫ ſordium. Cloaca ꝟo ꝑ quam ſordes publice elu
untur. Lactuca herba eſt Jñ Lactucula qđ tamẽ aliam herbam ſcat ha
bentem lac. Ora leonis herbam ſcat leoninam in mõtib⁹ naſcẽtem. cui⁹
flores cum emittũtur ſil'es ſunt ori leonino apto. Amula vas ẽ ad aquã
geſtãdam Teſſere appellãtur lapillorꝫ quadrata fruſta. teuto. dobbelſtey
ne. Nouacula culter raſori⁹. Metreta vas eſt. Arthemiſia byuoet. Ar-
timiſius ꝟo mons eſt arcadie. teſte Plinio li. quarto Naturalis hiſtorie
et vt greci putãt ab arthemeſia herba ibidẽ abũdante. Beta herba nigra
et cãdida q̃ et bleta dr̃. Caltha herba ẽ naſcẽs in ſegetib⁹ flore purpureo.
Uirgili⁹. Mollia luteola pigit vaccinea caltha. iuenit̃ 7 calthũ calthi. et
pl'r caltha Uñ Prudenti⁹ Illic purpureis tecta roſarijs. Dis fragrat hu
mus calthaqꝫ piguia. hoc ẽ flores pingnes. ¶ Tũc ibi. Ex dictis ꝟſibus
prima nũc ptꝫ nominum inflectio.

[illegible] R vel ir vr aut vm vel vs aut eus pone ſecunda

¶ Secũda declinatio ſex hꝫ terminatiões. Er ſcꝫ faber. glaber. ſcaber va
fer. Ir vt vir. leuir. treuir. Ur vt ſatur. Um vt templũ. coenophorꝫ. foli
um. labrꝫ. patibulum. heluolũ. lotium. trulleũ. Us vt dñs. deus. pir⁹. cõ
uoluol⁹, ſectarius. Eus tydeus. peleus. theſeus. ¶ Primo aiaduertẽdũ
ꝙ oĩa ſecũde declinatiõis nomĩa in er maſculina ſunt pter diameter qđ foe
mini eſt gñis. ¶ Scđo in ir eiuſdẽ inflectiõis ſunt maſculina; nec alia i-
ueniũtur q̃ꝫ vir cum ꝯpoſitis. Itẽ in vr maſculina ſunt 7 ẽ vnum tãtum
Satur. In eus maſculina ſunt. In vm neutra. De vm Lati⁹ infra pate
bit. ¶ Tercio int̃ omnia ſcđe declinatiõis nomĩa vnũ eſt qđ ꝓducit̃. ſcꝫ
Iber hiſpan⁹ fluuius q̃ etiam iber⁹ dr̃. ¶ Circa vocabula Faber Carpẽ-
tari⁹. 7 ſolet adiũgi nomib⁹ adiectiuis artificũ 7 ꝯponi cum ipis. vt faber
lignari⁹. vel lignifaber. faberferrari⁹. Fabre aduerbiũ kunſtich. Ut id fa
brefactũ eſt. dat is konſtich behẽde ghemaect. Glaber glabra glabrum de
pilẽ ſcat ſiue imberbẽ Uñ Aug⁹ de ciui. dei. Glabros inq̃t aut male bar-
batos videm⁹. Uafer cloeck ꝟſtandich. liſtich. Lotium vrina eſt. Soli
um labrꝫ vaſa ſunt quib⁹ in balneo vetẽs vtebant̃. Patibulũ ſerra lignea
Scutriſcũ vaſis gen⁹ eſt. Bipaliũ inſtrumẽtum ad fodiẽdum. Triclini

um eſt cōclaue a trib⁹ lectis ſternendis. Heluolum color int̄ ruffum ⁊ album. Un̄ Heluolę vuę ⁊ heluolum vinum. Trulleum vas quo manus perluūtur cōuoluolus a cōuoluendo. ⁊ eſt vermiculi gen⁹ qui ſe inuoluit pampino. vn̄ ⁊ inuoluol⁹ dictus.

Igtūs erit ſed qn̄ rectus habebit
Ir aut vr aut eus gtūs eum ſuperabit.

¶ Sn̄a. ſecūdę declinatiōis nomia habēt i in gtō ſingulari. Et quicq̄d cōuenit gtō ɔuenit ⁊ omnib⁹ obliquis. ſcʒ ſi gtūs abūdauerit a ntō. ita et cęteri obliqui. ſi nō nec obliqui qd̄ etiam ſeruat̄ in quātitate. ſi gtūs habuerit primam ſyllabam lōgam habebūt ⁊ obliqui. ſi breuem etiam obliqui. Exempla hic pn̄t ſumi pdicta. Excipiūtur a regula Un⁹ vter ali⁹ null⁹ ſolus q̄ ſubſequūtur. ¶ De gtō ſic accipe. quidam gti abundant ſyll'a vel ſyllabis a ntis. quidam nō: hoc eſt q̄dam nomia habēt creſcētiam in gtis quędam nō. Creſcētia autē in nomie accidit quum gtūs accedit ntūm in ſyllaba vel ſyllabis. ¶ Tūc ibi. Sʒ quādo rect⁹ ⁊c̄. Quādo ntūs terminat̄ vel in ir l' in vr l' in eus: tūc gtūs ſupabit eum. hoc eſt creſcētiam habebit. De Eus tydeus tydei. orpheus orphei. De Ir vir viri Semiuir ſemiuiri Treuir treuiri Leuir leuiri. De Ur vt Satur ſaturi. ¶ Et nota q̄ ipſa nomia in ir vr eus penultimam gti corripiūt etiam oīm obliq̄z Un̄ Ouidi⁹. Semiuirūqʒ bouem ſemibouēqʒ virū. Et Uirgili⁹. Ite domum ſaturę venit heſper⁹ ite capellę. A nomib⁹ in eus excipiūt̄ appellatiua. vt Spondeus Trocheus. Un̄ Alexā. Omni ſpōdeū donare potes niſi q̄nto. ¶ Item in eus nomia ppa per diphthōgon pn̄t termiari i eus per dieręſim ſcʒ per diuiſionem diphthōgi ſub eadem ſecūda declinatione. vel in es ſub tercia. vt Achilleus l' achilles. Un̄ Auſoni⁹. Sic neqʒ peliden terrebat Achillea Chyron. Poſſunt ⁊ appellatiua termiari i eus ſub vna ſyll'a metrica neceſſitate p ſynęreſim Eſt autem ſynęreſis figura qua plura p vnum cōiungunt̄ Uir a vireo es. q2 viret in multis reſpcū foemię. vel a vi. q2 maior vis in multis viris q̄ʒ eſt in foemis. Dicit̄ quoqʒ vir ętate vt qui puenit ad ętatem virilem. Un̄ Paul⁹. Cū autem fact⁹ ſum vir ea euacuaui q̄ erant puuli. Uir plura ſcat. Un̄ vir notat ętatem ſpōſum ſexum pbitatem. Et poteſt cōponi cum nomib⁹ numeralib⁹. cardinalibus. Leuir eſt frater mariti. Semiuir eſt eunuc⁹ ſiue caſtrat⁹ vel centaur⁹ id ē parte bos ⁊ pte homo. Treuir aliq̄s de ciuitate treueri. Satur qui ſatis comedit ⁊ cōſiſtit. ſatietas vera in cibo.

Um par fiet et vs Sed qd̄ fit in er variamus

¶ Sn̄a eſt in vs nomia ſcdę declinatiōis ⁊ in vm declinant̄ equiſyllabice hoc eſt nō hn̄t creſcētiam in gtō. De vs pirus piri Centaur⁹ centauri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Meſpilus Aſylꝰ. De vm Aſylū aſyli. Meſpilū meſpili. Piꝝ piri. Ole
tum Alburnū Capiſteriū capiſterij. ⁊ meliꝰ ſchaphiſterium. ¶ Eſt autē
hec ſnīa intelligēda de nomibꝰ ſolum in fine declinabilibꝰ. Et hoc propt̄
noīa ↄpoſita. vt ſunt Juſiurādum Mōſpeſſulanꝰ. In qbꝰ gtūs ſingula
ris vincit. Jtem regula intelligēda eſt de nomibꝰ ſm declinationē latinā
declinatis. Nam noīa greca ī vs inueniūtur hr̄e creſcētiam quātum ad
orthographiā. vt Alcinꝰ alcinai ſm grecos. Nos ꝟo alcini dicimꝰ Pri-
ſcianꝰ eñ docet. Greca noīa in ous. apud nos mutāt o in v. ⁊ hn̄t ī more
latino in gtō. vel oī more greco Pro Alcenous dicimꝰ Alcinus ꝓ pan-
thous pāthus. ꝓ melampous melampꝰ Vn̄ apud Horatiū nos nume-
rus ſumꝰ ⁊ fruges cōſumere nati. Sponſi penelope nebulones alcinoiqꝫ
Jtem Virgiliꝰ in georgicis. Pomaqꝫ ⁊ alcinoi ſilue. ¶ Circa vocabula.
Pirus arbor. Pirū fructꝰ piri arboris. Centaurꝰ vir permixtꝰ equo aut
boue. Chyron fuit vir centaurꝰ Vn̄ Auſoniꝰ. Chiron theſſalico ꝑmixtꝰ
equo ⁊ p̄ceptor. Achillis de quo Juuenal'. Dij maioꝝ vmbris. tenuē ⁊ ſi-
ne pondere terrā. Spirāteſqꝫ crocos ⁊ in vrna ꝑpetuū ver. Qui p̄cepto-
rem ſancti voluere parētis eſſe loco. Metuēs virge iam grādis achilles.
Cātabat patrijs in montibꝰ et cui nō tūc Eliceret riſum cithararedi cauda
mgr̄i. Meſpilꝰ myſpelboem. Meſpilū fructꝰ arboris Meſpili een myſ-
pel. Aſylꝰ eſt paruū volatile infeſtū maxime bobꝰ. een oſſen vlieghe. Vn̄
Virgiliꝰ. Eſt lucos ſilari circa ilicibuſqꝫ virētem. Plurimꝰ alburnū vo-
litans cui nomen aſylo Romanum eſt oeſtrum graij vertere vocantes
Alburnū ē album arboris. teu. dat ſpint vā dem boem. Aſylon grece dr̄
intemeratū latine. nam ↄponitr̄ ex a qđ eſt ſine ⁊ ſyro traho. eo ꝙ locꝰ fuit
a quo neminē ꝑ vim trahere licebat. vbi grecū r in l noſtꝝ cōuerſum fuit.
(Tūcibi) Sꝫ qđ fit in er variamꝰ. ¶ In er noīa qdā declinantr̄ pluriſyl
labice qua in re qđ ſequitr̄ ſummope annotādum eſt

Er ſp iuncta ſuperabit ⁊ er ſine muta

¶ In er noīa ſecūde decli. ſp p̄cedēte declinātur pluriſyllabe. vt Proſper
proſperi Aſper aſperi Veſper veſpi: nec plura ab his. Noīa declinantr̄ eq̄
ſyllabice q̄ non hn̄t creſcētiam Noīa ꝟo declinātur pluriſyllabice q̄ habēt
creſcētiam. ¶ Nota oīa ꝓp̄a in er iſtiꝰ declinatiōis equa appellatiuis de
clinātur vt appellatiua Vn̄ ꝓp̄a q̄ finit er paribꝰ ſunt aſſimilāda. Appel
latiuis ſic liber proſper eri dāt. Ex hoc ptꝫ hunc ꝟſum minꝰ autēticū eſſe
Nobile dic aſper ꝑ eri ꝓpriū dabit aſpi. niſi dicatr̄ ꝙ ſit gtūs ſyncopatꝰ.
¶ Circa vocabula. Aſper ſcharp. ⁊ dr̄t a ſcabro. Loricā eñ contextā ha-
mis auroqꝫ trilicem aſperā appellamꝰ nō ſcabrā. Rurſus ſcabrā ſi fuerit
rubiginoſa. Jtem vngues ſcabros ⁊ dentes ſcabros vocitamꝰ qui ſordidi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſunt etiã ſi nõ tactu ſint aſperi. Vñ et Nonius Marcell⁹. Aſper inſua-
ue ſcat. Therẽ. in Heautõti. Aſper pater hoc ẽ aliud ſores Virgi. geor
gi. li. iiij. Aſper in ore ſapor. Aſper itẽ noccẽs. Virgi. geor. li. iij. Seuit
agris aſpq3 ſiti atq3 exterrit⁹ eſtu. Aſper exaſperatũ nõ leue. Virgi. Bi-
na dabo argẽto pfecta atq3 aſpa ſignis. pocula. Proſper q̃ dat. foelix q̃ re-
cipit pſperitatẽ. Sidus veneris (ſi credim⁹ mathematicis) proſper eſt.
Nat⁹ vero ſub illo ſidere felix. Dicim⁹ ergo pp̃e hoies quidẽ foelices. deũ
aũt tpa loca actiõis fines ſucceſſus pſperos ⁊ ſiqua ſunt ſil'ia. Vtrũq3 tñ
aliqñ recipit exceptionẽ. Nã Suetoni⁹ de ceſare dt fuiſſe eũ pſpera vali
tudie. i. bona ⁊ quaſi foelici. Et de tiberio. Valitudie pſperria vſum eum
eſſe ait. Itẽ Saluſti⁹. Sz poſtq̃3 res ciuib⁹ muris agris ſatis aucta ſatiſ
q3 proſpa viſa ẽ. Rurſus Virgi. Sis foelix noſtrũq3 leues q̃cunq3 labo-
rẽ. p eo q eſt (ſis proſpa ⁊ benigna) Subdit. Et er ſine muta. ¶ Sñia
eſt. Noia in er muta nulla p̃cedente imediate creſcẽtiam hñt. vt puer. te
ner. miſer Puer ples eſt qñq3 ſeru⁹. Vñ Comic⁹. Heus puer. Item Ci
ceronis pueri. Puer me⁹ iacet paliti c⁹. i. ſeru⁹. Soletq3 in hac orõne ſic
exponi. Fecit rex Aſſuer⁹ grande cõuiuiũ cunctis p̃ncipib⁹ et pueris ſuis
id ẽ famulis. Et in euãgelio. Dic tãtum ỽbo ⁊ ſanabit puer me⁹. Quem
admodũ etiã puer famulũ ſcat. ita puella famulã. een dienſtmaechr

Et ſi pſit gtũs non ſuperabit
Huic norme ſuberit ternã ve ſequeſter habebit

¶ Nomia in er q̃ habent ſt ante r declinãtur equiſyllabice. vt Magiſter
mgri. Auſter auſtri. Filiaſter filiaſtri. Oleaſter oleaſtri Caluaſter. quib⁹
addit hoc nomẽ ſequeſter qd cum iſtis eſt tercię ⁊ ſcdę declinatiõis ſcilicz
Mulciber Iber Veſper Silueſter Celtiber Liger Opiter. de q̃b⁹ Lu-
cidius infra dicet ibi. Datq3 ſequeſter idem. Illud tamẽ notãdum q quę
faciũt foemina in a ſunt ſecũdę. quę vero in is tercię. ¶ Sunt p̃terea no
mina q̃ ſub er vel ſub vm ſunt ſecundę declinatiõis. vt Caniſter Capiſter
Coriander Regiſter Oſter. Sub vm tñ magis vſurpãtur. ¶ Circa vo
cabula. Iber p hiſpano fluuio. Iberi penultima pducta pro gẽte Iberis
(vt aiũt) vñ Gens iber eſt iberis iberi de gente ſit vn⁹. Si flumen ſignas
variabis iberus iberi. Vñ Joãnes Tortelli⁹. Iberus fluui⁹ eſt hiſpanię
nauigabili cõmer to diues ⁊ oritur in cantabris ſub radicib⁹ montis py-
renęi a quo vniuerſa hiſpania Iberia olim dicta fuit. vt Virgilius libro
ſeptimo ęneidos. Tyrrhenoq3 boues in flumine lauit iberas id eſt hiſpa-
nicas. Tandem in balearicum mare ſub ferario promontorio cadit. Opi
ter opitris pro Joue. Opiter opitri pro puero nato poſt obitum patris
auo adhuc ſuperſtite qui et poſthumus dicitur Caniſtrũ quod apud gre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cos loco i a ſeruat ⁊ d̾r canaſtꝝ. ſed nos a in i cōuertim⁹ Capiſtꝝ ligamē quo equ⁹ vel aliud aīal tenet̄ ex ꝑte capitis Hiſter vel hiſtꝝ fluui⁹ eſt qui et danubius d̾r. Auſter vent⁹ flans a meridie zuyden wint ab hauriēdo Nam nubila nutrit ⁊ aquas dat. Eſt et auſter adeo calid⁹ vt etiā piſces dicat̄ in mari corrumpe. Oleaſter arbor ſil'is oleę. Caluaſter paꝝ caluus. Preter eñ Surdaſter ⁊ Caluaſter in aſter nomia ſ̄cāt imitationē rei ꝓ‑ mitine. ⁊ faciūt nomia in aſter (q̄ non ſ̄cāt arbores) foemina in aſtra. Vt filiaſter filiaſtra. Filiaſter ſ̄cat id qd̾ preuignus een ſtiefſoen. Filiaſtra p̄‑ uigna. ſm̄ Priſcianū tamē in aſter noia diminutiua ſunt

Par eſt cum mutę ſubit er ꝑ a dans mulicbre

¶ Sn̄ia eſt nomia in er (muta p̄cedēte er) formātia foeia in a declinant̄ ęquiſyllabice. vt niger nigra nigri. Piger pigra pigri. vafer fra fri. Scaber bra bri. ater tri ⁊c̄. id genus Teucer. coluber. geometer. deuter. cleopater. antipater. Compoſita quidē a p̄r ꝑpa ſunt: ſcdę declinatōis. ſꝫ appellatiua tercię. Ad hęc nomia in er q̄ꝝ foeīna creſcūt hn̄t in gtō creſcentiā. vt Tener proſper (q̄ꝝ foeīna nō creſcūt creſcētiam nō habet. vt ptꝫ in exē plis text⁹. ¶ Item hęc regula differt a Cetera cum muta: eo q̄ dat̄ intelligi de adiectiuis illa ṽo de ſubſtātiuis. ¶ Circa vocabula Ater eſt niger. nox d̾r atra. Vn̄ Virgili⁹ nox incubat atra. Piger deſes eſt. Vn̄ Impiger penultima correpta quaſi nō piger. Impiger extremos currit mercator ad indos. Per mare pauperiem fugiēs ꝑ ſaxa ꝑ ignes. Teter niger vl' ferus ſiue auſter⁹. Tetric⁹ ſbm̄ mons eſt in ſabinca aſperrim⁹ Jn̄ tetric⁹ tetrica tetricū. i. aſper ⁊ auſter⁹. vt teſtat̄ poeta. Vafer quaſi valde afer. i. callid⁹ vel a varius ⁊ ferēs quaſi varia ferēs. Unde Pomponi⁹ in p̄cone poſteriore. Tergum varium liguam vafram. Et Cicero de rep. Nō ſint in diſputatiōe vafri nō veteratores nō malicioſi Teucer ⁊ quādoqꝫ teucrus fuerūt hoc nomie duo celebres vn⁹ quidem Scamādri cretēſis fili⁹ qui relicta. creta in phrygiā veniēs repperit dardani poſteros in vallib⁹ habitare quib⁹ arcem cōſtruxit dicēte Anchiſę apud Virgiliū de Creta. Maxim⁹ vnde pater ſi rite audita recordor. Teucrus rhoeteas ꝑmū eſt aduect⁹ ad oras. Alter ṽo Teucer fuit Thelamonis fili⁹ Deuter. ⁊ deuterus deutera deuterū eſt ſecund⁹ quod cōponitur cum nomos qd̾ eſt lex hinc deuteronomium id eſt ſecūda lex

Hinc tn̄ excipias q̄ de gero vel fero formas

¶ Sn̄ia eſt. q̄ a regula p̄dicta excipiūtur cōpoſita a gero fero. q̄r q̄uis in eis muta p̄cedat er. habēt tamē creſcētiam. vt Sceptrifer ra ri. Armiger gera geri. Stelliger gera geri. qd̾ etiam luce clari⁹ eſt. q̄r hoꝝ foeīna creſcūt. Si q̇s dicēt de hoc nomie Onager (q̄r non hꝫ creſcētiam) ſciat hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

potius a greco noīe onos qđ eſt aſinꝰ ⁊ ager cõpoſitum. ¶ Circa vocabu
la. Onager a nr̄is appellaṫ aſinꝰ ſilueſtris. Onos aſinꝰ eſt. Agrios ſilue
ſter. Vñ Virgiliꝰ ſic inqt. Sepe etiam curſu timidos agitabis onagros
Crucifer a fero qđ eſt ferēs crucem O crucifer bone luciſator. Oipotens
pie ỽbigena. Sceptrifer q̇ ſceptꝝ fert. Sceptꝝ virga ē qua reges in ſili/
tudinē iouis vtunṫ. Cū teſtę Seruio ipſiꝰ iouis ſit ꝓpriū hoc ⁊ ad foede
ra ſemꝑ adhiberi ꝯſueuerat. Vñ in foedere ęneę et Latini ait ipſe latinꝰ
ad Virgiliū. vt Sceptꝝ hoc dextra ſceptꝝ nam forte gerebat. Armiger
aliq̇s gerens arma alicuiꝰ qualē legimꝰ ionathan habuiſſe. Laniger ouis
eſt: qꝛ lanam gerit. Setifer porcꝰ eſt. Lucifer ſtella matutina qꝛ lucē fert
quę ⁊ tp̄e veſpertino heſperus appellata eſt. Squamiger piſcis. gerit eīm
ſquamas. Stelliger q̇ gerit ſtellas coelum ſtelligerꝝ eſt. Vñ Prudentiꝰ.
Credes ſtelligerā deſuꝑ arcam. hoc eſt coelum ⁊c̄

Creſcūt quę dant vs. ſed adulter erit ſuperādus
Celtiber atqꝫ lacer liber ſocer ac iber atqꝫ
Preſbyteri cum mulcibero memor eſſe memēto
Dexter format eri poteris quoqꝫ dicere dextri

¶ Circa hāc particulā. creſcunt q̄ dant vs ⁊c̄. ſolet dupliciṫ exponi textꝰ
Vno mō vt ſit excoeptio a regula. vm par fiat et us. Et ſnīa eſt. ꝙ ab illa
regula excipiūtur in us noīa q̄ hn̄t in gtō. us. ⁊ ſic ſolum intelligiṫ de iſtis.
Vnꝰ vllus nullꝰ ſolus. Altero mō vt ſit excoeptio a reg'la. Par eſt cum
mutę. Et ſnīa eſt ꝙ ab illa regula excipiūtur nomīa in er hn̄tia muta an/
te er ⁊ us in gtō. ⁊ ſic intelligiṫ tm̄ de iſtis. alter vter neuter. Quibꝰ addū
tur Adulter Celtiber Lacer ⁊ cętera in textu q̄ hn̄t etiam creſcētiam. Li
ber tn̄ ſubſtantiuū non creſcit. ideo notum eſt liber in textu capi adiectiue
Itē dexter format dextera vel dextra. ergo creſcit. vel nō vt dexteri l' dextri
¶ Sciēdum ꝙ iſta noīa Mulciber Preſbyter Socer. qm̄ ſubſtātiua
ſunt. potiꝰ excipiūtur a regula ſequēti. Cętera cum muta ſcꝫ Sub dexter
cōphendiṫ ambidexter. ⁊ ſiniſter qđ patebit circa ꝯpatiuū de ſiniſter
¶ Circa vocabula. Adulter qui alteriꝰ vxorem violat. vñ Alterius vio/
lās vxorem ferṫ adulter. Vñ adulterium qđ differt a ſtupro. Adulteriū
cōmittiṫ in nuptam. Stuprum ỽo in viduam. Sed lex Julia de adulte
rijs indifferēter hoc ỽbo vtitur. Alibi Stupꝝ cōmittit qui liberam mu
lierē cupidīs cauſa nō matrimonij cōtinet accoepta videlꝫ cōcubina. Ab
adulter adulterinꝰ. Filius adulterinꝰ in adulterio ꝓcuratꝰ appellaṫ. Li
ber capiṫ adiectiue ⁊ ſubſtātiue. ⁊ ſcēm hunc excoeptionē habet alia ⁊ alia
ſignificata. aliā ⁊ aliam quātitatem. Vñ Si liber primā ꝓducit mobile

fiat. Pro baccho q̄z nō ſeruo dic creſcē liber. Pro codex cortex creſcē ſper
ne liber. Aliber qđ eſt ingenuus veniūt libert⁹ ⁊ libertin⁹ inter q̄ id inter
eſt. Nā libertin⁹ eſt poſſeſſiuū. libertus ſb̄o nō. Celtiber indicat iber̄ flu-
uiū. Lacer qui lacerat vel q̄ lacerat vti vulgo d̄r. Qui lacer ē lacerat vel
qui lacerat⁹ habet. Socer vxoris genitor. Vñ Vxoris genitor ſocer eſt
ſocrus genitrix eſt. Mulciber. vt Iouis ſonāt fabule quaſi mulcifer id ē
mulcēs ferr̄ vel qui mulcet ferrū imbre Et ſm̄ Priſcianū ē tercie habēs
mulciberis vel mulcibris. Preſbyter grece latine d̄r ſenior. Itē Gibber
gibberi. Inde gibberoſus. Vñ Gibber format eri nec gibbri credito dici.
Riteqȝ p̱ gibbum cum perſona noto morbum

Cetera cum muta dic eſſe frequentius equa

Alia nomia in er hn̄tia mutam añ er de q̄b⁹ non eſt mentio facta decli
nātur equiſyllabice. hoc eſt nō creſcūt. Et intelligit regula p̄ſertim de ſub
ſtātiuis. vt Faber Ager Cancer Meander. vt p̄us patuit. Circa voca
bula. Ager qñ caret plurali numero ē territoriū a icui vrbi cōiectum. vt
Ager traiectēſis qñ non caret hoc numero aruū dicit ſeu loc⁹ in rure quē
colun⁹ ſiue arādo ſiue cōſerendo. vñ Ager reſt. lis q̄ in annos cōſerit. Et
ager noualis q̄ altero ɔſerit anno. Cācer morbum ſ t ſic eſt gn̄is neutri ⁊
tercie declinatiōis hn̄s canceris in gtō ſ ri. Item Cancer eſt ſignū celeſte
quor̄ numer⁹ eſt duodenari⁹ Et etiam piſcis eyn creeft. ⁊ p̱ his duobus
poſterioribꝫ ſignificatis eſt ſcd̄e declinationis hn̄s cancri. Vñ Cancer hꝫ
morbū ſignum piſcēqȝ notare. Canceris eſt caſus morbi cācriqȝ duorum
Piſci vel ſigno dabis hic morbo tn̄ hoc des. Pro ſigno qđ eſt ſecūde. In
theodolo. In cancro ſolis nā voluit aureus axis. Conger vel cōgrus. eyn
lamprey. Meander ē tortuoſus anfract⁹ ſen curſus aquar̄. quod etiā p̱
qualibet tortuoſitate ⁊ decoeptiōe inuenit. Vñ Prudenti⁹ in libro hym-
nor̄ O tortuoſe ſerpēs qui melle p̱ meandros fraudeſqȝ flexuoſas agitas
quieta corda. ⁊ d̄r meandrus p̱ eodem Eſt ⁊ fluui⁹ ſiue amnis quidā aſie
ſic dict⁹ flexuoſus. Vñ Quidi⁹. Ad vada meandri cū trāſit cōcinit olor
Coriander vel coriandr̄ genus herbe a greco qđ ipſi greci corion vocant.
Vñ legit in Exodo. q manna formā habuit coriandri talis ſemis. Frigi
da vis herbe coriander d̄r eſſe. Cum ſit idē grecum corion venit hinc coriā
der. Diameter eſt linea diuidens circulum

Vnus et vllus vter et nullus ſolus et alter
Totus dant in ius gtō̄s addis alius
Nāqȝ tenent normā pronomis iſta ſecundam

Sn̄ia eſt. iſta noīa poſita in ꝟſib⁹ dictis hn̄t ius ſcdm declinationē ſe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cundā ꝓnomis.ſub q̄b⁹ nomib⁹ compꝑhendūtur coꝝ ↄpoſita. vt ſunt al-
teruter vterqꝫ vnuſquiſqꝫ ⁊c̄. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ (teſte Priſciāo) Iſta
nomia habuerūt olim i in gtō ſingulari et o in dtō ⁊ abltō moꝛe noim ſe-
cūdę declinatiōis. Vñ in euāgelio de Centuriōe. Dico vni vade. ⁊ vadit.
et alio veni ⁊ venit. Et apud Donatū gn̄is neutri. ¶ Secūdo iſta nomi-
na poſita in textu cum ꝓnomib⁹ hn̄tibus ius in gtō in ꝓſa ſemꝑ penulti-
mā ꝓducūt. Sed in metro ad placitū accipi pn̄t. Excoepto alter qd̓ ſem-
per corripit̄. ⁊ ali⁹ qd̓ ſemꝑ producit̄. Vñ Alexan. Vt t ina metra petit
dabit̄ gtūs in ius. Corripis alterius ſemꝑ producis alius. ¶ Sciedum
tercio. Omnia noia q̄ hn̄t ius in gtō caret vtō. Excoeptis Vn⁹ ſolus to-
tus. Vñ. Cuncta carēt quinto quoꝝ gtūs in ius. Sed quintum caſum
dāt tot⁹ ſol' ⁊ vn⁹. Pręteā q̄uis ali⁹ nō creſcat in ſyllabis. creſcit tn̄ in tē-
poꝛib⁹. Ntūs enī habet tria. Gtūs vero quattuoꝛ tempoꝛa. ¶ Scien-
dum circa vocabula. Vn⁹ eſt principium numeri cardinalis. Vn⁹ idem
quod ſolus. Tu es vn⁹ audacioꝛ inter omnes. Unus idem quod vnani-
mis. Et ſic poteſt poni in numero plurali Vñ apud Lucanum. Fecerūt
nefas in ptib⁹ vnis. Habet q̄ꝫ vn⁹ numeꝝ pluralē qn̄ adiungit̄ dcōnib⁹
carētib⁹ ſingulari numero. Vt vnę lrē Vnę nuptię Vnę ſcalę. vt apud
Comicū. Ex vnis nuptijs i geminas me cōiecisti. ¶ Sol⁹ capit̄ excluſi-
ue. vt ſol⁹ hō eſt riſibilis. Itē ſol⁹ ꝑcat id qd̓ ſolitari⁹ In egypto ſunt mul-
ta loca ſola id ē ſolitaria a q̄ ſolum neutꝝ qd̓ inuenit̄ trifariū. Primo ſolū
a ſol⁹. Secūdo ſolū. ſoli ſubſtantiū ⁊ ē terra. Vt pingue ſolū macꝝ ſolum
Vñ. Neſcio qua natale ſolū dulcedie cunctos Detinet. immemoꝛes nec
ſinit eſſe ſui. Tercio ſolū aduerbiū. ⁊ differūt in quātitate. vt Sit tibi ter-
ra ſolū duo pn̄t vincere ſolum. Et breuiter Omne qd̓ eſt aliq̇d ſuſtētans
ſolum d̓r. Item inferioꝛ ꝑs pedis ⁊ terra ſolum dicitur

Cum datur ij bina iacitur qu andoqꝫ ſupꝛema

¶ Nomen hn̄s duplex ij in gtō qn̄qꝫ deponit poſteri⁹ i ꝑ apocopen ſꝫ in
carmie ſolū. vt Virgili ꝓ v̓gilij Anthoni ꝓ anthonij. vñ Iuuenal'. An-
toni gladios potuit ↄtēnere ſi ſic Oia dixiſſet. Et Nil agis Antoni ſcri-
pta diſerta manēt. Quia iſtud ſolū fit in metro. igit̄ text⁹ hꝫ quandoqꝫ.
¶ Sciēdum ꝙ iſta regl'a intelligēda ē tam de appellatiuis q̄ꝫ de ꝓprijs.
vt Oci ꝓ ocij Peculi ꝓ peculij. Vñ Virgili⁹. Nec ſpes libertatis erat
nec cura peculij. Itē Paupꝛis ⁊ tuguri cōgeſtum ceſpite culmen. Tuguri-
um eyn cleyn huys der heyden. Tegumen omne qd̓ tegit. ¶ Secundo
Illa eadem ↄſonās quę eſt in gtō integro. Manebit in gtō apocopato ſꝫ
nō ſemꝑ in vtō. vt Laurenti⁹ laurenci vel laurēti ſed in vtō ti. Itē q̄uis
vnum i auferat̄ per apocopen debet tamē ſemꝑ duplex ij ſcribi. iuxta illud

Eſſe nequit breuior recto gtūs ⁊ eſt vt Inuenias ocij pathauij tugurijq̄
Peculijq̄ per apocopen ſiue ſynereſim ꝓferent. ¶ Circa vocabula Pecu
lium ē priuatum bonū ⁊ ſingulare. Et ſic dr̄ nō eſt monachi h̄re peculiū.
Jn̄ peculiaris ad peculiū ptinēs. etiam ſpecialis vt hic. meꝰ eſt peculiaris
amicꝰ Peculiū teuto. eyghen goet. Peculiarit̄ eſt ſpecialiter. Ocium eſt
requies laboris. Item Ocium litterarū dicit̄. Vn̄ Cicero. O dulce ociū
litterarꝫ quo dulcius nihil.

Eus dat ei vel eos gtō more pelaſgi

¶ Nomīa in eus ꝓꝑa more latino formāt gtūm ei ⁊ more greco eos. vt
Tydeus tydei vel tydeos. Orpheus Peleus Achilleus. Dicit̄ ꝓpria qꝛ
nō datur itelligi de appellatiuis qm̄ ſolum ei formāt. ¶ Sciendū q̄ ap
pellatiua in eus differūt a ꝓprijs qꝛ penultimā gti corripiūt illa ꝟo ean
dē ꝓducūt. Vt oi ſpōdeo donare potes niſi q̄nto. Dicit̄ item i textu (mo
re pelaſgi) hoc ē more greco. hebraica em̄ h̄nt vt appellatiua. vt Zacheꝰ.
Trocheus ⁊c. ¶ Scḋa Noīa ꝓꝑa in eus in metro p̄nt poni ad placitū
ſed i proſa ſp̄ corripiūt ei. ¶ Itē iſta noīa ꝓpria in eus mutāt ei in i lōgā
et formāt patronymica i des. vt tytides. grecꝰ pro tydei ꝓfert tydi

Tercius o poſuit ſextumq̄ ſibi ſociabit

Sꝫ dabis i terno cum feceris us gtō

¶ Sūma eſt. ſcḋe declinatiōis noīa h̄nt o in dtō ⁊ abltō ſingularibꝰ. Vt
dn̄o. ſcamno. exēplo. Et vt vult Priſcianꝰ. Propa noīa in eus p̄ter hoc
qḋ habeāt o habet ei qḋ valet i apud grecos in dtō. vt Orpheus orpheo
vel orphei. hoc ē orphi p̄ ſynereſim. Vn̄ Virgiliꝰ. Orphi calliope dt̄ fa
moſus apollo. At appellatiua i eus vnam h̄nt dūtaxat terminatiōnē dti
in o vt ſpondeo Trocheo zacheo. Calliope fuit vna nouem muſarꝫ ⁊ alijs
excellētior. Et dr̄ nōnunq̄ Calliopea. vt Ouidius libro faſtorꝫ quinto.
Prima ſui coepit calliopea chori Orpheus (teſte Virgilio in Damone)
In ſiluis fuit theologꝰ ⁊ poeta gēte thrax Oeagrij fluuij filiꝰ. Alij dicūt
Apollinis fuiſſe filiū ex muſa Calliope (h̄ teſte) diodoro ſiculo libro hiſto
riarꝫ quinto doctrina melodiaq̄ ac poeſi exceſſit oēs quorꝫ extat memoria
et ſuauitate cantꝰ pre ceteris clarꝰ fuit. Idem citharā ab Apolline p̄re ac
coepiſſe dr̄ a poetis: quam ad ſilitudinē teſtudis Mercuriꝰ cōfecerat. ⁊
Apollini dono dederat. Cuiꝰ modulatu ⁊ dulcedine nō ſolum hoīes ſꝫ la
pides ⁊ ſiluas moueri cogebat dicente Ouidio in tercio de arte. Saxa fe
raſq̄ lyra mouit rhodopeius orpheus. Tartareoſq̄ lacꝰ trigeminūq̄ ca
nem. Et Virgiliꝰ in dameta. Orpheaq̄ in medio poſuit ſiluaſq̄ ſequē
tes. Nam mortua Euridice vxore ad inferos pergēs. voluit eos cithara
ad cōmiſerationē deflectere ita vt vxorē ſibi reſtitueret. Sꝫ ea iterꝫ ꝑdita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

quia illam añ tempꝰ contra datam legē reſpexerat. vt elegātiſſime dixit
Virgiliꝰ in quarto georgicoꝝ. Septē illum totos ꝓhibēt ex ordine men
ſes Rupe ſub aerea deſerti ad ſtrymonis vndā. Fleuiſſe. ⁊ gelidis hec euo
luiſſe ſub antris. Mulcentē tigres ⁊ agētem carmīe quercꝰ. ¶ Tunc ibi
Sꝫ dabis i terno cū feceris vs gtō. Noīa q̄ hn̄t us in gtō hn̄t i in dtio.
ꝙ Priſcianꝰ ſic effert. dtūs talium noīm fit de gtō. depoſita us. Vnꝰ vni
us vni Solꝰ ſolius ſoli. Preꝫ alius qd̄ addit i Alij. Et idem Priſciaꝰ
inquit. ꝙ olim iſta noīa habuerūt o in dtō vt patuit. ¶ Sciēdum ꝙ iſta
regula datur intelligi de omni genere iſtorum nominum ⁊ declinatione.
vt Vnus vna vnum vni.

Um retinet quartus. ſed neutris prouideamus
Primum cum quarto quintum caſum ſociando

¶ De accō ſic accipe. Prior ps intelligiꝛ de nominibus non neutri gn̄is. ⁊
ſnīa eſt. nomia ſcdē declinatiōis nō neutri gn̄is hn̄t vm in accō ſingulari.
vt Lupꝰ lupum Mulꝰ mulum Morus moꝝ Bullꝰ bullum. Poſteri
or ps ſcꝫ (ſed neutris ꝓuideamꝰ) Intelligiꝛ de declinatiōe in qua habētur
nomia neutri gn̄is quod dꝛ ꝓpꝛ quintam declinationē in qua nō inueni-
unꝛ nomia neutri gn̄is. Item intelligiꝛ regula tam ī ſingulari q̄ʒ in plura
li. Et ſnīa eſt. ꝙ noīa neutri gn̄is in qualibet declinatōe ⁊ vtrolibet nume
ro hn̄t ntūm accūm ⁊ vtm̄ ſil'es ſub vna terminatiōe. quare nō ſolum in
telligēda ē regula de nomibꝰ in um niſi quātum ad hanc declinationē. vt
ſcamnū paſcha dogma cornu. Item de pn̄ti regula autoris. Chenoboſciū
Amphibiū Pedamētum Chordum Mulſum Capiſteriū. ¶ Pro vo
cabulis. Lupꝰ een wolf. Lupꝰ piſcis ⁊ olim p̄cioſus qui lautꝰ erat. ⁊ ſub
hoſtia fluuioꝝ captꝰ eyn ſnoeck. Mulus aīal eſt. Item Mullus piſcis
precioſus ⁊ cum barbatꝰ ſit putant quidā eum eſſe quem vulgꝰ barbariū
dicit. Morus eyn moerber boem. Moꝝ dye vrucht daer af. Ricinꝰ ge-
nus cucumeris rotundi a verme. Nā oblongꝰ cylindro nō eſt abſimilis.
Cylindrus lapis teres q̄ terra denſaꝛ ⁊ equaꝛ. Bullus nō tm̄ capiꝛ pro ce
pe. ſꝫ etiam ꝓ omni radice rotunda. Vn̄ legiꝛ. Bulbi narciſſi bulbi can-
naꝝ. Subſtillū a ſtillādo dictum ē egritudo quādo ſtillatim vrina emit
tiꝛ. Mulſum vinū cum melle mixtum. Tortinū vinum ⁊ vltimo expreſ
ſum Capiſterium ⁊ meliꝰ ſcaphiſterium. vt prius genꝰ vaſis ruſtici. eyn
coern vat als een wan. Chordum dꝛ foenum ſero natū. Chenoboſciū lo-
cus vbi paſcūtur anſeres. Amphibiū dꝛ duplicis vite. vt anſeres, anates
Olores dame. ⁊ cetera eiꝰ generis q̄ degūt ⁊ in aqua ⁊ in terra

On iunges grecis menelaon erit tibi teſtis

¶ Greca nomia p̄ter vm hn̄t on in accō ſingulari; qd̄ ſeruaꝛ tam i proſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

q̄ꝫ in metro. Um eñ more latino ⁊ on more greco. vt menelaum vel me
nelaon. Et dat intelligi reg̃la tam de appellatiuis q̄ꝫ de ꝓprijs nomibꝰ. vt
dicit Petrꝰ helie videlꝫ. Scorpius ſcorpium l' ſcorpion. Topaſius topa
ſium vel topaſion. Vñ. Interdum dat et on ꝓprijs ſicut menelaon. Dat
quoqꝫ nõ ꝓprijs ſicut Mars ſcorpion vrit. Et ꝓ cognitiõe illoꝝ appel-
latiuoꝝ eſt talis reg̃la. Omne nomē in us qd̓ ſm grecos etiam terminat
in os hꝫ duplicem accm̃ ſcꝫ um ⁊ on. vt Diphthõgus diphthongum vel
diphthõgon. Diſtichꝰ cum vel con. Acolytꝰ Abyſſus Topaſiꝰ. vñ Su
per auꝝ ⁊ topaſion. ¶ Item ꝓp̃a in er q̄ apud grecos in on terminantur
hñt duplicē accũm ſingularē um vel on. vt Alexāder Euāder Meander
Teucer. ¶ Circa vocabula. Menelaus ꝓprium nomē regis qui obſedit
vrbem troianā. eſt q̄ꝫ mons quidā. Archelaus ꝓpriũ nomē. Meāder fu
it poeta Comicꝰ. Ouidiꝰ de triſtibꝰ. Fabula iucūdi nulla ē ſine amore me
andri. Et ſolet hic pueris ꝟginibuſqꝫ legi. Scorpiꝰ et ſcorpio vermis eſt
ferēs in cauda mortale venenū. Item ſignū celeſte. Diſtichꝰ grece eſt ge-
minus ꝟſus latine ex dis qd̓ eſt bis ⁊ ſichos ꝟſus cõponitur.

Cum tenet eus rectus aliqñ fit per a quartus
Rectus in er vel in um ſimilē faciet ſibi quintum

¶ Nomē hñs eus in ntõ hꝫ um vel a in accõ. vt Tydeus tydeū l' tydea.
vt dr̄ Priſcianꝰ. vtendū eſt a magis q̄ꝫ um in ſcripturis. vt Orphea. achil
la. creta. Sꝫ ſpõdeus ⁊ trocheus cū alijs appellatiuis magis hñt um. et
ideo dr̄ aliqñ. q: appellatiua nõ hñt a ſed ꝓp̃a tm̃. Creta iſula ē (teſte Vir
gilio) Creta iouis magni medio iacet iſula ponto. Jn̄ Creteus. Vñ ꝟgi.
ſic dr̄. Tercia lux claſſem creteis ſiſtat i oris. Jtē teſte Plinio. Creta vni-
uerſalit̓ oīs terra tenax nominat. Vñ diuerſa illiꝰ genera ſunt. vt Cymo-
lia q̄ candida ē. Jtē ſarda q̄ ex ſardinea affert. ſed nõ niſi cādidis veſtibꝰ
cõmoda. Alia creta argētarea appellat nitorē argenteū reddēs. Jtē vm
brica quā non niſi polīēdis veſtibꝰ aptam dixit. ¶ Tūc ibi. Rectꝰ in r l'
in um. Noīa q̄ terminātur i r vel in um hñt vtrūm ſilem ntõ. vt mgr̄ vtõ
magiſter. ¶ Et ſciēdum q͛ r erit lr̄a nõ ſyllaba. q: datur reg̃la etiā intelli
gi de ir vz. Jtē reg̃la principal'r facit mentionē de nomibꝰ in um nõ neu-
tri generis. vt ſunt Euſtochiū Glycerium Dorſiū. q: de noībꝰ in um neu
tri generis dictū eſt ibi. Sed neutris ꝓuideamꝰ

Ex er qñqꝫ per methateſim reperis re

¶ Sñia. qd̓ ſepe ꝓp̃a noīa in er faciūt ꝑ methateſim re ex er in vtõ. Vt
Alexādre ꝓ alexāder Teucre ꝓ teucer Euādre ꝓ euāder Methateſis dr̄
ad ꝟbum trāſpoſitio. Nā meta trās et theſis poſitio. fitqꝫ apud poetas cū
vnica lr̄a neceſſitatis cauſa ex vno dcõnis loco in aliū trāſponit. Virgiliꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

At tibi thymbre caput euādrius abſtulit enſis. Euādrius a um poſſeſſi-
uū eſt ab euāder Apud oratores ꝟo fieri dꝛ cū aīos iudicū in res pteritas
trāſfert. ¶ Nota ſm Priſcianū. Oīa noīa greca in er termīata apud ro
manos.hoc ē latinos.olim etiā in vs terminabant. Quare adhuc dupli-
cem formāt vtūm vnū in er ⁊ alterꝫ in vs. vt Teucer vel teucrus Menā
der vel menādrus. Euāder l' euādrus. Vñ quidā.nuꝑ in vs qd in er ve
teres ſemꝑ variabāt Rex Euādrus ait.nō hec ſolēnia nobis.

Recti diphthongus dabit eu quinto quaſi grecus

¶ Sn̄ie. qd noīa q̄ terminant in eus ꝑ diphthōgon hn̄t eu in vtō. Vt
tydeus tydeu Orpheus orpheu. Et intelligit regl'a de ꝓprijs.appellatia
eñ hn̄t e.vt ſpōdeus ſpōdee.trocheus trochee. ¶ Item dꝛ notāter quaſi
grec⁹.qꝛ greci ſemꝑ formāt vtūm a ntō ꝑ depoſitionē vltime lr̄e. Vt ty
deus depoſita s manet tydeu Colchis depoſita s manet colchi Pallas pal
la. Priſcian⁹ tamen dt ꝙ noīa iſta autoris ſm veram analogiā pn̄t habe
re e in vtō.licet ſub eu ſint magis vſurpata

Cum proprium dat ius tenet i quinto iaciens vs

¶ Propꝛa noīa in ius formāt vtūm ꝑ depoſitionē vs a ntō. vt Virgili⁹
depoſita vs manet ꝟgili.⁊ ſic notum ē ea hr̄e i in vtō Anthoni⁹ anthoni
Mercuri⁹ mercuri.vt Horatius. Mercuri⁹ facunde nepos athlantis.
¶ Primo nota ꝙ dꝛ ꝓprium.qꝛ regl'a datur de ꝓprijs non de appellati
uis.hec eñ hn̄t e vt notari⁹ notarie Primari⁹ primarie. Et dat Priſcia
n⁹ aliquas regl'as. Prima oīa noīa ꝓpa in ius terminata vtūm cōciſum
habētia.id ē vs deponētia ſemꝑ penultimam vti ꝓducūt.q̄uis eadem in
ntō.⁊ alijs obliq̄s corripiat qd potiſſimū aīaduert.dum eſt in orōne ſo-
luta.nō tamē in carmine.habet eñ Virgili penultima correpta in hoc ꝟ
ſu. Nulli flebilior quā tibi ꝟgili. Eſt aſclepiadi⁹. Itē i hoc ſaphico Mer
curi facūde nepos. Eſt nāqꝫ quātitas ſeruāda i metro in dcōib⁹ apoco-
patis in vtō ſicut in ntō.ſed accētus ſuand⁹ in vtō ſicuti in ntō Virgili⁹
gi acuit.ergo ⁊ in vtō ꝟgili gi acuet.ſed in proſa tm̄. Vult tm̄ Petr⁹ helie
etiā in carmie idē ſeruandū eſſe.cum dt Hocqꝫ decet ſciri qd in his penul
tima quiti. Metro longat licet in recto breuiat. Mercuri⁹ cu breue dat
mercuri q̄ꝫ longā. Nihilomin⁹ autores boni ſꝑ imitādi ſunt. ¶ Alia re
gula. Oīa ꝓpa noīa in ius in qb⁹ i locū ꝯſonāt s retinet ip in vtō locum
cōſonātis retinebit. vt Pompei⁹. Triſyllabū format vtūm Pampei diſ
ſyllabū.⁊ ſic de alijs.qd Priſcian⁹ probat duab⁹ regulis quaꝝ prior eſt.
Oīs vr̄is in i minor erit ntō ſyllaba. vt ꝟgili⁹ virgili. Altera q̄ i ponit
inter duas vocales.tunc ſyllabicat cum vocali ſequēte in vna ſyllaba. vt
maior peior. Et probat Priſcian⁹ per multa exempla inter q̄ ponit hunc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

verſum Horatij. Dura ait vultei nimis attētuſqꝫ videris. Et eandem re
gulam dat Petrꝰ helię metrice. Porro ſcire velis ꝙ regula quę ꝓpriorū
Appocopauit ius quintū formādo minorat. In numero quintū, quare
vultei veniet de vulteius. Cai de caius. ſic cętera formas. ¶ Secūdo no-
ta ꝙ ſm grāmaticos nomīa iam dicta quādoqꝫ formāt vtōs in a ꝑ pera-
gogen. vt Pompeius pompei vel pompeia. Caius cai vel Caia. vt apud
Ouidiū. Tu modo pompei lentꝰ ſpaciare ſub vmbra. ⁊ hoc idem confir-
mat Ebrardꝰ. ¶ Sciēdum tercio ꝙ hic ſolet moueri dubiū de quibuſdā
noībꝰ an habeāt ti vel ci in vtō. vt ſunt iſta. Pancraciꝰ Laurētius Bri-
ctius Mauriciꝰ. ⁊ ſil'ia. Pro quoꝝ cognitiōe dant regule. vna ē. Nomina
propa in eius termīata vocalē ante eius hn̄tia habēt ci in vtō. Si aūt vo
calem nō habuerit. ci in ti cōmutant. Exēplum pmi Bonifaciꝰ bonifaci
Mauriciꝰ maurici. Exēplum ſecūdi. Laurētius laurēti Vincentiꝰ vin
cēti Florētius florēti Therentiꝰ therēti. ¶ Alia tn̄ eſt regula magis ꝓ-
bata. Qn̄cunqꝫ pmitiuū nomīs in tius hꝫ t lrām. tūc hęc noīa habebūt t
Exemplū primi. vt Vincentiꝰ vincēti Florentiꝰ florēti. Exēplum ſecū-
di Bonifacius bonifaci Mauriciꝰ maurici. qđ hꝫ Petrꝰ helię. Queritur
an dici quīto ti debeat an ci. In ꝓprijs qbꝰ eſt recto tius vſqꝫ remota fit
quintꝰ ſicut ſtatius. Laurentiꝰ iſta. Diſtinguūt quidā qđ eis ſit ti tribu
enda. Quę ſapiūt ab origīe t velut ecce. Therēti Laurēti Vincēti ꝯgna
tas retinē voces. C tribuūt alijs. vt Maurici Bonifaci. Item quidā
dicit. Sūt qui mauriti dicūt non ſunt bene triti Per c maurici cū poſcat
regula dici. Semꝑ tamē mos patrius ſeruandꝰ eſt

Vs mutabis in e. ſic formas cętera recte
Quintus habet caſus fili deus agne vel agnus
Et vulgus pelagus populꝰ fluuiuſqꝫ choruſqꝫ

¶ Hic ſubiūgit autor de formatiōe vtī noīm ſcđę declinatiōis in vs. Et
hn̄t e talia in vs in vtō. vt ſeruꝰ ſerue. dn̄s dn̄e. Et addit qđ quędā hn̄t
vs. vt deꝰ agnus. ¶ Sciēdum pmo ꝙ ab iſta regula a quibuſdā excipiū
tur plura noīa q̄ non hn̄ e in vtō. De qbꝰ talis eſt regula. Propa nomīa
gręca in vs ꝓductā. ſunt indifferēter ſecūdę vel tercię declinatiōis. ⁊ for-
māt tam ſub ſecūda declinatione q̄ꝫ ſub tercia. vtūm in v et nō in e. vt me
lampꝰ melampu. in gtō melampi vel odis. pāthus panthu. Et ſcribebā
tur iſta noīa olim ꝑ ous. vt melampous more gręco nūc ꝓo ꝑ vs more la
tino ꝓductam. de qbꝰ dicit Alexāder in tercia ꝑte. Inuenies aliqua gre-
coꝝ nomīa lōga. ⁊ illa ſunt q̄ habent v in vtō Virgiliꝰ. Quo res ſumma
loco pāthu quam prendimꝰ arcem. Item Statiꝰ. Quid fundis lachry-
mas illi venerāde melāpu. ¶ Nō ꝙ noīa adiectiua ī vs ſcđę declina. for-

mat vtūm in e qui incidit cum aduerbio qualitatis.vt doct⁹ docte in vtō
vel docte aduerbiū qualitatis.piger pigre. ¶ Sciēdum ſecūdo iuxta il-
lam regulam(Quint⁹ habet caſus) ¶ Qd omnia nomīa in textu poſi-
ta habēt a vs in vtō.inueniūtur hēc frequētius e.exceptis duob⁹ ſcꝫ vul-
gus pelag⁹.nihilomin⁹ terminationē vti quam Alexāder ponit frequen
tius ſeruabim⁹.ꝛ ſic Alexāder nō facit hic exceptionē.ſed ponit doctrinā
Et iſtud ptꝫ exemplarit apud doctores.pmo de hoc nomīe deus De quo
ſic dr̄ O dee ſtutum cuſtos pariterqꝫ benigne.Maxima ſgib⁹ tribuiſti
facta p orbem. Ubi dee ponit in vtō.non pt aūt eſſe deus ꝑpt metꝝ Si-
milr inueniẗ popule in vtō.vt ibi Popule me⁹ quid feci tibi. Nos vero
poti⁹ vtemur iſtis nomīb⁹ in vtō ſub vs. Dicūt tamē quidam ꝙ tria iue
niūtur cōmuniter ſub vs ꝛ ſub e. Ut ppl's.fluuius.agn⁹. Un̄ dant po-
pulus fluui⁹ e vel vs quib⁹ addiẗ agnus. ¶ Sciēdum tercio ꝙ nōnulli
grāmatici comphendūt ſub nomīb⁹ in textu poſitis.adhuc plura nomīa
Ut ſunt Infern⁹.mūdus.loc⁹ ꝛ annus q̄ hn̄t vs vel e. Ut o mors ero
mors tua inferne. Ergo illa duo metra vulgaria debēt capi ad bonū intel-
lectum. Infern⁹ mūdus fluuius chorus ꝛ loc⁹ annus:nō mutāt vs in e
Quis ſint iſta ſecūdꝫ intellige raro mutāt vs in e. ¶ Si q̇s pterea dicēt
de his duob⁹ nomībus vulg⁹ pelagus.qd̉ ſatis patēt.ibi(Sꝫ neutris ꝑ
uideam⁹.Ergo ſuperabūdant illa Dicēdum ē ꝙ ipſa nomīa nō ponūtur
inquātum ſunt neutri gn̄is.ſed inquātum ſunt maſculi ge.qꝛ ſm Priſci
anū indifferēter ſunt maſculini vel neutri gn̄is.vt in Job ſcribiẗ. Et vul
gum pauperē ſpoliauerūt. Nō debet iſta grāmatica nūc vſurpari. Item
meus hꝫ duplicem vtm̄ meus,vt patuit ibi. Popule me⁹ vel mi.vt Pat
mi.ſi poſſibile ē trāſeat a me calix iſte. Poniẗ ꝛ mi quādoqꝫ loco dti mihi.
Un̄ Horati⁹. Satyra tercia. Egomet mi ignoſco.Meui⁹ inq̇t. ¶ Cir
ca vocabula.Melampus nomen eſt cōpoſitum ex melan qd̉ eſt nigrum
et pous pes ob qd̉ vltime dcōnis declinationē ſequiẗ. Fuit teſte Home-
ro libro.xv.odyſſee. Fili⁹ Amythaonis ex patria argo.qui vt ait.Dātes
fuit egregi⁹. Iuxta qd̉ Statius libro Thebaidos Amythone cretus Iā
ſenior ſed mēte virens phoeboqꝫ melamp⁹. Aſſociat paſſus dubiū cui ꝑ-
nus apollo. Oraqꝫ cirrhea ſaciaret largi⁹ vnda. At alij dicunt eum fuiſſe
medicum illuſtrem. Panthus fuit vir troian⁹ ex pmorib⁹ vrbis. Uirgi.
Pāthus otriades arcis phoebiqꝫ ſacerdos. Et in eodē ponit vtm̄. Quo
res ſumma loco panthu.quam prendim⁹ arcem. Item de populus. Po
pul⁹ eſt arbor.popul⁹ collectio gentis. Agnus cum ſit citra annū.deinde
diciẗ Feta.bidens ouis balans.et dr̄ ab agnoſco. Agn⁹ anniculus vnius
anni.bim⁹.trimus.quadrim⁹ duoꝝ triū quattuor annoꝝ

¶ Sequiẗ textus Primo plurali.

PRimo plurali quinto ſimul i ſociabis
Hos caſus neutri quartūq₃ decet per a poni

¶ Poſtq₃ docuit de numero ſingulari hui⁹ declinatiōis nūc docet de plu
rali numero eiuſdē. Et ſnīa eſt. Ntūs ⁊ vtūs pl'ales noim ſcđe declin a.
nō neutri gn̄is terminātur in i. vt Mgrī. dn̄i. ſcamni. piri. alni. vlni. q₂
oīa noīa ſcđe decli. q̄ pluralē numeꝝ hn̄t nō neutri gn̄is. ſed cuiuſlibet al
teri⁹ quę nō terminātur ī um hn̄t i in his caſib⁹ dictis. ¶ Sciēdum ꝙ
hoc nomē deus inuenit h̄re duplicē gtūm pluralē ſm Priſcianū. vt dij ł
dei. ſ₃ dij ntūs magis vſitat. vn̄ Eſop⁹. Aſt etiam recolūt impia facta dei
Sʒ Juuenalis. Dij maioꝝ vmbris ⁊c̄. Et ſil'r inq̄t Priſcian⁹. ꝙ hoc no
mē deus h₃ duplicē dtm̄ ⁊ abltūm in plurali nūero. vt dijs vel deis. dijs
tn̄ dtūs magis vſitatus. Debemuſq₃ deis vitulos adolere ſupnis. Vſus eſt
Ouidij. Et debēt dij ⁊ dijs ſcribi duplici ij. ſ₃ ſub ſimplici pferri. Sil'r ꝑ
oīa dicēdum eſt de hoc pnoīe. Is ei⁹ qđ h₃ duplicē ntūm pluralē ij et ei.
et duplicē dtūm ⁊ abltm̄ plurales ijs ⁊ eis. ſic ⁊ ꝯpoſitū idē. vt in ntō pl'a
li eidē vel ijdem. in dtō ⁊ abltō pl'alib⁹ eiſdē vel ijſdē. ¶ Tūc ibi. Hos ca
ſus neutri quartūq₃ decet per a poni. ¶ Snīa eſt. Notabim⁹ eoſdem ca
ſus ntm̄ ſc₃ ⁊ vtm̄ ⁊ hoc cū accō in noīb⁹ neutri gn̄is: q₂ hn̄t a. Sub q̇b⁹
cōprehēdunt iſta foeīna in um. dorſum. glyceriū. philorſiū. q̄ etiā hn̄t a.

Dic niſi conciſis orum fieri gtīs

¶ Gtūs plural' nomīs ſcđe declinatiōis h₃ orum niſi ſyncopa fiet. vt di-
cēdo. Duū p duoꝝ. vt In medio duū aīalium. nummū p nūmoꝝ Vnde
Tulli⁹. Quāti dos eſt mille nummū. i. mille nūmoꝝ. Iugerū p iugeroꝝ
Et ſpecialit̄ nomīa diſtributiua numeralia ſyncopant in hac declinatiōe
vt Puer ſenū. ſeptenū. denum annoꝝ. Itē Deum p deoꝝ. Inuenit ⁊ viꝝ
pro viroꝝ. vt deum fidem p deoꝝ. Et O Rhodolphe viꝝ maxime et o de
cus. Libeꝝ quoq₃ p liberoꝝ. Vt vn⁹ inuentus eſt q̇ ex cōplexu parētum
abreptos filios ad necem ducēt. ⁊ parētes p̄cium p ſepultura libeꝝ poſtu
laret. libeꝝ pro liberoꝝ. ¶ De alijs nomīb⁹ quę pn̄t hic ſyncopari. prius
patuit. ¶ Circa textum ſciēdum. ꝙ nomina feſtoꝝ propria in a deſinētia
duplicem habent gtūm pluralem. Vnum in orum ſub ſecūda declinatio
ne. Alterum in ium ſub tercia declinatiōe. vt Bachanalia. Saturnalia.
Floralia Termīalia. Sub quib⁹ teſte Petro helię ponūtur quattuor ap
pellatiua ſc₃ Vaſa Jugera Moenia Suppellectilia. Vn̄ Nomia feſto
rum dicas i ium vel in oꝝ Termi vel flora neptu cōpi. quoq₃ bacha. Sa
tur vel quin qua ſed his duo iungim⁹ iſta. Moenia dic p̄mū dic iugera
vaſa ſuppellex. Syncopa q̇d ſit pt₃ in quarta. ⁊ patuit ſupra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Tercius is finit ſextumqꝫ ſibi ſociabit
Os faciet quartus. niſi neutris. a dam⁹ illis
Excipis ambo duo tñ hec heteroclita pono

¶ Dtūs ꝛ abltūs plurales in is ꝓductā deſinunt. Donato teſte. Ut Dominis. templis. piris. compedijs. Et intelligit̄ regula de omni noīe ſcđe decli. habēte pluralē numeꝝ cuiuſlibet generis. Et ſubdit. Accūs hꝫ os. Et poſtea repetit̄ text⁹. niſi neutris a dam⁹ illis. ꝓpt̄ iſta noīa Ambo et Duo q̄ ſunt etiā generis neutri nō tñ hn̄t a ſed o. Itē declinatio iſtoꝝ nominū Ambo ꝛ Duo patebit poſtea. ¶ Cōpendiū eſt vtilitas Cōtrarium diſpēdium vocitatur. Et ſic ptꝫ declinatio ſecunda

O Dabit eqꝫ vel a tibi declinatio terna
C iunges a vel e d vult i ſola p̄eſſe
I cum vocali patietur qualibet addi
N v nō iunge reliquis vocalibus adde
Cuilibet r iunges. s inſup omnib⁹ addes
S quoqꝫ p̄poſita datur oībus s ſociata
Uls vt puls ſequitur. ſed et ems vt hyems reperit̄
N ſi p̄ponas s omnib⁹ addere debes
Non v ſed reliquis ſ p p̄eunte locabis
Non i ſed reliquę p̄eunt rs ſociate
Dicim⁹ aes vt praes. aus vt laus iungere debes
Irps vt ſtirps iungis v ſolam t ſociabis
X cum vocali patietur qualibet addi
Alx dabit anx arx vnx vt calx lāx arx quoqꝫ cōiunx

¶ Tercia declinatio lrās terminales habet vndecim. A vt poema. E vt mare. O vt hō temo. C vt lac. D vt dauid T vt caput. L p̄cedēte qualibet vocali. vt ſal mel. tanaquil. ſol. cōſul. N p̄cedente qualibet vocali p̄ter v. vt tytan nomen delphin ſymon. R pręcedente qualibet vocali. vt Torcular. mater. martyꝛ. coloꝛ. turtur. S pręcedēte qualibet vocali. vt Bonitas. miles. reſtis. flos. mus. Conſonātes etiam s p̄cedunt. hoc modo. bs. ls. ms. rs. ps. Ut Arabs. celebs. calibs. ſerobs. Ante ls v ponit̄. vt puls. Ante ms e ponitur. vt hyems. Añ ns omnes vocales ponūtur vt amās legēs. lins. mōs. quincūs. Añ ps oēs ponūtur p̄ter v. vt daps

ſeps ſtips inops. Ante rs oẽs vocales p̃ter i. Ut ars iners mors tyburs Diphthõg⁹ etiam p̃cedit s. vt ęs pręs. laus fraus. In x qualibet vocali p̃cedẽte. vt Pax. lex. nix. nox. nux. Cõſonãtes item p̃cedũt x. vt falx. coniũx. arx. lãx. Hę igiť terminatiões ſunt t̃cię declinatiõis. Et nota ꝙ iſtę text⁹ de recitatiõe terminationũ vſqꝫ ad illũ paſſum. Format nomẽ in a. nõ eſt multũ nccãri⁹ qꝛ exẽpla poſtea ſm̃ regulas diſtinctim ponenť. ⁊ ergo de his ẽ ſupſedẽdum. ¶ Circa regulam tñ. D dabit eqꝫ vel a. Sciẽdum ꝙ tercia declinatio dꝛ hr̃e tm̃ tres terminatões in vocales ſcꝫ a e et o. apud latinos. ⁊ quãtum ad noĩa declinabilia. qꝛ ſunt alię terminatiões ĩ alias vocales i. videlꝫ vt gũmi nauſi. ¶ Item D vult i ſola p̃eſſe. Intelligiť de nomib⁹ nõ barbaris. qꝛ vt dt̃ Priſcian⁹ ſunt duo noĩa barbara q̃ hñt v añ d. vt bogud. pulpud. Et ſunt noĩa regũ mauroꝝ. Intelligiť etiã text⁹ de noib⁹ tercię declinatiõis nõ de p̃nomib⁹ neqꝫ ſecũdam declinationẽ p̃nomĩs habentib⁹. vt ſunt qd̕ aliqd̕. Sicut etiã intelligiť text⁹. C iunges a vel e. Item inueniũtur noĩa in g. ſed qꝛ indeclinabilia ſunt. igiť autor de his nõ determinat vt Bog. ¶ Circa regulã quoqꝫ dꝛ Aes vt praes. illa vocalis a tñ legẽdo nõ reſonabit. qꝛ ae et oe ſcribunť. ſed nõ p̃ferũtur

Format nomẽ in a gtũm tis ſibi iuncta

¶ Hic icipit Alexãder docẽ quõ tercię declinatiõis noĩa in a faciãt gtĩm Et dt̃ qd̕ formãt gtũm addẽdo ſyllabã tis in ntõ. vt Stigma Enigma Dogma Chriſma Sophiſma Emblema Diadema ⁊c̃. et penultiã ſyll'a gti iſtoꝝ noĩm ſemp corripieť videlꝫ a ante tis. Uñ Rect⁹ i a fit atis ſem per breuis in gtõ. At poſſet q̇s dubitare cum multa ſint nomĩa tercię declinatiõis in a et multa p̃mę. per q̇d poſſent cognoſci an noĩa iſta in a ſint primę vel tercię declinatiõis. hoc ſecũdum terminatiões diſcerni poteſt. Oia em̃ nomĩa in ma termĩata q̃ nõ ſunt nomĩa patriaꝝ vel vrbiũ ſunt tercię declinatiõis. Exceptis his Fama Dama Mãma Bruma Rima Struma Palma Pluma Coma Lema Truma Flãma Drachma Sẽma Lima Zima Azima Squama Norma Anima Forma Lachryma Parma Lama Ama Uictima Spuma Turma Strima Crema Terma Farma Derma Cucuma. Uſu tñ oĩa in a ſatis patent cui⁹ declinatiõis ſint: p̃ter doma qd̕ tercię declinatiõis eſt. ¶ Sciẽdum teſte Priſciano qd̕ nomĩa tercię declinatiõis in a quondã fuerũt p̃mę. Uñ adhuc drachma coma ę vel atis. didrachma mę vel atis. Subdit idẽ ꝙ aliqua de his erãt ſub vna ⁊ ſecũdę declinatiõis. Ut poema poematis. vel poema tum poemati Theoreuma vel theoreumatũ ti. Entimema tis vl' entimematũ entimemati teſtes ſunt Valeri⁹ Plaut⁹ Celſus Cicero more iſtius regulę adhuc dꝛ quod Paſcha habebat paſchatis. ſed iã ſolum hꝫ paſchę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Circa vocabula Stigma idem eſt qđ cicatrix een lyckelae Smigma ſeype Sciſma diuiſio eſt. cetera paſſim patebũt.

Is facies ex e veluti mare ſiue cubile

¶ Sñia eſt In e noīa tercie declinatiōis formāt gtm̄ mutādo e in is. vt mare maris Cubile cubilis Cōclaue cōclauis Caſſidile dis. Itē noīa īde∣clinabilia excipiũtur. vt Cete. tempe. mille. q2 non mutāt e in is. Priſcia∣nus tñ declinat cepe cepe. de grecis ſo in e dictum eſt. ⁊ adhuc dicet infra

¶ Circa vocabula. Cōclaue eſt id qđ vulgo camera dici ſolet. eyn heyme∣licke celle. Camera autem grecum apud nos interptat testudo ſeu fornix. Et inde Camer⁹ curuatus Virgili⁹ libro georgicoꝝ tercio. Camur⁹ hir∣ce ſub cornib⁹ aures. Caſſidile eyn aes ſack. vt in Thobia. ꝓtulit ꝑtem ie∣curis de caſſidili. Poteſt etiam dici Caſſile

Onis hñs ex o Sed inis do ꝑficit et go
Foemineo genere. nemo ſociatur homoqȝ
Ordo vel margo cardo cum turbine virgo
Sic et apollo facit. britoniſqȝ brito caro carnis

¶ Primo O hȝ onis. vt Sermo ſermōis Latro latronis Salmo Cau∣po vel copo Opilio ⁊ ꝓducit o añ nis. qđ ptȝ in ſcanſione metri. Ab hac regula excipit Anio q2 hȝ anienis. Itē Sindo q2 corripit onis. inuoluit eum ſindone mũda. ⁊ qm̄ foeminum ē. ideo etiā excipit regula. ſȝ inis do. Anio eſt nomē fluuij. Inuenit ⁊ ſidonis penultima ꝓducta a ſidon.

¶ Sciēdum q noīa greca in o lōgam termīata hñt duplicem gtm̄. ſm latinos eñ onis ꝓductā. ſm grecos os. ⁊ accũm on. alios ſo caſus i o. vt Dido didonis vel didos Cloto Erato Sappho Clio Io. manto. Unde Virgi. Fatidice mantos. ⁊ tuſci filius amnis. Caliſo Iuno q̄ oīa (vt vo∣lũt q̄dā) etiam īdeclinabilia ſunt. Uñ alius Greca p o lōgum finita creā∣tur in onis. vt Caliſonis necnō didonis Ionis. Sic Erato Clio Cloto Manto ſȝ Sappho. His repit in os gtũs. in on ſȝ qnart⁹ Ut Virgi∣li⁹. Didon ſcelerate relinqs. ¶ Alia regľa Noīa q̄ apud latinos in o ter∣minātur apud grecos terminantur in on. vt nos Cato greci Caton. nos Echo greci Echon. Echon tradidit mihi nuꝑ hoc pec⁹. Dido vel didon qđ non mō intelligendũ eſt de ꝓprijs in o. verȝetiā de appellatiuis. vt leo et leon Ago vel agon. Deinde Sȝ inis do ꝑficit et go. a regula autoris ex∣cipiũtur in do noīa ⁊ in go foeī gñis q2 hñt inis. ⁊ penultimam corripiũt gti. De do Formido. turpitudo. De go Imago. ſartago. Sub do ꝯphen∣dunt iſta maſculina Ordo et Cardo Cupido Pro deo. Sub go Margo et iſtud cōmune Virgo cũ iſtis Apollo. turbo. ſiligo ꝓ pane. Teredo ꝓ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

verme ligna rodēte. Indago ꝑ horto ferarꝫ. Cupido ꝑ deo amoris maſcu
lini gn̄is eſt ꝑ auaricia foei. ¶ Itē ſi bona ſit ſiligo veniet bon⁹ inde ſiligo
Alia reg'la et ē Priſciani. Dia noia in do vel i go q̄ hn̄t vocalē an̄ do vel
go ꝓducūt eā. Excepto ſiligo ꝑ ſegete qd̄ eā corripit. Exēpla reg'le. For-
mido Cartilago. ⁊ ē caro indurata. vt i aurib⁹ et narib⁹ Fuligo roct. Et a
noib⁹ in do formanꝰ poſſeſſiua in Dineus. vt ab Arūdo arundine⁹ Et a
noib⁹ in go formātur poſſeſſiua in gineus. vt a Cartilago Cartilagineus
Nūc circa textū Britoniſq; brito. ¶ Dia gētilia in o penultimā ſyllabā
gti corripiūt. vt Friſo Saxo Naſſo Mirmido. Iuxta illud. Nomē qd̄
fit in o ſignās terrā ppl'm ve. Dat gtis onis ſaxo friſo tibi teſtis. Que tn̄
terminātur i io vſu ꝓducūt onis. vt Burgūdiōes. wangiones ¶ Sciē
dū do... no ꝑ vocabul'. Clio. cloto. erato ſunt noia muſarꝫ. de qb⁹ ſupra
Mantho ꝓpriū nomen ꝛ̄gis. Dido ꝓpriū nomē regine. vt Virgili⁹ in
quarto Aeneidos de Elyſſa. i. de didone narrat. vn̄ Quart⁹ itē miſere di
donis vulnera narrat Elyſſe. fuit em̄ Eliſſa nomen ꝓpriū didonis. Nā
dido lingua phoenicia virago latine exꝓmiꝰ Io nomē eſt diſſyllabū ſ̄cāt
filiā Inachi regis argiuorꝫ a Ioue ardēter amatā. q̄ cū ad egyptios ꝑgēt
dicta fuit iſis. Cardo d̄r quaſi cor ianue. ⁊ ē id quo voluiꝰ oſtiū. nec puto
hūc ꝟſum autnticū. Cardo ſubeſt forib⁹ ſi cardis ē gtūs. Cardo cardonis
eſt herba nociua colonis. Vn̄ ꝟgil'. Ceteriq; viri autentici dicūt carduus
ꝑ tali herba. vt inqt ipſe Virgi. in geor. Carduus interemit ſegetes ſubit
aſpera ſiluā. Turbo inis. d̄r impet⁹ venti. Brito qn̄q; ꝓpriū nomē eſt vi
ri. ⁊ tūc ſub eo ꝯphendiꝰ alia reg'la. Dia noia ꝓpa in o ſignificātia viros
producūt o in penultima gti. preter brito qd̄ eam corripit. Exemplū vt
Cato Hugo Pharao Naſo qd̄ eſt Ouidi⁹. vt ibi. Naſo ſuo ꝓfug⁹ mit-
tit tibi flacce ſalutē. Brito etiā ſ̄t virꝫ l' foeminā. ⁊ ē gētile. ⁊ tūc ſub eo cō
ꝓ̄hēdiꝰ reg'la dicta q̄ eſt. ꝙ noia gētilia i o ⁊c̄. Cetera patebūt in generib⁹.

Lac lactis ponit allec allecis habebit.

¶ Hic icipit autor docē de noib⁹ tercie decli. ſm ordinē ꝯſonātū. ⁊ p̄mo
de c dicēs. vt Lachꝫ lactis Allechꝫ allecis. ¶ Sciēdū ꝙ nō determiāt
de i et u. neq; de b. q2 noia talia ſunt īdeclinabilia. Excepto vno i b ſcꝫ che
rub ꝙ bn̄ inueniꝰ declinatū. vt Cherub cherubis bi. bē. Cherub be. Itē tn̄
ſunt duo noia i c declinabilia. videlꝫ Lac ⁊ allec. Sūt em̄ pl'a ſꝫ indeclina
bilia. Lac liq̄r ē. In lacte⁹ a um. Lac bubulū eſt. lac bouis. loc ouileū. lac
ouis. Lac camelinū. lac cameli. Lac caprinū lac capre Lac aſininū Ma
xime alit. lac caprinū. Lac ouileū pingui⁹ eſt lacte bubulo. Lac qd̄cūq; de
coctū min⁹ nocet Lactis tꝫ. eſt inteſtinū ſeu lac piſciū. Dicit tn̄ Priſcia-
n⁹ ꝙ inueniꝰ lacte in ntō ꝑ lac. Allec eſt piſcis marinus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Is poſt l pone. ſed lis mel felqꝫ dedere

¶ Sn̄ia eſt. Noīa in l quacūqꝫ vocali p̄cedēte formāt gtīn addēdo is.
de al. Aial tribunal. De el Michael Gabriel Raphael. De il Vigil. mu
gil. De ul cōſul. Erit qdē l lr̄a. q: al. el. il. ol. ⁊ ul ꝯphendūtur ſub ea regl'a
In̄ excipiūtur duo noīa Mel et fel q̄ addūt lis. vt Mel mellis. fel fellis.
¶ Et nota ꝙ text⁹ ſequēs ſcꝫ Al alis. vſqꝫ ad (An erit is iūcta) determi
nat de quātitate penultīe ſyllabe gtī qd' ſi noluiſſet autor poſuiſſe quātita
tē illā ſuffeciſſet. nobis hec vnica regl'a p̄ oib⁹ noib⁹ in l Is poſt l pone.
¶ Sciēdum de his ꝙ Michael Gabriel aut declinātur aut manēt non
declinata. q: barbarica noīa nūc ſunt declinabilia. nūc īdeclinabilia ¶ Itē
ſub mel compꝛehendūtur ei⁹ compoſita que etiam gemināt ll in gtō. vt
Idromel Occimel Inomel. Mel honich. fauus in quo latet. Vn̄ a mel
melculum. Idromel cōfectio facta eſt aqua ſumpta facit vomitum. Oc
cimel mel mixtum aceto. Inomel vl' oenomel mel mixtum vino Oenos
em̄ vinum eſt Fel ſt dye galle. ſub quo etiam comp̄hendūtur cōpoſita. vt
ſunt Multifel. paucifel id eſt manſuetus.

Al alis longam dat neutro cetera curtam
Curtam pone ſalis. longam dāt elis et olis

¶ Sn̄ia eſt In al noīa neutra hn̄t alis longam. Vt Animal Tribunal
Ceruical Vectigal. Alia nō neutra corripiūt alis. p̄ter Sal ſalis. vt Ha
nibal hyemſal. ¶ Nota Priſciani regulam. Nomia appellatiua ī al ſub
eadem ſignificatōe ⁊ eodem genere etiam termināt in ale. q̄uis ſub vna
termiatōe magis vſitata ſunt q̄ꝫ ſub alia. exceptis duob⁹ ſcꝫ Sal et Aial ī
quātum ſubſtantiuū. Exemplum vt Seruical ſeruicale Vectigal vl' ve
ctigale Tribunal l' ale. Munital vel ale. que quattuoꝛ etiam penultimā
producūt. alia penultimam corripiūt. Vt ſunt Capital vel capitale Vir
ginal vel ꝟginale. ¶ Tūc ibi (longam dant elis ⁊ olis) In el nomia hn̄t
longam elis Vt Michael' Raphael'. ⁊ in ol habēt longam olis. vt Sol
ſolis. exceptis quattuoꝛ ſcꝫ Mel Fel Subtel Plantel. omnia in el p̄p̄a
ſunt. Item in el nomina ſunt triplicia ſaltem p̄pꝛia. Quedam in ſcriptu
ris ſemp̄ inueniuntur ex toto indeclinabilia. vt Abel. Zorobabel Geſabel
Vriel. Quedam declinabilia vel indeclinabilia. Vt Iſrael Bel Baruel
Rachel Daniel Michael Raphael. quedam vero ſemp̄ declinabilia. vt
Ezechiel Gamaliel. Preterea iſta nomina (vt ſolet dici) in e inueniūtur
declinata ⁊ non declinata. quia barbarica ſunt. ſed aliqua magis indeclina
ta. Vnde in Daniele legitur ſacerdotes Belis ⁊ ſacerdotis bel. ⁊ in eodem
Michael elis. vel Michael el. ¶ Sciēdum ꝙ vnum eſt nomen latinū
in ol. vt Sol. Cetera ſunt barbara p̄pꝛia. vt inquit Ioannes Ianuen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſis. Greca in ol potiꝰ corripiūt olis inquātum declinātur Vectigal dicitͬ prouentꝰ alicuius rei teuto. datmen crycht van eynighē dinghe. als ren ten. Vñ Cicero in paradoxis. Multi ex te audierūt cum dicēs neminē eſſe diuitem niſi q̄ exercitum alere poſſet ſuis fructibꝰ. qd̓ p R et tantis vectigalibꝰ iam pridem vix poteſt cōtingere. Sal in maſculino ꝛ neutro genere ſignificat. ſalt Vnde neqꝫ ſalem neqꝫ alia gulę irritamēta nouerūt Sal irritamētum gulę eſt. quia facit hominem multum potare. Vñ nec noſtros reticebo cibos quos priſcus habet mos. Irritamētum gulę quibus additur ęquorum ſal.

Vl dat vlis il ilis cōſul pugil eſt tibi teſtis

¶ Nomia in ul corripiūt ulis. hoc ē penultimam gtī. &ꝫ tria ſunt appellatiua vt cōſul p̄ſul ꝛ exul. Et in il corripiūt ilis. vt vigil pugil mugil. ¶ Sciēdum p̄mo (vt quidam volūt) ꝙ ꝑ̄pa nomia in ul penultimā gtī producūt qd̓ intelligēdum ē in metro. in ꝓſa em̄ p̄nt corripe. Eſt nanqꝫ regl'a ꝙ nomia barbara in ꝓſa acuūt vltimam ſyllabā. ¶ Item in il noia barbara vel greca ſiue ꝑ̄pa ꝓducūt ilis. vel manēt indeclinata. ſicut nil et nihil. Vñ Corripies pugilis. ſꝫ ꝓducas tanaq̄lis. ¶ Circa vocabula. Cōſul q̄ gerit ɔſulatū. Cōſularis q̄ geſſit. vel aptꝰ eſt gerē. Sub q̄ ɔphendūtur cōpoſita. pcōſul. p̄conſul. excōſul. Preſul vno mō eſt nomē dignitatꝭ id eſt eṗs. Altero mō eſt gn̄is ɔis. ſcꝫ aliq̄s vel aliqua q̄ vel q̄ preeſt alijs Exul qui ī exilium miſſus ē. Saul nomē regis. Vigil een waker Sub quo peruigil neerſtich. Vt feci hoc peruigili cura. Noctiuigil een nacht waker. Item Peruigil gladiator een wacker ſchermer. Mugil piſcis ē valde agilis ꝛ velox in motu. eyn ſtickelinck (vt quidā dicūt) Tanaquil. Abigail ſunt mulierꝝ noia. Nil nihil ſunt ſigna vniuerſalia negatiua. Et accipitͬ qn̄qꝫ ꝓ non. vt nihil eſt qd̓ frontē obducas id ē non eſt

An erit is iuncta fietqꝫ penultima longa

¶ In an nomia in formatiōe gtī addūt ipſi ntō is ꝓducēdo penultimā. vt Titan titanis Pan panis Pelican pelicanis Pean peanis. ¶ Nota duas regulas. Vna eſt. Nomia in an h̄nt duplicem gtm̄ ſingularē vnū in anis more latino. alterꝝ in anos more greco. penultima ſemꝑ producta vt titā titanis vel titanos Pean peanis vel peanos Pan panis l' panos ¶ Hic aīaduerte ꝙ ex ꝑori regula elicitͬ alia ſ'm Priſcianū quę eſt. Oia nomia appellatiua habētia vltra gtūm ꝑ̄prium more greco. gtm̄ os. formāt de ſe nomia ſcd̓ę decli. in us ꝑ eodem ſ'cato ſimpl'r o in u mutādo. vt a Titan qd̓ hꝫ titanis vel titanos. venit hic titanꝰ ni ꝑ eodem. Et a pelican pelicanꝰ. Et hꝫ hęc regula veritatē etiam in alijs terminatiōibꝰ. vt a Delphin qd̓ hꝫ delphinis vel delphinos venit delphinꝰ delphini. Ab ele

phas qđ hꝫ tis vel tos. ỽꝫ elephātus elephāti ꝓ eodem. Ab arabs qđ hꝫ
arabis vel bos. arabꝰ bi ꝓ eodem. ¶ Sciēdum ꝙ Alexāder nō determiat
de nomibꝰ in am qꝛ ſunt plerūqꝫ indeclinabilia. ⁊ q̄ ad illā terminationē
am inueniūtur pauca q̄ in fine nō variant᷑. vt nequā quiſquā quiſpiā. ne/
quam ex nulla ꝑte declinat᷑. alia ỽo in fine nō declinātur. Item in em pau
ca ſunt. vt tātundē qđ hꝫ tantidem in gtō. Deficit in reliq̄s totidē pl'ale
fit oīs. Et in im pauca ſunt. vt Cherubim Seraphim q̄ ſunt indeclinabi
lia. ¶ Pro vocabul' ſciēdum ꝙ ſunt q̄dā noīa in an indeclinabilia. vt Le
uiathan Sathan ſeu ſathanas ꝓ eodem. Leuiathan eſt ſerpēs Sathan
ſeu ſathanas aduerſariꝰ eſt. Titan ꝓ ſole accipit᷑. ⁊ fuit frater ſaturni ma/
ioꝛ natu ⁊ filiꝰ Urani. Itan ē pellis ouina pollita vnde paupes faciūt vi
tra. Uñ. Dum ſplendet titan caueas ne frangit᷑ itan. teuto. als francijn.
Pean qñqꝫ eſt pes metricꝰ. vt ptꝫ in Boetio. ſꝫ Alexāder de tali pede nō
loquit᷑. Etiā accipit᷑ ꝓ ſole. Et ꝓ his duobꝰ ſcatis hꝫ anis vel anos ī gtō
Tercio eſt ꝓpriū nomē. ⁊ ſic hꝫ antis. Pan eſt deꝰ paſtoꝝ. vt in Uirgil'.
Pan curat oues ouiūqꝫ mgros. Pan qñqꝫ idem ē qđ totū. ⁊ ſic ē indecli
nabile. ſed qñ eſt declinabile. tūc gtūs eiꝰ coincidit cū hoc noīe panis. Pe
lican auis ē. Pelicanꝰ alio nomie pelicani. Uñ Pſalmiſta. Sil'is factꝰ
ſum pelicano. Cū pelican grecū. pelicanos dat gtīn. formandū dico peli/
canꝰ ab hoc gtō. ex q̇bꝰ metris ptꝫ ꝙ pelicanꝰ ſcribi debeat ꝑ l ſimplex

E ſupꝑ n dat inis curtam. ſꝫ deme lienis
Renis ſyrenis ſpleniſqꝫ. ſed in dabit inis

¶ Priſcianꝰ inq̇t. nomia in en eſſe duplicia. q̄dam em̄ terminātur in en.
correptā ⁊ hn̄t inis. vt Nomē Omen Lumē Numen Crimē. Quedā
vero in en ꝓductam. vñ hec ē regula. In en ꝓductā nomia hn̄t enis. vt
Splen ſplenis Lien lienis Syren ſyrenis Ren renis. Excepto vno. ſ.
Uphen qđ hꝫ vphētis. ¶ Nota adhuc duas regl'as. quaꝝ prioꝛ hec ē
que hn̄t inis correptam. hn̄t en correptā. ⁊ q̄ hn̄t enis habēt en ꝓductam
Poſterioꝛ ỽo Oia nomia ỽbalia in men a ỽbis ꝑme ⁊ quarte cōiugatio
nis veniētia penultimā ꝓducūt. vt Amamen Audimen. Sꝫ venientia
a ỽbis ſcd'e ⁊ tercie cōiugationis eādem corripiūt. vt Documen Speci/
men. Exceptis illis in men q̄ veniūt a ỽbis tercie ꝯiugatiōis in uo termi
natis. qꝛ illa penultimā ꝓducūt. vt ab Arguo argumen. Uocabula ifra
patebūt. ¶ Tūc ibi. Sꝫ in dabit inis. ¶ Sñia eſt. In in noīa hn̄t inis
productam in gtō ſingulari. vt Delphin delphinis. ¶ Circa q̄ noīa ſcien
dum. In in oīa olim terminabātur etiā in is Et ſubiūgit idem Priſcianꝰ
ꝙ ſempꝑ formāt inis ꝓductā. tam ſub is qꝫ ſub in. Sꝫ nūc ſub is nō ſunt
vſitata. Delphin een meerſwyn. ⁊ ꝓ eodem delphinus vt ꝑus dictum eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Eſtq; delphinus ꝓprium nomen cuiuſdam regis

On ſibi copulat is. ſed quędā propria dant tis

¶ In on nomia formāt gtūm addendo is. ntō videl; onis. vt Salomō. ſed quędam ꝓꝓa habent tis. vt Demophon demophōtis Xenophon. ly caon. laomedon. ¶ Sciēdum ꝙ ex textu nō poteſt bene videri an nomia terminata in on corripiāt vel producāt onis. Et ergo dicit Petrus helię ꝙ in on nomia quędam habēt onis ꝓductam. ⁊ q̄dam onis correptam. nec pn̄t ſpecificari ſub certa regula. ideo in his vſus eſt obſeruandꝰ. Nam quędā de his ſcdm̄ vſum ꝓducūt. vt Sidon Sampſon Babilon Sa- lomon Abſalon Gedeon Aſcalon Habron Deucalion. Quędā vſu cor- ripiūt. vt Mēmon Simon Canon Demon cum ſuis compoſitis Caco demon Agamēnon. De iſta dubia quantitate illorū nominum id collige metrice. On ſibi ſubijcit is. ſed onis variatur ⁊ onis. In ꝓprijs Simeō longat curtat quoq; ſymon. Et ſidon babilon lōgat. curtat quoq; gorgō Eſt ſic in appellatinis cum canone ſyndon Curtant. ſed gnomon ⁊ agon flegmon quoq; longant In tam diuerſis igitur. quia non valet ipſis regu la dari. ſupereſt vſum imitari. Quod idem probat Henricꝰ de Colonia de hoc nomine Orion quod apud aliquos corripit. apud aliquos producit Unde Lucanꝰ. Longat orionis naſoq; curtat. Cum tanto tantus auto re diſſidet autor. Attēdenda loci dat cōſuetudo notari. Nūc ibi (ſed q̄dam ꝓpꝛa dant tis. ¶ Sciēdum ꝙ aliqua ſunt nomina appellatiua in on q̄ habent ontis. vt Flegeton Orīſon Stilbon Phoeton Agloceron. Po- lyſyllaba habent lōgam onis. vt gedeon gedeonis Simeon. ⁊ ſimilia bar barica. Greca em̄ corripiūt penultimam gti Pandion Philemon Pa- lemon Didymaon Diacon. Item tria inueniūtur nomina in on quę ha- bent onis vel ontis. onis tamen frequentius. vt Cedron Phormicolon Charon. Item Nomina inueniūtur in on indeclinabilia. Primo figura rum nomina in on. vt Cacephaton Hyperbaton. Secūdo Nomia ele- ctuariorum. vt Geralogodion. Tercio Nomina ſignificātia inſtrumen ta muſica. vt Diateſſeron Diapaſon. Item Tetragramaton Ilion Pele on Centron Argon. Et breuiter omnia hebraica diſſyll'a. vt Syon He bron Hermon Syon. De quibꝰ tamen intelligēdo nihil dictum ē. quia quędam habent gtōs vt prius. In omnibꝰ tamen vſum ſeruemꝰ. ¶ Cir ca vocabula Phiton eſt incantator. teutonice eyn toeuerer. Phitoniſſa ī cantatrix. Etiam phiton quidam ſerpēs. Siphon vas in quo mingitur ſeu cornu quo extinguitur candela. Sidon ꝓprium nomē regionis. Si- mon eſt ꝓprium nomen cuiuſdam proditoris. De quo habetur in ꝓlogo Eſdre primo. Item ſm̄ Joānem Tortellium fuit quidam vir Athenis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſis q̇ dicebat Symon hic coriari⁹ et phūs fuit. Nam vt ſcribit Laerti⁹ quotiēs ad ei⁹ officinā perrexiſſet. Socrates atq3 diſſerēt oīa q̄ memiſſe poterat annotabat Vñ ꝛ ipſi⁹ dialogos trigīta tres vno eodem codice cō prehēdi dixit Ali⁹ fuit Simon q̇ ſcripſit rhetoricā. Ali⁹ item medicus Ali⁹ ſculptor. Alius ſanct⁹ Stilbon eſt qñq3 ſignum celeſte. qñq3 capit pro meſſe in quo dominat hoc ſignum. Item Egloceron eſt ſignum ꝛ accipit pro medio hyemis in quo tūc dominat. Vñ Stertēs ſtilbonte mē dicat in egloceronte. Saphon finis eſt in prora nauis phlegeton Acharon Styx fluuij iufernales ſunt. Stix tñ teſte Joāne Tortellio eſt pal⁹ inferni Cacephaton dici p̄t a nobis mala locutio vel cōſonantia. Nā cōponit ex kaki qđ eſt mala ꝛ phaton locutio.

Quod nomen proprium: qđ non ita: ſit tibi notum
Jd ꝓprium dices qđ non notat uniuoce res
Plures. nāq3 duo ſenſu non ſignat in vno
Non licet uniuoce ꝓprium tibi plura notare
Appellatiuis varias res uniuocabis

¶ Hic incidentaliter Alexander docere intendit cognitionem nomīs ꝓprij ꝛ appellatiui. quia cum dixerit ibi. Sed quędam ꝓꝑa. Poſſet quis dubitare q̇d ſit ꝓprium. ergo dt ꝙ illud eſt nomen ꝓprium cui repugnat ex eadem ſcatiōe plura vniuoce ꝛ diuiſim ſcare. Dicit ex eadem ſcatiōe ꝓpter noīa appellatiua q̄ etiam ſunt ꝓꝑa ſm diuerſa ſcata. nō tñ ſub eadē ſignificatione. Uniuoce ſignificare eſt plures ſignificare res vna voce. vt homo eſt vniuocum. Uel poteſt dari definitio nomīs proprij. vt in dominus quę pars dicitur. Nomen ꝓprie qualitatis eſt ꝛc. ꝓpter adoleſcentes. Sed nomen appellatiuū cui non repugnat vniuoce plura ſignificare. ¶ Sciendum ꝙ ꝓprium nomen habere poteſt pluralem numerum quadruplici ratione. Ex euentu videlicet quia euenit plures eodem nomine appellari. Et ratione paritatis. hoc eſt propter ſimilitudinem Ut opinor ibi multos eē hectores hoc ē fortes viros. multos Salomones. hoc eſt ſapiētes. Ex rōne familiari. Et ex ratiōe diuiſionis. Et paucis temptis pñt oīa ꝓꝑa noīa habere numerū pluralem. nō enim repugnat eis.

Js poſt ar pone. ſed ſar facit r geminare

¶ Jn ar noīa formāt gtūm addēdo is ar. vt par. Sotular torcular. nar Excepto hoc noīe far qđ addit tis. epar epatis Lar ꝓpriū lartis

Quę primaria ſunt niſi naris curta manebūt
Jn deriuatis neutro producitur aris

¶ Hic Alexāder ponit has duas reglas de quātitate gti noīm in ar vna
eſt. Nomia pmitiua in ar habēt aris curtam. pter hoc nomē nar qđ pro
ducit naris Altera deriuariua in ar neutri gnīs producunt aris in gtō vt
Calcar aris. Et quia iſtud obſcurum eſt diligenter animaduerte ꝙ iſta
nomia Lar par. cum ſuis compoſitis Diſpar Impar Compar Ceſar Ci
dar Arar Lucar Aſpar Caſpar Jaſpar et Baſpar ꝑ eodem. Baccar Pu
tifar Jubar Hamilchar Nectar Homilchar cum alijs ibi poſitis (Et di
ces epatis) habēt aris correptam. alia ab iſtis aris lōgam. ¶ Sciēdum
circa regulam deriuatoꝝ. Qđ omnia nomia in ar deriuata nō neutra cor
ripiūt aris pter ſotular. vn̄ Nō occultari vult ſtramē in ſotulari. ¶ Itez
alia regla eſt nomia appellatiua polyſyllaba in ar termiata ſub eadem ſca
tione termināt̄ur in are vel in arium. vt Caldar Caldare vl' Caldarium.
Columbar are l' arium. Altar are l' ariū. Coclear are l'arium. Vn̄ Pru
denti⁹ ponit altar ſub illa terminatiōe ar. ſed nomia monoſyllaba ꝛ ppa
non faciūt ſic ntm̄ in are vel in ariū ſed termināt̄ur in ar dūtaxat ¶ Sci
endum ſecūdo. Propa nomia in ar polyſylla ſub eadem ſignificatione in
vs terminūtur. tamē aliqua ſub ar ſunt magis vſitata. Vt Eleazar vel
Eleazar⁹. Caſpar vel caſpar⁹. Aliqui tamē dicūt. Caſper⁹ ſiue Jaſper⁹
media lōga. ¶ Sciēdum tercio Nomia in ar appellatiua ꝛ polyſyllaba
habentia ꝯſonantem an̄ ar penultimam nti ꝓducit. Exceptis iſtis trib⁹
Sotular. ſpecular. ꝛ ſubligar. Exemplum de regla. Lupanar. torcular.
puluinar. Dicit̄ notāter appellatiua qꝛ ppa ſemꝑ eam corripiūt. vt Jaſ
par Balthazar Eleazar que em̄ habet vocalem ante ar corripiūt penul
timam. vt Coclear. laquear. ¶ Hic etiam aiaduerte ꝙ ppa noia in ar in
ueniūtur indeclinabilia. Vt Baltazar Eleazar Putifar. q̄ ſi declinarent
haberēt curtam aris. ¶ Circa vocabula Par ntūs ꝓducit. vn̄ Par ani
mi laus eſt ꝛ quos ſperaueris annos. Et eſt quādoqꝫ ſubſtantiuū gener
neutri regēs gtūm tm̄. vt par turtuꝝ ꝛ columbaꝝ. qn̄qꝫ adiectiuū valēs
id qđ ſimil' regēs gtūm vel dtm̄ cum ꝯpoſitis. Vt hoc eſt par illi⁹ vel i'li
Eſt et par adiectiuū idem qđ ſufficiens. vt Par huic pect⁹ operi non eſt
Aſpicio par laborib⁹ corpus. Item quādoqꝫ idem qđ decēs eſt. vt Non
par hoīm pauꝑes ſpernere atqꝫ hoīm diuites honorare vtriſqꝫ em̄ loquē
dum eſt Sꝫ par (vt dictum eſt) corripit a in obliqs Vn̄ Lucan⁹. Ergo
pari voto geſſiſti bella iuuētus. Numero de⁹ impare gaudet. ¶ Nar eti
am ntūs ꝓducit̄ ꝛ eſt maſculini gn̄is. Vn̄ Virgil'. Sulphureus nar al
bus aqua ꝛc̄. ꝛ eſt fluuij nomen proprium. At hec naris naſum ſignifi
cat vel foramen naſi. Vnde Ouidius Parua naris erat. Etiam nar ꝓ
ducit a in obliquis (vt inquit autor) Vnde Ennius. Sulphureas poſu
et ſpiramina naris ad vndas. ¶ Far quoddā genus ligumis. eynrehan

de ſaet. Jn̄ Farina meel. Far pt̄ dici omne ſemen frugū. vel eſt pinguedo
tritici (vt volūt quidā) Caſpar Bomilchar Hamilchar Putifar ꝓpa
ſunt. Arar ꝓprium eſt. Un̄ Lucanꝰ. Rhodanūqꝫ motātem ꝑcipitauit
arar. Specular een kuyrhuys. Speculator een kuyr wechter. Unde
Prudentiꝰ. Speculator aſtat deſuꝑ .ſcꝫ Chriſtꝰ qui nos diebꝰ omnibꝰ
actuſqꝫ nr̄os proſpicit. A luce ꝑma in veſperꝫ. Speculator eīm quemad-
modū deus ꝑſpicē ſolet deſuꝑ huc ⁊ illuc eūtes. ¶ Bachar ē herba q̄daꝫ.
Bacca eſt fructꝰ oliuę vel lauri. vel fructꝰ oīm arborꝫ ſilueſtrium

Primitialis erit vox in qua dicitur eſſe
Primum ꝓpoſite data ſignificatio ſecte
Eſt deriuata vox q̄ deſcendit ab illa

¶ Hic iterꝫ autor accidētalit̄ docet de ꝑmitiuis ⁊ deriuatiuis dicēs. No-
mē primitiuū dr̄ qd̄ a nullo deducit̄ qd̄ intelligēdum eſt nō modo de noi-
bus in ar. Uerūtamē de omni dcōne cuiuſcūqꝫ ꝑtis orōnis. Nomen do
deriuatū qd̄ ab altero deducit̄ ſiue deriuat̄ qd̄ etiam intelligit̄ de omni dcō-
ne cuiuſcūqꝫ ꝑtis. Sic hō eſt ꝑmitiuū ⁊ humanꝰ deriuatiuū. ⁊ iſtud etiā
debet intelligi ſm formationē latinā. Nam ſm Priſcianū. oīs dcōnes
latinę veniūt a greco. Dicit eīm greci ſunt fontes. nos aūt riuuli Et dr̄ in
textu vox. ex quo elicit̄ qd̄ ſunt regulę cōmunes ōmni ꝑti orōnis ſiue cui-
libet. ¶ Nota ꝙ vna dictio deriuari dr̄ ab alia ſex modis. Primo voce
tm̄. vt anguilla a noīe anguis. Scd̄o ſcatiōe tm̄. vt ſemel ab vnꝰ Tercio
voce ⁊ ſcatiōe ſil'. vt Amator ab amo. Quarto iterꝑtatiōe. vt Sapiens
a ſophos. Eſt nāqꝫ ſophos ſapiēs. Quīto ꝯpōne. vt Reddo a do. Sex-
to declinatiōe. ⁊ ſic obliq̇ deriuant̄ a recto. ¶ Itē nota Species ē ꝓꝑetas
deriuādi ab aliq̄ vel a nullo. Igit̄ duę ſpēs ſunt ꝑmitiua ⁊ deriuatiua Uo-
ces itaqꝫ nō debēt dici ſpēs. ſed alicuꝰ ſpeciei. hō non ē ſpēs ſꝫ deriuatiue
ſpeciei. Deriuare eſt riuū. de fonte ducē metaphorice autē ad dcōnes trāſ-
latū. Inter fontē autem ⁊ riuū id intereſt qd̄ inter genꝰ ⁊ ſpēm

Simpliciū norma formabis compoſitiua
Dictio cōpoſitam dicetur habere figurā
Quā licet in geminas ꝑtes diſtinguere. quarꝫ
Significata gerit vox deſignāda per ipſam
Nō poteris tale ſub ſimplice ſciſma notare
Et dices epatis iubaris cū nectare ponis
Aſparis vſus habet et haſtaris addit̄ iſtis

¶ Hic docet Alexāder de figuris. Un̄ figura ē ꝓꝑetas ꝯſtandi ex lr̄is

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſolis ex ſyllabis vel ex dcōnibꝰ. Figure ſpēs due ſunt. ſimplex ⁊ compoſi-
ta. De qbꝰ nota ꝙ cōpoſita debet declinari ſicut ſimplicia. Dictio autem
compoſite figure eſt q̄ poteſt diuidi ī duas ptes vel in plures ītelligibiles
capaces ꝓoris ſenſus. vt Juſiurādum. Dictio ꝟo ſimplicis figure q̄ nō po
teſt diuidi ⁊c̄. Ex ſenſu regule poteſt elici ꝙ hoc nomē pſ byter nō eſt ꝯpo
ſitum ab hoc nomīe iter. qđ vulgo dꝛ quaſi pbens iter ſȝ eſt q̄daȝ ethimo
logiſatio. nō aliud tn̄ eſt pſ byter q̄ȝ ſenioꝛ. ¶ Nota ꝓmo ꝙ textꝰ intelli-
git de omni declinatiōe tam in nominibus q̄ȝ in pticipijs. de nomibꝰ Par i-
par. de pticipijs Legēs. negligēs. Item q̄ ad cognitionē ⁊ formationem
preteritoꝝ ⁊ ſupinoꝝ. vt Audio. exaudio. Et q̄ ad quantitatem ſcȝ ꝙ di
ctio compoſita ſit eiuſdem quātitatis cuiꝰ eſt ſua ſimplex qđ etiam tāgit
Alexāder in tercia pte. hoc de ꝯpoſitis At nō debet intelligi quo ad genꝰ.
qꝛ compoſita nō ſunt ſemp eiuſdem gn̄is cum ſimplicibꝰ. Ars enī eſt ge-
neris femī ⁊ ſua compoſita gn̄is omnis. vt Iners. ſollers. Secundo fallit
aliquibꝰ modis ꝙ compoſitum nō declinatur ſm normam ſui ſimplicis.
Primo quādo declinatio vel cōiugatio mutat. De declinatiōe. vt manus
eſt quarte Centimanꝰ Equimanꝰ ſunt ſecūde. De cōiugatione do eſt pri
me. ⁊ ſua compoſita ſunt tercie. Secūdo fallit quādo altera partium cō-
poſitaꝝ eſt indeclinabilis. qꝛ tunc compoſitum nō declinat ſicut ſimplex.
vt Capricornus Unicornꝰ. Tercio quando compoſitum eſt magis vſita
tum in ſua declinatiōe q̄ȝ ſimplex. qꝛ tūc ſimplex debet ſequi normam com
poſiti. vt vult ibi. Simplicium norma ⁊c̄. Tercio nota Circa (dictio cō-
poſitā) ꝙ autoꝛ in textu tāgit tres cōditiones ad dcōnem compoſite figu
re reqſitas. Prima eſt ꝙ illa dictio ſit diuiſibilis in duas vel plures ptes
orōnis. ppterea dominꝰ mgr̄. ⁊ ſil'es dcōnes nō ſunt compoſite qꝛ q̄ȝuis
poſſint diuidi nō tamē in ptes orōnis. Secūda ꝙ ptes ſint ſcatiue. Ter
cia ꝙ ſint ſignificatiue ꝓoris ſenſus. i. vt ptes ſignificēt aliq̄d illius quod
compoſitum ſignificabat. pptēa dn̄s magiſter ⁊ ſil'es dcōnes nō ſunt cō-
poſite qꝛ q̄ȝuis poſſint diuidi tamē ptes eoꝛum nō ſunt capaces ꝓoris ſen
ſus. do enī ⁊ minꝰ non hn̄t cōuenientiam cum dn̄s. q̄ cōditiones ſatis pa
rēt in definitiōe dictionū ꝯpoſite figure. ¶ Pretēa ſolet addi tercia ſpēs
figure q̄ eſt decōpoſita. Un dictio decōpoſite figure eſt deriuata a dcōne
cōpoſite figure. ¶ Item iſte textꝰ (Et dices epatis) eſt hic ſpecificatꝰ ab
Alexādro cuiꝰ tn̄ ſn̄ia ſatis ptȝ. ibi Que primaria ſunt

Er tibi pbet eris. cer mobile vertitur in cris

¶ Hic vult docē de noībꝰ in re pcedēte dicēs Noīa in er termīata habēt
eris correptā in gtō ſingulari. vt Agger aggeris Mācer eris Cācer cāce
ris (de q̄ ſupra) Aſſer aſſeris Paſſer paſſeris Piper piperis ⁊c̄. Excipiū-

tur nomĩa adiectiua in ber. vt Saluber Celeber. cum iſtis Mulciber, Fi
ber in quãtum tercię ſunt. cum nũc ſecũdę nũc tercię dicant: qꝛ hñt bris.
nec debent cõphendi ſub imber. qꝛ plura ſunt in ber q̃ non habent bris.
¶ Tũc ibi. Cer mobile ⁊c̃. In Cer noĩa adiectiua hñt cris. Et dꝛ mobile
qꝛ in cer noĩa ſubſtãtiua hñt eris ⁊ manẽt ſub regula. Er tibi ꝑbet ⁊c̃. Ex
emplũ de adiectiuis. mediocer. volucer. alacer. De ſubſtãtiuis Carcer Cã
cer Cicer Acer adiectiuũ habet acris Acer ſubſtãtiuũ hꝫ aceris. ¶ Pro
vocalis nota. Agger eſt terra cõglobata in vnũ. Mancer eſt aliq̃s natus
de ſcorto matre. Anſer mas Anſer foemina Volucer adiectiuũ velox eſt
Vꝛ acer. dicitur arboꝛ acer vir foꝛtis ⁊ improbꝰ acer. Arboꝛ foꝛmat eris.
dat foꝛtis. ⁊ impꝛobus acris

Ter per tris foꝛma. ſint iuppiter et later extra
Ether et crather. ꝑ bꝛis foꝛmabitur imber
Et ſua compoſita ver et crather dabit eris

¶ Hic poĩt Autoꝛ regulã ꝑ modũ exceptiõis a regl'a. Er tibi ꝑbet eris.
Dicẽs Noĩa in ter hñt tris. vt Pater Mater Frater. Et ſil'r illa q̃ Ale-
xãder enumerat. ibi. Cãpeſter volucer ⁊c̃. ſunt exempla regulę: q̃ ſcꝫ termi
nẽtur in ter. ¶ Nota ꝑmo ꝙ ꝓter nomina q̃ Alexãder hic excipit ſm ali
os plura excipiũtur in ter Iuppiter. later. ether. crather. iter. cliſter. habẽt
eris coꝛreptã. ſed pãther ⁊ crather hñt eris ꝓductã Iuppiter hꝫ iouis In
ſignum iſtiꝰ ꝙ plura ſint q̃ excipiũtur aliqui textꝰ habent plures ꝟſus ſcꝫ
Et linther pãther ſtater ⁊ luter qꝫ caracter. Secũdo apud vetuſtiſſimos
hęc inueniuntur eſſe ancipitis gñi. vt Accipiter accipitris vel accipiteris
Opiter opitris l' opiteris Maſpiter maſpitris l' maſpiteris Dieſpiter di
eſpitris vl' dieſpiteris. Sic etiã vt Ceſellio vindici placet Iuppitr iuppi
tris vel iuppiteris. Itẽ dixerũt Linter tris vel linteris. Cõpoſita quoqꝫ
d' cũt quidã eſſe a pater hęc videlꝫ dieſpiter. maſpiter. opiter. marſpiter. ⁊
qd' accipiter ꝓut eſt cõpoſitum a noĩe pater hꝫ tris vel eris. ſed ꝓ aue ha-
bet ſolũ tris. ⁊ ſm illam regulã Iuppiter olim habebat tris vel teris nunc
Iouis ab hoc antiquo noĩe Iouis ꝙ etiã habuit iouis in gtõ. qd' nunc nõ
eſt ĩ vſu. ¶ Pro vocabulis Venter een buyck. ⁊ cõſumit Vterus parit
Aluꝰ ꝟo egerit Vter lagena ẽ. Vñ vtribꝰ antiq̃s vinum cõmittẽ noli.
Hicter cũ h hyctris eſt aĩal infeſtũ bobus Icter ſine hicteris. Velter ca-
nis venaticꝰ. Accipiter auis rapax quia vnguibus ſuis rapit eyn hauick
Opiter deus auxilij. Dieſpiter pater diei ſcilicꝫ ſol. Marſpiter pater belli
Maſpiter pater mundi. Later lapis ex terra coctꝰ. Ille lauat laterẽ qui
caſtigat mulierẽ. Crather ciphꝰ eyn beker. Eſt ciphus crether res ferrea
ſit tibi cratis. Luter aĩal eyn otter. Item luter eſt lauachꝛ a luo etiã luter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

eſt idem qđ cantarꝰ eyn drinck vat. Vñ Eſt luter piſcis ē cantarꝰ eſtqȝ lauacrũ. Itē trulleum ē vas q̄ manꝰ perluũtur. Sed trulla ⁊ trua vas q̄ e culina in latrinā aquā fundũt. Caracter ꝑmo ē ſignũ clericatꝰ. Et ſic dr Clericꝰ eſt pſona autētica caractere dei inſignita. ſcđo eſt ſignũ numiſmatis. tercio eſt ſignũ incātatricis vel pt caracter dici qđlibet ſignũ. Cliſter ē muſa pua qua infirmꝰ iuuatr vt poſſit egerē. Et ꝑ eodē Cliſtere vel cliſteriũ Imber hȝ imbris cũ iſtis. October Nouēber Decēber

Ir breuiabit iris. martyr fiet tibi teſtis

¶ Nomē in ir hȝ iris. vt martyr martyris cum ſuis ꝯpoſitis ꝓthomartyr. ſemimartyr. Et eſt vnũ in ir declinatũ qđ eſt martyr cũ ſuis ꝯpoſitis Dicit tñ Priſcianꝰ quod hoc nomē pir inuenitr declinatum. ſȝ vſus nũc nō hȝ. Martyr eſt idem qđ teſtis martyriũ eſt teſtimoniũ. Martyriſare eſt teſtificari. Sanctꝰ Laurentiꝰ martyriſauit chriſtum eſſe. Carnificari vero ſignificat martelyen

Is poſt or pone Cor cordis debet habere
Mas aut cōmune dabit oris feminevq̄ȝ
Format oris rhetor memor arbor neutraqȝ. caſtor
Et quedā ꝓpria velut hectoris aſſociātur

¶ In or nomia formāt gtōs ſuos addēdo is or vt fetor adde is fetoris. pudor oris. labor oris. In excipitr cor qđ addit is. Tūc ſpecificamt quātitatem gti noim in or Dicēs. noia in or maſculi gñis aut foei aut ꝯis producũt in o gtō ⁊ ceteris obliq̄s de maſculino amor creator. de foeino ſoror vxor. de cōmuni autor. Eua erat autor peccati Maria autē autor meriti. In excipiũtur ea q̄ textꝰ appellat. ⁊ plura q̄ ſunt ꝑmo. Oia nomia cōpoſita ab hoc nomie corpꝰ in or. qr hñt oris correptā. vt bicorpor. tricorpor. magnicorpor. Secũdo oia nomina cōpoſita ab hoc nomie decꝰ in or terminata. vt Indecor. ꝑdecor. q̄ etiam corripiũt oris. Tercio cōpoſica a tempꝰ in or. vt bitēpor. ⁊ ſic dicimꝰ ſyllaba lōga eſt bitempor Quarto cōpoſita a puer in or. vt publipor puer publij. Quinto compoſita a memor Sexto ſcđm textum noia neutri gñis. vt equor. marmor cũ iſtis caſtor. et ꝓprijs nomibꝰ hector. Et dr notāter q̄dam ꝓpa. qr ſm Priſcianum. greca in or etiam corripiũt oris. Latina vo ꝓducũt. Sȝ qr ncia in or q̄ corripiũt oris non pñt bene dinoſci. ideo nota regulā Petri helię. qꝫ nomina ꝓpa in or hñt oris correptam in gtō tribꝰ exceptis ſcȝ victor. paſtor ⁊ nabor. Or ꝓprium breuiat ſemp oris in gtō Sancto victore paſtore nabore remotis. ¶ Item Priſcianꝰ. Omnia noia appellatiua in or venientia a ꝟbis ꝓductam oro hñtibꝰ. etiam oris ꝓducũt. Vñ ſicut dicimꝰ. ho

noro media lōga Sic honor hꝫ honoris media ꝓducta. ſꝫ veniētia a ṽ-bis oro corripiētibꝰ. etiā corripiūt oris i gtō ꝛ ſic a ṽbo memoro qḋ penultimā corripit dꝛ memor memoris penultīa correpta. Et ſubdit Priſcianꝰ ꝙ quātitas gti noſcit ex quātitate ṽbi. ꝛ quātitas ṽbi ex quātitate nomis. vt ſicut color vapor peior melior. penultimā gti ꝓducūt. Ita coloro vaporo melioro penultimā ꝓducūt. ¶ Vocabula patebūt in generibꝰ

Ur tibi p̄bet vris. ſed fur ſubdit tibi furis
Robur p̄bet oris. ebur et iecur et femur addis

¶ Ur hꝫ vris penultima correpta. vt Sulphur Turtur Lemur. murmur Tibur Guttur Vultur Augur Ligur Auxur qḋ ſm aliq̄s ponit etiam indeclinabilit ꝛ eſt nomē regis. Jn̄ excipit fur qḋ hꝫ vris ꝓductaꝫ femur. ebur. robur oris curtā. ¶ Sciēdum ex q̄ Alexāder poīt quātitatem gti nomīs in vr qḋ Priſcianꝰ dt. Oia noīa in vr termiata vltimaꝫ gti corripiūt. excepto hoc noīe fur qḋ ꝓducit. ſub q̄ ꝯphendūtur ꝯpoſita vt ſemifur. multifur. ꝛ ſic de aliꝗs. Habet em̄ multa cōpoſita. qꝛ p̄t fere cōponi cū omni re q̄ furat. vt pomifur. Et dt Priſcianꝰ. ꝙ fur ꝓducit furꝫ in gtō. ad drām huiꝰ ṽbi furo furis qḋ corripit furis in ſcḋa ꝑſona p̄ntis indicatiui. Exemplū. Cū tu mēte furis te fallūt gaudia furis Item nota qḋ ſm Priſcianū. Oia noīa in vr ſunt tercię declinatiōis. p̄ter ſatur qḋ ē ſcḋę. Et olim dicebat etiā matur. ꝓ quo iam dꝛ maturꝰ: ꝛ ſic matur non eſt in vſu. ¶ Pro vocabul' nota. Sulphur principiū eſt ex quo orit omne metallū. Jn̄ ſulphureū. rꝗ illud in q̄ accēdunt candelę fulgur ꝛ fulgor qḋ hꝫ oris ꝓductam idem ſcāt. Lemur ē viſio nocturna. Apparitio nocturna ꝛ fantaſmata p̄nt dici lemures. Cicur eſt omne aīal domeſticum. Robur truncꝰ ſeu arbor detrūcata eſt ꝛ fortitudo. Ebur ē ós elephantis. Jn̄ eburneꝰ a um ex ebore factꝰ. Un̄ Eborea magis q̄ꝫ eburnea dicē habemꝰ. vt apud Quintilianū. Ut Chryſippꝰ inquit cum triumpho Ceſarꝫ Eborea Oppida eſſent trāſlata ꝛc̄. Inuenit etiam eburnꝰ a um. Unde Virgiliꝰ. Proſequit dictis portaq̄ꝫ emittit eburna. Imago beatę q̄ꝫ ṽginis eſt eburnea Epar eſt hoīm Iecur vero beſtiaꝝ.

Ex as eſt atis elephaſq̄ꝫ gigaſq̄ꝫ dat antis
Et diamas adamas. veteꝝ quoq̄ꝫ noīa q̄dā
Mas maris as aſſis vas vaſis vas vadis iſti
Junges quę pallas format ſic lampas et arcas
Sic breuis as format gtūs gręcus os addit

¶ In as noīa hn̄t atis penultima ꝓducta. Ut Anas papas atis vel papātis. ſed ꝓ diuerſis ſcatis Abbas atis. hippócras. mecoenas. Et oīa gē

tilia in as. vt cuias. nrās. veſtras. arpinas. alpinas. ⁊ omnia abſtracta in
as. vt bonitas. pietas. Jn̄ excipiūtur primo iſta quattuor noīa Elephas.
Gigas Diamas Adamas. q̄ habēt antis polydamas. papas. calcas. ath
las. Et ſm Priſcianum: etiam antos more grecͤo in ſignum illiꝰ formāt
de ſe nomīa in vs. vt ſupra dictum eſt. Et ſubdit Alexāder. qꝺ quedā no
mina habēt adis. vt ſunt in textu poſita. ⁊ alia nō ibi poſita. vt dorcas hy
as. plias. diſpas. hamadrias cum omnibꝰ patronymicis in as. Vt ꝟgi
lias adis Menecias meneciadis. ¶ Sciēdum ꝑmo de quātitate nti no
minum terminatoꝝ in as. Vn̄ Priſcianꝰ. Omnia nomīa in as termīa
ta tercie declinatiōis ſemꝑ vltimam nti ꝓducūt. exceptis illis q̄ hn̄t adis
in gtō ſingulari. q2 illa vltimam corripiūt. ¶ Secūdo nomīa termīata i
as habētia atis ſemꝑ producūt penultimam. Jn̄ excipit Anas qꝺ ſm ali
quos ꝓducit eam. Sȝ nomīa hn̄tia antis etiam hn̄t antos. ⁊ q̄ adis hn̄t
ados. vt lampas lampadis l' lampados. ꝑter hoc nomē vas qꝺ habet va
dis tm̄. non dos ſed ſub illa terminatiōe adis ſunt magis vſitata. ¶ Cir
ca vocabula. Papas atis eſt genꝰ lini. Sȝ papas antis eſt ganio ſiue lec
cator Limas quādoqȝ idem eſt qꝺ limax ſeu teſtudo. Secūdo eſt p̄cincto
rium fabroꝝ vel cocoꝝ. vel ceteroꝝ huiōi. Polydamas nomē fuit viri p
prium troiani cōpoſitum ex poly id eſt multum ⁊ damazo id eſt domito.
Fuit troianꝰ qui cum antenore ⁊ Aenea vrbem troianā grecis tradidiſ
ſe dr̄. et A Perſio polydames ꝓ tragedia de polydamāte accipitur. Dia
mas eſt lapis p̄cioſus. Pallas ꝓ ꝓpͦ nomine cuiuſdam dee habȝ adis.
Vt in templo palladis verum ꝓ nomīe regis hȝ antis. Gigātes dicunt
a poetis terre filij ſine patre quos quinta luna natos dixit Virgiliꝰ libro
georgicoꝝ ꝑmo. et Ouidiꝰ li. qn̄to faſtoꝝ addidit cū pedibꝰ ſerpentinis.
Qui cū deos coelo pellere conarent a Joue fulminati fuerūt. gigantoma
chia dr̄ a noſtris gigantū machina id eſt bellum.

Mas aut cōmune ſi fiet in es breuiatam
E mutans dat itis. miles ſtipes tibi teſtis
Vt preces dat etis diphthōgus in ante ſuꝑma
Que deriuātur a verbis aſſociantur
Jn quibus e curta reperitur in ante ſupꝛema

¶ Hic vult autor determīare de gtō noīm termīatoꝝ in es. ⁊ ꝑmo de no
mīnibꝰ in es curtam. ſecūdo de nomībꝰ in es lōgam. ibi Es lōgam muta
bis in is. Et dr̄ ꝑmo ſic. Nomina maſculini gn̄is aut cōmunis gn̄is i es
correptam mutādo e in i hn̄t itis correptā in gtō ſrī. Exemplū de maſcu
linis. merges itis ꝓ aue Stipes. trames. gurges. palmes. poples. fomes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

limes.ſeſpes.ſatelles. De cōmunibꝰ.diues.ſupſtes.hoſpes.ſoſpes.ꝛ om-
nia illa que autoꝛ tāgit in capitulo de generibꝰ.ibi. Que duo dāt ſignes.
¶ Sciēdum pmo ꝙ notāter dicit in textu.ſi fiet in es breuiatam: qꝛ no-
mina maſculina ꝛ cōmunia in es productam deſinētia nō hn̄t itis.ſed ali-
ter.vt vates.cleptes q̄ non creſcūt. ¶ Hic nota ꝙ omnia nomina q̄ ſunt
exempla huiꝰ lr̄e vſqꝫ ad illam As lōgam mutabis in is excluſiue termi-
nātur in es breuem.alia in es lōgam. Et ſil'r quantitas iſtoꝝ noīm in es
notaꝛ in generibꝰ ſm regulas de es breui ꝛ es longa.ſicut hic noſcitꝛ. Tūc
ibi(Ut preces dat etis)hic ponit exceptionē a regula dicta dicēs nomia
in es.breuem hn̄tia diphthōgon in penultima nō hn̄t itis ſed etis correp-
tam.vt preces.perpes.impes etiam. Et dꝛ notāter(in an̄ ſupma)ꝓpter
noia hn̄tia diphthōgon in vltima.qꝛ illa nō hn̄t etis.vt pres qd̄ hꝫ pre-
dis. Ulterius dt noia termiata in es correptā venientia a v̄bis hn̄tibꝰ e
correptā in ſecūda pſona p̄ntis indicatiui modi hn̄t etis etiā curtā in gtō
Ut teres.hebes.indiges.iterpres.veges.ꝛ ꝯphendūt q̄dā geropres ſub
hoc noīe interpres. ¶ Hic aiaduerte ꝙ ſicut textꝰ dt v̄ba a q̄bꝰ deſcēdūt
huiōi noia corripiūt illā vocalē e in penultima ſcd̄e pſone p̄ntis tpis qd̄
debet itelligi vere vel ficte.vt ab interp̄toꝛ cuiꝰ ſcd̄a pſona interp̄taris nō
hꝫ e correptā in penultima venit interpres.ꝛ ergo debet ſibi fingi vox acti-
ua.vt iterp̄to as in qua e corripitꝛ in penultima. Et nota ꝙ inquies nō ex-
cipitꝛ a regl'a illa.qꝛ ſuū v̄bū a q̄ venit ꝓducit e.ſꝫ ab illa regl'a. Mas aut
cōe.qꝛ nō hꝫ itis curtā. Itē nota circa exceptionē q̄ deriuantꝛ ꝙ eadē vox
qn̄ꝫ ē nomē qn̄ꝫ v̄bū.ſub diuiſo tn̄ accētu vt idigetꝫ penul.coꝛ.nomē pe.
p.v̄bū eſt.ſil'r tegetis pe.coꝛ.vel tegetꝫ penul.ꝓduc. ¶ Circa vocabula:
Merges duo ſt.pmo auis ē eyn duker.ꝛ p illo ſcato hꝫ itis correptā.et
p eodē mergꝰ gi. Scd̄o ē idem qd̄ garba.ꝛ ſic hꝫ mergetis penultia lōga
Stipes truncꝰ itꝫ.inuenitꝛ ꝛ ſtipes a ſtips.quod ſcat obulum. Un̄. Dic
plurale ſtipes.ſꝫ dic per ſingula ſtipes. Torques eyn halsbant. Unde in
Aſaia. In illa die auferet a te ornamētum dominꝰ ꝛ calciamentoꝝ luni-
las.ꝛ torques frequentiꝰ tamen torques torquis. Poples eyn knye ſchy-
ue. Ceſpes.tꝫ.een toerſch Seropres expoſitoꝛ ſcripture. Abiges habꝫ abi-
gis vel tis eyn koe dief. Fomes origo eyn oerſpronck. Indiges paup eſt.
Sed indies ſine g de die in diem.

Inquies eſt curta.tn̄ etis erit ſibi longa
Femineum dat etis curtam.ſeges tibi teſtis

¶ Hic pōnit alias exceptiōes Alexāder de regula ꝓus dicta dicēs. Inq̄-
es nō hꝫ itis correptā(ſicut dt regula Mas aut cōmune(ſꝫ etis ꝓductā
¶ Tūc ibi. Foemineū dat etis Noīa foei ge.i es correptā corripiūt etis ī

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

gtō. vt teges ſeges. Et hoc nomē inquies dꝛ a nomīe quies. Vn̄ Priſcia
nꝰ et Huguitio dāt regulam talem. Omnia compoſita a quies ⁊ ipſum
met quies ſimplex habēt duplicem gtūm vnum ſub quinta declinatiōe et
alterū ſub tercia decli. etis q̄zuis ſub vno gtō magis ſint in vſu q̄z ſub alte-
ro. Exempli grā. quies quietis vel quiei. req̄es etis l'ei. Inquies tamen ⁊
quies ſunt vſurpata ſub tercia. req̄es v̇o ſub quinta Et debet hoc ſimplex
quies comp̄hendi ſub ſuo compoſito. ¶ Pro vocabul'. Inquies vno mo
do opponit̄ huic qd̓ eſt quies. onruſt. Altero modo capit̄ adiectiue id eſt
inquietꝰ. Et dt̓ Priſcianꝰ ꝙ ſuū ſimplex etiam dupl'r accipit̄. vt q̇es ruſt
vel ruſtich. Teges eſt pua domꝰ quam ruſtici capanam vocāt. eo ꝙ tan-
tum vnum capiat. Et dr̄n̄t teges nomē ⁊ teges v̇bum. Si tibi parua te
ges vix tua mēbra teges. Sub ſpacio tegetis vos vix bn̄ mēbra tegetis

A pede cōpoſitum dat etis. ſed apes remouebis
Quod p̄bet ſedeo formabit idis gtō

¶ Hic ɔn̄ter ponit aliam exceptionem dicēs. ꝙ compoſita a pes q̄zuis
habeāt es curtam. nō tamē itis correptam ſz edis. vt Loripes Sonipes
Tripes Bipes Cōpes. Jn̄ excipit̄ apes qd̓ habet apis. Deinde excipit no
mina termiata in es deriuata a v̇bo Sedeo. vt Obſes Preſes Reſes De
ſes. q̄ habēt idis correptam in gtō ſingl'ari. ¶ Compoſita a pes excipiunt̄
a regl'a Mas aut cōmune. p eo ꝙ iam ſm̄ vſum cōmunem terminātur i
es correptam. q̄zuis ſm̄ Priſcianum ſit general' regl'a. Omnia compoſi-
ta a pes terminātur indr̄nter in es p̄ductam l' correptam. Vt apd̓ Vir-
gilium. Stat ſonipes ⁊ frena ferox ſpumātia mādit. Item ī eodem. Tol
lit ſe arrectum quadrupes ⁊ calcibꝰ auras. ¶ Scd̓m vſum tamē magis
corripiūtur. Secūdo ſciēdum ꝙ compoſita a pes pn̄t indr̄nter in pes vel
in pos termiari. ⁊ ſm̄ hoc duplicem de ſe formāt gtm̄. vnum ī edis. alterū
in odis. vt Tripes tripedis vl' tripos tripodis. dꝛ em̄ pos grece. latine v̇o
pes. ¶ Pro vocabul'. Loripes pede ligatꝰ Sonipes equus. Tripes om
ne id qd̓ habet tres pedes Et habet pes multa ɔpoſita q̄z componit̄ cum
multis: Preſes vno modo eſt prefectꝰ alicuiꝰ vrbis ab alio cōſtitutꝰ. Al
tero modo idem eſt quod epiſcopꝰ. Deſes eſt piger. Obſes res pignori da
ta. Reſes qui reſidet in aliquo loco

Es longam mutabis in is. ſz deme quietis
Heredis tereris mercedis vel locupletis
Magnetis iunges agnetis dicere debes

¶ Hic docet de es p̄ducta. Et ſentētia eſt autoris. In es p̄ductam noīa
mutāt e s ī is in gtō. vt Vulpes ſedes. Jn̄ excipiūt̄ aliqua vt ptz in textu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

et q̄dam alia excipiūtur q̄ nō habent in textu. Primo hoc nomē Coprꝫs
qd̄ habet edis ꝓductam. Secūdo hoc nomē cepes inquātum eſt examē
apum qd̄ habet cepidis curtam. ſꝫ ī quātuꝫ idem eſt qd̄ ceps habet cepis
Siľr excipiūtur iſta nomia Merges Tapes. q̄ habēt lōgam etis in gtō.
Excipiūtur item iſta noīa ꝓꝑa ſm̄ Priſcianum q̄ habēt etis vel is in gtō
vt Chremes tis vel Chremes mis. Laches Hermes. Et dt̄ Priſcian⁹.
ꝙ q̄dam ꝓꝑa habēt etis vel is. qꝛ nō omnia. Joānes em̄ herodes ꝛ dioge
nes mutāt ſolū es in is. ¶ Circa vocabula. Sudes eyn tuyn ſtake. Vn̄
Si vis vt ſudes debet ꝯnectē ſudes. Sedes nomē eyn ſtoel. Vn̄ dr̄a Si
ſup alta ſedes caſum p̄bet tibi ſedes. Comprꝫs cum alio prꝫs. hoc ē diues.
Magnes eſt lapis pcioſus habēs ꝟtutem trahēdi ferꝝ. Lebes vel lebeta
eyn coperen pot. Tapes eſt pāni gen⁹ pro ornatu templi vel aulꝫ ī domo
et ꝑ eodem tapeta ľ tapetum. Ceres dea frugum ſeu met fruges. Vn̄ ſine
cerere ꝛ libero friget ven⁹. ꝛ ſic hꝫ cereris. q̄nqꝫ eſt nomē cuiuſdam gentis
et ſic hꝫ etis ľ itis, Habet em̄ in flacco. Cerite cera, ꝛ ꝑiſtis duob⁹ ſignifi
catis ſcribit ꝑ c. ſed ſeres ſcriptū ꝑ ſ. ſunt populi aſyꝫ ſcythicꝫ mites ꝛ q̄e-
tiſſimi int̄ ſe ꝛ reliquoꝝ mortalium fugiūt cętus adeo ꝙ cęteraꝝ gentium
cōmertia abnuūt. Arbores apud hos nō ſolum folia. ſꝫ lanam etiam ꝓfe
rūt q̄ ab eis ſericum appellat. Nō egrediūtur terminos ſuꝫ gētis. Horū
nomē teſte Plinio. latine ſiluaꝝ nobiles ſonat.

Cum preit i formabit etis. paries tibi teſtis

¶ Hic ponit aliam exceptionē a regľa (es lōgam) dicēs. q̄ habēt i ante es
hn̄t etis penultima correpta. vt paries, abies, aries, pauca pľa ſunt. Et ſi
alia inueniātur in es hn̄tia i an̄ s ſunt quitꝫ declinatiōis. Et nomia iſti⁹
regľꝫ hn̄t etis correptam. Paries ꝑs dom⁹ eyn want. Et īuenit paries
verbum a pario. Vn̄ Eſt bon⁹ hic paries tu ꝓpe quē paries. Aries ouis
eſt maſcula. ¶ Itē eſt inſtrumētum inſtar mallei. Jn̄ arietare ariete ope
rari. Abies etis vel ei. eyn dennē boem. Jn̄ Abiegnus. a. um qd̄ pertinet
ad abietem Vn̄ Grreciſta. Fert ietis abies fit ꝛ ex abies abiei. Claudian⁹ ꝛ
ſectas abies. Virgili⁹ vero abiete ſecta. Abiges autem qd̄ habet gis ľ ge-
tis ꝓcat furem vaccꝫ

Js correpta ſibi ſimilem faciet gtūm
Cuſpidis et lapidis et caſſidis excipiātur
Sanguinis et dices exanguis et aſpidis addes.
Egidis atqꝫ notes. ſic patronymica formes
Sardis inis dat iaſpis idis ſic ibidis ibis
Iſidis adiungis indeclinabile ſemis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Eſt pro dimidio pondus ſemiſſis habeto
Tethyos et thetidis dixes paris is dat idiſqꝫ
Et tybris tybridis tigriſqꝫ quiriſqꝫ quiritis

¶ Poſt terminationē es vult autor docē terminationē is. ⁊ pͥmo Is cor- reptē. dicēs In is correptā nomia hn̄t gtm̄ ſil'em ntō. vt Panis Canis Vallis Clauis Nauis Dulcis. In̄ excipit multa q̄ patēt i textu ¶ Sci- endū pͥmo qd ſub illis nomib⁹ Cuſpis. lapis. Et ſub patronymicis ꝯp̄ꝫ- hēdunt plura que ſūt Clamis. pixis. bolis. piramis. diplois. tyrānis. ne- bris. abſis. parapſis. pictois. herois. mais. nereis. capſis. mariotis. hicto- ris. phaſis. dipſis. capis. mellocriſis. milotis. epimeris. eumenis. nerinis biblis. elis. Et mulierꝝ noia d non p̄cedente. vt Phillis Amarill' Thais Bachis Criſis. Et gētilia in is. vt Moabitis Iſrahelitꝫ. Itē librorꝝ no- mina. vt Aeneis Alexādreis Achilleis Herculeis q̄ oia hn̄t idis in gtō. et eorꝝ multa idos. etiā more greco. Itē noia q̄ hn̄t is vel in i ntō excipiū- tur q2 creſcūt. nō tamē hn̄t idis. vt Delphis vel delphin delphinis. Sci- endū ſecūdo q̄ q̄dam ſunt noia in is q̄ formant duplicem gtm̄ vnum ſine creſcētia. alterꝝ cum creſcētia. vt ſunt noia in textu poſita. ibi (Tethyos et tethydis. dicis paris ⁊c̄. Et tybris tybridis tigris ⁊c̄. Adonis is l' idis. Item q̄dam ſunt nomia formantia gtm̄ ſub is ſine creſcētia. vel in eos cū creſcētia. vt Geneſis gtō geneſis vel geneſcos. Apocalipſis Eclipſis De- capolis Pentapolis. de quib⁹ ibi. Sepe dat is ⁊c̄. ¶ Sciēdum tercio ꝓ quātitate noim. In is noia tercię declinatiōis corripiūt is in ntō. pręter monoſyllaba. ⁊ p̄ter nomina quorꝝ gtūs excreſcēs penultimam producit Exemplum de monaſyllabis. Lis dis vis. Exemplū de creſcētib⁹ Sam- nis. Item teſte Priſciano. Omnis in is gtūs corripit is. excepto vis. et ſic intelligūt quidam textum ſibi ſimilem faciet gtūm quātum ad quāti- tatem. ¶ Sciēdum quarto circa textum (In declinabile ſemis) qd quę- dam ſunt nomia in is quę ſemp manēt indeclinata. Primo omnia noia vrbium in is. vt Zwollis Campis Thenis Brugis. In̄ excipiūtur a po- lis compoſita. vt Penthapolis. tripolis. metropolis cū iſtis duob⁹ Ton- geris et Treueris. Secūdo nomia officiatorꝝ in is ſunt indeclinabilia. vt A ſecretis id eſt ſecretari⁹. A conſilijs id eſt cōſilij dator. A cōmentarijs. id eſt ſcriba. Vt Baruth erat a cōmentarijs eſaię. A reſponſis qui reſpō- ſa dat in curijs dominorꝝ. A catulis qui pręeſt canib⁹ Abatis ⁊ cętera ¶ Pretera ꝓ vocabulis. Lapis quaſi ledens pedem. Lapill⁹ paru⁹ la- pis. Et differūt lapis ntūs a lapis. dtō ⁊ ablatiuo de lapa. vn̄ Eſt res du- ra lapis ſcabiem capitis fugo lapis hoc eſt talib⁹ herbis. Sanguis plura ignificat. Vn̄. Sanguis ꝓgenies. ſanguis quoqꝫ dꝛ humor. Sanguis

peccatum. ſanguis quoqꝫ vita vocat. De quo lati⁹ infra dicet Cuſpis ſub
ſtantiuū. eyn ſpeer. vel poſterior pars haſtę. ꝛ quandoqꝫ ſummitas haſtę
quā do. ꝫ haſtile amētatum. Exanguis ſemimortu⁹. Hic iacet exanguis
cui plagas intulit anguis. Et excipit exanguis a regula (Simpliciū nor
ma) quia nō format gtūm ſicut ſuū ſimplex. Aſpis ſerpens egis clypeus ob
duct⁹ pellib⁹ caprarum. Sardis inis eſt lapis p̄cioſus Sardis ſardis.
eſt vrbs. quod tamē Tortelli⁹ i latino ſequentes ſcribit eſtqꝫ numeri plu
ral'. ꝛ teſte Priſciano terminat ntūm ꝛ accūm in is. vt ſcꝫ grecum ſonum
ſeruet. Nam eodem Priſciano teſte apud grecos ei diphthongum fina-
lem habet. vt ai ſardeis. Similiter vt d̄r alpis. ſyrtis. trallis. vrbs fuit in
lidya ad lat⁹ tinoli montis maxime celebris. Ut teſte Herodoto in libro
hiſtoriarum p̄mo. Et Plinio libro quinto natural' hiſtorię. Eadem fuit
olim regi Chroeſi lydorum regis. Ut oſtendit late p̄fatus Herodot⁹ Et
Horati⁹ in decima epiſtola. Quid cōcinna ſamos. quid Chroeſi regia ſar
dis Jaſpis item lapis p̄cioſus eſt Jbis ibidis d̄r alio nomine ciconia Jbis
ibidis inuidus eſt vel ſerpens ſm̄ Joānem Tortellij. Jbis auis eſt Nili
fluminis quam ſemetipſam per anum roſtro purgare dicūt veſciqꝫ ſerpē
tū ouis ꝛ ex eis gratiſſimā eſcam ſuis nidis reportare. Juuenalis in vltia
ſatyra Jlle pauet ſaturā ſerpentib⁹ ibim. Quā quidē ciconiā eſſe volunt.
Eſt etiā ibis ꝓprium nomē homis qd̄ fingit Ouidi⁹ inimico ſuo. cōtra
quē opuſculū qd̄ in Jbim inſcribit cōpoſuit. voluitqꝫ Archilochū nomie
inimici imitari. qd̄ dicit de his v̄ſib⁹ Nūc quo betriades inimicū deuouet
ibim. Hoc ego deuoueo teqꝫ tuoſqꝫ modo Jſis gtō Jſidis vel iſis. fuit filia
Jnachi regis Argiuoꝝ dicta p̄mo Jo. Semis indeclinabile ꝓdimidio.
Et ſcat ſemꝑ medietatē rei cui adiungit. Sed ꝓ pondere eſt declinabile.
Uñ Semis dimidium nunqꝫ variat ſibi caſum. Semis ſemiſſis medi
am partem notat aſſis Thetis thetidis vel thetidos fuit filia. Chyronis
et vxor pelei regis theſſalię Ut ait ipſe Chyron. Apud Orpheum i Ar-
gonautica aperte legitur. ¶ De qua Ouidi⁹ libro duodecimo. Metha-
morphoſeos. Et Uirgilius circa finem libri ſexti Eneidos quando ait.
Leua tenet thetis ꝛ melite panopeaqꝫ virgo. cui⁹ tam prima ſyllaba quā
vltima breuis eſt. ꝛ primum t aſpiratum ꝛ declinatur thetis huius theti
dis vel thetios. Tethys cum t exili prima ſequen cum th aſpirato et y
greco. fuit filia Coeli et veſtę atqꝫ vxor Oceani. Ouidius vero videtur
dixiſſe eam filiam fuiſſe Titani cum ait libro Faſtorum. Duxerat Oce-
anus quondam titanida techyn. Et habet tam primam qꝫ ſecundam
longam; De qua etiam dicit Uirgilius .| Teqꝫ ſibi generum tethys
emat omnibus vndis. Et declinatur tethys huius tethyos. Unde Oui
dius. Pars credidit eſſe Tethyos has neptes oceaniqꝫ ſenis. Martial'.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Et quem ſupreme tethyos vnda terit. Item Orpheus in argonautica.
kai tithyos.eſchaton. hydor. ¶ Paris ꝓprium nomē viri ſcȝ filiꝰ regis
priami q̇ rapuit helenam. Et inuenit triplex paris. Paris a nomīe par.
paris a pario. ⁊ paris paris. Tyberis fluuiꝰ eſt italię a Tyberi tuſcoꝝ re-
ge. vel a tyberino rege albanoꝝ. Ouidiꝰ. Albula quem tyberim ꝟſus ty-
berinis in vndis. Reddidit hybernis forte tumebat aquis. Verū ⁊ ante
hūc regem thybris cum th aſpirato dictꝰ fuit ⁊ plura opinata ſunt de ty-
beri teſte Tortellio. Tygris eſt quādoqȝ nomē fluuij. q̄nqȝ aīal truculen
tum ⁊ velociſſimū. Pro p̄mo eſt gn̄is maſculi. ⁊ hȝ tigris in gtō. Pro ſe-
cūdo eſt gn̄is foei h̄ns tigridis. Quiris ſtat duo. Vn̄ Hic quiris miles.
hęc quiris haſta vocat. Quiris lingua ſabinoꝝ ḋr haſta Et hic quirinus
quirini. dictꝰ eſt Romulꝰ qui ſemꝑ haſtatꝰ incedebat. l' qȝ haſta eiꝰ poſt
mortem in auētino monte fixa ḋr floruiſſe Vn̄ hic quiris quiritis. dictus
eſt quilibet ciuis romanꝰ qȝ romani a Romulo Vel Romani dicti ſunt
Quirites quaſi haſtati ⁊ fortes. Cętera patebūt infra.

Qd̄ dedit et dat eris vomis puluiſqȝ ciniſqȝ
Et cucumis pariter p̄dictis annumerabis

¶ Nomia q̄ olim terminabātur in er. nūc ꝟo in is h̄nt eris. vt ſunt vo-
mis. puluis. cinis. cucumis. ſub quibꝰ compꝛhendit pubis. Vn̄ Bis duo
nomia ſunt q̄ ſubſtātiua vocant Quę vel in is l' in er rectum fecē frequē
ter. Vt vomer puluer dic ciner ⁊ cucumer. Vt vomis puluis dic cinis ⁊
cucumis. Aratrum qḋ arat terram. eiꝰ ferrum. Vomer qḋ vomit terrā
Puluis ſtof. Cinis aſche. Inuenit ⁊ ſinis cum ſ ſcriptum. qḋ priorē cor-
ripit a ꝟbo ſino. Vn̄. Cur nō praua ſinis cum ſcis qḋ eris cito cinis. Cu-
cumis herba ē ſiue ſemē. Cucurbita dye vlaſche. Puber l' pubes l' pubis
qui generare p̄t qḋ vir incipit eſſe a quattuordecim ānis. Sed foemia in
cipit eſſe viripotēs ab annis duodecim. Et ita volūt quidam puberem ex
annis dici ſcȝ qui quattuordecim annos expleuerit. q̄uis rariſſime pubeſ
cat. Sed certum eſt puberē eſſe qui ex habitu corporis pubertatem oſtē-
dit. ⁊ generare iam poteſt

Is itis ꝓducta dabit. tamē excipiātur
Glis gliris gliſſis glis glitis non cadit extra

¶ In is ꝓductam nomia habēt itis in gtō penultima ꝓducta Samnis
ſamnitis Memphis mēphitis Methis methitis. Lis litis Dis ditis.
Glis glitis ꝓ lapa. Quiris quiritis. Excipit a regl'a. Hamis qḋ hȝ itis
penultima correpta. glis ꝓ aīali qḋ hȝ gliris. ⁊ ꝓ terra gliſſis. Et pauca
ſunt noīa in is. q̄ h̄nt itis ꝓductam. p̄ter iam dicta. Item Dis nomia in

is q̄ habēt itis ꝓductā. p̄ter iam dicta. Item Omnia nomīa in is corripiunt in ntō is p̄ter monoſyllaba. ⁊ q̄ hn̄t itis ꝓductam. ¶ Pro vocabul'. Sciēdum ꝗ Samnis et Memphis ſunt gentilia nomīa Samis furcula retis. quia tendit rhete ad capiēdum aues piſces vel alia. Lis a limes qꝛ ꝯmitt' inter duos ⁊ mora finit. Rixa int' multos ⁊ iniuria conſtat. ⁊ dicit' lis a cōtentione limitis q̇ agros diuidit. Vn̄ limes erat poſit⁹ litem vt diſcerneret agri. ⁊ ꝓducit i ante t. Vn̄ Abſentis partem ſtudeas in lite tueri. qđ ⁊ memphis ꝓducit i ante t. pꜫ apud Ouidium. Cōteritur bibula memphitis cymba papyro

Oris formabit os ꝑ mare deme nepotis
Cetera dant otis. ſꜫ de potis o breuiabis
Sed bouis et gloris. demātur os oris et oſſis
Cuſtodis ſimul herois ſociabitur iſtis

¶ In os nomīa maſculina hn̄t oris ꝓductam i gtō ſingulari. vt Mos. flos Nodos Dos Lados Lepos. Vn̄ excipit' hoc nomen nepos qđ hꜫ nepotis. Subdit Alia nomīa in os hn̄t otis ꝓductam. vt cos cotis dos dos ſacerdos ceros cum compoſitis rinoceros monoceros egloceros. Excipiunt' ab hac ſecūda regula in pos nomīa formata de potis qꝛ hn̄t curtā otis. vt Compos. impos. pompos. Et veniētia a pos pro pede q̄ hn̄t curtam odis. vt tripos tripodis. antipos Ciapos. Item bos quod hꜫ bouis glos os. Cuſtos heros. p̄ter iſta. hoc nomē oros excipit' qđ habet orontis Iuxta illud Crux caput orontis iacet hic in culmine mōtis. ¶ Sciēdū ꝗ ſub cuſtos comp̄hendit' melos qđ etiam habet melodis. vel meloy Vt ibi. Cum greci rect⁹ tenet os. par eſt gtūs ⁊c̄. Sub heros comp̄hendunt' quedam de quib⁹ eſt regula hec. Greca nomīa in os lōgam ſi penultimaꜫ habuerint lōgam faciūt gtūm in odis vel in oos. ſi ſo habuerint penultimam correptam faciūt gtm̄ in otis vel in otos. Exemplū primi tros trois vel troos. heros herois heroos. Exemplum ſecundi Monoceros monocerotis vel monocerotos. Vocabula infra patebūt.

Vs curtam dat oris neutro. ſꜫ eris dam⁊ illis
Que dant lus nus dus. ſꜫ oris p̄bet tibi foen⁊
Et facinus pignus. intercus vtis tibi p̄bet
Dat pec⁊ hec pecudis. pec⁊ hoc pecoris ſibi iungit

¶ Hic cōſequēter vult determiare de nomib⁹ terminatis in vs. ⁊ primo de vs correpta dicēs. Nomina neutri gn̄is in vs curtam hn̄t oris in gtō penultima correpta. vt Aerg⁹ oris. nemus oris. pect⁹ pectoris. Vn̄ exci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

piūtur nomīa termīata in lus. nus ⁊ dus q̄ hn̄t eris. Exemplum de lus
olus. ſcelꝰ. Exemplū de nus. vulnꝰ venꝰ. Exemplū de dus. Pondꝰ foedꝰ
ſidꝰ ⁊c̄. Jn̄ excipit noīa in lr̄a poſita. vt facinꝰ. foenꝰ. pignꝰ. q̄ hn̄t oris q̄-
bꝰ aadiẗ penꝰ penoris. Item opꝰ ſub certis ſ̄catis excipiẗ. Unde factum
neceſſe ſemꝑ dicas opꝰ eſſe. Primū declines cetera nō varies. Item ligꝰ
hꝫ liguris ſicut ligur. Un̄ Petrꝰ helię. Dat liguris cōmune ligꝰ veteres
vetꝰ omne. ¶ Circa vocabula. Tergꝰ ſine carne corium ſ̄cat. Tergū ve-
ro dorſum. Un̄ Ad fora terga boum veniūt tot quot vitulorꝫ. Volūt tn̄
quidā drām puam eſſe Olꝰ herbę genꝰ eſt. Facinꝰ qn̄qꝫ ſ̄cat factū egre-
gium. Et ſic dici ſolet. Egregia facinora Alexādri magni. qn̄qꝫ peccatū.
Ut ibi eſt magnū facinꝰ qđ bona non facimꝰ. Hoc eſt facinꝰ capiẗ in bo-
nam ⁊ in malā ꝑtem. Foenꝰ lucrꝫ duplex. Gramina ſunt foena. ſꝫ ſunt in
corꝑe venę. Eſt dea dicta venꝰ duplex lucrꝫ q̄ꝫ foenꝰ. ¶ Intercꝰ hꝫ utis
et quādo foemīnū eſt ſ̄t peſtē inter cutē ⁊ carnem. Qn̄ ꝟo eſt oīs gn̄is. ē
aliq̄s patiēs talem morbū. Un̄ Intercꝰ morbꝰ. intercꝰ qui gerit illum.
Vix eris intercꝰ ſi tu ſcis vivē parcꝰ. Et ſub intercꝰ cōphendūtur ꝯpo-
ſita. ſcꝫ ſubtercꝰ ⁊ ſuccꝰ qđ etiā hꝫ utis. Inueniẗ ⁊ ſuccꝰ ſucci. Item pecꝰ
hꝫ pecudis vel pecoris. Id tn̄ intēeſt qđ pecꝰ udis ſ̄cat vnū aīal ab aliꝭ
diſtinctū. ⁊ pecꝰ oris ſ̄cat animaliū agmen. Un̄ in pecore ſunt multę pe-
cudes. Et vnica praua pecꝰ inficit omne pecꝰ

Hęc formas in eris q̄ ſunt confinia verbis
In quibꝰ e curta reperitur in ante ſupma

¶ In us nomīa veniētia a ꝟbis habētibꝰ e correptam in penultima ſyl-
laba habēt eris correptam. vt Viſcꝰ a viſcero. glomꝰ a glomero Vetꝰ a
vetero. vlcꝰ ab vlcero. opꝰ acus latꝰ. ⁊ ſic de aliꝭ eiꝰ generis. Et ſunt mul-
ta exempla dicta ibi (Que dāt lus nus dus) etiam huiꝰ regulę exempla.
vt Olꝰ ab olero poeten. ſ̄m Priſcianum. Qui ꝓfert dictum cuiuſdam
pōetę dicētis. Meos hortulos plꝰ ſtercoro q̄ꝫ olero. Dicit quoqꝫ in textu
notāter (In q̄bꝰ e curta) qꝛ ſi alia vocalis ſcꝫ o fuerit correpta in penultīa
nō habebūt eris ſed oris. qꝛ a ſtercoro ⁊ temporo deducta retinēt oris Itē
diciẗ notāter (q̄ ſunt cōfinia ꝟbis) q̄dam eñ nomīa de ſe formāt ꝟba ⁊ q̄-
dam ꝟba formant de ſe nomīa. Igiẗ q̄ꝫuis ad pn̄s nō ſit cura ſiue ꝟba ve-
niāt a nomībꝰ vel ecōtrario. tn̄ hoc debet diſcerni penes ſignificatū quip-
pe quū ſignificatū ipſiꝰ nomīs ꝓſupponit ſignificatū ꝟbi tūc nomen diciẗ
deſcēdere a ꝟbo. vt vulnꝰ a vulnero. vulnerari eñ prius aliquem oportet
quam vulnꝰ habeat ⁊ rurſum ſi ſignificatum verbi pręſupponat ſignifica-
tum nomīs verbum deriuatur a nomīe. vt ab hoc nomīe olꝰ olero oleras.
¶ Vocabula in quarto capitulo patebūt

Neutꝝ declina quod compat vt duo prima
Dant aceris leporis acus et lepus addito tempꝰ

¶ Hic ponit doctrinam per modum exceptiōis a regula. Us curtā dat oris. Dictum em̄ eſt ibi ꝙ nomīa illic cōphenſa habēt oris correptam. ſed ꝑ hāc regulam. Nomīa compatiui gradꝰ in us hn̄t oris productam vt doctiꝰ fortius. Inde excipitur plꝰ quod habet pluris ſed illa exceptio nō eſt cōformis regulę. qꝛ plꝰ terminat̃ in us lōgam alia ꝟo nomīa comparatiui gradꝰ in us correptam. Tūc ſubdit. Acus hꝫ aceris. lepꝰ habet leporis. ⁊ tempꝰ habet tpis. de quibꝰ dictum eſt priꝰ. lepꝰ tamē ꝑ modū doctrinę poni pt qm̄ maſculinū eſt. Uocabula ſatis nota ſunt

Us ꝓducta tibi dabit utis. deme paludis
Et quę dant tellus incus demenda teneꝰ
Formabūt uris monoſyllaba grus gruis et ſus
Datqꝫ ſuis

¶ In us ꝓductam nomīa habēt utis ꝓductam in gtō ſingulari. vt Seruitꝰ Iuuentꝰ Senectꝰ Salꝰ ſalutis. Hīc excipiūtur palꝰ paludis Incꝰ incudis. tellꝰ telluris. Tūc ibi. Formabūt uris. Monoſyllaba nomīa in us habēt uris. vt tus plꝰ mus crus. Hīc excipiūtur grus gruis. ſus ſuis. et pauca inueniūtur plura ab his. ¶ Sciēdum ꝙ a regula Us ꝓducta ⁊c̄. Priſcianꝰ excipit adhuc duo in us ꝓductam q̄ non habēt utis ſꝫ odis correptam. inquātum ſunt tercię declinatōis. ſed inquātum ſcdę habent i vt melampꝰ melampodis vel melampi edipꝰ edipodis vel edipi. Uñ Petrꝰ helię. Longa dat us ⁊ odis gtūs tolle melampꝰ. Aſt edipꝰ quibꝰ eſt gtūs odis breuiatꝰ. Et ſunt melampꝰ ⁊ edipꝰ gręca nomina. ¶ Sciendum ſecundo pro vocabulꝰ ꝙ Palꝰ duo ſcat. primo quidem ſcat lignum acutum diſtinguēs iugera ⁊ eſt ſecūdę declinatiōis. ſecundo locum aquoſum. eyn broeck. ⁊ eſt tercię declinatiōis. Uñ Terris apta palꝰ diſtīguit iugera palꝰ. Iuuentꝰ ionckheyt vel iuuēta. Senectꝰ vel ſenecta oeltheyt ſolēt quoqꝫ iuuentꝰ ⁊ ſenectꝰ capi collectiue. Incꝰ eyn aenbelt. ⁊ ſm artē hꝫ incudis media lōga qꝛ a cudendo deductum qđ primam ꝓducit. ⁊ ergo illa metra. Incꝰ in cliuis hꝫ incudis in gtīs Fabri xantenſes cudunt incudibꝰ enſes. Tñ valent quod apud quoſdam corripit̃ apud quoſdam vero producit̃. igitur mos patrię ſeruandꝰ eſt. Ius lex eſt differunt tñ. ſeculare em̄ iudiciū lex ē. ius ꝟo canonicū ⁊ ſpūale Secūdo dꝛ pinguedo qđā et ꝑillo ſcato hꝫ iuris iuſſis vel iutis ſed iuris vſitatum Uñ Petrꝰ helię
Nulla tñ ratio te fallat vt illa refutes. Quę dāt autores vt aiūt ius iuriſ hn̄tes. Qñ notat legē ius iuſſis qñ liquorē. Cū dicat Iuuenalꝰ eodē iure

natāt:s. Mergere ficedulas ali⁹ qua furcula molli. Jure latent ꝛ adhuc
ali⁹ de iure fabarum. Ut facias offas de iure meo tibi do vas. Ceteꝛa pate
bunt infra.

Aes eris dabitur pręs p̄dis laus quoqꝫ laudis
Fraus fraudis iunges. ſed emaus nō flectere debes

¶ Hic excipit Alexāder hec duo nomīa (Aes ꝛ pręs) a regula. Es lon/
gam mutabis in is. dicēs. Aes hꝫ ęris. pręs hꝫ prędis. ꝛ iſta duo laus et
fraus implicite terminātur in us. ideo ponit formationē gti ipſoꝝ. dicēs.
laus hꝫ laudis. fraus hꝫ fraudis. ¶ Aes coper. ꝛ omne gen⁹ nūmi p̄t di
ci ęs. Inuenit ꝛ es a ſum ꝛ ab edo. Unde Si tibi deficit ęs miſer es ꝛ pin
guia nō es. Inuenit ēꝫ ęris ab ęs. ꝛ eris a ſum. Uñ Nulli char⁹ eris ſi co
pia deficit ęris. Pręs diues eſt. pręs poſſeſſoꝛ eſt. pręs mediatoꝛ eſt. et ꝓ
hoc dicūt quidam ꝙ habet p̄cis. Uñ Pręs diues pręs poſſeſſoꝛ pręs eſt
mediatoꝛ. Hic diues ſponſoꝛ ſꝫ pręcis dat mediatoꝛ. Inuenit ꝛ triplex p̄
dis a pręs ſcꝫ a pręda et a pręda is qd̄ ꝑcat honoꝛare. Uñ. De p̄dis rap/
toꝛſi viuis nō bene p̄dis. Itē duo ſunt noīa latina in aus vt laus fraus. ſ.
apud latinos Emaus hebꝛaicū eſt caſtellū ꝓpe hieruſalem

Si pręit s b vel m vel p faciens gtūm
Interpones i. tñ e ſi b pręit aut p
E mutatur in i ſi non monoſyllaba fiant
Aucupis excipitur ex auceps quod reperitur

¶ Poſtq̄ꝫ determīauit autoꝛ de nomib⁹ in ſimplices ꝯſonātes termīatis
Hic ꝯñr determīat de nomib⁹ termīatis in duplices. dicēs ꝙ nomīa ī bs
vel in ms vel in ps termīata ī formatiōe gtī interponūt ī lrām Int bs vł
mꝫ vel ps. Exemplū de bs. vt Arabs. trabs. chalybs. ſcrobs. Exemplūꝫ
de ps Stips. grips. ſtirps. idꝛops. Exemplū de ms. hyems. Tūc ibi (tñ
e ſi b pręit. Hic ponit doctrinam ꝓ itellectu regulę iam dictę dicēs. ꝙ no
mīa in bs vel ps hñtia e añ bs vel ps in formatiōe gtī mutāt e in i. vt ce
lebs bis. ꝓnceps pis. adeps pis. Jñ excipit monoſyll'a q̄ꝛ illa nō mutāt e ī
i. vt plebs plebis. ſeps ſepis. ¶ Sciēdum ꝙ a ꝑoꝛi real'a excipit hoc no/
mē clebs qd̄ hꝫ cleptis in gtō ꝛ nō clepis ꝛ eſt idem qd̄ fur Secūdo cōpo
ſita a nomīe caput in ceps termīata q̄ꝛ illa hñt itis curtam vt anceps an/
cipitis. biceps. triceps. quadꝛiceps Et ideo ſolet fieri diſtinctio de noīb9
in ceps q̄ꝛ in ceps polyſyll'a veniētia a v̄bo capio habēt pis in gtō. vt Au
cepꝫ aucupis ꝛ veniētia a noīe caput habēt itis. vt Anceps ancipitis. qd̄
tāgit autoꝛ implicite. Uelut anceps iūge bicepſq̄ꝫ. Uñ. In ceps a capio
faciet pis in gtō Si venit a capite tūc ſuſcipiet pitis apte. Et deriuat qñ/

qꝫ idem nomē ſm vocē ꝑ diuerſis ſcatis a nomīe caput et a ꝟbo capio vt
hoc nomē multiceps in quātum venit a capio dꝛ quaſi multum capiēs ⁊
hꝫ pis in quātum a nomīe caput hꝫ multicipitis ⁊ dꝛ quaſi multoꝝ capi-
tum. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ Priſcianꝰ dat vnam regulam talē. Oia no
mina in bs ⁊ ps terminata apud antiq̄s vocalem in̄ ps ⁊ bs intercoepe-
rūt. Exemplū Adeps vel adipes. biceps vel bicipes. preceps vel p̄cipes.
ceps vel cepes. Ut apud Uirgiliū in bucolicis. Cepes depaſta florem. ſic
etiam trabs vel trabes. Ut in euāgelio Mathei habet̄ ¶ Sciēdum ter
cio ꝑ quātitate hoꝝ noim. Polyſyll'a noia ī bs vel ī ps termīata penulti
mam gti corripiūt. excepto vno ſcꝫ Cyclops qđ ptꝫ in Theodolo Fulmi
na cyclopes Jouis impio fabricātes. Itē Uirgiliꝰ. Ferꝝ exercebat vaſto
Cyclopis in antro. Itē oīa monoſyll'a in bs vel ī ps penultimā gtī ꝓdu-
cūt. vt plebs plebis. Jn̄ excipiūtur iſta rex. daps. trabs. ops. ſcops. ſtips.
que penultimā gtī corripiūt. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul'. Cyclops p̄t int̄-
pretari oculꝰ circularis. Nam cōponit̄ ex kyklos qđ latine circulū ⁊ ro-
tundū dr̄ et Ops qđ oculum denotat. Et dicti ſunt cyclopes viri gigan
tes qui in ſicilia iuxta ethnam degentes. vnicū tantūmodo oculū in medio
frontis habebāt. Un̄ ait Heſiodꝰ. Unicus aūt oculꝰ medie iniectus eſt
fronti. Jn̄ cyclopes. vt Uirgiliꝰ. Uos et cyclopea ſaxa. Arabs aliq̄s vel
aliqua de arabia. ⁊ differūt Arabis media correpta. ⁊ media lōga Unde
Ruſtice rus arabis ſine ſemine tu vel arabis.

Is aut ns aut rs s remouebis
Tis iunges. frondis lendis glandiſqꝫ remotis
Que cor vel pendo cōponit eis ſociādo
Sempiens cum ꝑle ſua formabit euntis
Ambio lege caret vnciſqꝫ quod vncia format

¶ Hic ponit aliam regulam de nomibꝰ termīatis in duplicē ꝯſonātem
dicēs: ꝙ nomīa termīata in ns ls ⁊ in rs in formatiōe gti deponūt s et ad
dūt tis. Exemplū de ls. puls pultis. De ns. dens tis. bidens infans. De
rs. pars ars mars. exceptio regule ē ſatis nota. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ ſi-
cuti. et Priſcianꝰ dr̄ Multa in ns ⁊ rs noīa inueniūtur hr̄e gtm̄ ſimilē
ntō. Uerbi grā. Jndifferēter dꝛ cōſors vel cōſortis in ntō ⁊ oīa cōpoſita
a cor vt vecors. diſcors vel dis in ntō. amēs vel amētis. Et ſm Catholi
con inuenit̄ vnum nomē in ens īdeclinabile qđ eſt piſcēs qđ idem eſt qđ
piſcator. Secūdo ꝙ ſub hoc noīe glans ꝯphendit̄ eiꝰ compoſitū iuglans
qđ hꝫ iuglādis ⁊ ē nux magna l' caſtanea. Et ſm poetas interp̄tat̄ glans
iouis. Un̄ iſta noīa frōs. lens. glās ꝯſiderant̄ bifariā Frōs em̄ vno modo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

eſt pars capitis. ⁊ ſic cum ſuis ↄpoſitis hꝫ tis in gtō ſingulari. ſicuti dᷓt re
gula. vt bifrōs effrons. Altero mō capit̄ p̄ro pte arboris. ⁊ ſic hꝫ frondis
et hoc mō excipit̄. vt apud Virgiliū. Fronde ſup viridi ſunt nobis mitia
poma. Vn̄ dᷓa. frons frōdis folium frōs frōtis eſt capitis ps. Pariforꝰ
miter lens duo ſcat. vno mō eſt vermicul⁹ capitis. ⁊ ſic hꝫ lēdis ⁊ excipit̄
Altero mō eſt legumē quoddā ⁊ ſic hꝫ lentis ⁊ nō excipit̄. Glans ſꝫo tria
ſcat. p̄mo eſt fruct⁹ ilicis ſiue querc⁹. ſecundo eſt lapill⁹ fundę in bombar
da. ⁊ p illis duob⁹ ſignificatis hꝫ glādis. Tercio ē tumor colli. ⁊ hoc mō
hꝫ glantis. ⁊ p̄ro p̄mis duob⁹ excipit̄. Vn̄ Glande pec⁹ creſcit. ſed colluꝫ
glante tumeſcit. Funda iacit glādes naſcitur in arbore glādes. ¶ Scien
dū tercio ꝙ ſub illo textu (Sanp iens cum ple) debet ↄp̄hendi p̄mo hoc
nomē quiens qᷓ etiam hꝫ vntis. vt quiens quiuntis cū ſuis cōpoſitis in
quiēs inquiūtis. ſecūdo hoc pticipiū veniēs ab hoc neutro paſſiuo veneo
qᷓ etiam hꝫ untis. vt veneūtis. ſed veniēs a venio hꝫ entis. Item cōpoꝰ
ſita ab iens de quib⁹ dicit lr̄a. ⁊ ſunt multa. adiēs. abiens. rediēs. trāſien s
Item Supbiens ↄp̄hendit̄ ſub hoc pticipio ambiēs. qꝛ ſiue fuerit cōpo
ſitum ab eo ſiue nō ſemp hꝫ ſupbientis. ¶ Arguit̄ plura ſunt pticipia ha
bentia vntis ꝙꝫ iens cum ↄpoſitis qꝛ inuenit̄ oriūdus. faciūdus. gerūd⁹.
quę veniūt a pticipiis p̄ntis tpis in ns mutando tis in dus. ergo oportet
ꝙ pticipia p̄ntis habeant untis in gtō. Dicēdum ꝙ ꝙꝫuis iſta pticipia in
vnd⁹ inueniūtur hoc eſt ſm antiquā orthographiam. qꝛ dᷓt Priſcian⁹ ꝙ
participia ſꝫborꝫ tercię vel quartę ↄiugatiōis olim en in vn mutabāt i for
mādo pticipia futuri tpis. vt Oriund⁹ pro oriēdus. faciundus p facien
dus. ſic nō oportuit gtūm termīari in untis. ¶ Sciendum quarto circa
illū textum (Vnciſqꝫ qᷓ vncia) ꝙ ſm Priſcianū Omnia ↄpoſita ab vn
cia hn̄t duplicem terminationē ntī qꝛ vel terminātur in x vel in ns v p̄ce
dēte. vt quicuns vel quicunx. vel ſecuns ſecunx. ſed ſub terminatione ns
ſunt magis vſitata. ¶ Pro vocabul'. Peſtilēs onghesont. Peſtifer qui ī
fert peſtem. Vt aer peſtifer. Peſtilētia infirmitas. cętera patebūt infra

Vt tibi format itis. ſic per caput eſſe pbabis

¶ Int nomen habꝫ itis correptam in gtō ſingulari. vt caput capitis Et
nota qᷓ ſolum vnum inuenit̄ ſcꝫ caput cum ſuis compoſitis qᷓ declinat̄.
ſcd̄m vſum compoſita ſunt. occiput. interciput. ſinciput. alia ab iſtis in t
ſunt plerumqꝫ indeclinabilia. Caput pars animalis. Sinciput eſt anteri
or pars capitis. Occiput eſt poſterior pars capitis in qua eſt cella memo
rię. Interciput eſt media pars capitis in qua eſt intellect⁹. Loth eſt pro
priū nomē viri. Sith eſt legumē quoddam

A verbis in go veniēs x gis tibi format

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Coniugis n remouet. cū rectus n ſibi ſeruet

In x noīa a v̄bis ī go veniētia formāt gis ī gtō. vt a rego rex regis a lego
lex legis. a remigo remex remigis cū coꝝ ꝯpoſitꝭ Jn̄ excipit̄ hoc nomē cō-
iūx qd̄ in formatiōe gti depoit iſtā lrām n. vt Cōiūx cōiugis. ¶ Nota ꝙ
oīa noīa ī x greca l' barbara a grecis l' barbaris v̄bis deriuata hn̄t duplicē
gtīm vnū in gis. alteꝝ ī gos. vt ſphinx ſphigis l' gos. Ortix ortigis l' gos.
Frix frigis l' gos Cirinx ciringis l' gos. Phalāx gis l' gos. Et qdā volen-
tes h̄ excuſare alexādꝝ dicūt ꝙ iſta noīa ꝯphēdunt̄ ſub h̄ noīe ſphinx qd̄
indr̄nter h̄z gis l' gos. ¶ Sciendū circa illū textū (Cōiugis n remouet)
Oīa noīa ī x veniētia p ꝯpōnē a v̄bo iūgo l' a noīe iugū indr̄nter t̄mināt ī
x v p̄cedēte l' n et ſic hn̄t gis ī gtō fri penul. cor. vt ſubiūx l' ſubiux. ſeiūx vl'
ſeiux. ⁊ hec regl'a ꝯphēdit̄ ſub h̄ noīe ꝯiūx Magis tn̄ ꝯiūx t̄minat̄ in x v
et n ſil' mediātib⁹ ¶ Pro vocabul' Grex ē collectio minutoꝝ aīalū. ſ. oui
um l' capraꝝ. ſub li grex ꝯphēdunt̄ eius ꝯpoſita ſegrex ſegregis. i. ſeorſū a
grege. Rex q̄ regit regnū. Vn̄ dt̄ Seneca. Si vis rex eſſe dabo tibi reg-
nū rege teip̄m. Et ſub eo ꝯphendunt̄ ſua ꝯpoſita. vt prorex pregis. i. qui
noīe regis regit. Cirinx ē tumor colli. Sphinx aīal ē p̄digioſum qd̄ cum
homibus offert̄ ſi illum p̄ſentiat. ſaluatur ſi vero beſtia prius hoīem ſenſe
rit perditur ipſe homo Ortix eyn quattel

Cis iungūt alia tn̄ x prius inde remota
E ſup x. niſi ſint monoſyllaba cōpoſitūve
Ex ipſis e per i mutāt que vult breuiari
Iodicis demas Veruecis dicere debes
Si mas fiat in x dat icis Maſtix dabit icis
Phœnix phoenicis bombyx bombycis habebit

¶ Omnia nomina in x que non veniūt a verbis terminatis in go in for-
matione genitiui deponūt x et addunt cis. vt pax pacis. Inde excipiūtur ali
qua poſtea in textu ibi. Nec g nec c tenent. Et iſtud iam dictum cum il-
la excoeptione. Nec g nec c tenent. ſufficeret de nominibus terminatis in
x. et ꝙ autor poſtea ponit eſt de quantitate penultime ſyllabe genitiui.
Tunc ibi. E ſuper x niſi. Autor proſequitur de quantitate gti nominū in
x dicēs. Primo nomīs in x habentia e ante x mutāt e in i in gtō correptā
et addūt cis. vt Cortex corticis. apex apicis, codex codicis. obex obicis. pu
mex pumicis. ſimex ſimicis. Jn̄ excipiūtur monoſyllaba. vt fex fecis. nex
cum ſuis cōpoſitis q̄ ſeruāt e et iſta. Lodex veruex ⁊ ſub lodex debēt comp
hēdi. vibex ⁊ ibex p ciconia que mutāt e in i p̄ductā. Ibex ibicis auis ē
niliacꝫ fluētis. Et ſub veruex debet comp̄hendi larex q̄ duo e p̄ductā reti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

nēt. ¶ Lucibi. Si mas fiet. Hic ponit aliam regulam de quātitate no-
minū in x dicēs. ꝙ nomīa maſculini gn̄is termīata in x ī ꝑcedēte. hn̄t icis
correptā in gtō. vt Calix calicis Onix onicis Fornix fornicis. In excipi-
unt̄ phoenix ꝛ maſtix ꝛ bombyx. quidam tamē dicunt qḋ phoenix ꝓ aue
habeat icis correptam. ꝛ ꝓ gente icis ꝓducta. ſꝫ vſus cōmunis ē in cō-
trarium Bombyx vermis eſt q̄ apud ethiopes indos ꝛ ſeres naſcit̄ ſericum
qḋ etiam bombyx vocat̄. Intra qḋ vt ferūt concluſus vermis emorit̄. ex
quo in terrā ſato iterꝫ ꝓduci bombycem dicūt a quo pannicul⁹ rubedine ī-
fect⁹ ꝛ aptus mulierꝫ genas inficere bombycin⁹ vocat̄ penultima ſcꝫ corre-
pta. Ponit̄ etiam bombyx pro ꝓpͦ nomīe foeminę a theocrico Phoenix
vt nōnulli aſſerūt. Agenoris regis fili⁹ ꝛ frater Cadmi. Uel vt alij etiaꝫ
ferunt Agenoris pater A quo regio vbi regnabat. Phoenicia dicta fuit.
Fuit ꝛ ali⁹ phoenix Amyntoris fili⁹ qui teſte Homero ī octauo iliados
quū ſuggeſtione matris cum patris pellice rem haberet. ꝛ pater id perſen-
tiſceret terribilia illi imprecat⁹ eſt. Quare a patre diffugiēs ad Peleum
Achillis patrem acceſſit a quo benigniſſime ſuſcept⁹ ꝛ vnice dilect⁹ ab il-
lo multū populū ſub ſuo dominio accoepit. Nutriuitqꝫ vt pater Achil-
lem. fuit etiam phoenix teſte Herodoto fluui⁹ non magn⁹. Eſt etiā phoe-
nix auis. de qua Ouidi⁹ in. xv. metamor. plene oīa ꝓſecut⁹ eſt.

Cetera q̄ dant x ꝓducūt ante ſupremam
Sꝫ gregis atqꝫ trucis facis et nucis et picis inde
Excipis atqꝫ crucis ducis et ſalicis ſiliciſqꝫ

¶ Hic autor ponit regulam generalē de quātitate gti noīm termīatorꝫ ī
x dicēs ꝙ alia nomīa in x de qb⁹ non ē prius dictum ꝓducūt penultimā
gti. ꝛ intelligit̄ text⁹ de quib⁹ non ē prius dcm̄ ibi E ſup x. et ibi Si mas
fiat in x. Item intelligit̄ regula de omni terminatiōe. De ax vt antrax co-
rax fallax. De ex fex. De ix cornix ꝑdix foelix. De ox velox atrox. De ux al-
lux pollux. q̄ oīa ꝓducūt penultimā gti. Etiam intelligit̄ reg'la de mono-
ſyllabis ꝛ polyſyllabis ſimul. ſicut ptꝫ in expoſitiōe. qꝛ vtriuſqꝫ modi no-
mina excipit. vt ptꝫ cum dr̄. Sꝫ gregis atqꝫ trucis. ¶ Sciēdum ꝑmo
ꝙ oīa nomina monoſyll'a in x termīata penultimā gti ꝓducūt. excoeptis
quattuordecim q̄ corripiūt. Ut nex prex grex nix pix phrix ſtix vix ſtrix.
nux dux crux trux fax. ¶ Sciēdum ſecūdo de polyſyllabis. Oīa noīa in
ax penultimam gti ꝓducūt Exceptis abax cādax fax. quibuſdā etiam ꝓ-
prijs excoeptis barbaricis farnax trifax ꝛ atax. Candax dr̄ ethiops ꝑ con-
trariū qꝛ nō candēt ethiopes. Etiam candax dr̄ regina ethiopum. ꝛ ſici
uenit̄ ꝓducē penultimam abax vel abac⁹ ꝑcat apud aliqͦs mēſam ſup qua
comedere cōſueuerūt. vel vt alijs magis placet ſup quā potoria vaſa locā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

tur. Vñ Juuenal' ꝺe poeta paupculo in ſatyro. Umbritij ait. Lectꝰ era
coꝺro ꝑcula minor vrceoli ſex. Ornamētum abaci Pliniꝰ vero li. xxxvij
Vaſa inqt ex auro ⁊ gēmis abacoꝝ nouē iꝺ eſt ſufficiētia aꝺ ornamētum
abacoꝝ nouem. Vñ ⁊ varro ꝺe origie lingue latine ait. Itaqꝫ ſicut abacū
argēto ornat ⁊ alia diſparia. ſic orōnem ⁊ ęra iuꝺicio quorunꝺā quaꝺratꝰ
abacuſ. aꝺ cuiꝰ ſilitudinē hę quaꝺrę in qbꝰ conciſę carnes diſponuntur.
abaci etiā vocabant. Itē tabella ſup quam ꝺeculpatōes fiūt abacus dicta
fuit quin ⁊ ipſa ꝺeculpatio. Jn etiam quū calculi qꝺā fierēt abaculi voca-
bant. ⁊ plura ꝺe hoc vocabulo dicēꝺa eſſent. Itē ꝺe ex ⁊ ix ſatis ptꝫ i textu
Nota tñ ꝙ hoc nomē pernix corripit ⁊ ꝓducit. ſed ſub dr̄a ſcatiōis Per
nix eñ primo iꝺem ē qꝺ velox. ⁊ ſic ꝓducit penultimā. Secūꝺo iꝺem eſt
qꝺ nociuꝰ: ⁊ ſic corripit penultimā. Item Icarꝰ aꝺ coelum tēdit pernici
bꝰ alis. ¶ Sciēdum tercio ꝙ noīa in ox penultimā gti ꝓducūt. excepto
vno ſcꝫ capadox qꝺ eam corripit. Ut ibi Capoꝺoces ppl'i ſunt hermenię
ſociati. Itē Horatiꝰ. Mancipijs locuples eget ęris capoꝺocū rex. Qui
dam addūt adhuc vnū qꝺ ſm artē corripit penultimā gti. vt pręcox. ſed
vſus ipm ꝓducit. ¶ Sciēdum quarto qꝺ oīa ꝯpoſita a dux penultimā
gti corripiūt. vt redux reducis. Item oīa ꝯpoſita a iungo. vt ſeiux ſeiugis
Itē plura alia. vt nux. trux. pedux. tradux. allux. pollux. frux. lux penulti
mā ꝓducūt. ¶ Uocabula infra patebūt latius

Nec g nec c tenēt quę dāt nix noxqꝫ ſupellex
Dic ſenis et noctis ſphingis vel dicito ſphingos
Cremētum duplex debet formare ſupellex
Quę das a capite velut anceps iunge bicepſqꝫ
At iter optat eris ſed nō vt regula qrit
Per p̄dicta tibi patet exceſſus genitiui

¶ Hic ponit exceptionē a regulis prius poſitis dicēs. ꝙ nomia in textu
poſita nec hñt gis nec cis. Nix eñ hꝫ niuis et a ningo formatū. ergo exci
pit a regula (A xbis in go) Item nox ⁊ ſupellex excipiūtur ab illa regula
Cis iungūt alia. qꝛ nox hꝫ noctis cū ꝯpoſitis. pernox qui vigilat noctes.
Itē ſenex ſenis. Supellex ſupellectil' ꝑ duplicem creſcētiam. ⁊ ſubiungit
alia noīa nō terminātia in x formātia etiam gtm̄ ꝑ duplicē creſcētiam vt
ſunt cōpoſita a noīe caput. ꝺe qbꝰ ſatis dictū eſt. ⁊ iter qꝺ irregularit for-
mat itineris. Nix eſt aqua cōcreta ꝑ frigiditatē. Nox tempꝰ quo ſol nō
apparet in nr̄o hemiſpio. Supellex huyſ raet. Item ſenex ſm Priſcia-
nū hꝫ ſenicis ſed ille gtūs iam nō eſt vſitatꝰ Iter qñqꝫ vt volūt aliis eſt. ⁊
ſic hꝫ iteris. ſed ꝓ via et ꝑ ambulatore hꝫ itineris. Vñ. Nō dimittit iter

propt̃ pluuiā bon⁹ iter Uia tñ a vehēdo. eyn voerwech. Act⁹ ab agēdo. eyn dryfwech. Iter ab eundo Sic ergo p̱ p̄dicta gti exceſſus eſt

Is gtūs habet. ſed tercius i tibi p̄bet
Cum dabit es grecus. fit ſepe per i gtūs

¶ Hic ponit recapitulationē dicēs. Oīa noīa tercie declinatiōis hn̄t is in gtō. ꝛ intelligit̃ quod hn̄t is correptā preter vis. Tūc ibi. Sꝫ tercius

¶ Poſtq̄ꝫ autor determiauit de gtō nomis tercie declinatiōis ſingularis numeri. iam deinceps vult determiare de dtō eiuſdē dicēs. ꝙ oīs dtūs tercie declinatiōis ſingularis numeri terminat̃ in i p̄ductā. vt foelici ſacerdoti. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ ſicut Priſcia⁹ inq̇t. Dis dtūs noīs t̃cie declinatiōis p̄ris numeri format̃ a gtō p̄ri deponēdo s lrām. vt fortis deponēdo s fit forti. Et ſubdit Priſcian⁹ ꝙ dtūs cū oībus obliq̄s ſeruat eandē quātitatē penultie ſyllabe q̄ quātitas fuerit in gtō vt ſicut foelicis ꝛ ſacerdotis penultimā p̄ducūt: ita foelici ſacerdoti dti caſus penultimā p̄ducūt Tūc ibi. Cū dabit es grec⁹ Hic autor det̃miat de gtō noīs greci tercie decli. dicens. nomē grecū in es t̃cie declinatiōis ſepe hꝫ i in gtō ſingulari. vt Ariſtoteles li Ulixes vlixi Achilles li. Et intelligit̃ text⁹ ꝙ vltra termiatione is hn̄t i in gtō. vt Ariſtoteles Ulixes is vel i. ¶ Item nota ꝙ datiu⁹ noīs tercie declinationis terminat̃ in i p̄ductā. teſte Donato. Exceptis grecis q̄ corripiūt i. vt pallas palladi Colchis colchi.

Em retinet quart⁹. ſed in im q̄nq̄ꝫ locam⁹
Maguderim turrim peluimq̄ꝫ ſitimq̄ꝫ ſecurim
Uim burim reſtim tuſſim puppimq̄ꝫ carybdim
His q̄dam p̄pria ſociam⁹ paucaq̄ꝫ greca
Ut tigrim tripolim tybrim ſyrtim vel eclipſim
Iris et hypocriſis ſociātur eis et erinnis

¶ Hic c̄ſ̃nter vult docē de accō eiuſdem declinatiōis dicēs. ꝙ t̃cie declinatiōis nomīa hn̄t em in accō ſingulari. vt foelix foelicē. ſacerdos ſacerdotē. fortis fortē. At multa terminātur in im. ſcꝫ q̄ in textu ponūtur. ¶ Sciendū ꝙ q̄dā noīa tercie declinatiūis hn̄t em vel en indiffn̄ter in accō ſingulari. vt Iordanis hꝫ em vel en Moyſes em t̃ en. Et oīo nomīa a gente t̃ loco deriuata in tis deſinētia vt Moabitis dem vel den. Amonitis dem t̃ den. ꝛ illa deriuant̃ a loco. Exemplū de gēte Sunamitis Draconitis. hierosolimytis q̄ etiam hn̄t em vel en. ¶ Circa textum (ſed in im q̄nq̄ꝫ locamus) ¶ Sciēdum ꝙ p̄ter noīa in textu poſita ſunt alia hn̄tia im in accō ſingulari Primo omnia nomīa p̄p̄a mulierꝫ in is. vt Aleydis aleydim:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Mechteldis Griſeldis Gertrudis. Etiam q̄daʒ viroꝝ noīa. Daphnis
daphnym. Alexis xim. paris. adonis. Secūdo omnia noīa figuraꝝ in is
Sintesis. antitesis. plepsis ꝛc̄. Tercio morboꝝ nomīa in is. vt Idrope-
ſis. pleureſis. ſyncopis. phreneſis. Quarto oīa noīa ꝯpoſita cum hoc no-
mine polis q̄ pn̄t comp̄hēdi ſub hoc nomīe tripolis. vt Pentapolis. nea-
polis. decapolis. herbipolis. cōſtontinopol'. partenopol'. metropolis. Et
multa alia q̄ ſunt greca vel a grecis ad nos deducta de q̊b⁹ non p̄t dari re
gula ſpecial'. vt Dioceſ Geneſis. hēſis. matheſis. poeſ reſis lexis. ¶ Pro
vocabul'. Tuſſis. hoeſt. a tuſſiendo. Tuſſire hoeſten Vn̄ Aelia tuſſiendo
dentes p̄didit. De quo Martial'. Ut memi fuerāt tibi quattuor. Aelia
dentes Abſtulit vna duos tuſſis ꝛ altera duos. Nunc potes impune to
tis tuſſire dieb⁹. Nil hʒ in q̊d tercia tuſſis agat. Syrtis periculū maris
Incidit in ſyrtim q̊ vult vitare charibdim. Buris ps aratri peluis quaſi
pedū lauandoꝝ vas. Securis a ſeco Puppis poſterior ps nauis. Unde
Prora p̄or ps eſt nauis altera t'cia puppis. Iris arc⁹ celeſtis eyn reghen
boghe. Hypocriſis ſimulata ſanctitas. Erinnys penultia cū i latino ꝛ vl
tima, cū y greco. ac cū duplici n ſcribit'. facitq̨ in pl'i erinnes. Vn̄ nōnulli
ex poetis nr̄is amouētes poſteri⁹ n cū y greco dicūt erynes furie ſunt in-
fernales. hec Tortelli⁹ Magudaris. coelſtrūck Vel ſpēs ſiliginis

Em dat et im turris reſtis puppiſq̨ ſecuris
Quinetiam multa per a ponūtur quaſi greca
Neutra notare decet. ſic nullū regula fallit

¶ S. n̄a eſt. noīa in textu poſita hn̄t em ꝛ im in accō ſingulari. q̊b⁹ addū
tur alia q̄ ſunt auis. nauis. clauis. febris. peluis. vſus tn̄ ſp ſeruād⁹ eſt. iſta
em̄ nauis. clauis. auis. cōmuni⁹ in em t'minant'. febris ꝯo ꝛ peluis cōmu
ni⁹ in im. Itē ſolet dari tal' regula. Oīa noīa t'cie declinatiōis in is t'mia-
ta hn̄tia duplicē gtīm vnū creſcentē ꝛ alteꝝ. nō hn̄t duplicē accm̄ ſingula
rē vnū in im nō creſcētem. ꝛ alteꝝ in em ſub creſcētia. vt tigris tigrim vel
tigridem Iris. ſardis. paris. Ab iſta regula excipit' vnum ſcʒ caſſis q̊d hʒ
em ſiue creſcat ſiue nō. Itē iſta noīa hn̄tia im i accō hn̄t etiā apud grecos
in i accō. vt ſyntheſin parin. Itē noīa hn̄tia duplicē accm̄ em ꝛ im. etiam
hn̄t duplicē abltūm. vt patebit ibi (Quinetiā multa) Text⁹ iſte dʒ ſic le-
gi. ꝙ ml'ta noīa vltra t'miationē em hn̄t a. vt crater em l' a Lāpas dē vel
da. ¶ Sciēdū ꝙ ad ſpecificādā hāc regulā dat' q̄dā regula gn̄al'. ſ. ꝙ oīa
noīa i as l' in is t'miata hn̄tia dis p̱ creſcētiam in gtō formāt accm̄ more
greco i a. Exemplū de as hebdomas dem l' da. Dorcas dipſas. lāpas. ar-
chas. Exē. de is Parapſis. clamis ꝛc̄. q̄ ꝯphēdūt ſub illa regl'a Cuſpidis
et lapidis. Jn̄ excipiūt' duo, vnū. ſcʒ i is q̊d ē lapis. ꝛ vnū in as q̊d ē vas

vadis. ¶ Sciēdum q̄ ſub as ↄphendunt̄ pronymica in as. vt Herodi
as herodiadē vel da. ⁊ ſub is ↄphendunt̄ pronymica in is. vt p̄amis pria
midē vel da qđ tāgit Alexāder ī capitulo de pronymicis. Etiā noīa veni
entia a gēte vel loco ī is. vt ſunamitis iſrahelitis. ⁊ eis addit̄ terci⁹ accūs.
ſcʒ in en, ⁊ ſic noīa in is veniētia a gente hn̄t triplicē accūm ſingularē. vt
ſunamitis dem l'. den vel da. Et debet regl'a p̄cedēs intelligi tam de ꝓprijs
noib⁹ q̄ʒ de appellatiuis Exemplū de ꝓprijs pallas dem l' da. phillis dem
vel da. amarillis dē vel da. ¶ Sciēdum q̄ multa alia noīa multaꝝ t'mi
nationū inueniūtur q̄ hn̄t duplicē accūm q̄ non pn̄t ſpecificari ſub regula
vt noīa in on l' in os. vt rhinoceron l' ros hʒ rhinocerotem l' ta. Sic etiā
noīa in en vel in an l' in o l' in as. nō oīa ſed aliqua. vt Siren ſirenē l' na.
titan titanē vel na. delphin nē vel na. thorax cem l' ca ¶ Itē ſub iſta regu
la ↄphēdunt̄ due regule Priſciani. vna ē. oīa noīa tam ꝓp̄a q̄ʒ appellati-
ua duplicātia accm̄ ſingularē. etiā duplicāt accm̄ pl'alē. i. hn̄tia em et a in
accō t'ri hn̄t es ⁊ as ī accō pl'i. Exēplū heros hʒ in accō ſingulari heroem
vel heroa ī accō pl'i heroes l' heroas. vt ī ſequētia btē marie. Sʒ q̄đ nos
iſtos recēſem⁹ heroas. ⁊ ſic Chrater īuenit̄ hr̄e cratheres l' crattheras. he-
ctor hectores vl' ras. Et cōtingit ſpāli cā q̄ ꝓp̄a noīa hn̄t pl'em numeꝝ.
Vn̄. Duoꝝ multa ꝑ a vel ī em dāt greca latina. Pluralē quartū ſil' hec
parit̄ duplicabūt Esqʒ vel as faciēdo ꝓbāt ⁊c. ¶ Altera regula Oīa no
mina appellatiua nō pronymica hn̄tia duplicē accūm ſingularē formāt
de ſe nomē p̄me decli. foēi gn̄is in a t'miatū. vt a lāpas veit lāpada de. heb
domas da. A crather. ra. re. Ab aer aera ⁊ ſic volūt q̄ aera ſit p̄me. Chri-
ſto obuiā in aera A caſſis caſſida A pixis pixida A ſiren ſirena A thorax
thoraca A coloquitis coloquitida Thebais thebaida. Et ſic ſepe accidit
ea mutare genus tn̄ ſcationē ſp retinēt. Ex iſtis ptʒ error dicentiū q̄ tm̄
quattuor ſunt noīa hn̄tia duplicē accūm ſingularē ⁊ faciētia foeīm gen⁹
in a ſcʒ pāther. ether. crather. ⁊ lāpas. Vn̄ veꝝ ē q̄ formāt iſta foeīm ꝑ a
et hn̄t duplicē accm̄ ſingularē. ſʒ nō tn̄ iſta ſolū. ſʒ pl'a alia. vt ex dc̄is ptʒ
Tūc (Neutra notare de.) Hic autor nos remittit ad regulā ſuperi⁹ dc̄āʒ
Sʒ neutris ꝓuidea⁹. ē em̄ ſatis dc̄m̄ ibi de noib⁹ neutri gn̄. q̄ʒtū ad accm̄.

Par recto quint⁹. ſed ſepe tn̄ facit vſus

Ad morem greci ſeu thebai pallaqʒ colchi

Es greci longe ſimul es ſubiūgitur e que

¶ Hic ↄn̄r det'miat de vtō noīs t'cie decli. dicēs cū Donato. Vtūs noīs
tercie decli. t'ris numeri ſil'is ē ſuo ntō. vt fortis. debil'. Tn̄ excipit aliqua
q̄ formāt vtūm ſuū more greco (vt ptʒ in textu) Et nota q̄ greci formāt
vtūm ſimpl'r deponēdo vltimā lrām ntī ⁊ qđ remanet hn̄t ꝓ vtō. vt Col

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

chis colchi. pallas palla. ¶ Sciēdum ꝙ iſta nomia q̄ formāt ſic vtm̄ de ponēdo vltimam lrām plerumq; greca ſunt in as hn̄tia adis in gtō. vel q̄ a grecis habem⁹ ꝛ multa i is hn̄tia idis. vt thebais phtoloniais: ꝛ iſta plerumq; ſunt ppa hoim vel locoꝝ. ꝛ ſic in vtō poſſum⁹ dicē aleidis vel alei di. amarillis l' amarilli. ꝛ debet regl'a intelligi ꝙ vltra terminationē is in vtō etiam hn̄t terminationē quam ſeruāt depoſita s. ¶ Secūdo oīa patronymica i as vel in is deponūt vltimam lrām ꝛ faciūt ſic ſuū vtūm. vt herodias dia. pamis mi. Tūc ibi. Es greci lōge. Hic ponit quādam doctrinam dicēs. nomia greca in es pductam idn̄ter hn̄t es vel e. achilles es vel e Herodes des l' de. Cauſa ptz ex ſnia dicta. quia nomia greca deponūt vltimam lrām in formatione vocatiui. ꝛ ergo habēt duplicem vtūm ſcz es. et quādo deponūt s. e

Sextus in i vel in e qn̄q; tamen dat vtrūq;

¶ Hic incipit docē de abltō nois tercie decli. dās regulam dicēs. ꝙ ablatiu⁹ nomis t'cie declinatiōis vel terminat' in i ſolā vel in e ſolam vel in i et e ſimul. ꝛ iſtud pſequit' in ſpeciali ꝛ pmo in i. Pro q̄ ſciēdum ꝙ ſm Alexandꝛ ſunt quintuplicia nomia hn̄tia i in abltō ſolum pmo noia ſubſtantiua in e termiata: qd̄ tangit' ibi. I dat nomē in e. Secūdo noia terminata in er in maſculino hn̄tia is in foei gn̄e et e in neutro. vt ſunt noia ibi poſita Campeſter. volucer. Tercio nomia q̄ ſub is ſunt gn̄is ɔis ꝛ ſub e gn̄is neutri. ꝛ de iſtis duob⁹ modis d't. Cum preit r aut is. Quarto ſunt polyſyllaba in al vel in ar termiata penultimā gti pducētia. vt Codear. aial. ꝛ hoc tāgit' ibi (Nō fit in al vel in ar) Quito ſunt nomia mēſium in is vel in er terniata. Exemplū de is Aprilis Quītilis Sextilis. De er. September October Nouēber. Sexto addunt' nomia hn̄tia im in accō. vt Vim vi Peluim pelui. Nō tangit' ibi. Nō dedit im quarto. Septimo extra Alexandꝛ. nomia ſubſtātiua nō ppa termiata in lōgam alis. vt natalis. noualis. annalis. cannal'. Vn̄ Martialis de ſabello. Natale pallere ſuo ne calda ſabello. Deſit. ꝛ vt liquidū putet alauda merū. Octauo etiam extra Alexandꝛ. nomia ſubſtātiua termiata in lōgam aris. vt pugillaris. vt ibi. Et accepto pugillari ſcripſit Annularis. auricularꝭ. ꝛ adhuc multa alia q̄ in regulis ſpecialib⁹ addent'. Subſtantiua ppa in alis hn̄t e. teſte Priſciano. Vn̄ et Martial'. In maledicū. Cū Iuuenale meę q̄ me cōmittere tētas. Quid nō audebis pfida lingua loqui

I dat nomen in e quędam retrahi decet inde

Gausape pſepe prenestе cepe ſoracte

¶ Hic autoꝛ pſequit' in ſpeciali de formatiōe ablti dicēs. ꝙ nomē ſubſtātiuū terminatū in e mutat e in i in abltō. vt mare. cubile. cōclaue. Iн̄ exci

piunt aliqua. vt ptꝫ ĩ textu ❡ Hic nota ꝙ ſub exceptōe .ſ. ſub li ſoracte et preneſte debēt ꝯphendi oīa greca in e q̄ etiam hn̄t e in abltō. vt libye. helene. magdalene qđ hic ſupuacuū eſt dicē qm̄ prime eſſe declinatiōis volūt. Item q̄dā alia noīa in e inueniūtur q̄ etiam hn̄t e in abltō q̄uis ſub i ſunt magis vſitata. vt rete. ſicut ibi. Capiūtur rete leones. ❡ Sciēdum pro vocabul̄. ꝙ Sauſape eſt menſale. Item p̄ſepe vel p̄ſepium eyn crit be. Et inuenit preſepi in abltō. Item p̄neſte eſt vrbs q̄dā aphrice Cepe ē alleum ꝛ inuenit in tercia declinatiōe ex toto ideclinabile. Etiam inuenit declinabilit̄ ſed in plurali numero tm̄. vt Cepe cepaꝝ. Et idem inuenit in feminino vt Cepa pe. Item Soracte eſt nomē ciuitatis ſub quo cōphendunt. Letracte ſubtracte etiam noīa vrbium

Cum pręit r aut is p e ſi neutrale ſequatur
Abltūs in i debet tantūmodo poni
Qđ ſit in al vel in ar ſic formas dum gtō
A longā teneas dat e ſar par i vel e ponam
Cum lare ſal demas

❡ Hic autor ponit duas regl̄as. quaꝝ vna eſt. ꝙ noīa terminata in er in maſculino ꝛ in foēo in is. ꝛ in neutro gn̄e in e hn̄t i tm̄ in abltō. vt Campeſter. volucer. mediocer. Altera ē. ꝙ noīa ꝯis gn̄is in is termiata habētia neutꝝ gen⁹ p e. hn̄t etiam i tm̄ in abltō. vt Fortis. debil̄. humil̄. In excipit hic ꝛ hec ditis ꝛ hoc dite. qđ hꝫ eteni. Tūc ibi (Qđ ſit in al vel in ar) Hic etiā ponit duas regl̄as. Vna eſt. ꝙ noīa polyſyll̄a in al hn̄tia a productā in penultia gti hn̄t i tm̄ in abltō. Vt Aial. ſeruical. tribunal. Altera eſt. noīa polyſyll̄a in ar hn̄tia a lōgam ī penultia gti hn̄t i in abltō. vt Coclear. torcular. caldar. ❡ Sciēdum ꝙ dꝛ notāter. A lōgam teneas. qꝛ ſi habuerit a breuem in gtō tūc non habebūt i ſed e in abltō. Exemplum de al. Hanibal. haſtrubal. Exemplū de ar Ceſar. boſtar. Et ppt̄ dicta q̄daꝫ nō hn̄t iſtum ꝟſum. Cum lare ſal demas. qꝛ ſal hꝫ alis correptā. ❡ Sciēdum ſecūdo ꝙ ad excuſandū Alexandꝝ hic poſſet q̄s cōphēdere nemia ſubſtātiua in lōgam aris l̄ alis in ntō. vt pugillaris. officialis. ❡ Tūc ibi Quattuor imber hꝫ. Hic dat quintā regulam de noīb⁹ hn̄tib⁹ i tm̄ in ablatiuo dicēs. ꝙ hoc nomē imber hꝫ quattuor ꝯpoſita q̄ hn̄t i tm̄ in abltō vt September October Noueber December. cum trib⁹ noīb⁹ menſium q̄ etiā hn̄t i tm̄. vt Aprilis Quintil̄ Sextil̄. ꝛ ſub ſextilis ꝯphendit ꝯpoſitū ſcꝫ biſextil̄. ꝛ q̄dā ſub iſtis etiā ꝯphēdūt hoc nomē edilis qđ hꝫ i tm̄ in abltō. Tūc ibi (ſolā dat e ſoſpes ꝛ hoſpes) Hic ſm̄ grāmaticos ꝯphendit vna regl̄a general̄. ſcꝫ ꝙ oīa noīa ꝯis gn̄is tercię declinatiōis hn̄t i et e ſil̄

in abltō.p̄ter ſoſpes ꝛ hoſpes.ꝛ exceptis degener ꝛ vber q̄ hn̄t ſolā e. Exē-
plum regl'e. Ut Sacerdos.cuſtos.vigil.diues.hebes.ꝛ noīa q̄ ponūtur
ibi. Diues.hebes.ſoſpes. Poteſt tn̄ iſta ꝑticula legi ꝑ modū exceptionis.
vt ſit exceptio p̄cedēs regulā. Quidā ꝓ certo.qꝛ iſta noīa p̄nt eſſe generꝭ
oīs ſm̄ iſtud Iſtoꝝ multa.ꝛ ſic excipiūtur a regl'a. Et dr̄ Priſcia⁹.ꝙ iſta
noīa ſoſpes ꝛ hoſpes ſunt ꝓuilegiata.qꝛ int̄ cetera noīa ſola formāt foēim
gen⁹ ꝑ a ꝙ alia noīa nō faciūt.ſꝫ etiā hn̄t e ſolā in abltō. Qd̄ ſunt gn̄ oīs
ptꝫ.qꝛ dr̄ hoſpes vir hoſpes mulier hoſpes. Domiciliū ſil'r dr̄ ſoſpes aīal.

Qd̄ fit in as longā gentile per i vel e ponam

¶ Hic pſequit̄ de noīb⁹ hn̄tib⁹ i et e ſil' in abltō dicēs.ꝙ noīa gētilia ī as
lōgā t̄miata hn̄t i et e ſil' i abltō vt Alpinas.optias.nrās ꝛc̄. ¶ Sciēdū
ꝙ noīa hn̄tia i et e ſimul in abltō Primo ſunt gētilia in as hn̄tia atis in gtō
vt nrās.vrās.alpinas.optias. Scd̄o in is noīa hn̄tia duplicē ꝯſonantē
an̄ is.vt ignis.piſcis.amnis.mediānis. Tercio noīa adiectiua ſub vna vl'
ſub plurib⁹ terminatiōib⁹ gn̄ oīs.de q̇b⁹ tn̄ prius nō eſt dcm̄ ibi(Cū p̄it r
aut is)qd̄ tāgit̄ ibi.q̇dā ꝓ certo reputāt. Quarto ſūt oīa noīa hn̄tia em l'
im i accō.vt Turris.nauis.puppis.ꝛc̄.ꝛ ſic q̇dā hn̄t ꝯſum. Quart⁹ i em
vel i im ſolet' i l'e tradē ſexto. Quīto ſunt.noīa t̄miata i trix q̄ ſub neutro
gn̄e ſunt cōia.vt Uictrix.triūphatrix.vltrix.ſꝫ pl'a ſubſtātiua ſolū hn̄t e.
vt piſtrix.lotrix. Sexto ſūt.oīa noīa t̄cie decli.hn̄tia duplicē gtm̄ farem
vnū ſub creſcētia ꝛ alteꝝ ſine creſcētia inqꝫtum creſcunt hn̄t e Inquantū
ꝯo nō creſcūt hn̄t i.vt tigris.tybris.de q̇b⁹ dcm̄ ē ibi. Is correpta. Hic
ibidis ibis. Septio ſm̄ Priſcia.oīa polyſyll'a ī uis t̄miata. vt nauis.cla
uis.auis.q̄ etiā hn̄t i et e. Et rō eſt.qꝛ hn̄t em ꝛ im.qꝫuis ſub vno magis
vſurpent̄ qꝫ ſub altero. ¶ Sciendū ſcd̄o.ꝙ iſta gētilia in as ſicut dr̄ Pri
ſcian⁹. frequēti⁹ apud vetēs habebāt i in abltō.qꝛ vt idē dr̄ iſta noīa q̄n
dā termiabant̄ in cōi gn̄e in is.ꝛ ī neutro ī e.ergo hn̄t i i abltō.vt ibi patu
it. Cum p̄it er aut is. Etiā inueniūtur hēe e in abltō.ſꝫ raro. Et iſta noīa
ſunt cōciſa id ē ſyncopata.qꝛ quondā in is termiabant̄.et dicebat̄ Alpi-
natis.vbi nūc dr̄ Alpinas ꝑ ſyncopam.

Conſona ſi p̄eit is dupla ſext⁹ in i vel in e fit
Teſtis cum peſte per e fit iuncta ſibi veſte
Quattuor imber hꝫ quib⁹ i tantūmodo p̄bet
Idant tres menſes.ſolā dat e ſoſpes et hoſpes

¶ Hic autor ponit regulā aliā de noīb⁹ hn̄tib⁹ i et e ſil' in abltō dicēs.ꝙ
noīa hn̄tia duplicē ꝯſonātem an̄ is hn̄t i et e ſil' in abltō. vt piſcis.ignis.
amnis.mediānis In̄ excipiūt̄ teſtis.peſtis.veſtis.q̄ hn̄t e ſolā. ¶ Sciēd

ꝙ regl'a iſta intelligēda eſt de nomib⁹ non habentib⁹ creſcētiam. qꝛ q̄ creſ-
cūt hn̄t e tm̄. vt Sāguis, ſanguine. puluis puluē. Etiam itelligit ꝙ ha-
beāt duplicem cōſonantē ante is in eadem ſyllaba. propter iſta. follis. col
lis. callis. q̄ hn̄t e tm̄. De ꝯpoſitis ab iber ⁊ noib⁹ menſiū ſatis dcm̄ eſt

Quidam ꝓ certo reputāt e vel i dare ſexto
Cuncta trium generꝝ. ſꝫ degener vber e tm̄
Ipſa tamē reperim⁹ in i. ſed nō niſi raro

¶ Hic ponit aliam regulam de nomib⁹ adiectiuis dicēs. ꝙ omnia noīa
adiectiua de quib⁹ nō eſt ꝑus mentio facta hn̄t i et e ſimul in abltō. Et dꝛ
notāter de quib⁹ non eſt mētio facta ꝑpt adiectiua q̄ tangūtur ibi. Cum
pꝛcit er aut is illa em̄ ſolum i habēt. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ text⁹ notanter
dicit. Cūcta trium generꝝ. qꝛ aliqua ſunt gn̄is omnis ſub vna terminatio
ne. vt Vet⁹. foelix. audax. pax. vigil. teres. locuples. ⁊ omnia ꝑticipia in
ans vel in ens. vt amās legēs. Quędam ſunt gn̄is omnis ſub duab⁹ ter
minationib⁹. vt compatiui⁹ in oꝛ ⁊ in us faciūt omne gen⁹ q̄ etiam hn̄t i
et e ſimul. vt maioꝛ. mai⁹, minoꝛ min⁹. Unde dꝛ in abltō maioꝛe vel ma
ioꝛi. minoꝛe vel ri. Et ſic ſolet dici dupl'r cōmune ſcꝫ cōmune trium ⁊ cō-
muue duoꝝ. Cōphendūtur hic nomia cōis gn̄is ⁊ omnis. Sil'r iſta ar
tifex. complex. ſupplex. Excipit Catholicon hoc nomē ſenioꝛ. qď hꝫ e tm̄
in abltō ſingulari. ¶ Sciēdum ſecundo ꝙ ſm Priſcianū. Compoſitum
quādoqꝫ ꝑ hāc regulam hꝫ e et i ſimul q̄uis ſuū ſimplex habeat e ſolam et
ſic fallit iſta regl'a in huiōi nomib⁹ ops. caput. coꝛ. mens. dens. q̄ hn̄t e ſo
lam. ſꝫ ſua compoſita habēt e et i ſimul. vt Inops. biceps. vecoꝛs. tridēs.
tricuſpis q̄ omnia hn̄t e et i ſimul. Et dt Priſcian⁹. q̄uis arti nō repug-
ret ꝙ hoc nomen memoꝛ hr̄et i et e ſimul. tn̄ vſus hꝫ ſub i tm̄. vt memoꝛi
mēte. immemoꝛi mēte. Et aſſignat cām qꝛ olim dicebat hic ⁊ hęc memo
ris ⁊ hoc memoꝛe. ⁊ ergo habēt i ꝑ illam regl'aꝫ (Cum pꝛeit er aut is) Et
ab iſta regl'a. Quidam ꝓ certo. excipiūtur nomia q̄ text⁹ non hꝫ. vt ſenex
exlex. ⁊ bos q̄ hn̄t e ſolam ſm vſum. ¶ Item nota quādocūqꝫ nomē hn̄s
i et e ſimul in abltō iungit abltō alteri⁹ dcōnis. Tunc apud autoꝛes ſolet
poni in illa terminatiōe in qua ſubſtantiuū non ponit. Exemplum Pru
dens hꝫ e vel i. ⁊ ergo dꝛ prudēti ꝟgine prudēti hoīe. nō autem prudēte
ꝟgine. hoīe. Et ſi regula. Quidam ꝓ certo: dat etiam intelligi de nomib⁹
cōis gn̄. tūc excipiūtur iſta. Latro. ꝟgo. homo q̄ habēt ſolam e.

Ponūt alterutrum ſi fiat mobile fixum

¶ Hic ponit vnum notatu dignū dicēs. ꝙ ſubſtātiua adiectiuis in voce
ſil'ia hn̄t ſolam vnā terminationē ablti q̄uis adiectm̄ huic ſubſtātiuo ſil'e

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

duplicem habeat terminationē. Exemplū hoc nomē ſubſtātiuū ꝓprium
clemēs hȝ ſolum e clemēte in abltō. q̄uis adiectm̄ hȝ e et i. Silr̄ felix ꝓ
prium hȝ ſolum e. ſed adiectiuū hȝ e et i ſil'. Et ꝑ hoc ceſſat cauillatio q̄n
dicit̄ ꝙ adiectiuū non p̄t fieri ſbm̄. qꝛ adiectiuū hȝ e et i ſimul. habēt bene
vnam vocem ſed nō habēt vnam ſcationem. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ ad co
gnoſcēdum vtrum ſubſtantiuū ſimile adiectiuo in voce habebit e vel i in
abltō. Cum autoꝛ dicat alterutꝝ in textu qd̓ eſt vnum de vtroqȝ. Dubi
taret aliq̇s quam terminationē habebit tale ſbm̄) dant̄ certę regulę. Pri
ma: omnia nomīa ſubſtātiua adiectiuis ſimilia in voce q̄ adiectiua habēt
i ſolam in abltō. talia ſubſtātiua etiam habēt i tm̄ ſic ꝛ inquātum ſubſtāti
ua. Secūda regula eſt. ſubſtātiua adiectiuis ſil'ia q̄ adiectiua habēt i et e
ſimul in abltō. ſemꝑ habebūt e ſolam. vt Ales ꝓ nutriēte adiectm̄ eſt ha
bens i et e ſimul. ſed inquātum ſbm̄ habet e tm̄. Item Serpens adiectm̄
habet e et i. ſed ſbm̄ habet e. ſilr̄ reſpondēs. aſ̄s. ꝯſequēs. ꝓfluēs. cōtinēs
cōſonās ſubſtātiua habente tm̄. ꝛ ſic de alijs. ¶ Item notādum ꝙ Pri-
ſcianꝰ dicit. q̄uis hoc nomen rudis adiectm̄ habeat i tm̄. In rudis ſbm̄
qd̓ ſcat vgam vel ſceptꝝ habet rude. De quo Horatiꝰ. Primo dicta mi-
hi ſummo dicēda camoena. Spectatū ſatꝫ ꝛ Donatū iā rude q̄ris ꝛc̄. Itē
Scholaris ſbm̄ hȝ e ſȝ adiectm̄ i. Igit̄ autores fide digni imitādi ſunt

Inuenies alia ꝑ e ſępius eſſe locata
Qd̓ dedit im quarto caſu ſolet i dare ſexto

¶ Hic ponit quādam regulam gn̄alem dicēs. ꝙ alia nomīa de q̇bꝰ prius
nihil dcm̄ eſt ſępe habēt e in abltō. vt Pater. mater. frat̄. flos. mos. dos.
Et d̓ꝛ notāter ſępe: qꝛ q̄dam ſunt de q̇bꝰ nō eſt dcm̄ habētia i. autores tn̄
ea ponētes nō ſemꝑ imitādi ſunt. vt Apes api. hꝛe inuenit̄ bipēnis bipē
ni. ſtrigil' ſtrigili. Vn̄ Petrꝰ helię. Et ſtrigil' quarto dans im vult i dare
ſexto. Vtputa furtiuā mutat ſtrigili puer vuam. Strigil' inſtrumētum
eſt furādi vuam vel alios fructꝰ. Habet autem apes frequētiꝰ ape ꝛ ſtri-
gil' ſtrigili. ¶ Sciēdum ꝙ tria inueniūtur nomīa ſubſtātiua q̄ hn̄t vſu i
pꝛo e. vt ruri ꝓ rure: veſperi ꝓ veſpe. ꝛ luci ꝓ luce. Dicunt tn̄ quidā ꝙ da
tiuꝰ in iſtis ponit̄ loco ablti. Sȝ quicq̇d ſit ſatis ē nouiſſe qd̓ ſic inueniū-
tur. Vn̄ apud Therētium. Nunq̄ȝ tam mane egredioꝛ neqȝ tam veſpe-
ri domum reuertoꝛ. Ibi veſperi caret rectoꝛe. Tunc ſubdit. Qd̓ dedit im
quarto. Et dicit Nomīa habentia im in accuſatiuo habent i in ablatiuo.
vim vin. Sitim ſiti ꝛc̄. id genus

Primus pluralis dabit es et ei ſociemus
Quartum cū quinto ſȝ a debes. ponē neutro.

¶ Poſtq̄ determinauit de declinatiõe noim̄ tercie declinatiõis q̄ ad ſingu
larē numeꝝ. hic ↄ̄ñter facit hoc idem de pl'i dicēs. q̄ ntūs ⁊ accūs ⁊ vtūs
pl'is numeri nō neutri gn̄is terminaṫ in es ꝓductā. vt ſacerdotes. v̄gines
ſcholares. gurguliones. matrices. ¶ Sciēdum p̄mo ſm̄ Priſcianū q̄ q̄
dam ſunt nomia t̄cie decli. q̄ non ſolum hn̄t es in accō pl'i. ſed etiā as hoc
ſpecificādo ponit Priſcian⁹ regl'as. vna eſt. Oia noia tercie decli. dupli-
cātia accm̄ ſingularē duplicāt etiam accm̄ pl'em. vt heros hȝ heroes l' he
roas (vt canit eccl'ia) Quid nos iſtos recenſem⁹ heroas. Similit̄ Crater
Altera regl'a eſt Nomia p̄tonymica vel eoꝝ declinationē hn̄tia in as ter
miata etiam duplicāt accm̄ pl'em vt herodiades l' das, olympiades l' das
Et noia p̄tonymicis ſil'ia ſunt nomia hn̄tia adis l' ados in gtō ſ̄ri. vt ar-
chas adis l' ados hȝ archades vel adas. Et ſunt multa noia gentilia i as
de quib⁹ dictū eſt ibi. Iūgeſq̄ȝ pallas. Tercia regl'a eliciṫ ex p̄ma ⁊ ē talis.
Oia noia in itis terminata, i. noia a loco vel gēte terinata hn̄t duplicē ac-
cuſatiuū pluralē ſcȝ es vel as. vt moabitis des l' das. ¶ Tūc ibi Sȝ a' de
des po. ⁊c̄. Noia neutri gn̄is tercie decli. hn̄t a. nō es ī dictis caſib⁹. Pro
intellectu tn̄ ſciēdum q̄ a ē vltima l̄ra in iſtis trib⁹ caſib⁹. quaſi dicēt No
mina neutri gn̄is habent a ꝑ vltima l̄ra. ⁊ ſpecificat hāc regulam poſtea.
¶ Pro vocabul'. Gurgilio ꝑs gutturis ꝑ quā pulmo attrahit ⁊ reddit
ſpūm. Matrix d̄r que ad ꝓgenerādūm apta eſt ⁊ plerumq̄ȝ in gallinis.
Pulices vermiculi herbis infeſti ⁊ p̄cipue braſſicis. Turiones dicuntur
teneritates ſummitatū arboꝝ vel arbuſtoꝝ

Si ſextu dabitur i ſola. vel i ſimul eq̄ȝ
Fit neutꝝ per ia. quod cōparat inde retracta
Iudicra vel vetera dices ampluſtraq̄ȝ iunges

¶ Hic autoꝛ ſpecificat regulam. Sed a debes ponē neutro (dicēs q̄ no-
mina habētia i ſolam vel i et e ſimul in abltō ſingulari hn̄t ia in ntō accō
et vtō pl'i in neutro gn̄e. vt fortia. illuſtria. foelicia. ¶ Sciēdum p̄mo q̄
a regula excipiūtur compoſita a nomie coloꝛ q̄ non hn̄t ia ſed a. vt multi-
coloꝛ. verſicoloꝛ. bicoloꝛ: tricoloꝛ. Secūdo compoſita a corp⁹. vt Bicoꝛ-
por. tricoꝛpoꝛ. Tercio a nomie dec⁹. vt dedecoꝛ. vt oꝑa dedecora q̄ omnia
habēt a nō ia. q̄uis habeāt e et i. ¶ Secūdo ſciēdum q̄ iſta noia degener
vber. paup. hoſpes. ⁊ ſil'ia quādoq̄ȝ inueniūtur in neutro gn̄e. vt hȝ Ale-
xāder. ibi. Plurib⁹ ex iſtis. ⁊ nō hn̄t e ſed etiam i in abltō. non tn̄ faciunt
ia. ſed a. qd̄ hn̄t i patȝ. Ipſa tn̄ reperim⁹ in i ⁊c̄. Raro tn̄ iſta noia p̄dicta
habēt pluralem numeꝝ in neutro gn̄e. Vn̄ Virgili⁹. Inhoſpita ſaxa. ſed
iſta nomia. diues. hebes. teres. magis vſualit̄ formāt ia vt Teretia ligna
hebetia ingenia. Vn̄ Plini⁹. Aialia hebetia quib⁹ ſanguis craſſus. Tūc

ibi(Qđ compat ⁊c̃.)dicit ꝙ excipiũtur a regula nomīa in textu poſita.⁊
nomīa compatiui grad⁹ qꝛ hn̄t a nõ ia. vt fortiora.meliora.duriora .lu-
dicra.vetera.ampluſtra.¶ Sciēdum tercio ꝙ ſm̄ Priſcianum inuenit
vn⁹ compatiu⁹ habere a et ia in pl'i in dictis caſib⁹ in neutro gn̄e. vt plus
plura vel pluria.⁊ ſub a cõmuni⁹ ⁊ addit Priſcian⁹ ꝙ iſta duo noīa vet⁹
et ampluſtre etiam hn̄t a vel ia.vt veteria.ampluſtra l'ampluſtria.ſꝫ ſub
a vſitati⁹. Et ex hoc ptꝫ ꝙ Jo.de garlādia rephendit Alexādꝛ in his me
tris. Nup in eccīa tibi dixi pariſieſi. Non ampluſtra legas ſꝫ dic amplu
ſtria lector.qꝛ đt Priſcian⁹ ꝙ habet a vel ia. ¶ Pro vocabul'. Illuſtris
et hoc le qđ illuſtrari pt.vt dom⁹. Illuſtris eſt etiam facto nobilis. Item
dicit indrn̄ter hic Ludicer. hec ludicris,hoc ludicre. vel h ⁊ hec ludicris
et hoc ludicre.vel hic ludicer.hec ludicra.hoc ludicꝝ.⁊ eſt idem qđ ioco-
ſus ſiue hiſtrionic⁹. Vn̄ neqꝫ em̄ leuia aut ludicra petũtur p̄mia. Virgi⁹
Per qđ vult ludicra tercie declinatiõis quũ ↄtra notum ſit ſecūde. Etiā
vt in lege illa freqūēter repetita qui artem ludicram exercuerit in duodecī
ordinib⁹ primus ne ſedeat.¶ Ars ludicra eſt hiſtrienica ⁊ ſcenica.⁊ q̇c-
quid nomīe ludicri intelligit Nam ludicꝝ qđ eſt ſubſtantiuū non modo
lud⁹ hyſtrionic⁹ eſt ⁊ ſcenic⁹.ſed quodcūqꝫ luſorium op⁹ ac ioculare etiā
ludi publici. Ampluſtre.dat roer van den ſchepe.vt aiūt.ſed ꝑcat teuto-
nice.dat vaenken. Vetus a veto qꝛ veteꝝ eſt vetare

Cum dedit e ſolam ſextus ſolam dat a rectus
Predictis ſepe tribus is veteres poſuere

¶ Sn̄ia eſt.noīa neutra hn̄tia ſolam e in abltō ſingl'ari hn̄t a tm̄ in ntio
accō ⁊ vtō pl'i.vt mella.corda.ora.¶ Sciēdum p̄mo ꝙ aliqua ſunt no
mina hn̄tia e ſolā in abltō que tn̄ non hn̄t a ſꝫ ia.vt ſunt dis ditia.ſamnis
ſamnitia.p̄ſepe p̄ſepia.mille,millia.natale natalia.ſꝫ gauſape hꝫ gauſapa.
iuxta illūd Perſij. Jā chlamydes regū iam linthea gauſapa captes. Inue
nit etiā gauſapia.ſed hoc veit a gauſapio ſcđe.qꝛ ſm̄ Hugui.dicim⁹.hoc
gauſape gauſapis.vl' hoc gauſapiū gauſapij Silr inuenit preſepium qđ
etiam habet p̄ſepia in pl'i numero.vt ibi. Vagit infans int arcta poſitus
preſepia. Deinde đt Priſcian⁹ ꝙ hoc nomē allec hn̄s allece tm̄ in abltō.i
uenit habere alleca ⁊ allecia. Sed alleca ſeruabit. Item Cepe habet cepa.
Dicit item indifferēter habeo multa cepe.habeo multa cepa.habeo mul-
tas cepas.¶ Tūc ibi. Predictis ſepe. Hic ponit quādam doctrinam di
cēs ꝙ antiqui grāmatici ſepe poſuerūt in p̄dictis caſib⁹ is ꝑ es vt tris ꝑ
tres.¶ Hic nota ꝙ Alexāder đt notāter ſepe.qꝛ nõ eſt veꝝ in oib⁹ ſꝫ po
tiſſime i quadruplicib⁹. Primo oīa noīa in is termīata nõ hn̄tia creſcen-
tiā in gtō ſri hn̄t is vel es in plurali numero.vt oīs vel oēs. Vn̄ Salu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſtius. Omnis homīes qui ſeſe natura ſtudent pſtare ceteris animantibꝰ ſumma ope niti decet ne vitam ſilētio tranſeāt. veluti pecora q̄ natura ꝓna finxit atq; ventri obediētia. Item faſſis vel faſſes. Secūdo nomīa in es tm̄ pluralia. vt manes vel is. gades vel is. tres vel tris. Vt apud Virgilium. Tris ſpacium coeli pateat nō ampliꝰ vlnas. Tercio oīa nomina termīata in er maſculino gn̄e. in is foemīo. ⁊ in e neutro. Vt Campeſter. volucer. Et compoſita ab imber cum ſimplici. Quarto oīa nomina monoſyllaba in ns ⁊ rs. vt fontis vel fontes. pars ꝑtis ꝓ partes. ars artis ꝓ artes. Item lis litis ꝓ lites. Autores tamē ſemꝑ imitandi ſunt. quia alia ab iſtis p̄dictis raro habent is pro es. Item nota qđ iſta nomina que habent is ꝓ es producūt illam terminationem is

Um vel ium pone gtō vel dat vtrumq;

¶ Hic cōſequēter docet de gtīs pluralibꝰ noīm tercie declinatiōis dicēs ꝙ gtūs nomīs tercie decli. plr̄is numeri terminat᷑ vel in um vel in ium diuiſim vel in um vel in ium ſimul. Et poſtea hāc regulam gn̄alem ſpecificat oſtēdens que habeāt vm ſolum. q̄ ium. q̄ um ⁊ ium ſimul. ¶ Nota q̄dam gn̄alia tradita a Priſciano circa textum Et ꝑmo ꝙ omnia nomina tercie declinatōis feſta gētilium ſcātia habēt duplicem gtm̄ pluralē ium ſcȝ ſecūdum terciam declinationē. ⁊ orum ſecūdum declinationem ſecundam. Exemplum. vt Saturnalia. floralia. bachanalia. quibꝰ ſupaddūtur quattuor appellatiua. Vt moenia oꝝ vel ium. ſupellex ſupellectilium vel oꝝ iugera iugeꝝ iugeroꝝ Vas vaſium vel vaſoꝝ. ſed vaſoꝝ vſitatius.

¶ Sciēdum ſecūdo qđ docēte Priſciano. Quedam ſunt nomīa tercie declinatiōis q̄ ſyncopant ſuos gtōs plurales. vt macedo habet macedum pro macedonum. vt in ꝑncipio Alexādreidos: Geſta ducis macedum totum digeſta ꝑ orbem. ita Lacedemum ꝓ lacedemonum. Etiam iſta tria nomīa apes. penates. ꝓceres hn̄t ium. ſed ꝑ ſyncopam habēt um. ſed ſub um magis vſurpant᷑. Et hoc nomē miliare ſyncopat omnes caſus in plurali numero vt milia ꝓ miliaria. milium ꝓ miliarium. milibꝰ ꝓ miliaribꝰ vt oppidum hoc diſtat ab illa vrbe ſex milibꝰ id eſt miliaribꝰ. ⁊ ſic patȝ ꝙ hoc nomē miliare ſyncopatum in plr̄i numero. coincidit cum plr̄i huiꝰ nomīs mille. Int᷑ que tamē talis poteſt haberi dr̄a. q꞉ inquātum eſt nomē numerale plerumq; regit gtūm a ꝑte poſteriori. Vt tria milia viroꝝ. ſed inquātum iſti caſus veniūt a nomīe miliare. tūc pn̄t ſtare ſine caſu a parte poſteriori. vt hic ſunt tria milia. Inuenit᷑ etiam triplex milia. ꝑmo milia ꝓ miliaria. ſecūdo milia a mille. tercia milia a nomīe milium quoddaȝ legumē. Et dr̄ milium a mille. q꞉ ab vna radice mille producūtur grana

¶ Sciēdum etiam ſcđm Priſcianum. mēſis habet mēſum ꝓ menſium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

mare marium vel marum. Sedes ſedium vel ſedum. celeſtis cęleſtiū vel cęleſtum. Vn̄ Virgiliꝰ. Cęleſtum vis magna iubet. Mus murium vel murum. Vnde p̄mo Regum ſeptimo. Murium. diſſyllabum ꝓ murium in ęſopo. Pręda viri pręda murum muſtela p̄catur. In omnibꝰ tamē dictis nomibꝰ vſus cum alexādꝛo eſt imitandꝰ. ¶ Item nota regulam gn̄alem de monoſyllabis nomibꝰ. Omnia nomia monoſyllaba tercię declina. hn̄t ium in gtō pl'i. Exceptis quibuſdam habentibꝰ oris ⁊ otis in gtō ⁊ alijs de quibꝰ ſolēt dari ꝟſus. Vn̄ Omne monas dat ium tamē um dabit oris ⁊ otis. Ver fur vas ſus pes ops aus fax rex q̄ȝ ſtix ſtrix. Iux vt crux dux frux nux datq̄ȝ bouūq̄ȝ boum bos. Inde excipiūtur nix ⁊ nox. Item in en monoſyllaba habent um.

Q̄ō dedit i ſexto formabit ium genitiuo
Et p̄bens e vel i quod cōparat hinc volo demi
Artificum iunge memoꝝ veterum vigilūq̄ȝ
Atq̄ȝ ſacerdotum cuſtodū vel locupletum

¶ Sn̄a eſt Nomia habētia i ſolam in abltō ſingulari vel i et e ſimul habent ium in gtō pl'i. Exemplum p̄mi. Mare marium. fortis fortiū. Exemplum ſecūdi Foelix foelicium. In̄ excipiūtur nomia compatiui gradꝰ qꝛ habēt um cum iſtis artifex memoꝛ vetꝰ vigil ſacerdos cuſtos locuples quę omnia habēt um. ¶ Sciēdum ꝙ extra textum plura excipiūtur nomina q̄ habēt e et i ſimul nō tamē ium. Vt ſunt omnia nomia adiectiua in oꝛ. q̄ ſunt cōpoſita a decꝰ ⁊ coloꝛ ⁊ coꝛpꝰ et tempꝰ habēt um. vt multicoloꝝ. dedecoꝛum. bicoꝛpoꝝ. Secūdo nomia adiectiua in es termiata communis gn̄is. vt diues. hebes. teres. ſoſpes. antiſtes. q̄ etiam habent um et pn̄t comp̄hendi ſub regula. Si creſcat is aut es. Tercio Omnia nomia cōmunia in os. vt compos. impos. prępos. cuſtos. ſacerdos. ſȝ duo vltia excipiūtur hic in lr̄a. ⁊ habēt omnia um. Quarto adiectiua in us comp̄hēdunt̄ ſub vetꝰ quę hn̄t um. vt intercus. ſubtercꝰ. ab exceptiōe compatiui ſubexcipit̄ vnum ſcȝ plus qd̄ habet plurium. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝓ vocabulis. Artifex cis d̄r qui aliq̄d artificioſe facit et eſt adiectiuū habens e vel i ſimul in abltō. ſub quo comp̄hendit̄ opifex. omnis ille q̄ exercet officium manuarium. ⁊ inuenit̄ artifex vel artificꝰ. Ad noꝛmam. Nomia in fex pn̄t de ſe formare nomia in ficꝰ ſecūde declinatiōis. vt ꝓ eodem pellifex vel pellificꝰ. Memoꝛ qui aliq̄d memoꝛia tenet. ⁊ ſub eo comp̄hendūtur ſua cōpoſita. vt immemoꝛ rememoꝛ. Vetꝰ olt. ⁊ extēdit ſe tam ad rē animatam q̄ȝ inanimatā. Vt vetꝰ ars. vetꝰ mulier. Senex tm̄ d̄r de animatis. Vn̄ non dicimꝰ ſenex lignum ſed vetꝰ lignum. Vigil aliquis vel ali

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

qua vigilans. ⁊ ſub eo compꝑhenduntᷣ ſua compoſita peruigil qḋ eſt valde
vigil. Euigil q̄ cito euigilat. cetera patebūt ſupra

¶ per ium fit et el. laus et fraus um tibi p̄bet

¶ Hic dt ꝙ nomia terminata in c et in el hn̄t ium in gtō pl'i. Exemplū
de c vt lac allec. De l. mel fel. Rūc ibi. Laus ⁊ fraus. dt laus ⁊ fraus hn̄t
um in gtō plurali. ¶ Hic nota ꝙ ſolum inueniūtur duo nomina termi-
nata in c. vt lac allec que etiam vſu carēt plurali numero. q̄uis alleca ſit
vſitatum. ¶ Nota ſecūdo ꝙ in textu habebitᷣ el ſyllaba nō littera quia de
alijs ſcꝫ in al il et ul habetur alibi de al quidem. qḋ dedit i ſexto. de il ol ⁊ ul
dicetᷣ. ſꝫ ſal ⁊ ſol raro hn̄t pl'em numeꝝ ⁊ rarius gtūm pluralē

Non creſcēs per ium facit is aut es gtūm
Um dat apis volucris paniſqꝫ canis iuueniſqꝫ
Et ſoboles hereſis cum fruge vel indole vates

¶ Hic ponit aliam regulam de nominibꝰ habentibꝰ ium in gtō plurali
dicēs. ꝙ nomina in is vel in es termiata nō habētia creſcētiam in gtō ſin-
gulari habēt ium in gtō pl'i. Exemplum de is. mediocris mediocrium. vi-
ridis viridium. Exēplum de es. vt Sedes ſedium. vulpes vulpium. In
excipiūtur ea q̄ patēt in textu. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ q̄dam ſunt nomina i
is et in es nō habētia creſcētiam in gtō ſingulari que hn̄t um ꝑ ſyncopam
Primo greca nomia i ſis q̄ compꝑhendūtur ſub hoc nomie hereſis vt Ge-
neſis. extaſis. dioceſis. ſindereſis ⁊c̄. regularitᷣ tamen haberēt ium. Item
morboꝝ nomia Idropeſis pleureſis. Simil'r iſta nomia Compages Cōfla-
ges Seres ꝓ populo (vt habetᷣ in Boetio) vellera ſerum. Syncopātur
etiam ſm Priſcianum ſedes mēſis celeſtis (ſicuti dictum eſt) ſed per ium
vtemur. ¶ Secūdo ſciēdum circa exceptionem Um dat apis volucris.
ꝙ hoc nomē Apis habet ꝓprium gtūm apium. Vn̄ Boeciꝰ. Dulcior ē
apium mage labor. ſi malꝰ ora prius ſapor edat. Et in inſtitutis. Apium
quoqꝫ fera eſt natura. At ꝑ ſyncopam habet vm qui gtūs quidem vſur-
patᷣ. Item ꝙ menſum ꝓ menſium inuenitᷣ. ptꝫ ꝑ Ouidium. Et quos ſu-
ſtinui bis mēſum quinqꝫ labores. Item volucris capitᷣ ſubſtātiue ⁊ adie-
ctiue. Subſtātiue captum ſcat auem ⁊ hꝫ volucrum. Adiectiue captuꝫ
ſcat id qḋ velox ⁊ hꝫ iū qr dr hic ⁊ hec volucris ⁊ hoc volucre. vel hic vo-
lucer hec cris hoc cre. ⁊ hꝫ i in abltō ſingulari. ergo etiam ium i gtō pl'i ꝑ
regulam. qḋ dedit i ſexto Item Fruge hꝫ fruges in ntō ⁊ ꝑ eādem dr frux
frugis. ſꝫ frugi adiectiuū eſt indeclinabile ⁊ valet vtile. Itē Indoles ē ſi-
gnum ſiue indiciū future ꝓbitatis ⁊ ꝟtutis. Vt Ioānes eſt adoleſcēs bo-
ne indolis. Etiam capitᷣ pro generoſitate. Item Vates q̄nqꝫ eſt idem qḋ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

poeta. Vñ Virgilius dr̄ vates mantuan⁹. Ouidi⁹. Vates pelichnus. Vnde et ali⁹. O quam chara mihi ſunt grata poemata vatum. Vatum nomē ego numinis eſſe duco. Quādoqꝫ eſt pphēta. Vt canit eccl̄ia. Si nō ſuis vatib⁹ credat vel gentilib⁹. Compages eyn bant. vt Compages neruoꝝ vel articuloꝝ. Ambages dubium. vt Petr⁹ loquitur per ambages id eſt per dubia. Conflages eſt congregatio ventorum oppoſitorum. Ciniphes eſt muſca canina

Ons per ium formes s iunges r p̄eunte
Conſors atqꝫ cohors demātur nā faciunt tum
Simplex cōpoſiti normam quādoqꝫ tenebit
Sic cor opeſqꝫ probāt ſi cōponatur vtrūqꝫ.

¶ Hic ponit aliam regulam de nomib⁹ hn̄tibus ium dicēs. noīa in ons terminata etiam in rs hn̄t ium in gtō pl̄i. Exemplum de ons. mons pons fons. Exemplū de rs. ars pars. Jn̄ excipiūtur conſors cohors q̄ hn̄t um. ¶ Sciēdum pmo q pn̄s regula intelligit̄ de ſubſtātiuis qꝛ adiectiua in ons ꝛ in rs termiata hn̄t um vel ium ſimul. Exemplū de rs. expers expertum. ſollers tum vel tiū. Jnt̄ iſta noīa in rs. cōſors ꝛ cohors frequēti⁹ habent um. pn̄t tn̄ etiam habere ium. ¶ Sciēdum ſecūdo q ſub l i ons dn̄t cōmphendi noīa terminata in ns v pcedente vt ſunt cōpoſita ab vncia qꝛ etiam hn̄t ium in gtō pl̄i. vt Triciuns quicuns Seſcuns Decuns. Tūc ibi (Simplex cōpoſiti) Hic autor ex exēplis text⁹ infert vnū correlariū gn̄ale dicēs. q ſimplicia quādoqꝫ ſūt declinānda ad normam ꝯpoſitoꝝ. vt cor hꝫ cordium. qꝛ vecors ſecors miſericors hn̄t ium. ꝛ ops habet opum qꝛ inops hꝫ inopum. Et illud ſcꝫ q ſimplex ſequit̄ normam ꝯpoſiti non ſemp hꝫ veritatem. ꝛ ergo in textu dr̄ qn̄qꝫ. ¶ Circa vocabula Cohortes ſunt villaꝝ intra maceriem ſpacia. ſcd̄m Huguitionē vero. Tu quingentoꝝ hoīm dic eſſe cohortem. cetera manifeſta ſunt.

Sepe per um vel ium facit ans aut ens gtūm
Glans dat ium gens mens dens lens ſociabit̄ iſtis.
Calx plebs puls ceps ſtirps p iū facit arx ſimul ꝛ lāx.

¶ Hic pōit aliā doctrinā dicēs. q noīa in ans vel i ens hn̄t um vel ium in gtō pl̄i. vt amāns legēs. ¶ Sciēdum pmo q Seruius talē hic dat regulā Oia noīa adiectiua in ans vel i ens termiata p neutro gn̄e ſp habēt ium in gtō pl̄i. p alijs autem generibus hn̄t um ꝛ ium ſil̄. Et ponit cām Nā gtūs pluralis nō debet eſſe minor i ſyllabis ntō pl̄i. q ſi cōtingēt eēt emphates. i. irreglaritas ꝛ nō decliatio. vt Sapiēs i neutro gn̄e hꝫ ſapia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

in ntō pl'ī. ergo in gtō habebit ſapiētium mancipioꝝ. A ſerpēs ſerpentia
ſerpētium in neutro gn̄e ¶ Sciēdum ſecundo ꝙ d̄r notāter. ſepe ad in⸗
nuēdum ꝙ nō ſemꝑ neqꝫ in omnibꝰ quia q̄dam ſunt nomīa in ans vel in
ens terminata q̄ ſolum h̄n̄t um in gtō pl'ī. vt Priſcianꝰ ponit ꝑ exemplo
parēs qđ ſolum habet parētum ⁊ nō ium. ⁊ hoc inquātum eſt nomē Si
milit̄ alię dcōnes inquātum nomīa. vt ſerpēs. rudens. bidens. torrēs. ba
lans ⁊ cōſonans. et ſiqua alia nomīalit̄ poſita ſolum habent um. ſed ꝑtici
pialit̄ ſumpta habēt um ⁊ ium ſimul. ¶ Sciēdum tercio ꝙ ſub illis no⸗
mibꝰ ſub exceptiōe regulę poſitis ſcꝫ Glans dat ium gens mens ⁊c̄. Pri
mo comp̄hendit̄ hoc nomē ens qđ ſolum habet entium. Et ſub gens ſuū
compoſitum bigēs id eſt ex duplici genitꝰ vel genita ſcꝫ matre hiſpana et
patre germano ⁊ ecōtrario. Item ſub mens ſua cōpoſita. vt amēs demēs
vehemēs habent tamē iſta cōpoſita um ⁊ ium ſimul. licet ium frequentiꝰ
et vſitatiꝰ. Item ſub li dens bidens tridens. de quibꝰ tamen eſt diſtinctio.
quia iſta compoſita aliquā do ſunt ſubſtātiua. ⁊ ſic habēt um tm̄. ⁊ aliquā
do ſunt adiectiua ⁊ ſic habēt um ⁊ ium ſimul. Tūc ibi. Calx plebs. hic ad⸗
iūgit doctrinam de polyſyllabis dicēs. ꝙ nomīa in lr̄a poſita habēt ium ī
gtō pl'ī. ⁊ potiꝰ excipiūtur a regul' ſubſequētibꝰ poteſt em̄ exceptio p̄cede⸗
re regulam. ⁊ ſic calx excipit̄ a regl'a. X fixum. plebs a regl'a (ſed ⁊ s p̄eun
te Bm p ponas) De gtō alioꝝ noīm monoſyllaboꝝ dictum eſt ſuperiꝰ.
Um vel ium pone. ¶ Sciēdum ꝑ vocabulis. Calx quā do eſt poſterior
pars pedis. quā doqꝫ eſt ſemētum calck. Puls eſt pulmētum. Pulmēta
rium vͦ ꝩcat al datmen totten brode eet. Ceps inuenit̄ ſcriptum ꝑ c et ꝑ
ſ ⁊ vtrumqꝫ habet ium. Per cidem eſt qđ ſerpēs. ſed ꝑ ſ eſt munimētum
et defenſorium hortoꝝ ſiue pratoꝝ. Vn̄ Ceps ꝑ c ſcriptum ſerpētem dici
mꝰ eſſe. Sepsqꝫ perambit agrū ſi ſit ꝑ ſ tibi ſcriptum. Arx eſt altitudo.
vt in arce poli id eſt in ſummitate ſiue altitudīe. quā doqꝫ idem eſt qđ pro
pugnaculū. vt arces violēter deſtructę ſunt. Tercio eſt circulꝰ in muro

Dempta carne ꝑ um facies a vel o ſociādo
Il vel ul. nqꝫ ſimul. er ſolam. iungimꝰ irqꝫ
Or demas. or et ur ponas as addere debes
Quę monoſyllaba ſunt adimes mas ē tibi teſtis

¶ Hic ꝯn̄r d̄t de nomībꝰ habentibꝰ um tm̄ in gtō pl'ī. Et ponit p̄mo re
gulam in ſe multas regl'as cōtinentem dicens Nomīa in a. o. il. ul. n. er.
ir. or. ur. as. habēt um in gtō pl'ī. De a dogma dogmatum Enigma. tum
De o vͦgo homo. ⁊ de hac terminatiōe excipit vnum qđ eſt caro. qꝛ habet
carnium. ⁊ olim dicebat̄ carnis. Exemplū de il. Vigilum. pugilū. De ul.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cõſul cõſulum. De n Nomẽ nominum. De er Pater. frat᷑. mater. De ir. Martyr martyꝝ. De or. color. coloꝝ. creator. De vr murmur. murmu-rum. De as Ciuitas ciuitatũ. bonitas. pietas. ⁊ ab hac terminatione exci-pit monoſyllaba. vt mas eſt teſtis. ¶ Sciendum ꝑ intellectu text⁹ ꝙ n erit lr̃a nõ ſyll'a. ⁊ hoc ideo q: ſub n cõphendunt omnia noĩa in n quacũ-qꝫ vocali pcedẽte. vt Tytan. delphin. demon. q̃ omnia hñt um in gtõ pl'i et q̃uis inueniat᷑ demoniũ. hoc tamẽ nõ venit a demon. ſed eſt nomẽ di-ſtinctum neutꝝ ſecũde declinatiõis. Item er erit ſyll'a. vt pater. mater fra-ter. De ar ꝑus dcm̃ eſt. De ir et or ⁊ ur. hic ſpecialit᷑ dr. ¶ Sciẽdum ſecũ-do ꝙ hic excipiũtur aliqua nomĩa in er q̃ hñt ium nõ um. q̃ tñ Alexã. nõ excipit. vñ Excipe poſtremo caro. cor. lar. vẽter ⁊ vter Velter cũ linther ſpinter ſal ⁊ os aĩal. Omnib⁹ his fit ium. q̃uis faciãt in e ſextum. Item q: docẽte Priſciano. Caro habebat olim carnis. ergo ſm illam termina-tionem nti is hꝫ ium ꝑ regulam. Nõ creſcẽs ꝑ ium. Intelligẽda ẽ tamẽ regula de quib⁹ nõ eſt mẽtio fcã ꝑpt iſta. Lac allec ⁊ ſil'ia q̃ paſſim ponũ-tur in textu. ¶ Sciẽdum tercio ꝙ a lr̃a as excipiũtur gẽtilia in as. q: il-la ſm Priſcianum hñt um ⁊ ium ſimul. ium regularit᷑. ⁊ um ꝑ ſyncopã vt nr̃as noſtratum vel noſtratiũ. Optimas optimatum vel optimatiũ. Et dr̃ idem ꝙ ſcdm antiquiſſimos grãmaticos. Oĩa nomĩa polyſyllaba olim habebãt um ⁊ ium. ſꝫ iam ille vſus aboleuit. vñ hñt nũc um tãtum. ¶ Sup iſta poſſet q̇s dubitare de gtõ pl'i iſtoꝝ noĩm Ceſar. boſtar. aſpar nectar. cum Alexã. dicat (er ſolam) Dicẽdum ꝙ hñt um tñ. vt Ceſar ce-ſaꝝ Baccar rum Nectar rũ. Et pñt reduci ad hãc regulam (or et vr po-nas) vt intelligim⁹ etiam de ar regulam ipam inquãtum habeãt talia in ar. e tm̃ in abltõ. q: ſi habeãt i not⁹ eſt eoꝝ gtũs. Sꝫ volũt aliqui reducẽ iſta nomĩa ad illam lrãm (Sꝫ ium ꝑ cetera formas. q: ponũt ibi vnã re-gulam a cõtrario ſenſu ꝙ nomĩa hñtia ſolam e in abltõ. de quib⁹ nõ eſt ſu-pradictũ habebũt ium in gtõ pl'i. Et de illis q̇d ſit datur alia regl'a ſcꝫ ꝙ omnia noĩa in ar termĩata hñtia e ſolam in abltõ hñt um in gtõ plurali. excepto hoc nomĩe lar quod habet larium. ſotular ſotularium. Exemplũ de regula Ceſar ceſaꝝ Boſtar boſtarum

Si creſcant is et es dãt um monoſyllaba dem as
Plus dat ium. ſed pes dabit um. pluralia ſola
Que dãt es fiunt ꝑ ium. ſꝫ deme penatum

¶ Hic ꝯñter pſequit᷑ de noĩb⁹ hñtib⁹ um ĩ gtõ pl'i di. ꝙ noĩa ĩ es ⁊ in is termĩata hñtia creſcentiã in gtõ ſri hñt um in gtõ pl'i. Exemplũ de is. vt Cuſpis. lapis. Exemplum de es. vt ſtipes. trames. vomes. Jn excipiunt monoſyll'a in is ⁊ in es q̃ hñt ium. Exemplũ de is. lis litium. ⁊ dꝫ ſcribi ⁊

proferri ꝑ t. Exemplum de es. pręs p̄dium. Jn̄ excipit̃ hoc nomē pes qđ
licet ſit monoſyllabū. non tn̄ hꝫ ium. ſed um. Plus dat ium. nō eſt hic ex-
ceptio. ſed a regl'a (qđ compat hinc volo demi) Vel ab iſta poſtea ponen-
da. Pręt̃ os um faciāt os ꝛ vs. ¶ Sciēdum p̄mo. ꝙ omnia nomia ī is
productā termiata. q̄uis habeāt creſcētiam in gtō ſingl'ari. nō tamē um
ſed ium in gtō pl'i. vt Samnis itis. ſamnitiū. ſunamisitis itium. nem-
phis itis itium Jn̄ excipit̃ quiris qđ habet quiritum. ¶ Alia regl'a Oia
nomia in is a gręco deriuata. vel ipſamet gręca exiſtētia q̄ hn̄t is vl' eos in
gtō. etiam hn̄t um in gtō pl'i. vt Metamorphoſis qđ ſm gręcos hꝫ me
tamorphoſeon. ſm nos vo ium. ¶ Hic nota aliam regulam. Nomia in
is termiata habētia duplicem gtūm ſingularem. vnū creſcētem alteꝝ nō.
habebūt gtūm pl'em duplicem. vnum quātum ad creſcētiam in um. alte
rum in ium nō creſcētem. vt tigris tigrium l' tigridū. Jbis ibium vel ibi-
dum Lapis lapiū vel lapidū. Hꝫ tamē lapis vſualit̃ hꝫ dūtaxat in gtō
lapidis quare hꝫ tm̄ lapidum. Et hꝫ hęc regl'a originem ex duab⁹ regul'
prius dictis ſcꝫ. Nō creſcēs ꝑ ium. ꝛ ſi creſcāt is ꝛ es. ¶ Sciendū ſcdo.
ꝙ oia ꝯpoſita a pes adiectiue accepta hn̄t ium in gtō pl'i. ſed ſubſtātiue ac
cepta hn̄t um. Exemplū vt quadrupes adiectiuū. hꝫ quadrupediū. ꝛ eſt
omne id qđ hꝫ quattuor pedes. Et iō hꝫ ium. qꝛ in neutro gn̄e in ntō pl'i
hꝫ quadrupedia. mō gtūs pl'is nō erit minor ſuo ntō pl'i in ſyll'is. Mul-
tipes, multipediū. omne id qđ hꝫ multos pedes. De ſubſtātiuis. vt Lo-
ripes. tripes. Si tn̄ adiectiua cōpoſita a pes inueniātur ꝑ um. hoc eſt per
ſyncopā. ¶ Tūc ibi (pluralia ſola) Hic ſubdit Alexāder ꝙ noia ſolū pl'is
numeri exn̄tia in es termiata hn̄t ium. Exēplū. vt Gades gadiū Grates
Fortes Manes. Jn̄ excipit̃ penates qđ dat tum ¶ Sciēdum ꝙ Petr⁹
helię dat ſil'e documētum de nomib⁹ termiatis in a ſolū pl'is numeri exi-
ſtentib⁹. vt Jlia ilium Sponſalia lium Et dr̄ ibidem ꝙ nomia feſtoꝝ in
ia termiata pl'is numeri tm̄ exiſtētia habēt ium ſub tercia declinatiōe ꝛc.
de quib⁹ ſatis dcm̄ eſt. ¶ Pro vocabulis Gades inſula eſt in fine bethy-
cę ꝓuincię. ꝛ in extremo nri orbis v̄ſus occidētem. vbi Europa ab aphri
ca dirimit̃. nec deriuationē gręcam habet. ſed vocabulū poenum eſt quod
ſeptum indicat eo ꝙ mari in morem ſepis circūdetur. Hanc teſte Soli-
no tyrij a rubro mari ꝓfecti erythream vocauere dicēte Lucano Tyrijs
qui gadib⁹ hoſpes in eadem dixit pomponi⁹ libro tercio. duo eſſe ꝓmon-
tori ī ea parte quo oceanum proſpicit. ſup quoꝝ vno eiuſdem nomis opu
lentam vrbem eſſe dixit. Super reliquo vero Herculis ęgyptij opulen-
tum templum ꝛ religioſum. in quo ei⁹ oſſa ſita dicebātur. Manes dicū-
tur poene infernales vel animę damnatę a maneo (vt quidam volūt) qꝛ
ęternaliter manebūt damnati ī poenis. Jtem penates dicūtur dęes. Vn̄

Statius. Altiq; penates Vel dicūtur dij domorum Unde Aedes siue deos dic significare penates

Preter os um faciūt os et us. sed et s p̄eunte
B m p ponas et t monosyllaba demas

¶ Hic tāgit Alexāder quinq; regl'as. Prima est In os noīa hn̄t um in gtō pl'i. vt flos flor Mos mor. Ī excipiūtur os ossis quod h; ossium. Scd̄a in us noīa tercie decli. hn̄t um. vt Corp⁹. temp⁹. Tercia in bs ps et ms. noīa habēt um. vt Princeps p̄ncipū. arabs arabum. hyems hyemū. Quarta in t. hn̄t um. vt caput capitum. Quinta est exceptio ab oībus regulis dictis. ꝛ sentētia est q̄ a regulis p̄dictis excipiūtur monosyllaba. Vn̄ a regl'a os. excipit vnum. vt pt; De noīb⁹ monosyllabis in us dicūt grāmatici q̄ regulariter hn̄t ium. s; vsu hn̄t qn̄q; um p syncopam Monosyllaba ꝟo in ps hn̄t ium. vt ceps cepiū. stirps stirpium. dempto hoc noīe ops qd̄ h; opum p regulā (Simplex cōpositi) Sil'r monosyllaba. vt vrbs vrbiū. plebs plebium.

Supradicta notes. sed ium per cetera formes
Que p̄bent e vel i sexto. facit um sibi subdi
Qd̄ datur a capio. sic municipum tibi formo
Cūq; caput dabit eps. formabit ium velut anceps

¶ Hic dr̄ q̄ regule supradicte sunt bn̄ notāde. ꝛ ex illis īfert aliā regulā dicens q̄ oīa noīa de q̄b⁹ non est supradictū hn̄tia e et i in abltō singulari hn̄t ium in gtō pl'i. vt Ignis ignium. pisces piscium. ¶ Sciēdum p̄mo q̄ hec regula nō est supflua q̄uis videat. sed ponit pp̄ter duas p̄cedentes sc; (Si crescāt is ꝛ es. et b m p pōnas) quia per illas regulas aliqua sunt adiectiua habētia e et i simul in abltō ꝛ habēt solum um in gtō plurali. vt sunt Diues. sospes. hospes. quo ad primam lrām Celebs celebum. quo ad secūdam. Istam ergo regulam reducit ad illam (Quod dedit i sexto) quasi diceret. Quāuis aliqua contraria posuerim huic regule (Quod dedit i sexto) In duabus iam dictis pp̄terea dico generaliter concludendo q̄ omnia alia habebunt um. Unde aliqui solent dare regulam a contrario sensu. Omnia nomina habentia e solam in ablatiuo. de quib⁹ non est prius dictum. habent um in genitiuo plurali. Vt Cesar Bostar. Exceptis. Velter Venter Vter Spinter Linter. Et sub hac regula comprehenderunt quidam hyems. sed quoniam aliqui textus habeant (B m p ponas. non est necessarium comprehendere. ¶ Tunc ibi (facit um sibi subdi (Quod datur a capio). Hic autor modo excipit composita a capio.

q̄zuis em̄ habeāt e et i in abltō ſingulari. non tn̄ habent ium in gtō pl'i ſed um. vt Municeps pum Manceps Emāceps. Sz ꝯpoſita a caput in ceps termīata hn̄t ium in gtō pl'i. vt Biceps. bicipitiū Triceps tricipitium Anceps ancipitiū. Et inqt Priſcianus. ꝙ in cōpoſitis a caput gtūs pl'is excedet gtūm ſingularem in vna ſyll'a. vt Biceps. bicipitis. bicipitiū Anceps. ancipitis. ancipitium. Inueniūtur tn̄ compoſita a capio quādoqz in ſcripturis ſyncopata. vt a caput in t. vt Ancipitum ꝓ ancipitiū. biceps. tum. triceps tum. Sz cum ſic inueniūtur. tūc quidam dicūt ntōs termīari in t. vt Anciput. biciput. ſz quicqd ſit ꝑ ſyncopam inueniūtur.
¶ Hic nota ꝙ compoſita a caput excipiūtur ab illa regl'a (ſed ium ꝑ cętera formas. Quę ꝑ̄bent e vel i ꝛc̄.) quia vt in plurimum ſunt adiectiua.
¶ Pręteā ꝓ vocabulis. Municeps quādoqz eſt aliq̈s munera capiens. quādoqz eſt nomē dignitatis. ꝛ eſt aliq̈s qui peſt caſtro. In̄ municipium et eſt caſtrū in cōfinio terrę ſitum. Manceps q̇ capt⁹ eſt ꝛ fact⁹ eſt ſeru⁹ Menceps infatuat⁹. Biceps aliq̈s habens magnū caput ad quātitatez duoꝝ capitum. Anceps quaſi hn̄s duo capita. Secundo idem eſt qd̓ dubius. Tercio qd̓ vtrinqz ſcindit. vt in Pſalmo. Et gladij ancipites i manib⁹ eoꝝ. pręceps feſtin⁹ vel cadens pręcipitāter

X fixum dabit um. niſi nix nox atqz ſupellex
Um ſupplex cōplex. ſed ium ꝑ̄bet tibi ſimplex
More metri demit. his vſus ſepe vel addit
I proceres iacit. vqz boues. v ſuſcipit ales

¶ Sm̄a eſt. In x nomīa ſubſtātiua habēt um in gtō pl'i. vt Lex legum. Rex regum. In̄ excipit iſta Nix. nox. ſupellex. q̄ habēt ium. ſz ſub iſta lr̄a (Sed ium ꝑ̄bet tibi ſimplex) compꝑ̄hendit̄ talis regl'a. Oīa adiectiua i x termīata hn̄t ium in gtō pl'i. ſicut hoc nomē ſimplex. vt audax audacium Mēdax mendacium Cōtumax cōtumacium. ꝑter ſupellex ꝛ complex q̄ habēt um. ꝛ vtraqz lr̄a intelligit̄ de ſubſtātiuis ꝛ adiectiuis omni vocali ꝑcedente. ¶ Sciēdum ꝙ ab illa regula X fixum dabit um. Excipiūtur illa nomīa monoſyllaba in x. De quib⁹ dicit ibi Alexāder. Calx plebs ꝛc̄. Et ſil'r illa nomīa monoſyll'a de quib⁹ dictum eſt ibi. Omne monas dat ium ꝛc̄. Circa regulā (Um vel ium pone) vt merx. mercium. Itez Crux habet crucium nō crucum. niſi ꝑ ſyncopam. ¶ Sciēdum ſecundo ꝙ illa ſubſtātiua in x q̄ in neutro gn̄e in numero pl'i declinātur habēt ium. vt victrix. triūphatrix. vltrix. Dicim⁹ em̄ pluraliter. victricia tela. Cetera vo quę in x ſubſtātiua inueniūtur habēt um. Ut doctrix. lectrix. Sz ab illa regula q̄ ibi ꝯphendit̄ (ſed ium ꝑ̄bet tibi ſimplex) Excipit̄ hoc nomē ſenex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

qd̓ ſolum habet ſenum q̄uis ſit adiectiuū. Tunc ibi. More metri demit
Hic autor circa dicta poīt quādam doctrinam dicēs. q̄ aliquādo fit ſyn
copa in gtō pl'i tercię declinationis cā metri. vt pceres habet pcerum pro
procerium. qꝛ haberet ium p regulam. Quę dāt es fiūt pium. Et cā me
tri eſt. qꝛ pcerium nō poteſt apte ingredi metꝝ. ↄſtat em̄ ex quattuoꝛ bre
uib⁹ ſyllabis. Ales habet alituū p quo haberet alitum per regulam. Si
creſcāt is ⁊ es. ſed alitum nō poteſt poni i metro hexametro aut pēthame
tro. cōſtat em̄ ex vna lōga altera breui. ⁊ tercia breui ⁊ non p̄t accipi p da
ctylo. qꝛ poſt m nō ponet᷑ vocal'. ¶ Sciēdum p vocabul'. Proceres ſūt
capita trabiū q̄ eminēt ex muris. Itē ſunt nobiles. vn̄ Sūt pceres vere
qui fulgēt nobilitate. Sed pcerus reyſich. Vn̄ dīa. Eſt pcerum vere p
cerꝝ corp⁹ habere. Ales qn̄qꝫ eſt ſbm̄. ⁊ ſic duo ſcat. pmo idem eſt q̄ auis.
ſecū do idem eſt qd̓ nutrix. vt in hymno. p quē nec ales eſurit. Qn̄qꝫ vero
adiectiuū eſt. ⁊ eſt idem qd̓ velox.

Tercius eſt in ibus. et ei ſextum ſociemus
Dicemuſqꝫ boum ſeu bobus duplice caſu

¶ Poſtqꝫ determiauit de gtō pl'i noīs tercię decli. Hic vult docē de dtīo
eiuſdem ⁊ abltō dicēs. q̄ dtūs ⁊ abltūs nomīs tercię declinatiōis p'lis nu
meri termināt᷑ in ibus penultima correpta vt militib⁹ foelicib⁹. Sꝫ di
ceret aliquis apud Ciceronem inuenit᷑ in dtō ⁊ abltō quādoqꝫ poematis.
emblematis. ergo text⁹ iſte nō eſt ſufficiēs. Dicēdum ſm̄ Priſcianum q̄
huiōi dtī ⁊ abltī nō ſunt ab illis nomīb⁹ prout ſunt tercię decli. ſed put ſe
cūdę. qꝛ Priſcian⁹ ponit talem regulam q̄ nomīa tercię decli. in a termi
nata p eodem pn̄t termiari in um. ſunt tamē ſub a magis vſurpāda Tūc
ibi (Dicemuſqꝫ boum) Hic autoꝛ excipit hoc nomē bos qd̓ indifferenter
hꝫ bobus vel bub⁹ in dtō ⁊ abltō pluralib⁹. gręci em̄ dicūt bubus

Quarta dat us recto dabit u. ſed non niſi neutro
U nō mutabis donec plurale tenebis

¶ Poſtqꝫ determinauit de nominib⁹ tercię declinatiōis. Hic ↄn̄ter facit
hoc idem de nomib⁹ quartę decli. dicēs. q̄ omnis nomīa quartę declinatio
nis termināt᷑ in us vel in u. ſꝫ in u ſolum declināt᷑ in pl'i numero. Ex
emplum de us. fruct⁹. man⁹. De u Cornu gelu. ¶ Sciēdum ꝑmo q̄ ali
qua ſunt nomīa quartę declinatiōis q̄ indn̄ter termināt᷑ in us vel in u
vt ſunt Ceſtus vel ceſtu. Aſtus vel aſtu Pec⁹ vel pecu Art⁹ vel artu. ſpe
cus vel ſpecu Corn⁹ vel cornu Tonitr⁹ vel tonitru. Vn̄ Henric⁹ de colo
nia de hoc nomīe aſtus. Eſt aſtu nomē non declinabile neutꝝ. Quarta q̄
hic aſtus declinat ⁊ hic tamē vſus ¶ Sciēdum ſecū do circa exempla tex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

tus ꝙ compoſita a manꝰ ſunt ſecūde declinatiōis. q̄uis ſimplex ſit quar-
te. Ut equimanꝰ. ⁊ eſt qui eſt ambidexter. hoc eſt vtraq; manu eque ꝑm
ptus. Centimanꝰ qui in negocijs ⁊ laboribꝰ eſt expeditꝰ. tento. al bedrijf.
¶ Nota ꝙ dubium eſt de aliquibꝰ nomibꝰ an ſint ſecūde declinatiōis vł
quarte. Et ideo ſolet dari talis regula. Omne ſbm̄ verbale nomē in us ē
quarte declinatiōis. ſed inquātum adiectm̄ eſt ſecūde. Exemplum vt vi-
ſus quarte. eyn ghesicht. Sȝ viſus a um ghesien. ⁊ ſic de alijs. vetitꝰ. ſpe-
ctus. Et iſta regula potiſſimum intelligit̄ de nomibꝰ verbalibꝰ ab vltimo
ſupino. Quia vt dicit Petrꝰ helie. Ab vltimo ſupino p̄t formari nomē in
us addendo lr̄am s. vt a viſu viſus. a niſu niſus. a nixu nixꝰ. Un̄ ſi ꝯbale
dat us fixū quarte fore dices. Mobile ſi fuerit hic i us tibi dico ſecūde

Us gtūs habet ſed ternus ui tibi p̄bet
Um quarto dabitur. quintus recto ſimilatur
U ſextus retinet. ſed flecte domum ſapiēter

¶ Hic proſequit̄ de obliquis iſtoꝝ nominum quarte declinationis. ⁊ eſt
ſentētia textꝰ ſatis clara. imo luce clarior. ¶ Sciēdum p̄mo circa textū
(Us gtūs habet) ꝙ ille textꝰ debet intelligi de nomibꝰ non neutri generꝭ
quia nō habēt us neq; ui nomia neutri gn̄is. vt ſunt Cornu. gelu. Itē de-
bet intelligi de nomibꝰ non defectiuis propter hoc nomen Idus qđ caret
numero ſingulari. Etiam dr̄ hoc idem. ꝑpter hoc nomē virus. quod ſolū
habet abltūm viru. nec habet alios obliquos. Item inter omnia nomina
quarte declinatiōis in us eſt vnum qđ eſt neutri gn̄s ſcȝ virus. alia ſunt
vel generis maſculi vel fēi. Et nota ꝙ Priſcianꝰ dat talem regulam de
nominibꝰ quarte declinatiōis in us. Omnia nomia quarte declinatōis
in us termiata olim formabāt duplicem genitiuum ſcȝ in us ⁊ in i dupli
cem dtūm ſcȝ in ui et v. q̄uis vſus modernꝰ nunc ſolam alteram habeat
terminationem. Exemplum de gtō. tumultꝰ tumulti Ornatꝰ vel orna-
ti. vt apud Therētium. Nihil ornati eſt in edibꝰ. Exemplum de datiuo
Metus habet metui vel metu. vt Uirgilius. Parce metu citherea ma-
nent ⁊c̄. Silr̄ victu ꝓ victui. vt apud eundem Nam alie victu inuigilāt
et Alexāder. Si ſexu gemino. ¶ Sciēdum ſecūdo quātum ad ablatiuū
qđ duo ſunt nomina quarte declinatiōis que habēt duplicem abltūm ſin
gularem. ſcȝ impetus quod habet impetu vel impete Ritus ritu vel rite.
Et his duobꝰ addūtur dies ⁊ nox. Unde Impetus atq; dies. nox ritus
u vel e caſu. Seruāt in ſexto. que quattuor eſſe memēto. Preterea de de-
clinatione huiꝰ nominis domꝰ dantur hec metra. Tota domus quarte.
mi mo mos rum q; ſecūde. Tolle me mu cum mis ſi declinare domus vis
Et habet domus duplicem genitiuū ſub differētia. quia domus quarte i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

quantum habet us ſignificat ſtructuram domus. vt Aſcendam ad ſupe-
riora domus. ⁊ non domi. Tectum huius domus non domi. Sed ſub ge
nitiuo domi ſignificat locum ſiue cōtinentiam edificij. vt Joannes ma-
net domi.

PRimo plurali dabis us binos ſociando
Neutra notare decet. gt̄us uū tibi p̄bet
Datqꝫ dr̄us ibus ſextuſqꝫ. ſed excipiemus
Ante bus u ſeruant ficus tribus arcus acuſqꝫ
Artus cum verubus portus partuſqꝫ lacuſqꝫ
Et ſpecus et quercꝰ illis penus aſſociemus

¶ Poſtq̄ȝ determinauit de numero ſingulari nominis quarte declinatio
nis. Hic facit hoc idem de numero plurali dicens. ꝙ nominatiuꝰ. accūs.
et vocatiuꝰ plurales terminātur in us productam. Inde excipiūtur no-
mina neutri generis. vt Cornua. ¶ Sciēdum ꝙ quedam ſunt nomina
in us que in ſingulari numero ſunt quarte declinatiōis. ⁊ in plurali ſecun
de ⁊ neutri generis vt Juſſus. euētus. auſus. in plurali autem Juſſa. euē
ta. auſa. Unde Uirgilius. Mihi iuſſa capeſſere fas eſt. ⁊ apud eundem
de auſa. Dignum inuenies pro talibus auſis exitium. De euentus apud
Ciceronem. Semper enim cauſe euentus plus mouent q̄ȝ ipſa euenta.
Unde ſi iſta nomina in plurali numero in quarta declinatione inueniā-
tur. hoc eſt valde raro. Et ſunt quedam nomina quarte declinatiōis ſub
us in maſculino genere per totum. ⁊ ſecūde ſub um in neutro genere ꝓ eo
dem ſignificato. vt promiſſus us ui. vel promiſſum i. Actus vel actum.
pollicitus vel pollicitum Monitus vel monitum Senſus vel ſenſum.
pro ſentētia verboꝝ. ſed ꝓ ſenſu intellectiuo ſolum eſt quarte. luſus vel luſū
Faſtus vel faſtum Aditꝰ vel aditum. ⁊ ſic de alijs. Et ptȝ iſtud ꝑ multa
poetarum exempla. Un̄ Ouidiꝰ. Quid enī ꝓmittere ledit: Promiſſis
diues quilibet eſſe poteſt. Idem. Quur tua pollicita pondere verba carent.
Item Cor pauet āmonitis. Idem Et longe monitis ſum minor ipſe me-
is. ¶ Tūc ibi (Gtūs uum tibi p̄bet) Sn̄ia eſt. gtūs nomīs quarte decli-
nationis pluralis numeri terminat̄ in uū. vt fructuum. manuū. Et teſte
Priſciano. Inuenit̄ hic gtūs quandoqꝫ ſyncopatꝰ. vt Currum pro cur-
ruū. ſed metro tm̄ Un̄ q̄ gr̄a currū armorūqꝫ fuit Uirgiliꝰ Tūc ibi (Dat
qꝫ drūs ⁊c̄.) Sn̄ia ē. drūs ⁊ abltūs pl'ales nōis quarte decli. terminātur
in ibꝰ. vt fructibꝰ manibꝰ In̄ excipit autor aliqua poſita ī textu q̄ habent
ubus. Hic nota ꝙ p̄ter ea q̄ ponūtur in textu inueniūtur adhuc duo que
hn̄t u an̄ bus. vt pecus pecubꝰ. queſtꝰ a q̄ro q̄ſtubꝰ. ſed a q̄ror deponenti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

queſtibꝰ.hoc q̃ʒ habet plꝫem numerꝫ.ꝛ ſcat q̃rimonias.illud ṽo hʒ ſingu
larem numerꝫ.ꝛ ſcat lucꝫ. Item nota ꝙ cauſa dr̃ ę noĩa poſita in textu ha
bent u añ bus. Partus eñi ꝓpt̃ ꝑs qꝺ̃ hʒ i añ bus. Artus ꝓpt̃ ars qꝺ̃ hʒ
i añ bus. Arcꝰ ꝓpter arx qꝺ̃ habet arcibꝰ ¶ Sciẽdum ꝑ vocabulꝫ. Tri
bus ꝓgenies. Ficꝰ eſt fructꝰ arboris.vel arbor vel morbꝰ. Arcus p̃mo eſt
inſtrumẽtum ſagittãdi. Secũdo eſt ſtructura q̃dam q̃ ſolet poni in ſignũ
triumphi admodum arcꝰ. Artus ſubſtantiuũ membꝫ eſt Arctus ṽo ad
iectiuũ anguſtꝰ. Vñ hic locꝰ eſt arctus per quem nullꝰ meat artus. Itẽ
omnia nomĩa dignitatum in atus ſunt quartę declinatiõis.vt magiſtra
tus.doctoratus.principatus ꝛc̃.

As rectus quintę dat ſemꝑ et eſt muliebre
Mente diẽ memori.volo cõpoſitumq̃ʒ teneri

¶ Poſtq̃ʒ docuit declinare noĩa quartę decli.vult docẽ declinare nomina
quintę declinatiõis.dicẽs ꝙ ñtũs quintę decli.terminatꝫ in es.ꝛ eſt feĩ ge
neris. Exemplum.vt ſpecies.facies. Iñ excipitꝫ dies qꝺ̃ eſt gñis dubij cũ
cõpoſito qꝺ̃ eſt maſculi ge.meridies. ¶ Sciẽdum p̃mo ꝙ quędam ſunt
nomĩa ſub es quintę decli.ꝛ ſub a p̃mę. vt Luxuries vel luxuria Penuri
es vel penuria Pauperies Pigricies Segnicies Duricies Immũdicies
Materies. De quibꝰ tamẽ alij talem dãt regulam. Omnia nomĩa figu
rarum.ꝛ alia in a termĩata p̃mę declinatiõis habentia i añ a.etiam ſub es
ſunt quintę decli. Exemplum.vt Euphonia vlꝫ es. Ironia vel es Allego
ria vel es Amphibologia vel es. Item q̃dã ſunt noĩa q̃ ſub es ſũt quintę
decli.ꝛ ſub um ſecũdę.vt Internicies vel cium.ꝛ ſub o tercię.vt ĩternitio
onis. Et omnia nomĩa compoſita a luo.vt Alluuies ei.alluuium alluuij
alluuio onis. Silꝫr diluuies diluuium diluuio Fluuies ꝑluuies. Itẽ ſm
Priſcianum quędam nomĩa ſunt q̃ ſub es ſunt tercię vel quintę decli. vt
fames.quies.abies. De quies ptʒ in cõpoſitis.requies requiei.tamẽ inue
niũtur cõmunius in tercia.olim dicebatꝫ plebes plebei vel plebs plebis.
nũc inuenitꝫ plebs. Qꝺ̃ autem dr̃ plebes ſcꝺ̃m artem ptʒ in eius diminu
tio plebecula.qꝛ ſm Priſcianum nomĩa quintę declinatiõis formãt ſua
diminutiua in cula ab abltõ ſingulari.vt dies diecula.ſed in tercia declina
tiõe quędam diminutiua formãtur a gtõ.q̃dam a dtõ.quędam ab abltõ
vt ſunt nomĩa in es lõgam termĩata.vt vulpes vulpecula. Item nota ꝙ
Alexãder nõ excipit hic dies cum cõpoſito meridies.quãtum ad declina
tionem.qꝛ declinãtur vt alia quintę declinatiõis nomĩa.ſed quãtum ad
genꝰ. Item omnia nomĩa quintę declinatiõis ſunt appellatiua.p̃ter fides
et ſpes.prout ſunt nomina ꝓpria virginum

Ei dicetis genitiuis atq̃ʒ datiuis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Em quarto quinto damus es. decet e dare ſexto

¶ Sn̄ ⁊ eſt. quinte declinatiōis nomina habēt ei in gtō ⁊ dtō ſingulari.
¶ Sciēdum ꝙ ſicut dt Priſcianꝰ. Omnia nomina quinte declinatiōis
olim habebāt duplicem gtūm. vnum in ei. alterum in e. abltō ſimilem. ſed
vſus iam ſolum gtūm in ei facit. ⁊ regula hec vera eſt tā in proſa q̄ʒ metro
Ut apud Uirgiliū. Libra die ſomniqʒ pares vbi fecerat horas Et apud
Ouidium. Prima fide vociſqʒ rate tentamina ſumpſit. Et apud Salu
ſtium dubitauit acie pars pro aciei. Uñ. Quinta dat es recto. ſed ei ter-
no genitiuo. Sed ſimilem ſexto veteres iſtam variabant. Naſo ſaluſtiꝰ
eſt teſtis virgilius atque

PRimo plurali dabit es qui vult ſibi ſubdi
Quartum cum quinto. tribuēs erum gtō
Tercius et ſextus ſemꝑ formantur in ebus
Deſunt plurali genitiui ſiue datiui
Et ſexti quinte. niſi res ſpecieſqʒ dieſqʒ
Progenies et maneries dic materieſqʒ

¶ Hic autor ꝑſequit̄ de numero pl'i nominum quinte declinatōis dicēs
ꝙ ntīs ⁊ accūs ⁊ vtūs plurales nomīs quinte declinationis terminātur
in es ꝓductam vt ſpēs. ꝓgenies. maneries. Tūc ſubdit gtūs habet erum
vt ſpecierum rerū dierum. Et dtūs ⁊ abltūs habēt ebus. vt ſpeciebꝰ diebꝰ
rebꝰ. ¶ Hic nota ꝙ omnia nomīa quinte decli. ꝓducūt e in penultima ī
obliquis pl'is numeri. eo q̇d ꝓductꝰ eſt abltūs ſrīs. qꝛ obliq̄ huiōi formā
tur ab abltō ſingulari. Tūc ibi (Deſunt pl'i) Hic ponit doctrinam circa ꝑ
dicta dicēs. ꝙ omnia nomīa quinte declinatiōis carēt tribꝰ caſibꝰ in plu-
rali numero. exceptis nomībꝰ in textu poſitis. Exemplum de carentibꝰ
Segnicies Pigricies Spurcicies. quibꝰ addit̄ temperies ¶ Sciendū
primo ꝙ iſta in textu carētia tribꝰ caſibꝰ intelligūtur ſm̄ vſum. qꝛ non re
pugnat arti ꝙ habeāt omnes caſus plurales. reperiūtur em̄ in ꝓceſſu bi-
blie in pl'i in illis tribꝰ caſibꝰ. vt 2 Machabeoꝝ. Nolite extolli vanis ſpe-
bus. ¶ Pretēa ꝑ vocabulis. Res ꝑmo eſt tranſcēdens. Secūdo ſunt di
uitie. vt ibi. Re ſine nullꝰ eris. Tercio accipit̄ pro cauſa q̄ agit̄ in iudicio
et ſic ſolet poni in accō cum iſta dcōne pn̄tem. vt rogo vt in pn̄tem rē ve-
nias. Quarto eſt imperium. vt romani olim rerum lōge lateqʒ potiti fue
rūt. Quinto eſt negocium. vt Gaudeo te in rebꝰ meis fuiſſe fidelem. Etiā
eſt ſtatus. vt res nobiſcum ſe bene habēt. Alia vocabula ſunt ſatis nota.
Item extra textum. Caries ē putredo lignorum. et pro eodem dicitur ca-
redo inis. Sed rancedo lardi. Acedo vini. Erugo veſtimentoꝝ. Maci-

es ꝓꝑe magherheyt. ⁊ ꝑ eodem d᷑: Macedo altera lōga. ſꝫ Macedo alte
ra breuis ē de macedonia. Macerare magher makē of weyken

R Ectos compone ſimul inflectūtur vtrimqꝫ

¶ Hic intēdit determiare de declinatiōe nominum compoſite figure. Et
ponit tres regulas ſm tres modos compoſitiōis. ſecūda ibi. Obliquo re-
ctum. Tercia ibi. Si componātur. Dicēs pmo. Nomē compoſitum ex
duob⁹ rectis declinatur ex vtraqꝫ pte recti. vt Reſpublica Iuſiurādum.
¶ Sciēdum pmo ꝙ nō ſolum nomīa componūtur. ſꝫ etiam v̓ba quādo
qꝫ. vt vtorfruor. Scđm legiſperitos eſt vnum cōpoſitum ex duob⁹ ver-
bis ex vtraqꝫ pte cōiugabile. vt vtor. fruor. vteriſfrueris. In gerūdijs. vt
vtēdofruēdo. ⁊ ſic ſcribit᷑. Ille habet ptātem vtēdi fruēdi hac re. In veit
nomen compoſitū vſufruct⁹. ꝓꝑe lijfrenten. ¶ Hic nota ꝙ de gn̄e noim
compoſite figure ſolet dari talis regula. ꝙ quādocūqꝫ nomia diuerſorum
genez componūtur. tūc nomē compoſitū eſt illi⁹ gn̄is cui⁹ eſt ps q̄ decli-
nat᷑. vt Senatuſdecretū. Senatuſcōſultum. q̄ ſunt dūtaxat gn̄is neutri
qꝛ ſolum ex pte vltimi recti declinātur. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ regl'a iſta
autoris ſcꝫ Alexā. eſt intelligēda cum quodam moderamie. Primo vide
licet dūmodo tales recti nō ſint diuerſaz ſpeciez. ⁊ ꝓpter hoc Leopard⁹
nō declinat᷑ ex vtraqꝫ recti. Secūdo dūmodo nō fuerint diuerſoz nume-
roz. Tercio dūmodo altera ptiū nō fuerit indeclinabil'. ⁊ ꝓpt' hoc vigiti
vn⁹. vigintitres. ⁊ his ſil'ia ſolum ꝑ vltima pte recti declinātur ſil'r. ⁊ iſta
nomīa Pſeudo apl's. pſeudo ꝓph̄eta. ¶ Hic attēde. ꝙ aliqua nomia vi-
dent᷑ eſſe compoſita ex duob⁹ rectis. nō tamē ſunt. vt d᷑t Catholicon. Et
ideo ex poſteriori pte declinabūtur. vt Solſticium Solſequium Equi-
noctium Puerpera ⁊c̄. huiuſmodi. de quib⁹ talis dat᷑ regula. Quādocū-
qꝫ in cōpoſitione duoz caſuū ſit corruptio caſus vni⁹. hec dictio declinā-
da eſt ſolum ex poſteriori pte recti. ⁊ nō eſt compoſitio. ſꝫ poti⁹ deriuatio.
vt Solſticium d᷑ quaſi ſolis ſtatio. Solſequium quaſi ſolem ſequens.
Puerpera quaſi puerum pariēs. Et ſic iſta nomīa pn̄t reduci ad lrām ſe
quētem (obliquo rectum) ¶ Sciēdum Tercio qđ quedam ſunt nomia
que ꝑ eodem ſcato ſunt compoſita. vel ex duobus rectis. vel ex obliquo ⁊
recto. Vt Malumgranatum. vel Malogranatum. Sic etiam inuenit᷑
Sanctamonialis vel ſanctimonialis. item neutripaſſiu⁹. neutropaſſiu⁹
et neuterpaſſiu⁹ a'um. ſic ⁊ liliumcōuallium ex duob⁹ rectis vel lilium cō
uallium ſit gt̄i caſus pluralis numeri hui⁹ nomis cōuallis. ⁊ ſic eſt ex re-
cto ⁊ obliquo Ita inuenit᷑ nomen cōpoſitum ex recto ⁊ obliquo. vt ramuſ
palmarum. id eſt ram⁹ illius arboris. ⁊ ramiſpalmarum ex duobus obli-
quis ⁊ ſignificat feſtum palmarum ¶ Hic nota vnam regulam pulcher

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

rimam ꝙ quãdocũqꝫ aliqua pars nomĩs compoſiti caret aliquo accidẽte ſcꝫ numero vel caſu, tũc illa dictio tota compoſita caret eodem accidente. Cui⁹ ratio. quia vnum nomẽ non poteſt eſſe diuerſoꝝ generum numerorum vel caſuũ ratione ſuarum partium. vt vnuſquiſqꝫ caret vtõ. qꝛ quis.

¶ Sciẽdum deniqꝫ ꝙ grammatici in nomib⁹ compoſitis flectẽdis imitantur quãdoqꝫ grecos qui nõ declinant nomẽ niſi ex pte finis. ꝛ ſic declinatur bonauẽtura. bonauenture ꝓprium nomen cardinalis. Sic etiam inuenit̃ os aureum. ꝛ eodem modo bona fortuna Omne bonum. Os aureum latine dr̃. grece chryſoſtomos. nam chryſos aurũ ꝛ ſtoma os apud noſtros deſignat Similit̃ inuenit̃ leopater. hui⁹ leopatri. Compoſita eñ a pater quãdo ſunt ꝓpria ſunt ſecũde declinatiõis Item duodeuiceſimus ex pte finis declinãdum eſt. Vñ quando numer⁹ minor componit̃ cum maiori ꝛ interponit̃ ſyllaba de. tũc fit priuatio minoris de maiori. vt duodeuiginti annorum nat⁹ eſt petrus id eſt decem ꝛ octo. Vndeuiceſim⁹ id eſt decimuſnon⁹. Duodeuiceſim⁹ hoc eſt decimuſoctau⁹ ꝛc̃. Item pſeudopropheta declinat̃ ex parte finis dũtaxat

Nam ſic alterutrum declines nec leopardum

¶ Hic autor excipit a regula p̃dicta duo nomina ſcꝫ alteruter ꝛ leopardus que declinãtur ex poſteriori parte recti. ¶ Hic attende ꝙ Petr⁹ helie alteruter excipit. quia foĩm eſt alterutra. ꝛ neutrum alterutrum. ſed ſi ex vtraqꝫ parte recti declinaretur. tunc diceretur in foeminino alterautra et hoc eſt magnum incõueniens. Iſtis tamen non obſtãtibus inuenitur ex vtraqꝫ parte recti declinatum. vt in libro Tullij ꝛ aliorum autorum. ex poſteriori tamen parte recti communius. ¶ Item nota ꝙ inuenitur duplex alterutrum ſcꝫ alterutrum accĩ caſus a nomine alteruter. ꝛ ſignificat vnum vel alterutrum eſt aduerbiũ reciprocum id eſt inuicem vel mutuo. vt ibi Confitemini alterutrum peccata veſtra

Obliquo rectum cõponens iungis in vnum
Ex ſola parte recti debet hanc variari

¶ Hec eſt ſecunda regula de declinatiõe nominum compoſite figure dicens. ꝙ nomina compoſita ex recto ꝛ obliquo declinantur ſolum ex parte recti. ꝛ in iſtis nominib⁹ quandoqꝫ obliquus precedit. vt legiſperitus Iuriſconſultus. ꝛ quãdoqꝫ ſequitur. vt tribunus plebis prefectus vrbis pr̃ familias. ¶ Sciẽdũ ꝙ q̃dã ſunt noĩa ꝯpoſita ex recto ꝛ obliq̃. vt p̄fect⁹ vrbis vel p̄fect⁹ vrbi Iuriſperit⁹ vel iureperit⁹ Iuriſcõſult⁹. vel iureconſult⁹. ꝛ huiõi q̃ indr̃nter pñt eſſe dcões vel orões. ¶ Secũdo ſciẽdũ q̃d pater familias eſt nomen compoſitum ex nominatiuo ꝛ genitiuo greco et non accuſatiuo. Eſt enim familias genitiu⁹ grecus. qꝛ omnia p̄me de-

clinatiōis appellatiua hn̄t duplicem gtm̄. vnum latinū ⁊ alterꝫ grecum i as vt familię vel familias. Et dıͨt Priſcian⁹ qͦd paterfamilias pt triplicit̄ cōponi. Primo cum gtō greco vt dcm̄ eſt. Secūdo cum gtō ſingulari latino. vt pater familię. Tercio cum gtō plī. vt paterfamiliaꝝ. ⁊ hoc pro eodem ſignificato. ⁊ eodem modo pn̄t cōponi li materfamilias ⁊ filiuſfamilias. vt materfamilias. vel materfamiliarum. vel materfamilię. filiuſfamilias. filiuſfamilię. vel filiuſfamiliarum.

Si componātur obliqui non variantur

Hec eſt tercia regl'a. Noīa cōpoſita ex duob⁹ obliquis manēt indeclinabilia. vt officipdi. tibiſoli. huiōi. eiuſmodi. eiuſcemodi. huiuſcemodi. et compoſitio iſtoꝝ duorum obliquoꝝ. frequētius fit in gtō ⁊ dtō. In gtīo. Hic attēde ſcdm Priſcianū. Omnia pnomia quoꝝ vltima littera eſt s ī gtō. poſſūt componi cum iſto gtō modi. vt huiōi. iſtiuſmodi. illiuſmodi. Sciēdum pro vocabulis Juſiurādum eſt iuramētum preſtitū. Malumgranatum een appel van garnaten. Malumpunicum eyn appel vā aranien. Urbiſprefectus eyn voghet. Sanctimonialis virgo deo dicata. Officiperdi. teutonice. verloren coſt

De declinatione patronymicoꝝ.

Patronymica dat tibi declinatio prima
Que dantur marib⁹ et in es rectum faciemus
Am quartus caſus aut en. gerit e vel a quintus
Et reperitur in es. Si quartus in en reperitur
Ablti᷒ in e vel in a. nec cetera muta

Hic intēdit determinare de declinatiōe nominum pāonymicoꝝ dicēs pmo ſic. nomia in es termiata ſunt maſculini gn̄is ⁊ pme declinatiōis. et eorum declinatio ſatis ptꝫ in textu. Hic nota ꝙ nomen patronymicū eſt nomē deſcēdens a pprijs nominib⁹ patrum vel auoꝝ. ⁊ ſcat cum gtō ſui pmitiui filium vel nepotem. filiam l' neptem. Pāonymica em̄ maſculini gn̄is ſcāt filium vel nepotem ſꝫ femi ge. filiā vel neptem. vt pamides. priami fili⁹ vel nepos Sꝫ priamis filia vel neptis priami. Sciēdum Cuncta pāonymica ſunt gn̄is maſculi vel femi In es em̄ maſculini. In is vero as ⁊ ne femi gn̄is. Et ſm latinos ſolum quattuor ſunt terminatiōes nominum patronymicoꝝ ſcꝫ es. is. ne ⁊ as. ⁊ de his pſequit̄ Alex. p ordinem. ſed ſm grecos adhuc inueniūtur due terminatiōes patronymicoꝝ maſculi gn̄is ſcꝫ on ⁊ os. De on pelidon. pro pelides id eſt pelei filius. Exemplum de os. pirrhadios id eſt filius vl' nepos pirrhi. Et iſta plerumqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

in adios terminãtur. ¶ Sciẽdum ſecũdo ſm Priſcianũ. nomĩa patronymica ſunt appellatiue qualitatis ⁊ hñt plˀem numeꝝ. Et ſubiungit idẽ ꝙ latini qñqꝫ (imo vt in pluralibꝰ) vtuntur loco noim p̃ronymicoꝝ. vel poſſeſſiuis. vel cognomibꝰ familiaꝝ. De poſſeſſiuis. Scipio Emilianus pro Emilij filiꝰ Octauianus Ceſar ꝓ octauiani filiꝰ Aeneas ſiluiꝰ idest Siluij filiꝰ. Exemplum de familia. Marcus Corneliꝰ id eſt de familia Cornelioꝝ Marcus Marcellꝰ. i. de familia marcelloꝝ. Sic patꝫ ex dicto Priſciani. ꝙ ꝓ eodem poſſumꝰ vti vel poſſeſſiuo. vel noĩe familię. vel nomĩe patronymico vt poſſumꝰ dicere. Aeneas Siluiꝰ vel Siluiades. et ſignificãt p̃ronymica maſculini gñis totam genealogiam maſculĩ ſexꝰ Et foeĩ gñis p̃ronymica genealogiam foeĩ ſexꝰ Priamidę ſunt filij p̃ami vel filij filioꝝ vel filiarum priami. Genealogia dr̃ generatiõis ſeries. nam compõnit̃ ex geneas gñationis ⁊ logia ſermo. ¶ Sciẽdum tercio ꝙ p̃ronymica ſm Priſcianũ habent formationẽ ⁊ deſcẽſum vnum ꝓprium. et ſic deſcendũt a ꝓprijs nomibus patrum vel auoꝝ. alter deſcẽſ[us] eſt abuſiuꝰ. ⁊ impropriꝰ. ⁊ ſic deſcendũt etiam a matribꝰ. ab auis maternis a regibus ſiue cõditoribꝰ et a fratribꝰ. Exemplum de formatis a matribꝰ Iliades. i. Ilię filiꝰ Lathonides. i. lathonidę filiꝰ ſcꝫ Apollo. Exemplum de auis maternis. Athlanthiades. i. athlãthis natę filiꝰ ſcꝫ mercuriꝰ inachides. i. filiꝰ filię inachi. Vñ Inachꝰ fuit pater Iouis primꝰ qui apud argiuos regnauit. cui Phreoneus ſucceſſit. hic a ſe fluuiũ inachum noiauit. qui argolicum ꝑſecat tractum. ⁊ ab inacho inachiꝰ a um deriuat̃. dicente Virgilio libro geor. Inachię Iuno peſtem mediata iuuencę. Item idem inachias veniſſe ad vrbes dardanꝰ. Inachis p̃ronymicum eſt foeĩm deductum ab Inacho. Naꝫ ſic pꝫ Io. filia inachi cognominat̃ ⁊ facit ĩ genitiuo inachidos. Vñ Martial̃. Nec petit inachidos limina ne futuat. Exemplũ de formatis a regibꝰ ſiue cõditoribꝰ Theſidę a rege Cecropidę a Cõditore. ⁊ ſunt Atheniẽſes. Aliud exemplum Aeneade a rege Rhomulidę a cõditore. ⁊ ſunt Romani. Exemplum de formatis a fratribus phoetõtiades. ⁊ licẽtia poetica dixit Priſcianꝰ. phoetondides ꝙ hoc inueniat̃ ptꝫ apud Virgilium. Tum phoetõdiades muſco circundat amarę Corticis. Pręt̃ illas abuſiuas formatiões formant̃ ſm alios grammaticos quãdoqꝫ a nomibꝰ ciuitatum. Coloniades. i. viri coloniẽſes. qñqꝫ ab alijs appellatiuis. vt a Flamẽ flamides. i. filiꝰ flamis. ¶ Sciẽduꝫ quarto ꝓ formatiõe patronymicoꝝ in es. ꝙ p̃ronymica in es formant̃ a noibus ꝓprijs p̃mę ſecũdę vel tercię declinatiõis. Si a p̃ma tũc formant̃ a gtõ ſingulari mutãdo ae diphthõgon ĩ a. et addendo des. vt Aeneas ęneas facit ęneades. Pelias pelię peliades Menecias meneciades Anchiſes anchiſiades. Inuenit̃ tamen ꝑ corruptionem quãdoqꝫ Anchiſides. Si for-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

mātur a nomibꝰ ſecūde declinatiōis, hoc eſt tripl'r. Vel talia nomia hn̄t duplicem ij in gtō. ⁊ tūc poſteriorem lrām i mutāt in a. vt Virgiliꝰ virgilij. ꝟgiliades. vel gtūs habet i ſolam ⁊ tūc corripiť ⁊ addiť des. vt Priamus priami priamides. Vel habet ei per diphthōgon. ⁊ tūc debet mutari ei in i ꝓductam. vt Tydeus tydei. facit tytides. mutādo d in t. Peleus pelei pelides. Et iſta formatio eſt vera de nomibꝰ in eus termiātis ꝑ vnam ſyllabam. q2 ſi aliter. habebūt ades. Si fuerint tercię declinatiōis tūc ſimpliciter addunt des ad dtūm. vt Joannes ioānides Hector hectorides.
¶ Sciēdum quinto. ꝙ ſm̄ Priſcianū. Patronymica quattuor modis irregulariter formātur Primo additiōe vt Atlanthiades. Secūdo ſubtractiōe lrę. vt Aeneides ꝓ eneades Scipiades pro ſcipionides. Deucalides ꝓ deucalionides. Tercio mutatiōe. vt Tytides pro tydides. Quarto quātitate Codrides. in quo penultima cauſa metri ꝓduciť. quę naturaliť eſſet corripiēda. q2 omnia patronymica in des corripiūt penultimā. demptis illis quę formātur a nominibꝰ habētibus ei in gtō ſingulari. quia illa ſemper producūt i ante des. ¶ Preterea ſciēdum quod q̄uis declinatio patronymicoꝝ in des ſatis pateat. tamen ſcd̄m quoſdam autores habent quadruplicem accūm. ſc3 dam. dan. den vel da. Et ſicut dicit Priſcianꝰ. Omnia nomina patronymica ſunt gręca. ⁊ ſic habēt a ꝑ regulam (Quinetiam multa. Et habēt e in abltō. quę indifferēter corripiť vel ꝓduciť. Item gtūs pluralis ſcd̄m Priſcianum. plerumq3 ſyncopatur. vt priamidum pro priamidaꝝ

¶ De patronymicis fœminini generis

Tercia foeminea tibi patronymica format
Is recto p̄bens gtūs erit ſibi creſcens
Isq3 vel os faciet. a vel em quartꝰ tibi p̄bet
Quintus i ſeruabit. ſed rectum non ſuperabit
E ſolam ſextus tenet eſq3 vel as reperimos
Plurali quarto nil plus p̄ter metra muto

¶ Hic docet declinare nomia p̄ronymica foei gn̄is dicēs. ꝙ p̄ronymica noia foei ge. ſunt tercię declinatiōis. ⁊ ꝑmo docet declinare patronymica foei gn̄is in is termiata. quoꝝ declinatio ſatis pt3 in textu ¶ Hic nota ꝙ patronymica foei gn̄is nō modo ſcant filiam vel neptim alicuiꝰ. ſed etiā perſonam. vt Herodias ab vxore herodis. ¶ Sciēdu3 ꝑmo ꝙ de formatione noim patronymicoꝝ in is ſcd̄m Priſcianum duę ponūtur regulę. quia dupl'r formātur a nominibꝰ patronymicis maſculini generis Vna

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

regula eſt. Omnia nomina patronymica maſculina in des quę i longam
ante des habēt formāt de ſe nomina patronymica in eis terminata per di
uerſas ſyllabas per figuram Syngreſim. Exemplum vt a pelides venit
peleis a theſides venit theſeis. ab Achillides venit achilleis. A tytides ve
nit tydeis. ꝛ producit vſu illa vocalis e ante is. ¶ Hic nota qđ iſta noia
in is terminata quādoqꝫ nō ſunt patronymica. ſed ꝓpria librorū. Vt ęne
is ęneidis eſt liber virgilij de geſtis ęnee Achilleis achilleidis eſt liber de
geſtis achillis. Alexandreis liber de geſtis Alexandri magni. ꝛ ſic adhuc
libri poſſunt inſcribi: Et ſub hac ſignificatiōe ſępe ſolent autores allegare
vt hoc dicit Virgiliꝰ primo ęneidos. Statius in Achilleidę Galterꝰ in
Alexandreide. Et habent iſta nomina librorum eandem declinationem
quam habent patronymica. Et ſcđm iſtum modum. Ab omni ꝓpo no-
mine viri pt formari nomē libri in eis qui geſta illiꝰ viri in ſe cōtinet. Al-
tera regula de formatiōe patronymicorū in is talis eſt. Omnia nomia pa
tronymica in des formāt de ſe patronymicū in is per illiꝰ ſyllabę deſynco
pationem. Exemplum vt priamides. Remouēdo de fit priamis. A dar-
danides remouendo de fit dardanis. ꝛ ſic de alijs. Et intelligit hęc regula
dūmodo patronymicum in des a ān des nō habuerit. qꝛ ſi ſic non format
patronymicū fœi generis in is. ſed in as terminatum. vt a Meneciades
menecias. ab herodiades herodias. ¶ Sciēdum ſecūdo quod ille textus
(nil plus pter metra muto) principalit refertur ad illas terminatiōes ac-
cuſatiui as et es q̄ ponūtur in metro ꝓcedenti. qꝛ ſcđm latinos noia tercię
declinatiōis ſemꝑ in ntō accō ꝛ vtō. in es ꝓductā terminātur. vt dt Do-
natꝰ. ſed nomia pronymica ponūt as et es ad placitū. ergo mutāt metra
vt etiam Alexāder in tercia pte. Et iſta nomina duplicāt accūm pluralē
quia duplicāt accūm ſingularem. vt dt Priſcianꝰ in quadam regula qđ
omnia nomina duplicātia accūm ſingularem, duplicāt accūm pluralem
¶ Sciendum tercio quod multa nomina inueniūtur gręca in is q̄ decli
nātur vt patronymica in is. qꝫuis nō ſunt patronymica Habent eīn is ꝛ
os per creſcētiam in gtō. em et a in accō. i in vtō. es ꝛ as in accuſatiuo pl'i
ad placitum correptam vel productā Vt ſunt nomina gentilia in is ꝛc.
quę ibi poſita ſunt (Egidis atqꝫ notes)

Interdum per ias hęc patronymica formas
As breuis in recto. dat adis vel ados gtō
Em vel a dat quartꝰ. in e fit tantūmodo ſextꝰ
Dans reliquos terna. nil mutat in his niſi metra
More vides greci. tamen s quinto remoueri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Sūma breuiter eſt Nomia pronymica in as declinātur p omnia ſicut
pronymica in is. ꝛ eādem habēt variationem in quātitate. ꝛ hñt es vl' as
in accō plī. pter ꝙ pronymica in is habēt i in vtō. ꝛ pronymica in as hñt
a p depoſitionē vltime lrē a ntō more greco. vt Menecias menecia in vo
catiuo. Et nota ꝙ nomia pronymica in as formant a noib⁹ pronymicis
maſculini gñis termiatis in des hñtib⁹ a ante des p depōnem illi⁹ ſyllabe
de. vt a Meneciades venit menecias. vt ſatis dcm̄ eſt. Hic tñ aīaduerte.
ꝙ herodias venit a nomie herodiades. vel herodius dij. qꝛ ſm Priſcianū
pro eodem dicitur herodes vel herodi⁹. Sꝫ ab herodes venit herodides.
¶ Sciēdum ꝙ ſm Priſcianum pronymica in as. nō ſolum accm̄ plu-
ralem cōtra morem alioꝝ noim ad placitum ponūt. ſed etiam vtūm. qꝛ il
lam vocalem pducūt. Et ſilr nomia pronymica in is corripiūt illam vo
calem i in vtō ꝯtra morem alioꝝ noim. ¶ Sciēdum ſecūdo. ꝙ ſm Pri-
ſcianū inueniūtur nomia greca q̄ per omnia ſunt ſilia in declinatiōe patro
nymicis in as. ꝛ hoc tam ad declinatinnē q̄ꝫ ad quātitatem. Exemplum
vt tyberias. olympias. ꝛ huiuſmodi nomina tangit Alexāder implicite.
cum dicit (genitiu⁹ grecus os addit)

Ne plerisqꝫ damus quibes e normam ſociamus
Cum dedit e grecus rectus. tenet es gtūs
Em dat et en quartus. reliquos recto ſociamus

¶ Hic docet declinare noīa pronymica in ne. q̄ declinātur ſicut noīs gre
ca in e. Exemplū de grecis. vt pēthecoſte. paſceue. magdalene. helene. tiſ-
be. liſbe ꝛc̄. qꝛ declinatio ſatis ptꝫ in textu. ¶ Sciēdum ꝙ pronymica i
ne. ſemp formant a noib⁹ pprijs. ꝛ ſm duplicem modum; qꝛ vel gtūs p
prij nois hꝫ ij duplicē. vel i ſimplicē. aut ei. ſi ij duplicē; tūc mutant poſte
ri⁹ i in o pducctam. vt Criſius criſij. Jn̄ criſione. vigilione. Si ſimplicem
tūc addūt ne. vt Adraſtus adraſti. adraſtine. Item ſi ei mutāt ei in i lon-
gam. ꝛ addūt ne. vt Nereus. nerei. nerine. Thezeus. thezei. thezine Ty
deus tydei tydine. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ pronymica in e greca ī e apud
nos ſunt tercie declinatiōis. ſed aqud grecos ſunt pme. ¶ Itē ſunt q̄daꝫ
greca in e. que etiam inueniūtur termiari in a p eodem vt magdalene vel
magdalena. helene vel helena. ꝛ ſic multa mulieꝝ propa. ſilr multa figura
rum nomia in e. Vt Siſtole vel ſiſtola. Apocope vel apocopa Synco-
pe vel ſyncopa. ¶ Vocabula infra patebunt

Cum greci rectus tenet os par eſt gtūs
Vel dat op grecus. melos melop tibi teſtis
Quartus on os quintus o tercius atqꝫ ſupremus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Hic ꝯſ̄r vult docē de quibuſdam nomib⁹ grecis in os. quoꝝ declina-
tio ſatis ptȝ in textu. vt kyrios. agios. theos. athanatos. ¶ Sciendum
ꝙ iſta nomīa greca in os ſunt in duplici dr̄ia. Quedam em̄ ſunt apd̄ nos
om̄o indeclinabilia. vt pathmos ⁊ eſt inſula. q̄dam ſc̄do declinātur tā apd̄
grecos q̄ȝ apud latinos. Et de illis talis ſolet dari reg̾la. Omnia nomīa
greca in os termīata indr̄nter declinant̄ ſub os. vt d̄r text⁹. vel manēt ide-
clinabilia. ⁊ etiam ſub terminatiōe vs in latinam declinationē trāſmutā-
tur. vt Melos indeclinabile ex toto. vel Melos meloy. vl̾ Melos meli
Et iſta nomīa ſub os latin⁹ raro declinat. imo poti⁹ in nr̄is ſcripturis ide-
clinabilit̄ inueniūtur. Vn̄ per hāc regulam inuenit̄ in hymno. Te depca
mur agie. Ibi agie eſt vtūs hui⁹ agios. Hic nota ꝑ hanc regulam p̄t ſolui
cauillatio int̄ Joānem de garlādia et Alexandꝛ. qꝛ Joānes de garlandia
ponit melos indeclinabiliter dans hec metra. In neutro genere tria noīa
ſunt ſine flexu. vt Chaos atqȝ melos archos ſociabit̄ iſtis. Sed hoc quo
ad latinos. ſm̄ ſc̄do grecos declinant̄. vt habet lr̄a. ¶ Sciēdum ꝙ hoc no
mē Melos etiam inuenit̄ habere melodis in gtō ſingulari ſm̄ declinatio
nē latinam. Sicut canit̄ in ſequentia. Item y grecū poſt o ſonat v quare
meloy eſt dictio diſſyll̾a. oy em̄ valet on. nō autem eſt dictio triſyllaba

Sepe dat is rectus dat ios uel eos gtūs
Im quartus dabit i quintus neuter ſupabit
Fit quintus recto par declinante latino
Dat geneſis quintum ſimilē ſibi dat gtūm
Is uel eos tenet im quartus reliquiqȝ dabūt i

¶ Hic docē intēdit de nomib⁹ grecis in is. vt Metamoꝛphoſis. Me-
tropolis. Penthapolis. Decapolis. quoꝝ declinatio ſatis ptȝ in textu Hic
nota ꝙ Petr⁹ helie declarat ſentētiam text⁹ dicēs ſic. Greca nomīa in is
ſunt duplicia Quedam em̄ ſunt diſſyllaba. ⁊ illa habēt ios. vt memphis
mēphios. canis canios. ⁊ eſt nomē populi. vt ibi. Stulti facti ſunt ſicut
pꝛincipes canios. Reſis Theſis Thetis ⁊c̄. Quedam ſc̄do ſunt polyſyll̾a
et illa habēt eos. vt Metamoꝛphoſis. metamoꝛphoſeos. Decapol̾. Nea
polis ⁊ cetera compoſita a polis. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ greca nomīa in is
habēt gtūm latinum in is terminatū. ſed p̄ter illum habēt ios vel eos. In
uenit̄ tamē etiam memphitis. ¶ Secundo ſciēdū ꝙ ab aliquib⁹ geneſis
excipit̄ ab illa regula. Sepe dat is rect⁹ ſolum ad vocatiuū. qꝛ habet vtm̄
ſimilem ntō dūtaxat. Alia vero greca in is habēt duplicem vtūm. dicunt
tamē aliqui ꝙ etiam habeat i in vtō. licet raro. ⁊ ſic eſt exemplum regule.
Sepe dat is rect⁹. ⁊ non habet aliam diſcoꝛdātiam ab alijs nominib⁹ re-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

gule niſi in vt̄o Metamorphoſis eſt tráſſormatio A metha qđ eſt trás
et morphoſis mutatio vt ſocij vlixis tráſſormati fuerūt in beſtias. Item
geneſis eſt gn̄atio. Geneſis eſt victoria vel laus. ¶ Sciēdum ꝙ hic ſolet
fieri queſtio quare Alexāder nō determiet de nomibꝰ grecis aliaꝝ termia
tionum. Ad hoc rn̄det ꝙ de grecis aliarum terminationū ſuperiꝰ dictuꝫ
eſt in tercia declinatiōe. ⁊ illa de quibꝰ ibi non dictum eſt raro occurrūt in
noſtro vſu. Inueniūtur tamē quedam in noſtro vſu. Primo nomia gre
ca in as q̄ declinātur ſicut pꝛonymica in as. vt Olympias adis vel ados.
tyberias adis vel ada. de q̄bꝰ dictum eſt priꝰ. ibi Hic breuis as format.
Inueniūtur etiam nomia greca in es. de quibꝰ dicit Priſcianꝰ. Omnia
nomia greca in es lōgam termiata que non creſcūt in gt̄o habent in acc̄o
em vel en. e vel es in vt̄o. In alijs ꝟo caſibus declinant̄ ad morem nomis
latini tercie declinatiōis. vt hoc nomen Achilles in acc̄o hꝫ em vel en. in
vt̄o es vel e. et hoc tāgit Alexāder ibi. Cum dabit es grecus. et de vt̄o ibi.
Es greci longe. Item ſm̄ Priſcianum inueniūtur q̄dam greca in o q̄ ha
bent is vel os in gt̄o. on in acc̄o. o in dt̄o ⁊ ablt̄o. ⁊ intelliḡt de ablt̄o quo
ad latinos. qꝛ greci carent ablt̄o. Exemplum vt Sapho q̄ fuit foemina
Leſbia ⁊ nobilis vates a qua ꝟſus quidam lyrici ſaphici ſunt cognomia-
ti quos illa comperit. De hac Ouidiꝰ in ſecundo de triſtibꝰ Leſbia quid
docuit Sappho niſi amare puellas. Et de remedijs libro ſecūdo inquit.
Me certe Sappho meliorem fecit amice. Et Martialis. Carmina iā
fingi Sappho laudauit amatrix. Cuiꝰ ſane opera ex magna negligentia
omiſſa ſunt. Et iſta nomia in o inquātum habēt is in gt̄o declinātur ꝑ to
tum ad modum nomis latini. Ut apud Uirgilium inuenit̄ Dido dido-
nis vel dido gt̄o didis vel didos. Un̄. Grecꝰ rectus in o dabit os vel is ī
genitiuo. On quarto dabit o quinto quoqꝫ ſexto Erato cloto clio mātho
quoqꝫ Sappho. Et plerumqꝫ talia in o ſunt nomia mulieꝝ. ¶ Hic no
ta ꝙ inueniūtur etiam greca in x termiata ⁊ illa in declinatione nō diſcre-
pant a latinis niſi per duplicem gtūm. ſcꝫ quod habēt is vel os in gt̄o. vt
Strix ſtrigis vel ſtrigos Frix frigis vel frigos Phalanx phalangis vel
phalāgos Thorax thoracis vel thoracos Abax abacis vel abacos ⁊ ſic de
alijs. de quibꝰ dictum eſt in tercia declinatiōe de tytan. Elephas ⁊ omnia
talia hn̄tia duplicem gtm̄ formāt nomē ſecūde decli. in us. vt ſupra.

Dat moyſes moyſi reliquos terne ſociabis
Dat ieſus um quarto reliquis u ſemꝑ habeto

¶ Hic ſubiūgit declinationē iſtoꝝ noim Moyſes et Ieſus (vt ptꝫ in tex
tu) Sciēdum ꝙ Moyſes apud alios inuenit̄ diuerſimode declinatum.
Primo in nt̄o Moyſes. in gt̄o moyſi l' moyſes (ſicut habēt in Joſepho)

In dtĩo moyſi. in accõ moyſem vel moyſen. in vtõ moyſes vel moyſe. vt patuit ibi. Es greci lõgẽ In abltõ moyſe. Secũdo inueniť moſes moſi ꝑ ſyncopam. Item Moyſes dꝛ a moys qd̓ eſt aqua. qꝛ fuit in aqua repertus a filia regis Pharaonis. Ieſus idem eſt qd̓ ſaluatoꝛ.

¶ De declinatiõe pronominum

Eſt declinandi ꝓnomina norma quaterna

¶ Poſtq̃ȝ determiauit de declinatione nominum. Hic vult determinare de declinatiõe ꝓnoim. dicẽs. ꝙ quattuoꝛ ſunt declinatiões in ꝓnomie. Et ſunt ꝓnomina inuẽta. vno modo cauſa cõmoditatis. niſi em̃ pronomina eſſent ſepius oporteret vnum atqȝ idem in orõne repeti. vtputa. Petrꝰ ſedet in ſcholis ⁊ petrꝰ ſcribit. qd̓ eſſet tedioſum. ergo dicemꝰ loco huiõi orationis Petrꝰ ſedet in ſcholis qui ſcribit. ſeu ⁊ ille ſcribit. Altero modo cauſa neceſſitatis. qꝛ vnum nomẽ ſepius repetitum in orõne ſine ꝓnomie generat dubium. Dubitať em̃. an illa nomĩa plura ſignificẽt aut vnam rem necne. Exemplum Priſciani. vt Aiax venit ad Troiam. et aiax foꝛtiter pugnauit. Hic eſt dubium an locutio fiat de eodem Aiace qꝛ duo fuerũt Aiaces. ergo debet dici Aiax venit ad troiam ⁊ idem foꝛtiter pugnauit. Et etiam dꝛ in logica in tractatu de relatiuis. ꝙ relatiua poſita loco antecedentium in ſecũda oratiõe certius ſignificãt q̃ȝ antecedẽtia bis poſita

¶ Sciẽdum ꝙ ſicut dꝛ Priſcianꝰ. Quindecim ſunt ꝓnomĩa ſimplicia apud latinos viſitata que patẽt in Donato. ⁊ dꝛ apud latinos ꝓpter hoc pronomẽ demonſtratiuũ li quod eſt grecum ⁊ demõſtrat dcõnem materialiter poſitam. vt homo currit. li homo eſt ſubiectum. Et dꝛ ſimplicia. plura em̃ ſunt ꝓnomina compoſita. ꝓ quo ſciẽdum ꝙ ꝓnomĩa ꝑmo ꝯponũtur cum hoc aduerbio ecce. vt Eccum. eccam. eccos. eccas. Ellum. ellam. ellos. ellas. Et ſub terminatiõe fe̅ia demonſtrãt foeminas. Vt Eccam id eſt ecce eam. Ellam. ecce illam. Et ſub terminatiõe maſculina demonſtrãt maſculos. vt Eccum id ẽ ecce eum. Ellum. i. ecce illum. Et habent drãm in demonſtratiõe. qꝛ Eccum ſcat rem iuxta nos poſitã. ſȝ Ellum demõſtrat rem lõge a nobis poſitã. ⁊ iõ Eccũ cum ſuis cõdelineis exponiť ꝑ aduerbiũ hic. vt Eccũ petꝝ. i. ecce hic petꝝ. Sed Ellũ cum ſuis cõdeclineis exponiť ꝑ aduerbiũ illic. vt Ellũ petꝝ. i. ecce illic petꝝ. Et iſta ſm̃ ꝑſcianũ ⁊ petꝝ heliẽ ſunt ꝟa ꝓnoĩa qꝛ hñt gña nũeros ⁊ caſus. ¶ Secũdo iſta duo ꝓnoĩa ille ⁊ iſte pñt ꝯponi cũ oibꝰ caſibꝰ hꝰ ꝓnoĩs hic. in q̊ bꝰ c ẽ vltia lr̃a. ꝑter q̃ȝ in dtõ. ⁊ ſꝑ in medio dꝫ poni aſpiratio. i. lr̃a h. qꝛ h̄ ꝓnomẽ hic in ꝑncipio aſpirať. vt ĩ maſculio gñe iſthic iſthoc ab iſthoc In feĩo gñe iſtec iſthãc ab iſthac. In neutro gñe in ſingulari numero in ntõ accõ ⁊ abltõ iſthoc. ſȝ in ntõ ⁊ accõ pluralibꝰ iſthec. Et ſunt ꝓnoĩa. qꝛ qñ

ſunt aduerbia ſcribũtur ſine aſpiratiõe. vt illic iſtic. ¶ Tercio Omnia p
nomia quoꝝ obliqui i c terminãtur componi pñt cum iſta ſyllabica adie
ctiõe cine. vt hiccine. hunccine. hoccine. heccine. haccine. ⁊ in neutro gñe
hoccine. ⁊ ſic excipiꝰ etiam dtũs Et hãc ꝯpõnem etiam hñt cõpoſita iam
dicta iſthiccine. illhiccine ⁊ ſic de alijs. ¶ Quarto Oẽs obliqui huiꝰ pro
nomĩs hic. quoꝝ vltima lr̃a eſt ſ pñt cõponi cum illa ſyllabica adiectione
ce. vt huiuſce. haſce. hiſce. hoſce. q̃ valẽt tm̃. quãtum huiꝰ. has his ⁊c̃. Et
hãc compõnem etiam tenẽt obliqui q̇dam huiꝰ ꝓnoĩs ille illiuſce illoſce.
illiſce illaſce. ⁊ ſcãt id qd̓ primitiua ſua. ſed illa q̃ terminãtur in cine. Pro
niam ſupaddũt. vt heccine fili tua patẽt ꝓmiſſa. Et in Therẽtio. Hoc
cine credibile aut memorabile factũ ꝑ cõtrarium. Ita ſolet hoc aduerbiuꝫ
ſic cõponi. vt Hiccine reꝝ cõditio verſa eſt. Item hec tria ꝓnomia me. te
ſe. cõponi pñt cum ſeipſis. vt meme. tete. ſee. ⁊ importãt diſcretionẽ. Et
hoc ꝓnomẽ tu cum li te. vt tute. i. tumet. ⁊ tu cõponiꝰ cum met interpo
nẽdo tu. vt tutumet ad drãm em̃ huiꝰ v̇bi tumet a tumeo. Et addit Pri
ſcianꝰ ꝙ ꝓnomia deriuatiua etiam componũtur vt iſta ꝓnoĩa ablt̃i caſus
Mea. tua. ſua. nr̃a. vr̃a. aſſumũt hanc ſyllabicam adiectionẽ pte. ⁊ ſcant
vſum vel morem vltra ſcatum ꝑmitiui. Exemplum vt Meapte Tuap
te Suapte Noſtrapte Veſtrapte. Et quãdo ponũtur iſta ꝓnoĩa ſine ca
ſu ponũtur aduerbialiꝰ. ſed cum caſu ſunt ꝓnomia. vt Iſte meapte ꝯſue
tudĩe vel natura viuit cum hoc v̇bo quidem viuo vſum vel morem ipor
tãt. Sꝫ cum alijs ſcãt reciprocationẽ. vt Feci meapte. i. mea ꝓp̃a natu
ra. Exemplum vbi cum adiunctis ponũtur. vt Quedam arbores ſuapte
natura creſcunt. Item iſta quinqꝫ ꝓnomia pñt ꝯponi cum iſta ſyllabica
adiectiõe tim. vt Meatim. tuatim. ſuatim. noſtratim. veſtratim. Sꝫ il
la ꝑ hãc adiectionẽ fiũt aduerbia ⁊ ſcãt vltra rem ꝑmitiui ideoma. i. deter
minãt ideoma. vt Iſte loquiꝰ meatim. nr̃atim. i. meũ vel nr̃m ideoma.

Eſtqꝫ mei vel mis in prima tuiqꝫ ſuiqꝫ
Recto perſone non ſeruit regula prime

¶ Hic enumerat ꝓnomia ꝑme decli. dicẽs. ꝙ tria ſunt ꝓnomia ꝑme de
clinatiõis. ſcꝫ Ego Tu Sui. Et ſubdit ꝙ hoc ꝓnomẽ. Ego irregulariꝰ
declinaꝰ ſiue format ſuos obliq̃s. quare autem ꝓnomẽ dicaꝰ prime decli.
ptꝫ in textu. Dñs q̃ ps. ¶ Hic nota ꝙ hoc ꝓnomẽ Ego declinaꝰ irregu
lariꝰ ad euitãdam coincidẽtiam q̃ eſſet inꝰ ꝓnomẽ Ego. ⁊ ego egonis. dr
etiam egon. De quo Virgiliꝰ in bucolicis. Dic mihi dameta cuiũ pecꝰ an
melibei. Nõ veꝝ egonis nup mihi tradidit egon. ¶ Sciẽdum ꝙ ego
et tu habẽt duplicem gtĩm mei vel mis. tui vel tis. vt in Donato. ſꝫ Sui
vt Priſcianꝰ non hꝫ ſis ad drãm huiꝰ verbi ſis a ſum. Et ponũt hic aliq̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

duplicem dr̄am iſtoꝝ gtōꝝ. quia p mei ⁊ tui volūt quidam φ ſignificatur propꝛa poſſeſſio. ⁊ p mis ⁊ tis aliena. ⁊ hec dr̄a paꝝ fructus affert. Altera vero magis autētica eſt. licet pma inoluerit Nam mei ſcat paſſiue ⁊ mis actiue. Sil'r tui paſſiue ⁊ tis actiue. ⁊ ex iſto ptꝫ dr̄a int̄ odium meum et odium mei. qꝛ odium meum id ē odium quo alium odio. ſed odium mei eſt odium quo odioꝛ ab alio. Et dicūt quidam grammatici φ p iſta. odiū meum poteſt dici odium mis. Sꝫ iam talis locutio nō eſt in vſu. Exemplum vbi mis ponit̄ poſſeſſiue. Clauiculis firmis theos antropos impoſ et irmis. Figoꝛ ab infirmi coſmos delicta patir mi. Item ſm Priſcianuꝫ Ego tu ſui in quibuſdam obliq̄s reciproce ponūtur. vt Ego diligo me. tu te. Sed ſui differt ab alijs duob⁹ quia ſui aliter nō poteſt poni qꝫ reciproce. ⁊ hoc in omnib⁹ caſib⁹. Et dr̄ pnomē tūc reciproce poni quādo refert ſuppoſitum pncipalit̄ agens. vt ille videt ſe. ibi res videns ⁊ res viſa ſcant vnam rem. Iſte miſeret̄ ſui. ibi agēs ⁊ patiēs idem ſcāt. Et ſic de ſimilib⁹ Ex his ſepius fit erroꝛ ponēdo li ſui. vt referat rem aliam a ſuppoſito pncipali. vt ille dedit ſibi centum floꝛenos. dubium eſt ſi per li ſibi alia res a dante intelligat̄ referri. Et ideo Priſcian⁹ inquit cauēdum eſſe ne ſibi p ei ponat̄. ⁊ ecōtrario. vt ſcꝫ ne p illa Petr⁹ fauet ei. dicat̄ fauet ſibi. qꝛ ei ⁊ ſibi diuerſas res impoꝛtant. ¶ Hic nota de pnomie ſui talem regulam. Quā docūqꝫ li ſui vel ei⁹ condeclinium refert̄ ad diuerſa antecedentia. tūc reciproce refert̄ ad perſonam pncipalit̄ agentem vt quilibet diligit diligentem ſe. Et ſi velim⁹ facere relationem ad ans minus pncipale. tunc opoꝛtet φ hoc reciprocum geminēt. vel cum li ipſe componat̄. vt Queſiuit dominus ex petro an ſe vel ſeipm diligēt. nō eſt ibi dubium quin ſe vel ſeipm referat li petꝛ. ¶ Item nota φ ſm Priſcianū. Abltī iſtoꝝ trium pronominū primitiue ſpeciei Ego tu ſui. ſolent cōponi p Anaſtrophā cum illa prepōne cum. vt Mecum. tecū. ſecum. nobiſcū. vobiſcum

Debet ius facere gtūm noꝛma ſecunde
Debes foꝛmare per eam pnomina quinqꝫ

¶ Sūa eſt Pronomia ſecūde decli. habēt ius in gtō ſingulari. ⁊ quinqꝫ ſunt. vt Ille. ipſe. iſte. hic et is. ⁊ intelligēdū eſt qd̄ habeāt ius cōiunctim vel diuiſim. qꝛ ille ipſe iſte hn̄t diuiſim. hic vo ⁊ is hn̄t cōiunctim p vnam ſyllabam I eñ vocalis poſita int̄ duas vocales habet vim ſimplicis ꝯſonātis. Item eſt regula φ nulla ꝯſonās facit ſyll'am per ſe. ergo illa lr̄a I debet ſyllabicari cum vocali ſequēte cum ſit cōſonans. ¶ Sciēdum primo φ iſtoꝝ pnoīm hic et is quis dtī ſm veram artem ſunt monoſyllabi. licet quādoqꝫ p dierefim diuidant̄. dtūs tamē de eis ſemp ponit̄ ſub duab⁹ ſyllabis. ppt̄ hanc interiectionē ey q̄ eſt monoſyll'a. Vn̄ Priſcianus

dat talē regulā. Dis gt̄us in ius format de ſe dt̄m̄ p apocopen deponēdo
us ꝛ erit dt̄us minoꝛ gtō vna ſyll'a. Vn̄ et Alexāder vult dicedo (nomē
ſuberit et Cui coclū ſeruit. Cuiqꝫ ſit articulo. Itē ſub is ꝯphendit com po-
ſitū. idē qd etiam ē ſcdę decli. ꝛ eodem modo declinat. vt ipm is pter q in
ntō deponit s in accō ſingulari maſculini gn̄is ꝛ foci ge. ꝛ in gtō ꝑ l'i mu-
tat m in n. vt eādem eundē eorūdem. in quib⁹ non debet ſcribi m an d Et
extra Donatū li idem hꝫ duplicē dt̄m ꝛ abltūm. vt ſuperi⁹ dictū eſt in ſe
cūda declinatiōe. ¶ Nota q hoc pnomē idē ſm Priſcianū ꝯponit cum
ſeipſo. vt Identidē. interponēdo t lrām. ꝛ mutādo m in n cā euphonię. ꝛ
ſolū ntūs ſm aliqs etiā accūs ſcās tm̄. vt hoc idē. vt mācipiū petri i ſui a-
tū eſt auꝝ ꝛ identidē. factū eſt ꝓfugū. ꝛ ſm aliqs ponit qnqꝫ aduerbialit.

His octo ſpecies primaria dicitur eſſe
Monſtrant et referūt. hęc et quaſi fixa manebūt
Is ſuus ipſe ſui referūt. ſed cętera monſtrāt
Ille refert monſtrat non facit hoc aliud

¶ Poſtqꝫ autoꝛ dixit q tria ſunt pnomia ꝓmę decli. ꝛ quinqꝫ ſcdę. Hic
ſubiungit q illa ſimul ſunt ꝓmitiue ſpeciei. qꝛ a nullo deriuant Deinde dt
q etiam ſunt demōſtratiua vel relatiua. Hic nota q demonſtratio. vt hic
capit eſt rei ſubiecte oculis vel tanqꝫ ſubiecte oculis certa rep ñtatio. Re-
latio vo eſt añ late rei recoꝛdatio. Et ſm Alexandꝛ quattuoꝛ ſunt relati
ua. Is ſuus ipſe ſui. Alia vo ſunt demōſtratiua. Vn̄ Hic ego tuqꝫ meus
noſter. veſter. tu⁹. iſte. nrās ꝛ vr̄as demōſtratiua vocant. Et hoc pnomē
ille eſt demonſtratiuū vel relatiuū. ¶ Sciēdum q ſm Priſcianū relatia
qnqꝫ ponūtur demōſtratiue. ꝛ demōſtratiua relatiue. ſꝫ nō omnia. Et bre
uiter pn̄t relatiua. tūc poni demōſtratiue qn̄ ad ea ſequit relatiuum. vt in
Alexādro (Cōtentis ſuberūt ea q conteta fuerūt) vbi ea ponit demōſtra-
tiue. qꝛ ſequit quę relatiuū. Et hic. Is triūphat q accuſat. vbi is eſt demō
ſtratiuū. Simil r ſępe ſcribit ta res. ea virt⁹. In quib⁹ ponit demōſtratiue.
Et Ergo quidā legūt textum ſic (Monſtrāt ꝛ referunt hęc ꝛ quaſi fixa
manebūt) Is ſuus ipſe ſui referūt. ſed cętera monſtrant. ¶ De demōſtra
tione notāde ſunt duę regulę. quaꝝ vna eſt. qn̄ hic ꝛ is ponūtur ī vna orō
ne. tūc hic demōſtrat vel refert terminū ꝓximioꝛi loco poſitum. Is vo ter
minū poſitum loco remotioꝛi. Exemplū. Petr⁹ cōmiſit homicidiū Pau
lus vo furtum. hic fugā dedit ſcꝫ paul⁹. is vo capt⁹ ſcꝫ Petr⁹. ſic etiam in
telligēdum eſt de obliqs. Et ſili mō iſte ꝛ ille differūt iſte cum pnoie hic
ille cum hoc pnomie is cōuenit. Ex iſta regula ſequit correlarie q aduer-
bia ab his pnomib⁹. deſcēdentia eādem habeāt drām. vt hic ꝛ illic. hinc et

illic. hac ⁊ illac. huc ⁊ illuc. vt Inter vitam monaſticam ⁊ ſecularem nul-
la eſt compatio. qm̄ hic in hac vita ſcꝫ ſeculari nihil ē niſi tumultꝰ. illic ve
ro nulla animi ꝑturbatio eſt extranea ſiue ſecularis. i. in vita monaſtica.
Secūda regula. iſta tria ꝓnomia. Hic. iſte. ⁊ ille cum ſuis cōdeclineis di
uerſimode demonſtrāt ⁊ referūt quippe hic demonſtrāt ꝑſonā de ſe loquē-
tem vel ꝓximam rem ſibi adiacētem. Iſte demōſtrat ꝑſonam ad quā fit
ſermo vel rem remotiorē ſibi adiacētem. ille vero demōſtrat ꝑſonam de qua
fit ſermo vel rem remotiſſimā ſibi adiacētem. vt hec ciuitas. iſta ciuitas.
illa ciuitas. aliam ⁊ aliam faciūt ſentētiam. Nam hec ciuitas ſignificat ciuita
tem in qua ego ſum. iſta vero in qua tu es. illa in qua nec ego nec tu ſumus.
ſed alia ꝑſona de qua fit ſermo. Et eādem drām hñt eoꝝ aduerbia. Hic. il
lic. iſtic. hac illac iſtac. huc illuc iſtuc. hinc illinc iſtinc. Vn̄ Tulliꝰ in ep̄la
Oēs qui iſtinc veniūt dicūt te ſuꝑbiorē factū eſſe iſtinc de loco ſcꝫ in quo
tu es. Itē oēs qui illinc veniūt dicūt inteſtina bella eſſe incoepta. i. qui ve
niūt de illo loco. ¶ Sciēdum ꝓ vocabulꝰ q̈ hic capit̄ multis modis Pri
mo demōſtratiue. vt hic hō. Secūdo ꝓ quidā ⁊ plerūqꝫ in orōne ꝓlepti-
ca. vt ſcholaſticoꝝ hij ꝓficiūt. hi deficiūt. i. q̄dā ꝓficiūt. vel aliqui ⁊ aliqui
deficiūt. Tercio ꝓ talꝰ. vt hec herba creſcit in horto meo. i. talis Quarto ē
articulꝰ. vt hic mgr̄. gtō hꝰ mgr̄i. Quinto ponit̄ aduerbialit̄. vt hic i. ibi.
¶ Item Is inuenit̄ vno mō relatiue ꝓ iſte. ſecūdo ꝓ tantꝰ. vt is meꝰ in
te ē amor. vt ne dum res meas veꝝ ⁊ vitā meā ꝓ te exponerē. vbi li is po
nit̄ ꝓ tantꝰ. Itē ſic etiā dr̄ Ea in te mea ē beneuolētia vt oīa tibi ad vota
cedere deſidero. Itē Is capit̄ ꝓut ē dictio hebraica. ⁊ ſic ē idem qđ vir. In
Iſrael. Itē ipſe vltra alia ꝓnoīa tale hꝫ priuilegiū qđ pt̄ ꝯponi cū ꝓnoīe
cuiuſlibet ꝑſone. Exēplū vt ipſe feci. ipſe feciſti. ipſe fecit. ⁊ facit ꝓnomen
ipſe excluſionē oīm aliaꝝ ꝑſonaꝝ. vt ipſe veniā. i. ego ⁊ nulliꝰ alius Et ſic
etiā ponit̄ in pl'i Ipſi fecimꝰ. ipſi feciſtis. ipſi fecerūt Itē ipſe ponit̄ in pl'i
nūero. ſcꝫ ādo tn̄ vnicū cā honoris Et ob eā cām dr̄ ꝓnomē Epigmaticō
. i. marie ſuppoſitū. qꝛ adiūgi pt̄ cuilibet ꝑſone Aliqn̄ hoc ꝓnomē ipſe cō
poſitū cū alijs ꝓnoībꝰ reijcit ꝯpōnem explicite. ⁊ hꝫ eā implicite. vt Vir
giliꝰ in bucoli. Ille meas errare boues vt cernis ⁊ ipm̄. i. meipm̄ ludere q̄
vellem ⁊c̄. ¶ Hic nota circa lrām. hec ⁊ quaſi fixa manebūt. q̈ autor no
tāter dixit. quaſi. Quia iſta ꝓnomia hñt ſe aliqn̄ vt adiectiua. ⁊ aliqn̄ vt
ſubſtātiua. qꝛ inquantū iungūtur ſubſtātiuis hñt ſe vt adiectiua. vt Iſte
hō. Sꝫ inquantū ponūtur ſine ſubſtātiuo tūc ſunt ſubſtātiua.

Deqꝫ tribus primis ſeptem fit origo ſupinis
Perſonas duplices. hec deſignare videtur
Cum poſſeſſore poſſeſſio ſignificatur

¶ Hic ꝓſequit̃ de ꝓnomib⁹ deriuatiuis. ⁊ facit duo. Primo ponit deri-
uationem iſtoꝝ ꝓnominum deriuatiuoꝝ dicẽs. ꝙ ſeptem ꝓnomia deriua
tiue ſpeciei formãtur a trib⁹ primitiue ſpeciei. Scd̓o d̓r ꝙ illa dicta ꝓno
mina deriuatiua fcãt duplicem poſſeſſionem actiuam ſcʒ ⁊ paſſiuã. Vñ
Priſcian⁹. Cum dico ager me⁹. niſi ſola vna eſt poſſeſſio. ſed ager mei ſer
ui. ibi eſt poſſeſſio duplex qua ego poſſideo ſeruũ ⁊ ſeru⁹ agrum. At quo-
modo iſta ꝓnomia forment̃. ptʒ in Dñs q̃ ps. Sed ſciẽdum ꝙ ſuus po-
teſt iungi gtõ vtriuſqʒ numeri qꝛ venit a gtõ vtriuſqʒ numeri ſui. Exem
plum vt iſte eſt ſuus illi⁹ domin⁹. Iſte eſt ſu⁹ illoꝝ pater. Veſter ꝟo gtĩo
dũtaxat pl'is numeri iungit̃. qꝛ a gtõ pl'i veſtri format̃ etiam noſter a gtõ
plurali. ſed me⁹ ⁊ tu⁹ a gtõ ſrĩ tm̃. Item nota ꝙ q̃uis ſuus ponat̃ in ſin-
gulari numero. tamẽ implicite eſt vtriuſqʒ numeri. vt Scholaris diligit
magiſtrum ſuũ. ibi eſt ſingularis numeri Scholares diligũt magiſtrum
ſuũ. virtualit̃ eſt pl'is numeri. Cui dicito etiam teutonicum idẽ ma cor-
reſpõdet. Et ex dicto orit̃ illud qd̓ vulgo d̓r. In quolibet poſſeſſiuo intel-
ligit̃ gtũs ꝑmitiui. vt ager me⁹. i. ager mei. nõ tamen ſemꝑ eſt eadem ſnĩa
vt ptʒ qꝛ poſſeſſiuũ fcat actiue. ⁊ gtũs ꝑmitiui paſſiue. et multum refert
dicere. Amor me⁹ ⁊ amor mei. qꝛ amor me⁹ quo ego alium amo actiue.
Sʒ amor mei quo ego ab alio amor. Item nota ꝙ ex regula. q̃ eſt q̄uin q̃-
libet poſſeſſiuo intelligit̃ gtũs ꝑmitiui. ſequũtur q̃dam correlaria. Vnuʒ
eſt ꝙ inter poſſeſſiuũ ⁊ quemcũqʒ alium caſum p̄t mediare cõiunctio. vt
meo auxilio ⁊ petri viciſti. Item Therẽti⁹. meo p̄ſidio atqʒ hoſpitis res
eſt in vado. ſil'r etiam p̄t mediare aduerbium ſil'itudis. vt renouabit̃ iuuẽ
tus tua ſicut ceruoꝝ. Et intelligit̃ iſtud correlarium ſic ꝙ gtũs copulatur
ad poſſeſſiuum in quocumqʒ caſu ipſum fuerit poſitum. Exemplum de
nominatiuo filius meus, ⁊ ioannis philoſophantur. Exemplum de gtõ.
Iſte ager eſt mei patris et vicini. Exemplũ de dtõ. Fauco filio tuo ⁊ ioã-
nis. De accõ. Diligo filium tuũ ⁊ ioãnis. Exemplum de vtõ. O noſter ⁊
fr̃is amice veni. Exemplum de abltõ. Meo auxilio et ioãnis petr⁹ eſt li-
bert⁹. ¶ Alteꝝ correlarium qd̓ ſequit̃ eſt qd̓ ad interrogatiuũ de poſſeſ-
ſiõe p̄t fieri rñſio in caſu ſimili vel diſſimili. vt Cui⁹ eſt ager: rñdet̃ me⁹ vel
illoꝝ. Tercium qd̓ ad poſſeſſiuũ poteſt fieri relatio ſub diſcõueniẽtia acci
dentium. vt q̇s audet repꝛehendere mea ꝟba qui ſum ꝑnceps patrię. Quar
tum ꝙ ipm̃ poſſeſſiuũ poteſt ſibi aſſumẽ ſbm̃ ſub diſcõueniẽtia gñis. nu-
meri. ⁊ caſus. vt ſu⁹ illoꝝ amor in nos ſumm⁹ eſſe videt̃. nõ tamẽ quilibʒ
gtũs p̄t adiũgi illis poſſeſſiuis. Sʒ iſti ꝑmo vni⁹ ſolius ipſi⁹. Secundo
gtĩ ꝑticipioꝝ. Tercio oẽs gtĩ. ⁊ hoc rõne ꝟboꝝ impſonalium. Vt Mea
vni⁹ opa reſpublica liberata eſt. Tua ſoli⁹ diligẽtia hãc rem cõſequi cõfi-
do. Tuam ipſi⁹ aiam ꝑtrãſibit gladi⁹. mea ſtudentis opa hęc ſunt. Et in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Boetio. Solātur moeſti nūc mea fata ſenis. Mea ꝛ ioānis int̄eſt. Preterea nota ꝙ ſicut dr̄ Priſcianꝰ. Suus p̄mo accipit̄ poſſeſſiue. Secūdo diſcretiue. ꝛ ſic ſolet addi gtō poſſeſſiōis cā diſcretiōis vel ſignificātie faciende vt Suus eſt ceſaris mos. i. eiꝰ mos ꝛ nō alteriꝰ Tercio ponit̄ ꝓ cuiuſcūqꝫ ꝑpo. vt Suus Ticij filiꝰ heres teſtamēto cōſtitutꝰ eſt. ſuus. i. ꝓpriꝰ. ¶ Hic addit Priſcianꝰ ꝙ aliqua poſſeſſiua qn̄qꝫ etiā ponūtur ꝓ libero ꝛ ꝑpo. vt apud Horatiū. Vindicta poſtq̄ꝫ meus a p̄tore receſſi. Ibi meꝰ id eſt liber. Et dr̄ frequēter. ego nō ſum meꝰ

Formās quis vel qui donato crede minori

¶ Hic oſtēdit declinationē nomis quis vel qui remittēs nos ad Donatum minorem. ¶ Hic nota ꝙ quis accipit̄ int̄rogatiue quādoqꝫ. Vt q̇s es tu. Quādoqꝫ infinite hoc eſt incerte. vt Neſcio q̇s ſis. Sꝫ relatiue capit̄ ſolum in dtō ꝛ abltō pl'i. Vn̄ Virgiliꝰ. Quis ante ora patꝝ atqꝫ altaqꝫ moenia troię. Cōtigit oppetere. Quis id eſt quibꝰ. Item qui capit̄ ſex modis. Primo relatiue. vt ſortes currit qui mouet̄. Secūdo int̄rogatiue. ꝛ hoc in pl'i numero. vt Qui ſunt hi. Tercio infinite. vt qui tyrānum interfecerit p̄miūm habebit. Quarto ꝓ qualis. Vt in Therētio. Nunc permeno te oſtēdas qui vir ſies ꝓ ſis. ibi qui accipit̄ ꝓ qualis. Quinto ꝓ quomodo vel qualiter Vt apud Therētium. qui hoc fieri poteſt id ē qualiter. Sexto ponit̄ pro etiam ſeu ꝓ certe. ſed tūc adiungit̄ huic cōiunctioni adulatorie. At in Boetio. Atqui ſentio inquam. ¶ Sciēdum ꝙ q̇s et qui habēt diuerſa cōpoſita. Vt ptꝫ in his vſibꝰ. Cum q̇s nāqꝫ piam ſine quo cōiunge putas quā; Dam vis cūqꝫ libet qui ſine quis retinet. Cōpoſita quidem ad longum patēt in dictis ſecūdę partis de quis ꝛ qui. ibi. (Quis qualis quātus) ¶ Nota tamē vnam regulam q̄ eſt ꝙ ꝯpoſita a quis q̄ retinēt in fine quis hn̄t in ntō ſingl'ari fꝫei gn̄is. ꝛ in ntō ꝛ in accō pl'is numeri neutri gn̄is. qua reliqua vꝫo dūmodo q̇s ponit̄ in p̄ncipio vl' qui hn̄t quę Siquis ſiqua Nequis nequa Aliquis aliqua.

Tercia ꝑ primā fit nomis atqꝫ ſecūdam
Has tres diſtinguit donatus ſufficiētey

¶ Hic vult determiare de declinatiōe ꝓnominum poſſeſſiuoꝝ dicēs ꝙ ꝓnomia poſſeſſiua ſunt p̄mę ꝛ ſcdę decli. nomis. Vn̄ in foeino gn̄e declinātur ꝑ primam declinationē nomis. ſꝫ in maſculino gn̄e ꝛ in neutro ꝑ ſecūdam declinationē nomis. Et hoc ē ꝙ autoꝛ dr̄ ꝙ tercia declinatio ꝓnois ptꝫ ꝑ primam ꝛ ſecūdam declinationē nomis. Ex regula elicit̄ vnum ꝙ pronomia in e obliqui caſus. ꝛ nti pl'is numeri ꝓducūtur. Exceptis ille ipſe iſte ntis ſingularibꝰ. Btūs em̄ terminat̄ in e ꝓductam. Arguit̄ ex dictis ſequit̄ ꝙ meꝰ haberet mee in vtō. qꝛ ſcdę declinatiōis nomia mutant

vs in e. Dicendum ꝙ me⁹ hꝫ mi nō mee. qꝛ olim dicebaꝫ mius qđ forma
bat mi in vtō ꝑ depoſitionē ſyllabe us. qui vtūs adhuc ē in vſu. Inueniꝫ
nihilominꝰ meus in vtō ꝑ antitheſim. vt popule meꝰ. Sed vtūs mi eſt
vſitatioꝛ. Arguiꝫ mi inueniꝫ in femīo gn̄e in vtō. Unde dt Salomō ad
matrē ſuam. Mater mi qđ petis. Silr in libro Ruth. Mi filia reuertē
Dicēdum ꝙ aliqui hoc dupl'r ſoluūt aut dicunt ibi ꝙ mi eſt antiquus ge
nitiuꝰ ꝓ mis. ⁊ poſſit iungi mi ſubſtātiuo in quolibet gn̄e numero ⁊ caſu.
ſicut ille gtūs mis. vt dictum eſt declināt autem ſic. Ego mei mi vel mis
Aut dicūt ꝙ li mi ſit interiectio blandientis. ⁊ ꝙ poſſit poni cum ſubſtā-
tiuo cuiuſlibet generis numeri ⁊ caſus.

Quarta quidem terne par debet nominis eſſe

¶ Hic docet declinare ꝓnomia quarte decli. q̄ debēt declinari ſicut nomi
na tcie decli. in as terminata. ⁊ ſunt tm̄ duo vſitata ſcꝫ nrās ⁊ vrās tuas
vero ⁊ ſuas nō ſunt vſitata. alioqn̄ eſſent plura ꝓnomia quā quindecim.
qđ eſt ꝯtra oēs cōmunes grāmaticos. ¶ Sciendum p̄mo ꝙ iſta ꝓnoia
ſunt gn̄is ꝯis. ⁊ pn̄t adiūgi nomibꝰ ſubſtātiuis. vt nrās vir mulier māci
piū. Vn̄ Tulliꝰ. Putares ne vnqꝫ vt mihi v̄ba deeſſent. nō ſolū iſta ora
toria. ſꝫ etiam hec leuia noſtratia. Ex eodem exēplo ptꝫ ꝙ nrās ⁊ vrās nō
ſolum ꝯnotāt gentem patriā ſectam vel opinionē. ſꝫ etiā rem ſeu adiacēs
ipſiꝰ gentis vel patrie. vt nrātia v̄ba. Item Dia vrātia pecora a nrātibꝰ
militibꝰ heſterno die abacta ſunt. Itē Signāt nrās vrās p̄mo gentē no
ſtre patrie vel nationis. Secūdo hoies nre ꝑtis vel nrāꝝ partiū. noſtre
ſecte vel opionis. Et ſilr dicendū eſt de cuias qđ q̄rit de gēte de opione vł
de patria dupl'r. vno mō ſe ſolo vt cuias es. altero mō cum accō gētis vel
patrie ſociato ſibi. vt cuias gentē es tu. cuias patriā es. cuias ſectā. cuias
opinionē. Tercio mō facimꝰ q̄ſtionē cum ntō vel cū alio caſu ſibi ſili. Ut
cuias phūs es tu. Cuiates philoſophi vos eſtis Stoici an Academici.
an Peripatetici. an nrātes epicurei. Sic etiā ad hoc introgatiuū pt fieri
rn̄ſio quattuoꝛ modis. vno mō ꝑ hec ſola gentilia nrās ⁊ vrās. vt Cuias
es tu. ſum vrās. Secūdo mediāte accō gentē patriam ſectā vel opinionē
vt ſum vrās gentē patriam vel ciuitatē ſectā vel opinionē Tercio ꝑ ntm̄
et hoc qn̄ queſtio fit in ntō. vt ſum vrās phūs. ſumꝰ vrātes phi. Quarto
poteſt fieri rn̄ſio dimiſſis ꝓnoibꝰ ꝑ alia noia gentilia. vt ſi q̄raꝫ Cuias es
tu. pt rn̄deri teutonicꝰ gentē Colonieſis ciuitatē ¶ Sciēdum deniqꝫ qđ
nrās vrās cuias nti caſus ſingularis numeri differunt a nrās vrās cuias
acci caſus plis numeri p̄mo ſignificatōe. qꝛ inquantū ſunt acci caſus pn̄t
ſtare vt ꝑcēt poſſeſſionē cuiſlibet rei. vt vrās muliēs. vrās filias ſed inquā
tum gētilia hoc nō faciūt. Secūdo differūt accētu. qꝛ in quātum ſunt gē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

tilia in fine acuũtur.ſʒ inquantũ accĩ caſus in ꝑncipio acuũtur.qd̓ etiã ꝓ-
uãt poete.¶ Cui⁹ cauſa ſolet dari.qꝛ ſm Priſcianũ oĩa gẽtilia ſiue noĩa.ſiue
ꝓnoĩa olim termĩabant in atis ꝛ ĩ ate.ꝛ nũc ꝑ ſyncopã terminãtur in as
et recuperãt illud in tꝑib⁹.qd̓ amiſerũt in ſyllabis.Qd̓ aũt olim termĩa-
bant in atis.ptʒ ꝑ Alexandꝛ qui dt.Que ſunt cõciſa.

¶ Finit Primum capitulum

¶ Capitulum Secundũ de heteroclitis

HEc tibi ſignabis q̃ declinans variabis

¶ Iſtud eſt ſecũdum caplm in q̃ autoꝛ docet de noib⁹ heterocli-
tis ꝛ heterogeneis Nomen autẽ heteroclitũ id dꝛ qd̓ alterne de-
clinatꝛ heteroclitũ enĩ grece latine eſt alterne declinatũ.Ex heteros ꝛ clitõ
qd̓ eſt declinatũ Heteron idem eſt qd̓ alterꝛ vel reliquũ.ꝛ componitꝛ cum
gen⁹.vñ heterogen⁹ vel heterogeneus.i.alteri⁹ gñis.¶ Sciẽdum ꝑmo
qd̓ quintuplicia ſunt noĩa heteroclita.q̃dam enĩ gñe ꝛ ſunt heterogenea.
vt Celũ.Quedã declinatione.vt vas vaſis.q̃dã gñe ꝛ declinatiõe q̃ ſunt
heteroclita.ꝛ heterogenea.vt Epulũ.Quedã irregularitate declinatiõis
vt Juppiter Jouis.Quedã ꝓlatiõe.vt Ops.¶ Secũdo ſciẽdum ꝑ er-
roꝛe fugiẽdo q̃ ſepe fit in oꝛdinatiõe hoꝝ verſuũ ſequentiũ qd̓ hec recta eſt
oꝛdinatio cõtenta hoc ꝟſiculo Paſcua poſt epulũ loca coelũ carbaſus oꝛ-
do eſt.cui⁹ intellectũ ſic intellige.Primo ponũtur hec quattuoꝛ noĩa Pa-
ſcua Zizania Balneũ Amigdalũ.Dein de eoꝝ oppoſita i declinãdo.ſcʒ de-
liciũ.epulum q̃ dicũtꝛ cum ꝑmis quattuoꝛ heteroclita gñe ꝛ declinatiõe
ſimul.Tercio hec duodecim loc⁹.iocus.balte⁹.tartar⁹.ſibulus.ſupar⁹ ꝛc̃
Quarto ſeptẽ illis oppoſita.vt Coelũ.raſtꝛ.frenũ.clauſtꝛ.que cũ dictis
ſunt heteroclita gñe tm̃.Quito ponũtur hec quattuoꝛ Carbaſus.arbut⁹
altilis.ſupellex q̃ in ſingulari numeri ſunt gñis foeĩ.ꝛ in plĩ generis neu-
tri.vt latius infra patebit de ſingulis

Paſcua ſola datur.ſed paſcua plura dabũtur
Eſt zizania ſunt zizania plura nieqʒ
Balnea dic vel eas ea non prius ſʒ eum das
Sic et amigdola dic la fructus luſqʒ fit arboꝛ

¶ Hic incipit oſtẽdere que nomina ſunt heteroclita ꝛ heterogenea.ꝛ di-
cit ꝙ nomina in textu poſita ſcilicet balnea ꝛ zizania in ſingulari numero
ſunt generis foeminini ꝛ prime declinationis In plurali vero generʒ neu-
tri ꝛ ſecunde declinationis.Et nota ꝙ zizania nomen in ſingulari nume-
ro eſt ꝑme declinatiõis ꝛ foeĩ generis.ꝛ in plurali generis neutri ꝛ ſcd̓e de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

clinatiōis. vt ntō hęc zizania oꝝ vel hę zizanię aꝝ nō heteroclitum. Si/
milit̄ inuenit̄ paſcuę aꝝ. Deinde hoc nomē balneum in ſ̄ri numero eſt ſe/
cūdę declinatiōis ⁊ neutri gn̄is ⁊ in pl̄i numero in quātum ſit heteroclitū
primę decli. ⁊ foei gn̄is. vt ntō hoc balneum balnei. Et pl'r ntō hę balneę.
arum vel in pl'i eſt illius gn̄is ⁊ declinatiōis cui⁹ in ſingulari. vt ⁊ pl'r ntō
hęc balnea oꝝ. Et ſicut hoc nomē balneum ita ⁊ amygdalum declinat̄ vt
ntō hoc amygdalum amygdali. Et pl'r ntō hęc amygdala oꝝ vl' hę amy
gdalę aꝝ. Et circa hoc nomē hn̄t quidam text⁹ (la fruct⁹ luſcꝫ fit arbor)
qđ nō adeo neccārium eſt vt fieri debeat. Notum em̄ eſt ꝙ nomia q̄ ſ̄cant
fructum ſub um. ſ̄cabūt arbores illoꝝ fructuū ſub us. ¶ Sciēdum p̄mo
qđ a quibuſdam ſub hoc nomie zizania cōphendūtur hęc quīqꝫ Adria
Ceraunia Colocaſia Chronica Neomenia Triſtega. De quib⁹ legendo
fies certior. De neomenia habet̄ in Eſaia: Neomenia feſtuꝫ ⁊ ſabbata nō
ferat. De triſtega in Geneſi. Cęnacula ⁊ triſtega facies in ea. De hoc noie
chronica. luce clari⁹ eſt. Dicit̄ em̄ vulgo vt habet̄ in chronicis. ¶ Scien
dum ſecūdo ꝙ q̄dam ſunt nomia iſtis (paſcua zizania) ſil'ia in declinatiōe
ſꝫ p diuerſis ſignificatis. vt ſunt Rhetorica Grāmatica Dialectica Phi
ſica Topica Ethica Analectica. ⁊ cetera ei⁹ gn̄is q̄ in ſingulari ſub foeīo
gn̄e ſciētias ſ̄cāt. ſed in pl'i numero ſub neutro gn̄e libros iſtaꝝ ſcientiarū
¶ Sciēdum tercio ꝑ vocabul'. Paſcua eſt loc⁹ fertilis. nō ſolum grami
num. ſꝫ etiam alioꝝ. vt In loco paſcuę ibi me collocauit. Et ponunt qui
dam drām int̄ paſcua ⁊ pabulum dicētes Pabula da ſociȷ̄s. ſꝫ paſcua nō
niſi brutis. quam ꝑ nihilo habeo. Pabulum quippe nutrimētum ē equo
rum ⁊ alioꝝ brutorum. teutonice. voeder In̄ pabulor aris. voederē of voe
der ꝟghaderē. In̄ magiſter pabuli q̄ diſponit cuiuis pabulum ſ̄m equos
ſuos. ⁊ p eodem d̾r Abatis. Item a nomie paſcua venit poſſeſſiuū paſcu/
us a um. weydich. ad paſcua pertinēs. Zizania oncruyt Et volūt quidā
hęc idem ſignificare zizania lolium. gith. Vn̄ trito dici ꝓuerbio ſolet. nō
perit lolium. Item quod paſcua habet paſcuę in pl'i legit̄ In ꝓpheta. Et
erūt paſcuę in locis vberrimis. Balneum eyn bat. Thermę aꝝ ſunt loca
quę a calētib⁹ aquis aut ipſo ſine aquis fornice igni calefacto lauādi vſi/
b⁹ deputata. teuto. heyte baden natural'r vt in aq̄s. Item amygdala d̾r a
nr̄is nux lōga. Virgili⁹ li. georgicoꝝ. Cum ſe nux plurima ſiluis induet i
florem exponit Serui⁹. i. lōga nux. teuto. mandelen. Vn̄ d̾r amygdalū
amygdali vel amygdala lę. p fructu. ſed amygdal⁹ arborem ſ̄cat Adria
fuit teſte Juſtino li. xx. gręca vrbs illyrico mari ꝓxima q̄ vt ait adriatico
mari nomē indidit. Liuius ꝟo in quīto. ab vrbe tuſcoꝝ illam fuiſſe colo/
niam dixit. quoꝝ vtrūqꝫ p tēpoꝝ varietate fieri potuit Et ab adria adria
nus nomē gentile nō ꝓprium. qđ cum aſpiratiōe ſcribit̄. quin ⁊ adriēſis

et adriatic⁹ atqȝ adriat⁹ deducunt. Hanc adriã ꝓ mari ipſo adriatico po
ni nõnunqȝ annotam⁹. ⁊ tũc qȝ eſt gñis maſculi. vt Lucan⁹. Sonat io
nio vag⁹ adria ponto. Ceraunia ſunt altiſſimi montes epiri. ſic qȝ dicti a
crebris fulmib⁹. Nam Ceraun⁹ apud nos fulmẽ eſt. Et diuidũt Cerau
nia mare ionium a mari adriatico. a qb⁹ ex epiro ſumit nauigatio italiam
verſus. Vt Virgil. li. ęneidos tercio. Prouehit pelago vicina Ceraunia
iuxta. Vñ iter italiam curſuſqȝ breuiſſim⁹ vndis. De qb⁹ Lucanus li
bro quarto. Scopuloſa ceraunia nautę. Sũma timẽt etiam Ceraunia.
teute. donder ſteyne. Colocaſia teſte Plinio. Nobiliſſima herba ẽ in ęgy
pto. quam cyamon aliq̃ vocãt ſpectabilis folijs ⁊ latiſſimis. etiam ſi ad ar
bores cõparent quę cum aqua in vaſis ſepe implexa gratiſſimã reddit po
tationẽ ꝓducitqȝ fabam in arenoſo ſolo decoctã. quę gratum etiã ad nos
traducta saporẽ reddit. Vñ eam eſſe putant fabã ęgyptiam. Chronica a
noſtris ꝓꝓe dici pñt tꝑalia. cum deriuet a chronos qd eſt temp⁹ quare an
nales latine traduci cõſueuit. Et inde Chroniſmos qd eſt tꝑalitas ſiue mo
ra. vt dt Hieronym⁹ in Oſeę qui etiã vtit vocabulo ſynchronij id eſt cõ
temporanei. Cronos aũt ſine aſpiratiõe. Saturnum poti⁹ ſcat Neome
nia a nr̃is dr nouilunium. Nam ꝯponit ex neos qd eſt nou⁹. ⁊ menia q̃ eſt
menſtrua. hoc ẽ luna. a men q̃ menſis dr deriuata eo quod ſingulo mẽſe a
mulierib⁹ defluat. vñ menſtruoſus Triſtega vulgo dr cloaca

Deliciũ tibi ſit mihi ſemꝑ delitię ſint
Hoc epulũ comedis. epuleqȝ parãtur amicis

¶ Hic docet declinare iſta duo nomĩa Epulũ et Deliciũ quę etiam ſunt
heteroclita ⁊ heterogenea dicẽs. qꝛ iſta duo noĩa in ſingulari numero ſunt
ſecũdę decli. ⁊ neutri gñis. In pl'i ſo ſunt ꝑmę declinatiõis ⁊ foẽi generis
Sub qb⁹ compꝛhendũtur gauſapum ⁊ oſtreum. volunt tamẽ quidã qd
oſtreum habeat oſtrea oꝝ in pl'i. vel oſtreę aꝝ. ¶ Pro vocabul'. Oſtrea
ſunt piſces intra conchas degẽtes. Vt Ouidi⁹. Oſtreaqȝ in conchis tu
ta fuere ſuis. Et Juuenal' in quarta ſatyra. Oſtrea callebat ꝑmo deꝑhen
dere morſu. Nechȝ latinitas (teſte Seruio ſuꝑ ꝑmũ georgicoꝝ) ꝓpriũ
nomẽ aĩalis qd neutri ſit gñis. Oſtrum ẽ purpura ſic dicta ab oſtrea in
qua piſcis ꝯperit apud tyrum. ex cui⁹ ſanguĩe tingit purpura. Oſtracon
apud nos dr teſta. Concha gen⁹ eſt piſcis ex cancroꝝ genere carẽs oculis
Et ſunt potiſſime in mari indico. in qb⁹ vt ait Plini⁹. reperit margarita
gen⁹ lapidis ꝑcioſi. Quin ⁊ i eadem orthographia volũt ꝓ vaſe capi ⁊ tu
ba. Alij ſo latinam dcõnem volũt. ⁊ ſine aſpiratiõe vltimę ſcribẽdam di
cũt. ita vt dicat quaſi cõcaua. ¶ Conchyle vel Cõchyliũ eſt piſcis ĩ mari
aſſyrico ⁊ indico. ex cui⁹ inciſa concha lachrymę emanãt. quib⁹ purpura

tingit. Epulum ſpyſe. Differũt tñ Epulũ ⁊ epulę. Ponit͛ eñi epulum ꝓ ſolemni prādio ⁊ cõuiuio publico, ſicut in funere alicuiꝰ magnatis fit. vel in partu pueri. vel in paſtu paupeꝝ. qđ alio nomīe vocat͛ parētalia. De q̄ dicit͛ parentare qđ eſt paupes morte parētum vel amicoꝝ cibare. vt habet Hieronymꝰ in libro tercio in Hieremia. Delitium ſalluſt. voluptates. Delitię breuiter dicuntur omne id quo quis delectatur, vt Alues Canes libri arma ⁊c̄.

Eſt locus atqꝫ loci ſunt artes ſunt loca terre
Eſt iocus atqꝫ ioci ſunt et ioca plurima genti
Balteus addatur filum plurale ſequatur
Tartarus ater habet plurale ra vinaqꝫ dat rum
Sibulus hic dices et ſibula plurima iunges
Supparus eſto comes prius hic tenet os ſꝫ a ſubdes
Trenarus infernus ſic menela dic et auernus
Dindyma pileus hiſmara gargarꝰ aſſociamus

¶ Hic determīat de heteroclitis gn̄e tm̄. hoc eſt de heterogeneis dicēs qđ iſta nomīa in textu poſita Locus iocꝰ ⁊c̄. in ſingulari numero ſunt generꝭ maſculi. ⁊ in pl'i numero gn̄is neutri. Prima tamē duo ſcꝫ locꝰ ⁊ iocus ī pl'i etiam ſunt gn̄is maſculini. vt loci ioci. ⁊ ſic nõ ſunt heterogenea. Hic nota ꝙ ſub illis duobꝰ locus ⁊ iocꝰ cõphendũt quidam luſus ⁊ forꝰ. qꝛ ſcđm Iſidoꝝ đr hic forus fori. hec fora oꝝ. ꝓ loco placitādi ⁊ agēdi cauſas. Aliȷ̈ ꝟo grāmatici ꝙ in ſingulari dicat͛ forum dicũt. ⁊ ſic hꝫ ꝯmunis vſus. hinc đr forum ſpūale foꝝ ſeculare. Jn̄ forenſis ad foꝝ pertinēs. ⁊ ſic dicit͛ forenſe bellum. Foꝝ eſt locꝰ vendendi mercimonia qđ nõ eſt heteroclitum. ſed declinat͛ per omnia. ſicut Scamnum. Vñ. Ad fora terga boum veniũt tot quot vituloꝝ. Forus eſt etiam foramē ꝑ qđ farina dilabit͛ in ciſtam vel ſaccum. Item eſt foramē in naui. ⁊ quādoqꝫ ſtat ꝓ ipſo naui Item luſus inuenit͛ habere luſi in pl'i. vel luſa oꝝ. ⁊ eſt luſus pueroꝝ. ludꝰ vero quilibet Sed ludi oꝝ. in pl'i ſunt publica ſpectacula. ¶ Circa vocabula. Locꝰ vno modo eſt ſedes argumēti. ⁊ ſic accipit͛ in topicis. ⁊ ſic non eſt heteroclitum. Secũdo locꝰ eſt ſupficies corpis cõtinentis. ⁊ ſic eſt heteroclitum hn̄s loca in pl'i apud Virgilium. tamē ꝓ illo ſcato inuenit͛ in pl'i loci locoꝝ. ſed non nobis imitādum eſt. vt deuenere locos ſꝫ neutꝝ genus eſt magis vſitatũ. Habet ⁊ locꝰ alia ſcata ꝓ quibꝰ omnibꝰ tam ī ſingulari q̄ꝫ in pl'i eſt gn̄is maſculi. Eſt eñi cauſa vt Cum locꝰ affuerit te p̄coꝝ eſſe virum. Eſt tempꝰ. vt apud Comicum. ⁊ plura alia q̄ non eſt nar

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

rãdi locꝰ. Alia ꝯcata patẽt in eq̊uocis. Jocꝰ idem eſt qđ facetia ſeu iucũdi
tas in ꝟbis. ⁊ dꝛ a iocoꝛ aris. qđ ꝯcat in lingua vernacula. boerten. de q̊ io
culariũ qđ idem eſt qđ iocꝰ vel deriſio. Vñ apud Comicum. In iocularí-
um malum pene incidi. Balteus pᵐo idem eſt qđ cingulꝰ Secũdo idem
eſt qđ oꝛnamẽtum militum. Tartarꝰ inuenit vno mõ ſubſtãtiue ⁊ ſic ẽ
idem qđ infernꝰ. vt ater tartarꝰ. ⁊ ſic hꝫ tartara in pl'i. ⁊ eſt heteroclitum
ſiue heterogeneũ. Altero modo captum inuenit adiectiue. ⁊ ẽ idem qđ ni
ger. Etiam eſt populꝰ quidam. vt Tartarꝰ vir aliq̊s ex tartarea. ⁊ ſic nõ
eſt heteroclitũ neqꝫ heterogeneũ. Tercio reperit tartarũ ri. ꝓ totum decli-
nabile ſicut ſcamnum. ⁊ ꝯcat fecem vini. nec hoc eſt heterogeneũ. Sibilꝰ
eſt ſonꝰ oꝛe factꝰ ſed dentibꝰ fractꝰ. Et ſolet poni dr̃a int̓ ſibilus ⁊ ſibila in
pl'i. Vñ Sibulꝰ eſt hoim. ſerpentũ ſibila dicas. ſed dr̃a nõ eſt autentica.
Supparꝰ ⁊ pl'r ſuppara. eſt ſupioꝛ ps coeli. Secũdo eſt manica ſup aliã
ducta ⁊ rugata. Oꝛnatꝰ cauſa. Vñ. Suppara nudatos cingũt anguſta
lacertos. Item Juuenal'. Suppara veloꝝ peritur ꝰ colligit aures. Tre-
narꝰ mons ſiue vallis vbi deſceſus eſt ad inferos. ⁊ ſepe ponit pro ipſo de-
ſcẽſu ad inferos ⁊ ꝓ inferno. Et vt quidã volũt trenariꝰ. ſed male. Din-
dymꝰ hiſmarus. gargarus ſunt montiũ nomĩa. Infernꝰ ſbm̃. die helle.
Infernꝰ inferna infernũ adiectiuũ. et Infernalis idem eſt qđ imus. ſiue ꝓ
fundꝰ. Vñ ſic dꝛ Infernas adijt domos. Et dꝛ etiam Infernꝰ ab infra
qꝛ ſub terra fert eſſe. Vel ab infero infers. qꝛ aĩe reoꝛum illuc inferuntur.
Pileus eſt tegmen capitis. Galerus vel galerũ vel galerium pꝛo eodem
pileus peregrinoꝛum defenſoꝛius ex coꝛio (Vt nõnulli volunt) quidam
vero dicunt galeam eſſe. Vñ Statius in thebaidos. Obnubitqꝫ comas
et temperat aſtra galero. Et Calphurnius. Nos quoqꝫ vicinis quur nõ
ſuccedimus vmbꝛis. Toꝛrida quur ſolo defendimꝰ oꝛa galero. Filum po
tius compꝛhendit ſub nominibꝰ ſequẽtibus: ſicuti patebit

Cui cœlum ſeruit cœlos et cuncta creauit
Sic raſtrum raſtros poꝛrũqꝫ facit tibi poꝛros
Frenum detur equo frenos et frena teneto
Sic clauſtrum foꝛmas filum pariterqꝫ capiſtrum

¶ Hic Alexander ponit ſeptem nomina pꝛecedentibus oppoſita que ta-
men ſunt heteroclita genere tantum. ſed in ſingulari ſunt generis neutri.
et in plurali generis maſculini. ¶ Pꝛo quo animaduerte ꝙ omnia iſta
nomina in plurali numero ſunt indifferẽter generis maſculini ⁊ etiam ge
neris neutri. ſed quãdo ſunt generis neutri nõ ſunt heterogenea. dempto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

hoc noīe coelū qꝺ in plˀi numero eſt tm̄ gn̄is maſculi. ⁊ ſic ſemꝑ eſt hetero geneū. ¶ Sciendū ꝓ vocabulˀ. Coelū (vt q̇dā volūt) cū œ diphthongo ſcribitˀ. Et deducūt a Coelo ƀƀo qꝺ eſt ſculpo. Alijs ꝟo magis placet cum œ diphthōgo ⁊ eſt vno mō locꝰ ſcōꝝ. vt ibi. Gaudent in coelˀ aīe ſanctoꝝ Etiam ꝓ aere ponitˀ. vt Volucres coeli comederūt illud. Et ꝺꝛ a coelo ꝓ tego apud quoſdam. Coelum em̄ oīa coelat. Raſtꝝ eſt inſtrumētum ru/ ſticoꝝ .i. foſſorium duplex vt dicūt. ⁊ ꝺꝛ ſic a raritate dentiū vel a rado qꝛ radit terrā. Raſtꝝ etiam ꝺꝛ aliud inſtrumētum ruſticoꝝ dentatum. quo paleā remouēt a granis Jn̄ hoc raſtallū diminutiuū. Porrū eſt quoddā genꝰ allei. qꝺ alio noīe apud medicos vocatˀ barba Jouis ꝑꝑe huyſloeck Sꝫ porus ꝑ ſimplex r eſt foramē minutiſſimū ꝑ qꝺ ſudor emanat. Fre/ num eſt habena quo equus regitˀ. Capiſtꝝ eſt quoddā ligamē quo equus vel aliud aīal ex ꝑte capitis tenetˀ. Clauſtꝝ vno mō eſt carcer. vt Joānes detentꝰ eſt in clauſtro. ⁊ hoc eſt cōmune apud Rhetores. Secūdo modo clauſtꝝ eſt habitatio religioſoꝝ. qꝺ alio modo ꝺꝛ coenobiū. Filū gaern

Carbaſus vna ratis et carbaſa plura videbis
Arbutus eſt ſimilis huic intyba pergama iunges
Dicimꝰ altilia ſi plura ſit altilis vna
Conſimiliqꝫ modo ſit declināda ſupellex

¶ Hic ſubiūgit alia nomīa heterogenea q̄ in ſingulari numero ſunt gn̄is foēi. ⁊ in plˀi numero ſunt ge. neutri. duo poſtrema ſunt ſemꝑ tercię decli. alia ꝟo ab his ſemꝑ ſcdę. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ ſub iſtis debēt cōphendi thymꝰ ⁊ baccarꝰ (vt volūt) ¶ Pro vocabulˀ. Thymus ē herba dulciſſi ma. Jtem thymū mi. vn̄ Virgiliꝰ. Apes ꝑ ſumma thyma volant. Jnde Thymiama eſt dulcis odor de thymo. Baccarꝰ eſt q̄dā regio Jndię. ſed ſcdm Joānem Tortellij. Jnuenitˀ bactrius .i. fluuiꝰ ſcythaꝝ a quo popu li quidā circa illum inhabitantes teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ ſeptimo bactriani dicūtur. Et inde bactra in plˀi numero ꝓuincia ꝺꝛ ſcythię vltra aſſyriam a flumīe bactrio cognomīata. eſtqꝫ generis neutri ⁊ numeri plu ralis. Vt Virgiliꝰ li. geor. Neqꝫ bactra neqꝫ indi laudibꝰ italię certent. Carbaſus velum quaſi carēs baſe .i. ſuſtentamēto ab inferiori ꝑte. Carba ſus etiam ꝺꝛ quoddam genꝰ veſtis ſubtiliſſimę. Sꝫ Carbaſa oꝝ. ad vela nauium ꝑtinēt. Vn̄ Ouidiꝰ. Vidi ꝑcipiti carbaſa tenta notho. Arbu/ tus fruter viburnū. teuto. dat gheen recht cruyt en is noch gheen recht boem. Sꝫ medio modo. tſpint. Altilis ſcdm pullus domeſticꝰ cuiꝰ oppo ſitum ornix. Vn̄. Ornix ſiluaꝝ ſolet altilis eſſe domoꝝ. Sꝫ altilis adie/ ctiuū qꝺ altum eſt. Vn̄. Altilia ꝑcat aīalia pinguefacta ex volucribꝰ. vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

galli.capones.anates ⁊c̃. Saginata vero q̄ nō ſunt ex volucrib⁹.ſicut Lepores.boues.vacce.ceruę. Qđ altilis ⁊ hoc altile reſoluit per ꝑticipiū preteriti tꝑis.ptʒ per hāc regulam Nomia q̄ exeunt in tilis vel in ſilis vl' in xilis ſimillimam ſuis ꝑticipijs vnde naſcūtur ſignificationē habēt ⁊ re ſoluūtur in ꝑticipium paſſiuū quę paſſiuū habēt. quę ꝟo paſſiuo carēt in pn̄tis participiū. Exemplum ꝑmi. Coctile qđ coctum eſt. Vt Coctiles lateres. Tortile qđ tortum eſt. vt Anſa tortilis q̄ torta eſt. Apertile qđ apertum eſt. Vñ Ouidi⁹ de triſtib⁹. Aſpicis a dextra lat⁹ hoc apertile tę lum. Exemplum ſecūdi. Auis volatilis quaſi volās. ⁊ quidam volatilia volucres vocāt. qꝛ volāt vt altilia animalia q̄ aluntur. Intybus ē herba quędam q̄ alio noīe vocat̃ ſolſequium. Secūdo ſ̄cat electuarium quod/dam alio nomīe muſcatū. Item aliq̄s canēs tybia Quarto modo eſt in ſtrumētum quo ſanguis minuit̃. qđ alio nomīe đr phlebotoma a phlebs qđ eſt vena. Vñ phlebotomia quod eſt venę inciſio a phlebs ⁊ tomia. in/ciſio a tomo qđ eſt incido deductū. Pergam⁹ alio noīe đꝛ Ilion vel troia

Vas vaſis ternam tibi dat plurale ſecundam
Iſta ſolēt quarta variari ſiue ſecunda
Cum lauro quercus pinus cornus quoqʒ ficus
His colus atqʒ domus penus et lacus aſſociem⁹.

¶ Hic ꝓſequit̃ de nomib⁹ heteroclitis declinatiōe tm̄ dicens ꝑmo ꝙ vas vaſis in ſingulari numero eſt tercię declinatiōis. ⁊ in pl'i ſecūdę. Deinde di cit ꝙ iſta nomīa Laur⁹ Quercus Pinus ⁊c̃. in textu poſita ſunt indiffe/rēter ſecūdę vel quartę declinatiōis. ¶ Et nota ꝙ omnia in textu poſita ſunt indifferēter ſecūdę vel quartę decli. ꝓ eodem ſ̄cato. Exceptis trib⁹ ſcʒ Cetus Cantus Ortus quę pro diuerſis ſignificatis ſunt diuerſę decli natiōis. ¶ Sciēdum ꝑmo. ꝙ ſub trib⁹ vltimis alia quę ꝓ diuerſis ſigni ficatis ſunt diuerſę declinationis comp̄hendūtur Vt faſtus pro libro an nali eſt ſecūdę declinatiōis. Et ſic đꝛ Ouidi⁹ in faſtis ⁊ in libro faſtorum Sed faſtus ꝓ ſuperbia eſt quartę. Et licet ſcđm Priſcianum aliquando ſub quarta declinatiōe inuenit̃. hoc tamē eſt raro. Item Arcus ꝓ inſtru/mēto bellico ſeu ſigno triumphali eſt quartę declinatiōis Pro ſigno vero cęleſti ſecūdę vel quartę. frequētius tamē vſitatum ſub quarta declinatio ne. Vñ Cicero. Quur arci ſpecies nō deorum numero reponetur. Item Acus pro inſtrumēto ſuendi vel ornādi eſt quartę vel ſcđę declinatiōis. potius tamē quartę. Sʒ pro palea eſt tercię. Anus ꝓ vetula quartę Iñ Anicula diminutiuū ⁊ anilis. vt Fabula quā narras anilis eſt. Pro par te vero corporis poſterioris eſt ſecūdę. ¶ Sinus ꝓ infima ꝑte corporis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſub vmbilico ad genua vſqȝ eſt quartę declinationis. Sed pro quodam
vaſe eſt ſecundę declinatiōis. pro quo etiam ſinū dr in neutro gn̄e Ceſtus
quartę declinatiōis eſt quoddam genꝰ ludi vel ludus pugilum. ſed ſecun
dę eſt zona veneris. Et ſic de multis alijs. vt Natus. viſus. auditꝰ. ꝛ hu
iuſmodi. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ſub nominibꝰ in textu poſitis quę ꝓ eo
dem ſignificato ſunt ſecūdę vel quartę declinationis comꝓhendūtur quę
dam nomia quę tamē magis habentur ſub vna declinatione qȝ ſub altera
(vt ſunt) tumultus. ornatus. fructus. quęſtus. victus. ſenatus. gemitꝰ.
verſus. aduentus. intuitus. quę ſub quarta vſurpātur olim etiam in ſecū
da. vt Therētius. Nihil ornati. nihil tumulti. Et apud Saluſtiū. Se
nati decretum fit ſicut ipſe cenſuerit. Item dicit Priſcianꝰ. ꝙ iſta nomia
Cibus. lectꝰ. faſtus ꝓ libro vulgus ſibilus olim fuerūt quartę declinatio
nis. ſed iam ſolum ſunt ſecūdę declinatiōis. ¶ Sciendum tercio pro vo
cabulis textus. Laurus eſt arbor de cuiꝰ frondibus olim victores ꝛ pce
tę ornabātur. Unde aliquis laureatꝰ poeta dicitur. Quercꝰ eſt arbor alio
nomine dicta. Ilex vel arbor Iouis. teutonice eyn eyck. Ilex tamē arbor
eſt apta apibꝰ. Pinus arbor alio nomie dicitur Abies eyn dennen boem.
Ficus arbor ꝛ fructus. Etiam ficus eſt morbꝰ quidam. Pro quo attende
ꝙ ficus ꝓ fructu eſt ſecūdę vel quartę declinatiōis. ſed ꝓ arbore eſt tātum
quartę declinatiōis. ꝛ pro morbo ſecūdę declinatiōis tm̄ Sub ſecunda ꝓ
fructu apud Ciceronem. Ex tantillo grano fici tātam molem produci et
naſci mirum eſt. Item Palladiꝰ. Calidis locis fici planta radicata No
uembri menſe temperatis Februario frigidis melius. Martio vel Apri
li ponēda eſt. Exempla ꝓ fructu in quarta declinatiōe de ficus paſſim po
nūtur. ¶ Colus eſt inſtrumētum mulierum. teutonice. eynen ſpinrockē
Secūdo ſcat inteſtinum ſeu viſcus animalis. Et ꝓ vtroqȝ inuenitur eſſe
ſecūdę vel quartę declinatiōis. qȝuis quidam dicāt ꝓ inteſtinis eſſe ſecun
dę declinatiōis Domus primo modo ſcat edificium inhabitādi. ſecundo
circūſcriptionem edificij. ꝛ pro vtroqȝ eſt ſecūdę vel quartę declinatiōis.
Ponit tamen differētia quia ꝓ cōtinentia debet dici. Ioānes quieſcit do
mi ꝓ edificio. Aſcendam ad ſuperiora domus ꝛ nō domi. Item parietes
domus minātur caſum. non domi. Penus duo ſcat primo ſcat omnia
quę ad victum pertinēt. vt ſunt panis. carnes. cereuiſia. ꝛ huiuſmodi Et
ſic ponitur in Eunucho Therētij. Patris penum ad te cōgerebam clau
culum. Secūdo eſt locꝰ in quo reſeruātur cibaria. Et dicit Priſcianꝰ de
hoc nomie penus qd indifferēter dr hic penus peni. hoc penum peni hoc
penꝰ penoris. ꝛ hic penꝰ us ui. ꝛ hoc penu indeclinabile. Lacꝰ vel lacu ꝓ
eodem idem eſt quod ſpelunca. Specus primo eſt pars rotę eyn ſpeeck.
Secūdo eſt locus ſubterraneus. et dr Priſcianꝰ ꝙ indifferēter dicit ſpe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cus ſpeci.ſpec⁹ us ui.ſpec⁹ oris.vel ſpecu indeclinabile. Et ſubdit ꝙ ſpec⁹ pro ꝑte rote eſt ſecūde declinatiōis.ſed ꝑ aliis ſignificatis eſt quarte decli natiōis. Cantus duo ſ̄cat, Primo eſt carmē ſiue cantatio.⁊ eſt quarte de clinatiōis. Secūdo eſt ps rote.vel fruſtrum panis. Cetus eſt piſcis ma rin⁹.qui alio nomie d̾r hec ceta.vel hoc cete indeclinabilr̄.vt Creauit de⁹ cete grandia.⁊ hoc modo eſt ſecūde declinatiōis. Secūdo eſt collectio po puli.vt ibi. Cetus in excelſis. Vn̄. Eſt piſcis cetus.populi collectio ce tus. Cetus ceti piſcis.cetus tus contio plebis. Hortus ti eſt herbarum. ſed ortus tus.eſt natiuitas vel initium cuiuſlibet rei

Is vel us iſta ſuis dices dare cōpoſitiuis
Cera iugum limus animus colus arma bacillus
Cum norma neruū cum freno collige cliuū

¶ Sn̄ia eſt Nomia compoſita hoꝝ noim poſitoꝝ in textu ſunt ſecunde vel tercie declinatiōis. De cera Sincer⁹ vel ſinceris. De iugum ſubiug⁹ vel ſubiugis Seiugis. De limus.ſublimis. De animus. magnanimus. exanim⁹.puſillnaimus vel is. De colus Incolumis vel incolum⁹. De ar ma.inermis. De bacillus.imbecillis. De norma enormis. De neru⁹ ener uis. De freno effrenus. De cliuis.accliu⁹.decliu⁹. que compoſita ſunt ad iectiua vtriuſlibet inflectiōis. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ ſub noib⁹ predictis alia ꝯphendunt̄. Primo compoſita a ſomnus vt inſomnis.⁊ hoc e.vel in ſomn⁹ ꝗum. Vn̄ Petr⁹ duxit totā noctē inſomnē Exſomnis, ſemiſom nis. Secūdo cōpoſita a nod⁹.vt innod⁹.enodus.binod⁹.trinod⁹ vel is. frequētius in ſecūda declinatiōe reperiūtur. Et ſolet dari hic regl'a ꝙ oīa fere nomīa ſ̄cātia formam quādam vel adiacēs cuiuſcūqȝ declinatiōis fu erit.ſolēt de ſe formare noīa adiectiua t̄cie decli.in is terminata Exceptis noib⁹ in lr̄a q̄ de ſe etiam in us noia formāt.vt a Cena incenis Itē ꝯpo ſita cum ꝑpōne bis vel bi.⁊ aliis ꝑpōnib⁹ numeꝝ importātibus.etiā ſub is ſolū ſunt t̄cie decli.vt biēnis.triēnis.bimēſis.vl' bimeſtris l' trimeſtris Cōpoſita a nox vel dies ſunt ſcde.vt biduus tridu⁹ ¶ Sciendū ſcdo ꝙ q̄dā ſimplicia īueniūtur ſub is t̄cie.⁊ ſub us ſcde.vt Cannab⁹ cannabis, vt apud Palladiū. Menſe martio cannabū ſerim⁹ viqȝ in eqnoctiū ver nū. Itē Canabis apta funib⁹ At canob⁹ fuit gubernator nauis. Canop⁹ eſt nili īſula. Itē ludicrus adiectīm vel ludicris.⁊ ſic de multis aliis q̄ paſ ſim ī ſcripturis veteꝝ inueniūt̄. ¶ Circa vocabula. Cera ab aue que apes d̾r eſt ꝯfectio quā apes faciunt ex liqre aeris ad ꝯſeruandū fauū mell'. De quo noīe accipe ꝙ cōpoſita a Cera ſiue ſint ſcde ſiue t̄cie decli.ſemꝑ penul timam ꝑducūt. Si ergo inueniat̄ aliqs v̄ſus in quo ſincer⁹ penultimam corripiat radat̄ cum ſuo autore. Et eſt ſincer⁹ idem qd̄ pur⁹ ⁊ clar⁹ ſicut ē

hō pure ꝯſciētie. Jugum eſt cacumē montis a iungo is. qꝛ ꝓpinq̄tate iu
geꝝ colles iungūtur. Ideo Jugoſus. i. cacumīoſus. Vn̄ Virgil. Dū iuga
montis aper fluuios dum piſcis amabit. Dum thymo paſcētur apes dū
rore cicade Sempꝫ honos nomenqꝫ tuū laudeſqꝫ manebūt. Item iugum
dicit illud ligneum inſtrumētum quo pecudes iungūtur Vn̄ quadā ſ li
tudie iugum dr̄ ſeruitꝰ. ꝛ inde Jugulꝰ ꝛ corripit priorem ſyll'am iugum.
qd̄ apud Virgilium ptꝫ. Vn̄ et Proſper. Nō ſeruile grauat libera cor
da iugum. Sꝫ iugis ꝛ hoc iuge idem eſt qd̄ cōtinuus. aſſiduꝰ. ꝑſeuerās.
et ꝓducit ꝑorem. vn̄ Expers eſſe iugi veneris nequeo prece iugi. Subiu
gꝰ qui ſub aliq̄ eſt Limꝰ terra humida ꝛ coenoſa. ſicut q̄ eſt in ꝓfundo aq̄
et dr̄ a leuis. Item adiectiue declinatū limus a um. i. obliquus vel diſtor
quēs oculos. Animꝰ idem eſt qd̄ aīa. eyn moet. Sis forti aīo. qd̄ enī ab
homibꝰ precari neq̄t a deo implorari ſolet. Lōganimꝰ qui nō facile in irā
prorūpit. Exanimꝰ mortuꝰ. Arma ſunt inſtrumēta q̄libet cuiuſlibet ar
tificis. vt Arma fabriferrariꝝ ſunt. malleus. incꝰ ꝛc̄. Arma ſcholaſticorū
ſunt libri. Norma eſt regl'a. Neruꝰ vno mō idem qd̄ Sipipus. hoc ē di
citꝰ vinculum membroꝝ. Vn̄ Job. Poſuiſti in neruo pedem meum. Al
tero mō ſcat een ſeene. greci dicūt neuron neurodis. Et latini vocari ner
uos putāt. eo q̄ artuū ꝯiunctiōes ſibijnuicem inhereāt. In neruulꝰ dimi
nutiuū. Et neruoſus plenꝰ neruis. In neruoſitas ꝛ neruatꝰ. Cliuus ē col
lis ſm̄ qd̄ ꝯſideratꝰ in deſcēſum ſcꝫ aſcēſus. vel potiꝰ deſcēſus montis. In
Cliuoſus monticuloſꝰ. Effrenis eſt idem quod diſſolutus indomitus.
Suffrenus qui ſub iugo ſeruatur

Pluralem nomeꝝ retinent es atqꝫ metallum
Raro per reliqua dabitur plurale metalla

¶ Hic incipit determiare de nomibꝰ in numero deficiētibus dicēs q̄ me
talloꝝ nomia ſpecifica rarēter admodum habent numeꝝ pl'em, exceptis
duobꝰ es. ꝛ metallum. habet em̄ es era. metallum metalla. Exemplū de
habētibꝰ Aurum Argētum Auricalcum Stannū Plumbum Ferꝝ
¶ Sciēdum ꝑmo q̄ nomia metalloꝝ quādoqꝫ accipiūtur ꝓ ipſo metal
lo ſiue materia. ꝛ hoc modo carēt pl'i numero. Altero modo ꝓ ipſo mate
riato. hoc eſt ꝓ re facta. ꝛ hoc modo habēt pl'em numerum. vt ferꝝ Qn̄qꝫ
accipitur pro babato. ꝛ ſic dici ſolet. Equus ille ferratꝰ eſt duobꝰ ferris.
Item ꝓ materiato dr̄ multa ſtanna. i. multa vaſa ſtannea. ¶ Et nota q̄
ſcd̄m Priſcia. Noīa carēt pl'i nūero. Vno mō ex natura eoꝝ. i. īpoſitiōe
vt Juppiter Venꝰ Sol Luna. Altero mō ex ſolo vſu. vt ſanguis. cruor
arti tn̄ non impugnat ea hr̄e pl'em numeꝝ. ¶ Circa vocabula. Aes ꝑmo
modo ſcat pecuniā. ꝛ ſic capit ꝓ numerato habetqꝫ pluralem numerum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Ut in euāgelio. Malier q̄ duo era miſit in gazophilacium. Jn̄ erarium eyn geltkiſte. Secūdo eſt nomē gn̄ale ad omne metallum. etiam habēs pluralem numer̄. ⁊ idem eſt qđ metallum. Tercio eſt ſpeciale nomen me‑talli. teuto. clock ſpyſe. ⁊ ſic caret numero pl'i vel raro habet. Item triplex era inuenit. Primo ab es. Secūdo era ere p̄me declinatiōis, ⁊ eſt idem qđ moneta ſeu ip̄m numiſma. Eſt quoq; temp⁹ quo ſcribit in inſtrumē‑tis hiſpanor̄. vt Era milleſima. Era quinquageſima. vbi nos ſcribimus Anno milleſimo. Et habet dict⁹ modus ſcribēdi originem q̄ hiſpani a ro‑manis deuicti ⁊ turbati facti dabāt metalla ſeu era p̄ tributo ad comparā‑dum vel faciēdum ex his arma ⁊ inſtrumēta bellica. Tercio idem qđ do‑mina qđ tamē ſcribit per aſpirationem. cui⁹ maſculinum eſt her⁹. Me‑tallum eſt nomē generale ad omnia nomia metallor̄.

Equor et vnda fretum mare mel latex aqua vinum.
Pocula fons flumē fluuius pluralia ſeruāt
Cetera pluralē retinent humentia raro
Lex menſuratis. tamen et penſis datur iſta

¶ Hic oſtēdit tria. Primo q̄ nomia humētia hoc eſt res humidas ſ̄cā‑tia raro habēt pl'em numer̄. exceptis q̄ ponūtur in textu (Equor ⁊ vnda ⁊c̄.) ſub quib⁹ comp̄hendūtur alia q̄ etiam habent pl'em nnmer̄. vt ſunt ros. fex. ſudor. imber. ſpuma. cruor. pluuia. gutta. vrina. ſtilla. ſtagnum. lac⁹. torrēs. riuus. amnis. ¶ Et nota q̄ iſta nomia q̄ excipiūtur ſunt du‑plicia. q̄dam enī ſunt gn̄alia humor̄. vt equor. mare. fons. poculum. q̄dā ſpecialia. vt vinum mel. Sub generalib⁹ comp̄hendūtur ros. fex. ſudor. ⁊c̄. que habēt pl'em numer̄. Sub ſpecialib⁹: que raro hn̄t numer̄ pl'em. Secūdo q̄ nomia ſ̄cātia res mēſurabiles carēt pl'i numero. vt oleum lac cereuiſia. Tercio nomia ſ̄cātia res ponderabiles. hoc eſt q̄ vendi ſolēt pō‑dere carēt pl'i numero. vt croc⁹. piper ⁊c̄. et ſub hac regula pn̄t comp̄hēdi nomia herbar̄ que vſu nō habēt pl'em numer̄. ¶. Sciēdum p̄mo q̄ iſta pars (lex mēſuratis) Uno modo legit vt ſit declaratio textus p̄cedētis q̄ humētia ⁊ mēſurata in p̄poſito idem ſignificēt. Altero modo eſt vt ſit di‑ſtincta regl'a ſ̄cata p̄ hoc nomē menſuratis ⁊ diſtincta per hoc nomē pen‑ſis. ¶ Sciēdum ſecūdo q̄ p̄ hāc dcōnem raro poteſt intelligi q̄ nomina de quib⁹ dictum eſt bene habeāt pl'em numer̄. licet raro. ergo legēdo quiſ‑q; fit certior. Uirgili⁹ enī ſcribit thura redolē Et ceras ligat alis ¶ Pro vocabul'. Equor eſt planicies quandoq; p̄ ipſo mari captum. Inuenit et equor v̄bum. Un̄. Tunc ſtultis equor volo dum trāſire p̄ equor. Et eſt equor nomē nō ſolum planicies maris. ſed cuiuſlibet rei planicies. vt Cā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

pi terre. Vñ Saluſti⁹. Cum exercitū in equore duxiſſʒ. Inueniť Vn-
da nomē. de quo in textu. Inueniť ⁊ vnda ab vndo vndas cui⁹ compoſita
ſunt. abūdo. inundo; Fretū eſt mare a fremēdo dictū. ſicut equor ab equā
do. Inueniť ⁊ fretum pticipium a fruor. vñ Intrat nauta fretum vento
rum turbine fretum. Inueniť mella a mel. ⁊ mella melle nomē ſceī gñis
pro arbore quadam. de qua habeť in Canticis. vbi dr ſup mellā dulcis ⁊c̄
Latex eſt aqua latens ſub terra in venis terre. Et ſolet etiam accipi p qua
libet aqua item p vino. Aqua plura ſcat. Vñ. Eſt aqua doctrina popu-
lus dolor vnda marina. Poculum ſcat potum. vel vas potorium. Fons
aqua ſcaturiens ex terra lapidib⁹ vel montib⁹

Ordea frumēta faba meloneſqʒ citrulli
His plurale damus. ſic dāt far piſa lupinus
Raro ſeminib⁹ alijs plurale tenemus

¶ Sñia eſt. nomia ſcātia ſemina raro habēt plēm numerū. exceptis his
octo in textu poſitis. Exemplum de carētib⁹. hauena. triticum. ſpelta. pa
pauer. cicer. ⁊ huiōi. Et qr dt raro. innuit q eorū nōnulla quādoqʒ inueni
anť in plurali. vt Lens lēdes Siligo ſiligines Vicia vicie. Silr gñalia
nomia ſeminū. vt ſunt Semen. legumē. ſeges. ſemētis. annona. ¶ Sci
endum q ſub carentib⁹ comphendūtur pmo nomia colorū. vt Minium
Atramētum. rubrica ⁊c̄. Secūdo nomia ſpecifica pannorū ſiue rerū q̄ filā
tur ⁊ ordiūť. vt Sericū Damaſcū Cocc⁹ Purpura Brumaticū Scar-
latū Biſſus. ⁊cij̄s. Tercio nomia ppa potuū preter vnum ſcʒ poculum.
Quarto nomia electuariorū q̄ pñt comphendi ſub pēſis. Quīto nomina
ſcātia res q̄ calore liqueſcūt. qr p humētia hñt etiam intelligi liquētia. et
etiam q̄ frigore dureſcūt. vt Cepum Bitumen Cera. q̄ regla etiam pt re
duci ad pēſa. Et breuiť Omnia nomia carent pli numero. quib⁹ non pt
iūgi apte numer⁹ dualitatis vel ali⁹ maior Verbi grā. qr inepte dr twee
golde. twee ſiluer. ergo nomia aurū ⁊ argētum nō apte formāt numerūm
plem. Si tamē fuerit loquutio de pluralitate ſeu multitudie rerū ſcatarū
per hec nomia. tūc illa pluralitas exp̄mi debet nō p hoc nomē duo vl tria
et huiōi. ſed p alia nomia. duplex. binum. vt nō apte dr. habeo duo aura.
duo olea. ſʒ dicēdū. duplex aurū. duplex oleū. vnū hiſpanū. alterū vngari-
cū nec ē dicēdū. habeo multa aura. ſʒ multū auri ¶ Circa vocabu. Orde
um gherſte. Iñ ordeaceus a um. ad ordeum ptinēs. Frumētum gñale no
mē ad omnia ſemina. Iñ frumētari eſt fruges colligē. Diciť etiam ab ali-
quib⁹ nomē ſpeciale frumētum. teu. weyt. Faba eyn boen. Vñ fabacius
a um ad fabam ptinēs; Melones. teuto. mellonen. mello in ſingulari dr
Citrullus eſt quoddā gen⁹ legumis. Far etiam quoddam gen⁹ legumis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Jn̄ farina. Inuenit̄ piſa p̄mo ꝓ legumie. ſecū̄do ꝑ vrbe piſana. Lupinus ſbīn̄ eyn wolfs boen. Lupin⁹ adiectm̄ ad lupū ꝑtinēs. vt lupina pellis. Vn̄. Pelle ſub agnina latitat mens ſepe lupina. Hauena hauer. etiam quoddā inſtrumētum muſicum ſeu phyſtula. ⁊ d̄r phyſtula grece ſolin. Vn̄ Virgili⁹. Tityre tu patule recubās ſub tegmie fagi. Siluestrem te nui muſam meditaris hauena

Raro plurale dat quinta tibi. niſi ſint hec
Res pariterq̃ʒ dies acies facies ſpecieſq̃ʒ
Progenies et maneries dic materieſq̃ʒ

¶ Sn̄a eſt. Nomia quinte decli. raro habēt pl'em numer̄. exceptis his que text⁹ habet. Exemplum de regula. Macies. effigies. congeries. ſtru es. fides. ⁊ huiōi. Et eſt hec ſentētia dicta ibi. deſunt plurali. hic tamen ea ponit̄ vt extendat̄ ad oēs caſus etiam. vt Alexāder. ſimul de carentia pl'is numeri doceat ꝑ raro intelligim⁹ ꝙ aliqua iſtoꝝ que vſu nō hn̄t. habeant arte numeꝝ pl'em ¶ Circa vocabula. Facies ⁊ vult⁹ differūt. nam facies magis refert̄ ad corp⁹. Vultus magis ad animū. Verbi gratia. Longa facies. Atra facies. Sed moeſto vqltu. aliquādo tamē indifferēter Ac⸗ cipit̄ etiam facies ſepe loco compoſiti ſui quod eſt ſuperficies. ⁊ ſic attribu itur etiam rebus inanimatis. vt facies maris. facies terre. Effigies eſt ali cuius imago. Macies. teutonice magherheyt. Congeries cumulus rerū Alia prius poſita ſunt.

Raro plurale vult pax et ſanguis habere
Neutra facis ſine plurali vulgus pelaguſq̃ʒ
Neſcio telluris vel humi plurale geluq̃ʒ

¶ Hic d̄t ꝙ iſta nomia Pax Sanguis Vulg⁹ Pelagus Tell⁹ Hum⁹ Gelu. carēt pl'i numero. tamē duo p̄ma inueniūtur habere. qđ innuit per raro. Vn̄ in Pſal. Libera me de ſanguinib⁹. Et tunc fiūt paces cum pē⸗ dent ſunt rapaces. Alia vero quinq̃ʒ nō habent. Volūt tamē quidam ꝙ ſanguis ꝓ humore careat. ſcʒ pro cruore. ſed trāſſumptiue ſumptum pro peccato ſcʒ habeat. ¶ Sciēdum ꝙ ſub hoc nomie ſanguis comp̄hendūt̄ alia maſculina q̄ patēt in his vſib⁹. Aer ſol pont⁹ cū mūdo fuſcus ⁊ ether Cum fumo fim⁹ ſanguis cum puluere limus. Hec marib⁹ dant̄ nec plu rali ſociātur. Sil'r orbis. Sub hoc nomie pax pacis ſoci gn̄is comp̄hen dunt̄ ⁊ alia ei⁹ gn̄is. Primo nomia morbos ſpeciales ſ̄cātia. p̄ter febris: vt pleureſis. idropeſis. ¶ Secūdo nomia greca in e. vt diapēte. paſceue Tercio nomia in vſib⁹ contenta. Fama fames lux vita fides pax gl'ia tel⸗ lus. Atq̃ʒ ſal⁹ labes ſitis hum⁹ atq̃ʒ lues mors Indoles ⁊ ſoboles cum ꝓ⸗

le iuucta iuuẽtus. Predictis addes tabeſqꝫ ſenecta ſenectꝰ. Hec ſunt foe
minea plibꝰ atqꝫ carebũt. Ita etiam bilis ⁊ crux Sub li vulgꝰ ⁊ pelagus
cõphendũtur alia neutri gñis nomia carẽtia plı̃ numero. Unde pus et
opus foenum fel mãna lutum quoqꝫ coenum. Letum faſqꝫ nefaſqꝫ tabi
viruſqꝫ ſolum ver. Nil nihil ⁊ nihilum pluralibꝰ iſta carebũt. Silr hec
Sabulum Ilium Salum Pergamenum Blictrum Fermẽtum Sal
Epar Iubar Ebur Iecur Pollẽta Paſcha Mãmona. Sub gelu com
pꝛehendũtur Ueru Tonitru Penu. ⁊ licet iueniat tonitrua. hoc eſt a no
mine tonitruũ. ¶ Et nota ꝙ omnia q̄ dicta ſunt de nomibꝰ ſupadditis ĩ
telligi debẽt ſcdm vſum cõmunem. qꝛ quãdoqꝫ pluralit inueniũtur. licet
raro. Ut a Moꝛs moꝛtes A puluis pulueres. Uñ ſanctꝰ Augꝰ loquit
Tot moꝛtibꝰ homo dignꝰ eſt q̄t ꝑ malum exemplum ad culpam traxe-
rit. Item vulgꝰ maſculinum bene habet plem numez. Unde dt Cicero.
Saturnnm maxime colũt vulgi. raro tamẽ vtimur maſculino. vñ Uir
giliꝰ. In vulgum ambiguuas ſpargit voces.

Neſcit adoꝛ noꝛme contraria noꝛma mouere
Aptota neutra tene pus et fas irqꝫ nefaſqꝫ

¶ Hic dt ꝙ iſta quinqꝫ nomia in textu poſita ſunt ĩdeclinabilia Adoꝛ au
tem ꝓpter duas cauſas. vna eſt nomen neutri gñis hꝫ oꝛis coꝛreptam in
gtõ (vt patuit ibi) neutraqꝫ caſtoꝛ. Altera. omne nomẽ in oꝛ veniẽs a ver
bo in oꝛo penultima ꝓducta etiam penultimam gti ꝓducit. ex quibꝰ ptꝫ
ꝙ ſm pꝛioꝛem penultimam gti coꝛripet ſm poſterioꝛem ꝓducẽt. vnde.
Mãſit adoꝛ gemis indeclinabile cauſis. Q̄dlibet oꝛ neutrũ ſibi poſtulat
o breuiari. Sꝫ qꝛ deſcẽdit a ṽbo qd fit in oꝛo. Productã petit o ſicut te-
ſtat adoꝛo. Sic o ꝓduci debet ſic o breuiari. Sꝫ qꝛ nõ potuit indeclinabi
le mãſit. ¶ Sciedum tamẽ ꝙ ſm Priſcianum hoc nomẽ adoꝛ apud ve
teres grãmaticos inuenit declinatum ſm vtrãqꝫ regulam modo penulti
mam coꝛripiẽdo modo ꝓducẽdo. Ut apud Ennium. Hic adoꝛis dat ꝓ
mitias ſic ſanguie bibit. Et apd eũdẽ imicat ĩ nubes adoꝛ adoꝛis Itẽ illa
ſponte ſatis adoꝛis ſpõte ſtrauiſſe. Itez adoꝛeus a um qd deducit ab adoꝛ
pꝛoducit o. vt vult idem Priſcianꝰ. Uñ Uirgiliꝰ. Subijciũt epulis et
adoꝛea liba ꝑ herbam. ¶ Sciedum ꝙ ab autoribꝰ ſeptem ſolẽt poni foꝛ
me caſuales. vt Aptota monoptota diptota triptota tetraptota pentap
tota ⁊ hexaptota. Aptotus. i. ſine caſu ab a qd eſt ſine ptoſis Nomẽ mo
noptote foꝛme qd habet vnã ſolam terminationẽ ꝑ oẽs caſus. vñ. Mo
noptoton dici pt vnꝰ caſus. Nam componit a monos qd eſt vnꝰ ⁊ pto-
ſis caſus. Diptote qd hꝫ duas terminatiões caſuales. vt foꝛs tabi Trip-
tote tres ⁊ ſic deinceps. Tetraptote quattuoꝛ. pẽtaptote quiqꝫ exaptote

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſex ſm quoſdam nomē monoptote forme ꝛ aptote dr̄n̄t. ſm quoſdā non
¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ſub nomib⁹ in textu poſitis. Primo ꝯphendunt
noīa in i. vt gūmi. nauſi carui. frugi. Secūdo figurarꝫ noīa in on. epithe-
ton. dialeton. Tercio noīa in on ꝯpoſita a dia ꝛ gera. geralogodiō. diapa
ſon. Quarto nomīa locorꝫ in is p̄ter cōpoſita a polis q̄b⁹ iungūtur tonge
ris ꝛ treueris. Quito nomīa in is ꝯpoſita ex abltis pluralib⁹ et a vel ab p̄
pōne. vt areſpōſis acōmentarijs acolicolis ꝛc̄. Sexto oīa nomīa lr̄arꝫ de
quib⁹ prius ſatis dcm̄ eſt. Septio oīs dictio materialit̄ poſita. ꝛ p̄ter iā
dicta inueniūtur adhuc multa de q̄b⁹ non p̄t dari certa regula. vt oſanna
allīa. Silr̄ q̄dā in e Tempe Cepe. Item aliqua in o. p̄ſto. pſeudo. pondo.
Ergo ꝑ cā. vt apd̄ Virgiliū. Dicite foelices aīe tuqꝫ optima vates. Que
regio anchiſen q̄s hꝫ locus illi⁹ ergo. ibi ergo nomē eſt. Silr̄ ſunt nil ni-
hil. neqꝫ. carbonan. baſan. fren. ſeſtron. inſtar. gyr. pir. ceſton. ꝛ multa hu
iuſmodi. Itē opus ꝑ neceſſe. ¶ Sciēdum tercio ꝙ q̄dā ſunt nomīa decli
nabilia vel indeclinabilia ꝑ eodem ſ̄cato. vt Juda Azima Ipomenes Ci
niphes ꝛc̄. Ipomenes quoddā intoxicū quo muliēs viros malefice infici
unt. Et multa greca barbara ꝛ hebraica noīa. vt Iſrahel iſrahelitis l' iſra
he'is vel iſrahel Abrahā abrahe vel abrahā abraham. ¶ Circa vocabula
Ador eſt quoddā gen⁹ annone vel frumēti vnde fiebat panis imolatiu⁹
quem qui imolabat deum adorabat. Vn̄ adoreus a um. i. triticeus. Ado-
rea dea frumēti vel q̄dā veſtis triumphalis Pus putredo eſt. fas licitum
nefas pctm̄. qꝛ nō eſt licitū. Ir palma manus.

Obliquū de ſe non format fors niſi forte
Tabes declino nec dat tabi niſi tabo

¶ Hic autor ponit heteroclitim quādam aliorꝫ noīm ꝛ poti⁹ dn̄r noīa de
fectiua dicens. ꝙ iſta duo nomīa fors ꝛ tabi. tm̄ hn̄t abltūm ſingularē. vt
fors forte. tabi tabo. ¶ Hic nota ꝙ grāmatici iſtis nomib⁹ addūt q̄dam
alia nomīa. vt ſpons ꝙ ſolum hꝫ ſponte. vt mea ſponte feci. i. nō coact⁹. et
hoc nomē mact⁹ qđ ſolum hꝫ macte in vtō. ꝛ ſolet ille vtūs poni ꝑ modū
excitatiōis laudis. Vt apud Hieronymū. Macte v̄tute puer. Eſt em̄
mact⁹. i. gr̄a plen⁹. Etiam addit hoc nomē virus qđ ſolum hꝫ viru in ab
latiuo. Dicūt tamē q̄dā viru eſſe diſtinctū nomē ſicut cornu. Sꝫ Priſci
anus dt̄ ꝙ vir⁹ apud antiq̄s habuit viri in gtō. ſꝫ iam aboleuit. ¶ Sciē
dum p̄mo ꝙ ſm Priſcia. inueniūtur q̄dā noīa q̄ ſolum hn̄t tres termina
tiōes caſuales. vt p̄cis p̄cem prece. frugis frugem fruge. ꝛ hoc in ſingulari
numero. Inuenit etiam frugi adiectiuū indeclinabile nomen p̄ ſe. i. vtilis
Inueniūtur etiam q̄dam nomina q̄ in ſingulari hn̄t tm̄ abltūm. vt Celite
Vepre Viſcere Grate. vn̄ Celite vepre ſimul cum viſcere grate req̄runt

Hec abltūm nec nō pluralia ſeruant Et de iſtis nomib⁹ dīc Huguitio ꝙ hn̄t ntūm ſingularem p̄ter hoc nomē grate q̄ſ ſolum hʒ abltm̄ Et ſic iſta nomīa quattuoꝛ in ſr̄i numero ſunt ſil'ia huic nomī forte. ſʒ in pl'i numero ex toto ſunt declinabilia. vt grates gratium. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝑ vocabul'. ꝙ Foꝛs eſt dea foꝛtunę vel ipſamet foꝛtuna. Et inuenit duplex foꝛte. ſ. foꝛte neutri gn̄is a noīe foꝛtꝫ. ⁊ foꝛte ablti caſus a noīe foꝛs. Itē foꝛs capit aduerbialit ꝑ foꝛte. vt ibi. Si q̄s foꝛs latuit quā gen⁹ improbū. humanū facile his cernere erit mō. Cum tot flagicijs ęſtuat innouās. rit⁹ ſacrilegos ſibi. Item Tabes ex toto declinat vt hʒ lr̄a. Sed tabi eſt nomen diſtinctū gti caſus ſolum hn̄s tabo in abltō. ⁊ ſignificāt idem tabes ⁊ tabi ſcꝫ putredinē. Solet tn̄ poni dr̄a inter tabes ⁊ tabi. Un̄ Tabes putredo ſtillās de coꝛpe viuo. Coꝛpe non viuo ſtillat tabi quoqꝫ tabo. Sꝫ hęc dr̄a nō obſeruat. Inuenit etiam tabeo es ere ꝓp̄e vuylen ſuyzen. vt vuln⁹ meum tabet ſeu tabeſcit. Item Celites id eſt ſancti. Vepꝛes. i. ſpinę. Viſcera ſunt inteſtina. Item grates ⁊ gr̄a differūt. vn̄ Gr̄a ſit chꝛiſto grates referam⁹ amico. Alij vo dicūt ꝙ grates ſit poeticū. gr̄a vero oꝛatoꝝ.

Ilia declinat tibi tercia nec niſi plura
Ipſaqꝫ plurales declinat mœnia manes
Dicamus ꝓceres pluraliter atqꝫ penates
Nec niſi plurali tenebꝛas aut exta notaui
Arma vel inſidias artus ſponſalia iungas
Diuitias nuptias induciaſqꝫ minaſqꝫ

¶ Poſtq̄ꝫ autoꝛ determiāuit de quibuſdā nomib⁹ ſingularis numeri tm̄ Hic ꝯn̄ter de his agit q̄ ſunt tm̄ pl'is numeri. ⁊ hoc multipl'r. qꝛ q̄dā ſunt pl'is numeri tercię decli. ⁊ neutri gn̄is. vt Ilia Mœnia. q̄dam maſculini gn̄is. vt manes. penates. q̄dam vo ſunt p̄mę declina. foēi gn̄is. vt Diuitię nuptię. inducię ⁊c̄. q̄dam vo ſunt ſecundę decli. vt Arma. exta. q̄dam vo quartę. vt hoc nomē artus artuū. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ ſub hoc nomine Ilia ꝯp̄hendūtur q̄dam alia nomīa q̄ etiam ſunt pl'is numeri tm̄ ſub tercia declinatiōe. Primo omnia noīa feſta gētilia ſcāria: vt floꝛalia bacchanalia compitalia q̄ omnia inueniūtur etiam hr̄e gtūm pl'em ſub ſecūda declinatiōe. ſed tamē ſub tercia declinatiōe declinātur ⁊ habētium ſub tercia declinatiōe. de quib⁹ ſuperius dcm̄ eſt. Etiam comp̄hendūtur hic iſta nomina. Magnalia Noualia Magalia Foeminalia Vitalia Sandalia. Regalia Dextralia Laquearia Colūbaria Cerimonialia Funeralia Milia Muliebꝛia Quinquatria Genitalia. ⁊ multa ſil'ia. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ſub his nomib⁹ Arma et Exta ꝯp̄hendūtur etiam q̄dam nomia q̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſunt pl'is numeri tm̄ ſecūdę decli. vt Pudēda Uerēda Pudibūda Trā-
ſtra Uaccinea Liguſtra Caraballa Deuia Inuia Subſtātiua Subcel-
lia Xenia Enxenia Ceraunia Dioniſia. Et plura nomīa gētilia Inſtitu-
ta quādo ſbm̄ eſt. Et plura nomīa libroꝝ. vt Topica Bucolica Rheto-
rica Phiſica Ethica Chronica q̄ inquātum ſunt p̄mę declinatiōis ſignifi
cāt artes ⁊c̄. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul'. ꝙ Floralia Bachanalia et Com-
pitalia ſunt nomīa feſtoꝝ gentilium. Item Noualia ſunt agri noui ex ter
ra inculta ⁊ ſterili ad culturam redacti Inueniť etiam nonalis lis. ex toto
declinabile ⁊ eſt ager qui nō omni anno coliť ſed ſolum in annū alteꝝ. Itē
Magalia ſunt paruę dom⁹ paupeꝝ Diciť etiam magale id eſt tugurium
quoddam ꝑp̄e cyn berch. Item. Fœminalia. i. muliebria. Accipiť etiam
pro bracis. Et dr̄ a fœmen. Item Uitalia ſunt venę in quib⁹ cōſiſtit ſpi-
rit⁹ vitalis. Item Sandalia ꝑp̄e bot ſchoen. Item Palearia ſunt crines
dependētes in collis equorum. boum vel leonum ad crura. Item Laquea
ria ſunt cōiunctiones trabium. Item Columbaria ſunt foramina in qui-
bus nidificāt columbę. Item Funebria vl' funeralia dicūtur exequię. Itē
Cerimonialia ſunt illi actus qui fiūt in diuinis officijs. Item Juſta iuſto
rum id eſt exequię. quia Juſtum eſt ea fieri. Item Pudenda pudibunda
ſunt membra ſecreta. Item Trāſtra ſunt ſedilia nauium vel loca inter ſe-
dilia. Item Uaccinea ſunt fructus ſambuci. Item Liguſtra ſunt flores
eiuſdem ſambuci. Uñ Uirgilius dicit. O formoſe puer nimium ne cre-
de colori. Alba liguſtra cadūt vaccinea nigra leguntur. Item Caraballa
ſunt bracę magnę. Item Xenia munuſcula ſunt ſeu noua teſtamenta.
¶ Sciēdum quarto. ꝙ ſub hoc nomīe Manes comprehēduntur plu-
ra nomina quę tantum pluraliter inueniūtur. vt Hades Lemures Do-
lones Penates Pedites Anates Cantes. Item Aborigenes Appendi
tes Fores Bifores Faſſes Sentes Lactes ¶ Sub hoc nomīe Manes
etiam compͥhendūtur quędam nomina maſculini generis in i terminata
quę ſunt tātum pluralis numeri. vt Cani prope grouwe haer. Uñ Intē
peſtiui fundūtur vertice cani. Sed canus cana canum adiectiuum id eſt
habens canos. Item hirci quod ſcd̄m quoſdam ſcribitur per q vt hirqui
et ſunt anguli oculorum. Accipitur etiam ꝓ ipſis oculis. Subhirci ſunt
loca ſub brachijs vel crines ipſi. Scd̄m quoſdam treni trenoꝝ ſunt lamē
tationes. Et dicitur Trenę trenarum pro eodem. Gemini pluraliter tan
tum ſignum cęleſte. Sunt etiam gemini pariter nati. teuto. weyſkens.
vt fratres gemini. Item Sorores geminę a gemini gemelli. Calumnelli
teutonice langhe tanden. Similiter iſta nomia Gomorrei Altei Subij
Et hęc adiectiua inferi cęteri ſuperi exteri plęriq; ⁊ interi quę pluraliť in
ueniūtur in omni genere. Similiter hoc nomē Angi id eſt anguli dom⁹

¶ Sciēdum ꝑ vocabul'. Hades ꝑꝑe dicūtur diuiſiōes regionū. Etiam
ſunt pali in agris colonoꝝ. Item Lemures ſunt viſiōes nocturnę. Item
Dolones ſunt vagine gladioꝝ vel ipſi gladij abſcōſi in bacul' ſicut hn̄t ſic/
carij ⁊ latrones. Item Velites ſunt milites in bello expediti vel homines
leuis armaturę. Item Antes ſunt ſepes vineę. Item Cantes ſunt muſu
lę organi. Item Aborigenes ſunt ramuſculi ex arborib⁹ ꝓcedētes. Item
Appēdites ꝑꝑe hāck camerē ofte dat af hāghet. Item Fores ſunt ianuę
Sꝫ biſores ſunt ianuę duplicatę. ¶ Sciēduꝫ ꝙ ſub illis noib⁹ Inſidię
Diuitię ⁊ cęteris ꝯphendūtur q̄dam alia nomīa. vt Quiſquilię. ſiliquę.
inficię. ⁊ ſunt negatiōes ⁊ mēdacia Galacticię ⁊ ſunt cibaria delicata ꝑꝑe
galentijn. Primitię ⁊ dicūtur ꝑmordia reꝝ. Expenſę Impenſe ꝑꝑe coſt.
Lauticię .i. cibaria delicata. lecker ſpyſe. Decimę Reliquię. dicūtur oſſa
defunctoꝝ vel illud qđ relinquit. dat achter wort ghelatē. Exequię ꝑꝑe
beghenckeniſſe. Exuuię Induuię ⁊ ſunt veſtium nomīa. Exuuię ſunt ve
ſtes vetuſtę q̄ pauperib⁹ erogātur. Etiam Exuuię ſunt pelles ſerpentum
teuto. vellen van ſlanghē. Item Veſtes victis in bello ablatę. Excubię
ſunt vigilię nocturnę. Decubię ſunt puerperia mulieꝝ. Ut in domo nr̄a
celebrant decubię. Incubię ſunt infirmitates ꝑꝑe ſieckheyden. Similit
Nonę Calēdę. Et q̄dam nomīa vrbium. vt Athenę Thebę Piſę Ve/
netię Lenę. ⁊ huiōi. Item ſub hoc nomīe art⁹ comꝑhendit vnum ſub ea/
dem terminatiōe ſcꝫ idus iduū. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul' text⁹, ꝙ Ilia ſi/
gnificāt ꝑꝑe die lenden. Vn̄ dr̄a. Ilę p̄eſt cunctis ilus rex hilla cibus eſt.
Eſt ilium turris Ilia ſunt homīs. Vn̄ et Horati⁹ ſic inq̄t. Solue ſene/
ſcētem maturę ſan⁹ equū ne Peccet ad extremos ridend⁹ ⁊ ilia ducat Itē
Mœnia ſunt extremitates muroꝝ ꝓprie tinnen. Et dr̄ a munio. Item
Manes ꝓceres ⁊ penates expoſita ſunt prius. Item Tenebrę ſunt obſcu
ritates. Exta dicūtur inteſtina. inghewey den. Arma ſunt defenſoria In
ſidię ꝑꝑe laghen. Artus dicūtur membra. Vn̄ Exartuare ꝑꝑe ontleden.
Sponſalia .i. nuptię. Diuitię. rijckdom. Inducię. vertreckinghe Vt pe
to a iudice inducias trium dieꝝ. Nūnę. dreyginghe. ¶ Sciēdum vlti/
mo ꝙ hic ſolet dari regl'a de expreſſiōe cōcept⁹ per hęc nomīa ſingulariter
Vn̄ dicūt grammatici. Quādocūqꝫ aliqđ nomē caret ſingulari numero
tūc ad exprimēdum mentis cōceptum ſingularit' iungēdum eſt hoc no
mē vnus. In pl'i numero cum illis nomib⁹ carentib⁹ ſingulari numero.
Vt vnę nuptię. Vn̄ Therenti⁹. Ex vnis nuptijs me in geminas conie
ciſti vnę lr̄ę. vt vnas a te recepi lr̄ās. ⁊ ſic de alijs. Si autem ſenſus fiat
nō de vnitate. ſꝫ de pluralitate tūc adiungēda ſunt tali nomī nomina nu/
meralia. Diſtributiua in pl'i numero. Vt recepi binas lr̄ās ⁊ non duas
Vn̄ Tulli⁹. Binas a te accepi lr̄ās quarum alteris mihi gratulabaris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Pro quo nõ licet dici duas lrãs quaꝝ altera. Sꝫ binas ꝛ alteras. Et ſic
debet dici Dauẽtrię habentur ternę nuptię. Unę in nouo foro. Alterę in
vico baſſo: Reliquę vero in platea pollis

Cornua mutatur. ſed cornu non variatur
De genubus verubus normã ſeruabis eandẽ
De neqꝫ deqꝫ prece. dic ꝙ rectis caruere
Primis. atqꝫ dapem ſocia vice iungis eiſdem
Uis vim viqꝫ dabit. totum plurale tenebit
Plus neutrale facit. nec dat primo niſi pluris
Caſum plurale dat quemlibet et genus omne

¶ Hic ↄñr autor ponit q̃dam nomia heterodita qꝛ q̃dã iſtoꝝ ſunt in ſin
gulari monoptotę formę. vt Genu Cornu. q̃dam triptotę formę. vt vis
quędã diptotę vt Plꝰ pluris. quędã tetraptotę formę. vt Necis. p̃cis.
Sñia ptꝫ in textu. ¶ Sciẽdum circa textum ꝙ ponit̃ hic talis regl'a ex
oppoſito. Uñ omnia alia noia in u termiata carent pl'i numero. demptis
illis tribꝰ in textu. Et ſupaddit̃ quartum ſcꝫ pecu qð hꝫ pecua. vt Plau-
tus. ꝛ pecua ruri. Exemplũ de regl'a. vt gelu. tonitru. De quibꝰ duobus.
Petrꝰ helię notabil'r dt ꝙ careãt pl'i numero. ꝛ licet inueniat̃ tonitrua in
pl'i. hoc eſt a noie tonitruũ neutri gñis. Sil'r aſtu. ceſtu: artu. ſpecu carẽt
pl'i numero. Et ſi alia ab his quattuor dcis inueniãtur in pl'i numero hoc
eſt in numero rariſſimoꝝ. Quidã ſic textũ intelligũt qð alia ab iſtis quat
tuor nõ tam cõmunit̃ inueniũtur plural'r ſicut dicta quattuor ¶ Et ſciẽ
dum ꝙ iſta duo nomia Cornu et Gelu hñt ibus ꝛ nõ ubꝰ in dtõ ꝛ abltio
pluralibꝰ. qꝛ niſi ſic. autor vtiqꝫ de ipſis feciſſet mentionẽ. Uñ bus u fiñãt
cum de verubꝰ ſignãter mentionẽ fecerit. Item Cornu defenſoriũ bruto-
rum caro ſcꝫ indurata. Cornu etiam acies belli. vt Cecidit ĩ cornu dextro
Sub cornu ↄp̄hendit̃ hoc nomẽ cõpoſitum vnicornu. Idem qð vnicor
nis. vel Monoceros. Genu eſt ps tibię. Ueru p̃mo eſt inſtrumẽtum aſ-
ſandi carnes. Secũdo eſt inſtrumẽtum bellicum ſcꝫ pugio. Et ponitur
dr̃a int̃ veru ꝛ verutum. ſed pua eſt. Dic ſine carne veru dicas cum carne
verutũ. ¶ Sciẽdum ſub iſtis nomibꝰ Prece. nece. q̃ tanguntur ibi (De
nece deqꝫ pce) comp̄hendũtur q̃dam alia. vt Opus p auxilio. Fruges fo-
ris. Uñ Oda. pre. ne. vi. fo. vis hęc noia tm̃. Caſibꝰ in ternis ſi ſingula
ſunt dabit vſus. Alia metra. Fruges opeſqꝫ dapis declinantur ſine rectis
Primis: atqꝫ p̃cis foris ꝛ vicis ꝛ necis addes. ¶ Item ſm Priſcianum
hęc dicta ſunt intelligẽda ſm vſum. qꝛ vetuſtiſſimi ea in ſingulari ponũt.
vt Tulliꝰ Tiberium. republicam adminiſtrãtẽ ꝓhibuit ĩdigna nex diu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

turne in ea cōmorari. Quidius. Nex erat in vita Nex ē mors illata ab alio Interfectio idem. Sub nex ꝯphendit eius ꝯpoſitū. Seminex qui ntūs nō eſt vſitat⁹ cum his obliq̄s. vt Vidi eum iacentē ſeminecē. Prex eſt p̄catio. vt Fundam⁹ preces ad dn̄m. ⁊ forte nr̄i miſerebit. Dapes ſūt cibaria. daps ntūs ⁊ vix raro inueniūtur. Et ſunt vices vel vix p̄mo viciſſitudo. Inuenit tamē vix aduerbiū. Itē faciam⁹ hoc ſm vices. i. viciſſim Etiā trāſſumit ꝓ loco. vt hic hȝ paſtoris vicē. i. locū paſtoris. Petrꝰ ſalutabis mea vice vel meo noīe. Etiā capit pro ptāte. vt interponē vices. vt Dux burgūdie int hos litigātes vices ſuas intpoſuit. Accipit ꝓ ſtatu. vt Doleo vicem tuā. Reddā tibi vices in malo. refundas grās. ¶ Sciēdū ſecūdo de hoc nomine vis ꝙ text⁹ non vult hoc innuere ꝙ habeat tm̄ tres caſus in ſingulari ſed qd̄ habeat oēs caſus ſub trib⁹ ſolum terminatiōib⁹ in ſingulari. vt in ntō. gtō ⁊ vtō. vis In dtō ⁊ abltō vi. in accō vim. Vel nota vis ſm ꝙ duo ſcat. Uno mō ꝓ potētia corpis vel violētia accipit. vt Uim mihi intulit. ⁊ ſic caret pl'i numero Altero mō eſt virt⁹ vel potētia aie. Et ſic hȝ vires in pl'i numero. vt vires corpis. Sȝ hec dr̄a nō obſeruat cum dr̄ Uires aie. i. potētie anime. ¶ Itē Priſcian⁹ et Greciſta. Hoc nomen plus declināt in ſingulari ꝑ oēs obliq̄s ſub omni gn̄e. Ut in ntō accō ⁊ vtō neutri gn̄is plus. In gtō oīs generis pluris. In dtō ⁊ ablatiuo oīs gn̄is pluri. In accō hūc ⁊ hāc plurem ⁊ hoc plus. In pl'i in accuſatiuo plures vel pluris. In ntō plures In neutro. in ntō. accō ⁊ vtō plura. in gtō plurium. Quidā tn̄ dicūt hoc plus nō hr̄e vtm̄

Que q̄runt q̄ diſtribuūt referūtqȝ negātqȝ
Infinita quoqȝ caſu caruere vocante
Deſtribuit ſi vim tribuas et colligit omnis
Colligit improprie poſitum nō diſtribuēdo
Quattuor exceptis ꝓnomina nulla vocabis
Tu meus et noſter noſtras habere vocātes

¶ Hic Alexāder ponit alia nomia heterodita ex defectu caſus. dicens. ꝙ omnia nomia q̄ſitiua. diſtributiua. relatiua. negatiua. infinita Et ſil'r oīa ꝓnoīa demptis quattuor carēt vtō. Et addit notabile de hoc nomie oīs. vt ptȝ in lrā. Exemplum de q̄ſitiuis. vt Quis. qualis. quātus ⁊c̄. De diſtributiuis. vt quilibet. q̄libet. quātuſlibet. oīs tot⁹ ⁊c̄. Relatiua ſunt. vt qui ille. Negatiua. vt null⁹. nemo. neuter. Infinita. vt nōhomo. nōequ⁹ Itē quicūqȝ. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ nomē queſitiuū eſt ꝑ qd̄ queſtionē aut interrogationē facimus de re dubia. vt Quis eſt iſte rex glie. Sȝ diſtio diſtributiua eſt q̄ aliquod vnum cōmune in plura diuidit. Et apud

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Priſcianum nomīa diſtributiua vocātur diuiſiua vel partitiua. Sʒ rela-
tiuū eſt ante latę rei recordatiuū. vt Sortes currit q̄ mouet̄. ibi qui refert
ſortem. Nomē negatiuū eſt qḋ negat. vt null⁹. nemo. Nomē ꝟo infini-
tum eſt qḋ affirmat omnia relinquēs vnum ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ flo-
riſta poīt tria reqͥſita ad hoc ꝙ aliqua dictio habeat vtīn. Primum ē cer-
titudo in ſignificādo ſcʒ ꝙ ſcat certe. ꝓptēa q̄ſitiua. diſtributiua. ⁊ infini-
ta carēt vtō. qꝛ queſtio eſt ſemꝑ de re dubia. Secūdum eſt ꝙ ſignificet p̄-
ſentialiter ſuū ſignificatū. ergo relatiua carēt vtō. qꝛ non primam ſʒ ſecū-
dam noticiam faciūt de re ipſa. Vocatiu⁹ vero primam noticiam facit de
re ipſa. Tercium ꝙ ſignificet rem ad quam ſermo dirigit̄. ⁊ ꝓpter hoc ne-
gatiua carēt vtō. Unde. Dat quintum caſum p̄ñs directio certum. Ex-
pers ſi qua trium ſit dictio nō habet illum. ¶ Arguit̄ diſtributiuū hebet
vtūm. vt ſcd̄m Priſcianum. Uterqʒ vocamini ſcipiones vterqʒ veniatis
ibi diſtributiuū eſt vocatiui caſus. quia iungit̄ verbo ſecūdę perſonę. Nā
ſi eſſet nti caſus tūc eſſet ibi diſcōuenientia ſuppoſiti ⁊ ſui ꝟbi. Dicendum
ꝙ in dictis orationib⁹ non eſt vti caſus. ſed nti. Et ſunt illę oratiōes euo-
catorię. ⁊ verum ſuppoſitum ſubintelligit̄ ſcʒ vos vti caſus. quia eſt vn⁹
modus euocatiōis implicite. quādo perſona euocata eſt nomē diſtributi-
uum. ¶ Hic nota ꝙ ſicut d̄r Priſcian⁹ diſtributiuū poteſt adiungi cuili-
bet perſonę in plurali dempta tercia. ⁊ ī ſingulari ſolum tercię. Exemplū
vt Uterqʒ fecimus Uterqʒ feciſtis. Incongrue vero d̄r. vterqʒ fecerunt
Sʒ debet dici vtriqʒ fecerunt. Et in ſingulari vterqʒ fecit. ¶ Sciēdum
circa illum textum Diſtribuit ſi vim tribuas/⁊c̄. ꝙ omnis capit̄ dupl'r. vt
patʒ in textu. ſcʒ diſtributiue ⁊ collectiue. Et hoc dicit ideo. qꝛ cum capit̄
ꝓpe tunc capitur diſtributiue ⁊ caret vtō. Sed quādo capit̄ collectiue
ſumitur improꝑe. ⁊ habet vtūm. Uñ omnis tūc capit̄ diſtributiue quan-
do p̄dicatum vere cōuenit ſubiecto. i. d̄r de ſubiecto. ⁊ etiam de quolibet cō-
tento ſub illo ſubiecto. vt Omnis homo eſt animal. vbi animal vere dici-
tur de homīe. ⁊ omnib⁹ contentis ſub homīe. Sʒ omnis tunc capit̄ colle-
ctiue quādo p̄dicatum vere cōuenit ſubiecto. ſed nō vere d̄r de cōtētis ſub
ſubiecto. vt Oēs apl'i dei ſunt duodecim. Nō ſequit̄ Petr⁹ et Paul⁹ ſūt
duodecim. Sil'r tot⁹ etiam capit̄ dupl'r. ſcʒ Syncathegorematice. i. di-
ſtributiue. ⁊ ſic valet tm̄ totus. i. q̄libet ꝑs per qḋ reſoluit̄. vt Tot⁹ ſortes
eſt minor ſorte. i. q̄libet pars ſortis ē minor ſorte. Et ſic ꝓpoſitio eſt vera.
Secūdo mō accipit̄ Cathegorematice. i. collectiue. Et ſic reſoluit̄ in illḋ
cōplexum. Ens hñs ꝑtes vel in li. integer ſimul ſumptū. vt Tota dom⁹
valet centum ſcuta. i. integra dom⁹ ſimul ſumpta ⁊ non quęlibet ꝑs. Et
hoc modo tot⁹ habet vtūm ꝑmo modo caret. Uñ⁹. Cuncta carēt quinto
quorum genitiu⁹ in ius. Sed quintū caſum dant totus ſolus ⁊ vnus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Hic nota ꝙ dr̃ia eſt int̃ Cunctus Totꝰ et Omnis. Nam oīs capit̃ ꝓ
ꝓpꝛie diſtributiue. Totꝰ ꝓ̃pe collectiue. Cunctꝰ vero collectiue ⁊ diſtribu-
tiue. Ut Cunctꝰ homo .i. omnis homo. ¶ Nota ſecūdo ꝙ hoc ꝓnomen
meꝰ inuenit̃ habere triplicem vtūm. Primꝰ eſt mi. ⁊ ille eſt magis vſita-
tus. Secundꝰ eſt mee. ⁊ ille rariſſime reperit̃. Terciꝰ eſt meꝰ. ⁊ ille etiaꝫ
qn̄qꝫ inuenit̃. Ut popule meꝰ quid feci tibi. aut in q̄ ꝯtriſtaui te ⁊c̃.

Tres in plurali caſus os oris omittit
Aes far ius thus rus illi ſociare ſolemus

¶ Poſtqꝫ autoꝛ oſtēdit quō aliqua nomīa carēt certis caſibꝰ in ſingulari
numero. Hic ꝯn̄r vult determīare de nomibꝰ carentibꝰ aliquibꝰ caſibus
in pl'i numero dicēs. ꝙ iſta nomīa os oris. es. ius. thus. rus carēt tribus
caſibꝰ in pl'i numero. ſcꝫ gtō. dtō. ⁊ abltō. ¶ Hic nota ꝙ p̄dictis nomibꝰ
addūtur adhuc plura nomīa. vt Uinum. mel. hoꝛdiū ⁊ etiam mare. Et
debet regula Alexādri intelligi ſm vſum. q2 ſm artem nō repugnat. vt hͦ
nomē Jus apud Juriſperitos cōmuniſſimū eſt in his tribꝰ caſibꝰ. Et ſic
dicit̃ doctoꝛ in iuribꝰ Cōſtructoꝛ iurium ¶ Sciendum ꝓ vocabul'. ꝙ os
oꝛis eſt oſtiū coꝛpis. Jus hꝫ aliqua ſcata. Et ꝓ oibꝰ ſuis ſcatis caret pl'i
numero Jn̄ dicit̃ Jus campeſtre ꝓ̃pe dye veym. vt iſte ꝓſcriptꝰ ē iure cā
peſtri. Jtem Thus wyꝛoeck. Unde Thure deum placa ⁊c̃. Jtem Rus
pꝛopꝛie ſignificat boulant.

Terra fit ops et auarus opes ſed opem petit eger
Lens lendis capiti lens lentis cōuenit oꝛi

¶ Hic autoꝛ determīat de heteroclitis q̄ ſub diuerſis caſibꝰ ⁊ diuerſis ob-
liquis diuerſa ſcāt. Dicit em̄ ſic. Terra fit ops ī ntō ſcat terram Jn accō
ſingulari auxilium. Et in pl'i numero diuitias ſcat. Tūc ibi (Lens lēdis
capiti) Hic ponit alia nomīa ſm diuerſos caſus diuerſa ſcātia. Et erit oꝛ
do textꝰ iſte. Lens lēdis capiti. Glis aīal. glis terra tenax. Caſſis idis ga
lea. Quia hec nomīa ſm diuerſitatē caſuū diuerſa ſcāt. vt ptꝫ intuēti tex
tum. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ hic ꝯp̄hendūtur alia nomīa q̄ ſub diuerſis ca-
ſibus ⁊ terminationibꝰ diuerſa ſcāt. Ut glās glantis dr̃ tumoꝛ colli. ſed
glans glādis eſt legumētum vel lapillꝰ bombarde. Lar lartis ꝓpꝛiū no-
mē eſt. Sꝫ lar laris domꝰ eſt ⁊ foramē. Frons frōtis eſt ps capitis. Sꝫ
frons frōdis ramꝰ arboꝛis eſt. Pres pꝛetis eſt mediatoꝛ. Sꝫ pꝛes p̄dis
id eſt diues. Jtem vas vadis eſt pignꝰ Uas vaſis capit̃ ꝓ cōtinente. Si
milit̃ os oꝛis. os oſſis. Glos oꝛis oſſis. q̄ ſup̄ expoſita ſunt. Tigris tigris
id eſt flumē. Sꝫ tigridis eſt aīal. Merges etis eſt herba vel manipulus
Sꝫ merges gis eſt auis q̄dam ꝓ̃pe eyn duker. Siīr palꝰ pali eyn pael.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Sꝫ palus paludis eſt locꝰ aquoſus. Acus aceris eſt palea. Sꝫ acus us
ui eſt ornamētum mulieris. Cancer cācris morbꝰ quidam. Sꝫ Cancer
cancri eſt piſcis quidem. vel ſignum celeſte. ¶ Sciendum ꝓ vocabul'. ꝙ
Ops eſt pinguis terra apud nos. ſꝫ apud poetas eſt dea terre. Et a noīe
ops dꝛ opimus a um. i. pinguis Ut comedi de boue opimo. Itē ille accūs
opem nō ſolum auxilium ſcat. ſed oēs obliqui in ſingulari ſcāt auxilium.
vt opis opi opem. Etiam ijdem obliqui ī ſingulari ſcāt poſſeſſionem. vel
facultatem. Unī Virgiliꝰ in eneidos. Nō opis eſt noſtre grates ꝑſolue-
re dignas. Item inuenit̄ diſtinctum nomē opis. ⁊ eſt nomē cuiuſdam ꝟ-
ginis Unī ⁊ eadem dea apud poetas dr ops rea ſeres cibele. ſed illa omnia
iam ponūtur pro terra. Item lens glis ⁊ caſſis exponūtur in textu. ⁊ ſunt
etiam ſuperius expoſita.

Hic dat et hec hoſpes hec hoſpita ſoſpita ſoſpes

¶ Poſtqꝫ autoꝛ determiauit de heteroclitis declinatōe q̄ ſub diuerſa decli
natiōe diuerſa ſcāt. Hic vult determiare de nominibus q̄ ſub diuerſis decli-
nationibꝰ idem ſcāt: dicēs. ꝙ iſta duo nomīa hoſpes ⁊ ſoſpes cōmunis ge
neris tercie decli. foꝛmāt de ſe nomīa fēīi gn̄is ṗme declīnatiōis. vt hoſpi
ta hoſpite. ſoſpita ſoſpite. ¶ Sciēdum ṗmo ꝙ ſicut dt Priſcianꝰ. Inter
omnia nomīa cōmunis gn̄is in es termīata ſolum tria de ſe faciūt foemi-
nina in a. vt hec duo in lra poſita. ⁊ tercium ſupradit̄ ſcꝫ antiſtes quod
eſt gn̄is cōmunis ⁊ foꝛmat de ſe antiſta antiſte. vt apud Ciceronem. Po
ſtridie ſacerdotes cereris atqꝫ illius phani antiſte maioꝛes natu ꝓbate ac
nobiles muliēs rem ad magiſtratꝰ ſuos deferūt. ¶ Sciendum ſecūdo ꝙ
hoc nomē hoſpita dupl'r accipit̄. vno modo eſt ſbm̄ ṗme declinatiōis (vt
dicit̄ in textu) vt hec mulier eſt mea hoſpita. Secundo inuenit̄ adiectiue
etiam in ṗma declinatione. vt Hoſpita terra. i. habitabilis terra. hoſpita
aqua. i. aqua in qua p̄t anchoꝛa figi. Et iſto modo ſm Huguitionem ma
ſculinum eſt hoſpitꝰ ⁊ neutrum hoſpitum. Inuenit̄ etiam hoſpita in t̄cia
declinatiōe in plī ſub neutro gn̄e in ntō accō ⁊ vtō. ceteris autem caſibus
caret. vt dt Priſcianꝰ ponēdo hoc exemplum Hoſpita ſaxa Hoſpita flu
mina. Sil'i modo inuenit̄ etiam compoſitum eiꝰ ſcꝫ inhoſpita. Et ſic di
cunꝰ Illa ē inhoſpita domꝰ ꝓꝑe. i. nō hoſpiciū. Et ſicut dcm̄ eſt de hoc no
mine hoſpes. ita pariformit̄ poteſt dici de hoc nomie ſoſpes. ¶ Sciendū
tercio ꝓ vocabul'. ꝙ Hoſpes dꝛ ille q̇ recipit vel recipit̄ hoſpicio. Ad dif-
ferētiam ergo obſeruādā ſolet ab expertis cā differētie eis adiūgi adiecti-
uū actiuus a um. vel paſſiuꝰ a um. vt Petrꝰ eſt hoſpes meus paſſiuꝰ. Et
iſtoꝝ noīm actiue ⁊ paſſiue ſignificātium ſunt quinqꝫ. vt Hoſpes Zeloty
pus Cōuiua Uectoꝛ Alumnus. Actum ſiue pati ſub eodem noīe ſignāt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Vt dicũt quidã. Sꝫ alumnꝰ ſolum paſſiue ſ̄cat. ⁊ eſt idem qꝺ nutricius
Item cõuiua paſſiue ſ̄cat. Et iſtis nomibꝰ etiam debet addi cã differẽtię
nomẽ adiectiũ actiuꝰ a um. vel paſſiuꝰ a um. vt zelotypꝰ actiuus dr̃ qui
ſuſpiciũ hꝫ de muliere ſua. zelotypus dr̃ etiã emulator formę

Veſper re rarum pars eſt extrema diei
Noctis vel mũdi veſperqꝫ ſuũ tenet ętas
Qualibet ętatem mundi lego veſper habere
Veſperus eſt ſtella ri ſolus dat tibi pſalmos
Officium tibi re rarum totaliter implet
Ri roꝝ cantat re raꝝ timpona pulſat
Glis aĩal. glis terra tenax. glis lapa vocatur
Ris primũ. gliſſis tenet altera. tercia glitis
Caſſidis idis galea capitur fera caſſe retenta

¶ Hic vult determiare de nomibꝰ ijs quę ſub diuerſa declinatiõe habent
idẽ ſignificatum dicẽs. ꝙ hoc nomẽ veſper is. hoc nomẽ veſpera rę. ⁊ hoc
nomẽ veſperum ri. ſ̄cãt extremam partem diei. ⁊ hoc proprie. vt bonum
veſper Etiam ſignificãt extremam partem noctis. ⁊ extremam ꝑtem mũ
di. vt Vergẽte mũdi veſpere. Etiam ſ̄cãt finem cuiuſlibet ętatis. ſed hoc
impropꝛie ⁊ trãſſumptiue. Tũc ibi. Veſperꝰ eſt ſtella. Hic ſubiungit vnũ
notabile dicẽs. ꝙ Veſperꝰ eſt q̃dam ſtella q̃ alio nomie Lucifer dr̃. ⁊ hoc
mane. Nocte vero dr̃ heſperꝰ. Et eadem ſtella etiam dr̃ venus Vñ vult
de mane venꝰ vocitari Lucifer. Et vult Serotinꝰ veſper vel veſperꝰ he
ſperꝰ eſſe. Iñ heſpera rę. i. hora diuidens noctem ⁊ diem. Iñ heſperia idẽ
hiſpania. Tũc ibi. Ri roꝝ cantat. dr̃ ꝙ veſperi oꝝ ſunt pſalmi in veſperis
vt Iam legũtur veſperi. Sꝫ veſpere aꝝ plr̃ tm̃ eſt. totum officium veſp-
tinum. Et ſic dicimꝰ. poſt veſperas veniam ad vos. ¶ Sciẽduz primo
ꝙ ſ̄m Huguitionem reperit hic veſper ri ſc̃dę declinatiõis cuiꝰ gtũs ſępe
caret rectore. vt veniam ad vos veſperi. Vñ Tulliꝰ. Quid quo die dixe-
rim aut fecerim recogitabo veſperi. Et Therẽtius. i tercia comedia. Nũ
q̃ꝫ tam mane egredior neqꝫ tam veſperi domum reuertor quin te ĩ fundo
cõſpicor fodere. Similr̃ inuenit veſper veſperis tercię declinatiõis neutri ge
neris. Vñ Alexãder (iter hoc veſperqꝫ ſequet) qꝛ nullum nomen ſc̃dę de
cli. in er terminatũ eſt gñis neutri. Tercio inuenit veſpe ris tercię declina
tiõis declinabilit. Et ponit ab Alexãdro ibi Veſpere paſchal' Alij tamẽ
dicũt ꝙ ſit ibi ablti caſus. Alij vo ꝙ ſit gtũs ſyncopatꝰ huius nomis veſ-
pera rę. Etiam inuenitur veſpere aꝝ. plr̃ tm̃. ſed hoc aliud ſ̄cat ſcꝫ horas

veſptinas. Quinto inuenit̃ veſperum ri. veſpa rę. ⁊ veſperꝰ veſperi. q̄ em
nia idem ſcāt. licet veſperꝰ ſignificet ſtellam (vt ptꝫ in textu) De ſcatis et
de declinatiōe dicit Henricꝰ de Colonia. Declinare potes hęc nomia veſ-
pera veſper. Et qđ terminet um nō flectes veſpere ſolum. Veſper in i fit
mas. neutrum fit in is gtūs. Veſpera pluralem recipit veſperqꝫ ſecū de.
Quodlibet illoꝝ pars eſt extrema diei. Si ꝓpe ſumas trāſſumedo facis
vt ſit. Aetatis noctis vitę mūdi quoqꝫ finis. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝑ itel
lectu huiꝰ textus (Quālibet ętatem) ꝙ duplex eſt ętas ſcꝫ maior ⁊ minor
Minor ętas poteſt dici ętas cuiuſlibet homis. q̄ diuidit̃ in īfantiam pu-
ericiam. adoleſcētiam. iuuētutem. ſenectutem. ⁊ decrepitam ętatem Vñ.
Infans inde puer adoleſcēs poſt iuuenis vir. Dicit̃ inde ſenex poſtea decre
pitꝰ. Sed maior ętas dr̄ ętas mūdi. Et eſt ſeptuplex. Vñ. Incipiēs ab
adam quem formauit deus ętas. Ad noe trāſiuit ꝑ̇ma: ſequēs abraham.
Ad dauid extēdit ſe tercia quarta ſed inde. Ad trāſmigrātes in babylone
fuit. Quīta petit curſum chriſti veniētis ad ortum. Ad finem mūdi cur
rere ſexta parat. Clauditur in requie ſanctorum ſeptima cuius Claudere
fulgorem veſpera nulla poteſt

Tignus vel tignum declines piſaqꝫ piſum

¶ Hic autor ponit q̄dam alia nomina q̄ ſub eodem ſcato ſunt diuerſi ge
neris. ⁊ etiam aliquā do diuerſę ſcatiōis. vt Tignus vel tignum. Piſa vł
piſum. ¶ Sciēdum ꝙ ſub illo nomīe tignus compꝛ̄hendūtur q̄dam alia
nomia q ſub eodem ſcato terminātur in us vel in um Primo omnia ꝯpo
ſita ab hoc nomīe graphus rem inanimatam ſcātia. vt Paragraphꝰ vel
paragraphum. Chirographꝰ vel um. eyn hant ſchrift. Syngraphus vel
um. eynen brief wt den anderen ghesneden. ſiue cōſcriptio duoꝝ. Et dicit̃
notāter rem inanimatam ſcātia ꝓpter iſta nomia Agiographꝰ. hyſtori-
ographꝰ quę ſolum in us terminātur. Secūdo omnia nomia lapidum ī
vs termiata ſub ſoēio gn̄e. etiam in um ſub neutro genere terminātur. vt
Cryſtallꝰ vel um. ⁊ ſic de alijs. Tercio omnia nomia librorum ī arius ter-
minata etiam in arium terminantur ſub neutro genere q̄zuis ſub us ſint
maſculini generis vſitata. vt Calendarius vel calendarium. Cōmentari-
us vel cōmentarium. Orarius vel orarium. Quarto multa herbarum
nomina. vt Iſopꝰ vel Iſopum. Vñ macer. Eſt iſopum ſiccum ⁊c̄. Thy
mus vel thymum. Vñ Virgilius. Apes per ſumma thyma volāt. Cro
cus vel crocum Nardus vel um Coſtꝰ vel coſtum. Quinto q̄dam noia
arborum. vt Buxus vel buxum Taxus vel um. De illis tamen dat̃ dr̄a.
qꝛ ſm quoſdam ſub um hęc nomia ſcant ramū abciſum. ⁊ ſub us totā ar
borem. Sexto q̄dā noia fluuioꝝ. vt Rhenus vel rhenū. Hiberꝰ vel um

Unde Petrꝰ helię. Cōtigit ⁊ rhenum flacco nr̄o dare neutrum. Sꝫ ſub
vs nūc tempoꝛis ſunt magis vſitata. Sptimo multa alia nomia q̄ non
pn̄t ſpecificari ſub certa regula. vt Dipondius vel dipondium. quoddam
genꝰ nummi. Jpogeus vel um Jpergeus vel vm. Utrumqꝫ ſolem ſ̄cat.
vel domum ſubterraneam. Deutronomiꝰ vel deutronomium liber biblię
Galerus vel um. i. pileus peregrinoꝝ. Sarcofagꝰ eyn ſarck ſteen. Aci-
nus vel acinum. i. granum vuę. Punctꝰ vel pūctum. Paſtillꝰ vel paſtil-
lum. Angipoꝛtꝰ vel um. i. ſtrictꝰ vicus. Scrypulꝰ vel ſcrypulum. Bap-
tiſmꝰ vel um. Et ꝓ eodem dꝛ baptiſma atis. Cingulꝰ vel um. i. zona. Ty-
pus vel um. i. figura repſentās aliq̄d. Foꝛus vel um. i. locꝰ in quo agūtur
cauſę. Cartallꝰ vel um ꝓꝑe eyn ſchottel koꝛf. Calatus vel um. i. caniſtrū.
¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ſub illo noīe Piſa plura alia comp̄hendūtur eiuſ-
dem foꝛmę. q̄ ꝓ eodem ſ̄cato ſunt gn̄is foēi vel gn̄is neutri. vt Tapeta vel
tapetum. i. oꝛnamētum in eccleſijs. Et ꝓ eodem tapes tapetis vel tapete
tapetis. Poſitiſqꝫ tapetibꝰ altis. Ouidius dt. Maro quippe tapeta ta-
petę. Armaqꝫ crateraſqꝫ ſimul pulchraſqꝫ tapetas. Similiter etiā inue-
nit Antica vel anticum. i. āterioꝛ ianua. Item Medica vel um. i. media
ianua. Item Medica herba eſt. Eſt q̄ ⁊ melica quę ſemel ſata decem an-
nos durat hec. Marcꝰ. Cato. Scoꝛta vel ſcoꝛtum. i. mētrix. cōmunius
tamē inuenit in neutro gn̄e. Anticœna vel um id eſt merēda cibꝰ ſcꝫ qui
dat poſt meridiem an̄ cœnam. Strata vel ſtratum. i. via regia. Sꝫ ſtra-
tum ſolum neutri gn̄is. i. lectus. Cauteria vel cauteriū id eſt inuſtio qua
inurit maleficus ꝓpter foꝛefactum. Un̄ Quidam ponūt dr̄ām int cau-
teria ⁊ cauterium Un̄. Quo latro ſignat dic cauterium foꝛe ferrum Cau-
teria ꝓꝑe dicas in carne foꝛamē. Regilla vel regillum. i. p̄cioſum regina-
rum veſtimētum. Un̄ Plautꝰ. Quid erat induta an regillum an mēdi-
culam id eſt paupis mulieris veſtem Penicilla vel penicillum. i. ſpongea
Et venit a peniculꝰ. Textrina vel textrinum. Et gn̄aliter omnia nomia
in vm termiata locum in quo aliq̄d fit ab opifice ſ̄cātia etiam ꝓ eodem ſi-
gnificato in na termināntur. vt Textrinum vel textrina. i. locus texendi.
Piſtinum vel na. i. locꝰ pinſendi. ⁊ ſic de alijs. Dolabꝛa vel dolabꝛū eſt in-
ſtrumētum planādi ligna. Antipendiū. i. inſtrumētum qd ſuſpendit an-
te altare. Tribula vel lum. Et ponit dr̄a inter tribulꝰ a um. Un̄. Eſt tri-
bulꝰ ꝓꝑe dyſtel. la vleghel. lum qꝫ ſtoter. ⁊ quodlibet a tribulādo dꝛ. Co-
loſtra vel um. i. nouū lac. Stragula l' lum eyn ſtryp. Reperiūtur etiam
quędam nomia ſub a et ſub us ꝓ eodem ſ̄cato. Ut Sambuca vel us Li-
burna vel us Profuga vel us. ⁊ cętera cōpoſita a fugio. Pronubꝰ vel ba.
et alia cōpoſita a nubo. Sed iſta ſub a cōmuniꝰ reperiūtur. Item Tignꝰ
ꝓꝑe eyn ſparre. Piſa eſt legumen quoddam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Cornus vel cornu dices tonitrus tonitruve

¶ Hic autor poit heteroclitim hoꝝ noim tonitrus ⁊ cornꝰ. dicēs. ꝙ ſub
us ⁊ ſub u ſunt quartę decli. ꝑ eodem ſcato ⁊ ſub us declinaut. ſꝫ ſub u nō
declinant. ¶ Sciēdum pmo ꝙ ſm Priſcianum inuenit aliud nomē cor
nus corni ſcdę. i. arbor qdam cuiꝰ fructus dr cornum. Vnꝰ. Corna ge
rit cornꝰ pecudum ſunt cornua cornu. Et qd cornꝰ hic ſit quartę patꝫ ex
quadam regula Priſciani dicētis. Omnia nomia maſculina i us tmia
ta formātia de ſe neutra i u ſunt quartę decli. vt Tonitrꝰ vel tonitru Cor
nus vel cornu. Dicit notāter. nomia maſculina. ppt nomia neutri gnis.
Vt Pecꝰ quos format de ſe nomē in u. non tn̄ eſt quartę decli. ſed tercię.
Et a Priſciano ſub his duobꝰ noibꝰ plura comphendunt. Vt Specꝰ l
ſpecu. Ceſtus vel ceſtu Penꝰ vel penu Aſtꝰ vel aſtu. Et dt Priſcianꝰ ꝙ
Tonitrꝰ non hꝫ plēm numeꝝ neqꝫ etiam touitru. Et licet inueniat toni
trua hoc nō eſt a noie tonitru. ſed a noie tonitruū. Itē Cornꝰ vel nu. eyn
hoern. vſus tn̄ potiꝰ ipm hꝫ ſub u. Itē tonitrꝰ eſt ſonus factꝰ in nubibus
Itē Eſtus. i. caliditas. Ceſtus dictio latina eſt a cędendo deducta arma
ſunt pugilū. ſꝫ ceſtus ſcdę decli. ⁊ ſine diphthōgo ſcat veneris cingulum
qua vxor cū maritalis illi fides dabat a marito cingi cōſueuerat

Eſt glomus atqꝫ glomi vult hoc glomeris ſibi ſubdi

¶ Hic dt ꝙ hoc nomen glomꝰ eſt ꝑ eodem ſcato ſcdę vel tercię declina.
¶ Sciēdum pmo ꝙ ſub hoc nomie glomꝰ plura alia heteroclita compre
hendūtur poſita a Priſciano. vt Ethiops vel ęthiopꝰ Celebs vel celibus
Arabs vel arabꝰ Titan vel titanus Elephas vel elephantꝰ Delphin vel
delphinꝰ Diacon vel diaconꝰ Pauo vel pauꝰ Strabo vel ſtrabꝰ Scor
pio vel ſcorpius Eleazar vel eleazarꝰ Caſpar vel caſparꝰ. vel etiam caſpe
rus ꝑ eodem ꝓprium nomē. Intubo vel intubꝰ Banco vel bancꝰ. Vul
tur vel vulturnꝰ vel vulturis ꝑ eodem. Vn̄ vulturis in ſiluis miſeꝝ mā
debat homonem. Quędam etiam inueniūtur in tercia declinatiōe ſub eo
dem. vt Frigor vel frigꝰ Algor vel algus vel algu quartę decli. Veter vel
vetus. Puber vel pubis etiam pubes. Apes vel apis Vulpes vel vulpis
Sedes vel ſedis. Rupes vel rupis. Quędam ſcdo inueniūtur in en vel in
is ꝑ eodem ſcato. vt Sanguen vel ſanguis Vnguen l vnguis Pollen l
pollis. Item Femen l femur Turben vel turbo. Item adhuc eiuſdem plu
ra ſcati. vt Jupiter vel iouis Supellex vel ſupellectil. Sequęſtr vel ſe
quęſtris Zodoma zodomis Hieroſolyma l hieroſolymis indeclinabilit
vel etiam hieruſalē. Alluuiū vel alluuio l alluuies. Silr pluuiū et Collu
uium Internetiū vel internetio. vel es ꝑ eodem. i. interfectio. Quemad
modum tn̄ apud autores inueniūtur ita ſeruent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Ambo duoqꝫ mari faciūt neutꝝ ſimilari
Par pꝛimo quintus. oꝛumqꝫ tenet gtūs
Sepe duū dabimꝰ neutro ſi ſyncopa fiat
Cum terno ſextus facit obus et os ſociamꝰ
Quarto. ſed neutꝝ foꝛmabis in o quaſi pꝛimū
Pꝛoꝛſus fœmineū datur ad moꝛem dominaꝝ

¶ Hic autoꝛ docet declinare hec duo nomia Ambo Duo. dicēs. ꝙ ꝑ om
nia in maſculino gn̄e ⁊ neutro hn̄t eandem declinationē. dempto accō pl'i
qꝛ in maſculino hn̄t os in accō pl'i. vt Ambos, duos. ſed in neutro hn̄t ac
cuſatiuū ſil'em ntō. vt Ambo duo ⁊ in gtō pl'i in neutro gn̄e duo hn̄t duū
pꝛo duoꝝ ꝑ ſyncopā. Et in fœio gn̄e debēt declinari eodem mō ſicut hꝫ no
mē Dn̄a. ¶ Sciēdum pmo ꝙ hec noia ambo duo carēt ſri numero. qꝛ
nō vnitatem. ſꝫ pluralitatē impoꝛtāt. Et ambo caret vtō pl'i. qꝛ capiꝭ di
ſtributiue. ⁊ olim ſm grāmaticos etiā habuerūt o in accō pl'i in maſculio
gn̄e. ſicut adhuc aliqn̄tiēs inueniꝭ apud Virgiliū. Sꝫ iſtud iam aboleuit.
Itē Ambo ⁊ duo dn̄t. qꝛ duo poniꝭ collectiue. ⁊ ambo diſtributiue. Vt
dicit Catholicon: Vtrūqꝫ tn̄ poteſt diſtributiue capi. Itē inueniꝭ etiam
ambo onis ſingularis numeri. ſedes in eccia in qua ſit ꝟbū dei. Inuenitur
etiā duo ꝟbum inuſitatum iu ſimplici. Vn̄ Patris amoꝛe duo calciamē
ta duo. ſed in cōpoſitis eſt bn̄ vſitatū. vt Induo Exuo.

Hunc gradibꝰ trinis qui compat ire notabis
De pꝛimis ambos debes foꝛmare ſupmos
Eſt adiectiuis graduū collatio talis
Dum valet augeri ſua pꝛopꝛietas minui ve

¶ Iſtud eſt Tercium capitulum in ꝗ autoꝛ docet de ꝯpatiōe noim. Et
pꝛimo oſtēdit ꝙ tres ſunt gradus compatiōis dicēs. Ille qui vult debite
compare debet ſcire ꝙ tres ſunt gradꝰ compatiōis ſcꝫ. poſitiuꝰ. compati
uꝰ. ⁊ ſuplatiuꝰ Poſtea ſubiūgit modum ꝯpatiōis in gn̄ali. ibi (De pmis
ambos) dicēs. ꝙ ꝯpatiuꝰ ⁊ ſuplatiuꝰ foꝛmanꝭ a poſitiuo. Tercio oñdit ꝗ
nomia ꝯpanꝭ. Ibi (Eſt adiectiuis) dicēs ꝙ nomia adiectiua ſolum com
paranꝭ que ſcāt ꝓpꝛietatem intēſibilem vel remiſſibilem. Nemo poteſt
ſcire ꝗ nomia hn̄t compatiū gradum. ꝗ nō. niſi ꝗ ſciuerit ꝗ res poſſint au
geri: ꝗ non. Aequalis nō hꝫ compatiū qꝛ oia ęqualia ęque ęqualia ſunt.
Sil'is compaꝭ qꝛ nō omnia ſil'ia ęque ſil'ia ſunt. Nullum nomē compaꝭ
cui aduerbium ęque adiūgi pt in vl'i ꝓnūciatio in quo de ſeipſo dr. vt oia
plena ęque plena ſunt. Omnia vacua ęque vacua ſunt. Omnia bipeda

ſia ęque bipedalia ſunt. Omnia integra ęque integra ſunt. ¶ Sciēdum
primo ꝙ poſitiuꝰ eſt gradꝰ qui ſcat ſuū ſignificatum ſine exceſſu. vt fortis
Compatiuꝰ vero ꝗ̇ vltra ſcatum ſui poſitiui hoc aduerbium magis ſcat
vt fortior. i. magis fortis. Sed ſuplatiuus ſm Priſcianum eſt ꝗ̇ hoc ad
uerbium maxime vltra rem ſui poſitiui cōſignificat. vt fortiſſimꝰ. i. maxīe
fortis. Et dr̄ Priſcianꝰ ꝙ ꝑ poſitiuū. compatīm. ⁊ ſuplatīm eadem res li-
cet diuerſimode ſignificat. vt fortis ſine additiōe fortior cum additōe val
de fortiſſimꝰ cum ſup additiōe maxime. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ hic ſolet
queri. An vltra ſuplatiuū poſſit fieri compatio. Dicēdum ꝙ ſic. ⁊ hoc du
plr̄. Primo omnis ſuplatiuꝰ poteſt de ſe formare alios gradꝰ ſcȝ compa-
tiuū ⁊ ſuplatiuū ad exprimēdum vehemētem ꝯceptum mētis vt petrꝰ
nedum eſt optimꝰ. imo optimiſſimꝰ ſocioꝝ. Nero fuit peſſimꝰ. imo peſſi
miſſimꝰ hoim. Secūdo fit compatio ſuplatiui mediātibꝰ q̄ȝ per ⁊ ſup. et
hoc dūmodo int̄ plures ſm gradꝰ exceſſus fit loquutio. vt Joānes eſt bo-
nꝰ Petrꝰ melior. fredericꝰ optimꝰ Et ſic etiā dicimus ꝗ̇dā ē malꝰ. quidā
peior. quidā peſſimꝰ. quidam ſuperpeſſimꝰ. ⁊ quidam ſuperpeſſimiſſimꝰ
¶ Sciēdum Tercio ꝙ ſicut textus dr̄. Adiectiua ꝯpant̄ hoc intelligen
dum eſt ſępiꝰ. q̄ȝ etiam nomīa ſubſtātiua pn̄t ꝯpari de qua ꝯpatiōe talis
eſt regula. Oīa noīa ſubſtātiua ſcantia quādam ꝓꝑetatem ꝑ excellētiam
pn̄t rōne illius ꝓꝑetatis ꝯpari acſi eſſent adiectiua. Et hꝫ intelligit̄ primo
de ꝓprijs nomibꝰ viroꝝ vel mulieꝝ. vt Nero neronior neroniſſimꝰ id eſt
crudelis. Simon ſimonior ſimoniſſimꝰ. i. ſimoniam exercēs. Sampſon
cior ciſſimꝰ. i. fortis. Ganimedes ior iſſimꝰ. i. luxurioſus. Vn̄. Qui ſedet
hac ſede ganimedior eſt ganimede. Thais ior iſſima non. hȝ maſculinū q̄ȝ
mulier erat. Scd̄o intelligēda ē regl'a de noibꝰ appellatis. Vt coruꝰ ior
iſſimꝰ. i. niger. lapis ior iſſiꝰ. i. durꝰ Tu lapide lapidior es. i. durior Vul-
pes vulpior iſſimꝰ. i. fallax. Tercio regula intelligit̄ de noibꝰ gentilibꝰ. vt
Punus ior iſſimꝰ. i. inſtabilis. Brito britonior iſſimꝰ. i. ſtultꝰ. Romanꝰ
ior iſſimꝰ. i. iactās. Barbarꝰ ior iſſimꝰ. i. groſſus. ineptꝰ. inſulſus. Gallꝰ
gallior iſſimꝰ. i. luxurioſus. Almanꝰ ior iſſimꝰ. i. bibulꝰ. ¶ Hic animad
uerte. Priſcianus dr̄ ꝙ ꝓnomina poſſeſſiua extra ꝓpriam naturam vel
ſignificationem capta etiam pn̄t compari. vt tuus tuior tuiſſimꝰ. Et ſcri
bit̄ in ꝯcluſione ep̄laꝝ. per me Joānem tuū imo tuiſſimum. Et dr̄ veſter
veſterior veſterrimꝰ. Et hoc modo dr̄ Priſcianꝰ hoc pronomē ipſe com
paratiue inuenit̄. vt ipſe ipſior ipſiſſimꝰ. poſſet tamē hoc venire ab ipſus.
q̄ȝ vbi nunc dr̄ ipſe. antiqui ipſus dicebāt. Vt ptȝ in Therētio. ¶ Sci-
endum Quarto ꝙ nō ſolum nomina comparātur. Verumetiam oīa ad
uerbia a nomibꝰ compabilibꝰ deriuata. Vt docte doctius doctiſſimū vel
doctiſſime Forte fortiꝰ fortiſſimū vel fortiſſime. ⁊ ſic de alijs. Et quecūqȝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

hic dicta ſunt de adiectiuis ꝯpabilibꝰ etiam habēt veritatem de aduerbijs
Dicit̄ notāter deſcēdentia a nomibꝰ ꝯpabilibꝰ. q2 ſi nō veniūt a nomibꝰ
ꝯpalibꝰ nō ꝯpant̄. paucis exceptis q̄ licet nō veniāt a noibꝰ ꝯpabilibꝰ tn̄
cōparant̄. vt Satis ſatiꝰ ſatiſſimū vel me. Sed pmutat ſcatum. Nam
ſatis dt quātitatem. ſed ſatiꝰ idem qd̄ meliꝰ. vt ſatiꝰ eſt ſanum eſſe q̄z deli
rum. Diu diutiꝰ diutiſſimū vel diutiſſime. Sepe ſepiꝰ ſepiſſimum vel ſe
piſſime Nuper nuperrimū vel nuperrime. Et addit̄ cito qd̄ hz citiſſime.
ſed id poteſt eſſe a citꝰ a um. ¶ Sciēdum Quito q ꝯpatiui ſemp in or
vel in us terminātur. In or ſub cōmuni gn̄e. In us ſub neutro. exceptis
compationibꝰ factis p diminutionē. q2 in his nō eſt neceſſe ꝯpatm̄ in or
termiari. De q̄ habet̄ regula gn̄alis Priſciani. Omne nomen compatiui
gradꝰ neutri gn̄is format de ſe diminutiuū eiuſdem gradꝰ in colus a um
terminatum qd̄ idem ſcat qd̄ compatiuꝰ cum iclusiōe huiꝰ aduerbij mo
dicum. vt a grandius dr grandiuſculꝰ a um. i. modico grandius. a maiꝰ
dicit̄ maiuſculꝰ id eſt modicum maior. Et ſic dr apud Therētium. Tha
is maiuſcula eſt. Et ſic a melius dr meliuſculꝰ. a plus pluſculꝰ a um. Et
huiōi nomia ſcat modicam augmētationem

Declinat terna poſitiuū ſiue ſecunda
Si tibi declinat poſitiuū norma ſecunde
Taliter inde gradum debes formare ſecundū
I breuies quam dat gtūs et or ſupaddes
Terne cōſimili formabūt more datiui
Inde ſiniſterior et iunior excipiātur
Et potis et nequam aliam p̄bent tibi formam

¶ Hic Alexāder ꝯn̄r vult dare ſpecialem modum formādi ꝯpatm̄ a po
ſitiuo dicēs p̄mo q omnis poſitiuꝰ maſculini gn̄is eſt ſcde vel tercie decli
natiōis. Tūc ibi (Si tibi declinat) Hic docet formare cōpatiuū a poſiti-
uo. et p̄mo a poſitiuo ſcde decli. dicēs. ſi poſitiuꝰ fuerit ſcde decli. tunc com
paratiuꝰ format̄ a gtō ſingulari corripiēdo i et addendo or. vt doctꝰ docti
doctior. pulcher pulchri pulchrior. Tunc ibi (Terne cōſimili) Hic docet
formare ꝯpatm̄ a poſitiuo tercie decli. dicens. q ſi poſitiuꝰ fuerit tercie de
clinatiōis tūc compatiuꝰ format̄ a dtō ſingulari corripiendo i et addendo
or. vt fortis forti fortior. Et excipiūtur in textu aliq̄ ꝯpatiui irregularit̄
formati. vt Siniſterior. q2 regularit̄ diceret̄ ſiniſt rior. Junior nam re-
gularit̄ diceret̄ Juuenior Nequam qd̄ eſt indeclinabile format de ſe neq̄-
or Potis format irregularit̄ potior nō quo ad vocem ſz quo ad ſcationē

¶ Sciēdum p̄mo ꝙ q̄daꝫ ſunt nomīa q̄ non formāt ſuū ꝯpatiū̄ ſimplr̄
a gtō vel dtō ſingulari addēdo or. ſꝫ illam ſyll'am cū an̄ or gemināt. vt ſūt
iſta nomia Amic⁹ Inimicus Pudic⁹ pudicicior Spurc⁹ ſpurcicior id ē
luxurioſus. Et iſtud hꝫ cōmunis vſus. Inueniť tamē aliquādo ī metro
amicior ſm formam Alexādri. ¶ Sciēdum Secūdo ꝙ ſm Priſcianū
et alios autores grāmatice inueniūtur q̄dam alia nomina q̄ non formāt
ſuū ꝯpatiū̄ ſm formam Alexādri. ſꝫ formāt acſi eſſent pticipia noīaliter
poſita in ens termīata. Vt p̄mo ſunt omnia compoſita a facio in fic⁹ ter-
minata. vt Magnific⁹ magnificētior magnificētiſſim⁹ ꝛ nō magnifici-
or. ſicut hꝫ autor noſter honorific⁹. munific⁹. ſacrific⁹. malefic⁹. benefic⁹.
venefic⁹. tabificus. morbific⁹. lucrificus. inter q̄ mirific⁹ etiam inuenitur
habere mirificior ꝛ mirificiſſim⁹ Vt apud Therētium. Mirificiſſimus
eſt patruus tu⁹. Secūdo omnia compoſita a volo in volus termīata. vt
maliuol⁹ maliuolētior maliuolentiſſim⁹. beneuolus. multiuol⁹. paruiuo
lus. turpiuol⁹. variuolus. vt muliēs ſunt variuolę. Tercio omnia compo
ſita a dico. vt Maledic⁹. entior. entiſſim⁹. benedicus. veridic⁹. fatidicus
id eſt q̇ ventura p̄dicit a q̇b⁹ excipiť cauſidic⁹ qd̓ poti⁹ eſt ſbm̄. Quarto.
omnia compoſita a loquor in loquus termīata. vt vaniloqu⁹. entior. en-
tiſſim⁹. turpiloquus. ſcurriloqu⁹. nouiloquus. magniloquus. doctiloqu⁹
id eſt q̇ doctrinaliť loquiť grandiloquus. altiloquus. Quito. omnia ꝯpo
ſita a ſequor in ſequus termīata. vt turpiſequus. entior. entiſſim⁹. maliſe
quus. boniſequus. pediſſequus. aſſequus. Sexto. omnia ꝯpoſita a bibo ī
bibus termīata. vt multibib⁹. entior entiſſim⁹. optimibib⁹. Vt apd̓ Ae-
neam de quodam comite. Erat em̄ multibib⁹ ꝛ optimibib⁹. ęquibib⁹ id
eſt q̇ ad ęquales hauſt⁹ bibit. Septimo. nomīa ꝯpoſita a fugio in fugus
termīata. vt pfug⁹. refug⁹. ſubterfug⁹ ꝛc̄. ¶ Sciēdum ꝙ ſiniſterior ex-
cipiť ab illa regula (Si tibi declinat) qꝛ per illam regulam hr̄et ſiniſtrior
regulariť. Et Remigi⁹ ſup Donatum vult ꝯphendē ſub hoc nomīe ſini
ſterior illū ꝯpatiū̄ dexterior. ſꝫ tn̄ ille nō eſt irregularis qꝛ dexter. vt dicit
Alexāder hꝫ dexteri vel dextri in gtō ꝛ ſic formaret de ſe dexterior vel dex-
trior. ¶ Sciēdum p vocabul'. ꝙ dexter quādoqꝫ idem eſt qd̓ proſper. eti
am capiť pro iuſto. ſꝫ ſiniſter id eſt aduerſus vt habui ſiniſtrum euētum.
id eſt aduerſam fortunam. Etiam dexter ꝛ ſiniſter accipiūtur relatiue. vt
dextrum dicať ad ſiniſtrum. ꝛ ſic referūtur ad ptes corpoꝝ. vt lat⁹ dextrū
lat⁹ ſiniſtrum. ꝛ hoc modo ſm Remigium nō companť. Item iunior ex
cipiť qꝛ regulariter habuiſſet iuuenior. ꝛ eſt ille q̇ eſt minoris ętatis. Iteꝫ
potis excipiť Ideo. nō qꝛ irregulariť format ſuū ꝯpatiū̄ ſed qꝛ irregulari
ter format ſuos grad⁹ quo ad ſcationē qꝛ hic ꝛ hęc potis ꝛ hoc pote. i. po
tēs vel poſſibil'. Sꝫ potior ꝛ potiſſim⁹. i. melior optim⁹ Vt eligatis ptē

potiorē.i.meliorem. Ex dictis ptꝫ ꝙ errāt dicētes ꝙ potis ſit iō irregulare qꝛ indeclinabile.ſed hoc nō eſt verꝫ cum declinatᷣ hic ⁊ hec potis ⁊ hͦ pote. Et dͥt Priſcianꝰ ꝙ format de ſe aduerbia potiter ⁊ potiꝰ que etiā ꝯparā tur.vt potiter potiꝰ potiſſimū vel me.⁊ potiſſime idē eſt qd maxime pcipue ſeu pſertim ⁊ ab ipſo nomie potis veniūt ṽba cōpoſite figure. vt Impotire cōpotire.i.potētem facē ſeu inueſtire. Et ſubdit hic Priſcianꝰ ꝙ p eodē dͥr hic ⁊ hec potis ⁊ hoc pote.vel hic ⁊ hec ⁊ hoc potēs.vel hic ⁊ hec et hoc pos potis. Vt apud Catonē. Et ſicut hic excipitᷣ hoc nomē potis ſic eodem mō debet excipi hoc nomē nouꝰ qd etiam irregularitᷣ ꝯpatᷣ quo ad ſignificationē. Vt nouꝰ nouior.i.nō antiquus.nouiſſimꝰ.i.vltimus. Et hoc nomē neqꝫ excipitᷣ ꝑ tāto qꝛ non hꝫ dtūm ſingularē in i.vnde formaret ſuū ꝯpatm̄ regularitᷣ. Et neqꝫ nequicia.i.pˀuerſitas ⁊ luxuria. Vñ Ouidiꝰ. Nequicia eſt que te nō ſinit eſſe ſenem.

Verbum qñqꝫ vel q̄ ſunt ꝓpoſitiue
Voces audiui ſupplere vicem poſitiui
Forme cōſimilis aduerbia ſepe videbis
Participās iungis quod tūc ꝓ nomine ſumis
Detero poſt extra pridēqꝫ vel ante vel infra
Intra vel citra ſapiēs vltra prope ſupra.

¶ Hic autor corrigit dictū ſuperiꝰ de formatiōe ꝯpatiui a gtō ⁊ dtō. Et dicit ꝙ ꝯpatiuꝰ aliqñ formatᷣ a ṽbo vel aduerbio vel ꝑpōne q̄ ponūtur loco poſitiui. Et ſubiūgit autor ꝙ pticipia noialitᷣ poſita pñt ꝯpari. Exemplum de ṽbo.vt detero deterior deterrimꝰ. De ꝑpōnibꝰ.vt Poſt poſterior poſtremꝰ. Exemplum de aduerbijs.vt Pridem prior pͥmꝰ. De pticipijs vt Obſeruās.tior tiſſimꝰ Sapiēs ior tiſſimꝰ ¶ Hic nota ꝙ nō ſolū dictiōes i lr̃a poſite ꝯpantᷣ.ſꝫ etiā plˀes alie. Sꝫ iſte ſūt frequētiores iuēte in ꝯpatiōe. Itē Sepe nuꝑ diu pœne pœnitꝰ aduerbia etiā inueniuntur compari noialiter. Vñ Plautꝰ. pœnitiſſima loca adijt. Et Apuleyus viſus eſt adoleſcēs honeſta forma quaſi ad nuptias exornatꝰ trahē ſe i pœnitiorē locum. Itē poenitꝰ poenitior poenitiſſimꝰ. vt Joānes iuit i locū poenitiorē.i.interiorē. Dicit tñ hic Priſcianꝰ qd apud vetuſtiſſimos nuperꝰ ſepius poenꝰ poſitiui nomiales inueniebātur q̄ iam nō ſunt in vſu. ſed tm̄ habemꝰ ipſos aduerbialitᷣ. Comphendūtᷣ adhuc plura.vt diu diutior diutiſſimꝰ.vt diutiſſima mora. Cito citior citiſſimus. vt Citiſſima oratio q̄ cito pfertᷣ. Sed tñ citus noialem poſitiuū huiꝰ reperimꝰ Notandū primo. Qd ſolū vnum ṽbum inuenitᷣ in vſu qd ſupplet vicem poſitiui ſcꝫ detero is ere. At licet Grecista dͥt hoc ṽbū potior.etiā ſupplet vi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cem poſitiui ꝛ format de ſe potiſſimꝰ in ſuplatiuo. tñ Priſcianus dt ꝙ po
tioꝛe ꝛ potiſſimꝰ veniũt a nomie potis. ¶ Hic aĩaduerte ꝙ ꝑticipia trãſe
untia in vim nomis adiectiui bñ compant. Sed tñ ꝑticipia q̃ fuĩt nomi
na ſubſtãtiua nõ ꝯpant. vt ſunt añs. cõtingens. ꝛ ſic de alijs. Participia
vero inquãtum ꝑticipia nõ compant voce. ſed tñ ſ͠ficatione. Vox em̃ po
ſitiui ꝑticipialis auget ꝛ minuit ꝑ magis ꝛ minꝰ per maxime ꝛ mime. vt
amãs deum magis amãs deum maxime amãs deum. Quomodo autem
differant participium participialiter captum ꝛ participium tranſiens in
vim nomis. Patet ibi. Dum mutat regimen

Vſqꝫ ſecũda tenens ſuperãtem de grõ
Sic formas. iunges s atqꝫ ſimus ſuperaddes
Cum tenet er rectus. rimus eſt illi ſociandꝰ
Excipias dexter quod dat timus atqꝫ ſiniſter
In terna forma ſimus addes cum genitiuo
Sed tñ r recti. ſibi vult rimus aſſociari

¶ Hic autoꝛ ꝯñr docet de formatiõe ſuplatiui. Et ꝑmo de ſuplatiuo foꝛ
mato a poſitiuo ſcdę decli. Ibi (In terna forma ꝛc̃.) Sũma ſatis clara eſt
in textu. ¶ Sciẽdũ ꝑmo ſicut dt Petrꝰ helię. Quędã ſunt noia q̃ nõ fa
ciũt ſuplatm̃ ſm legẽ textus. ſed alit. Primo Dia cõpoſita a facio ꝛ volo
vt maliuolꝰ. maleficꝰ. de quibꝰ patuit in ſnia ꝑcedenti. Silr maturꝰ ꝛ ve
tus Maturꝰ em̃ hꝫ maturrimꝰ. ꝛ vetꝰ veterrimꝰ. vñ Virgiliꝰ. Aedibꝰ
ĩ medijs nudoqꝫ ſub ętheris axe. Ingẽs ara fuit iuxtaqꝫ veterrima laurꝰ
Quia olim dicebat maturur veter. vbi nũc dr maturꝰ ꝛ vetꝰ Itẽ Satur
hꝫ duplicẽ ſuplatm̃ ſcꝫ ſaturrimꝰ vel ſaturriſſimꝰ Olim em̃ dicebat ſatur
rus. Item hoc nomẽ Diues accõmodat ſuũ ſuplatm̃ ſcꝫ ditiſſimꝰ ab hoc
noie dis ditis. Inuenit etiã diues hr̃e diuitioꝛ in ꝯpatiuo Vt apud vgil
Oppida ſunt regni diuitioꝛa mei. Silr hͦ nomen celſus excipit a regla.
qꝛ format ſummꝰ in ſuplatiuo. Silr hͦ nomẽ mediꝰ hꝫ mediorimꝰ ĩ ſup
latiuo ¶ Sciẽdũ ſcdo ꝙ oĩa adiectiua ĩ bris t̃miata formãt ſuplatm̃ in
rimꝰ. eodẽ mõ ſicut noia ĩ er deſinẽtia. vt ſaluber rioꝛ errimꝰ. Sic etiam
Salubris ſalubrioꝛ errimꝰ. qꝛ iſta noia Cãpeſter. volucer. nõ ſolũ hñt is
in feĩo gñe. ſꝫ etiã in maſculino gñe hñt is. Vt vult Alexãder. ibi (hic ꝛ
hęc alacris retinebit). ¶ Hic animaduerte ꝙ oĩa q̃ dcã ſunt de ſuplatis
noĩalibꝰ etiã intelligẽda ſunt de ſuplatis aduerbialibꝰ. vt Sicut dicimꝰ
Doctꝰ doctioꝛ tiſſimꝰ Ita docte doctiꝰ doctiſſimũ vl doctiſſime. Etiã eſt
hic aĩaduertẽdũ ꝙ ſicut ſupiꝰ dcm̃ eſt quędã noia geminãtur ĩ ꝯpatiuo.
Vt pudicꝰ pudicicioꝛ. Nõ tñ geminãt ci in ſuplatiuo Vt pudiciſſimꝰ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Dant tibi quinqʒ limus q̄ ſignat dictio fagus
Et ſua cōpoſita ſunt illis aſſocianda

¶ Hic autoꝛ facit exceptionē a regula ſuplatiui iam dcā dicēs. ꝙ quīqʒ
ſunt nomia lr̄alit̄ deſignata ꝑ hāc dcōnem fagus q̄ habēt limus in ſuplati
uo. vt Facilis limus. Agilis limus. Gracilis limus. Humilis lim⁹. Si
milis limus. Et ſub iſtis ſimplicib⁹ ſua comp̄hendūtur ꝯpoſita. vt Diffi
cil' Peragilis Diſſil'is. Et ſic de alijs. ergo quidam text⁹ hn̄t hunc v̾ſum.
Hoꝝ compoſita ſunt illis aſſociāda. Et ab alijs autoꝛib⁹ adhuc vnū ſup
addit̄. ſcʒ Docilis. qͦd cum cōpoſitis ſuis. vt Indocilis. Etiam hʒ lim⁹
in ſuperlatiuo. Et iſtud dictum etiam pariformit̄ eſt intelligēdum de ad
uerbijs. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ hic ſolet dari vna gn̄alis regula oꝛthogra-
phię talis. Omnia nomia hn̄tia limus in ſuplatiuo fm artem duplicant
illam lrām l. licet cā metri qn̄qʒ duplicare nō. inueniant̄. Cui⁹ rō eſt. qꝛ ſi
cut dt̄ Priſcian⁹ illi ſuplatiui foꝛmātur a ntō deponēdo is ꝛ addendo li-
mus. ꝛ ſic l ibi geminat̄. Ex iſta regula oꝛit̄ quoddā coꝛrelarium ſcʒ ꝙ iſti
ſuplatiui ſiue nomiales ſiue aduerbiales ſyllabā an̄ lim⁹ indifferēter coꝛri
piūt vel ꝓducūt. licet fm artē ſunt magis ꝓducēda. tn̄ ad placitū ponūt̄
Vn̄ Henric⁹ de Colonia. His agilis. gracil'. humilis. facil'. ſil'iſqʒ Illim⁹
arte dam⁹. ilimus tn̄ ingerit vſus. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝑ vocabul' qͦd il-
lud eſt facile qͦd eſt leuiter faciēdum. vt oꝛō hęc eſt facilis dictu. Itē agil'
idem eſt qͦd idone⁹ ad agēdum. vt Iſte vir agilis eſt. Item Gracilis. i. te
ner. ꝛ ꝓꝓe i membꝛis. vt Ioānes habet gracillima bꝛachia. Item Humi
lis dr̄ ille q̄ vileſcit ſibijpſi. Et ſic beata v̾go dr̄ humillima. Etiam humil'
dicit̄ aliquis nat⁹ de vili ꝛ abiecta parētela. vt iſte eſt humili genere ꝓcrea
tus. Itē ſil'is dr̄ coueniens cum altero in qualitate.

Dat remus ſupꝛa cui poſt ſociatur et extra
Solus erit minim⁹ faciūt ximus prope magn⁹
Datqʒ timus citra bon⁹ intra iungitur vltra
Infimus eſt ſolus de pꝛidem ſit tibi pꝛim⁹

¶ Hic Alexāder ponit aliquas dcōnes ꝑ modum exceptiōis q̄ irregl'a-
rit̄ formāt ſuos ſuplatiuos. vt ſup̄ poſt ꝛc̄. vt ptʒ in textu. ¶ Sciēdum
pꝛimo. ꝙ ſicut dt̄ lr̄a ſupꝛa hʒ ſup̄m⁹. Et ſup̄m⁹ vlteri⁹ compat̄ irregula
rit̄ ꝛ hʒ ſumm⁹. ſed fm alios ſup̄ ſup̄mus ꝛ ſup hʒ ſumm⁹. cui poti⁹ eſt aſ
ſentiendū Eſt etiā ſummus ſuplatiu⁹ huius nomis celſus. Itē Extra hʒ
duplicē ſuplatiuū. ſcʒ extrem⁹ ſcd̄m Alexandꝝ. ꝛ extimus fm vetēs Vt
Extimę natiōes. Item ꝓpe ſic ꝯpat̄ Prope. ꝓpioꝛ. pꝛoxim⁹ Et ꝯpatur
ſiue ſit ꝓpoſitio ſiue ſit aduerbiū, ſcʒ cum regit dtm̄ vel acc̄m. Sed quādo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

eſt aduerbium ꝑmiſſiue captum ꝓ fere vel quaſi nõ compat̃. ¶ Sciẽdũ
ſecũdo ꝙ de ꝓpõnib⁹ ⁊ earum compatiõe dat̃ regula ſcꝫ ꝙ omnis gradus
veniens a ꝓpõnib⁹ regẽtibus accm̃. poteſt p̃ter ſuũ ꝓprium caſum ſcꝫ ab
latiuũ compatiui ⁊ gtm̃ ſuplatiui etiam regẽ accũm. qꝛ quemcũqꝫ caſum
regit poſitiu⁹. illum etiam regit compatiu⁹ ⁊ ſuplatiu⁹. Exemplum Ci-
ceronis. Cum caſtra nr̃a aduerſarioꝝ caſtris ꝓpius vrbem mouerentur.
Idem Officium meum eſſe putaui habere exercitum q̃ꝫ ꝓxime hoſtium.
Item Saluſti⁹. Proxime hiſpaniam mauri ſunt. Et ſilr̃ inuenit̃ apud
plures autores. ¶ Sciẽdum tercio ꝙ dr̃a eſt inter prius compatiuũ ad
uerbialem. ⁊ prior compatiuũ nominalem. Nam prius ſ̃cat temp⁹. ſed
prior pſonam vnam int̃ duas. Ut ego prius te vocaui. i. in priori tempo
re. Ego faciem veſtram prius vidi. ſꝫ neſcio vbi Ego prior te vocaui id ẽ
duoꝝ prior te vocaui. Silr̃ differũt poſterior compatiu⁹ nominalis ⁊ po
ſteri⁹ compatiu⁹ aduerbialis. Nam poſterior d̃t ordinem inter pſonas.
vt Ego poſterior ad vos veni. Sed poſterius d̃t ordinem tp̃is. vt Ego
poſteri⁹ veni. Item dr̃a inter ꝑor ⁊ poſterior. ſilr̃ ⁊ inter prim⁹ ⁊ ſup̃mus
Nam prior ⁊ poſterior ſolum de duob⁹ dicunt̃ ſicut omnis compatiuus
Sed prim⁹ et ſup̃mus ſuperlatiui dicũtur de pluribus q̃ꝫ duobus. Qua
re de duobus ꝓprie dici nõ poteſt. Petrus venit prim⁹. ſꝫ prior: ſed cum
plures fuerint dicẽdum eſt. Petrus venit primus

Res bona res melior res optima res mala peior
Peſſima. res magna res maior maxima rex
Parua minor minima. dic multus plurim⁹ addes
Plus pluris neutro. totum plurale teneto

¶ Hic Alexãder ponit aliqua nomĩa q̃ irregularit̃ comparãtur Et ſunt
exceptiões a regulis dictis. qꝛ ſ̃m regulas illas ſuos grad⁹ non formãt
Sm̃a clara eſt in textu. ¶ Sciẽdum ꝑmo ꝙ triplex eſt compatio. q̃daꝫ
eſt ſ̃m vocem tm̃. Et eſt vbi compatiu⁹ ⁊ ſuplatiu⁹ regularit̃ ſ̃m vocem
a ſuo poſitiuo formãtur. non tñ idem ſignãtem cum poſitiuo. vt Nouus
nouior nouiſſim⁹. potis potior potiſſim⁹. qꝛ ille poſitiu⁹ nouus idem eſt
qd̃ recens. ſed nouiſſim⁹ idem eſt qd̃ vltim⁹. Silr̃ potis idem eſt qd̃ po-
tẽs vel poſſibilis. ſꝫ potiſſim⁹. i. vltim⁹. Secũdo fit compatio ſ̃m ſ̃catio
nem tm̃. ⁊ eſt vbi compatiu⁹ ⁊ ſuplatiu⁹ idem ſ̃cãt qd̃ ſuus poſitiu⁹ cum
exceſſu. ſed nõ irregularit̃ a poſitiuo formãtur Et hoc mõ compaut̃ noĩa
in lr̃a poſita. vt bonus. melior. optim⁹. Et illa d̃r compatio irregularis.
Tercio fit compatio ſ̃m vocem ⁊ ſ̃catione ſimul. Et eſt vbi compatiu⁹ ⁊
ſuplatiu⁹ idem ſ̃cãt cum exceſſu qd̃ ſuus poſitiu⁹. ⁊ etiã regularit̃ formã-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

tur. Vñ Senſu vel voce collatio fit vel vtroqꝫ. Voce nouꝰ ſenſuqꝫ bonꝰ
fit doctꝰ vtroqꝫ. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝑ vocabul'. ꝙ melior ⁊ optimꝰ du-
pl'r accipiūtur. Vno mō ſunt nomīa dignitatū. ⁊ ſic nō ꝯpant'. Alio mō
dicūt intētionem bonitatis. ⁊ hoc mō ꝯpant'. Item maior ⁊ minor tripli
citer accipiunt'. Primo modo maior eſt peior duobus in tpe. ⁊ minor po
ſterior in tpe. vt Jacobꝰ maior. Jacobꝰ minor. ꝓpoſitio maior. ꝓpō mi-
nor. Et eodem mō ponūtur ſupior ⁊ inferior. ſꝫ hec quoqꝫ ad vitia male-
ficia ⁊ tyrānos referūtur. vt Dionyſiꝰ inferior. Dionyſiꝰ ſupior. Secun
do modo maior ⁊ minor in pl'i numero ſumūtur ꝓ genitoribꝰ. vt ꝓ geni-
toribꝰ nr̄is maiores nr̄os dicimꝰ. Et ex oppoſito minores ſunt ſequētes
nos ī linea ⁊ in tpe. vt Filij nr̄i filioꝝ nr̄oꝝ filij. q̄ etiam dicunt' poſteri ſeu
liberi. Vñ Tulliꝰ in Saluſtiū. Ego meis maioribꝰ ꝟtute mea p̄luxi. vt
ſi prius noti nō fuerit a me ſumāt initiū memorie ſue quare noli mihi an
tiqs meos obiectare. ſatiꝰ em̄ eſt me meis rebus geſtis florere quā maioꝝ
opiniōe vti. Et ita viuē. vt ſim poſteris meis nobilitatis initium ⁊ ꝟtutꝫ
Exemplum de li minores Vt apud Juuenalē. Que faciūt proaui hec ea
dem faciūtqꝫ minores. Tercio mō maior ⁊ minor in pl'i numero ſcāt di-
gniores vrbis patrie vel cōmunes. vt Maiores huiꝰ vrbis. i. magnates
Etiam maior ⁊ minor dicūt quātitatē corpis. vt Joānes ē maior petro.
¶ Item de hoc nomie minꝰ aiaduerte ꝙ ipm etiam eſt aduerbium. Vñ
qn̄cunqꝫ hoc aduerbiū minꝰ fuerit iunctū nomini adiectiuo poſitiui gra-
dꝰ tunc ꝯpatiui cōtrariam ſcationē ſcant. vt Minꝰ ſtultior. i. prudenti
or. Minus ineptꝰ. i. aptior. Vñ Therētiꝰ. Nemo fuit ineptior minus
id ē aptior. Item minꝰ etiam capit' ꝓ non. vt Minus bonꝰ. i. nō bonus.
Minime etiam ꝓ nō reperit'. vt Mīme faciam. i. nō faciam. Itē inueni
tur multiplex malꝰ. Primo adiectm̄ malꝰ. i. vicioſus. ⁊ ſic eſt ꝑma breuis
Altero mō eſt ſbm̄. ⁊ eſt arbor cuiꝰ fructus d'r malum. Jn malumpuni-
cum. Tercio modo Malꝰ eſt arbor nauis ꝓpe eyn maſtboem. Et ꝓ his
duobꝰ ſignificatis ꝓducit priorē ſyllabam. Sic etiam inuenit' multiplex
mala. Primo inuenit' ſubſtantiue mala. i. maxilla. Etiam inuenit' mala
adiectiuū. Vñ differētia. Malo carere malis q̄ꝫ malis rodere mala. Itē
inuenitur multus Primo participialiter a molo id eſt mola minutꝰ Se
cundo Mulcta vocabulum eſt ſabinū. ⁊ ſcat poenam pecuniarum arbi-
trio iudicis inflictam vel ad correctionem maloꝝ morum

J vel u ſi p̄it us ſeqtur magis et poſitiuꝰ
Aut v ſi p̄it is. tenuis fiet tibi teſtis
Strēnuus et dubius pius arduus egregiuſqꝫ
Per magis iſta ſuū formabūt cōpatiuū

¶ Hic autor ꝑoit regulã bimembrẽ dicẽs. ꝙ nomẽ habẽs i vl' v ante us vel u añ is hoc ſumit ſuũ poſitiuũ cum hoc aduerbio magis loco ꝯpatiui. Exemplum vt pius. arduꝰ. ingenuꝰ. ſtrẽnuus. tenuis. Et hec lr̃a admitti ꝑpter duas regulas ſibi inuicem repugnãtes. Una ꝙ omnis cõpatiuꝰ regulariter formatꝰ debet excedere ſuũ poſitiuũ ad minꝰ in vna ſyllaba. ⁊ ſic ſm regulam eſſet dicẽdum. pius piyor in compatiuo ꝑ tres ſyllabas. Altera regl'a eſt. Quãdocũqꝫ vocalis i ponit̃ inter duas vocales tũc perdit vim ſuam ⁊ debet ſyllabicari cum vltima ſyllaba. ⁊ ſic ẽ dicendum ſcd̃m regulam hãc pior ſub duabꝰ ſyllabis. Sed qꝛ regule ſunt eque potẽtes inuenit̃ medium. Et debet intelligi regula de i et u venientibꝰ in diuerſis ſyllabis ⁊ nõ in eadem ſyllaba. vel quãdo vim ſuam nõ perdũt ꝑpt̃ iſta nomia grauis. nouus que formãt ſuos compatiuꝰ regularit̃. ¶ Sciendum primo ꝙ ab alijs autoribꝰ ponit̃ adhuc vna regula que eſt. ꝙ adiectiua habẽtia e añ us. etiam ſumunt poſitiuũ cum aduerbio magis loco compatiui vt reus magis reus. idoneus. cõſentaneus. griſeus rubeus ⁊c̃.

¶ Hic nota ꝙ iſta nomia de quibꝰ dicitur in regulis dictis ſm Priſcianum apud antiquos grãmaticos inueniũtur regularit̃ compata. vt apd̃ Catonem maiorem. Ille meliorem induſtrioremqꝫ facit hoiem ¶ Sciẽdum ſecũdo ꝙ inueniũtur duo noĩa hñtia i añ us que tamẽ regularit̃ formãt ſuũ ꝯpatiuũ. vt ꝓpicius ⁊ ꝓprius. Inuenit̃ ſepe in ſcripturis ꝓpicior. ſed tñ non peccat q̇ hec nomia ſumit cum aduebio magis loco ꝯpatiui. ⁊ cum maxime aduerbio loco ſuplatiui. Et meliꝰ eſt ea ſumi cũ aduerbio magis q̃ꝫ in ꝓprio compatiuo ꝓpter ignocãtias. Item Arduꝰ ꝓprie treffelick. vt Ardua cauſa. Item Induſtriꝰ. i. callidꝰ diligẽs vel ſapiẽs. Jñ induſtria id eſt ſapiẽtia. Item Incurius. i. negligẽs. Item Iniurius idem eſt qd̃ iniuriãs. vt Tu es ꝑ omnia iniurius. Et iſta tria nomia formãt de ſe ſubſtãtiua in fẽio gñe. vt Incuria Iniuria Induſtria.

Ante ſenex iuuenis adoleſcẽs quattuor iſta
Sola quidem ſolis vtuntur compatiuis
Uace gradus medij ſaperãt primos niſi quini
Junior et maior peior prior et minor iſta
Et non plura ſuis equalia ſunt poſitiuis

¶ Hic ponit duas doctrinas. Una ẽ ꝙ iſti quattuor poſitiui ſcꝫ Añ ſenex. iuuenis. adoleſcẽs. carẽt ſuplatiuis. Altera Oĩs ꝯpatiuꝰ excedit ſuum poſitiuũ in ſyllabis. demptis quattuor poſitis i textu. Sub q̇bus ꝯpˉhendit̃ hoc nomẽ plus qꝛ deficit a poſitiuo. ſ. multꝰ in vna ſyll'a Sciẽdũ primo ꝙ quedã noĩa carent poſitiuo ⁊ etiã ſuplatiuo. Primo inuenit̃ hic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

et hęc ocioꝛ ⁊ hoc ocius qd̓ habet ociſſimꝰ in ſuꝑlatiuo cuiꝰ poſitiuꝰ nō ha
bet apud grāmaticos. Jnuenit tamē otis grecum ſcd̃s id qd̓ auis aurita
pꝛoꝑe ſchuffuyt. Secūdo inuenit ille cōpatiuꝰ temperioꝛ. ſed nec poſi-
tiuū nec ſuꝑlatiuū habet. Tercio penitioꝛ. quoꝝ nūc poſitiui nō ſunt ī vſu
Siľr hoc nomē Diues iam nō habet cōpatm̄ ꝓpꝛium vſualit̄ ſed accō
modat ſibi quādoqꝫ cōpatm̄ huiꝰ nomīs dis ditis. vt Diues ditioꝛ Jn
uenit tamē apud antiquos diuitioꝛ. vt ibi. Oppida ſunt regni diuitioꝛa
mei. De iſtis dt̄ Henricꝰ de Colonia. Jure gradu ꝓmo caret otioꝛ atqꝫ ſu
pręmo. Sꝫ placuit multis ꝓmus gradꝰ ſit vt otis. Temperioꝛqꝫ gradꝰ
nunqꝫ pꝛofert laterales. i. nō habet poſitiuū neqꝫ ſuꝑlatm̄. ¶ Sciēdum
ſecūdo quādo aliqua dictio caret ſuꝑlatiuo tūc ad expꝛimēdum mētis cō
ceptum ſub illo gradu ſumendꝰ eſt ſuus poſitiuꝰ cum hoc aduerbio val-
de vel maxime vel cōpatiuꝰ cum gtō pľi oīm. Exemplum ꝓmi. vt iſte
ſenex. ille eſt ſenioꝛ. hic eſt valde vel maxime ſenex. Hic eſt iuuenis. ille eſt
iunioꝛ. iſte eſt valde vel maxime iuuenis. Exemplum ſecūdi Vt hic eſt ſe
nex. iſte eſt ſenioꝛ. ille maxime omnium ſenioꝛ. ſꝫ pꝛioꝛ modꝰ eſt gn̄alioꝛ.
Et ſic dr̄. ille eſt illoꝝ maxime ſenex. Nō tamē ꝯtra artem fieret ſi qs di-
cēt ſeniſſimꝰ vel iuueniſſimꝰ. licet cōtra vſum. ¶ Circa vocabula ſciendū
ꝙ Juuenis habet cōpatm̄ tam in cōmuni gn̄e qꝫ in neutro. vt hic ⁊ hęc
Junioꝛ. ⁊ hoc iunius. ſꝫ iuuene poſitiui gradus neutri gn̄is nō reperitur.
Nō tamē (vt quidam volūt) repugnaret arti ꝙ qs dicēt iuuene animal.
Adoleſcēs q̇ exceſſit ex puericia. Jtem inuenit iunius ſbm̄ ꝓpꝛium viri
et mēſis. Ab adoleſcēs deducit adoleſcētulus. Senex. i. annoſus. ⁊ moue
tur. hic ſenex vir. hęc ſenex mulier. ⁊ habet ſenum in gtō pľi acſi eſſet purū
ſubſtantiuū. Vn̄ apud Comicum. Natus ī excelſis tectis. cartaginis al
tę. Deſcripſi mores hoīm iuuenumqꝫ ſenumqꝫ.

Credo gradus ſummos collatis cōnumerādos
Si gradibꝰ ſummis fiat collatio. debet
Rebus in exceſſis excedens participare
Congrua nō eſt hęc fortiſſimus eſt leo lyncū

¶ Hic deniqꝫ vult docē quo pacto vtemur gradibus cōpatiōis potiſſi
me quō ſuꝑlatiuo. Et pt̄ legi textꝰ dupľr. vno mō ſic. in ꝓpa cōpatiōe
res excedens ⁊ res exceſſa couenīēt in ꝓꝑetate ſignificata ꝑ cōpatm̄ ⁊ ſu
perlatiuū. ⁊ hoc vult Alexāder cum dt̄ (Credo gradꝰ ſummos) ⁊ ſm hāc
lecturam hęc cōpatio inepta eſt. Ethiops eſt albiſſimꝰ hoīm. ſiľr ⁊ hęc
deus eſt melioꝛ diabolo. qꝛ nec res cōpatiui nec res ſuꝑlatiui couenit rei
excedenti. Altera mō ſic legi pt̄. quādocūqꝫ fit ꝯpatio vel loquutio ꝑ ſup-

latiuū ſuplatiue tm̄ ſcʒ qn̄ regit gtm̄ tūc res excedens ⁊ exceſſa ꝯueniēt in
ſpecie vel natura ſpecifica. hoc eſt erūt vni⁹ ſpeciei. ꝓpteā hec eſt īpropā lo
quutio. hō eſt fortiſſim⁹ aſinoꝝ: qꝛ illa ꝯparatio ſcat qd̓ hō ſit aſinus. ⁊ hoc
mō oratio text⁹. . Leo eſt fortiſſim⁹ lyncū. eſt īpropā qꝛ leo ⁊ lynx nō ſūt
vni⁹ ſpeciei. ſed illa eſt ꝓpā. Salomon eſt ſapientiſſim⁹ hoīm. ⁊ li cōgrua
in textu valet id qd̓ ꝓpria. ¶ Sciēdum pmo ꝙ duplex eſt ꝯparatio ſcʒ ꝓ-
pria. ⁊ eſt qn̄ res excedēs ⁊ exceſſa cōueniūt in ꝓpetate ſcata ꝑ ꝯpatm̄ et
ſuplatm̄. vt leo eſt fortior aſino. leo em̄ eſt fortis ⁊ aſin⁹ eſt fortis. Alia eſt
comparatio īpropā ſcʒ quādo res excedens ⁊ exceſſa nō ꝯueniūt in ꝓpetate
ſignificata ꝑ ꝯpatm̄ ⁊ ſuplatiuū. vt hec eſt mala ꝯparatio. hō eſt ſapiētior
aſino. qꝛ ſapiā nō ꝯuenit brutis ſed homib⁹ tm̄. Silr̄ hec. de⁹ eſt melior
diabolo. eſt īpropā. qꝛ diabol⁹ non eſt bon⁹. Exemplū de ſuplatiuo. vt hō
eſt ſapiētiſſim⁹ aſinoꝝ. Secūdo fit ꝯparatio impropā quādo res excedens
et exceſſa nō ꝑticipāt in natura ſpecifica. vt leo eſt fortiſſim⁹ lyncum Vn̄
ptʒ ꝙ ad ꝯparationē ꝓpriam duo req̇ruut̄ que iam dcā ſunt. ¶ Sciendū
ſecūdo ꝙ ſcm̄ Priſcianum oēs grad⁹ pn̄t pro ſe mutuo poni. Primo po-
ſitiu⁹ pro comparatiuo. vt in pſalmo. bonum eſt ſperare in dn̄o qʒ in pncipi
b⁹. i. meli⁹. Silr̄ poſitiu⁹ ponit̄ ꝓ ſuplatiuo. Vt ſaturnia magna deaꝝ. i.
maxima. ſecūdo comparatiu⁹ loco poſitiui ⁊ ille mod⁹ eſt freqūes apud ora
tores. vt rogo te vt de his nouitatib⁹ que illic ſunt facias me certiorem. i.
certum. De hac re fact⁹ ſum certior. i. cert⁹. Alexander macedo corp⁹ ha-
bet imbecillius. i. imbecille. Silr̄ comparatiu⁹ ponit̄ loco ſuplatiui. vt fides
ſpes ⁊ charitas. maior hoꝝ charitas. i. maxima hoꝝ charitas: ſed hec ꝯpa
tio eſt rariſſima. Alie tn̄ frequētius reperiūtur. Superlatiu⁹ etiam ponit̄
ꝓ poſitiuo. vt ditiſſim⁹ homo. i. valde diues ¶ Sciēdum ꝙ de ſuplatiuo
dat̄ talis doctrina. Quādocūqʒ ſuplatiu⁹ ineptam ⁊ tedioſam hʒ ꝑlatio
nem. tūc ꝓ ſuplatiuo debet poni poſitiu⁹ cum hͦ aduerbio maxime loco ſu
perlatiui. Vt dicēdo Honorabiliſſim⁹ Vituperabiliſſim⁹ ⁊ Memorabiliſ
ſim⁹. tedioſam habet ꝑlationem. Ideo dicēdum eſt maxime Honorabil̓
⁊ Memorabilis. Vt hoc eſt maxime memorabile facin⁹. i. memorabiliſſi-
mū. ¶ Notādum ſecūdo ꝙ quilibet grad⁹ ꝯparatiu⁹ hʒ quaſdā dcōnes q̄
ſibi ꝓpe adiūgunt̄. Poſitiu⁹ em̄ ꝯiungit̄ cum per ꝓ valde. vt Perbon⁹ ꝑ-
grat⁹: periucūdus. ꝑliberal̓. i. valde iucūd⁹ valde liberal̓. Secūdo cū pre.
pro valde. Vt prediues. ꝑpotēs. ꝑclar⁹. ⁊ cūis. Tercio ponit̄ cū iſtis dcō-
nib⁹ tantum quātum Vt pleriqʒ ſunt tm̄ fatui quātū abundātes Quar
to cōiungit̄ cum illis dcōnib⁹ Impmis appme admodū poſitis ꝓ valde.
Vt Imprimis potēs. i. valde potēs. Appme nobil̓. i. valde nobil̓. Ad-
modum diues. i. valde diues. Comparatiu⁹ vero adiūgit̄ his dcōnib⁹ lon-
ge multo poſitis ꝓ valde. Exēplum pmi. vt Petr⁹ eſt Paulo lōge melior

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Multo peioꝛ. ⁊ ſic de aliȷs. Secūdo modo Compatiuꝰ iungit̄ cum iſtis dcōnibꝰ tam ꝑ tātum. quam ꝑ quātum Ut iſte eſt tam liberalioꝛ quam ditioꝛ. i. iſte eſt tāto liberalioꝛ quāto ditioꝛ. Sꝫ ſuplatiuꝰ cum qꝫ pro val de. Ut qꝫ optime loquutꝰ eſt petrus. qꝫ breuiſſime veniam ad vos. qꝫ libē tiſſime id agam tuo adiutorio; quam ꝑ quātum ponit̄ cum poſitiuo ⁊ nō ſuplatiuo. Secūdo ſuplatiuꝰ ordinat̄ cum his dcōnibꝰ facile ⁊ quiſqꝫ vt petrꝰ eſt oīm facile primꝰ. facile. i. indubie. Item ſapiētiſſimꝰ quiſqꝫ hoc facēt. i. vnuſquiſqꝫ ſapiēs. Et illa diſtributiua omnis ⁊ cunctus adiungū tur poſitiuis vt oēs boni cuncti ſapiētes. Suplatiuus etiam ponit̄ cum iſtis dcōnibꝰ Multo ⁊ lōge ſicut ponūtur cum compatiuo

¶ Sequitur Quartum capitulū.

In quātum potero de noīe quolibet in quo
Ponatur genere pn̄s eſt cura docere

¶ Iſtud eſt Quartum capl'm in quo autoꝛ determiat de generibꝰ noīm Et diſtinguit̄ iſtud capitulum in regl'as gn̄ales ⁊ ſpeciales. gn̄ales incipi unt ibi. Sed qꝛ per ſexum. Speciales ibi. Sit tibi nomē in a. Ponit er go primo intētum ſuū dicēs. In hoc capitulo determinādum eſt de gene ribꝰ noīm in quātum fuerit mihi Alexādro poſſibile. In hoc oſtēdit diffi cultatem ꝓpter multiplicitatem noīm ⁊ diuerſitatem generum. ¶ Pro quo nota ꝙ genꝰ quinqꝫ modis cognoſcit̄. Primo ex ſcatione. vt nomia ſignificātia maſculos ſunt gn̄is maſculi. Et nomia ſcātia fœmellas ſunt gn̄is foei: Secūdo terminatiōe. ⁊ ſic plerumqꝫ nomia in a ſunt gn̄is foei. Tercio ex autoritate. ⁊ ſic aliqđ nomē eſt illiꝰ generis cuiꝰ gn̄is apud ali quem autēticum autorem reperit̄. Quarto ex regula Et hoc modo autoꝛ noſter docet cognoſcē gn̄a. Et iſta cognitio ſequit̄ autoritatem. qꝛ Priſci anꝰ ſemꝑ cōfirmat regl'as autoritatibꝰ Quinto ex ꝓꝑetate. ⁊ ſic lapis eſt gn̄is maſculi. petra gn̄is foei Saxū ge. neutri. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ q̄dā ſunt regulę gn̄ales valētes ꝑ cognitiōe generꝫ gręcis ⁊ hebraicis. Prima regl'a eſt hec. Oīa nomia hebraica montes ſcantia ſunt gn̄is maſculi. vt Syna Selboe Synai Oreb Bethel Taboꝛ. Scđa regl'a. Oia nomia hebraica vrbes ſcātia ſunt gn̄is foei Exceptis ſex. ſcꝫ Modin Sabaon Peſebon Endoꝛ Siloy et Chyma q̄ ſunt gn̄is maſculi. Exemplum re gulę. vt Syon Hieruſalē Niniue Bethleē. Tercia regl'a Oia noīa he braica loca ſiluestria vel deſerta ſcātia ſunt gn̄is neutri. vt Zin Dothayn Raphadin ⁊c̄. Quarta regl'a Oia noīa hebraica mēſuram vel veſtē ſcā tia ſunt ge. neutri. Exemplum de mēſura. vt Gomar Ephi Hyn Bal tin. Exemplū de veſtibus. vt Ephot Logion. Addūtur ⁊ iſta Oſanna Kyrieleyſon Alleluia. ¶ Sciēdum Secūdo ꝙ ſunt etiam reglę gn̄a

les de nomibꝰ latinis quaꝝ prima eſt. Omnia diminutiua ſunt illiꝰ gn̄is
cuiꝰ generis ſunt ſua primitiua. vt Piſcis piſculꝰ A dos doſcula A thus
thuſculum Ab ager agellꝰ In̄ excipiūtur aliqua q̄ non ſunt eiuſdem gn̄is
cum ſuis primitiuis. de quibꝰ infra patebit latiꝰ. Tercia regula. Omnia
nomia ciuitatum vel oppidoꝝ ſunt foei gn̄is. vt Zwollis Campis Bru
gis. In̄ excipiūtur illa q̄ in vm in d in t in e ir et vr terminātur q̄ ſunt neu
tri gn̄is. Exemplum de vm. vt Carnotum Leodium Luzatū Traiectū
Exemplum de d. vt Bogud ꝙ vno modo eſt nomē regis gn̄is maſculini
Alio mō eſt ciuitas hiſpanię gn̄is neutri. Exemplum de e. vt Preneſtę.
Soracte. q̄ tamē qn̄qꝫ in foeio gn̄e inueniūtur ⁊ hoc figuratę. Exemplū
de ir vr Haddir. De vr Tybur. Ex hac regl'a ptꝫ ꝙ hic verſus vulgaris.
Nomia foeminea ſunt villis appropata minus autenticꝰ eſt. qꝛ cōtrariū
ptꝫ in dictis. Tercia regula Oia ꝟba ⁊ aduerbia noialit̄ poſita neutri ſūt
gn̄is. vt Mane Cras Velle Scire Poſſe Aue ⁊c̄. Vn̄ Martial'. Dic
mihi quāti iſtud cras tibi poſſꝫ emi. Item in hymno. Sumēs illud aue
Item poeta dr̄. Neſcio velle meum tibi ſecretumqꝫ fateri. Nam dolus ī
ſidias tendit vbiqꝫ ſuas. In̄ excipit̄ vnū aduerbium ſcꝫ ſponte qꝺ eſt foei
gn̄is. Quarta regula. Oia nomia ⁊ oia cōplexa materialit̄ poſita id eſt ꝓ
ipſa voce ſunt neutri gn̄is. vt Legi duo deprofundis. tria miſerē. vnū aue
maria. hoc eſt nouū benedicamꝰ. illud eſt inauditū Ite miſſa eſt. Quita
regula quam ponit Priſcianꝰ in quinto minoris. Oia nomia ꝓꝑa lr̄arū
gręca. barbarica. latina. ſūt neutri gn̄is. Exemplū de hebraicis. vt Aleph
Deleph Beth ⁊c̄. Exemplum de gręcis. vt Alpha Beta Delta Iota.
Exemplum de latinis. vt A b c d. et ſunt indeclinabilia. De nominibus tn̄
iſtis lr̄aꝝ id accipe ꝙ qn̄qꝫ in foeio gn̄e figuratę inueniūtur. Aliȷ̄ quidam
poſt Priſcianū dicunt etiam ꝙ oia noia latina lr̄aꝝ indifferēter ſunt foei
gn̄is figuratę intelligit̄ lr̄a vel ſyllaba. Sexta regula Ois dictio infinitā
ter poſita cuiuſcūqꝫ terminatiōis fuerit neutri gn̄is eſt. Et ſꝑ per neutruꝫ
genus exponit̄ ⁊ reſoluit̄. vt Omne nōhomo. omne nōaſinꝰ. i. omne ens
id qꝺ nō eſt aſinꝰ. Septima regula. Omnia nomia cuiuſcūqꝫ termina-
tiōis fuerint minuta animalia ſignificātia in quibꝰ non poteſt facile cog-
noſci ſexus ſunt generis epicoeni. vt Muſtela Talpa Dama Aſperiolꝰ.
eyn eyckorn. Cyurus apud gręcos. Et iſtis omnibꝰ debet addi articulꝰ
ſub illo genere cui terminatio illiꝰ nominis correſpondet Vt hęc Talpa.
et non hic. hic Aſperiolus ⁊ non hęc.

¶ Circa diminutiua Diminutiuum eſt quod diminutionem ſignificati
abſolute demonſtrat. vt Regulus id eſt paruus rex. quod tamē ſępe pro
primitiuo ponit̄. Dicit̄ notāter abſolute. qꝛ diminutiua a ꝯpa tiuis facta
i. n̄ abſolute, ſed ad aliquid minuūt. vt Maiuſcula Barbara eſt q̄ꝫ ego. i.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

paꝝ maioꝛ. Cauſa inuētionis ꝑma neceſſitas. ne ſermo latinꝰ mendicaret
Secūda vꝛbanitas ad lepide. i. oꝛnate loquendum. Verbi grā. Malim
fraterculꝰ eſſe gigātum qꝫ pater pygmeoꝝ. Tercia adulatio. vt Joanni⸗
nus frāciſkina. ꝛ ſic pn̄t fieri a nomibꝰ ꝓpe qualitatis. Quarta eſt cō⸗
moditas metri. Et nota ꝙ valde reſpiciendum eſt ꝑmitiuū. quo cognito
pateſcit diminutiuū. Termīales autem lr̄e ſunt vndecim diminutiuoꝝ.
et decem terminatiōes eorūdem. Quaꝝ ſeptem cōmunes ſunt tribꝰ gene
ribus. qꝛ mouent̄. Alie ſꝫo tres maſculi tm̄. ¶ Exemplum de lrīs A E
D V N S R G L X. Exemplum de terminationibꝰ Culus Vlus
Olus Ellus Xillꝰ Jllus Vllus. que ſeptem ſunt cōmunes tribꝰ generi⸗
bus. De Culus Jgniculꝰ ab ignis. Auicula ab auis. Coꝛpuſculum a coꝛ⸗
pus. De Vlus Nepotulꝰ a nepos Siluula a ſilua. et Capitulū a caput.
De olus Capꝛiolus a caper. Unciola ab vncia. Laureolum a laurea. De
ellus Agellus ab ager. Capella a capꝛa. Lucellum a lucrum venit Pau⸗
xillum a paulum. Maxilla a mala. Vexillum a velum. De Jllus Codi⸗
cillus a codex. Anguilla ab anguis. Villum a vinum. De Vllus homul
lus ab homo. Vlla ab vna Vllum ab vnum. Exemplum de tribꝰ termi
nationibꝰ que tantum cōueniūt vni generi. vt de Cio Homuncio ab ho⸗
mo. De aſter Paraſitaſter a paraſitus. De Leus Aculeus ab acus. Sic
autem collige.
¶ Omia diminutiua ſunt eiuſdem generis cuiꝰ pꝛimitiua. Excipit̄ Ra
nunculꝰ a rama. Scutella vel ſcutula a ſcutum. Aſciola ab aſcia Nubi⸗
lum a nubes Enſicula. dꝛ tamē bene Enſiculꝰ ab enſis Quaxillū a qua⸗
lus. Hic aculeus ab hec acus. Hec vngula ab hic vnguis. hec Anguilla
ab anguis. hec Piſtrilla ab hoc piſtrinum. hic Betaciꝰ ab hec beta. Hic
maluacens ab hec malua Glandula a glans. teutonice haghedroes. Hic
ſtatunculꝰ ab hec ſtatua. hec panula ab hic panꝰ. Et nota ꝙ Cun culus
Cuculꝰ Friuolꝰ Periculū Metallū Camillū. et multa ſilr̄ia nō ſunt dimi
nutiua. licet habeāt foꝛmam diminutiuoꝝ
¶ Omnia nomīa monoſyllaba in s lrām. ꝑter res. ꝛ in er tercie declina⸗
tiōis. ꝑter venter. Jtem in vs neutra in ntō aſſumūt Culus la lum. Jtez
in oꝛ. vt Soroꝛcula. vel mutāt oꝛ in vs. vt Rumoꝛ rumuſculꝰ
¶ Sequūtur regule ſpeciales de foꝛmatiōe deriuatiuoꝝ. Si pꝛimitiuū
terminat̄ in a hn̄s ꝯſonātem an̄ a. a in v mutet̄ addat̄ la. ꝛ habebit̄ dimi⸗
nutiuū. vt Rotula a rota Togula a toga. Excipiūtur q̄ habēt n vl' l an⸗
te a vel mutam an̄ r. vt Aſina Tabula Umbꝛa Mitra Capꝛa q̄ faciunt
ella. Excipiūtur ab illa exceptiōe Olicula ab olla Maxilla a mala Pa
pilla a papa Pupilla a pupa Mām̄illa a mamma Equula ab equa Lin
gula a lingua. etiam dꝛ ligula a liga. Domicella a dn̄a Patella a patera.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Aſcella ab ala ęquiuocum Lactucella a lactuca Plagellum a plagā ęqui
uocum Vitella a vitula Vernulꝰ vł̄ vernaculꝰ a verna Lagūcula vł̄ la-
genula a lagena. ⁊ ſic de alijs. ¶ Si terminat̄ in ra habēs maſculinum i
er facit ellus ella. vt Miſella a miſera Tenella a tenera Puella a puera
¶ Que terminant̄ in a vocali p̄cedente mutāt a in o et addūt la. vt Un
ciola ab vncia. Excipiūtur Statunculus a ſtatua Aſciolum ab aſcia.
¶ Que terminātur in e mutāt e in i correptam addendo culum vt Ma
re mariculum Rhete rheticulum. ¶ Que terminātur in o in vn mutāt
et addūt culus. vt Carbūculꝰ a carbo Virgunculꝰ a v̄go. Excipiūtur ab
homo veniētia. ſcꝫ Homūcio. homullꝰ. homullulus. Sed homunculus
ſub regula manet Puſiolꝰ a puſio Puſiunculꝰ manet ſub regl'a. ¶ Que
terminātur in v mutāt v in i et addūt culum. vt Cornu corniculum. Ge
nu geniculum. ¶ Que in el addūt culum. vt Melculum a mel Felculū
a fel. ¶ Mum. Que in mum faciūt ulum. vt Pomum pomūculum
vel pomellum. ¶ Num. Que in num faciūt illum. vt a Uinum villū
Tignum Tigillum Signum ſigillum. Excipit̄ a ſcamnum ſcamellum
vel ſcabellum. ¶ Lum. Que terminātur in lum faciūt illum. vt a Ve
lum vexillum Tantulum tātillum. ¶ Rum. Que in rum muta prę-
cedente faciūt ellum depoſita r. vt a Cerebrum cerebellum Sacrum ſacel
lum. qđ tamē quidam volūt a ſacrarium. ¶ Ium. Que terminātur ī
ium mutāt ium in o et addūt lum. vt a Pallium palliolum. ¶ En.
¶ Nota pauca nomīa in en habere diminutiua. ſed Ren facit vſu Re-
nunculꝰ. ¶ Tercię R. ¶ Que terminātur in er tercię declinationis ad-
dūt culus. vt a Venter ventriculꝰ Fur furunculꝰ Rumor rumuſculus.
Sꝫ paſſer ⁊ anſer ſumūt vlus. ¶ R ſecūdę. ¶ Que ſecūdę declina. in r
terminant̄ deponūt r lrām ⁊ aſſumūt ellus. vt Niger nigellus. Faber fa-
bellꝰ. Excipit̄ puer qđ format puerulꝰ. ¶ As. Que in as addūt culus
vel culum. vt Mas maſculꝰ Uas vaſculum. ¶ Que in as habētia tis ī
gtō mutāt tis in culꝰ cula. vt a Bonitas bonicula Nouitas nouitacula.
Aetas ętacula. Sed Elephas elephantulus Gigas gigantulus.
¶ Que in es tercię vel quintę declinatiōis deponūt es ⁊ addūt cula. vt a
Uulpes vulpecula Res recula. Excipiūtur a Merces mercedula. Itē
Apes format apicula ſicut apis. ¶ Que in is curtāt I in dtō ⁊ addunt
culus la lum. Ut ab ignis culꝰ Nauis nauicula Dulcis dulciculus la lū.
Excipiūtur ab Anguis anguilla Lapis lapillꝰ. Unguis vngula. Canis
catulꝰ Iū catellus. ¶ Que in os ſumūt culꝰ. vt a Flos floſculꝰ. Excipiū
tur iſta Os oris Oſſillum Bos buccula Os oſſis oſſiculum Nepos ne
potulꝰ. ¶ Que in vs neutri gn̄is ſumūt culū a Crus cruſculū Corpꝰ cor
puſculū. Et addit̄ Lepus lepuſculꝰ. Compatiua addunt culꝰ la lum. vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Pluſculꝰ pluſcula lum. Maius maiuſculꝰ la lum. Meliꝰ meliuſculꝰ la
lum Vetꝰ vetulus. ¶ In vs muta p̄cedēte deponūt s et ſumūt lus la lū.
vt a Locꝰ loculus Nudꝰ nudulus Vētus ventulꝰ Tantꝰ tātulꝰ Jn̄ Tā
tillulꝰ Aliq̄da p̄cedente ſil'r. vt ab Annꝰ anniculꝰ. Excipiūtur iſta Agnꝰ
Agnellꝰ Unus Ullus Bonꝰ Bellus Pugnꝰ pugillus Pānus pānicu
lus Dn̄s Domicellꝰ Paulus pauxillꝰ ꝛ paululꝰ. Jn̄ pauxillulꝰ Qualus
Quaxillū Mulꝰ Mulūculꝰ Catulꝰ Catellus Homꝰ Homicellꝰ Ra-
mus Ramūculꝰ Domus Domūcula Oculꝰ Ocellꝰ et Oculeꝰ Equus
equuleꝰ. ¶ Que in rus aſſumūt culꝰ. vt a Rarꝰ raruſculꝰ Carus caruſ-
culꝰ ¶ Que in uus aſſumūt lus depoſita s vt Paruꝰ puulꝰ. Excipiunt
iſta Caluꝰ Caluaſter Nouꝰ Nouellꝰ Duū Duellū Clauꝰ Clauiculus.
Itē Surdꝰ facit ſurdaſter Paraſitꝰ paraſitaſter. Sica Catellus catel-
laſter. Que in vs vocali p̄cedente. mutāt vs in o et addūt lus la lū Filiꝰ
filiolꝰ Scius ſciolꝰ la lum. Malleꝰ malleolus la lū. Excipit Acus acu
leus ¶ Que terminātur in s ꝯſonāte p̄cedente corripiūt i datiui ꝛ addūt
culꝰ ſiue culū. ſi ſint monoſyllaba. vt Mons mōticulꝰ. Pars particula.
Sz ſi ſunt polyſyllaba i. dtī in v mutāt ꝛ ſumūt lus. vt Infans infantu
lꝰ Adoleſcēs adoleſcētulꝰ Cliens clientulꝰ Caput capitulū et Capitellum
¶ Que in x mutāt is gtī in v et addūt lus la lū. vt Rex regulꝰ Fax facu
la Fornix fornacula Nutrix nutricula Meretrix mētricula Loquax lo-
quaculꝰ Codex codiculꝰ. Jn̄ Codicillꝰ. Excipiūtur q̄ ad quātitatem q̄ ad
dūt cula. vt Arx Falx Lanx. Et p̄nt plura talia notari. ſimilit' Cornicu-
la ſi formatur a genitiuo cornicis ni. breuis eſt. Sed ſi a datiuo Cornici
tūc ni eſt longa Sic cuticula.

Sed quia per ſexum mulierum ſiue viroꝝ
Noſcūtur propria nō eſt mihi dicere cura

¶ Hic autor ponit p̄mā regulam gn̄alem: dicēs. ꝙ noīa viroꝝ ꝛ mulierū
cuiuſcūqz terminatiōis fuerit facile cognoſcūtur ꝑ ſexū cuiꝰ gn̄is ſint: qꝛ
noīa viroꝝ ſunt gn̄is maſculi. ꝛ nomīa mulieꝝ ſunt ge. foei. Exemplū de
noibꝰ viroꝝ. vt Joānes Arnoldꝰ Dauid Adā ꝛc̄. Exemplū de nomibꝰ
mulieꝝ Ruth Judith ꝛc̄. ¶ Hic nota ꝙ apud vetēs noīa viroꝝ multa
termīabant in a ſicut nūc nomīa mulieꝝ terminant. vt Betha Jugurta
Phedria Catelina Birrea Seneca Sceuola. ꝛ cetera multa. ¶ Sciē
dum p̄mo Q. ꝺ hic ſolēt poni due regule. quaꝝ vna ē Qn̄cunqz maſculꝰ
et foemina i materno ꝛ vulgari ideomate eodem noīe nominant. tūc ꝓpri
um maſculi faciet ſuā terminationē in vs. ꝛ ꝓpriū mulieris faciet ſuā ter
minationē in a. vt hec paula. Et ſic d'r Hieronymꝰ ſcribit ad paulā. hic
Jacobꝰ hec iacoba, hic Joānes hec ioāna ꝛc̄. Altera ē. aīalia hn̄t īdiuidua

propria pro diuerſo ſeu ſub diuerſa terminatione. vt pro maſcul' vs Pro faemellis a. vt hic Morellꝰ hec morella Griſellꝰ hec griſella. hic brunecus hec brunecca. ⁊ ſic de aliis.

Attendas hominū que nomina ſiue locoꝝ
Hec ſexu gemino iungūt ſua ſignificata
Et ſi diuiſim tibi declinatio monſtrat
Vt grecus greca. tanto leuius tibi fiet.

¶ Hic Alexander conſequenter ponit aliam regulam generalem dicens ꝙ nomina deriuata a gente vel loco ſunt generis cōmunis. niſi fuerint diuiſim mobilia. quia ſic ſub vna terminatiōe ſunt generis maſculini. ⁊ ſub altera generis foemini. Exemplum de loco. vt Heremita Hieroſolomyta Bethleemita. Exemplum de propriis nominibꝰ hominum. vt a Leui leuita. ab Iſrahel iſrahelita. Exemplum que ſunt diuiſim mobilia. vt Grecus greca Gallus galla Hiſpanus hiſpana

¶ Hic nota ꝙ preſens differt ab illa regula deriuata decet. quia preſens regula eſt generalior illa. Nam iſta regula datur de omni terminatiōe generaliter ſed ſequens ſolummodo datur de terminatiōe a. Exemplum de a. vt Iſrahelita Perſa. Exemplum de aliis terminationibus vt quedam terminantur in o. vt Friſo Saxo Haſſo Brito Burgundio Quedam in x Foenix pro gente Frix Trax Capadox. Quedam in r. vt Ligur. et ſic de aliis. ¶ Sciendum Primo ꝙ ſub illa particula hominum ſcdm quoſdam comprehenduntur omnia nomina connotantia ſectam opinionem. ſiue artem. vitam vel ſtirpem. Exemplum de ſecta ſeu opinione. vt Thomiſta Albertiſta Scotiſta Teutoniſta. Exemplum de vita Anachorita id eſt qui velque ducit vitam contemplatiuam Heremita Ioānita Bernardita Carmelita. Exemplum de ſtirpe vel genere. vt Iſrahelita Aaronita Leuita. Vnde Leuita duo ſignificat. Primo eſt aliquis vel aliqua de genere leui. ⁊ ſic eſt generis communis. Secūdo Leuita eſt idem quod diaconus. ⁊ ſic canit eccleſia. Leuita laurentius. ⁊ ſic eſt generis maſculini. per illam regulam. Si ſolis maribus. ¶ Sciendum Secundo. ꝙ de deriuatiuis locorum datur vna regula generalis (que eſt) Omnia deriuata a gente vel a loco in a deſinentia ſub communi genere etiam deſinunt in tes ſub maſculino genere. ⁊ in tis ſub foeminino genere Vt hic ⁊ hec Hieroſolomyta Vel hic hieroſolymites hec hieroſolomytis. Similiter Sunamita Heremita vel hic heremites hec heremitis. ſic etiam deriuata a gente. Vt hic ⁊ hec leuita. vel hic leuites hec leuitis. hic et hec iſrahelita. vel hic tes hec tis. Et iſtis adiungūtur quedam appellatiua. vt ꝓpheta vel ꝓphetes vel tis. Et hec noīa ſiue ꝓpa ſiue appellatiua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſub es ſunt indifferẽter p̄me vel tercie declinatiõis. ſed in is ſemp̄ ſunt ter
cie declinatiõis. ⁊ habet duplicem gtĩm. vnum ſub creſcẽtia ⁊ alterum ſine
creſcẽtia. Ut zunamitis habet zunamitis vl' zunamitidis in gtõ ſingula
ri. ⁊ etiam habet duplicem accũm ſingularem ſcꝫ em ⁊ en. ¶ Sciẽdum
tercio. q̄ illa pticula (Et ſi diuiſim) Eſt multum gñalis. Nam p̄mo itel
ligit̃ de pprijs nomib⁹ locorum. Ut ab Italia d̾r hic italus hec itala Ab
aphrica d̾r hic apher hec aphra Ab hiſpania hic hiſpan⁹ hec hiſpana Uñ
inter ceteras terminatiões deriuatiuoꝝ a gẽte vel loco ſolẽt vs ⁊ er frequẽ
tius de ſe formare fœia. Secũdo intelligit̃ pñs littera de quibuſdam noi-
bus dignitatum. vt hic Baro hec baroniſſa Miles militiſſa Comes co-
mitiſſa Dux duciſſa Abbas abbatiſſa Prior prioriſſa. Tercio intelligit̃
de quibuſdam alijs nominibus officiatoꝝ. vt hic ppheta hec pphetiſſa Fa
ber fabriſſa Phiton. i. nigromantic⁹ phitoniſſa. ⁊ omnia a cano formata
et deriuata. vt Lyricen lyricina Tubicen tubicina Tibicen tibicina Cor
nicen cornicina Fidicen fidicina.

Quedam ſunt opera ſolis maribus adhibẽda
Quedam fœmineis quedam dat ſexus vterqꝫ
Inde genus poterit per nomina multa patere

¶ Hic Autor ponit aliam regulam generalem: dicẽs. q̄ nomina officia
torum quorum officia ſolis viris ꝯueniũt ſunt generis maſculini. vt Pa
pa Patriarcha Cardinal'. ⁊ quoꝝ officia ſolis mulierib⁹ ꝯueniũt ſunt ge
neris fœminini. vt Obſtetrix. nutrix. Et quoꝝ officia vtriſqꝫ cõueniunt
ſunt gñis cõmunis. vt Uerna Aſſecla. i. famul⁹ vel famula. Auriga eſt
vir vel mulier cogens equos. ¶ Sciẽdum primo q̄ compoſita a fugio
indifferẽter terminãtur in a et ſunt generis cõmunis vel in vs ſub maſcu
lino genere et in a ſub fœio genere. vt hic ⁊ hec tranſfuga vel hic trãſfug⁹
hec trãſfuga. hic ⁊ hec pfuga vel hic profug⁹ hoc pfuga. Sil'r ſubterfu-
ga, cõfuga. Sil'r compoſita a ſequor etiam indifferẽter terminãtur in a.
et ſunt gñis cõmunis. vel in us ſub maſculino gñe ⁊ in a ſub fœio gñe di-
uiſim. vt hic ⁊ hec pediſſequus vel hic pediſſequ⁹ hec pediſſequa. ¶ Sci
endum ſecũdo. q̄ iſta duo nomia Mancipiũ et Scortũ cõtra pprietatẽ
ſignificati ſunt gñis neutri. Mancipium ſcat ſeruũ vel ſeruam. Etiam
mancipiũ eſt illud qđ manu capit̃. Sic etiaꝫ Scortũ ſcat mulierẽ pec-
catricem ⁊ eſt gñis neutri. cũ deberet eſſe gñis foei. ⁊ ſic d̾r diabolicũ ſcor-
tum. Inuenit̃ etiam ſcortes ſcortis. i. pellis capri vel veruecis. Item cõ-
poſita a nubo. vt hic ⁊ hec pronuba. vel hic pronub⁹ hec pronuba.

Que ſiunt propria fluuioꝝ pone marina

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Hic autor ponit aliam regulam gnalem dicēs. ꝙ nomīa ꝓpa fluuioꝝ ſunt gnis maſculi. vt Rhenꝰ Iſola Moſa Eufrates Tybris. Inueniť tamē rhenum in neutro gnē. ¶ Sciēdum pmo ꝙ Petrꝰ helię hic exci-pit hęc nomīa fluuiorū. ſcȝ Styx Lethe Aretuſa q̄ ſunt gnis foēi. Vnꝰ Flumīa lethe ſtix aretuſa cum camerina. Fœmineis danť fluuijs licet ap-propriant. Et dr in textu Notāter ꝓpa ꝑpt nomīa fluuioꝝ appellatiua quę nō ſunt gnis maſculi. ſed variāt genꝰ ſm eoꝝ terminationē. vt mare fluuiꝰ. flumē. amnis. riuula. Alucolꝰ ⁊ iſte textꝰ ſolum intelligendꝰ eſt de fluuijs fluentibꝰ ⁊ nō de ſtagnis q̄ reperiunť in alijs generibꝰ. Styx. pa-lus ē inferni poetaꝝ carmibꝰ decātata ⁊ deduciť a ſtygios q̄ eſt triſticia vł mœſticia Lethe obliuio. Vn̄ ille fluuiꝰ qui in aphrica iuxta beronicem vr bem fluit. Lithis dr hoc eſt obliuionis amnis. Aretuſa ꝟgo venatrix dia-nę quę in fontem ſui nomīs cōuerſa eſt

Nominis arborei vis hęc ſibi vult ſociari
Pro mare pone ſiler rubus dumus ac oleaſter
Proficit ad vitem ſiler hic ſiler hoc dat odorem

¶ Hic Alexāder ponit aliam regulam gnalem dicēs. ꝙ nomīa ſpecifica arboꝝ ſunt gnis foēi. vt Pomꝰ Pirus Fraxinꝰ Populꝰ Abies. Poſtea ponit exceptionē q̄ ſatis clara eſt in textu. ¶ Sciēdum pmo ꝙ circa hūc textum ſunt notādę aliq̄ regulę. Quaꝝ pma eſt nomīa ſpcātia arbores ſūt gnis foēi. ſed nomīa ſpcātia fructꝰ arboꝝ ſunt gnis neutri. ſi in um termi-nenť. vt hęc pomꝰ arbor. hoc pomum fructꝰ arboris. hęc pirꝰ hoc pirum. Secunda regula Nomina arborum in us terminata tam fructum pro-ducentium quam non producentium formant de ſe neutꝝ nomē in vm qđ lignum abſciſum illiꝰ arboris ſpcat. Vt hęc buxus arbor. hoc buxū ra-mus ſeu lignum abſciſum. ꝓter hęc ficꝰ auellana. caſtanea nux. ¶ Sciē-dum ſecūdo ꝑ vocabul' ꝙ taxus eſt arbor cuiꝰ folia ſunt amariſſima. Itē Ebenus eſt arbor tam dura vt nunq̄ȝ comburať. ¶ Hic nota ꝙ nomina arbores ⁊ fructꝰ ſpcātia. hn̄t qn̄q̄ȝ coincidiuationē cum nomibꝰ alteriꝰ ge-neris. vt hęc pirus arbor. hęc pira pirę. ſtrues lignoꝝ vel edificium ſuꝑ ſe pulchra edificatum. ⁊ hęc pira oꝝ. fructꝰ arboris. Silr hęc morus arbor et hęc mora morę. i. ꝓlatio. Et hęc mora. oꝝ fructus arboris. Silr hęc malꝰ arbor. hęc mala malę. i. maxilla. hęc mala oꝝ. i. fructꝰ arboris. ⁊ cꝰ Item rubꝰ genus ligni ſpinoſi In̄ rubetum locꝰ vbi creſcit rubꝰ Vnde dr Ouidiꝰ in pmo metamorphoſeos de pmitiuis homibꝰ. Cōtentiq̄ȝ cibis nullo cogēte creatis. Arboreos foetꝰ mōtanaq̄ȝ fraga legebant. Cornaq̄ȝ in duris herētia mora rubetis. Item Dumꝰ prope eyn heghe In̄ dume-tum. i. locꝰ in quo creſcit dumꝰ. Pro q̄ nota regulam ꝙ oīa nomīa ſpcātia

herbas vel arbores formāt de ſe nomē in etum qđ ſcat locū in quo creſcit
talis herba vel arbores p abūdantiā. vt ſpina ſpinetum. Item Corylꝰ een
haſeleren boem. Iñ Coryletum .i. locꝰ in quo creſcit corylꝰ. Item Oleaſter eyn wilt olyuen boem ¶ Item nota regulā q̃ nomia ſcātia arbores
de ſe fructum ꝓducētes pñt de ſe formare deriuatiuū in aſter. qđ ſilueſtres
et infertiles arbores ſcat. veras arbores ꝛ fertiles ſili̇tudine imitātes. Et
ſunt gñis maſcu. vt a Pinus pinaſter. a Pirꝰ piraſter. ab Olea oleaſter
Item Siler ṗmo eſt baculꝰ quo ſuſtentaẗ vitis. ꝛ ſic eſt gñis maſculini.
Secūdo eſt herba q̄dam odorifera. ꝛ ſic ē gñis neutri ꝑ illam regulā Fe
tibꝰ hoc terre. ꝛ ſic dicūt medici. Accipe ſiler mōtanum. Vñ ptʒ q̃ textꝰ
iſte plerūqʒ male ſolet legi (ſiler hec dat odorem) ſʒ debet legi Siler h̊ dat
odorem. Et iſtud forte cōtingit eo q̃ in aliq̄bus terris ꝓ li hoc ſcribiẗ hec
Abies eyn dennen boem. Iñ Abigenꝰ a um. Et inueniẗ abies abietis. vł
abies abiei. ſub tercia magis tñ vſitatū. Apud Claudianū inueniẗ ſub q̄n
ta declinatiōe. Et ſectas abies. ſʒ apud Virgiliū. Abiete ſecta. Fraxinꝰ.
eyn eſchen boem. Iñ Fraxineus a um. Populꝰ ꝓ arbore format populeꝰ
ſcđ ꝓ gēte popellꝰ Vñ virgił. de iſtis noībꝰ. Fraxinꝰ in ſiluis. ſʒ erit tibi pinus i hortis Populꝰ in fluuijs abies i mōtibꝰ altis. Itē Populꝰ ꝓ arbo
re ꝯponiẗ cū fero. ꝛ dr̄ populifer. vt populifer amnis q̄ fert pplꝰos. Vlmꝰ
etiā arbor ē. De qua memit virgiliꝰ Nec gemē aera turtur ceſſabit ab vlmo

Angelicū nomē dabit hic. ſʒ dicito neutꝝ
Plurali numero cherubin ſeraphinqʒ beata
Eſt cherub et cherubim cherubin ſeraphim ſeraphin
Atqʒ ſeraph facit n neutꝝ dabit m maris vſus qʒ
Hecqʒ dabit virtus dominatio ſiue poteſtas

¶ Hic ator ponit aliam regulam gñalem dicens. q̃ nomia angeloꝝ ſunt
gñis maſculi. vt Michael Gabriel Raphael. Et ꝓ intellectu vlterioris
regulę. ¶ Notādum q̃ iſta nomia Cherubin et Seraphin termiata i n
ſunt gñis neutri ꝛ plꝰis numeri tm̄. ꝛ ſcāt totum ordinem angeloꝝ. Sʒ
in m termiata. vt Cherubim Seraphim ſunt gñis maſculi. ꝛ ſcāt quēlibet angelū ex illo ordie. Et vtrūqʒ eſt indeclinabile i omni caſu ꝛ eoꝝ ſingularis numerꝰ ſm Alexandꝝ eſt Cherub et Seraph. ¶ Sciēdum ṗmo q̃ ſm Hugui. dr̄ hic Cherub. huiꝰ cherubis. huic cherubi. hūc cherubem. o cherub. a cherube. Et plꝰr Nō hi cherubin ſcriptum ꝑ n. hoꝝ cherubin. his cherubin. o cherubin. a cherubin. Et ſcat cherub vnum angelum illiꝰ ordinis vel chori. Et ſic dicēdum Sancte Cherub. ora ꝓ nobis
In ſingulari numero. Sʒ in plꝰi numero dr̄ Sancti Cherubin. orate ꝓ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

nobis. Inuenit etiam hic Cherub tam in ſingulari q̃z in plurali ex toto in
declinabile ꝓ eodem ſignificato cum p̄dicto Et ſic dicēdum Sancte Che
rub ora ꝓ nobis. vel ſancti Cherub. orate ꝓ nobis. ¶ Sciēdum ſecundo
ꝙ etiam inuenit hoc cherubim. huiꝰ cherubim ſcriptum per m. ⁊ eſt tan-
tum ſingularis numeri indeclinabile. Et idem ſcat cum predictis ſcilicet
vnumquemq̃z angelorum de illo ordine. ⁊ ſic dicēdum eſt Sācte cheru-
bim. ora pro nobis Eodem modo dicēdum eſt de hoc nomie Seraph. ita
tripliciter ꝓ eodem ſcato. ſed cherubin ⁊ ſeraphin per n ſcripta ſunt gn̄is
neutri ⁊ plis numeri tm̄. ⁊ ſcant ordinem ſeu chorum illorum angelorꝝ.
et ponūtur aliquādo pro cōtento. ⁊ ſic dicēdum eſt. O ſancta Cherubin.
orate ꝓ nobis. Vnꝰ. Hic declino cherub cherubis cherubi cherubemq̃z.
O cherub cherube pluralit̃ n dabit inq̃z. Et iſta metra cōcordant cum p̄
mo notabili. ¶ Sciēdum tercio. ꝙ Petrus helię de illis nomibꝰ in n ter
minatis dt ꝙ nō ſunt ſemꝑ gn̄is neutri. ſed etiam inueniūtur ſub n i maſ-
culino gn̄e. ⁊ dic metrice ſic. Exodus ⁊ regum cherubin difformiter edūt
Maſculat exodus hoc regum neutraliter affert. Dat ſeraphin maribus
Eſaias miſſaq̃z neutris. Et ſm eundem Petrum helię cherubin in n termi
natum maſculini gn̄is exiſtens. ſcat etiam vnum angelum ex illo choro.
Item aliqua exempla de p̄dictis. Vn̄ de cherub indeclinabile ſumpto ha-
betur Ezechielꝭ x. Ecce quattuor rotę iuxta cherubin. rota vna iuxta che
rub vnum. ⁊ rota alia iuxta cherub alium. Item ibidem Et eleuata eſt glo
ria dn̄i deſuꝑ cherub ad lumē domus. Exemplum de cherubin ꝑ n i neu-
tro g̅ie ibidem. Et eleuata cherubin alas ſuas. ſilr̃ in p̄fatione miſſę. Coe-
li coelorūq̃z ꝟtutes ac beata ſeraphin. Exemplū vbi cherubin ⁊ ſeraphin
per n in maſculino gn̄e inueniūtur. vt i eodem capitulo. Eleuati ſunt che
rubin. Silr̃ in Eſaia. Audiui ſeraphin clamātes alter alteri. Sanctus
ſanctꝰ ſanctus dn̄s ⁊c. Silr̃ in Geneſi. Vidi cherubin habētem gladiū
verſatilem ⁊ in pluribꝰ locis. ¶ Nūc ibi. Necq̃z dabit virtꝰ. Hec nomia
dominatio. virtꝰ. p̄tās. qn̄ non ſcāt choros angelorꝝ ſunt gn̄is foeminini
vt Virtꝰ. doechde. Dn̄atio. herſchepy. Poteſtas macht

Idola dicta dei dant hic gērit hec dea dictum

¶ Hic autor ponit aliam regulam gn̄alem: dicēs. ꝙ nomina idolorꝝ que
ſignificāt deos ſunt gn̄is maſculi. vt Jupiter. mars. Et q̄ ſcant deas ſunt
gn̄is foei. vt Venus Juno Iſis. ¶ Sciēdum primo ꝙ omnia nomia q̄
olim ſignificabāt deos vel deas: apud nos iam res ipſas ſcant quarꝝ dij vł
dee fuerunt. Exemplum. vt Ceres eſt dea frugum. ſed apud nos ſcat fru
ges. Liber olim ſignificabat deum vini. iam vero ſcat ipſmmet vinū. Ve
nꝰ olim erat dea amoris ſeu luxurię. iā ꝟo ſcat ipſam libidinē ſiue luxuriā.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Ut Sine cerere z libero friget ven⁹ Mars olim de⁹ belli. modo ipm bellum. Sic lyeus olim de⁹ vini. iam ipm vinum. sil'r Thetis dea aque apd nos ſcat ipam aquam. Item Minerua olim dicta dea ſapię. iam ipſam ſapiam ſcat. Item Pluto olim pnceps inferni. iam ipſe infernus. Item Apollo olim de⁹ ſolis. iam ipm ſolem ſcat. Item Pallas olim dea ỽginū ſeu caſtitatis. apd nos ꝑ ipſa caſtitate ſumit. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ apd gētiles pluralitas deoꝝ z deaꝝ habebat. qui tūc nō fuerūt dij. ſed ꝑ errorē homīes ipſos in deos trāſtulerūt. Quicūqz eñ alicui⁹ rei inuētor vel reptor fuerat. hūc in deum illi⁹ rei inuētę tranſtulerūt. ſic liber pmus inuētor vineaꝝ ꝑ deo vini colebat. Sil'r Ceres inuētrix agriculturę ꝑ dea frugū habebat. Sic z vulcan⁹ erat pm⁹ inuētor ignis z celebrabat ꝑ deo ignis ſed iam vulcan⁹ ponit ꝑ igne. ¶ Hic nota vnam regulam. ꝙ omnia nomia ſcātia ſtatuas deoꝝ vel ſanctoꝝ ſunt gñis maſculi. ſed q̄ ſcāt ſtatuas deaꝝ vel ſanctaꝝ ſunt gñis fōei. Jñ excipiūtur Palladium qd eſt ge. neutri. qꝛuis ſtatuam palladis. vel ipammet palladem ſignificet. Item ſub li palladium comꝑhendit talis regl'a. Omne nomē ſcās deos vel ſanctos. deas vel ſanctas, poteſt de ſe formare nomē in adium. qd ſcat ſtatuam illi⁹ dei vel ſancti. vel ipm met deum. vt Palladium Herculadium z ſic de alijs. Uñ nomia ſanctoꝝ retinēt hic atqꝫ deoꝝ. Sunt hoꝝ ꝓpa ſtatuarū nomia iuncta. Nomia ſanctarum retinēt hęc atqꝫ dearum. Propa. palladium; neutrum tamē eſt tibi dictum. Et dicitur herculadium ſtatua facta de hercule vel effigies.

Nominib⁹ volucrum nequit vt credo generalis
Norma dari tñ eſt naturę ſexus in illis
Hęc niſi gallina vel gallus ſunt epicœna
Articulus nāqꝫ ſexum dabit vnus vtrūqꝫ
Maſqꝫ columb⁹ erit muliebre columba tenebit

¶ Hic autor ponit aliam regulam gñalem dicēs. ꝙ nomia volucꝝ in q̄bus nō poteſt haberi diſcretio ſexus facilit' ſunt gñis epicœni. Ut paſſer. aquila. milu⁹ Jñ excipiūtur gall⁹ z columb⁹ maſculi gñis. Gallina z columb⁹ fōei gñis. ¶ Hic nota ꝙ epicoenum gen⁹ eſt qd ſm Donatum ꝓmiſcuū dicit. vel ſm Priſcianum eſt qd ſub vna voce z ſub vno articulo vtriuſqꝫ naturę ſeu ſexus aīalia ſcare ſolet. vel ſub vno articulo ſcat vtrūqꝫ ſexum. ¶ Sciēdum pmo ꝙ ſm Priſcianum tria ſunt nomia volucrū quę hic excipiūtur ſcꝫ Bubo Grus. et. Phoenix q̄ nō ſunt epicoeni gñis. ſed gñis dubij. Nam apud poetas z oratores inueniūtur modo ſociata adiectiuis maſculi gñis, modo ꝓ adiectiuis fōei gñis. Ut apud Ouidium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Foeta qꝫ ſit volucris vēturi nūcia luctꝰ. Ignauꝰ bubo dirum moꝛtalibus omen. Ibi bubo ponit̃ in maſculino gn̄e. Exemplum vbi ponit̃ in fœino gn̄e. Ut apud Uirgilium. Solaqꝫ culmībꝰ funerali carmīe bubo. Qua re ipm nomē Bubo dubij eſſe gn̄is dicimꝰ cum ab autoꝛibꝰ in vtroqꝫ gn̄e poſitum reperimꝰ. ¶ Sciēdum Secūdo ꝙ ſicut dt Priſcianꝰ. Qn̄cunqꝫ aliq̄d nomē eſt epicœni gn̄is. tūc ſemꝑ articulꝰ eſt ei adiūgendꝰ ſm exigentiam terminatiōis. Silr̃ ipſa adiectiua tam ꝓ maſculo q̄ꝫ ꝓ foemella ſub terminatiōe ipſis ꝓpoꝛcionata aſſociant̃. Exemplum vt paſſer eſt epicoeni gn̄is ſub articulo hic. qꝛ terminat̃ in er ꝑ regulam. Er maribus det. At eſt dicēdum ꝓ maſculo. Ibi ſedet magnꝰ paſſer. Ibi nidificāt duo paſſeres; Silr̃ ꝓ foemella dꝛ vnꝰ paſſer. ⁊ nō vna paſſer pariformiter dicit̃ tam ꝓ maſculo q̄ꝫ foemella. Unꝰ miluꝰ ⁊ nō vna miluꝰ. Ex quo ptꝫ. qn̄cūqꝫ nomībꝰ epicoeni gn̄is cōtra eoꝝ articulum inueniūtur ab autoꝛibus adiectiua aſſociata. ad exprimēdum ſexum. autoꝛitas debet tolerari. ſꝫ nō mutari a nobis. Exemplum. vt Jacob fratri ſuo Eſau triginta camelos foetas pꝛepauit. Aliud exemplum Ancer erat quondam ſpecioſo germine foeta. Item apud Uirgilium. Aut ocnlis capti fodere cubilia talpę. Item in bucolicis. Cum canibꝰ timidi veniēt ad pocula damę. In quibꝰ omnibꝰ adiectiua adiūgunt̃. Cōtra articulum illoꝝ noim. ¶ Sciēdum Tercio ꝙ Priſcianꝰ ponit hic quaſdā alias regulas quaꝝ prima ē. Oia nomia piſcium ſunt etiam epicoeni gn̄is quemadmodū noia auium. Ut Delphin Carpo Gobio Lucius. ſub illo articulo hic ſunt gn̄is epicoeni. Tructa. parca. q̄ ſub articulo hęc ſunt epicoeni. ⁊ ſic de alijs ſm exigētiaꝫ terminatiōis. Jn̄ excipit̃ allec qd̓ eſt gn̄is neutri. ⁊ anguilla qd̓ eſt generꝭ foei. qꝛ anguillę ſponte naſcūtur. Alia regula eſt. Oia nomia rcātia beſtias terrę. In q̇bꝰ non eſt facilis diſcretio ſexus ſunt gn̄is epicoeni. vt Ulpes. caſtoꝛ. luter ⁊c̄. Un̄. Piſces beſtialę volucres tibi ſunt epicoeni. ſed aīalia magna debemꝰ ponē ſub duobꝰ articul̓. Ut hic equus. hęc ęqua. h̄ aſinꝰ. hęc aſina. Jn̄ excipit̃ camelꝰ. qꝛ non dꝛ camela. Item q̇dā ponūt h̄ regulā gn̄alem. ⁊ nō repugnat arti. ⁊ ē iſta. ꝙ oia noia volucꝝ terminata in us. in q̇bꝰ eſt diſcretio ſexus pn̄t de ſe foꝛmare foeim ꝑ a, vt Cygnꝰ hęc cygna. hic pauꝰ hęc paua. ſed pauo pauona. hic pullꝰ. hęc pulla; licet iſta regula nō ſit multū vſitata. Dicit tn̄ Therētiꝰ in ſua grāmatica. hic pullꝰ hęc pulla. ¶ Sciendum ꝓ vocabul̓ ꝙ paſſer ē auis ſatis nota. ⁊ ē bꝛeuis vitę. qꝛ multi coitus. Parix een meyſe. Itē ſub hoc noie Colūbꝰ debet cōprehēdi palūbꝰ. qd̓ etiā ſub us eſt ge. maſculi. ⁊ ſub a gn̄is foei. Itē Palūbꝰ idem eſt qd̓ turtur. Itē Gallꝰ eſt ęquiuocū. Un̄ꝰ. Gallꝰ auis gallꝰ populꝰ. galluſqꝫ ſacerdos. Itē Eſt gallꝰ fluuiꝰ qui bibit inde furit. Capo een capoyn. Capo ſeminas eſt gallus caſtratus

In triplici genere numeralia nomina pone

¶ Hic Alexāder ponit aliam regulam gn̄alem dicēs. ꝙ noīa numeralia
ſunt gn̄is oīs. vt Quattuoꝛ. q̄nqꝫ ⁊c̄. ¶ Sciēdum pͥmo ꝙ iſta lr̄a intel
ligit̃ de noībꝰ numeralibꝰ. cardialibꝰ indeclinabilibꝰ ⁊ nō mobilibꝰ de vo-
ce ad vocē. Itē de ſimplicibꝰ ſcꝫ a tribꝰ excluſiue vſqꝫ ad centū incluſiue.
Dicit̃ notāter cardinalibꝰ ꝓpt̃ noīa numeralia. oꝛdialia. vt Primꝰ. ſecū
dus. terciꝰ. quartꝰ ⁊c̄. qꝛ illa ſunt mobilia. Dicit̃ notāter de ſimplicibꝰ ꝓ-
pter noīa numeralia cardialia cōpoſita mobilia. vt Uiginti vnꝰ, viginti
duo. Dicit̃ notāter a tribꝰ. qꝛ Unꝰ. duo. tres. ſunt diuerſi gn̄is. Et dꝛ vſ
qꝫ ad centū incluſiue. qꝛ ſupꝛa centū noīa numeralia cardialia ſunt etiam
mobilia. vt Ducēti. ducētę. ducēta ⁊c̄. Unꝰ. De tribꝰ ad centū tibi do ta
le documentū. Sunt oīs gn̄is nec idonea flexibꝰ vllis

¶ Circa nomīa Numeralia notandū ꝙ vocabuloꝝ ſignificātium nume
ros. q̄dam dicūtur cardinalia. q̄dam ponderalia. q̄dā diptitiua. q̄dam oꝛ
dinalia. q̄dam multiplicatiua. Un̄ quidā numeri dicūtur cardinales. q̄-
dam ponderales ⁊c̄. ¶ Numeri cardiales ſunt. Unū Duo Tria Quat
tuoꝛ. quīqꝫ. ſex. ſeptem. octo. nouem. decem. vndecim. duodecim. tredecim
quattuoꝛdecim. quindecim. ſedecim vel ſeſdecim. ſed nunq̄ꝫ ſexdecim ꝑ x.
Decēſeptē Decēocto Decēnouem. Uigintivnū. vigintiduo ⁊c̄. Trigita
Quadraginta Quinquagita Sexagita Septuagita, Octoginta. No
nagita. Centū Centūvnū ⁊c̄. vſqꝫ ad ducēta. Poſtea Tricēti Quadrin-
gēti Quingēti Sexcēti vel ſeſcēti Septingēti Octingēti Nongēti vł
Nungēti. Mille Millevnū Mille duo. ⁊ ſic vſqꝫ ad duo milia ⁊c̄. Et
nota ꝙ huiōi noīa ab vno vſqꝫ ad decē ſunt ſimplicia. A decē vſqꝫ ad cen-
tū ꝯpoſita. Mille ē ſimplex: ſꝫ a mille vſqꝫ ad infinita ſunt cōpoſita. Cō-
poſitio aūt coꝝ ptꝫ. Et nota ꝙ numeri iſti ab vno vſqꝫ ad quattuoꝛ ſunt
declinabiles. a quattuoꝛ vſqꝫ ad decē ſunt īdeclinabiles. a decē vſqꝫ ad cen-
tū ſi ꝯponātur ex duobꝰ coꝛruptis ſunt īdeclinabiles. vt Uigiti Trigita
Si ṽo ex duobꝰ integris q̄ꝝ vnū ſit declinabile. alteꝝ indeclinabile. tūc ex
ꝑte declinabił declinant̃ ex ꝑte īdeclinabił manēt īdeclinabiles. vt Uigin
tivnū Uigintivnꝰ qꝺ tm̄ variat̃ in plī nūero. Dicimꝰ em̄ ꝙ ē dictio plīs
numeri. ⁊ ſic ē variāda. Et plr̄ Uigintivnꝰ. vigintivna. vigintivnū. gtō
hoꝝ haꝝ hoꝝ Uigintivniꝰ. dtō his Uigintivni. accō hos Uigintivnū.
has vigintivnā. hęc vigintivnū. vtō o vigintivne. vigintivna. vigitivnū
Abltō ab his vigitivno. vigitivna; vigintivno Et debet ſic poni in ꝯſtru
ctiōe Uigitivnꝰ hoīes currūt. vigitivna muliēs canūt. vigitivnū aīalia.
Sꝫ dicēt aliq̄s Uigintivnꝰ. vigintivna. vigintivnū eſt ꝯpoſitū ⁊ eſt ali
cuiꝰ numeri ſm̄ ꝙ vnꝰ. ergo ſingularis nō ſequit̃, qꝛ paterfamilias termi

nat̃ in as. nõ tñ eſt pl'is numeri. Item a centũ vſq; ad ducẽta ſunt num
ri indeclinabiles. exceptis q̃ ꝯponũtur ab vnꝰ duo tres ꝛc̃. Ducẽti ꝛ rel
qui vſq; ad mille declinant̃ in pl'i numero mobil'r ꝑ tria gña. vt Ducenti.
ducẽtę. ducẽta ꝛc̃. Mille ẽ indeclinabile ꝛ oĩs gñis. ꝛ d'r a milia. qꝛ mille
copulat millenariũ. Milia ṽo plures millenarios copulat indetermiate.
Vñ recipit hęc adiũcta Duo milia Tria milia. ꝛ p̃t eſſe oꝛatio. ꝛ tũc ſic cõ
ſtruit̃ Duo milia hoĩm currũt. Poteſt etiã eſſe vna dictio. ꝛ tũc ſic ꝯſtrui
tur. Duomilia hoĩes currũt. ꝛ ſic eſt tm̃ neutri gñis. iungit̃ tñ intrãſitiue
et imediate maſculino fœĩno ꝛ neutro generibꝰ. vñ Duodecimmilia ſigti
et hęc eſt rõ. qꝛ apud vetuſtioꝛes erat mille ſingularis numeri. ꝛ milia ſo-
lum pl'is numeri. ꝛ ꝯſtruebat̃ Mille hoĩm interficit̃. occidit̃. Nũc autẽ
mille pl'is eſt numeri. ꝛ milia ꝯtrahit ab eo ſingulare vt ꝯpoſita ab eo con
ſtruant̃ intrãſitiue cũ quodã gñe ſicut mille. Itẽ Cardinales numeri ſũt
vnitas Binarius Ternariꝰ Quaternariꝰ Quinarius Senariꝰ Septe
nariꝰ Octonarius Nouenariꝰ Denarius Vndenariꝰ Duodenariꝰ Tre
denarius Quattuoꝛdenarius Quindenarius Sedenarius vel Seſdena
rius Denariuſſeptenarius Denariuſoctonarius Denariusnouenarius.
Vicenarius Vicenariusvnitas dici non poteſt. ſed vicenariusvnarius.
vicenariusbinarius ꝛc̃. Trigenarius vel tricenarius Quadragenarius.
Quinquagenariꝰ. Sexagenarius Septuagenarius Octogenariꝰ No
nagenarius. Centenarius Ducentenarius Trecentenariꝰ. Quadringẽ-
tenarius Quingentenariꝰ Seſcentenarius Septingẽtenarius Octin
gentenarius Nongentenarius Millenarius

¶ Numeri Ponderales ſunt hi Simplum Duplum Triplum Qua-
druplum Quintuplum Secuplum vel ſeſcuplum Septuplum Octu
plum Noncuplum Decuplum Vndecuplum Duodecuplum Tredecu
plum Quattuoꝛdecuplum Quindecuplum Sedecuplum vl' Seſdecu
plum. Decuplumſeptuplum. Decuplumoctuplum Decuplumnõcuplũ
Vigecuplum. Vicecuplum. Vigecuplum ſimplum ꝛc̃. Trigecuplum
Quadragecuplum Quinquagecuplum Sexagecuplum Septuagecu
plum Octogecuplum Nonagecuplum. Centuplum Ducentuplũ Tre
centuplum Quadringentuplum Quingentuplum Secentuplum. vel
ſeſcẽtuplum Septingentuplum Octingentuplũ Nongentuplũ Mil
lecuplum. Et intelligit̃ repetitio a ſimplo cum quolibet iſtoꝝ ¶ Et nota
ꝙ differũt Simplũ et Simplex. Nã ſimplex id d'r cuiꝰ oĩs ptes ſunt
eiuſdẽ gñis ac naturę. vt quattuoꝛ ſunt ſimplicia coꝛpa qꝛ oẽs ptes eoꝝ
ſunt eiuſdem naturę. Quęlibet eñ pars ignis eſt ignis ꝛc̃ijs. Sed ſim-
plum quod caret partibus.

¶ Declinatio iſtoꝝ noĩm patet.

¶ Numeri Dipartitiui.i.diſtributiui ſunt Singuli Bini Terni Qua
terni Quiterni Quini Seni Septeni Octeni vl Octoni. Vñ anguil
lę. Octonis viuūt annis. Plini⁹ Noueni Deni Vndeni Duodeni Tre
deni Quattuordeni Quideni Sedeni vel Seſdeni Deniſepteni Denio-
cteni Deninoueni Uigeni vel Uiceni.ſinguli bini.7c̄. Triceni Trigeni.
Quadrageni Quiquageni Sexageni Septuageni Octogeni Nona-
geni. Centeni Ducēteni Trecēteni Quadringēteni Quingēteni Secē
teni Septingēteni Octingēteni Nongēteni. Milleni cū quolibet iſto
rū fiat repetitio a ſinguli. ¶ Et nota ꝙ ſinguli ad minus dr̄ de duob⁹ Bi
ni de quattuor. Eſt em̄ ſenſus iſti incedūt bini.i.duo 7 duo ſil'.qd̓ non p̄t
eſſe niſi de quattuor ad min⁹ Et vt regulā faciam⁹ gn̄alem q̇libet iſtoꝝ ad
minus dr̄ de bis tot q̄t ꝯtinent̄ ſub ſuo nūero ¶ Itē nota ꝙ ſunt tm̄ pl'is
nūeri. Si vo inueniātur in ſingulari.h̓ eſt ip̄roꝑe.7 tūc accipiūtur ꝑ ſuis
p̄ricipalib⁹ vt ſepteno gurgite.i.ſeptē gurgitib⁹.quā ip̄roꝑetatē qn̄qꝫ pa
tiunt̄.vt Uideo binos hoīes.i.duos hoīes.

¶ Numeri Ordinales ſunt hi. Prim⁹ Secūdus Terci⁹ Quart⁹ Quī
tus Sext⁹ Septimus Octau⁹ Nonus Decim⁹ Undecim⁹ Duodeci-
m⁹ Tredecim⁹ vel Decimuſterci⁹ Quattuordecim⁹ vel decimuſquartus
Quindecim⁹ vel decimuſquint⁹. Sedecim⁹ vel decimuſſext⁹ vel ſextuſde
cim⁹. Decimuſſeptim⁹ Decimuſoctau⁹ Decimuſnon⁹. Uigeſim⁹ vel vi-
ceſim⁹ 7c̄. Trigeſim⁹ vel triceſim⁹ Quadrageſim⁹ Quiquageſim⁹ Sexa
geſim⁹ Septuageſim⁹ Octogeſimus Nonageſim⁹. Centeſimus Ducē
teſim⁹ Trecenteſim⁹ Quadringēteſimus Quingenteſim⁹ Sexingēte-
ſim⁹ Septingēteſimus Octingenteſim⁹ Nongenteſim⁹. Milleſim⁹ 7
cū quolibet iſtoꝝ fiat repetitio a p̄mo. vt Centeſimuſprim⁹ Quadrageſi-
muſprim⁹ eſt vna dictio. ſic inuenit̄ in publicis chartis. Anno dn̄i Mil
leſimoquadringēteſimo.lxxx.7c̄.

¶ Numeri Multiplicatiui ſunt Semel Bis Ter Quater Quinqui
es. Sexies Septies Octies Nonies Decies Undecies Duodecies Tre
decies Quattuordecies Quindecies Sedecies Decieſſepties Decieſocti-
cties. Decieſnonies Uiceſies vl' vigeſies. vel vicies Uiceſieſſemel 7c̄. Tri
geſies vel triceſies Quadrageſies Quinquageſies Sexageſies Septua
geſies Octogeſies Nongeſies. Centies vel Centeſies Ducēties 7c̄. Mil
lies vel milleſies. Sic igit̄ ptꝫ de numeris

¶ Numeri Cardinales dicūtur a cardine qꝛ ſicut oſtium voluitur circa
cardinem. ſic omnes numeri voluūtur. 7 replicātur circa iſtos q̇ ſunt vnū
duo. ¶ Ponderales numeri dicūtur. qꝛ ꝼcāt numeꝝ ſub quadam ponde
ratione 7 menſuratiōe vel ponderoſitate. ¶ Diſtributiui numeri dicunt̄.
qꝛ p̄ncipal'r ꝼcāt diſtributionē circa aliqua ꝑ pares numeros diſtributa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Ordinales dicũtur. q2 principalit̃ ꝓeãt ordinem. Multiplicatiui dicunt̃ q2 ꝑ eos fit multiplicatio cardinaliũ numerorũ. Numeri ſcribũtur cauſa breuitatis 1 2 3 ꝛc̃. vel ſic. i ij iij. ꝛc̃. c. centũ. d quingẽta. m. mille

Que ſunt mobilia per ſe fiunt manifeſta

¶ Hic ponit regulam gñalem de adiectiuis: dicẽs. ꝙ noĩa adiectiua que mouent̃ de voce in vocẽ facile cognoſci pñt penes terminationẽ cui⁹ gñis ſint. q2 ſunt oĩs gñis ſub vna terminatiõe. vel ſub pl'ib⁹ ſub vna. vt foelix audax. ſagax. atrox. ferox. Sub pl'ib⁹ hoc ẽ ſub duab⁹ vel trib⁹ Sub duab⁹. vt Fortis forte. Triſtis triſte. hic ꝛ hec Cãpeſtris ꝛ h ſtre. Sub trib⁹ vt hic Pius. hec pia hoc pium. ꝛ cetera hui⁹ gñ. ¶ Sciẽdum ꝙ text⁹ pt dupl'r ĩtelligi. Uno mõ ꝑ modum exceptiõis vt li q̃ referat noĩa numeralia indeclinabilia q̃ ſub vna terminatiõe ſunt gñis oĩs. vt ſex vigiti. triginta ꝛc̃. Et declinabilia ſunt gñis oĩs ſub trib⁹. vt hi Ducẽti. he ducẽte hec ducẽta. hi viginti vn⁹. he viginti vne. hec viginti vnũ. Uel ſnb duabus terminatiõib⁹ q̃dã. vt Duo ꝛ tres. Altero mõ vt ſit regula gñalis. oĩbus adiectiuis noĩb⁹ ſiue numeralib⁹ ſiue nõ. q̃ etiam ſub vna terminatiõe vl' pluirib⁹ ſunt gñis oĩs. vt Alb⁹ ba bum. ¶ Sciẽdum ꝙ adiectiua mouẽtur trib⁹ modis. Primo mõ voce tm̃. ꝛ hoc q̃nq3 ſub duab⁹. q̃nq3 ſub tribus terminationib⁹. Sub duab⁹. vt hic liber. hec libra. Sub tribus hic Uillus. hec villa. hoc villũ. hic Pilus hec pila hoc pilum. hic Fund⁹ hec funda hoc fundũ. hic Tribul⁹ hec tribula hoc lum. Et ſic de alijs ei⁹ gñis in quib⁹ omnib⁹ ſignificatio eſt alia ꝛ alia. Nam liber eſt codex. libra mẽſura. vel ſtatera. Uilla eſt dom⁹ Uillum vinum vile. Pilus eſt crinis. vt ibi. Jnq3 cibo null⁹ ſit tibi nare pilus. Pila eyn cloot. Pilum ſagitta vel miſſile aliqd' Fund⁹ eyn erue. Funda inſtrumẽtum iacẽdi lapides. Fundum Profundũ Tribulus. diſtel. Tribula eyn vleghel. Tribulum eyn ſtoter. Jta hic Clau⁹ eſt ferr acutum eyn naghel. Claua contus ſeu ieſa. Pugn⁹ eyn vuyſt. Pugna ꝓcat lis. thronus ſedes. Uñ Jnthroniſare eſt introducẽ. Secũdo mouent̃ ꝓcatiõe tm̃. vt hic Pater. hec mater. hic frater. hec ſoror. hic patruus. hec amnita. hic ſenex. hec anus Tercio voce et ſignificatiõe ſimul. vt hic nat⁹. hec nata. hic fili⁹ hec filia. hic genit⁹ hec genita. ¶ Sciẽdum Tercio ꝙ adiectiua inueniũtur iuncta ſubſtãtiuis extra ꝓprium gen⁹. ꝛ hoc pmo ad exprimẽdam rei naturã. Uñ Uirgili⁹. Eia age rumpe moras variũ mutabile ſemper Foemina. vt ꝓcat ꝙ foeia naturał'r eſt mutabil'. Et idem Triſte lup⁹ ſtabilis. Et iterũ Dulce ſatis humor. Secũdo ad exprimẽdam ſexus diſcretionẽ. vt Auianus. Anſer erat quondã ſpecioſo germine foeta. Et in Geneſi. Miſit Jacob fri ſuo. Eſau triginta camelos foetas. Tercio ratione ſubauditionis. Uñ apud

Therētium. Quem trāſtulit in eunuchum ſuam. i. fabulam vel come-
diam. Item Horeſtes a me lecta eſt. hoc ē tragedia vel fabula facta de ho
reſte. Item etiam Centaurꝰ velociſſima. i. nauis velociſſima. Hęc quidē
nomia Eunuchꝰ Horeſtes Centaurꝰ ſunt gn̄is maſculi. res pꝰ ipſa intel-
lectę ſunt foei gn̄is. Quarto rōne collectiōis. vt Turba maledic[illegible] q̄ non
nouit legem dn̄i Et Validi pars hoim. ¶ Sciēdum Quarto qm̄ dicit
mobile ꝙ adiectiua ſunt triplicia. ſcꝫ voce tm̄: ſcatiōe tm̄. voce ⁊ ſcatione
ſimul qḋ ſatis ptꝫ Sup hęc adhuc ſunt duplicia. quędam ſunt ꝓfeſſiōis
adiectiua ⁊ ſunt q̄ ꝯueniūt vni ſoli ſpeciei. vt iuſtꝰ. medicus. grāmaticus.
et talia pn̄t ſe ſolo ſtare in orōne. vt Iuſti in ppetuū viuēt. Medici dicūt
Grāmatici certāt. Sꝫ adiectiua nō ꝓfeſſiōis q̄ ꝯueniūt pluribꝰ rebus

Barbara greca genꝰ retinēt quod habere ſolebāt

¶ Hic Alexāder ponit aliam regulam gn̄alem: dicēs. ꝙ nomia barbara
et nomia gręca ſunt illiꝰ gn̄is apud nos. cuiꝰ generis ſint apud barbaros
et grecos. ¶ Hic nota ꝙ nomē barbaricum eſt qḋ non eſt grecum nec la
tinum. Vn̄. Excoeptis grecis. excoeptis atqꝫ latinis Iure poteſt dici bar
barꝰ omnis homo. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ aliqui dant hic talem regulam
de gręcis ⁊ barbaris. Omnia nomina gręca ⁊ barbara ſignificatiue poſita
de quibꝰ non datur certa regula ſunt illiꝰ generis cuiꝰ generis eſt dictio la
tina ipſam exponēs. kyrios eſt gn̄is maſculi. qꝛ dominꝰ eſt gn̄is maſculi.
et kyria eſt gn̄is foei. qꝛ domina eſt gn̄is foei. et Ana eſt ge. neutri. qꝛ re-
ctum eſt gn̄is neutri. ⁊ bria eſt ge. foei ſicut menſura. Barbarꝰ qui inepte
loquit̄. In barbaricꝰ a um. vt Virgiliꝰ libro ſecūdo Aeneidos. Barbari
co poſtes auro ſpolijſqꝫ ſuperbi. Deducitur etiam inde barbariſmus. Eſt
qꝫ barbariſmus. vicium. quod in ſingulis verbis committitur ſcriben-
do ſcꝫ et loquēdo. Nam qḋ male ſcribit̄. male etiam dici neceſſe eſt Non
autem cōtra quę vicioſe dixeris ⁊ ſcripto peccāt. Peccamꝰ ſcribendo ⁊ lo
quendo adiectione. detractiōe. tranſmutatiōe litteraꝝ vel ſyllabarum. cō-
plexione. diuiſione. aſpiratione. ſono ⁊ ſimilibus.

Debes in mente generalia dicta tenere
Et ſic excipere quia nō licet hęc iterare
Debent ex omni norma generalia demi

¶ Hic autor poit vnā doctrinā ꝓ ſequētibꝰ: dicēs. ꝙ regulę gn̄ales iā di
ctę debēt haberi ī memoria vt circa regl'as ſpeciales poſtea ponēdas. nō ſit
neceſſe regulas p̄dictas reiterare. Exempli grā. vt ꝓ noie moſa nō eſt ne
ceſſe poni exceptionē ab illa regula. Sit tibi nomē in a. qꝛ ꝑ vnam regu-
lam generalē prius poſitā. Quę ſūt ppria eſt gn̄is maſculini.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

SIt tibi nomē in a muliebre. ſed excipe plura.

¶ Poſtq̄ʒ poſuit reglas gn̄ales de generibꝰ noim. Hic ɔñr poit regulas
ſpeciales ſpēalit̄ determinās de generibꝰ noim ſm ordinē alphabeti. ꝛ pri
mo agit de generibꝰ noim terminatoꝝ in vocales. Secūdo in ɔſonātes,
ibi. Sit tibi nomē in a. Prima in quiqʒ ſm ꝙ quinqʒ ſunt vocales. ptes
patebūt. Dicit ergo pmo ꝙ noīa termiata in a ſunt gn̄is foei. vt Muſa.
penna. Jn̄ autor excipit plura noīa. vt ptʒ in textu. ¶ Sciēdū ꝙ adhuc
plura noīa excipiūtur q̄ in textu nō ponūtur. Primo Cometa. planeta q̄
ſunt gn̄is maſculi. Itē Planeta ꝑ veſte laxa circa oras Planeta dr̄ a pla
ne q̄ eſt error. Gellius in. xiiij. noctiū atticaꝝ. Stellas inquit iſtas errati
cas multi Nigidius errores vocat. ꝛ eſt ꝓpē Planeta grece erraticꝰ lati
ne. Itē Cometa ē ſtella barbata deſignās bella. clades vel ſtragē hoim ſeu
peſtilentiā. Et ꝑ eodem dr̄ hic cometes. Secūdo excipit̄ hoc nomē adria
eyn ſteen ruſſe. Vn̄ ſilr̄ excipiūtur iſta noīa bellicrepa qđ eſt ludꝰ armoꝝ
Curuca gn̄is maſcu. ꝑ viro q̄ alienos nutrit pueros credēs ſuos nutrire.
Etiam curuca eſt q̄dā auis q̄ nutrit pullos alienos. videlʒ pullos cuculi.
et ſic eſt gn̄is foei. ſeu potiꝰ epicoeni ſub illo articulo hęc. Silr̄ Ceraſta ꝑ
ſerpente g. maſ. ꝑ eodem dr̄ hic Ceraſtes. Similago idē eſt qđ ſimila. ꝛ ē
ſimila flos farinę. Jn̄ Similagineus a um. des daer toe huert. Itē Can
na ꝑ fluuio eſt gn̄is maſculi. ſed ꝑ calamo gn̄is foei. Itē Pirata etiā exci
pit̄ qđ eſt gn̄is maſcu. Fuit em̄ pirata nomen ꝓprium cuiuſdā latronis q̄
primꝰ mare infeſtare coepit. Vn̄ ꝛ oēs ſil'es piratę cognomiati ſunt. t. pi
rata eyn zee rouer. ¶ Sciēdum Secūdo ꝙ noīa in a excipiūtur q̄ ſunt
gn̄is neutri. De quibꝰ p̄t dari regula gn̄alis. Omne nomē in a termina
tū indeclinabile exiſtēs eſt gn̄is neutri. Excoeptis adiectis q̄ ſunt ge. oīs.
Exēplū regulę vt Antiſma vel antiſmos dr̄. ꝛ ē figura qua aliqđ ſimpli
citate ruſtica exponit̄. ꝛ ad vrbanitatē quandā reducit̄. vt Virgiliꝰ in pa
lemone. Qui bauiū nō odit amet tua carmia Meui. Atqʒ idem iungat
vulpes ꝛ mulgeat hircos. maranata. i. aduentꝰ domini. Taratantara id
eſt cribrum eyn meel budel. Etiam eſt clangor tubaꝝ. Item dr̄ inſtrumē
tum iuxta molarem quo mediāte depellit̄ farina eyn ſyf. Item Alleluia
Oſanna ſunt gn̄is neutri. Item Popa pro pingui eſt gn̄is omnis. Etiā
hic debēt excipi omnia nomia gręca in a termiata lrās ſignificātia q̄ ſunt
gn̄is neutri. vt Iota Gāma Dygāma. Item Iota habet duo ſignificata
Vno mō eſt littera i. Altero mō eſt mima ps alicuiꝰ rei. vt nō darem ti
bi vnum Iota. et ſemp eſt gn̄is neutri. Item Bria vno mō idem eſt qđ
menſura vel modꝰ. Altero mō eſt vas peregrinoꝝ quo diuidūt cereuiſiā.
Item Ardea auis q̄dam. Itē Alba eſt ornamētum quo veſtit̄ ſacerdos.
Item Janua vno modo dr̄ ciuitas ianuēſis. Altero modo dr̄ oſtium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Sed excipe plura
Quod declinatum dat tercia ſit tibi neutꝝ
Deriuata decet et compoſitiua notare
Nomina ſignari debent ſimul officioꝝ
Si ſexu gemino iungūt ſua ſignificata
Omnibus his hic et hęc iungatur et hac ratione
Quod colo componit. cōmune locare decebit
Quodqʒ facit gigno pincernaqʒ lixaqʒ iungo
Aduena ſiue ſcptha. ſed ſi mas p̄ſit in iſtis
Vt grecus tubicen erit a tantum muliebre
Si ſolis maribus datur hic tenet vt patriarcha
Non eſt verbigena niſi chriſtus vera ſophia
Mannaqʒ neutrale cum paſcha dicitur eſſe
Mānona ſic dices. neutꝝ muliebre polenta
Cetaqʒ balena muſtelaqʒ talpaqʒ dama
Articulo ſexum ſignant vtrūqʒ ſub vno
Et panthera ſimul p̄dictis annumerabis

¶ Iſte textꝰ exponit᷑ dupl'r. Vno modo vt ſit ſenſus (Excipe plura) id ē
nomīa pluralia in a termīata. qꝛ illa ſunt ge. neutri. vt Arma. magnalia
Secūdo excipe plura. i. multa nomīa poſtea ponēda. ⁊ illa eſt cōmunioꝛ
et verioꝛ expoſitio. ¶ Item Notādum p̄mo ꝑ illa regula (Qđ declina-
tum) Qđ omnia noīa in a terminata tercię decli. q̄ iam ſunt gn̄is neutri.
olim fuerūt gn̄is neutri ſub um in ſcđa declinatiōe aut ge. fœi ſub a in pri
ma declinatiōe. vt ſicut iam dicimꝰ. dogma. tis. olim dicebat᷑ dogmatum
ti. vel dogma ę. ⁊ ſic adhuc habet᷑ in vſu. ¶ Sciēdum Secundo ꝙ ſicut
dicit Priſcianꝰ nomīa deriuatiua hoim ⁊ locoꝝ ſunt multiplicia. qꝛ quę-
dam terminātur in es. q̄dam in is. ⁊ q̄dam in a. de quibꝰ dant᷑ tales regu
lę. Prima Omnia nomīa deriuatiua hoim vel locoꝝ in es termīata ſunt
maſculi gn̄is ⁊ p̄mę declinationis. Exemplum de deriuatiuis hominum.
Vt ſunt Moabites Ioānites. Exemplum de deriuatiuis locoꝝ. vt He-
remites Sunamites Bethleęmites. et Niniuites. Secunda regula.
Omnia nomina deriuatiua hoim vel locoꝝ in tis terminata ſunt generꝭ
fœi ⁊ tercię declinatiōis. Exemplum de deriuatiuis hoim. vt Moabitis
Amonitis Iſrahelitis. Exemplum de deriuatiuis locoꝝ. vt Leuitis id ē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

mulier de genē leui. Heremitis Sunamitis Accoꝛanitis. Tercia regl'a.
Omnia nomīa deriuatiua hoīm vel locoꝝ in ta termīata ſunt ſemꝑ gn̄is
cōmunis ⁊ p̄mę declinatiōis Exemplum de deriuatiuis hoīm. vt Leuita
Moabita Amonita. Exemplum de deriuatiuis locoꝝ. vt Niniuita Lo
domita Heremita. Item deriuata nomīa a nomibꝰ grecis. vt Hypocri/
ta Idolatra. Arguitur iſte textꝰ (deriuata decet) ſemel poſitꝰ eſt ibi. Attē
das hoīm. ergo ſupfluus. Dicēdum ꝙ autoꝛ hic ſpecial'r loquit̄ de noībꝰ
deriuatis in a termīatis. ſꝫ ibi. Attēdas hoīm locutꝰ eſt de nomībꝰ deriua
tis cuiuſcūqꝫ terminatiōis. ¶ Hic nota ꝙ ſub hoc nomīe Scytha comp̄
hendit̄ talis regula. Omnia nomīa deriuata patria ſeu gētilia In a t̄mia
ta ſunt gn̄is cōmunis. vt Perſa Niniuita Galatha. ⁊ ſic de alijs vt p̄us.
¶ Sciēdum tercio Circa illum textum. Qd̄ colo componit ꝙ plura re/
periūtur v̄ba a quibꝰ veniūt nomina in a cōmunis gn̄is. ſcꝫ Venio Cędo
Fugio Peto Viuo Sequoꝛ et Cubo. Exemplum de venio. vt Tardeue
na Aduena Cōuena. Exemplum de Cędo. vt Patricida Fratricida Ho
micida Bouicida Parricida Lapicida. Qd̄ aliqui tamē excipiunt ⁊ di
cūt eſſe maſculi gn̄is tm̄. Exemplum de Fugio. vt Trāſfuga. cōfuga. ſub
terfuga. Vn̄ et Saluſtiꝰ in Ciceronem. Aliud ſtās. aliud ſedēs ſentis de
republica. his maledicis. illos odiſti leuiſſime trāſfuga neqꝫ in bac. neqꝫ ī
illa p̄te fidem habēs ⁊c̄. Exemplum de Peto. vt Romipeta Scholipeta
Exemplum de Viuo. vt Cōuiua. Exemplum de Sequoꝛ. vt Pediſſe/
qua Aſſequa. d̄r tamē etiam pediſſequꝰ hic ⁊ hęc pediſſequa. Et nō eſſꝫ
cōtra artem ab alijs v̄bis etiam foꝛmare ſil'ia nomīa. vt a v̄bo Poto p̄t di
ci vinipota. Item a capio. vt Heredicapa. hoſticapa. Item de cubo. Cōcu
ba. accuba. Item a v̄bo polo qd̄ eſt vendo. vt farmacapola. miropola. bi/
bliopola. ¶ Hic nota circa textum. Vt grecꝰ tubicen. ꝙ ſm̄ Priſcianū.
Omnia nomīa ſ̄cātia inſtrumēta muſica p̄nt componi cum hoc v̄bo Ca
no ⁊ foꝛmare de ſe nomē maſculi gn̄is in en. ⁊ nomē fœi gn̄is in a. vt a ly
ra lyꝛicen lyꝛicena. a fidis fidicen fidicena. Et omnia in n coꝛripiūt pēnul
timam ſyll'am. excoepto iſto nomīe tibicen qd̄ ꝓducit eam ¶ Sciēdum
Quarto ꝙ ſm̄ anglicos ſub hoc nomīe v̄bigena comp̄hendūtur tria no/
mīa q̄ ſm̄ fabulas poetaꝝ. In ſolo maſculino gn̄e inueniūtur vt Aurige/
na. i. vir qui fuit natꝰ ſm̄ fabulas ab aura. ⁊ niuigena. i. puer maſculꝰ qui
fabulat̄ genitus de niue. de quo d̄t Gamfredꝰ in poetria noua. Item vt q̇
dam volūt indifferēter Dicimꝰ hęc vel hoc polēta. Vn̄ Auianꝰ. Dulce
dedit teſta qd̄ coxerat an̄ polēta. Et nemo p̄t tenta buccas ſufflare polen/
ta. hęc vel hoc iota. ⁊ ſic de alijs nominibus q̄ ponunt̄ in his v̄ſibꝰ. Paſcha
polēta iota ſimul. azyma. mām̄ona. manna. His neutrale genꝰ ⁊ declina
tio p̄ma. ¶ Sciēdū ꝙ vocabula iſtiꝰ textus ꝓ maioꝛi p̄te ſunt ſatis nota

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Item Azyma reperit̃ in neutro gñe. ⁊ ſic panis ẽ nõ fermẽtatꝰ. vel Azy
ma eſt feſtum paſche. ⁊ ſic eſt foẽi gñis. Inuenitur etiam azymꝰ. De quo
Tortelliꝰ. Azymus dr̄ id qđ eſt ſine fermẽto. Nam ↄponit̃ ex a qđ eſt ſi
ne ⁊ zyma fermẽtum. Item Mãmona interpꝛtat̃ diuitię. ⁊ eſt nomẽ de-
monis q̇ pꝛęeſt diuitijs. ⁊ dr̄ a mãmon. nõ q2 in eiꝰ ditione ſunt diuitię.
ſed q2 eis vtit̃ ad decipiẽdum. Item Polẽta eſt cõfectio facta ex farina et
aqua. ⁊ venit a polen inis. i. farina ſubtiliſſima ꝓꝑe ſemele. Alio mõ a dor
et dr̄ ꝑ eodem polentum ti. Item Cęta eſt piſcis magnę molis eyn wal-
viſch. Pꝛo eodem dr̄ cetus ceti Ceta tę. ⁊ hoc cete, indeclinabile. Itẽ Ba-
lena idem eſt qđ ceta. Item Muſtela dr̄ mus longꝰ. Item Talpa eſt ani
mal degẽs in terra ſatis notum. Item Dama eſt capꝛa ſilueſtris. Itẽ Pã
thera eſt aĩal diuerſi coloꝛis. ⁊ ꝑ eodem dr̄ pãther. Et inueniũtur iſta no
mina Panthera Dama et Talpa. etiam ſub dubio gñe. Ut in Uirgilio.
Cum canibꝰ timidi veniẽt ad pocula damę. Polo eſt vendo. Bibliopola
dicit̃ a nr̄is librariꝰ a biblos q̄ eſt liber ⁊ polo vendo

Neutꝛ nomẽ in e facit vt p̄ſepe cubile
Adiectiua notes hec barbara grecaq3 poſcũt
Neutꝛ plurale fit cete recollige tempe

¶ Sũma breuiter hęc eſt a Priſciano. In e coꝛrepta neutra ſunt oĩa, ſcz
ſubſtãtiua. vt Mare Sedile Monile. In e ꝓducta gręca foẽia: vt Eu-
terpe. libye ¶ Circa ꝙ notãdum ꝙ nomĩa plr̄is numeri tm̄ in e etiam foẽi
ſunt gñis. vt Athenę Inſidię Uenetię Diuitię ⁊c̃. quoꝛ tria ſunt neu-
tra. vt Cete Tempe Teſque. Item gręca in e q̄ notãt vrbes deas regiões
foẽi ſunt gñis vt Euterpe Calliope Libyę Penthecoſte Paraſceue Pe
nelope Tiſbe. Item infinitiui materialit̃ poſiti ſunt gñis neutri. vt Vel
le Nolle Fallere. Uñ. Neſcio velle meum tibi ſecretumq3 fateri. Nam
dolus inſidias tendit vbiq3 ſuas. Et apud Hoꝛatium. Pulchꝛa lauerna
Da mihi fallere. da ſanctum iuſtũq3 videri. S3 nomĩa adiectiua in e dñt
notari q2 ſunt gñis oĩs. vt mille. ¶ Sciẽdum ꝙ nomĩa gręca ⁊ barbara
in e termĩata ſunt gñis foẽi. Debet hoc intelligi de barbaris et gręcis decli
nabilibꝰ. q2 barbara ⁊ gręca indeclinabilia in e termĩata ſunt gñis neutri:
Ut hoc phaſe, hoc Ile. ¶ Sciẽdum ꝙ nomĩa ꝓꝑa mulieꝛ barbara vel
gręca in e termĩata apud Romanos in a terminãtur. vt Magdalene vl'
na. Helene l' na. ¶ Pꝛo vocabul'. Pẽthecoſte nomẽ eſt deriuatũ a pen-
teconta q̄ ſunt quinquagita. ⁊ pẽtecoſte facit in gtõ huiꝰ pentecoſtes Pẽ
tateuchus liber eſt quinq3 voluminum. Nam pente quinq3 et teuchus
volumen dicitur pentarchus qui quinq3 viris pꝛęea ex pente quod eſt
quinq3 et archos pꝛinceps.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

In neutrꝝ pones. tñ adiectiua notabis

¶ Hic Alexāder pñr determiat de nomib⁹ in i termiatis dicēs. ꝙ noia i
i termiata ſunt gn̄is neutri. vt Nauſi Sūmi. Jn̄ excipit autor nomia ad
iectiua in i termiata q̄ ſunt gn̄is omnis. vt frugi. mācipi. Et ꝯpoſita ex ge
nitiuis vt huiōi eiuſmodi. ¶ Hic nota ꝙ oia nomia in i termiata ſiue ad
iectiua ſiue ſubſtātiua ſunt indeclinabilia. ¶ Sciēdū ꝑ vocabul' ꝙ Sum
mi eſt humor ſudās ex arborib⁹. Jtē Nauſi, dr̄ interfiniū ſeu interſpicuū
crucis. vel etiā pellicula int̄ teſtem ꝛ nucleū. Etiam nauſi ponit̄ adiecti
ue ꝑ nihilo. Jtem Sinapi moſtert ſaet. ꝛ ꝑ eodem ſinapis media longa.
Carui eſt herba q̄dam. Vn̄. Dum carui carui vix ſine febre fui. Jtē Fru
gi. i. vtilis. Vn̄ Cato. Vxoris linguam ſi frugi eſt ferre memēto. Jtem
Officiperdi eſt q̄ ꝑdit expēſas. Jtem Mancipi dr̄ qui eſt alteri ſubiect⁹
per bellū Etiam mācipi dr̄ hō ſeruilis ꝯdicionis. Tercio accipit̄ ꝑ omni
re mobili que pt̄ manu duci. vt equus. bos. homo. ꝛ ſic de alijs. ꝛ ꝑ eodem
dicit̄ māceps ꝛ inde veniūt ꝑ ꝯpōnem emancipi. ꝛ emāceps. i. qui liber
eſt vel qd̓ manu nō poteſt duci vel capi. vt Ager vel camp⁹ eſt emancipi
vel emanceps. ꝛ breuiter ſcat illum qui prius erat ſubiect⁹ poteſtati alte
rius. ſed iam manumiſſus ꝛ liber fact⁹ eſt.

O ſicut cento maribus ſociare memento

¶ Hic autor determiat de nomib⁹ in o termiatis dicēs ꝙ nomia in o ter
miata ſunt gn̄is maſculi. vt cento ſermo. Jn̄ Alexāder excipit plura noia
vt ptz in textu. ¶ Sciēdum pmo ꝙ ab iſta regula excipiūtur aliqua no
mina in o pter ea q̄ ponūtur in textu. Primo ſm̄ Priſcianum. omnia no
mina vrbium. deaꝝ ꝛ mulierum in o termiata ſunt gn̄is foei. que nomia
deaꝝ apud grecos in o vel in on deſinūt. Exemplum de vrbib⁹. vt Carta
go. Exemplū de deab⁹ ſeu mulieribus. vt Dido Sappho Elio Ruſtino
Manto. ꝛ vnū latinū Juno. Secūdo q̄dā ſunt noia ꝯis gn̄is q̄ tam ip
ſa natura q̄ȝ exempla grecoꝝ nobis demōſtrare pn̄t q̄ patebūt infra apud
quos. vel cōmunia vel mobilia hec inueniūtur Vt hic ꝛ hec hō. hic ꝛ hec
latro. ſm̄ ꝙ apud grecos articularia ꝑponūtur his dcōnib⁹. Jnueniūtur
tamen q̄dā ex his in o in a facientia foemina. Vt hic caupo hec caupona.
qd̓ eſt tam taberna q̄ȝ mulier. hic draco hec draca vel dracena. hic leo hec
lea vel leena. hic leno hec lena. Juuenal'. Aut apud iſiace poti⁹ ſacraria le
ne. i. leccator. hic ganio. hec gania. ꝑ eodem hic pauo hec pauona. Tercio
Omnia gentilia in o ſunt etiam gn̄is cōis. vt Burgundio Friſo Saxo.
Neſſo. ꝛ ſic de alijs. Jtem iſta nomina Mando Bibo Pedo Comedo no
minaliter poſita. ¶ Hic aīaduerte ꝙ (vt dr̄) nomina appellatiua et ꝓpa
in o etiam in on terminātur pro eodem ſcato. Vt leo vel leon Draco vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

dꝛacon Plato vel ton Pauo vel uon. Item Cento dꝛ ſartoꝛ puluinaris vl' velum de multis pānis vel q facit filtra vel ipm filtꝝ. Vñ Iuuenalis Intrauit calide veteri centone lupanar. Item Centones dicebant olim q de carmibꝰ Homeri vel Virgilij ad ꝓpa opa numero centenario ex multis hinc inde poſitis vnum ſartiebāt coꝛpꝰ ad facultatem cuiuſcūqꝫ materię. Item Muto eſt maſculꝰ ouium ꝓꝑe eyn ram.

Quę dāt do vel go bene ſignes ſi tñ ex o
Obliquus facit i. q poſcunt hęc ſibi ſubdi
Hic recipit cardo margo ſociatur et oꝛdo
Omne dabit pſeudo pſto dabit hoc tibi pondo
Eſt cōmunis homo pariter cum virgine latro

Hic autoꝛ excipit a regula dicta nomīa termīata in do ⁊ in go mutantia o i i in gtō ſingulari q ſunt gñis foei. vt Imago. itertrigo. indago. formido. fuligo. Hic nota q autoꝛ notāter dt (Obliquus facit i) qꝛ noīa termīata in do vel in go ſeruātia o in gtō ſunt gñis maſculī ꝑ regulam dictam. vt Medo. i. potꝰ confectꝰ ex melle ⁊ aqua Ligo onis. inſtrumentū ruſticale eyn hacke of eyn hauel daermen die cluyten mede ontwee ſmyt Item autoꝛ excipit hic aliqua nomīa in do ⁊ in go q nō ſunt gñis foei. vt clare ptꝫ in textu. Sciēdum ꝓmo q aliqua inueniūtur nomīa in do ⁊ in go non foei gñis. q tamē autoꝛ nō excipit ꝓmo hoc nomē Teredo ⁊ eſt vermis coꝛrodens ligna ⁊ eſt gñis maſculī. Unde dr̄a. Tinea coꝛrodit veſtes erugoqꝫ caules Ligna teredo terit termus lardo reperit. Item Cupido ꝓ filio veneris. Vt Quātus humanos animos cupido. Nūc inexoꝛabilibus catenis Vinciat. qui nō videt hūc ocellis Cenſeo captum. Item Siligo ꝓmo pꝛo pane ſiligineo eſt gñis maſculī ſed ꝓ frumēto eſt ge. foei Sciēdum ſecūdo ꝑ vocabul'. q formido idem eſt qd timoꝛ ſeu metus Imago dꝛ quaſi imitago. i. figura ad alteriꝰ rei ſimilitudinem facta. Itē Cardo inis pꝛius expoſitum eſt capitulo de declinatiōe. Item Margo dꝛ pꝛope circumferētia fontis. Etiam capit ꝑ circumferētia cuiuſlibet rei. ⁊ dicit in libꝛis de hoc habet in margine ſupioꝛi. Item oꝛdo eſt ęquiuocum Vñ. Oꝛdo ſacramētum collectio. vel ſituatum. Et cōiunctiuū vel grāmatis eſt poſitiuū. Item Pſeudo. i. falſus. vel pſeudꝰ (vt ait Toꝛtelliꝰ) et inde pſeudo ꝓpheta. ⁊ poteſt addi omnibꝰ nominibus dignitatum ſeu officioꝝ. Pſeudo ꝓpheta. pſeudo apl's. Item Pręſto vno modo ē idem qd paratus Etiam pſto idem qd obuius. Vt ocius aſſitis pſto ſunt edenda. Item Henricꝰ de colonia dt q pſto quandoqꝫ ponit ꝑ aduerbio tpis. vt pręſto. i. in pñti tpe. ⁊ quādoqꝫ ponit ꝑ aduerbio loci. vnde. Eſt ois gñis

indeclinabile pſto. Vel magis int' aduerbia cōnumerat. Et quandoqꝫ locum temp⁹ quādoqꝫ nonabit. Item ſub illis nomib⁹ preſto ⁊ pſeudo Petri helie cōphendit hoc nomē ſoluendo ⁊ eſt ille q̇ eſt bone ſolutiōis. ⁊ ſic dicim⁹. Letemur ſupereſt ſoluēdo etiam capit' verbalit'. Vñ. Quattuor hec pſto pſeudo ſoluēdoqꝫ pondo: Nō declinādo numero ſub vtroqꝫ ferātur. Item Pondo p quodam morbo. ⁊ p pondere. ⁊ d'r a pondus Vñ in vita beati Nicolai habet' pro auri pondo trium virginum ademit pudorem. Item Petr⁹ helie ſub hoc nomie pondo cōphendit hec tria noia: Phanaſco Echo et Hero q̄ ſunt ſubſtātiua indeclinabilia. Vñ Phanaſco eſt potio clarificans vocem. Item Echo eſt reuerberatio aeris dum fit ſon⁹. Item Hero eſt ꝓpe toe laet. veſpertinum.

Hec dat verbale per io caro talio iungo

¶ Hic autor ponit exceptionem dicēs. ꝙ ꝟbalia in io termiata ſunt ge. fēi. vt Lectio. correctio. ⁊ illis addit duo nomia ſcꝫ caro. talio q̄ etiā ſunt gn̄is fēi. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ autor notāter d't ꝟbale p io. ꝑpt' nomia i io termiata q̄ non ſunt ꝟbalia. qꝛ illa nō ſunt ſemꝑ gn̄is fēi. vt Pugio. i. gladi⁹ ſeu cultell⁹. Cellio. i. caball⁹ ꝓpe eyn roſſ. Stellio ꝟmis q̇dam ꝓprie eyn euedeſſe. Tabellio. i. notari⁹. Titio. i. lignum ſemiuſtum. vt Appone titiones. Senio. i. ſex puncti in decio. Papilio p tentorio eſt generꝭ maſculi. ſed p aue eſt gn̄is epicœni ſub illo articulo hec Veſpilio ꝓpe een ſtrop ruyter. Centurio Decurio. i. ſub ſe hn̄s centum vel decem homines. Gurgulio vel curculio eſt loc⁹ in gutture. Etiam ꝟmis quidaꝫ comedēs legumina q̄ ſunt gn̄is maſculi. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ pn̄s lr̄a etiam itelligit' de quibuſdam nomib⁹ in io veniētib⁹ a nomib⁹ ⁊ nō ſolum a ꝟbis q̄ etiam ſunt ge. fēi. vt ſunt Portio Papilio Mentio Duellio Rebellio. Legio. Etiam intelligit' de ꝟbalib⁹ irregularib⁹ ſicut de regularib⁹. vt ſūt Obſidio Obliuio Suſpicio ⁊cꝯ. Vn ptꝫ ꝙ ꝟbale in textu capit' large. ¶ Hic animaduerte. p formatiōe ꝟbalium in io ꝙ ꝟba p̄me ꝯiugatiōis habētia itum in ſupino formāt ſua ꝟbalia mutādo i in a. vt Domo domitum. domitu. domatio. ¶ Pro vocabul' Mō ſcata ꝟbalium in io. ꝯgnitis ꝟbis a quib⁹ deſcendūt ſunt ſatis nota. Item Obſidio ꝓpe een beleginghe. ¶ Hic nota duas regl'as Vna eſt. ꝙ omne ꝟbum poteſt de ſe formare nomē in o termiatum q̇d ſcat agētem ipſi⁹ actus ſub cōmuni gn̄e. vt Amo onis. i. qui amat. Diſcurro onis. i. qui p patrias diſcurrit ⁊cꝯ. Et licet iſtud ſit artificiale. tamē vſus nō ſepe habet. Alia regula Omne nomē in o poteſt de ſe formare nomē diminutm̄ in unculus. vt Pedo peduncul⁹ Latro latrūcul⁹ Virgo ꝟguncula. ⁊cꝯ. Item Caro ſt vleyſch. Vñ d'ra. Vilis ſepe caro dat' pro munere caro. Item Talio eſt ſimilis re

tributio in malo. Vñ. Si mihi des alapam tibi tabo talionem. Sed re-
compenſa eſt ſimilis retributio in bono

Articulum mutat et triplicat vnio ſenſum

¶ Hic autor ponit vnum notabi'e: dicẽs. ꝙ hoc nomẽ Vnio eſt diuerſi generis ſm diuerſa ſcata. Vñ Vnio habet tria ſcata Primo eſt lapis ꝑ cioſus. Secũdo eſt punctꝰ in decio. ꝛ pillis duobꝰ ſcatis eſt gñis maſculini. Tercio idem eſt qd̕ proximitas Et ꝓ vltimo ſignificato eſt gñis feĩ Vñ Petrus helię Duplicat articulum quadruplicat vnio ſenſum. Hec pax proximitas punctus lapis hic datur eſſe.

V c d vel t neutro debes ſociare
Quot tot ad omne genꝰ et q̃ nos de tot habemꝰ

¶ Sũna eſt i v neutra ſunt. vt Cornu. gelu. veru. In c duo ſunt neutra vt Lac lactis Allec allecis. In d neutra ſunt. vt Quid vel qd̕ aliud In t neutra vt Caput Sz tot ꝛ q̃t cũ deriuatis oĩs gñis ſunt. vt Aliquot q̃t-quot ¶ Hic nota de nominibus in u terminatis ꝙ multa etiam in us terminãtur ſub quarta declinatiõe. vt Specꝰ vel ſpecu Faſtꝰ vel faſtu. Aſtꝰ vel aſtu. de q̃bꝰ ſupra. Nota ſecũdo ꝙ ſicut d̕t Priſcianꝰ Olim dicebaꝫ in Ntõ hoc lacte. ꝛ etiam allece. Sz iam ſunt apocapata lac ꝛ allec. ꝛ ſũt dumtaxat duo latina in c. Addit etiam Priſcianꝰ ꝙ duo ſunt noĩa gentilia ĩ d termĩata maſculi gñis. vt Magud Bogud ꝛ ſunt reges maurorũ. Inuenitꝛ Pulpud nomen ciuitatis; Pro quo attẽde ꝙ noĩa in v in d et in t termĩata ciuitates ſcãtia ſunt cõmuniter gñis neutri. Oĩa alia ṽo ſunt gñis feĩ. Itrm vocabula ſunt ſatis nota. Vñ ab hoc nomine caput veniũt aliqua ꝯpoſita in t. vt Occiput Sinciput Interciput Vñ Sinciput anterior ps capitis d̕r eſſe. Occiput ac partem deſignat poſteriorez Sed partem mediam interciput eſſe notatur.

SIt tibi nomen in al neutꝝ ſic pone tribunal
Hic ſal horqz dabit. neutro plurale carebit

¶ Poſtq̃z Alexãder determĩauit de nomibꝰ termĩatis in vocales cuiꝰ generis ſint. Hic ꝯñr determĩabit de nomibꝰ termĩatis in cõſonãtes precedens ſm ordinem litteraꝝ alphabeti. vt ptz in ꝓceſſu. ꝛ ꝑmo determinat de nomibꝰ in l termĩatis. ꝛ int̕ illa ꝑmo determinat de numibꝰ in l a precedente: dicẽs. ꝙ nomĩa in al termĩata ſunt gñis neutri. Vt Tribunal. animal. Iñ excipit hoc nomẽ ſal ꝙ quãdoqz eſt gñis neutri. ꝛ tunc caret plurali numero. ꝛ quãdoqz eſt gñis maſculi. ꝛ ſic habet pl'em numerũ. Sed aliud tũc ſcat in ſingulari. ꝛ aliud in plurali ¶ Sciẽdum ꝑmo: ꝙ ab iſta regula excipiũtur nomĩa barbarica ꝑꝑa in al termĩata q̃ ſunt gñis maſcu

ſini. vt Hanibal Hiempſal. ⁊ iſta ſunt declinabilia ⁊ hn̄t alis curtā in gtō
ſed hec Nabal. tubal. ſunt ꝓpa indeclinabilia. Sil'r h̊ appellatiuū Puti-
ſal. i. equus ſaltatorꝰ eſt gn̄is maſculi. ⁊ apud Alexādꝝ magnū fuit equꝰ
talit̄ nominatꝰ ¶ Sciēdum ſecūdo. ꝙ regl'a eſt apud quoſdā ꝙ oīa noīa
appellatiua in al termīata ſub eadem ꝑcatiōe ⁊ eodem gn̄e. etiā in ntō ter-
minant̄ in ale. excepptis duobꝰ ſcʒ ſal ⁊ aīal. Exemplū regulę. vt Aurical
vel ale. Ceruical l' ale. eyn oer kuſſen. Lupercal vel ale. i. ſpelūca lupoꝝ in
qua ſcʒ lupi capiūtur Digital ꝓpe eyn vingher hoot. ſicut habēt ſutores.
Tabal vel ale. eyn ſtrick. Pedal vel ale. Puteal l' ale. locꝰ fœneratorum
vbi pecunię qn̄qꝫ ꝑdebant̄ in foro. Alio mō ꝑcat een weſſelbāck Leuigal
eyn ſchaue Minutal vel ale. ⁊ dicunt̄ fragmēta reſidentia i mēſa. ⁊ ſic de
multis alijs. Itē Sal ꝑmo eſt cōdimentū oris. Secūdo idē eſt qd̊ ſapia
Vn̄ Therētiꝰ. Si q̇s haberet ſalē qui i te eſt. Tercio idē eſt qd̊ iucunda
rephēſio ⁊ ꝑ illis duobꝰ vltimis ꝑcatis eſt gn̄is maſculi. Pliniꝰ. Saudeo
Valeriū Martialē deceſſiſſe ⁊ moleſte fero. Erat hō ingenioſus acutus.
acer. ⁊ q̇ plurimū in ſcribēdo ⁊ ſalis haberet ⁊ fellis nec cādoris minꝰ Prę
tēa ſal ꝑ cōdimento inuenit̄. ⁊ in maſculino gn̄e ⁊ in neutro ⁊ in ſingula-
ri numero ⁊ in pl'i. Ut neqꝫ ſalem neqꝫ panē neqꝫ alia gulę irritamēta no
nerūt Saluſtius. Item in Columella. Si ſordet oleum frictos ⁊ adhuc
calentes ſales inijci iubent.

El neutrum pone. ſed propria nomina tolle

¶ Hic d̊t ꝙ nomīa in el termīata ſunt gn̄is neutri. vt Mel Fel In̄ exci-
pit ꝓpa nomīa in el termīata q̄ ſunt gn̄is maſculi. vt Michael Gabriel.
¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ ſub hoc nomīe Mel debent cōmꝑhendi eiꝰ compō
ſita. vt Idromel. i. aqua melle mixta. Occimel id ē acetum mixtum mel
le. Inomel id eſt vinum melle mixtum. Et d̊t Huguitio. Vn̊ ꝑ eodem
dicit̄ Occimellum. hydromellū Inomellum. Sed compoſita a fel capi
untur adiectiue. ⁊ ſunt gn̄is omnis. vt Multifel. i. aliquis amaro corde.
Paucifel id eſt homo dulcis. ⁊ ꝑ eodem d̊r exfel id eſt ſine felle. Dicit̄ etiā
exfel ſubſtātiue ꝑ columba. ⁊ d̊t Huguitio ꝙ d̊r fel fellis. Vel hoc fel in-
declinabilit̄ pro eodem. ¶ Sciēdum circa illam regulam (ſed ꝓpa noīa)
ꝙ nomīa ꝓpa in el q̄dam ſunt gn̄is maſculi. vt Michael Gabriel. Quę
dam ꝟo generis ſoēi. vt Rachael. Et ꝓpria nomina in el ſunt in triplici
differentia. Quędam eīm ſunt ſp indeclinabilia. vt Bel Abel Babel Zo
robabel Ieſabel Salatiel Rachael Uriel Emanuel q d̊ nobiſcū eſt deus
Similiter iſta Bethel Hymel. Quędam vero ſunt declinabilia. vt Eze
chiel Iſmahel Gamaliel Daniel Samuel. Alia ꝟo inueniūtur in el īdif
ferēter declinabilit̄ vel īdeclinabilit̄. vt Michael Gabriel Raphael Iſra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

hel ⁊ ſic de alijs. Qđ vero iſta nomia Michael et Raphael reperiūtur de
clinata vel nō declinata. ptz lucide in ſcripturis.

Il dabit hoc. demas hic et hec vigil et pugil eſt mas.

Hic pſequit͛ de nomib⁹ in il termiatis dicēs ꝙ nomia in il terminata ſunt gn̄is neutri. vt Nil nihil. Jn̄ excipit hoc nomē Vigil qđ eſt generꝭ cōmunis. ⁊ hoc nomē Pugil qđ eſt gn̄is maſculi. Hic nota ꝙ ſub hoc nomie vigil comphendūtur ſua compoſita. vt Euigil Semiuigil Noctiuigil Peruigil ⁊c̄. Et ſub hoc nomie pugil comphendit͛ mugil. vel mugilis ꝑ eodem. ſm̄ Huguitionem. piſcis quidam valde velox. ⁊ đr mugilis quaſi multum agil'. De mugili piſce Plini⁹. Mugilum natura ridet͛. in metu capite abſcōdito totos ſe occultari credentium. Hiſdem tamē tāta facilitas eſt vt in phoenice ⁊ narbonēſi ꝓuincia coit⁹ tempore in viuarijs linea lōginqua ꝑ os ad branchias religata. eādemq; linea retracta foemias ſequātur mares ad litt⁹. rurſuſq; foemia mares tꝑe part⁹. Item hic excipiunt͛ noia ꝓꝓa mulieꝝ in il. vt Tanaquil Abigail. q̄ oia habent͛ in biblia

Ol tenet hic vt ſol. dicetur foemina nicol

Jn ol vnum maſculinum apud latinos. vt Sol. ſed Nicol eſt nomē babarū ⁊ foemininū. ſub quo comphendūtur alia nomia barbara Pol et Edepol ſunt nomia deoꝝ. vel ſunt aduerbia iurādi. Sol eſt nomē planete. Vn̄ Philelph⁹ de planetis. vt Sol Luna Venus Saturn⁹ Juppiter et Mars. Athlantiſq; nepos. per ſecula cūcta gubernāt. Luna micat tenebris gaudet ſaturn⁹ amaris. Sol iucūda facit tedas cytherea miniſtrat. Mars audet calletq; ſuo Cyllenius aſtu. At ſibi gignēdi vim ſeruat Juppiter omnem

Ul dat hic vt cōſul. hic ⁊ hec dant p̄ſul et exul

Jn ul vnum latinum maſculinum reperit͛. vt cōſul. duo cōmunia preſul. exul. Et barbara Suthul Muthul. ⁊ ſunt ꝓꝓa nomia oppidorum et neutra. Dicūt tamē alij ꝙ ſunt foeīna. ⁊ ſi inueniātur neutra qđ hoc fit figurate. Hic nota ꝙ ſub hoc nomie cōſul comphendūtur ſua compoſita ſcȝ ꝓconſul. p̄conſul. ⁊ excōſul. Vn̄ ꝓconſul eſt qui eſt loco cōſulis poſit⁹. ſed excōſul eſt aliq̇s extra cōſulatum poſit⁹. etiam eſt ille qui nō eſt dignus cōſolatu. Item p̄ſul vno modo idem eſt quod epiſcop⁹ ⁊ ſic eſt gn̄is maſculini. Alio modo eſt qui preeſt alicui patrie. ⁊ ſic eſt generis cōmunis. ⁊ componit͛ a pre ⁊ ſolum id eſt terra Item exules dicitur extra ſolū. Virgil'. Longeq; ignotis exulat oris

Omne genus dabit am ſic debes ponere nequā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Tantundem neutꝝ. totidem plurale ſit omne
Um neutꝝ facies. mulieꝝ nomina ſignes

¶ In am inuenit̃ cõmune vnum trium generum. ⁊ vtriuſqꝫ numeri. vt
Nequam. Subdit ꝙ hoc nomẽ tantundem eſt gñis neutri. ⁊ hoc nomẽ
totidem eſt gñis omnis plĩs numeri tm̃. ¶ Hic nota ꝙ multa ſunt noĩa
in am termĩata ꝓpe qualitatis. vt Adam Abraham Occam Biligam
et ſic de aliȷs. que omnia ſunt gñis maſculini. ¶ Sciẽdum ꝑmo ꝙ h̾ no
mẽ tantũdem eſt gñis neutri habẽs tantũdem in ntõ ⁊ accõ ſingularibꝰ. ⁊
tantidem in gtõ ſingulari. reliquis ꝟo caſibus caret tam in ſingulari qꝫ in
plurali. Et debet tãtundem ſcribi per n. vt ptꝫ per vnam regulam ortho-
graphie q̃ talis eſt. Quãdocumqꝫ illa lr̃a m p̄cedit illas lrãs. c d q e. tunc
ſp mutat̃ in n. Et alia regula d̾t Qñcunqꝫ n p̄cedit iſtas lrãs m p tũc ſp
mutat̃ in m. Item Tantũdem ꝑmo importat replicationem quãtitatis
cõtinue. vt hoc lignum eſt bipedale. ⁊ illud eſt tantundem. Secũdo idem
eſt ꝙ intãtum ſic eſt aduerbium. vt Iſrahel tantũdem valet vir videns de
um. Tercio coincidit cum li totidem ſicut etiam tãtum ⁊ quãtum coinci
dũt cum li tot ⁊ quot. Quarto eſt nomẽ importãs quãtitatem equalem
precij. vt Joãnes emit illum libꝝ tribꝰ ſolidis ⁊ ego emi tantũdem. Iteꝫ
Totidem importat replicationẽ quãtitatis diſcrete. Ut Pater meꝰ mi-
ſit mihi decem florenos ⁊ fratri meo totidem. Tũc ſubdit. In um neutra
ſunt omnia. vt hoc templum. regnum. tectum. Inueniũtur tamen apud
Comicos foeminaꝝ ꝓpria que in hãc terminationẽ diminutõis ſiue adu
latiõis amatorie cauſa ꝓferunt̃. vt glycerium. phylorcium. dorcium. ſo-
phronium. abortonium. que qꝫuis habeãt articulos foemĩnos. declinatio
nem tamẽ ⁊ formam tam apud latinos qꝫ apud grecos ſeruãt neutroꝝ

Hic dat nomen in an teſtis fiet tibi titan

¶ Poſtqꝫ autor determĩauit de noibꝰ in l ⁊ m termĩatis Hic ꝯſequenter
determĩat de nomibꝰ in n termĩatis. ⁊ ꝑmo de nomibꝰ in an. ⁊ ſic vlterius
ſcd̃m ordinem vocalium p̄cedentiũ illam lrãm n. Et d̾t ꝑmo ꝙ noĩa ĩ an
termĩata ſunt gñis maſculi. vt Titan Itan Pean. ⁊cȷs. ¶ Sciẽdum
ꝙ quidam hic excipiũt aliqua nomĩa in an termĩata que nõ ſunt generis
maſculi. vt Carbonan ꝓpe eyn ghelt ſtock. Item Man idem eſt qd̾ mã-
na. Ephebian eſt locꝰ meretricum ſiue proſtibulũ. Item Tytan id ẽ ſol.
Itan eſt feneſtra ex papiro vel pergameno. Pean vno modo ẽ pes metri
cus. Alio modo eſt ꝓprium nomẽ viri. Tercio eſt laus apollinis. Item
Tytan ⁊ Laban ſunt ꝓpria nomina viroꝝ

En dabit hoc ſed ren dabit hic pecten ſimul et ſplen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Atqꝫ lyen et eis iungās que de cano formas
Hꝫis adiungis hymen
Hec retinet ſyren hꝫ hic faciens ſacra flamen
In dabit hic vt delphin

¶ In en correptā noīa neutra ſūt pter flamē ꝓ ſacerdote. Jouis Pecten et q̄ ꝯponūtur a cano q̄ ſunt ge. maſcu. In en ꝓductā noīa maſculīa ſunt vt lyen. ſplen. ren l' rien. plaſten l' cen. tricen. anien. turben q̄ ꝯphendunt pꝛet' ſyꝛen ⁊ troſen q̄ ſunt foēia. Troſen nomē inſule eſt. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul'. ꝙ nomē eſt ęquocū Vn̄ Nomē ꝑs fama ꝯtus ꝓpꝛiū q̄ꝫ nomē Itē Omen. i. foꝛtuna. Numē eſt ptās dei vel ipſe de⁹ Ren ē inteſtinum quoddā. Pecten ē ęquiuocū. Vn̄ Pecten agit telas lēdes trahit os ſub it aures. Mulcet ⁊ ē pubes pecten ⁊ oꝛdo ſimul. Et ꝓ oib⁹ ſcatis ē gn̄is maſcu. vt d't Pe. helię. ⁊ facit diminutm̄ pectuncul⁹. Itē Splen etiam eſt q̄ddā inteſtinū. Vn̄ ſplenetic⁹. i. patiēs iſirmitatē ſplenis. Itē Lyen ē inteſtinū Lyenteria. i. paſſio vētris. Vn̄ lyenteric⁹. i. patiēs talē infirmitatē. Item Lyꝛicen Tubicen ⁊ alia ꝯpoſita a cano ſunt ſatis nota. Item Hymen eſt ęquiuocū. Vn̄ Cōiugij de⁹ eſt ⁊ pellis ꝟginitatēꝫ Cōſeruās pariter Viſcus habet hymen. Pro p̄mo mas eſt ſed ꝓ reliquis tibi neutrum. Item Flamen p̄mo idem eſt qđ ſacerdos ⁊ tūc eſt gn̄is maſcu. ſecūdo idem eſt qđ vent⁹ ⁊ ſic eſt gn̄is neutri. Item Plaſten vel plaſticen idē eſt qđ imago Etiā idem eſt qđ pictoꝛ. Itē Anien enis eſt aqua dulcis. et pro eodem d'r anio onis. Itē Turben eſt volubilitas venti in girū. Item Rien idem eſt qđ ren. Tricen. i. deceptio. Vn̄ Tricina. i. deceptrix. Iteꝫ Pollen inis. i. farina ſubtiliſſima Sanguen idem eſt qđ ſanguis

On maribus iungas tn̄ inde localia demas
Quę dia ſiue gera componūt ſint tibi neutra

¶ In on nomīa maſculina ſunt, vt dęmon. Vn̄ excipit autoꝛ nomīa locorum in on termīata q̄ ſunt gn̄is foēi. vt ſidon. babilon. tracon. ⁊ cōpoſita a dia et gera. vt diateſſeron. geralogodion q̄ ſunt gn̄is neutri. ¶ Sciendum ꝙ hic ſm̄ autoꝛes excipiunt quędam noīa q̄ nō nominant in textu. vt Sindon Amaſon q̄ ſcant veſtem ⁊ ſunt ge. foēi. vt in paſſiōe At relicta ſindone ſup nudo effugit man⁹ eoꝝ. ſil'r excipiunt oīa gręca in on t'minata q̄ ſunt gn̄is neutri. vt Ceſton Achon Chaon. ſil'r ⁊ hoc nomen Tetragramaton qđ eſt quattuoꝛ lr̄aꝝ. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ ſub geralogodion ꝯphēdunt electuarioꝝ noīa. vt hypiaſon materiaton malobꝛaton hydꝛoleon. diapedion. ⁊ cūjs. Sil'r iſta noīa Ilion. pelion. ⁊ pantheon. i. tēplū oīm ſcōꝝ romę. Et ſolet hic dari q̄dā regula ꝙ oīa noīa figuraꝝ in on

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

terminata ſunt ge. neutri. vt Cacephaton Jꝑbaton Polyſinteton Omoteleuton. ⁊ ſic de alijs. q̃uis q̄nq3 iungātur foemineis ſ3 hoc eſt figurate ꝑ ſubauditionē hui⁹ nois figura. Jtem inuenit vnum nomē in on gn̄is cōmunis. Cironomon. i. ioculator. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ q̄dam nomia in on terminata etiam habēt aliam terminationem. Primo oia nomia Unguēta fcātia in on terminata ꝑ eodem fcato etiā in um terminant. vt Seralogodion vel um ꝑ eodem Diapendion vel um ꝑ eodem. ⁊c̄ijs. Secūdo q̄dā alia noia hn̄t etiam alias terminatiões. vt pantheon vel pantheū. diacon vel diaconus. herodion vel herodius Rinoceron rus vel ota. ſil'r Monoceron. egliceron us ota vel os ꝓpe eyn een hoern. Jtem Demon interp̄tat ſciens. Jtem Ciphon eſt cornu qua extinguūtur cādelę. eſt etiā olla in qua mingit. Alia vocabula patēt in ſuperi⁹ dictis.

Ponas nomen in ar neutꝝ ſotular dat hic et lar
Sed tria dant genera par et ſua compoſitiua

¶ Poſtq̄3 autor determinauit de nomib⁹ in n terminatis Hic ꝯn̄r determinat de nomib⁹ in r terminatis et Primo de nomib⁹ in ar dicēs ꝙ nomina in ar ſunt gn̄is neutri. vt Torcular Puluinar. Jn̄ excipit ꝑmo iſta duo nomia Sotular et Lar q̄ ſunt gn̄is maſculi. Secūdo excipit hoc nomē par qd̓ cum ſuis ꝯpoſitis eſt gn̄is omnis. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ fm̄ quoſdam hic excipiūtur adhuc alia nomia q̄ Alexāder nō excipit videlz Cęſar Arar Nar Aſtar Boſtar ꝑ cuſtodiēte boues. ⁊ pro ꝓꝓo nomīe q̄ maſculina ſunt. Sil'r ꝓꝓa nomia viroꝝ. Baltazar Jaſpar Bomilchar. q̄ ſunt gn̄is maſculi. Hic excipiūtur etiam Lucar ꝑ aue canente lucem. et Bacar ꝑ duplex c ſcriptum qd̓ eſt arbor q̄ ſunt gn̄is foei. Jnuenit etiam Bachar ꝑ ſimplex c. i. ciph⁹ ex quo bibit bacchus qd̓ eſt gn̄is neutri. Etiam aliqui comp̄hendūt hoc nomē pugillar qd̓ idem eſt qd̓ pugillaris id ē inſtrumētum ſcribēdi. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ apud antiquos nomen neutri gn̄is in ar terminatū etiam terminabat in are vel in arium. vt Torcular vel torculare vel torcularium. Specular are vel arium ꝓpe eyn cuyrhuys. Coclear are vel arium. Laquear are vel arium id eſt cōiunctio trabium. Jtem quędā vltra has terminatiões etiam in a terminātur. Aliqua ſub dr̄a ⁊ aliqua ſine dr̄a. vt Coclear ꝓpe eyn lepel. ſ3 Coclea fcat een windelſteen ofte een winde of een armborſt. Exemplū vbi ſine dr̄a vt ſpecular vel la ¶ Sciēdum tercio ꝙ fm̄ Priſcianū latinum vnū in ar dūtaxat maſculinū inuenit diſſyllabū. vt hic Cęſar. ⁊ maſculina monoſyllaba Nar Lar Uirgil'. Sulphurea nar alb⁹ aqua. Barbara ꝓ plura vt Aſpar Boſtar Bomilcar Arar qd̓ etiā araris dr̄ Lucan⁹ Rhodanūq3 morātē p̄cipitauit arar Uirgili⁹ in bucolicis. Aut arari parth⁹ bibit aut

germania tygrim. accm̄ in im ꝓtulit q2 a ntō eſt i is terminãte hic araris
Unum etiam cōmune trium generꝫ eiuſdem extremitatis. inuenit̃ hic et
hec ⁊ hoc par. ⁊ ab eo compoſita. vt impar. diſpar. compar. Alia ꝟo in ar
deſinētia latina neutra ſunt. vt hoc lacunar. inſtar. laquear. lupanar. far.
columbar qđ ſ̄cat gen⁹ vinculi. Plaut⁹ in Rudenti. Nam in columba-
ri coll⁹ haud multum poſt erit. ¶ Sciēdum ꝙ de ꝓprijs nominibus in ar
termĩatis tal' eſt regula. Omnia ꝓpa nomĩa in ar termĩata ſub tercia de-
clinatiōe tam apud antiquos q̄ʒ apud nos in us terminãtur ſub ſecunda
declinatiōe. vt Eleazar vel eleazar⁹ Jaſpar vel rus Amulcar vel amulca
rus. ⁊ ſic de alijs. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul'. Torcular a torqueo đr. Item
Prelum eyn kelterboem. De quo Calphurni⁹. Nondum ſolis equos de
cliuis mitigat eſtus. Quãuis ⁊ madidis incumbãt prela racemis Item
Puluinar idem eſt qđ ceruical ꝓpe eyn oer cuſſen. Item Sotular vel arʒ
pro eodem đr ſotular p apocopen eſt quoddam genus calciamēti. Item
Lar eſt equiuocum. Uñ Lar caſa larqʒ dom⁹ lar ignis larqʒ foramen
Lar ꝓprium nomē gtũm dat tibi lartis. Eſt ꝓprium nymphe nō decli-
nabile lar lar. Alia vocabula expoſita ſunt ibi Is poſt ar pone.

Er maribus detur iter hoc veſperqʒ ſequetur
Spinter ſeu ruder decet his adiungere iuger

¶ Hic Alexãder pſequit̃ de nomib⁹ in er termĩatis dicēs. ꝙ nomĩa in er
termĩata ſunt gñis maſculi. Iñ excipit multa nomĩa. ꝓmo iſta quinqʒ no-
mina Iter Veſper Spinter Ruder Iuger ⁊c̄. Exemplũ regule. vt Au
ſter. ager. puer. ⁊ ſic de alijs. ¶ Sciēdum ꝓmo ꝙ ad cognoſcēdum gen⁹
nominum terminatoꝝ in er Priſcian⁹ ponit talem regulam. Nam om
nia nomina in er termĩata ſecũde declinatiōis ſunt gñis maſculi. vt Sa-
cer Ager Auſter Faber Puer. Una tamē Diameter đr. ſed nomĩa in er
termĩata tercie declinatiōis diuerſoꝝ ſunt generũ (vt ptʒ in lr̃a) Uñ hoc
nomē Veſper indifferēter eſt ſecũde vel tercie decli. ſed ſub ſecũda eſt ge-
neris maſculi. ⁊ ſub tercia gñis neutri. ⁊ tũc excipit̃ ab Alexãdro. ¶ Hic
aĩa duerte ꝙ octo ſunt nomĩa in er termĩata q̄ ſunt ſecũde vel t̃cie declina
tiōis. Veſper Sequeſter Arbiter Mulciber Silueſter Cancer q̄ ſub ſe
cũda declinatiōe ſunt gñis maſculi. ⁊ ſub tercia ſunt gñis neutri. Dicit tñ
Petr⁹ helie de hoc nomĩe Cãcer ſic. Cancer ꝓ morbo vetēs pouũt quoqʒ
neutꝝ. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul'. ꝙ Iter ꝓ aue eſt gñis maſculi; ⁊ ꝓ calle
gñis neutri. Etiam Iter quãdoqʒ ponit̃ ꝓ viatore. Uñ. Non dimittit
iter ꝓpter pluuiam bon⁹ iter. ⁊ ꝓ illo ſ̄cato eſt gñis maſculi. Et đt Pri-
ſcian⁹ ꝙ ꝓ eodem đe Iter vel Itiner media breui. Item Spinter ſ̄cat fi
bulam in humeris aut armillam. Uñ Plaut⁹ in Menechinis. Jubeas

ſpinter nouū recōcinnarier Jdem in eodem mihi tu dederis pallam ⁊ ſpin
ter nunq̄ȝ factum. Jtem Ruder eſt egeſtum cuiuſlibet aīalis. Etiam eſt ī
mūdicies coquinę vel foſſaꝝ. Etiam eſt t̄ra effoſſa. Jn̄ Erudero eruderas
eruderare. i. radices euellere. Et ſm̄ Priſcianum iſta nomia ſcdę decli. in
er etiam in us terminātur. vt puer puerꝰ Meāder vel meādrus Teucer
teucrus. ſȝ ſub terminatōe er ſunt magis vſitata. Jtem Juger eſt certum
ſpacium campi vel prati eyn morghē landes. ¶ Hic nota ꝙ aliqui dicūt
ꝙ Diameter ſit gn̄is fēi qđ eſt contra Priſcianum ⁊ ipam veritatem qꝛ
nullum nomē ſcdę decli. in er terminatū eſt gn̄is fēi vel neutri ſed ſolum
maſculi. ſed iſti ducūtur in errorem qꝛ inueniūt vnam diametrum duas
diametros ꝙ facile ſolui poteſt nō em̄ diametrum eſt ibi accūsa diameter
ſed ab illo nomīe fēi gn̄is diametrus qđ venit ab hoc noīe greco diame-
tros. Juxta illud. Os grecum ſepe mutabis in us muliebre Vn̄ ptȝ ꝙ ꝓ
eodem dicimꝰ hic diameter hęc diametrus vel diametros. ſil'r dicimꝰ pro
eodem hic diameter vel hoc diametꝝ. nihilominꝰ vſus ſeruandus eſt. Et
huic nomini iungūtur iſta. hic regiſter vel hoc regiſtꝝ. hic capiſter vl' hoc
capiſtrum. hic caniſter vel hoc caniſtrum. hic hiſter vel hoc hiſtrum. ⁊ ſic
de aliis. Jtem ſub hoc nomine ſpinter comprehēditur hoc nomen cliſter
cliſtere vel cliſterum.

Campeſter volucer alacerqȝ pedeſter equeſter
Silueſter celeber acerqȝ celerqȝ ſaluber
His in bis quinqȝ tenet hic er ⁊ hęc is et hoc e
Datqȝ ſequeſter idem qđ ternę ſiue ſecundę
Sicqȝ paluſter erit hic et hęc alacris retinebit

¶ Hic autor đt ꝙ iſta noīa in textu poſita Campeſter. volucer. alacer ⁊c.
ſub er ſunt gn̄is maſculi. ſub is ge. fēi. ⁊ ſub e ſunt gn̄is neutri. vt hic Cā-
peſter hęc tris hoc tre. ¶ Hic nota ꝙ ſub iſtis noībꝰ comphendūtur alia
nomia. vt hic Mediocer hęc cris hoc cre. hic Ludicer hęc cris h̄ cre dicit
Jtem hic Ludicer hęc cra hoc ludicꝝ. ⁊ hoc ludicꝝ ſubſtātiue. ¶ Scien
dum ꝓmo ꝙ omnia nomīa hn̄tia er ī maſcu. gn̄e. is in fēio. et e in neutro
etiam hn̄t is in cōmuni gn̄e. et e in neutro gn̄e ſicut alia adiectiua Vt hic
campeſter hęc is hoc e. vel hic ⁊ hęc campeſtris ⁊ hoc tre. hic celeber hęc is
hoc e. vt hic ⁊ hęc celebris ⁊ hoc bre. ⁊cijs. Et illam regulam innuit Ale-
xāder cum đt (hic ⁊ hęc alacris retinebit) ¶ Nota ꝙ inueniūtur quędaȝ
alia nomīa q̄ ſunt eiuſdem terminatiōis cum ꝑdictis q̄ ad is ⁊ q̄ ad e. tn̄
ſub t̄minatiōe er nō ſunt vſitata q̄uis ea ſub er ꝓferri grāmaticę nō repu
gnaret. vt hic ⁊ hęc valleſtris ⁊ hoc e. i. ſtās in valle. hic ⁊ hęc colleſtris et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

hꝫ e.i.ſtās ī colle. hic ⁊ hęc rureſtris ⁊ hꝰ e. ſil'r terreſtris. aq̄ſtris. agreſtis
⁊ cūs. vt ſicut dr̄ hō campeſter vel paluſter. ſic etiam dici poſſit homo val/
leſter ſm̄ artem niſi vſus obeſſet ¶ Sciēdum ꝑ vocabul'. ꝙ Cāpeſter dr̄
id qd̄ eſt vel creſcit in campo Vn̄. ſilueſter ſiluis habitat campeſter ī aruis
Aſt ⁊ equeſter equis peditare ſolet que pedeſter., Inuenit etiam ius cam/
peſtre ꝓpꝛ͂ veym recht. Item campeſtria arma (vt hic) Ludere qui neſcit
campeſtribꝰ abſtinet armis. Campeſtria arma q̄ ſpectāt ad campum co/
lēdum vel q̄ valēt in campo. Item Volucer adiectm̄. i. velox. ſed hic vo/
lucer vel hęc cris ſubſtātiue idem qd̄ auis. Inuenit etiam hoc volucrum
et eſt illud qd̄ velociter eſt mobile. Item Alacer eſt ęquiuocum. Vn̄ Ex
pediēs lętus fortis velox alacris ſit. Vt pone triſticiam ⁊ alacris eſto.
Item Pedeſter ꝓpꝛ͂ eyn voet gangher. Item Equeſter. i. equitās. Item
Silueſter pmo ſt wilt. ſecūdo eſt aliq̄s habitās vel exiſtēs in ſiluis. In/
uenit etiam ſilueſter nomē ꝓprium. Item Celeber. i. ſolemnis. vt feſtum
beatę Agnetis nō eſt apud nos celebre. Etiā Celeber idem eſt qd̄ frequēs
Vt iſte locꝰ eſt celebris. i. populoſus. Item Acer pmo modo idem eſt qd̄
amarę. Secūdo idem eſt qd̄ fortis. etiam idem eſt qd̄ improbꝰ ⁊ ſic eſt ad
iectiuū ꝓducēs primam. Etiam eſt arbor q̄dam ſic eſt ſubſtantiuū corri/
piēs primam. Item Celer idem eſt qd̄ velox. Saluber ⁊ ſanꝰ ſic differūt.
nam Saluber eſt qd̄ pręber ſanitatem ſanꝰ vero dr̄ qui recipit ſanitatem
ex quo ptꝫ ꝙ cibꝰ impꝛop̄e dr̄ ſanꝰ. ſed debet dici cibꝰ ſaluber hō ſanꝰ ⁊ eſt
ſaluber media lōga. Sequeſter ē aliq̄s diuidens litem. ¶ Hic nota vnā
regulam ꝙ omne nomē in er terminatū formās de ſe fœim ꝑ a eſt ſcd̄ę de
clinatōis ſed qd̄ format fœim ꝑ is ē tercię decli. Vn̄ Sequeſter formās
ſequeſtris vel ſequeſtra ꝑ fœio gn̄e indr̄nter eſt ſcd̄ę vel t'cię decli. Et ſub
hoc nomīe ſequeſter debet ꝯphendi iſta nomīa Mulciber Veſper Liger
Arbiter Opiter cōpoſitū a pater quoꝝ ſcata ſuperiꝰ patuerūt. Itē Pa/
luſter eſt aliquis ens in palude

Tercia dans ver ber dabit hoc. tn̄ hic tenet imber
Et ſua cōpoſita ſunt adiectiua notanda
Sexum plura notāt ſicut mater mulierqꝫ

¶ Hic dt̄ ꝙ nomīa tercię decli. in ver vel in ber terminata ſunt gn̄is neu
tri. vt Cadauer verber Ver eſt termīatio et Ver eſt nomē etiam neutri
gn̄is. Jn̄ excipit hoc nomē Imber qd̄ cum ſuis compoſitis eſt gn̄is maſ.
vt September October ⁊c̄. Et compoſita huiꝰ nomīs imber adiectiue
ſumpta debēt notari quia ſunt gn̄is omnis ſub diuerſis terminationibus.
¶ Hic nota ꝙ ab iſta littera ſcd̄m Catholicon excipitur hoc nomē Pul/
uer qd̄ eſt generis maſculini, ⁊ hoc ideo quia ſub terminatiōe is etiam eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

generis maſculini. Pro quo animaduerte ꝙ ſex reperiũtur nomina ſub-
ſtantiua que pro eodem ſignificato terminãtur in is vel in er. vt Puber l'
is Juppiter vel Jouis Cucumer vel mis Ciner vel cinis Vomer vel vo
mis Puluer vel puluis. Et d'r in textu notãter. Tercia ꝓpter nomĩa ſe-
cunde declinationis in ver ſeu in ber terminata que ſunt gñis maſcu'lĩ. vt
Faber. ¶ Sciẽdum pro hac regula (tamẽ hic tenet imber) ꝙ ſicut dicit
Priſcianꝰ. Omnia compoſita ab hoc nomĩe imber ſunt vel ſubſtantiua
vel adiectiua in quãtum ſunt ſubſtãtiua ſunt generis maſculini. Jn quan
tum vero adiectiua ſunt gñis omnis ⁊ tunc habẽt duplicem ntũm maſcu
lini gñis ſcꝫ vel in er vel in is. vt hic September hec ſeptembris hoc bre.
vel hic ⁊ hec ſeptembris ⁊ hoc bre. Et hoc innuit Alexãder cum d't (ſunt
adiectiua notãda) Et tũc adiectiua debẽt referri ad li compoſita. vt ſit ſen
ſus compoſita huiꝰ nomĩs Jmber adiectiue ſumpta ſunt notãda. Unde
iſta nomĩa September October Nouember December ſubſtãtiue ſum
pta ſunt nomĩa menſium. ſed quãdo tenẽtur adiectiue ſcant aliquid per-
tinens ad huiuſmodi menſem. ¶ Sciendum pro vocabulis ꝙ Cadauer
per ethimologiam dicitur quaſi caro data vermibus. Corpꝰ autem mor
tuum cadauer dicitur. Jtem Verber idem eſt quod percuſſio. Jtem Tu
ber id eſt ſungꝰ eyn pedden ſtoel. ⁊ tunc eſt ſubſtantiuũ. Etiam tuber idẽ
eſt quod inflatus. Vñ Comicus. dentes labefecit tuber eſt totum caput.
et ponitur quandoqꝫ pro peccato in ſacra ſcriptura. Jnuenitur etiam Tu
ber ſecũde declinationis. ſed tunc eſt adiectiuũ. vt hic tuber hec ra hoc rũ.
id eſt aliquis habens tumorem in collo. Jtem Suber eſt inferior cortex
arboris proprie eyn baſt. Vñ Pars prior eſt cortex liber altera tercia ſu-
ber. Jtem Ver eſt vna pars anni. vt prius patuit. Jtem Vber ſubſtan-
tiue eſt generis neutri. ⁊ ſignificat mammillam vacce. De quo Ouidius
Fertilior ſeges eſt alienis ſemper in aruis. Vicinumqꝫ pecus grandius
vber habet. Jtem Jmber deductum eſt a greco per cõmutationem vniꝰ
littere o in i noſtrum nam apud illos dicitur ombros ſine aliqua aſpirati
one. Et vt ait Lucretius. Omnia ex igni terra atqꝫ anima naſcuntur et
imbre. a quo imbrices dici volũt quaſi ſint imbrem recipientes. Sexum
plura notant. ¶ Hic dicit autor ꝙ multa nomina in er terminata cogno
ſcuntur per ſexum cuius generis ſint vt mater ⁊ mulier. Acer pro arbore
Vocabula iſta prius ſunt expoſita.

Fetibus hoc terre dat tercia. deme cucumer
Et cõmune notes ſicut ſunt puber et vber
Degener et pauper hec lynter dicere debes
Pluribus ex iſtis ſociari neutra videbis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Hic ponit doctrinam dicēs. ꝙ nomia i er termiata ſcātia fructꝰ terrę
ſunt gn̄is neutri. vt Piper Ginſiber Papauer Cicer Siſer Siler La
ſer ⁊c̄. In̄ excipit Cucumer qd̕ eſt gn̄is maſculi. Itē Coriāder vt dt̕ Hu
guitio eſt ge. maſcu. ſcd̕ę decli. Et ꝓ eodem dꝛ hoc Coriandꝛ ꝓpe coryan
deren ſaet. Item Piper Ginſiber ſcāt ſpecies calidas ſatis notas. Item
Cucumer vel cucumis eſt herba cuius fructꝰ humidę naturę eſt. ⁊ dr̕ ab
amarꝰ eo ꝙ interdum ſit amarꝰ Et dulcis naſci ꝓhibet ſi lactę infundat.
Cucumerarium locꝰ vbi cucumeres abūdant vel reſeruant. Cucumerari
us a um q̇ cuſtodit vel vēdit. Vn̄ Eſaię ꝓmo. ſicut tuguriū in cucumera
rio. Cucurbita qꝛ fit fructu rotūdo ⁊ foliȷs q̄ ⁊ coloquentida dꝛ. ofte dye
vlaſche. Tunc ibi. Et cōmune notes. Hic autoꝛ dt̕ ꝙ aliqua inueniūtur
nomia in er termiata q̄ ſunt gn̄is ꝯis. vt Puber Vber Degener et Pau
per. ſꝫ hoc nomē Lynter eſt ge. foei. ¶ Hic nota vnam regulam gn̄alem
Omne nomē tercię decli. adiectm̄. nō formās de ſe foeminū in is eſt gn̄is
cōmunis. vt Puber Pauper Degener et Vber. et Petrꝰ helię addit hoc
nomē Macer. Iſta tamē nomia in ſingulari numero inueniūtur i neu
tro gn̄e. vt lis eſt de paupe regno. qd̕ tamē nō imitabimur ne decipiamur.
et ergo Alexāder ſubdit (pluribꝰ ex iſtis) Vn̄ aliqua ſunt nomia in ſingu
lari numero gn̄is omnis. ⁊ in pl̕i gn̄is cōmunis. vt Memoꝛ Vigil. pau
per. ⁊ diues. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul̕. ꝙ Puber dꝛ aliq̇s q̇ deuenit ad an
nos diſcretionis ſcꝫ qui gn̄are pt. Et ꝓ eodem dꝛ pubes puber vel pubis.
Item Vber ſbm̄ id eſt māma. ſed adiectm̄ eſt fertil̕. Item ſub li puber ⁊
vber debent ꝯphendi ſua ꝯpoſita. vt impuber. i. q̇ adhuc nōdum eſt viril̕
ſububer ⁊ exuber ⁊ ſunt ſububeres infantes adhuc lactantes. ſed exuberes
ſunt infantes ablactati. Itē Degener. i. ignobilis. In̄ degenerare ꝓpe ver
wilden. Vt vitis inculta dꝛ degn̄are. Item Paup. i. inops. Mancer eſt
filiꝰ productꝰ de muliere publica ſm̄ Ioānem toꝛtellȷ. apud nos eſt gn̄is
foei. Apud grecos vero gn̄is maſculini. Liuius in ſeptimo ab vꝛbe iam
multum expulſa lyntre ⁊ genꝰ eſt paruę nauis. gręci dicūt loytir.

Ir maribus detur ir neutris aſſocietur
Eſt hic et hęc martyꝛ. hoc debes dicere gaddir

¶ Poſtq̄ꝫ autoꝛ determiauit de nomibꝰ in er termiatis. Hic ꝯn̄r vult de
termiare de nomibꝰ in ir termiatis. dicēs ꝙ nomia in ir termiata ſunt ge
neris maſculi. vt vir. Inde excipit hoc nomē Ir qd̕ eſt gn̄is neutri. ⁊ hoc
nomē martyꝛ qd̕ eſt ge. ꝯis. ſil̕r hoc nomē gaddir qd̕ etiam eſt ge. neutri
¶ Sciēdum ꝙ ſub hoc nomie ir debēt ꝯphendi iſta duo noia Pir. i. Ig
nis. et Syꝛ. i. quoddā legumē. Vn̄ iſta tria nomia Ir Pir et Syꝛ ſunt i
declinabilia. ¶ Nota ſecūdo ꝙ ſub hoc nomie Martyꝛ ꝯphendunt ſua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cõpoſita. vt Semimartyꝛ. ꝓtomartyꝛ. Dicũt tñ alij ꝙ ꝓtomartyꝛ tm̃ ẽ gñis maſ. qꝛ cõuenit viro ſcꝫ ſcõ Stephano tm̃ ¶ Sciẽdum ꝑ vocabu lis Vir ↄponit ⁊ dꝛ Leuir. i. frater mariti alicuiꝰ mulieris. ⁊ hꝫ vir plu⸗ ra cõpoſita. vt Semiuir ⁊ eſt ꝓpe qui eſt caſtratꝰ. Item Duũuir. triũuir ſunt cõpoſita a nomĩe vir ⁊ eſt ꝓmo aliq̇s hñs duos tres vel quatruoꝛ vi⸗ ros ſub ſe. Alio mõ eſt vnꝰ de duobꝰ tribꝰ vel quattuoꝛ viris q̇ ſunt eiuſ⸗ dem officij. vt ꝑ Donatũ Priſcianũ Seruiũ triũuiros ⁊c̃. qꝛ prius ſatis dcm̃ eſt. Item Martyꝛ quaſi teſtis chriſti dꝛ. vt ſupra. Itẽ Priſcianus dicit ꝙ q̇dã hoc nomẽ Gaddir fœminũ eſſe putauerũt. ſꝫ Saluſtiꝰ neu⸗ trũ eſſe oñdit in ſecũdo hiſtoriaꝝ accm̃ ſilem ntõ ponẽs. vt alij tradiderũt terceſſum hiſpanię ciuitatẽ quam nũc Tirij imutato noĩe gaddir habẽt. Nã ſi eſſet fœim. gaddirem dixiſſꝫ. Itẽ Abadir eſt nomẽ lapidis quem Saturnꝰ deglutiuit ꝓ filio ſuo Ioue.

OR maribꝰ ſocia. ſed plurima ſunt retrahẽda
Omne memoꝛ iũgit. qđ compat ad duo trãſit
Mas tm̃ ſenioꝛ hic et hęc ſed dicitur auctoꝛ
Equoꝛ adoꝛ marmoꝛ et coꝛ ſunt neutra ſꝫ arboꝛ
Hęc tenet. atqꝫ ſoroꝛ ſexu noſcũtur et vxoꝛ
Quę coloꝛ atqꝫ decus format corpuſqꝫ notemus

¶ Poſtq̃ꝫ autoꝛ determiauit de nomibꝰ in ir termĩatis Hic pñr determi nat de nomibꝰ in oꝛ termĩatis: dicẽs. ꝙ noĩa in oꝛ termĩata ſunt ge. maſ. vt Coloꝛ Doloꝛ Pedoꝛ Squaloꝛ Nidoꝛ Oloꝛ ⁊c̃. Iñ plura excipiuntꝛ. vt ptꝫ in lr̃a. ¶ Sciẽdum ꝙ ſub hoc nomĩe Memoꝛ debẽt ↄphendi ſua cõpoſita. vt Immemoꝛ. rememoꝛ. permemoꝛ. i. valde memoꝛ ¶ Scien⸗ dum ꝑ vocabul'. ꝙ Coloꝛ Doloꝛ ſunt ſatis nota. ſed Pedoꝛ. i. fetor pedũ. Squaloꝛ. i. fetoꝛ coquinę. Nidoꝛ eſt fetoꝛ cadaueris. ſꝫ Nitoꝛ. i. ſplẽdoꝛ Oloꝛ fuit teſte Herodoto libꝛo hiſtoriaꝝ ſexto. Thracię rex q̇ filiã ſuam Hegeſiphylon Melciadi duci athenienſium vxorẽ dedit. Eſt etiã Oloꝛ auis alba q̄ alio gręco nomĩe cygnus dꝛ. de quo Dulcia defecta modulatꝛ carmĩa lingua. Cãtatoꝛ cygnꝰ funeris ipſe ſui. Item Memoꝛ. i. memori am hñs. Item Senioꝛ capitꝛ dupl'r. Primo eſt nomẽ dignitatis cõueni ens ſolum viris ⁊ dicebantꝛ apud Romanos ſeniores q̇ modo apud eos di cuntꝛ ſcabini. Alio mõ ſenioꝛ eſt ↄpatiuꝰ ab hoc nomĩe ſenex qđ nomẽ ſe⸗ nex naturam hꝫ ſubſtãtiui. ideo habet ſenum in gtõ pl'i ſicut fixa. ⁊ eius cõ paratiuꝰ ideo ſolum eſt maſculi gñis qꝛ ſubſtãtiue ſe hꝫ. Etiam qꝛ ad ſo⸗ los viros ſenex ⁊ ſenioꝛ dicũtur. Iuxta qđ nota ꝙ omnis ↄpatiuꝰ in oꝛ ẽ gñis cõmunis. dempto compatiuo ſenioꝛ qđ eſt gñis maſculi. ſed ꝑ mu⸗

liere hęc vet⁹ veterioꝛ dicim⁹. Jtem autoꝛ accipiť dupl'r. Uno mō ďꝛ ab
augeo qď habet auctum in ſupino. ſic ſolum eſt maſcu. gn̄is. ꝛ ei⁹ fœim ē
Auctrix. Altero modo ďꝛ ab autentim. vel ab autoꝛitate ꝛ ſic ē gn̄is ꝯis
ſignificās illum vel illam q̇ autoꝛitatiue in dictis vel factis ꝓcedit. Unde
Juno Uirgiliana in decimo Aeneidos Autoꝛ ego audendi. Et pro iſto
dat Seruius talem regulam. Omnia nomina in toꝛ termiata quę non
formanť a v̄bis nō formāt de ſe foēia in x ſꝫ ſub oꝛ ſunt ꝯia. vt a ſenat⁹ hic
et hęc ſenatoꝛ. ab autoꝛitate hic ꝛ hęc autoꝛ. a rhetoꝛica hic ꝛ hęc rhetoꝛ.
ſed q̄ deſcendūt a v̄bis formāt de ſe fœim in x. vt a lego hic lectoꝛ hęc lect'x
Jtem ęquoꝛ. i. mare. Uñ dr̄a. Stultis tunc ęq̄r volo dum trāſire ꝑ ęq̄r
Dicūt Jſidoꝛ⁹ et Huguitio. ꝙ ęquoꝛ nō ſolum ďꝛ planicies maris ſꝫ etiā
campi. Jtem Petr⁹ helię ſub hoc nomīe autoꝛ ꝯp̄hendit alia duo nomīa
quę ſunt etiam gn̄is ꝯis. Uñ⁹. A gręco veniens hic autoꝛ ꝛ hęc erit ad-
dens. Hic p̄deceſſoꝛ q̄dā ſic dant q̄ꝫ paſtoꝛ. Alia vocabula ſuperi⁹ ſunt ex
poſita. ¶ Sciēdum circa illam lrām (Quę coloꝛ atq̄ꝫ dec⁹) ꝙ grāmatici
ponūt hic adhuc alia ꝯpoſita ab hoc nomīe temp⁹. vt Bitempoꝛ. vnitem
poꝛ. tc̄ÿs. ꝛ ſic dicim⁹ de lōga ſyllaba ꝙ ſit bitempoꝛ. i. habet duo tp̄a. Et
Priſcian⁹ dicit vocales eſſe bitempoꝛes. Etiam ꝯpoſita hui⁹ nomīs coꝛ
De quo habeť talis regl'a. Omnia cōpoſita adiectiua ab h̊ nomīe coꝛ ī diſ
ferēter terminātur in oꝛ vel ī oꝛs. Quāuis ſub oꝛs ſunt magis vſitata. vt
Uecoꝛ vel vecoꝛs Diſcoꝛ vel diſcoꝛs Rācoꝛ tn̄ capiť etiam ſubſtātiue ꝓ
ira. ſꝫ adiectiue eſt aliq̇s vel aliqua hn̄s rancoꝛē in coꝛde. Jtem ꝯpoſita in
oꝛ a nomīe puer. vt Marcipoꝛ Publipoꝛ ſunt gn̄is maſcu. q̄ꝫuis maſcu-
lum vel fœmellam ſignificēt. Jtem hoc nomē Decoꝛ accipiť dupliciter.
Uno modo ſubſtātiue. ꝛ ſic ꝓducit penultimam gtī. ꝛ eſt idem qď oꝛnat⁹
Alio modo Decoꝛ eſt adiectiū. ꝛ ſic eſt idem qď decoꝛ⁹ a um. ꝛ eſt ge. ꝯīs
et coꝛripit penultimam gtī. ꝛ tūc ab eo veniūt illa ꝯpoſita Jndecoꝛ ꝛ dede
coꝛ. Hic tn̄ aīaduerte ꝙ iſta ꝯpoſita Jndecoꝛ ꝛ dedecoꝛ pn̄t venire a noīe
dec⁹ vel decoꝛ. ꝛ ſm hoc hn̄t duplex ſignificatū. Nam indecoꝛ inquātum
venit a decoꝛ eſt nō decoꝛus. ſed inquātum venit a decus. ſic indecoꝛ eſt ſi-
ne honoꝛe. Et ſil'e eſt de hoc cōpoſito dedecoꝛ. Jtē Dedecoꝛ eſt vxoꝛ mihi.
nam ptꝫ eſſe tricoꝛpoꝛ Alia vocabula p̄us ſunt expoſita in p̄mo capitulo.

Nomen qď ſit in oꝛ dabit hoc teſtis tibi murmur
Multus erat murmur. veteres quoq̄ꝫ ſic poſuere
Si t vel x p̄eit oꝛ aut f hic ei ſocietur
Dum ſit gentile tamen aut auium ſpeciale
Hic aut hęc turtur

Hic aut hec furfur. tñ adiectiua notentur
Que ſexu gemino iungūt ſua ſignificata
Iungere dicuntur hic et hec fur ligur et augur
His datur hec norma que declinat tibi terna

¶ Hic Alexāder ꝯñr determiat de nomibꝰ in ur termiatis: dicens. ꝙ no
mia in ur termiata ſunt gñis neutri. vt Murmur Sulfur Guttur Ti
bur Iecur. Et ſubdit ꝙ murmur apud antiq̄s etiam inuenit in maſculio
gñe. Plautꝰ in aulularia. Et ne obturat gutturē inferiorem neq̄d aia foꝛ
te admittat dormiēs. ¶ Hic nota ꝙ hic excipiūtur aliqua noia q̄ nō po-
nunt in textu. Primo hoc nomen Cicur ꝙ aliqñ eſt adiectm̄ gñis ois. et
tūc ſcat illud qđ ex fero eſt domitū. ⁊ tūc Cicur idē eſt qđ manſuetꝰ. etiā
idem eſt qđ ſapiēs. Alio mō Cicur accipit ſubſtātiue. ⁊ ſic eſt gñis maſ. et
Cicur ⁊ fera opponūtur. Vñ dr Cicurare. i. domare. Etiā excipit hic hoc
nomē Lemur qđ eſt gñis maſculi. Et eſt apparitio fantaſtica tpe noctis
et idem eſt Epialtes ꝑpe dye nacht maer. Tunc ibi (Si t vel x pꝛecit)
¶ Hic ponit exceptionē trimembrē: dicēs. ꝙ nomia in ur termiata ha
bentia t x vel f añ ur cū fuerint gētilia vel ſpecifica auiū ſunt ge. maſculii
vt Vultur Aſtur Auxur Furfur. Hic nota ꝙ autoꝛ notāter dt (Dū ſit
gētile) ꝓpt iſta noia Guttur Furfur. q̄ hñt t vel f añ ur. ⁊ tñ ſunt ge. neu
tri. qꝛ nō ſunt gētilia neqꝫ ſpecifica auiū. Tūc ibi (Tñ adiectiua notētur)
Iſta particula a quibuſdā legit ꝓ ſpeciali ſentētia de nomibꝰ ſecūde decli
natiōis. vt ſit ſenſus Qđ noia adiectiua in ur termiata debēt bene notari
qꝛ ſub ur ſunt gñis maſ. ſub a gñis fem. ⁊ ſub um gñis neutri. Vt hic Sa
tur. hec a. h um media coꝛrepta. Secūdo legit. Cū ꝯtinuatiōe ad textū ſe
quentē (Que ſexu gemino) ⁊ ē ſenſus. ꝙ noia adiectiua i ur termiata q̄ꝛ
ſcata ꝯueniūt vtriqꝫ ſexui ſunt ge. ꝯis. vt Ligur. augur. ¶ Sciendū ꝓ
vocabulꝰ Murmur ꝑpe dr ſtrepitꝰ oꝛe factꝰ. Itē Aſtur ē auis q̄dā ꝑpe
eyn hauick. Itē Vultur etiam eſt nomē auis. Itē Auxur eſt nomē gen
tile. Itē Turtur p̄mo ſcat piſcem. ⁊ ſic eſt ge. maſcu. Secūdo ſcat volu-
crē. ⁊ ſic eſt gñis dubij. Itē Furfur. vno mō idem eſt qđ palea. ⁊ ſic ē gñis
fem. Alio mō eſt q̄dā auis comedēs paleas. ⁊ ſic eſt ge. maſ. Tercio ē fur
gamē vel craſſitudo vꝛinę. ⁊ ſic inuenit in neutro gñe. Itē Fur expoſitū ē
prius. Itē Ligur dr aliq̄s vel aliqua ex liguria. Itē ſub h noie Ligur cō
pꝛehēdit hoc gētile bitur qđ ſcat ppl'm gallię Bituri em̄ ſunt populi gal
lię. Itē Augur dr aliq̄s vel aliqua dicēs. futura ex garritu auiū

Hec dat nomē in as facit hic as vas vadis et mas
Nomē gentile cōmune locatur vt arcas

Que ſunt conciſa. velut alpinas ſociãtur
Omne tenet nugas nec declinabile credas
Hic abbas pone boreas primaſqꝫ gigaſqꝫ
Hoc fas atqꝫ nefas retinẽt ſed dicitur hoc vas

¶ Poſtq̃ꝫ Alexãder determiauit de nomib⁹ in r terminatis. Hic vult det̃miare de nomib⁹ in s terminatis. ⁊ p̃mo de nomib⁹ in s a p̄cedente. Et ſic deinceps ſm ordinem vocalium. vt ptꝫ in p̄ceſſu. Et d̕t p̃mo ſic q̄ nomẽ terminatũ in as eſt gñis fœmĩ. vt Bonitas. pietas. Jñ autor excipit aliqua noĩa in as termiata q̄ nõ ſunt gñis fœĩ. vt clare ptꝫ in textu. ¶ Sciendum p̃mo q̄ hic excipiũtur plura nomĩa in as termiata q̄ nõ ponũtur in textu. Primo nomĩa lapidum in as. vt Diamas. adamas. q̄ ſunt generꝭ maſculĩ. Secũdo iſta nomĩa Galaxias vel galaxia p̄ eodem penultima lõga id eſt via lactea q̄ apparet in cœlo tp̄e noctis. Sed apud Joãnem tortellij. Galatia d̕r. et eſt p̄uincia hiſpanię ⁊ luſitanię cõtermina quã a meridie hꝫ. ab occidente ſ̃o ⁊ ſeptẽtrione oceanum. ab oriẽte autem fluuium ſequanę ⁊ p̄uincias germanię. a gala qđ eſt lac q̄ꝛ lacteos. h̕ eſt albos homĩes p̄ducit. Sathanas. i. diabol⁹. q̄ ſunt gñis maſcu. Tercio excipitur hoc nomẽ Anas qđ eſt ge. maſ. cum capit̃ p̄ aue maſculõ p̄p̄e eyn vynre. Sꝫ dum ſub as tam maſculum q̄ꝫ fœmellam eſt gñis epicoeni ſub h̕ articulo hec. Vñ quidam. O fluuialis anas quãta dulcedine natas. Si mihi cauiſſem ⁊ gulę frena dediſſem Febres quartanas nõ reuocaſſet anas. Silr̃ excipit̃ hoc nomẽ Ciclas pro pãno vel pallio habẽte diuerſas rotũditates. ⁊ ſic eſt gñis maſculĩ. ſꝫ p̄ inſula eſt ge. fœĩ. Secũdo p̄ veſte apđ Juuenalẽ. Ne ſunt q̄ tenui ſudãt in cyclade Etiam pro pãno inuenit̃ ſm aliquos ſub maſculino vel fœĩo gñe ſimul p̄ concordia illoꝝ poteſt dici q̄ Cyclas pãnus eſt gñis maſculĩ. Et inuenit̃ cycla ſm Hugui. pro panno ſub fœĩo gñe. Vñ p̄ eodem d̕r Cyclas adis. Cycla ę. vel cyclada ę. Et q̄ inuenit̃ Cyclada ptꝫ ex regula quę d̕t O. đ omne nomẽ appellatiuũ hñs duplicem accm̃ ſingularem. etiam duplicat accm̃ plr̃em. ⁊ format de ſe nomẽ fœĩm in a. vt cyclas hꝫ cycladem vl̕ cyclada in accõ ſingulari ⁊ i accõ plĩ Cycladas vel cyclades. Et deinde d̕r Cyclada ę. Jtem etiam excipit̃ hoc nomẽ Cephas p̄ ſancto Petro qđ eſt ge. maſ. declinabile. Vñ Cephale caput. Jñ cephalus qđ eſt mugil vel mugilis. Vñ Juuenal̕ in ſatyra. Omnib⁹ in terris necat hic ferro ſecat ille cruentis Verberib⁹ quoſdam mœchis ⁊ mugilis intrat. Jñ Acephal⁹. i. ſine capite. Vnde Ganfredus Acephalum nomẽ tribuam tibi ſi caput addam. Poſtis eris metri. Jñ acephalare eſt obtrũcare. Cephas ſi petrã ſ̃cat. tũc eſt illi⁹ gñis cui⁹ petra per regulam dictam de barbaricis ⁊ grecis. Silr̃ excipit̃ hoc nomẽ Blas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

qđ eſt gñis maſculi ꝑ ſtulto. Dicit etiam hic ⁊ hec blas. ⁊ hoc atis. i. inſipiēs ¶ Nota ꝙ q̄dam inueniūtur appellatiua in as termiata q̄ ꝑ eodem etiam in a terminatur. vt Ebdomas adis vel ebdomada. id ē ſeptimana. Dipſas vel dipſa. Ciclas vel cicla. Salarias vel a. ⁊c̄ij̄s. Siſr inueniunt quedam appellatiua in as vel in us ꝑ eodem ſcato. vt Magnas atis. hic et hec. vel hic magnatus magnati. hic ⁊ hec elephas. vel hic elephantꝰ ti. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝑ illo textu (Que ſunt cōciſa) qđ hic ſolet dari vna regula generalis q̄ talis eſt. Omnia nomia in as termiata gentem ſignificātia habētia atis in gtō. olim terminabantur in is ſub cōmuni gñe. ⁊ in e ſub neutro gñe. q̄uis iam per ſyncopam ꝓnunciētur. vt hic ⁊ hec Alpinas. ⁊ ſic de alijs. vt optimas. atis. i. de melioribꝰ loci. Infimas. i. de inferioribꝰ ⁊c̄ij̄s. Et ꝓpterea dr̄ in textu. Que ſunt cōciſa Et eodem modo dicēdum eſt de illis Noſtras ⁊ veſtras. ¶ Hic animaduerte ꝙ nomia termiata in as habēt coincidētiam cum ſuis ꝑmitiuis. Et ergo ne fiat error eſt bene cōſiderādum. vt dr̄ Optimas optimatis. vel optimas. accuſatiui caſus a nomie optima feīi gñis. ⁊ ſic de alijs. ¶ Item nota ꝙ nomia q̄ cōueniūt viris vel q̄ ſignificāt prelaturas. vel que habēt antis in gtō ſingulari maſculina ſunt. vt pallas pallātis Diamas diamantis. ¶ Sciendum ꝑ vocabulꝰ ꝙ vocabula ſunt prius expoſita Ex as eſt atis. paucis exceptis. Item Arcas et Alpinas ſunt nomia gētilia. Item Nugas ſeu Nugax ꝑ eodem. i. mēdax. Dicit etiam nugas in accō pluralia a noie nugenugax. Vñ. Vade retro nugas q̄ nil profers niſi nugas. Item Petrus helie ponit hoc nomen gigas in ɔmuni gñe. q̄ cōuenit vtrīq̄ ſexui. Item Fas. i. licitū Etiā idem ē qđ expediēs ſeu oportunū. Itē Nefas. i. peccatū. Vñ Nefarius ⁊ nefandꝰ adiectiua ꝑ eodem

Es breuis hic ponit. ſeges et teges hec ſociabit
Et cōpes triplicat pes cetera q̄ tibi format
Preter apes vel apis qm̄ reperitur vtrūq̄
Que duo dāt ſignes vt miles equeſq̄ ſupſtes
Diues hebes ſoſpes prepes teres et comes hoſpes
Inquies antiſtes ales dic per tria deſes
Iſtorum multa legimus neutris ſociata

¶ Hic Alexāder cōſequēter determinat de nominibꝰ in es terminatis. ⁊ primo de nomibꝰ in es breuem. ſecūdo de nominibꝰ in es lōgam terminatis. ibi. Hec dabit es longe dicēs Primo ꝙ nomina in es breuem termiata ſunt generis maſculini. vt Satelles Surges Poples. ⁊ ſic de alijs Iñ autor excipit multa nomina in es breuem terminata vt ꝑz clare in textu

¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ hic ſolet dari vna regula gn̄alis q̄ talis eſt. Omnia
nomīa ſubſtātiua tercię decli. in es termiata creſcētiam in gtō hn̄tia maſ-
lini ſunt gn̄is. ⁊ ꝑ es breuem deſignātur Exceptis his decem Cōpes Abi
es Seges Teges Merces Ceres Tapes Quies Agnes et Sepes ha-
bens ſepidis ꝓ examinę apum q̄ ſunt gn̄is foei. Et dr̄ notāter ſubſtātiua
ꝓpter nomīa adiectiua in es termiata habētia creſcētiam q̄ ſunt gn̄is cō-
munis vt autor innuit. ibi (Que duo dāt ſignes) Et dr̄ notāter tercię de
clinatiōis. ꝓpter nomīa quintę decli. q̄ ſunt gn̄is foei. Excepto hoc no-
mine Dies cum ſuis compoſitis. ¶ Hic attēde ꝙ ex iſta regula procedit
alia regula talis. ſcʒ ꝙ omnia nomīa ſubſtātiua tercię declinatiōis ī es ter
miata nō habētia creſcētiam in gtō ſunt gn̄is foei. ⁊ per es lōgam deſignā
tur. vt poſtea patebit. Vn̄ ad hoc ꝙ nomē tercię declinatiōis terminet̄ in
es lōgam requirūtur duę cōditiones. Vna ꝙ nō habeat creſcētiam in ge
nitiuo. ⁊ ergo iſta nomīa Sedes Clades Trages Labes ſunt gn̄is foei.
Altera ꝙ ſi tale nomē creſcat in gtō ꝙ producat penultimam gti. Et er-
go Merces mercedis eſt gn̄is foeminini. ¶ Sciēdum ſecundo pro illa
littera (triplicat pes cętera quę ibi format) ꝙ omnia compoſita ab hoc no
mine pes adiectiue ſumpta ſunt gn̄is oīs. Sʒ ſumpta ſubſtātiue ſemper
ſunt generis maſculini. pręter Apes et Compes que in foeminino gene-
re inueniūtur. Exemplum primi de pes. Leuipes Tardipes Multipes
Nudipes. vt ſunt obſeruantes qui potius obſeruatores dicuntur Qua-
drupes Bipes ⁊c̄. Et ſcd̄m hoc legitur in ſacra ſcriptura animalia qua-
drupedia. Exemplum ſecundi. vt Calopes pro calepodio Multipes ꝓ
piſce quodam habente multos pedes. proprie cyn crab. Sonipes id eſt
equus a pes et ſono. quia pede ſonat. Item attende ꝙ hic ſolet dari vna re
gula de compoſitis hui⁹ nominis pes quę talis ē. ꝙ omnia compoſita ab
hoc nomine pes indifferēter in os odis vel in es edis terminātur. vt Tri
pes tripedis. vel tripos tripodis. Calopes calopedis. vel Calopos calo-
podis. ⁊ ſic de alijs. Inde excipiūtur Compes et apes. ¶ Hic nota ꝙ ſub
hoc nomie Apes comꝓhendūtur plura nomīa quę indifferenter habent
es vel is in ntō. vt Sepes vel pis Vulpes vel vulpis Rupes vel rupis.
Vepres vel vepris. ⁊ ſic de multis alijs. ¶ Sciēdum ꝓ vocabulis ꝙ vo
cabula pro maiori parte ſunt ſuperi⁹ expoſita. Item Teges id eſt tuguri
um vel horreum. Compes vno modo eſt adiectiuū quaſi cum pedib⁹ di-
ctum ⁊ ſic eſt gn̄is omnis. Alio modo ſ̄cat vinculum ſeu cippum ⁊ ſic eſt
gn̄is foei. Vn̄ Compeditare id eſt compedib⁹ ligare. Item Apes adiecti
ue dr̄ quaſi nō habens pedes. ſed ſubſtātiue dicit̄ auis quędam foei gn̄is.
Miles vno modo dr̄ a militādo ſicut comes a comitādo. Alio modo eſt
nomē dignitatis. ⁊ ab eo dr̄ hęc militiſſa. ⁊ hoc modo eſt gn̄is maſculini.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Primo ꝺo modo eſt gñis cōmunis. Item Eques vno modo idem eſt qꝺ
equitās. ⁊ ſic eſt gñis cōmunis. Alio modo eſt nomē officij qꝺ ſolum cō-
uenit viris, ⁊ ſic eſt gñis maſculini. Item Hebes idem eſt qꝺ obtuſus ſoſ-
pes id eſt ſan⁹. ¶ Hic nota ꝙ iſta nomia Soſpes Hoſpes et Antiſtes.
formāt de ſe noia fem̄i gñis in a. vt ſoſpes. ſoſpita. Antiſtes antiſtita. Et
hoſpes ⁊ ſoſpes frequētius terminātur i femīo gñe in a. Virgili⁹. Bellum
o terra hoſpita portas. Lucan⁹. Lūc obtulit hoſpita tellus. Puppibus
acceſſus faciles legere rudentes. Item Ouidi⁹. Principio menſis frygie
cōtamina matri. Hoſpita delubris ꝺr aucta Iouis. Inuenit etiam anti
ſtita ꝑ atiſtes. Cicero. De ſignis poſtride ſacerdotes cereris atqꝫ illi⁹ pha
ni antiſtitę maiores natu ꝓbatę ac nobiles mulieres rem ad magiſtratus
ſuos deferūt. Item Prępes id eſt velox. vt Perpes ꝑpetuus. ſed pꝛ̄pes ſit
tibi velox. Item Teres. i. rotund⁹. Item Comes vno modo idem eſt qꝺ
foci⁹. ⁊ ſic eſt gñis cōmunis Alio mō eſt nomē dignitatis. ⁊ ſic eſt generꝫ
maſculi. ⁊ eſt comes in itinere. Socius in rebus arduis. Item Inquies
Vno modo capit adiectiue. vt inquies puer. ⁊ ſic ē gñis omnis. Alio mō
capit ſubſtātiue ꝓ ipſa inquietudie. Et ponit Priſcian⁹ hoc nomē inqui
es indẜñter ſub tercia vel quīta declinatiōe. vſitati⁹ tamen ponit ſub t̄cia.
Item Antiſtes ꝑmo eſt ſ bm̄ ⁊ ſic eſt idem qꝺ epiſcop⁹. Et ſic canit in leta
nijs. Vt antiſtitem nr̄m ⁊c̄. Alio modo eſt idem qꝺ ſacerdos vel ꝓpheta
quaſi ſacra dans. ⁊ ſic eſt gñis cōmunis. Item Ales ꝑmo eſt ſ bm̄ ⁊ capit
pro aue. ⁊ ſic eſt gñis fem̄i (vt aiūt) ſed Prudenti⁹ inqt. Ales diei nunci⁹
ſub maſculino gñe. Alio modo idem eſt qꝺ nutritor vel nutrix. ⁊ ſic ē ge:
cōis. Et ſic capit in hymno. Per quē nec ales eſurit. Etiā Ales idem eſt
qꝺ velox. ¶ Sciēdum ꝙ ſub iſtis noib⁹ Diues. hebes. pl'a pn̄t ꝯphendi
Primo ꝯ. oīa cōpoſita a ſedeo in es termiata adiectiua exiſtētia ſunt ge. ꝯis
vt Subſes. i. ſubdit⁹. Deſes. i. piger. Obſes. i. vas vadis. Pręſes. i. qui
vel q̄ pręſidet in dignitate. ⁊ ſic eſt ge. cōis. Etiam p̄ſes idem eſt qꝺ epūs.
Silr̄ debet ꝯphendi iſta noia Indiges. i. paup. Interpres. i. expoſitor lo
quele. Veges. i. fortis. Silr̄ iſta nō noia Pedes peditis. i. pedib⁹ ambu
lās. Celes. i. cęleſtis Veles. i. velox. Pręſes. i. auxiliū pręſtās. Perpes. i.
perpetu⁹. ⁊ ſic de alijs q̄ oīa ſunt ge. ꝯis. Deſes. i. piger . ¶ Et nota ꝙ ex
his q̄dā iungūtur neutris ꝑ oēs caſus Virgil'. hęc tereti mos ē aptare fla
gello. Vn̄ et Lucan⁹. Imperiūqꝫ comes et Iuuenal'. nec vnqꝫ. Depoſi-
tū tibi ſoſpes erit. Saluſtius iter inquies dixit.

Hęc dabit es longe. verres hic debet habere
Hic dabit hęc ve dies. dāt i tantūmodo plures
Cūqꝫ meri dabit hic et patronymica iungꝫ is

Es quoqꝫ cōmune ſeu ſunt heres locupleſqꝫ
Cum tenet i rectus ſuper s et t gtūs
Suſcipit. hic iunges. paries fiet tibi teſtis
Hec dicēda quies. hic pes ſed dicitur hoc es

¶ Hic autoꝛ ꝯn̄ter determiat de nomib⁹ in es lōgam termiatis: dicēs ꝙ noīa termiata in es ꝓductam ſunt gn̄is foei. vt Sedes Vulpes Strues Strages Labes Clades Cedes. qđ eſt internicies. i. moꝛs. Et ꝑ eodē dicit̄ Internicium vel internecidiū. Alluuies Eluuies. ⁊cijs. Vn̄ ꝓ nominib⁹ deriuatis a ṽbo Luo. dat̄ talis regula gn̄alis. Omnia deriuata a compoſitis hui⁹ verbi Luo ſunt indifferēter quintę declinationis ſub es. vel ſecūdę ſub um. vel t̄cię ſub o. vt Alluuies vel alluuiū. vel alluuio onis Sil'r Eluuies Ingluuies. Et excipit autoꝛ plura nomia ab iſta. vt patꝫ in lr̄a. ¶ Sciēdum ṗmo ꝙ ab iſta regula excipiūtur plura nomina q̄ autoꝛ nō excipit in textu q̄ omnia ſunt maſculini gn̄is. vt Celtes pꝛop̄e eyn beytel. et dꝛ a celo ꝑ ſculpo. Ceraſtes. i. ſerpens habens duo coꝛnua. Griphes ꝓp̄e voghel grijp. Et ꝑ eodem dꝛ Gripho. Tophites id eſt ſerpens venenoſus Pedules media lōga. ꝓp̄e eyn ſock. Anates moꝛb⁹ in natib⁹ quē habuerūt philiſtei. Cinifes ⁊ ꝑ eodem. Cinifex ꝓp̄e een huyns vlyge Zelotes alio nomīe zelotipus. i. qui nimiam curā gerit de vxoꝛe. Abiges pꝛop̄e fur vaccarum Excipiūtur etiam hic omnia nomia in es lōgam terminata lapides ſeu gemmas ſ̄cantia. vt Achates Criſolites. ⁊ ſic de alijs. In̄ excipit̄ Mirmicites gn̄is foei. Sil'r alia plura excipiūtur. ⁊ pn̄t aſſignari ſeptuplicia. Primo. omnia nomia polyſyllaba in etes termiata ſūt gn̄is maſ. vt Cometes Prophetes Poetes. Secūdo omnia polyſyllaba in aſtes termiata ſunt gn̄is maſ. vt Seraſtes Paraſtes ⁊c̄. q̄ etiam in a terminātur ſ̄m Huguitionē. Tercio. omnia polyſyllaba in ates termiata. vt Carthoparates. i. linea cum plumbo qua ꝓfunditas maris ꝑſcrutatur. Alio noīe bolis idē. Cenobates ꝓp̄e eyn die op der coꝛden ſpelen kan. Quarto. omnia polyſyllaba in eltes vel in altes termiata etiam ſunt ge. maſculini. vt Saltes Celtes Epialtes. Quito. omnia polyſyllaba in antes. vt Molātes pt̄er Hydꝛomātes qđ eſt ge. cōmunis. i. aliquis vel aliqua diuinās in aquis. Sexto. omnia nomia gētilia in ites termiata ſunt gn̄is maſcu. ⁊ ſolum viros ſ̄cāt. vt Leuites Iſrahelites Bethleemites. ⁊ ſic de alijs. Septimo. oīa nomia in es termiata pl'is numeri tm̄ exiſtētia ſunt ge. maſ. vt Penates. manes. apēdites. aborigines. ſunt arboꝛes oriētes ex radicib⁹ arboꝛum abſciſarum. pt̄er Sades ⁊ grates. q̄ ſunt ge. foei. ¶ Hic nota ꝙ vnum eſt nomē in es qđ eſt ge. neutri cum hoc noīe Aes gris, ſcꝫ Hippomanes ⁊ eſt vir⁹ defluēs ex equaꝝ inguinib⁹, q̄ tp̄e ferunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

in amoris furorem. Heſiodus ꝟo dixit herbam eſſe quam ſi comederent
equi furorē paterent. ꝛ dr ab hippon .i. equorum ꝛ mania furia. Vñ etiā
a portis ponit̃ ꝑ ea carūcula in frōte equi pulli nata. quam ſi q̇s matri pri
peret nunq̃ꝫ deinceps pullum amaret. Et in quocūqꝫ ſcato neutꝝ eſt ter-
minatū in es niſi cum ꝓ viri nomie ponit̃. ¶ Sciēdum ſecūdo circa illū
textum Dāt hi tātūmodo pl'es. qd ſm quoſdam dat̃ vna regula q̄ talis ē
Nomia q̄ in ſingulari numero ſunt gꝭ dubij. in pl'i numero ſunt ge. maſ.
tm̄. vt hic ꝛ hec vepres. in pl'i hi vepres. hic aut hec finis. in pl'i hi fines.
hic aut hec dies. in pl'i hi dies. ꝛ fallit regula raro. Item Dies ſm Rheto
res in maſcu. gn̄e ſcat temp' pn̄s. ſed quādo ſcat temp' preteritū ꝛ futu
rum ponit̃ in foēo gn̄e. Sꝫ Greciſta dr. q Dies quādo ſt temp' certū.
eſt ge. maſ. ſed quādo ſt temp' incertum eſt ge. foēi. Dicit̃ ille dies dimen
ſo tpe certo Incertum temp' denotat illa dies. Item Meridies dr qua-
ſi medidies. Alia ꝟo vocabula ſuperi' ſunt expoſita. ¶ Hic tamē attēde.
q oia ꝯpoſita hui' nomis heres. vt Coheres Exheres Proheres Sub
heres ſunt gn̄is ꝯis ſicut ſimplex. Item cōpoſita hui' nomis Spes ſunt
gn̄is ꝯis ſeu gn̄is omnis. vt Exſpes Paruiſpes Magniſpes. multiſpes
ꝛc. Item Verres ꝓ diuerſis ſcatis eſt diuerſi gn̄is. Vñ. Eſt porc' ver-
res ꝓpriumqꝫ viri eſt fur. Pro ꝑmis mas eſt. eſt ꝓ reliquiſqꝫ duoꝝ. Itē
in illo textu. Cum tenet i rect'. Notāter dr. et t gtūs ſuſcipit ꝓpt nomia
quinte declinatiōis que quaſi omnia habēt i ante es. Et tamē non ſunt ge
neris maſculini. ſed foemini. vt Aries Facies ꝛct

Hec dat nomen in is. tamē hic declino molaris
Caulis et edilis

¶ Poſtqꝫ autor determiauit de nomib' in es termiatis. Hic ꝯn̄r det'mi
nat de nomib' in is t'miatis: dicēs. q nomia in is termiata ſunt ge. foēi.
vt Clauis, auis. Iñ primo excipit iſta tria nomia Molaris Caul' ꝛ Edi
lis q̄ ſunt ge. maſ. ¶ Sciēdum ꝑmo q ſub iſtis nomib' Molaris Caul'
et Edilis comp̄hendūtur plura nomia q̄ ſunt etiam gn̄is maſ. de q̄b' au-
tor nō facit mētionem. vt Edilis Quintilis Aplis Sextil' Patruelis.
Maxillaris Sotularis Annalis Abbatis Pedal' Pugillaris Annu-
laris Aſecretis Accōmentarijs Acaliculis Acōſilijs Areſpōſis Natal'
Amuſſis Subtalaris Auricularis. ¶ Nota q oia nomia ꝯpoſita ab h
nomie as in is termiata ſunt gn̄is maſ. vt Monuſſis Treſſis .i. denarius
tria valēs. Quadreſſis Quītuſſis Decuſſis Sextuſſis Septuſſis Oc-
tuſſis Nonuſſis Centuſſis. ¶ Nota ſecūdo q nomia in is termiata lapi
des ſcātia ſunt gn̄is maſ. Iñ excipit̃ Mellocriſis qd eſt gn̄is foēi. Sil'r
oia nomia mēſium in ilis ꝛ in bris termiata ſunt ge. maſ. Exēplū de ilis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

vt Aprilis Quītilis Sextil'. Exemplū de bris. vt Septembris Octo-
bris Nouembris. que ſm Priſcianum olim in is terminabant. ſed vſus
ea iam finit in er. Siſr iſta nomīa Curulis ſeu curule hoc. ex talis media
longa que ſunt etiam gn̄is maſculi. Item ſubſtātiua in alis Annal' Na
talis. Et ſubſtātiua in aris q̄ compꝫhendūtur ſub molaris. ¶ Sciēdum
pro vocabulis. ꝙ Clauis dr̄ inſtrumētum aperīēdi ſeram. Vn̄ differētia
Claua ferit. clauis aperit. clau⁹ duo iungit. Item Auis. i. volucris Item
Molaris eſt equiuocū. Dens maxillaris magn⁹ lapis eſt qꝫ molaris Itē
Caulis eſt quoddam gen⁹ oleris. Item Edilis vno modo idem eſt quod
edituus. i. cuſtos dom⁹ Alio modo eſt nomen dignitatis. Item Quintil'
Aprilis ꝛc̄. ſunt nomīa mēſium. Item Patruelis. i. filius fratris. Item
Amuſſis eſt corda cū plumbo qua vtunt Cemētarij et Carpētarij. Ab-
batis indeclinabile. i. frumētarius ꝑp̄e eyn voer meyſter. Item Sotula-
ris vel ſotular. i. magn⁹ calceus. Pedalis. alio nomīe Podana ꝑprie eyn
voet doeck. Etiam pedalis eſt mēſura vni⁹ pedis. Item Subtalaris p-
prie eyn onder rock. Item Natalis eſt dies natiuitatis alicui⁹. Itē Au-
ricularis eſt minimus digit⁹ Item Annularis eſt digit⁹ annuli vicin⁹ mi-
mo digito. alio nomīe medic⁹ Item Annalis ē liber cōtinens geſta tpm.
Item Pugillaris eyn ſchrijf ghetou. Etiam idem eſt qd̄ pēna. vt de Za-
charia ſcribit. Et accepto pugillari ſcripſit nomē Joānes. Item Aſecre
tis ꝛ Acōmentarijs. i. ſecretari⁹ ſeu notarius

Et que creſcunt genitiuis

¶ Hic Alexāder excipit a regula dicta Nomīa in is terminata hn̄tia cre
ſcētiam in gtō ſingulari q̄ ſunt gn̄is maſculi. vt Lapis. ¶ Sciēdum ꝙ
a grāmaticis hic excipiūtur multa nomīa in is habētia creſcētiam. que ta
men nō ſunt gn̄is maſculi. Primo omnia in eis termīata libros ꝓcantia
que ſunt gn̄is fēi. vt Eneis idis vel idos. i. liber de geſtis enee. Alexan-
dreis idis vel idos. i. liber alexādri. Achilleis idis vel idos. liber de geſtis
achillis. Secūdo omnia nomīa in itis termīata a loco vel gente deriuata
ſunt gn̄is fēi. ꝛ ſolas foemellas ſignificāt. vt hec Jrahelitis Sunamitꝫ
Moabitis Amonitis Bethleemitis. ꝛ multa alia greca ꝛ barbara. quo-
rum cert⁹ numerus dari nō poteſt. vt Chlamis Diplois Paraſpis Pi-
ramis Pixis ꝛc̄. Emorrois Eumenis.

Eis ꝓpoſita tenet hic aut conſona bina
Vnica dum teneat has. aut n littera. ſiue
In liquidam faciet penultima ſyllaba finem
Vt lapis aut axis piſcis cinis vnguis et orbis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Hic Alexander ponit quattuor regulas generales. Prima nomĩa habentia x ante is. ſunt generis maſculini. ab illa regula excipiũtur ſm grãmaticos iſta nomina Buxis Pixis. ⁊ omnia gręca habentia x ante is. vt Sinaxis Lexis Orexis Barbaralexis. Secũda regula. nomina terminata in is habentia duas cõſonantes immediate ante is ſunt etiam generis maſculini. vt Piſcis Poſtis Fuſtis Vectis. ⁊ ſic de aliȷs. Inde excipiuntur iſta nomina Biblis ſeu biblus pro eodem id eſt iuncus. marinus. Piſtris id eſt nauis quędam. Et volucris pro aue. Carybdis quę ſunt generis foemini. Tercia regula. nomina termĩata in is habentia iſtam litteram n ante is ſunt generis maſculini. vt Cinis. crinis. funis. panis. et ſic de aliȷs. ab iſta regula excipiuntur iſta nomina Machinis Celonis nauis quędam. Etiam eſt nomen piſcis. alio nomine Celox Cumenis Quarta regula Nomina terminata in is quę faciũt penultimam ſyllabam in liquidam. etiaʒ ſunt generis maſculini. Exemplum de l vt Follis Callis Puluis. Exemplum de m Vt amnis. mediamnis id eſt terra nuda in aqua qua creſcũt cannę Exemplũ de n. vt Enſis Menſis Anguis Vnguis. ſanguis. Exemplum de r Orbis. torris id eſt ignis. Vermis. Torquis ꝓprie eyn hals bant. ⁊ ꝓ eodem dr̃ torques. Et capit hic liquida ꝯmuniter. vt iſtę quattuor lr̃ę. l m n r. ſint liquidę ¶ Nota ꝙ ab iſtis regulis excipiũtur aliqua noĩa q̃ autor nõ excipit ĩ lr̃a. vt Nefrendis. qd̃ tñ quidam dicũt eſſe gñis ꝯis. Dulenſis. ſardis. ſentis. pollis. ſemẽtis. alpis. bipennis. Hoc adiectm̃ tibi ſit qñqʒ repertum. Et ſic eſt omne ꝓbat hoc ferroqʒ bipenni. Item Nefrendis. i. porcus troianus. Item Dulenſis. i. ſeruitus. Item Sentis. i. ſpina. Semẽtis. i. ſemen. Item Alpis. i. mons dr̃ etiam. pluraliter tm̃ maſculi gñis. Item Bipennis vno modo eſt adiectiuũ. i. omne illud qd̃ habet duas alas. ⁊ ſic dr̃ hic ⁊ hęc bipennis et hoc bipẽne. Alio modo eſt ſubſtantiuũ. ⁊ ſic eſt ſecuris vtrinqʒ ſcindẽs Excipitur etiam Syrtis id eſt periculum maris

Hęc febris peſtis nepris vallisqʒ bipennis
Et caſſis iaſpis et lactis reſtis et aſpis
Et pellis turris veſtis peluis quoqʒ cuſpis
Glis gliſſis glitis. et patronomica iungis
Hic aut hęc finis clunis. dabit hęc tibi claſſis
Et meſſis tuſſis ibis ſic lis quoqʒ litis
Hęc tibi gręca dabunt et eis ſe barbara iungunt

¶ Hic Alexãder a regul' dictis excipit q̃dã noĩa q̃ ſunt ge. foẽ. vt clare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ptz in textu. Item Febris eſt infirmitas q̄dam Peſtis.i.peſtilētia. Item Vallis eſt locꝰ declinis int̄ duos mōtes. Item Neptis eſt filia filij fr̄is ꝉ ſororis. ⁊ ſub eo compħendūtur ſua compoſita. vt Proneptis. abneptis. Item Caſſis p̄mo idem eſt qđ galea ⁊ ſic excipit̄ Altero modo idem ē qđ rete. ⁊ ſic eſt ge. maſculi. vt apud Ouidium. Incidit in caſſes p̄da petita ſuos. ¶ Nota ꝙ plura nomia inueniūtur in is q̄ pro diuerſis ſ̄catis ſunt alteriꝰ ⁊ alteriꝰ gn̄is. vt Sardis inis eſt ge. maſ. ſed quādo eſt indeclinabile ge. foei. Tigris ꝑ fluuio maſculinū. ꝑ aīali foeminū eſt. Quiris ꝓ nomine dignitatis maſculinū eſt. ꝑ haſta foeim. Hic quiris miles, hec q̄ris haſta vocat̄. Emorrois erit hic ſerpētez cū tibi ſignat. Fluxū dum ſignat genꝰ hoc tibi foemineū dat. Semis ſſiſqꝫ dat hic tria dat cum non variabit. Hec volucris fixum volucris cōmune locet̄. Item Iaſpis eſt lapis p̄cioſus. Item Lactis eſt inteſtinū piſcis maſculi. ſed poligranū eſt inteſtinum piſcis foemine. Item Reſtis.i. funis. Finis.i. terminꝰ. ſed in pl'i numero fines dicūtur regiōes. Claſſis eſt cōgregatio nauium Etiam eſt cōgregatio militum. ⁊ eſt nomen a ſono inuētum. Tūc ibi (Hec tibi greca dabūt) ¶ Nota ꝙ iſta regula gn̄aliter intelligit̄ vt ſit exceptio gn̄alis ab omnibꝰ regulis ꝑus dictis. ſiue habuerit nomia creſcētiam in gtō ſiue nō ſiue habuerit liquidā ſiue illam lrām x añ is. oīa ſunt ge. foei dum ſint greca vel barbarica. vt Lexis Drexis Eclipſis Apocalipſis Geneſis Hereſis ⁊c̄. Et omnia figurarum nomina in is continentur ſub hac regula. vt Eclipſis Syntheſis Antiteſis Prolepſis ⁊c̄.

Adiectiua tenēt hic et hec pariterqꝫ tricuſpis
Iſtius obliquis neutꝛ quandoqꝫ locabis
His in plurali genus omne videtur habere
Eſt hic et hec teſtis ciuis burgēſis et hoſtis
Et canis et iuuenis pariter cōmune ſcholaris

¶ Prius autor determiauit de ſubſtātiuis Hic ꝯñr determiat de adiectiuis in is termiatis: dicēs. ꝙ nomia adiectiua in is ſunt gn̄is ꝯis. vt Fortis Debilis. ¶ Sciēdum ꝙ Priſcianꝰ hic dat vnam regulam q̄ talis ē. quādocūqꝫ nomē adiectiuū ꝯuenit ſolis aīalibꝰ eſt gn̄is cōis. ſed qn̄ etiam cōuenit ceteris rebꝰ eſt gn̄is oīs. vt Dulcis Suauis. ⁊ ab iſtis dulce ſuaue. Et ſm hoc Alexāder ſubiungit in textu (Eſt hic ⁊ hec teſtis) Vn̄ ſub illis nomibꝰ compħendūtur iſta Impubis Affinis Cōfinis. Cōtribulis id eſt de vna tribu ſeu ꝓgenie. ¶ Sciendum ꝑ vocabul'. ꝙ Tricuſpis et Cuſpis dupl'r accipiūtur. Vno modo ſubſtātiue ⁊ ſic ſunt gene. foei. ⁊ ſic Cuſpis eſt lācea acuta. Vn̄ Carolꝰ aretinꝰ. Cum latꝰ extreremū cuſpis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

diomedea fixit. Proh pudor atq̃ homi. vulnera facta deę Et Tricuſpis
eſt inſtrumētum habēs tres acies acutas. Altero modo accipiūtu adie-
ctiue ⁊ ſic tam cuſpis q̃ tricuſpis idem eſt qd acutum. Et ſic d̉r Tricuſpi
de ferro. Item Dis vno modo eſt ſbm̄ ⁊ ſic eſt deꝰ inferni. Alio modo eſt
adiectm̄ idem qd diues. Et ſic ſm Priſcianum d̉r hic ⁊ hęc dis ⁊ hoc di-
te. Item Ciuis .i. ille q̇ habet ciuitatem. Burgēſis d̉r ille q̇ habitat in ca-
ſtro. Item illa teſtis ciuis ⁊c̄. in textu poſita ponūtur fere ſemꝑ ſubſtanti
ue quia cum adiectiuis ponūtur. vt bonꝰ ciuis. Atrox hoſtis ⁊c̄. Vn̄ et
Statiꝰ in ſecūdo thebaidos. Turbidꝰ incertuſq̃ ocul' vigilātibꝰ hoſtē

His os ꝓponit. tenet hoc os oris et oſſis
Et cahos atq̃ melos argos logos annumerabis
Dant duo bos impos compos cuſtoſq̃ ſacerdos
Hęc dant glos cos dos ſic gręca locantur et arbos.

¶ Poſtq̃ autor determiauit de nomibꝰ in is terminatis ꝯn̄r ꝓſequit̉ de
nomibꝰ in os termiatis: dicēs. ꝙ nomia in os termiata ſunt gn̄is maſcu.
vt ros. flos. mos. rinoceros. monoceros. Tn̄ excipit aliqua nomia vel cla
re ptz in textu. ¶ Hic nota ꝙ ſub illis nomibus Cahos Melos Argos
Logos compħendūtur iſta nomia Pathmos ⁊ eſt īſula in qua exulabat
beatꝰ Joānes euāgeliſta. Elācos .i. electuarium quoddam cōfectuz ex flo
ribꝰ vitis. Etiam icos .i. ꝓbabilis. vt ptz in quīto tractatu. ¶ Sciēdum
circa textum (Sic gręca locant̉ ⁊ arbos) ꝙ Alexāder innuit vnam regu-
lam de genere gręcoꝝ in os q̄ talis eſt. ꝙ gręca in os ſunt illiꝰ gn̄is cuiꝰ eſt
alia dictio ſub alia terminatiōe ꝑ quam exponit̉ vt arbos eſt fœī gn̄is ſicut
Arbor Honos Labos Odos Lepos ſunt ge. maſculi ſicut honor. labor.
odor ⁊ lepor. ¶ Hic nota ꝙ Petrꝰ helię de genere gręcoꝝ d̉t. ꝙ q̄dā gre-
ca in os ſunt gn̄is maſ. vt Agios Theos ⁊c̄. q̄r nomia ꝑ q̄ exponūtur ſūt
gn̄is maſculi. Et d̉t idem ꝙ omnia nomia gręca ī os figuras ſchemata vl'
tropos ſcātia ſunt ge. maſ. vt Antiſmos Sarcaſmos Euphoniſmos. et
ſic de alijs. Quędam ṽo nomina in os gręca ſunt ge. fœī. vt Thettocos
id eſt mater dn̄i. Delos .i. cantꝰ triſtis. Meſſembrios .i. ſtella q̄dam Dia
tamos .i. luna ſemi plena. Panſelinos .i. plena luna. Methodos id ē via
breuis ⁊c̄. Quędam ṽo ſunt gn̄is ꝯis. vt hic ⁊ hęc philoſophos. hic ⁊ hęc
Chironomos. ⁊ d̉r ille vel illa q̇ vel q̄ manibꝰ geſticulat̉ ⁊ ludit. Nam cō
ponit̉ ex chiros qd eſt manꝰ ⁊ nomos lex. Vn̄ Juuenal'. Chironomon lę
dam molli ſaltāte batillo. Et inde chironomas antis. Vt idem Structo
rem īterea ne qua indignatio deſit. Saltātem ſpectas. ⁊ chironomata vo
lāti Cultello. Quędam ṽo ſunt gn̄is omnis. vt Bicolos. tricolos. diſco-
los. De quo dat̉ talis regula gn̄alis. Omne nomē in os terminatū ꝯpo-

ſitum ab hoc nomīe Colon (qđ ſ̄cat artum vel membꝝ ⁊ internodium. Eſtqꝫ etiā nomē inteſtini ⁊ nomē numerale) eſt gn̄is oīs. ⁊ ſ̄cat rem habentem varia membra. ⁊ ſic dici ſolet hoc metrum eſt bicolos tricolos Et apud Horatium dr̄ hec oda eſt monocolos. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul'. ꝙ Chaos eſt q̄dam cōfuſa ab initio vnitas qꝛ principiū dicūt eſſe ꝓductionis oīm rerum. Vn̄ Ouidi⁹. Vn⁹ erat toto nature vult⁹ in orbe. Quē dixere chaos. Item de declinatiōe hui⁹ nomīs Chaos dr̄ quidam Hocqꝫ chaos retinet indeclinabile qn̄ Declinatur ei dat hec Chaos hic reperitur Atqꝫ chaon nomen nunq̄ꝫ tibi ſit variatum. Item Argos. i. ciuitas q̄dā Jn̄ dicunt̄ Argi oꝝ ⁊ ſunt homīes illi⁹ ciuitatis. Inuenit̄ Arg⁹ argi eq̇uocū. Vn̄. Eſt paſtor nauis piger ē mons vel vag⁹ argus. Extat ⁊ vrbs quedā quam grecia retinet in ſe. Itē ſub illis nomib⁹ iſtus lr̄e (Dāt duo bos ipos) ꝯphendit̄ hoc nomē Tros. i. aliq̇s vel aliqua de troia. ⁊ alia cōpoſita a pos. Vn̄ apud Boetium dr̄ adhuc ſtat eternū bonū ſui eſſe compos. Et h̄ nomē nepos ꝓ luxurioſo eſt gn̄is ꝯīs. ſed ꝓ cōſobrino cum ſuis cōpoſitis eſt gn̄is maſcu. Chare nepos ſi delicias imitare nepotum. Incipis es nepos deſinis eſſe nepos. Siľr hic comꝑhenditur hoc nomē pos ſimplex Pro quo nota ꝙ inuenit̄ duplex pos. Uno modo pro pede ⁊ ſic ē gn̄is maſcu. Alio modo pro potēte. ⁊ ſic eſt gn̄is ꝯīs cum ſuis cōpoſitis. Inueniūtur tn̄ compoſita a pos. qn̄qꝫ adiectiue. ſic ſunt ge. omnis. Item Cos eſt lapis ad acuēdum cultellum. Dos eſt equiuocum. Vn̄. Dos donum ſponſe dos dotis curia fert̄. Alia vocabula expoſita ſunt prius.

Dant hic in vs facta tibi declinātē ſecunda
Hec paradiſus hꝫ nardus dom⁹ atqꝫ iacinthus
Eſt ſynodus coſtus et carbaſus alnus abyſſus
Aluus cryſtallus et humus biſſuſqꝫ papyrus
Hecqꝫ ſmaragdus hꝫ vannus col⁹ atqꝫ phaſelus
Porticus egypt⁹ diphthōgus ad hec referātur
Cryſtallum tn̄ hoc dicemus et hic paradyſus
Hoc vulgus pelagus indeclinabile virus
Os grecum ſepe mutabis in us muliebre

¶ Poſtq̄ꝫ Alexāder determīauit de nomib⁹ in os termīatis. ꝯn̄r vult determīare de nomib⁹ in us termīatis. et Primo de nomib⁹ in us ſcđe declinatiōis. Secūdo de nomib⁹ in us t̄cie decli. Tercio de noīb⁹ in us quarte decli. Seccūda ibi (hoc terne dabit us) Tercia ibi (Quarte nomen in vs) Et dr̄ ꝑmo ſic. ꝙ noīa in us terminata ſcđe declinatiōis ſunt ge. maſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

vt Dn̄s. ſeruꝰ. famulus. In̄ Autoꝛ excipit multa nomīa in us ſcd̄e decli.
que ſunt fœi ge. vt clare ptz in textu. ¶ Sciēdum p̄mo q hic excipiunt
nomīa in us q̄ non ponūtur ī textu. Diametrus Biblus Methodꝰ Ba
lanꝰ Heremus Arctus Farꝰ Botrus Viſcꝰ Beritus Periodꝰ Iſopus
Iſopꝰ Pergamus Intybꝰ Arbutus. ¶ Sciēdum Secūdo ꝓ vocabul'
Diametrus eſt linea diuidēs circulum. Et ꝓ eodem hic diameter hec us
hoc um. diſtincta ſubſtātiua ꝓ eodem. Item Biblus i. bm̄ eſt iuncus ma-
rinꝰ. ſed adiectiue eſt multibibꝰ Item Methodus dr̄ via breuis ⁊ recta.
capit etiam ꝓ via quacūqꝫ. Item Balanꝰ eſt vnguētum. Item Heremꝰ
id eſt locus diſcretꝰ Vn̄ Hieronymꝰ heremus inhabitata eſt. Item Ar
ctus eſt ſtella q̄dam. Item Farus eſt turris altiſſima cōſtructa in portici
bus maris ad illuminādum nautas. Item Botrꝰ eſt vua. Et Petrꝰ he
lie dicit q hoc nomē botrus indifferēter inuenit in maſculino vel in fœio
genere ſicut paradyſus. Vn̄. Regula fœminea ſic dat botrꝰ paradyſus.
Que tamē in gn̄e profert p̄mo ſacer vſus. Item Viſcus. i. bitumen. ſed
viſcus tercie decli. ſcat inteſtina. Item Beritus. i. berillus. Item Perio
dus. i. diſtinctio libroꝝ ⁊ finis ſententie. Etiam periodꝰ idem eſt qd finis
cuiuſcūqꝫ rei. vt data eſt vnicuiqꝫ rei periodꝰ vltra quam nō licet ꝓgredi.
Item Iſopꝰ eſt herba quedam. Inuenit limus ⁊ limax gn̄is fœi. ꝓ luto
eſt gn̄is maſ. ſed Limus ꝓꝑe ſlijckich. ſlymich. eſt gn̄is oīs ſub tribus tn̄
terminationibꝰ. Item Iſopꝰ media lōga etiam ꝓ herba inuenit. vt Pul
monis ad opꝰ confert medicamen iſopꝰ. Item Exodus. i. exitus. ⁊ ſic li
ber. Exodus dr̄ liber in quo deſcribit exitus filioꝝ iſrahel de egypto. Itez
Philoſophꝰ eſt ꝯis gn̄is nō tamē repugnaret arti dicē philoſopha. Itē
Paradyſus inuenit ſub diuerſis generibꝰ. vt hic Paradyſus vel hec pa-
dyſus ⁊ etiam hoc padyſum. vt in biblia. Et poſuit eum in padyſo volup
tatis vt cuſtodiret illud. Item Nardꝰ eſt herba q̄dā. Item Hiacynthꝰ
apollinis querela ex hia dcōne dolentis ⁊ cynthius q̇ eſt apollo a cynthio
mōte dictꝰ et cōuerſus in florem. ⁊ ſic hiacynthus viola Apollinis ⁊ eſt
pro viro maſculī gn̄is. ⁊ ꝓ viola fœi gn̄is. Dicūt quidam iacynthus ſine
aſpiratiōe p̄me ſyllabe ex ion qd eſt viola. Item Synodꝰ eſt cōgregatio
preſbyteroꝝ ſeu principū. Item Coſtus eſt equiuocū Primo eſt herba q̄
dam ⁊ ſic eſt gn̄is fœi. Secūdo eſt ꝓprium nomē regis gn̄is maſcu. Itē
Alnus eſt arboꝛ q̄dā. Cryſtallꝰ eſt gemma lucēs ⁊ trāſparēs. Item Hu
mus idem eſt qd terra. Item Biſſus eſt pānus candidꝰ dealbatus ⁊ ſub-
tilis ſplēdens ad modum argēti. Item Abyſſus dr̄ quaſi ſine byſſo. i. ſine
fundo. Item Papyrus eſt equiuocum. Vn̄ꝰ. Eſt res qua ſcribis eſt her
ba marina papyrus. Item Smaragdꝰ eſt lapis precioſus. Item Van-
nus ſignificat inſtrumentum ruſticale quo ſemina purgātur a palea. Itē

Phaſelꝰ eſt nauis ex vno ligno cōſtructa. Item Porticꝰ eſt edificiū ante introitum eccie. Item Egiptꝰ eſt regio q̄dam. Item Diphthongꝰ eſt cōglutinatio duaꝝ vocalium i eadem ſyll'a vim ſuam retinētium. ¶ Hic nota ꝙ ſub hoc nomīe Cryſtallꝰ cōphendit̄ talis regula. Oīa nomīa lapidum in vs termīata fœi ſunt gn̄is. vt Saphirꝰ Jacinctꝰ Cryſtallus. Iñ excipit̄ Carbunculꝰ qđ eſt ge. maſ. Vn̄ Petrꝰ helię Jacinctꝰ hꝫ hęc addat̄ eiqꝫ ſaphirꝰ; Dat tamē articulum carbūculꝰ hic tibi tm̄. Item ſub hoc nomīe Coſtꝰ etiam cōphendit̄ talis regula Omnia nomīa herbaꝝ in vs termīata fœi ſunt ge. vt Coſtꝰ Nardus Iſopꝰ Crocus Elleborꝰ Juniperꝰ Myrtus. ⁊cijs. Item ſub hoc nomīe Egyptus cōphendit̄ vna regula q̄ talis eſt Omnia nomīa ſcđę declinatiōis in vs termīata regiōes ſignificātia ſunt ge. fœi. vt Egyptꝰ Corinthꝰ. Et etiam nomīa inſularū vt Cyprus Delus Pontꝰ. Et ſub hoc noīe Alnus cōphendūtur omnia nomīa arboꝝ in us termīata. vt Pirꝰ Pomus. Item ſub h̄ noīe Cryſtallum cōphendit̄ talis regl'a Omnia nomīa lapidum in vs termīata ſunt gn̄is fœi. ⁊ etā in vm terminant̄ ⁊ ſunt ge. neutri. q̄ꝫuis ſub us magꝭ ſint in vſu. Vt hęc Cryſtallꝰ vel h̄ cryſtallum. hęc Smaragdꝰ vel h̄ um. hęc Margaritꝰ vel hoc um. Et etiam inuenit̄ hęc margarita. Vt i euāgelio. Et inuēta p̄cioſa margarita. vadit ⁊ vēdit oīa q̄ habet ⁊c̄. Item aliqui ponūt hic talem regulam Oīa nomīa herbaꝝ in vs termīata ſunt ge. fœi. ⁊ etiam terminātur in um ⁊ ſunt gn̄is neutri. vt hęc Thymꝰ vel hoc thymum. hęc Iſopꝰ vel iſopum Nardꝰ vel nardum. Tūc ibi(Hoc vulgus pelagꝰ) Hic đt autoꝛ ꝙ iſta tria nomīa Vulgꝰ et Pelagꝰ et Virus ſunt gn̄is neutri. ſed virꝰ eſt indeclinabile. ¶ Hic nota ꝙ Priſcianꝰ poīt hoc nomē vulgꝰ. etiam in maſculino gn̄e. Vt in Job ſcribit Hieronymꝰ Et vulgum pauperem ſpoliauerūt. ſꝫ iam vſitatiꝰ reperit̄ in neutro gn̄e. Item Petrꝰ helię đt qđ hoc nomē virus Vno modo eſt quartę declina. et ſic ſolum hꝫ viru in abltō. Vt interemit eum tetro viru. Alio modo ē ſcđę decli. Vn̄ Petrꝰ helię. Vs quartę neutꝛ virꝰ viru tenet vnum Sꝫ virus viri viroqꝫ ſecūda tenebit. Tercio inuenit̄ hoc nomē virꝰ. etiam ex toto indeclinabile gn̄is neutri ſcđę decli. Et illo mō de eo loquit̄ Alexāder Tūc ibi(Os grecum ſepe) Hic autoꝛ ponit vnam doctrinam dicens. ꝙ nomīa gręca in os ſepe mutant̄ in vs ſub fœio gn̄e. vt Periodos periodꝰ. Methodos dus. ¶ Nota ꝙ iſta lr̄a eſt intelligēda ꝑmo de nomibꝰ quę apud grecos ⁊ latinos ſeruant eādem ſcationē. Et ideo fundos fœi gn̄is nō format de ſe fundꝰ ge. maſ. qꝛ diuerſa ſcāt Secūdo intelligit̄ dūmodo nomen in os fuerit generis foeminini anteq̄ꝫ mutetur in vs. Et propter hoc Rinocerus non eſt generis foeminini ſed maſculini, quia rinoceros ī foeminino nō reperitur. ſed in maſculino genere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Hoc terne dabit vs ſi nō tenet v gtūs
Dat lepus hic tenet interc⁹ genus omne vetuſq́ʒ
Hec dant ſi creſcāt gtūs et v ſibi ſeruat
Hoc monoſyllaba dāt vt tus. ſʒ dicitur hic grus
Hic dat et hec tibi ſus epicœnum dat gen⁹ hic mus

¶ Hic Alexāder pſequit̃ de nomib⁹ in us t'cie decli. dicēs. ꝙ nomia t'cie
declinatiōis in us terminata nō hn̄tia v in gtō in penultima ſyll'a ſunt ge.
neutri. vt Foed⁹. latus. frig⁹. olus ⁊c̄. Jn̄ excipit hoc nomē Lep⁹ maſcu.
gn̄is. Et iſta nomia Interc⁹ ⁊ vetus q̄ ſunt gn̄is omnis. ¶ Sciēdum ꝑ
vocabul' ꝙ Foedus pmo modo eſt cōuentio ꝓpe eyn verbont. Ut rex frā
cie. ⁊ dux burgūdie inierūt foed⁹. Secūdo inuenit̃ foed⁹ a um. i. turpis.
vt Fed⁹ homo. Item Lat⁹. vno modo eſt ſbm̄ tercie decli. gn̄is neutri. et
pars aialis. Alio modo eſt adiectm̄ ſcde decli. idem qd̄ amplus Item Fri
gus tercie decli. ſbm̄. i. algor. Item Olus ſ̃cat moes. alreley cruyt. Item
Interc⁹ ideo excipit̃ qꝛ habet v correptam ⁊ accipit̃ Interc⁹ dupl'r Uno
modo ſubſtātiue. ⁊ ſic eſt quidam morb⁹ inter carnem ⁊ cutem. Alio mō
Interc⁹ accipit̃ adiectiue. ⁊ ſic eſt patiēs talem morbum gn̄is omnis. Et
debēt ſub hoc nomie comphēdi ſua cōpoſita. vt ſunt Subterc⁹ Succus
Cutis. Alia vocabula ꝑus ſunt expoſita. Tūc ibi) Hec dāt ſi creſcant)
Hic dt̄ autor ꝙ nomia tercie decli. in vs termiata hn̄tia creſcētiam in ge-
nitiuo ſingulari ſunt gn̄is foei. vt Uirt⁹ Salus Pal⁹ Seruitus Incus
Tell⁹ Senect⁹ Iuuētus ⁊c̄. ¶ Tūc ibi(Hoc monoſyllaba dāt vt tus)
Dicit ꝙ monoſyll'a i vs termiata tercie decli. ſunt ge. neutri. vt Ius. tus.
rus. plus. crus. ſed Grus eſt gn̄is foei Sus gn̄is ɔis. vt Sus mas. ſus
foemia. mus gn̄is epicoeni ſub articulo hic. De pec⁹ ſatis dcm̄ eſt i capitu
lo de declinatiōe. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul' ꝙ Seruit⁹ idem eſt qd̄ ſernici
um. Un̄ nota hic vnam regulam. Omnia nomia veniētia a ꝟbis quar-
te ɔiugatiōis ab vltimo ſupino ꝓducunt̃ in penultima. Excoepto h̄ ſolo
nomie ſeruit⁹. Item Tus grece arborem ſui gūmi deſignat. nam dr̄ apud
illos Libanatos hoc eſt Libas qd̄ ſuccū deſignat turis gn̄is neutri. Nō
nulli ꝟo aſpirādum dixerūt. et a thyſia qd̄ eſt ſacrificium Uel a theos q̇ ē
de⁹. Et vt ait Plini⁹. Tura pter arabiam nullis ac ne arabie quidem vni
uerſe ſunt. Et regio earuʒ turifera ſaba appellat̃. hoc ſ̃care greci myſteriū
dicūt. Iuxta illud qd̄ dixiſſe Uirgili⁹ tus videt̃. Solis eſt turea ꝟga ſa-
beis Item Mus grece ſcribit̃ mys. qui latine ſorex dr̄ a corroſionis ſono
et facit apud nos diminutiuū muſculus. Alia vocabula ſuperius ſunt ex
poſita in tercia declinatione.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Quartę nomen in us maribꝰ ſociare ſolemus
Hęc anus atqꝫ tribus et porticꝰ et manus idus
Hęc acus et pinus nurus ⁊ ſocrus et domus adde
Hic tenet hęc ve ſpecus. illi penus aſſociemus
Cum nomen ſit in aus hęc illi iungitur vt laus

¶ Hic Alexāder determiat de nomibꝰ in us quartę decli. dicēs. ꝙ nomi
na termiata in us quartę decli. ſunt ge. maſculi. vt Fructꝰ. quęſtus. victꝰ
magiſtratꝰ. raptus. Jn̄ excipit aliqua nomia quartę decli. q̄ nō ſunt gn̄is
maſculi. vt clare ptꝫ in textu. ¶ Hic nota ꝙ ſm̄ Petꝝ heliç ab iſta regu
la excipit̄ hoc nomē virus ꝑut eſt quartę decli. habēs v tm̄ in abltō qḋ eſt
gn̄is neutri. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul'. ꝙ fructus ḋr a fruor ⁊ eſt ſatis no
tum. Item Quęſtus primo modo eſt lucꝝ. vt Hęc ciuitas hꝫ magnum
quęſtum. Secūdo idem eſt qḋ q̄rela. Vn̄ꝰ. Lucrum ſit quęſtꝰ vel ſit q̄ri
monia quęſtꝰ. Quero caput primi dat̄ eſſe q̄rorqꝫ ſecūdi. Item Raptus
primo modo eſt abductio puellaꝝ. Etiam raptꝰ capit̄ pro extaſi ⁊ ſic pau
lus ḋr raptꝰ in tercium coelum. Item Anus quartę idem eſt qḋ vetula.
ſed Anus ſcḋę idem eſt qḋ culus. ꝑmo modo eſt ge. foeī. ſecūdo modo eſt
gn̄is maſcu. Item Tribꝰ idem eſt qḋ ꝓgenies. Item Manꝰ habet ꝯpo
ſita. vt Centimanꝰ. i. velox in ope. Vnimanꝰ. i. qui vnum manum habꝫ
Amanꝰ qui nullam hꝫ. Et ſm̄ Priſcianū compoſita huiꝰ nomis manꝰ
ſunt indr̄nter ſcḋę vel quartę declinatiōis. Et ḋt Huguitio. ꝙ iſta cōpo
ſita a manus in ſcḋa declinatiōe pn̄t dici adiectiua. vt Centimanꝰ. Item
Idus vt ḋt Priſcianꝰ. caret ſingulari numero ſicut omnia nomīa feſtoꝝ
et ſic dicimꝰ idus. iduū. idibꝰ. ⁊ ſunt dies mēſis. Martialis de idibꝰ ma
ronis Mare Mercuriū creaſtis idꝰ. Auguſtis redit idibꝰ diana Octo
bres mare cōſecrauit idus. Idibꝰ ſepe colas ⁊ has ⁊ illas. Itē Acus vno
modo eſt inſtrumētum ſuendi. ⁊ ſic eſt gn̄is foeī. Jn̄ diminutiuū maſculi
Aculeus ꝑ hoc ſcato tamē inuenit̄ in maſculino gn̄e quādoqꝫ. Vn̄ Iu
uenal'. Ille ſupcilium madida fuligine tinctū. Obliquo ꝓducit acu. Al
tero modo eſt purgamētum frumenti. ⁊ ſic eſt neutri gn̄is. Diciturqꝫ hoc
acus aceris ꝙ gręci ſcybron vocāt. videlꝫ Varro rerum ruſticaꝝ acus ſub
ſternēdum gallinis pturientibꝰ in area excutit̄. Item in ꝑmo Argillam
mixtam acere. Item Pinus eſt arbor. ¶ Hic aīaduerte ꝙ ſub hoc nomie
Pinꝰ autor vult comphendi oīa nomīa arboꝝ quartę decli. vt Quercus
Item Socrus eſt mater vxoris. ſed Nurꝰ eſt mater mariti. Item ꝑ eo
dem ḋr ſpecus ci. vel hic aut hęc ſpecꝰ us ſpecui. hoc ſpecꝰ oris vel hoc ſpe
cum ci. i. fouea ⁊ ſpelea idem ſcat. Etiam ḋr hoc ſpecu indeclinabile ꝑ eo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

dẽ. Poen9 locus ẽ in quo vite neccãria reſeruant̃. vel oĩa ea q̃ in penu cõti
nẽtur. Vñ Horati9. Vendere cũ poſſis captiuũ occidere noli. Seruiet
vtiliter ſeu paſcat dur9 aretque. Nauiget ac medijs hyemet mercator in
vndis. Annonẽ pſit portet frumẽta poenuſqz. Et ſm Priſcianum p eo
dem d2 hic poen9 poeni. hic aut hec poen9 us. et hoc poen9 oris. hoc poe
nu indeclinabile. ⁊ hoc poenũ in ſecũda. Tũc ibi (Cum nomẽ ſit in aus)
Hic autor ponit regulam de nomib9 in aus termiatis: dicẽs. q noia ter-
minata in aus ſunt gñis foei. vt Laus. fraus. ¶ Hic nota q ſm latinos
tm̃ duo ſunt nomia in aus termiata ſcz laus ⁊ fraus. ⁊ vnum hebraicum
qð eſt Emaus qð ſcat caſtellũ. ⁊ ſm quoſdã ponit̃ in neutro gñe.

S vult hec iungi ſi cõſona preſidet illi
Nõs fõs põs h dãt mars ſeps ſtirps dens q̃z q̃drãs.
Et ptes aſſis torrẽs ſociabitur iſtis
Arqz calybs calybis qð gens eſt ſiue metallum
Adiectiua notes quib9 omne genus dare debes

¶ Hic autor poſtq̃z determiauit de noib9 in s t'miatis vocali pcedẽte det-
miat de noib9 in s t'miatis hñtib9 ɔſonãtẽ imediate añ s dicẽs. q noia in
s t'miata hñtia ɔſonantẽ añ s imediate ſunt ge. foei. vt Ars. ps. hydrops
hyems ⁊c̃. ¶ Hic nota q oĩa ɔpoſita h9 nois ars ſunt ge. oĩs. q̃zuis ſim-
plex eſt ge. foei vt mers. ſollers. ⁊ d2 ſollers quaſi caut9 vel aſtut9. ſil'r oĩa
ɔpoſita a ps ſunt ge. oĩs. q̃zuis ſimplex ſit ge. foei. vt exps. i. carẽs. cõpers
.i. ſil' pte hñs. ſil'r oĩa ɔpoſita h9 nois cors. qð idẽ eſt qð cor. ſũt ge. oĩs q̃z
uis ſimplex ſit ge. foei. vt vecors. diſcors. ſecors. miſericors. ¶ Sciendũ
pmo q aliqua ſunt noĩa hñtia ɔſonãtẽ añ s q̃ p diuerſis ſcatis ſũt diuer-
ſoꝝ generꝝ. vt ſtirps p genealogia ẽ ge. foei. ſz p ſtipite vitis ẽ ge. maſ. vñ.
Stirps bona plãtauit ſtirpẽ q̃ vina creauit Sil'r h nomẽ ops p auxilio
vel t'ra fertili ẽ ge. foei Jñ opim9 a ũ. i. pinguis. ſz p diuite l' opulẽto ẽ ge.
ɔis. Hoc nomẽ Anceps ſbm̃ p gladio ẽ ge. maſ. ſed p dubioſo ẽ ge. ɔis.
Libripẽs p pte libre ẽ gñ maſ. ſz p tenẽte librã ẽ ge. ɔis. Bidẽs p oue eſt
ge. foei ſed p iſtrumẽto ruſticali ẽ ge. maſ. Etiã eſt adiectm̃ ge. oĩs. Sil'r
Tridẽs p inſtrumẽto ferreo ẽ ge. foei. ſed p v'ga neptuni ẽ ge. maſ. Adie
ctiuũ vero ẽ ge. oĩs Rudẽs p corda vel fune ipſi9. veli ẽ ge. maſ. ſz p emit
tẽte ſonũ aſininũ eſt ge. oĩs. Tũc ibi (Adiectiua notes. Hic poit aliã do-
ctrinã de adiectis: di. q adiectiua t'miata i s hñtia ɔſonãtẽ añ s ſũt gñ oĩs
vt Elegãs. recẽs. frequẽs. peſtilẽs. etiã ɔpoſita a caput i ceps ſũt ge. oĩs.
vt anceps. biceps. ¶ Sciẽð pmo q iſta pticipia pariẽs. nubẽs. generãs
futuẽs dupl'r accipiut̃. vno mõ noialit' ⁊ ſubſtãtiue Et ſic pariẽs ⁊ nubẽs

ſunt ge. foei. generās ⁊ futuens ge. maſcu. Alio modo accipiūtur pticipia
lit. ⁊ ſic ſunt ge. omnis. q2 pn̄t ad omne gen⁹ limitari q̄zuis act⁹ verbalis
ſolum mulierib⁹ cōueniat ⁊ ſunt pl'a ab iſtis q̄ aut nominal'r capi pn̄t aut
participial'r. vt parēs. cōſonans ⁊c̄. Pregnās foeim eſt. ſed cui⁹ Lauren
ti⁹ de valla vbi pticipium ſit pregnās neſcit. ¶ Sz dicēs. Grecista poīt
ea in foeīa gn̄e dicēs. foeminia pariēs pregnās ⁊c̄. Dicēdum q̄ Grecista
nō vult dicē q̄ iſta nomia ſunt ſolum ge. foei. ſed vult q̄ act⁹ coꝝ ſolū mu
lierib⁹ cōueniat. ¶ Hic nota q̄ de pticipiis pn̄tis tpis. Grammatici dāt
talem regulam Omnia pticipia pn̄tis tpis cum ſubſtantiuant̄ ſolent eſſe
gn̄is neu. vt Anīcedens Cōſequēs Accidēs Cōtingēs Decēs Cōueniēs
Pn̄s et Cōtinens. p firmamēto rationis apud rhetores. Jn̄ excipiūtur
Oriēs Occidens Profluēs. p fluuio. Reſpondēs. ſerpens. torrens ⁊ vi-
dens p propheta q̄ ſunt ge. maſcu. ⁊ cōfluens ⁊ cōtinens p terra q̄ nō eſt
inſula. Cōſonans p lr̄a nō vocali q̄ ſunt ge. foei. ¶ Sciēdum p vocabu
lis. Mons a moueo d̄r p antiphraſim. Vn̄⁹. Lucus ⁊ officium bellum
libitinaq3 parca. Jſta p antiphraſim dicūtur nomia monſq3. Jtem Pōs
dicit̄ edificium factum ſupra aquam. Jtem Fons a foueo vel fundo dicit̄
q2 fundit aquas ſeu fouet terram. Jtem Ceps per s et per c differūt. Vn̄
Seps ambit agrum cum p ſ ſit tibi ſcriptum. Sz p c ſcriptum ſerpentē
dicim⁹ eſſe. Differentia tamē hęc friuola eſt ſm quoſdam orthographos
qui ſcribūt ſeps p ſ p ſerpēte. Jtem pro ſerpēte capit̄ hic. Oſſaq3 reſoluit
cum corpe tabific⁹ ceps. ¶ Sciēdum q̄ ſub hoc noīe ceps ſolet legi vna
regula a cōtrario ſenſu Omnia nomīa ſubſtātiua in ps termīāta ſunt ge.
foei. pter hoc nomē ceps qd̄ eſt ge. maſ. Exemplum regl'ę. vt daps. ſtips
ops. cops. i. copia. Stirps pro pgenie. Et ſub illis comphēdūtur noīa ī
bs. vt vrbs. Pro quo nota aliam regulam q̄ omnia nomīa monoſyllaba
in bs termīata ſunt ge. foei. vt Scobs. ſcrobs. trabs. plebs. ⁊c̄. Et intelli
gunt̄ iſtę regulę de ſubſtātiuis. Jtem Quadrans eſt vna ps aſſis. ⁊ eſt as
quoddam pond⁹ continēs in ſe duodecim vncias. Jtem Torrēs d̄r flu-
uius impetuoſe currēs. Jtem Ens. i. exiſtēs. Chalybs p gente habet̄ pri
mo georgicorum. vt ibi. India mittit ebur molles ſua tura ſabei. At cha
lybes nudi ferrum ⁊c̄.

Dant hic ps iuncta polyſyllaba. ſed variātur
Hic aut hec forceps et adeps. ſed d̄r hic ceps
Pluraq3 dāt hic et hęc celebs infanſq3 parenſq3
Et princeps effrons illis cōiunge bifrontem

¶ Hic autor ponit regulam de nomīb⁹ in ps termīatis: dicēs. q̄ nomīa
polyſyllaba in ps termīatą ſunt ge. maſ. vt Anceps ¶ Sciēdum q̄ iſta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

regula nō debet tm̄ intelligi de nomib⁹ termīatis in ps habentib⁹ e añ ps
(vt volūt) ſed etiam de aliȷ̇s nomib⁹ hn̄tib⁹ i vel o vel aliam lrām añ ps.
vt Cinips. hirc⁹. Sorops. i. ſeſpes. Merops eſt q̄dam auis viridis gn̄is
epicoeni ſub illo articulo hic. Item excipiūtur Forceps ⁊ adeps q̄ nō ſunt
ſolum gn̄is maſ. vt ptz. Item Forceps. forpex. ⁊ forfex differūt. Nā for
ceps īſtrumētum fabrile q̄ tenet ferrum ad fabricādum. Forfex q̄ incidit
filum. Forpex quo incidit pilus. Adeps eſt pinguedo farinę. Capit etiam
pro pinguedīe quacūq₃. ¶ Hic nota vnam regulam antiquoꝝ. ꝙ oīa
nomīa in bs. vel in ps termīata interponūt illam lrām e int bs vel ps. vt
Adeps vel adipes Seps vel ſepes. Tūc ibi (Pluraq₃ dant hic ⁊ hęc)
Hic autor dt ꝙ noīa in textu poſita ſunt ge. ɔīs. ¶ Sciēduz ꝙ ſub iſtis
nomīb⁹ debēt ɔphendi alia nomīa vt gētilia. ſicut ſunt Ethiops Arabs
Cyclops et Delops. q̄ quattuor etiam ſub ps ſunt gn̄is maſ. ⁊ ſub a gn̄is
fœī Et iſta nomīa Manceps Amāceps. nemāceps Anceps Hydrops
pro patiēte talem infirmitatē. Menceps. i. mente priuat⁹ quę etiā ſunt
gn̄is cōmunis. ¶ Sciēdum ꝙ ommia nomīa termīata in ceps deriua/
ta ab hoc v̄bo capio ⁊ ab aliquo nomīe ſcāte ꝑtem integralem ſunt ge. oī
nis. ⁊ ſcāt priuationē illi⁹ ꝑtis. vt Oculiceps. i. q̄ priuat⁹ eſt oculis Lin
guiceps. i. q̄ priuat⁹ eſt lingua. Auriceps q̄ priuat⁹ eſt aure. Celebs. i. ca
ſtus. Vn̄ celibat⁹. i. ſtatus v̄ginalis. Pro eodem dr Celib⁹ a um. Infans
id eſt puer nōdum fans. Item Parens indr̄nter dr pater vel mr̄. Prin/
ceps Vno modo eſt nomē dignitatis ꝑꝑe eyn vorſt. ⁊ ſic eſt ge. maſcu. ⁊
format de ſe principiſſa. Alio modo idem eſt qd̄ principal. Effrons. i. in/
uerecūdus. Bifrons eſt aliq̄s habēs magnum caput. ⁊ accipit pro ſupbo
etiam eſt de⁹ quidam. Alio nomīe dict⁹ Apollo. Et licet effrōs ⁊ bifrōs
ſunt gn̄is ɔīs. tamē frons ſimplex eſt gn̄is fœminini

Hęc x ꝑponas ſed plurima demere debes

¶ Poſtq̄₃ autor determīauit de nomīb⁹ in s terminatis. finalr̄ determi/
nat de nomīb⁹ in x termīatis: dicēs. ꝙ nomīa in x termīata ſunt gn̄is fœī
vt lex. nix. nox. Vn̄ Alexāder excipit plura nomīa. vt ptz in textu ¶ Sci
endum ꝑmo ꝙ de generib⁹ noīm in x termīatoꝝ. ſolēt dari plures regulę
Prima talis eſt. oīa nomīa ſubſtātiua in ax termīata ſunt generis fœī. vt
Fornax. limax. pax. calx. falx. arx. lanx. fax. Item excipiūtur Antrax eyn
carbūckel. Abax eſt lapis quem habēt diuites in viridarȷ̇s ſuis Eſt etiā
lapis rotund⁹ poſit⁹ ſub columnis in eccīa. Apud tamē Joānem tortel/
lȷ̇. Abax vel abacus mēſa ſup qua comedere cōſueuerūt. vel ſup qua po/
toria vaſa locant. Arpax. gazophilax. philax. atrax. q̄ ſunt gn̄is maſcu. ⁊
ꝓpa nomīa in ax. vt Aiax. ⁊ hoc nomē Torax qd̄ inuenit in dubio gn̄e

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Item Arpax eſt vncus ferreus quo res in puteum dilapſa extrahit ⁊ q̄ri
tur. Item Gazophilax eſt capſa in qua reponūtur pecunię in eccleſijs ad
pium vſum. Item Torax eſt equiuocū. Vn̄ Eſt torax pectꝰ torax lorica
liquorꝫ. Secūdo. omnia nomia in ix termiata habentia icis correptam
in gtō ſunt gn̄is maſculi. vt Fornix Calix Silix Ilix Erix Onix Sar/
donix Ramix Varix ⁊c̄. In̄ excipiūtur Salix Filix Parix et Pix quę
ſunt gn̄is foei. Ex qua regula ſequit alia regula. ꝙ omnia nomia in ix ha/
bentia icis productam in gtō ſunt generis foei. vt Cornix Ornix Cotur/
nix Sādix Perdix Matrix Claſſendix Ceruix Cicatrix ⁊c̄. In̄ excipiū
tur Phœnix Spadix Fornix Bombyx Varix. pro ſerpēte aquatico q̄
ſunt generis maſculini. Inuenit tamen phoenix icis in foeio genere. Vt
apud Cirillum Phoenix eſt mortua. Et addit Petrꝰ helię: dicēs. ꝙ alia
nomina in ix non habentia icis ſed gis in gtō ſunt generis foeminini. vt
Strix ortix. Alia regula eſt Omnia nomina ſubſtātiua terminata in ox
ſunt generis foei. vt Nox vox. Celox ꝓprie eyn bars In̄ excipitur hoc no
men Eſox id eſt piſcis quidam ſalmoni perſimilis proprie eyn elft. Alia
regula Omnia nomia ſubſtātiua terminata in ux ſunt generis fœminini
vt Nux Crux Lux ⁊c̄. In̄ excipitur Allux et Pedux quę ſunt generis
maſculini. Item Allux dr̄ maior pedica. ¶ Hic nota aliam regulam de
nomibus ſubſtātiuis in x habentibꝰ conſonātem ante x quę talis eſt. om
nia nomia ſubſtātiua habentia cōſonantem ante x ſunt gn̄is fœi. vt Pha
lanx Falx Arx Ceruix Strix Merx ⁊c̄. In̄ excipit Anx ⁊ compoſita a
nomie vncia quę ſunt generis maſculi. vt Quicunx Decūx ſeu quicuns
Decuns ꝓ eodem. ⁊ hoc nomē Linx quod eſt gn̄is dubij. Item Anx eſt
ſumma eleuatio ſolis in meridie. ¶ Pro vocabulis Calix quodcūꝗ vas
potorium cum latino i. Sed Calyx cum greco y folliculum id ē quo fru
ctus arbor cooperit. Varix ꝓprie een dyck ader. Bombyx eſt vermis q̄
naſcitur ſericum quod etiam bombyx vocatur. intra quod (vt ferūt) con/
cluſus vermis emoritur ex quo terra ſato iterum ꝓduci bombycem dicūt
a quo bombycinꝰ. Panniculus rubedine infectꝰ et aptus mulierū genas
inficere. Item Bombyx a theocrito nomē ꝓprium fœminę. Phœnix ꝓ
prium nomē agenoris regis filiꝰ. vel vt nōnulli ferūt agenoris pat a quo
phœnicia vbi regnabat Phœnix etiā fluuij nō magni fluctis ex thermo
pilaꝝ mōtibꝰ nomen ē. Phœnix itē eſt auis. Foenic ia teſte Plinio adeo
fertilis ē. vt Centeſima frugę agricolis foenus ſit.

In triplici genere decet adiectiua notare
X e ſi p̄ſit maribus polyſyllaba iungis
Eſt tamen hec pellex vibex obexꝗ ſupellex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Forfex aut forpex hic aut hec dat tibi cortex
Atqꝫ ſilex

Hic au. poit regulã de adiectis i x t̃miatis dicẽs. ꝙ noia adiectiua i x t̃ml nata ſunt ge. oīs. ⁊ itelligit̃ hec regula de oī terminatiõe Exẽplũ de ax. vt Loquax. puicax. efficax. cõtumax. Exm̃ de ex. vt ſupplex. cõplex. ſimplex multiplex. duplex. triplex. Exm̃ de ix. vt Foelix. pernix. i. velox vel noci/uꝰ. Exemplũ de ox. vt Velox. atrox. p̃cox. i. cito maturꝰ. Pernox. i. vigil Exem̃ de ux. vt Trux. i. crudel' Redux. ❡ Nota qḋ aliqua noia i x ſunt ge. ꝯis. vt ſunt noia gẽtilia. vt Trax. i. aliq̇s l' aliqua ex tracia. Capadox. frix ⁊c̃. gẽtilia Nũc ibi (X e ſi p̃ſit) Hic autoꝛ poit doctrinã de noib' in x hñtibꝰ e añ x: dicẽs. qḋ noia ſubſtãtiua polyſyll'a i x termiata hñtia e añ x ſunt ge. maſcu. vt Cortex. culex. pulex. pumex ꝓ̇pe lapis q̇dã eyn pemis Latex. iudex. ⁊ d̕ꝛ hic polyſyllabũ qḋ hꝫ plures ſyll'as q̃ꝫ vnã. Et excipit autoꝛ iſta noia Pellex. vibex. obex. eyn grundel. vt i hymno Obice extroꝛ ſũ recluſa porta reddit mortuos. Supellex. forfex. ⁊ forpex q̃ ſunt ge. foei Et ſub iſtis debẽt ꝯp̄hẽdi ſinifex. lodex Cimex ꝓ̇pe p̃dicul' rubius q̇ eſt i lecto. Fulex. larex. ⁊ ibex q̃ etiã ſunt ge. foei. Et iſta nomia Cortex. ſilex. ramex. et ilex. Inueniũtur indr̃nter ſub maſculino vel foeio gñe. Pellex eſt mulier cõdormiẽs viro alteriꝰ mulieris ⁊ duplicat l. Vibex eſt ſignũ qḋ manet poſt p̃cuſſionẽ. Carex. i. arundo. Ilex. i. quercus

Fetibus hec terre dabit. hicqꝫ frutex retinebit
Et dux et cõiunx cõmune notetur vt exlex
Hic dant grex et rex fornix calixqꝫ filixqꝫ
Et phoenix maſtix. hic calx pedis hec latomoꝝ

❡ Hic autoꝛ poit quandã doctrinã dicẽs. ꝙ noia fc̃ãtia fructꝰ terre in x termiata ſunt ge. foei. vt Filix. ſalix. ſandix Ĩn excipit̃ frutex ge. maſculi. Nũc ibi (Et dux ⁊ ꝯiũx) Hic d̕t ꝙ iſta noia dux. ꝯiũx ⁊ exlex ſũt ge. ꝯis. Et iſta noia Grex. rex. fornix. calix. ſilex. phoenix. ⁊ maſtix ſunt ge. maſ. Et h̕ nomẽ Calx ꝓ poſteriori p̃te p̃dis ẽ ge. maſ. ſꝫ ꝓ cemẽto eſt ge. foei. ❡ Sciẽdũ ꝓ vocabul' ꝙ Filix ẽ herba q̃dã. Sãdix ẽ herba qua tingit̃ pãnus ꝓ̇pe weyt. Frutex eyn ſpruyt de arbore. Exlex d̕ꝛ ille q̇ poſitꝰ ẽ ex lege. Grex ẽ ꝯgregatio l' multitudo minutoꝝ aialiũ ❡ Hic attẽde ꝙ ꝯpoſita huiꝰ nois Grex ſunt ge. oīs. vt Egrex. ſegrex. vt oīs p̃cꝰ egrex lupoꝝ moꝛibꝰ expoſita. Rex eyn conick. vñ Seneca. Si vis rex eſſe regnũ tibi dabo rege teipm̃. Itẽ ſub h̕ noie rex ꝯp̄hẽdunt̃ ſua ꝯpoſita. vt Prorex. i. aliq̇s gerẽs vicẽ reg̃ ❡ Hic nõ vnã regulã ꝙ oẽ nomẽ dignitat̃ p̃t ꝯpoi cũ illa ꝓpõe p. ⁊ ſit gerẽtẽ vicẽ illiꝰ dignitat̃. vt ꝓrex. ꝓcõſul. ꝓburgma

giſter. Fornix eſt equiuocū. Fornix eſt arcus muri fornixq̄ lupanar. Calix notum eſt. Silix idem eſt qđ ſilex. i. lapis durꝰ. ¶ Nota q̄ q̄dam nomīa in x ꝓ eodem ſ̄cato hn̄t diuerſas terminatōes. vt ſilex vel ſilix. ramex vel ramix. ſilex vel ſilix ꝛc̄. duplicant̄ etiam ſm̄ aliam terminationē. linx vel ca. phalāx vel ga. Item Calx exponit̄ in textu. ¶ Nota pro ꝓuidētia de nomibꝰ in x. q̄ q̄dam in x ſunt diuerſi generis ꝓ diuerſis ſ̄catis. vt Ramex ꝓ remigio. vel clauo nauis eſt ge. maſ. ſʒ ꝓ gubernatore nauis ē gn̄is ꝯis. Sil'r Tradux inquātum eſt ꝓpago vl' peccatū eſt ge. foei. ſed inquātum eſt id qđ traducēs eſt gn̄is ꝯis vel ge. oīs. ꝛ ſic de alÿs.

Trix tenet hec. tn̄ obliquis neutꝝ ſupaddes
Victrices turbe victricia tela tulere

¶ Hic autor ponit doctrinam de nomibꝰ in trix termiātis: dicēs. q̄ nomina termiāta in trix ſunt ge. foei. ꝛ in obliq̄s pl'is numeri inueniūtur in neutro gn̄e. vt Uictrix vltrix. Un̄ Frācīſcꝰ petrarcha. Huc ego paſtoēs memi victricia ſertis. Tpa et arboreis ſpolÿs ornata referre. ¶ Hic nota q̄ iſta regula debet intelligi de nomibꝰ verbalibꝰ in trix termiātis. ꝛ iō hoc nomē Natrix ꝓ ſerpēte aquatico eſt ge. maſ. ſed qn̄ eſt v̄bale eſt gn̄is foei. Un̄ Priſcianꝰ de v̄balibꝰ in trix. dat talem regulā. Omne nomē v̄bale ī tor terminatū format de ſe foeīm in trix. ſed v̄balia in ſor nō formāt de ſe v̄balia in trix. Īn excipiunt̄ expulſor trix. tonſor tontrix. ¶ Sciendum ꝑmo q̄ noīa v̄balia in trix capiūtur dupl'r. Uno modo ſubſtātiue ꝛ ſunt ge. foei ꝑ primā ꝑtem regule. Trix tenet hec. Altero mō accipiūtur adiectiue ꝛ ſunt ge. oīs in pl'i. ꝛ etiā in ſingulari. ꝑterq̄ in ntō. accō ꝛ vtō. et ſic intelligit̄ ſecūda ꝑs regule. Et inquātum capiunt̄ penes ſm̄ moduʒ ſic hn̄t e vel i in abltō. ſed ſm̄ ꝑmum modum hn̄t e tm̄. Item Quidam ponūt iſta duo nomīa victrix ꝛ vltrix in omni gn̄e. ſed om̄ia nomina v̄balia in trix adiectiue ſumpta ſunt gn̄is omnis. vnde Petrꝰ helie. Ultrices populos victricibꝰ obruo telis. Tollite iam p̄dam victricia tollite ſigna. Item ſm̄ Priſcianū inter oīa nomina cōis gn̄is inueniūtur tm̄ duo noīa que hn̄t a in pl'i numero in neutro gn̄e. vt Hoſpes hoſpita. ſoſpes ſoſpita. vt dictū eſt prius. ibi ¶ Hic dat ꝛ hec ſoſpes ꝛc̄.

¶ Sequit̄ capitulū Quintū de Verbis

Ut tibi per metꝝ formatio p̄teritoꝝ
Atq̄ ſupinoꝝ pateat. pn̄s lege ſcriptum
Et primo diſce q̄ ſit formatio prime
Ui vel ui vel di vel ti formatio prime

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Poſtq̃ȝ autoꝛ in capl'o p̄cedēti determiauit de gn̄ib⁹ noim. ꝯn̄r ſm oꝛ
dinē ꝓmiſſum in p̄ncipio h⁹ libꝛi vult det'miare de p̄teritis ꝛ ſupis v̄boꝝ
et diuidit hec ps in duas Nã p̄mo ponit ꝓhœmiũ. Scd'o exequit̃ inten
tum ſuũ. ibi (As in p̄terito) ꝛ d'r p̄mo ſic. Si velis ſcire formationē p̄teri
toꝝ v̄boꝝ cuiuſcũq̃ꝫ ꝯiugatiõis legas p̄n̄s capl'm metrice ꝯſcriptũ. In q̄
p̄imo detmiabo de p̄teritis ꝛ ſupis v̄boꝝ p̄me ꝯiuga. cui⁹ p̄teritũ finalit̃
hꝫ iſtas terminatiões vi. vt amaui l' ui vt domui l' di vt dedi vel ti vt ſte.
¶ Nota q̄ qñcũq̃ꝫ hēm⁹ aliq̄d v̄bũ cui⁹ p̄teritũ ꝛ ſupinũ ſcire deſidera⁹.
Primo īſpiciem⁹ illius v̄bi t'miationē qua habita textũ illi⁹ t'miatiõis in
quacũq̃ꝫ fuerit ꝯiugatiõe ꝛ p̄cipue in ſcd'a ꝛ quarta ꝛ t'cia memorit' p̄lege-
m⁹ ꝛ notabim⁹ an tale v̄bũ excipiat̃ an nõ. ſi q̄dē excipit̃ cito videbim⁹ qua
lit' hēat in p̄terito ſiue ſupīo ſi nõ excipiat̃ ſiue ſub regl'a exceptiua non ꝯp
hēdat̃ tũc manet ſub regl'a gn̄ali. ¶ Sciēdum p̄mo q̄ ſicut autoꝛ ī ſequē
tib⁹ ſepe dicet de bꝛeui l' lõga vocali ad ꝯgnoſcēdũ ergo. an v̄bũ hēat bꝛe-
ue vel longã vocalē añ penultimã debem⁹ ꝯponē tale v̄bũ cũ aliqua p̄põe
et tũc illud ī ſcd'a vel in t'cia pſona exp̄mē ꝛ ſic cito patebit an tal' vocal' ſit
lõga l' bꝛeuis vt ſi volum⁹ ſcire quãtitatē hui⁹ vocal' e in hoc v̄bo ſedeo de
bem⁹ ip̄m ꝯponē cum p̄põne: vt poſſideo poſſides poſſidet. ibi. Jam clare
p̄tꝫ q̄ illa vocal' e in penultīa h⁹ v̄bi ſedeo coꝛripit̃. ꝛ illa vocal' i añ deo in
hoc v̄bo rideo p̄ducit̃. vt patꝫ in ꝯpoſitis ſuis arridet deridet. ¶ Hic aīad
uerte q̄ hec regula Simpliciũ noꝛma. etiã in p̄n̄ti capl'o deſeruit q̄ꝛ ſicut
ſimplicia hn̄t in p̄terito pfcõ ſic ꝛ ꝯpoſita. exceptis illis q̄ geminãt p̄ncipi
um vel finem p̄teritoꝝ. Dia patebũt in p̄ceſſu. ¶ Sciendũ ſcd'o q̄ Pri
ſcian⁹ in maioꝛi volumīe d'r ſic Circa p̄mã ꝯiugationē Eſt bn̄ notãdum
q̄ q̄dã inueniũtur v̄ba q̄ ſub eadem terminatiõe ſunt p̄me ꝯiuga. vel t'cie.
Et dn̄t in ſ'catiõe in quãtitate p̄me ſyllabe. Vñ Henric⁹ de colo. Sũt
p̄rime dico lego duco vado coloq̃ꝫ iũgas. Sũt terne dico lego duco quo-
q̃ꝫ vado. Itē ali⁹ grãmatic⁹ de alĳs dat alia metra. Vñ. Terne fert̃ alo
p̄rime p̄ducit̃ alo Como p̄lõgat ſub terna ſed bꝛeue p̄ma Como dum cri
nes oꝛno como ſplendeo dicas. Huic comis ſubdas hinc q̄ꝫ ſubde comas.
Neutro curtat alo p̄ducit ſp̄ũs alo. Et d'r vlteri⁹ Priſcian⁹ q̄ q̄daꝫ v̄ba
ſunt p̄me ꝛ tercie ꝯiugatiõis ꝓ diuerſis ſ'catis ſed ſub eadē quãtitate. vt
Mãdo fundo ſundas. i. edificare. ꝛ fundo fundis q̄d p̄tinet ad effuſionē.
mãdas. i. p̄cipere. ꝛ mãdo mãdis. i. comedē. Pedo pedas. i. pede p̄cutē. ſed
pedo pedis. i. caceſatũ facē. Fido fidas. i. deſpõſare. ſed Fido fidis ſ'cat fidu
ciam habere. Etiã volo volas p̄tinēs ad aues. ꝛ volo vis vult. i. volũtatē
habere. Et plura ſunt hui⁹ gn̄is q̄ non p̄n̄t ſub certo numero dari facilit̃.
Et ſubdit vlteri⁹ idem Priſcianus q̄ inueniũtur q̄dam v̄ba p̄me ꝛ tercie
cõiugatiõis ꝓ eodem ſ'cato. ꝛ ſub eadem quantitate. vt Scobo ſcobas vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſcobo ſcobis. ſcopo ſcopas. vel ſcopo ſcopis. q̄ quattuoꝛ idē ſ̄cāt. Fligo fli‑gas. ꝛ fligo gis. etiam idē ſ̄cāt in ſimplici. Tn̄ fligo fligas nō eſt multum vſitatū. Lauo lauas ꝛ lauo lauis idē ſ̄cāt. tamē tercię nō eſt multū vſita‑tum. Nexo nexas ꝛ nexo nexis. ꝛ ſic de alijs multis. Et d̄r idē. ꝙ talis co incidētia etiā fit ſub terminatiōe oꝛ. vt Cōſternoꝛ cōſternaris ꝓ beſonnē ſed Cōſternoꝛ cōſterneris ꝓꝑe ſub pedibꝰ calcari. Metoꝛ metaris depo‑nētale ꝓꝑe tenten op ſlaen. ꝛ ꝓ eodem d̄r caſtrametoꝛ. ſed metoꝛ meteris ꝓꝑe ghemeten werdē. Inficioꝛ īficiaris. i. negare. ſꝫ Inficioꝛ inficeris. i. intoxicari. ¶ Sciēdum tercio ꝙ hic ſolet dari vna regl'a ḡnalis q̄ talis ē Oia tp̄a formata a p̄terito pfcō indicatiui ſunt eiuſdē quātitatis cuiꝰ eſt preteritū indicatiui modi. Et ab iſto p̄terito formant̄ quiꝗ tp̄a. Et oīa alia tp̄a formant̄ a pn̄ti. ꝛ ſūt eiuſdā quātitatis cuiꝰ eſt pn̄s īdicatiui mōi

AS in p̄terito vi ſuſcipit s remouendo

¶ Hic autoꝛ ꝯn̄r exequit̄ intētum ſuū. ꝛ diuidit̄ hec ps in quat‑tuoꝛ. In p̄ma pte agit de p̄ma ꝯiugatiōe. In ſecunda de ſcd̄a. ibi (Debes formare. In tercia de t̄cia. ibi (Verſibꝰ his terna) In quarta ꝟo de quar‑ta. ibi (Poſt p̄dicta vide) Prima in duas. Nam p̄mo determiat de p̄te‑ritis ꝟboꝝ primę ꝯiugatiōis Scd̄o de ſupis. ibi (Regula q̄ formā) Pri‑ma adhuc in duas. Nam p̄mo ponit regulam. Secūdo ponit exceptio‑nē a regula. ibi (Nō ſic formant̄) Dicit ergo p̄mo ſic Oīne ꝟbum primę cōiugatiōis format ſuū preteritū pfcm̄ a ſecunda pſona pn̄tis indicatiui modi deponēdo s et addēdo vi. vt Amas amaui Rogas rogaui. ¶ Sci‑endum p̄mo Circa quālibet ꝯiugationē. ſicut d̄r Priſcianꝰ. Et diligent̄ aīaduertēdum eſt ꝙ q̄dam ſunt ꝟba q̄ coincidūt in p̄teritis. ꝛ de illis Pe‑trꝰ helię dat hęc metra Seruit p̄teritis vox vna duobꝰ in iſtis. Mulgeo mulceo mulſi Lugeo luceo luxi. Fulgeo fulcio fulſi. Frigeo frigoꝗ frixi. Et paſco paui paueo pando patioꝛꝗ Paſſus paſſiue Vertoꝛ verro quo‑ꝗ ꝟſus. Necto cum nexo. cum ſtrido ſtrideo pono. Aſt aceo iūgas acuo. ſiſto ſtatuoꝗ. Arceſco iūgas arceſſio ſic bene dicas. Excello ſimul hinc ex‑celleo ſunt numerāda. Quero cum queſo ſic polluo polleo pono. Cum ſe‑deo ſido ꝛ hoc in cōpoſitis Liceo ſimul ꝛ liqueo ſunt pcutio ferio ſimul ad‑de. Ferueo feruo Pendeo pendo pepēdi. Cōſto conſiſto ſimul. ꝛ ſunt reſto reſiſto. Cum ſto ſiſto ſteti. ſimul inſiſtoꝗ vel inſto. Cerno cū creſco ſimul abſiſtoꝗ vel abſto. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ p̄ter iſta ꝟba iam dicta in ſcrip‑turis inueniūtur plura alia coincidētia in p̄teritis. vt Allo ꝛ aleo alui. co‑lo ꝛ coleo colui. tergo tergeo terſi Cieo ꝛ cio ſcio ꝛ ſciſco ſciui. Et iſta ꝟba Salio ꝛ ſileo in cōpoſitis coincidūt in p̄terito. vt Cōſilui. reſilui Pāgo ꝛ pingo in compoſitis coincidūt in p̄terito. vt Compingo cōpinxi. ¶ Hic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

nota ꝙ inueniũtur ỽba p̄me ꝯiugatiõis q̄ vltra p̄teritum actiuũ h̄n̄t etiã p̄ręteritũ paſſiue vocis. vt Cœno cœnas hꜫ cœnaui vel cœnat⁹ ſum in p̄terito. Titubo titubaui vel titubat⁹ ſum Iuro iuraui vel iurat⁹ ſum Anhelo anhelaui vel anhelat⁹ ſum. Poto potaui ł potat⁹ ſum. ⁊ ſunt hęc vocabula ſatꝫ nota. ſꜫ vocabula ỽſus Petr⁹ helię poſtea exponẽtur locis ſuis

Non ſic formãtur ter quinqꝫ ſed excipiãtur
Cre. do. do. mi. iu. ſto. pli. fri. ſo. ne. ve. la. ſe. cu. to.
Nam cubo ſiue crepo domo deinde fricoqꝫ micoqꝫ
Nexo plicoqꝫ ſono ſeco deinde tonoqꝫ vetoqꝫ
Prętereũt in ui diuiſas do dedit et ſto
Dat ſtetit. et iuui iuuo p̄terit et lauo laui
Et neco quod necui facit et q̄n̄qꝫ necaui
Increpo format ui tamẽ et reperitur in aui
Aui p̄teritum plico dat cum nomine iunctum
Hoc fine p̄bet ui. tamen et reperitur in aui

¶ Hic autor a regula excipit quindecim verba ſyllabicaliter in verſibus poſita quę non habent aui in pręterito. ſed aliter. vt clare pꜫ in proceſſu. ¶ Hic nota ꝙ omnia iſta quindecim verba hic excœpta corripiũt primã ſyllabam. p̄ter hoc verbum nexo quod ꝓducit primam. ratiõe hui⁹ litterę x. ¶ Nota ſecũdo ꝙ decem de iſtis quindecim ỽbis inueniũtur in ſcripturis tam eccleſiaſticis qꜫ alijs habere aui ⁊ ui. ſed ſolum debẽt vſitari ſub ui ⁊ atum vel itum in ſupino. ſed ſub itum a nobis ſunt ponẽda. ¶ Sciẽdum ꝓ vocabulis. ꝙ Cubo cubas cubare ỽcat quieſcere. Et ponũt quidã differẽtiam inter cubitum ⁊ cubatum. Vñ Sanus eo cubitum male ſanus vado cubatum. Sed differentia praua eſt ⁊ non ſeruatur. ¶ Nota ꝙ omnia compoſita a cubo ſunt indifferẽter primę vel tercię cõiugatiõis. ſed ſub tercia ſumũt ſibi m lr̄ãm. ſub prima autem non. Et quod iſtud ſit verum. patet primo de hoc verbo recubo. vt apud Virgilium in bucolicis Tityre tu patulę recubans ſub tegmine fagi. Item de accubo patet vt in ſequentia de beata maria magdalena canitur ſic Cõuiuijs accubans typicis. Item inuenitur Crepo as are. et Crepo crepis crepere. Et etiam ponitur differẽtia inter ea. ſꜫ non eſt ita. nam vtrumlibet eorum habet duo ſignificata. Nam vno modo crepo crepas vel Crepere ſignificat ex impulſu violẽto ſonitũ dare. vt Symbola Tympana Cornua et Tubę. Alio mõ crepare vel crepere ꝓp̄e barſten. Vt in euãgelio. Et ſuſpẽſus crepuit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

medi⁹ De hoc v̄bo Crepo ꝛ ſuis ꝯpoſitis. lati⁹ ptʒ in cõpoſitis v̄boꝝ. Iteʒ
Domo domas domare ſcat temen. Iñ dicim⁹ aĩalia domeſtica q̄ ſunt do
mita. Etiã domare ſt ſubiugare. vt ibi. Populum hũc ferocem q̇s doma-
bit. Mico micas micare ꝓprie idem eſt qḋ ſplẽdere. et a mico ꝑ ꝯpõnem
dicit̃ dimico qḋ hʒ aui vel ui in p̄terito. Ut d̓t autoꝛ in textu ꝛ ponũt qui
dam drãm int̓ dimico quãdo hʒ aui ꝛ qñ hʒ ui. nam qñ hʒ aui ſcat ludere
gladio. ſed qñ hʒ ui ſcat diuerſimode ſplẽdere. Item Frico as are eſt ſatis
notum. Etiam frico d̓ꝛ ꝓp̄e wryuẽ. ꝛ ꝑ eodem d̓ꝛ Cõfricare. ꝛ ſic dicim⁹
Cõfricabãt ariſtas. Et in Leuitico. Si vas fuerit fictile confringet̃. ſʒ ſi
fuerit eneum ꝯfricabit̃ Item a frico ꝑ ꝯpõnem d̓ꝛ defricare ꝛ ſcat carnes
cum ſale fricare. d̓ꝛ etiam Refricare. i. ſimul fricare. Capit̃ etiam ꝓ reſiſtiẽ
Item ꝓ hoc v̄bo Nexo nota ſm Priſcianũ ꝙ tria ſunt v̄ba habẽtia nexui
in p̄terito. vt Nexo as are Nexo is ere. et Necto is ere. ꝛ nexum in ſupio
Uñ iſta tria ꝓp̄e ſcãt nodare vel tricare vlechten. Item hoc v̄bum Pli-
co vt d̓t Alexãder ꝯpoſitũ cum nomib⁹ hʒ aui. vt Multiplico Duplico
aui. Sʒ ſine nomib⁹ habet vi p̄ter hoc v̄bum ſupplico qḋ habʒ etiam aui
(qḋ a nomĩe ſupplex venire dicũt) tamẽ applico ꝛ replico inueniũtur ha
bere aui. Eſt autem applicare ꝓ vt hʒ aui familiariter ſe adiũgere. vt Pe
trus in via ſe nobis applicauit. Sʒ applico as ui ꝓp̄e ſcat nauigio ad ter
ram venire. ꝓprie aen dat lãt ſchippẽ. Ut hodie quattuoꝛ naues bladis
onuſtę applicuerũt. Replico ui ſcat rem cõponere. Sʒ replico as aui ꝑ-
tinet ad reſiſtẽdũ l̓ repetẽdũ Ut mgr̄ replicauit nobis hãc materiã. i. repe
tijt. ¶ Hic attẽde ꝙ ſm grãmaticos indr̃nter dicim⁹ ꝓ eodem Duplico
Triplico ꝛc̃. Uel ꝑ ſyncopam. duplo. triplo. quadruplo as are. Et ſic in
de etiam duplicia nomĩa. vt duplex. triplex. quadruplex. vel duplus. tri-
plus. quadruplus. Seco ꝓp̄e houwen. hʒ ui in p̄terito cum omnib⁹ ſuis
cõpoſitis. vno dempto ſcʒ Reſeco qḋ ſm vſum hʒ aui ꝛ atum. ꝛ ſcat Re
ſecare cãm finire coꝛam iudice. vt Lis nõdum eſt reſecata. Et dr̃nt ſeco ꝑ
ſ ſcriptum. et Ceco ꝑ c ſcp̄tum. Uñ⁹ Oſſa mucrone ſeco. quem priuo lu
mine ceco. ¶ Nota ꝙ oĩa ꝯpoſita v̄boꝝ p̄dictoꝝ in ꝓp̄a ſcatiõe capta ha
bent ui in p̄terito. ſed qñ trãſſumunt̃ hñt aui. Et ſic Reſeco dum ſt am-
putare hʒ reſecui ꝛ reſectum. Sʒ dum ſcat cãm finire hʒ aui ꝛ atum. vt
dcm̄ eſt. Tono tonas tonare ſcat donderen: ꝛ ſic eſt v̄bum excœptę actio
nis. Etiam Tonare ſt ſonare. Itẽ Ueto as are. i. inhibere. vñ Nitimur
in vetitum ſemꝑ cupimuſqʒ negatum. Sic interdictis ĩminet ęger aq̇s.
Item legim⁹ Adam comediſſe de pomo vetito. Item Sono ſonas ſona
re. i. ſonum facẽ. ꝛ eſt neutrale. Itẽ inuenit̃ obſonoꝛ media lõga. Uñ dr̃a.
Obſonoꝛ irat⁹ obſonoꝛ nocte fit eſus. De quo obſoniũ. ꝛ eſt cib⁹ Uñ Co-
micus. Paululũ illic obſonij eſt. Itẽ a ſono ꝑ ꝯpõnem d̓ꝛ abſono. i. male

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſonare. vel turpiter ſonare. Ut qꝺ tu iã dixiſti ē abſonũ. Diſſono. i. male ſ
diuerſimode ſonare. Jn̄ diſſonꝰ. ⁊ dꝛ ille qui nō hꝫ bonã vocē in cantu. vt
iſte eſt diſſonꝰ. Jtē do das dare ē equiuocũ. Primo mō ſt tribuē. Scd̓o
ſcat dicē. vt Da aduerbia loci. Tercio ſt comedē. ¶ Nota ꝙ oīa ꝯpoſi-
ta a do ſunt tercię ꝯiugatōis. excoeptis quattuoꝛ ſcꝫ Uenũdo Peſſundo
Circũdo Satiſdo. ⁊ ſp corripiũt a. niſi ſequaꝛ poſitio. Et h̓ ſeruãdum ē in
oībꝰ pticipijs ⁊ ỽbalibꝰ inde formatis. Circũdare ppe omlegghē of om-
uanghē. Ut in pſalmo. Circũdederũt me multi ⁊c̄. Uenũdo. i. vendere. ⁊
poſſumꝰ venũdo vel do venum dicere ꝑ eodem ſcato. Peſſundare. i. con
culcare ſeu deſtruere. Ut hęc ciuitas peſſundata eſt. Uel hęc ciuitas data
eſt peſſum Jtem dꝛ etiam Satiſdare ⁊ ſcat idem qꝺ ꝓmittē ſatiſſacere de
expēſis in lite factis. Sto ſt ppe ſtaen. ¶ Sciēdum ꝙ omnia cōpoſita
a ſto hn̄t ſtiti in pterito. vt Aſto aſtiti Coſto cōſtiti. Jn̄ excipiꝛ Inſto qꝺ
vſualiter hꝫ inſteti. ſed ſm artem hꝫ inſtiti ſed in ſupino tam ſm artem qꝫ
ſcd̓m vſum hꝫ inſtitum. Jn̄ inſtitoꝛ. i. mercatoꝛ. Jtem om̄ia compoſita a
ſto olim habuerũt atum vel itum in ſupſno. Sꝫ iam duo tm̄ hn̄t atum.
vt obſto ⁊ conſto. Juuo ſcat auxiliari. ſed iuuat impſonale idem qꝺ dele-
ctat. Lauo as are ſcat waſſchen. ſed Lauo is beghieten.

Regula que formã ſeruãs as mutat in aui
Recte p̄teritum formãdo ſupinat in atum
Sed lauo dat lotum vel lautũ potoqꝫ potum
Doqꝫ datum dat ſtoqꝫ ſtatum format iuuo iutũ
Qꝺ dat ui dat itum niſi deſinat in co ſed in tum
Jſta ſupinãtur plicat et micat excipiãtur
Nam plico dat plicitum mico neſcit habere ſupinũ
Aui dimico dat vel ui primũqꝫ ſupinat
Sicqꝫ neco nectum facit et qn̄qꝫ necatum
More patris nexum faciet tibi nexo ſupinum

¶ Poſtqꝫ autoꝛ determiauit de p̄teritis ỽboꝝ pme ꝯiugatiōis Hic deter
miat de ſupis. Et pmo ponit regulam. ſecũdo excoeptiōem. ibi (Sꝫ lauo
dat lotũ) dicēs pmo ſic. ꝙ oīa ỽba pmę ꝯiugatiōis hn̄tia aui in p̄terito re
gularit formatum a ſecũda perſona pn̄tis tpis idicatiui mutãt aui in atũ
in ſupino. vt Amaui amatum Rogaui rogatum. Tũc ibi (Sꝫ lauo dat
lotum) Hic autoꝛ ponit excoeptionem a regula iam dicta (vt vulgo dici
ſolet) non tamē eſt vera exceptio ⁊ eſt ſentētia ſatis nota. ¶ Nota ꝙ om
nia ỽba habētia atum in ſupino ꝓducũt penultimam. vt Amatum Di-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

micatum. vt dicit Priſcianus. preter quattuor. vt ſtatum. ratum. datum. ſa-
tum. et cōpoſita eorum. et eorum verbalia que corripiūt. ¶ Sciēdum primo quod quedā
ſunt verba coincidētia in ſupinis hoc eſt habētia idem ſupinum. vt Pādo pa
tior et pateo hn̄t paſſum. Pāgo et paciſcor pactum Vinco et viuo victum
Tendo et teneo tentū Verto vergo et verro verſum Prodo et prodeo proditū.
Pareo et pario paritum Creſco et cerno cretum Mulgeo mulceo mulſū.
et multa alia de quibus in de preteritis dictum eſt. Quedam vero coincidūt in
cōpoſitis vt cōpoſita a rapio et repo hn̄t reptum. a ſero et ſino ſitum. a fate
or et fatiſcor faſſum. a proficio et proficiſcor profectum. ¶ Sciēdum ſecūdo ſi-
cut dicit Priſcianus quedam verba formāt ſua ſupina et participia per ſyncopam. vt
lautum pro lauatum. Vn̄ huius verbi lauo inuenitur triplex ſupinum ſcilicet lotum
lautum et lauatum. Immūdum puerum nutrix vult ire lauatum. ſed lotum
eſt iam magis vſitatum. vt Petrus illotis comedit manibus. Item a ſupino
lautum dicitur lautus participium. Etiam lautus eſt nomē adiectiuum ſpeciale. i. de-
licioſus et ſic dicimus Petrus comedit laute. i. ſplēdide proprie leckerlick. Similiter
Aſſus pro aſſatus. vt obtulerūt ei partem piſcis aſſi. Similiter foetus pro foetatus.
laſſus pro laſſatus. ſautius pro ſautiatus. et cetera. Item Poto habet potum in ſupino
Inde potus. Et differūt potus et potio. Nam potio eſt generaliter omne illud
quod potatur. ſiue per modum medele vel alios et ſic dicimus de egro. Eger ſum-
pſit potionem. et nō potum. Item a poto dicitur potiſſare ſeu pitiſſare. i. potū
probare. hoc eſt paucum et ſepius potare apud nōnullos. ¶ Hic nota ſecundum
Laurētium. quod omnia verba prime cōiugationis hn̄tia ui in preterito formāt de
ſe ſua verbalia in atio et nō in icio. vt a Frico fricatio et non frictio. A domo
domatio et nō itio. Inde. Seco excipitur quod habet ſectio et non ſecatio. Mico
ſicut dicūt aliqui caret ſupino. propter hoc verbum Mingo quod habet minctū
in ſupino. Item hoc verbum Neco quādoque habet necaui et necatum. et tūc fit
interficere quocūque modo. Vt apud Tullium. Necatus eſt veneno. ſed neco
necui nectum ſignificat interficere inſtrumēto ferreo. vt patet in litera. ¶ Hic nota
circa illum textum. Quod dat ui dat itum. quod ab hoc verbo veto inuenitur ve-
tatum. Vt in Actibus apoſtolorum. Vetati ſunt a ſpiritu ſancto. ſed nos nō habemus
illud in cōmuni vſu. quamuis ita inueniatur in ſcripturis. quia pagina diuina nō
vult ſe ſubdere legi grammatice. nec vult ipſius arte regi

Debes formare poſt primam verba ſecūde

¶ Hic cōſequēter vult determiare de formatiōe preteritorum et ſupi-
norum verborum ſecūde cōiugationis dicēs primo ſic. Poſt primam cōiugationem
videndum eſt quomodo verba ſecūde cōiugationis formēt ſua preterita et ſupi
na. ¶ Sciēdum Primo quod ſecundum Priſcianū. Omnia verba in eo ſunt ſecun
de cōiugationis preter duodecim que ſunt prime. et duo que ſunt quarte cōiugatio

nis. ſcʒ eo ⁊ queo. Ut Neo, Laqueo, Sereo Beo Creo Nauſeo Calceo
Balneo Laneo Phariſeo Malleo Enucleo. ¶ Sciēdum Secūdo ꝙ
ſicut dt Priſcianꝰ. Quędam ſunt ꝟba q̄ indifferēter ſunt ſecūdę vel ter-
cię ꝯiugatiōis. vt Frēdeo ⁊ frendo Strideo ⁊ ſtrido Uideo ⁊ vido. ꝙ eñ
dicit vido ptʒ per Catonem. Hoc vide ne rurſus. Si eñ vide eſſet ibi ſecū
dę cōiugationis poſterior ſyllaba ꝓduceret. quę tamē corripit Cenſeo et
cenſo Ferueo ⁊ feruo Tergeo ⁊ tergo Fulgeo ⁊ fulgo Cōniueo ꝯniuo Cel
leo ⁊ cello. Et iſtis nos debemꝰ vti potiꝰ in ſecūda cōiugatione. dempto h̄
verbo Tergo quo vtemur ī tercia. Et ſunt alia q̄ ſunt ſecūdę vel tercię cō
iugatiōis ꝓ diuerſis ſ̄catis. vt Frigeo ⁊ frigo Claudeo ⁊ claudo id ē clau-
dicare. Un̄ Henricꝰ de colonia ponit hęc metrice ſic. Frendeo frēdo. fri-
geo frigo. ſtrideo ſtrido. Atqʒ vido videoqʒ recenſeo ſiue recēſo. Hęc in eo
vel in o dicas ſenſu tamē vno. Altera ſunt ternę ſunt altera ꝟba ſecundę.
Sic feruo feruis ⁊ tergeo dicito tergo. Adde cano caneo feruo vido ne-
gat vſus. ¶ Sciēdum Tercio. ꝙ ſm̄ Priſcianum q̄dam ſunt ꝟba p̄mę
cōiugatiōis. Un̄ talis dat regula Omnia ꝟba ſ̄cātia paſſionem innatā:
id eſt naturalem vel illatam ſecūdę ꝯiugatiōis poſſunt de ſe formare ꝟbū
primę cōiugatiōis qd̄ ſ̄cat actum talem paſſionem inferētem. vt Albeo
es. Inde Albo as are Nigreo es. Iñ nigro as are Dureo es. Inde duro as
are Sordes es. Iñ ſordo as are Liqueo es. Iñ liquo as are. ⁊ ſic de aliȷs.
Et dr̄ vlterius ꝙ quędam magis vſitata formant de ſe verba primę con-
iugationis in fico. vt Albeo albifico vel albo Rubeo rubifico. vel rubo ru
bas rubare. ⁊ ſic de multis aliȷs. Et ſic etiam intelligitur de eorum compo
ſitis. vt Dealbeo dealbifico vel dealbo.

Littera longa vel ar deo ſi facit. excipe ſtridi

¶ Hic Alexāder conſequēter exequitur intentum ſuum determinans de
pręteritis ⁊ ſupinis verborum ſecūdę cōiugationis. ⁊ primo de verbis in
deo terminatis dicēs p̄mo ſic. ꝙ verba ſecūdę cōiugationis terminata in deo
habētia lōgam vocalem vel ar ante deo habēt ſi in p̄terito perfecto. Exem
plum primi vt Rideo riſi Suadeo ſuaſi. Exemplum ſecūdi vt Ardeo ar
ſi. ¶ Sciēdum primo ꝙ hęc regula ſicut iacet eſt falſa. Un̄ hic aīaduer
te ꝙ quędam ſunt verba habentia longam vocalem ante deo ⁊ tamē non
habent ſi in p̄terito. vt dicit textꝰ ſed aliter Todeo es habet todi vel todui
in p̄terito. Un̄ Todere ſ̄cat frequēter moueri Iñ Toda auis quędam ꝓ
prie eyn quattel. Et nideo es quod caret p̄terito et ſupino. vñ Nidere p̄-
mo ſ̄cat redolere ſicut carnes aſſę. vt eſt bonus nidor Secundo ſignificat
ſplēdere ſicut hoc ꝟbum nitere etiam ſecūdę cōiugationis. Inde dr̄ Reni
deo. i. ꝓhibere cum nobili ſigno. Etiā renidē eſt applaudere ſicut aues ap-

plaudũt alis ſuis matrib⁹. Itẽ Ledeo etiam h; longã vocalẽ añ deo. ⁊ ta mẽ non habet ſi in p̄terito. ſed habet tedui vel pteſum eſt in p̄terito. Item Rudeo rudi. ¶ Sciẽdum ſecũdo. ꝙ omnia v̄ba habẽtia vocalem añ deo ſine poſitiõe vel diphthõgo ſemp corripiũt eam. vt Pudeo Studeo Vi deo Fedeo ⁊c̃. Iñ excipiũtur ſeptem q̄ eam ꝓducunt. vt Suadeo Rideo Lodeo Strideo Ledeo Madeo Video et Rudeo. Ex iſto pꝫ ꝙ tãtum duo v̄ba termiata in deo h̄ñtia longam vocalem añ deo habet ſi in p̄terito cum ſuis compoſitis. vt Suadeo ⁊ rideo. ¶ Sciẽdum ꝑ vocabul' ꝙ Ri deo rides ridere ſcat actum oris. ⁊ trãſſumit̃ ꝑ florere. ⁊ ſic dicim⁹ pratũ ridet. Et illis modis eſt neutrale. Capit̃ tamẽ quãdoq; ꝑ derideo. ⁊ ſic eſt actiuũ. vt rides me. i. derides. Item Suadeo ꝓpe toe raden. et Perſuadeo pro eodem. Etiam perſuadere ſcat ghelouen. vt cum d̃r Ego mihi pſuaſi vt nemo diues niſi v̄tutum amator. Item Diſſuadeo ſcat ontraden. Itẽ Ardeo ſcat vreꝛ. ⁊ eſt neutrale. Tũc tua res agit̃ paries dum proximus ardet. Et neglecta ſolẽt incẽdia ſumere vires. Et coincidũt compoſita cũ ſimplici. vt redardeo. Pro quo nota ꝙ debet dici redardeo. ꝑ quo ſolet da ri talis regula. Quãdocũq; aliqđ verbum incipiẽs a vocali componitur cum illa ꝓpõne re. tũc inter illam ꝓpõnem re ⁊ vocalem v̄bi debet interpo ni illa lr̃a d. vt Ardeo componit̃ cum re. ⁊ d̃r redardeo ⁊ non reardeo. Vt ego ſepties extinxi candelam. ⁊ totiẽs redarſit. Sil'r Arguo componitur cum re. ⁊ dicitur redarguo ⁊ nõ rearguo. Ex pꝛedictis collige ꝙ tantum tria ſunt verba in deo quę mutant deo in ſi in pꝛeterito perfecto. vt Sua deo Rideo Ardeo

Si breuis eſt e vel i producitur atq; facit di

¶ Hic Alexãder ponit aliã doctrinã de v̄bis in deo terminatis dicẽs ꝙ v̄ ba terminata in deo h̄ñtia e vel i breuẽ añ deo ꝓducũt e et i in p̄terito ⁊ for mãt p̄teritum in di. Exẽplum p̄mi. vt Sedeo ſedi. Exemplum ſecundi. vt video vidi. ¶ Nota ꝙ autoꝛ notãter in textu d̃t (e vel i) ꝓpt̃ alias vo cales. q2 ſi v̄bum terminatũ in deo habuerit aliã vocalem breuem añ deo nõ habebit di. ſed aliter in p̄terito ꝑ regulas ſubſequẽtes. vt Studeo ſtu dui Madeo madui. Arguit̃ cõtra textum Poſſideo ⁊ aſſideo h̄ñt i bre uem añ deo. ⁊ tamẽ non h̄ñt in p̄terito lõgam i. ſed e. vt Poſſideo poſſe di Aſſideo aſſedi. Dico ꝙ text⁹ intelligit̃ de ſimplicib⁹ et nõ de compoſi tis. Vñ hic d̃t Huguitio. ꝙ omnia compoſita a Sedeo mutaut e in i in compoſitiõe. vt Poſſideo Reſideo Pꝛeſideo ⁊c̃. Vñ excipit̃ vnum qđ e retinet. vt Supſedeo. Et d̃t vlteri⁹. ꝙ omnia compoſita a ſedeo mutã tia e in i in p̄ñti reſumãt ſibi illam lr̃am e in p̄terito. vt Poſſideo poſſedi. Reſideo reſedi Deſideo deſedi. Iñ deſidẽ ſt leu werdẽ. vt Ioãnes deſe

dit multis annis ſtudio. ⁊ dt Huguitio ꝯſtr. ꝙ omīa compoſita a ſedeo ī-
differēter ſunt ſcdē vel tercie ꝯiugatiōis. ⁊ hoc vſitatiꝰ eſt in metris q̃ʒ in
proſis. Et ſic habet̃ apud Virgiliū in eneidos. Multis ⁊ his nr̃is pariter
cōſidere regnis. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul' ꝙ Video des dere ſcat ſeen. Eti-
am eſt intelligē. ⁊ inuenit̃ hoc v̄bum video ſub tercia ꝯiugatiōe. ⁊ dr̃ vido.
ſed hoc nō eſt multum vſitatum apud nos. ver̃ apud antiq̄s. puto apud
Catonem ſic reperit̃. Vñ. Hoc vide ne rurſus leuitatis crimīe damnes.
Et componit̃ video. ⁊ dicit̃ inuideo ꝓpriē haten. et cum pro. vt ꝓuideo. i.
procul video. Item Sedeo es. ſedo as. et cedo is differūt. Vñꝰ. Cedo lo-
co. ſedeo pauſo. dic mitigo ſedo

Ante deo veniēs e vel o liquida mediāte
Principium geminat ſi muta vel m venit ante
E vel o ſi iuncta ſit mute lex tenet iſta
Continue. iuncta ſi non lex non tenet iſta

¶ Hic Alexāder ponit aliam doctrinam de v̄bis in deo. ⁊ tangit̃ in tex-
tu tres ꝯditiōes ſine quibꝰ verbū in deo terminatū nō gemīat ꝑncipium
preteriti ꝑfecti. Prima ꝙ tale v̄bum habeat e vel o añ deo. ꝓpter qd̓ pran-
deo ⁊ cādeo nō gemināt principium p̄teriti. Scd̓a eſt qd̓ habeāt liquidā
int̃ e vel o. et deo. ꝓpter qd̓ Tedeo non habet geminatū p̄teritum. Tercia
regula eſt. ꝙ tale v̄bum in deo habeat mutam imediate añ e vel o. ꝓpt̃ qd̓
cādeo ⁊ frendeo nō gemināt pͥcipium p̄teriti. ¶ Hic nota ꝙ v̄ba gemi-
nātia ꝑncipiū p̄teriti. nō debēt geminare integrā primā ſyll'am. ſed ſolum
primam lr̃ām cum vocali ſequēte vt Mordeo habet momordi ⁊ nō mor-
mordi. ⁊cijs. ¶ Nota ſecundo ꝙ in toto ſunt ſolum quattuor v̄ba in deo
termiata q̄ gemināt principiū preteriti ꝑfecti. vt ſunt Mordeo momor-
di. totōdi. pepēdi. ſpoſponſi. a tondeo. pendeo. ⁊ ſpōdeo. ¶ Sciēdum pri-
mo ꝙ in toto in omni cōiugatione ſolum reperiūtur vigintiquinqꝫ v̄ba q̄
gemināt ꝑncipiū preteriti. Vñꝰ. Vigintiquinqꝫ q̄ preteritū geminabūt
Mordeo. cedo. cado. curro quoqꝫ pendeo pendo. Tello prendo tango pā-
go diſcoqꝫ pungo

Si componātur geminātia non geminātur
Lex erit hec cunctis. poſ do ſto diſqꝫ remotis
Do ſto compoſita geminabūt poſcoqꝫ diſco
Curro tamen cum pre geminat ſic pungere cum re
Precurroqꝫ notes

¶ Hic Alexāder occaſiōe p̄dicte doctrine ponit vnā regulā gn̄alē q̄ talis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

eſt. ꝙ ꝟba geminātia p̄teritum ſuū perfectum ſi cum alia pte compōnant
huiōi compoſita nō gemināt p̄teritum Exemplum. vt Mordeo momor
di Remordeo remordi Spondeo ſpopondi Deſpondeo deſpondi Reſpō
deo reſpondi. ⁊c̄ӱs. Jn̄ autor excipit compoſita iſtoꝝ ꝟborum. Poſco ſto
do diſco q̄ gemināt principium p̄teriti. ſil'r Precurro et Repugno gemi
nāt Subdit tamē de hoc compoſito p̄curro ꝙ indifferēter gemiat vel nō
vt Precurro p̄cucurri vel p̄curri. Hic aliqui text⁹ habēt Sʒ ni tibi ſplē-
deo pbet q̄ pticula videt̄ ſupflua. ⁊ ergo nō videt̄ appoſita ab Alexandro.
¶ Hic nota ꝙ iſta regula intelligit̄ tam quo ad finem q̄ʒ quo ad p̄ncipiū
preteriti. vt Predo nō gemiat p̄ncipiū ſed finē vt Predo predidi. vn̄ ſua
compoſita nō gemināt finem p̄teriti. vt Apprēdo apphendi. rephendo re
prehēdi. ⁊c̄ӱs. ¶ Sciēdum p̄mo. ꝙ hic ſunt notāde regule quaꝝ vna ē
ꝙ omnia ꝟba quoꝝ ſimplicia gemināt p̄teritum ſemp aſſumūt vltimam
ſyll'am geminatiōis ſub eadem quātitate q̄ erat in ſimplici. vt ſicut hoc p̄-
teritum dedi. corripit p̄orem ſic hoc p̄teritū addidi corripit p̄us di ⁊c̄ӱs.
Jn̄ excipit Catholicon hoc p̄teritum cōtudi qd̄ penultimam p̄ducit licet
tutudi eam corripiat. ſʒ aliӱ hoc nō excipiūt. ¶ Altera regl'a Nullum ꝟ-
bum geminās p̄teritum gemiat ſupinum. vt Spōdeo hʒ ſpoſpōdi in p̄-
terito. ſʒ in ſupino hʒ ſpōſum. Pendeo pepēdi pēſum Tendeo tetēdi ten
ſum ⁊c̄ӱs. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ p hāc particulam Precurroq; notes.
Autor dat intelligē ꝙ p̄curro inuenit̄ geminatū vel nō geminatū quoad
preteritū pfectū vt dcm eſt p̄us. Et dicūt grāmatici ꝙ oīa ꝯpoſita huius
verbi curro inueniūt̄ gemiare indr̄nter vel nō gemiare ſua p̄terita pfecta
¶ Sciēdum tercio p vocabul' Mordere ſcat dentes imittē. capit̄ tamē
trāſſumptiue p detrahē. ⁊ ſic detractores dn̄r mordaces. Spōdere. i. pro
mittē. vt qui p alio ſpōdet ſeſe in laqueū mittit. Spōdeo tibi hāc paupta
tē nō diuturnam fore. Deſpōdere p̄pe ꝟginē nuptui dare. vt pr̄ filiā ſuaʒ
deſpōdit. Tondeo es ere ſcat lanā vel pilos abradere. Pendere ſcd̄e pprie
id ē ſuſpēdi paſſiue. vt Magn⁹ gladius pēdet petro ex latere. ſʒ pendere
tercie ſcat ophanghē actiue. vt volui pēdere lardū meum ad trabes. ſʒ de
bet illic pēdere. Jtē hoꝝ vocabuloꝝ p illo textu. Poſ. ſto. do. diſcq; remo-
tis. Aliqua ſupi⁹ ſunt expoſita ⁊ aliqua poſtea exponētur

Vocalis longa vel ar ante deo gemināſq;
Et que p̄ponūt e breuem vel i patefiunt
Hec p̄ter per ui deo p̄terit excipe prandi
Pranſus ſum. iunge neutro paſſiua ſecunde

¶ Poſtq̄ʒ autor poſuit regulas ſpeciales de formatiōe p̄teritoꝝ ꝟboꝝ ter
minatoꝝ in deo. Hic ꝯn̄r ponit regulam gn̄alem di. ꝙ oīa ꝟba in deo ter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

tmiata de quib⁹ non ē prius dcīn hn̄t ui in p̄terito pfecto. vt Stiudeo Cā/
deo Splēdeo Madeo Sordeo Pudeo Frēdeo Sedeo Slādeo Srādeo.
Surdeo Rudeo Tedeo. Jn̄ excipit' Prādeo qđ habet prādi vel pranſus
ſum in p̄terito pfcō. ¶ Hic nota ſummarie q̄ omnia v̄ba ſcđe cōiuga. in
deo hn̄t ui in p̄terito pfcō. pter vndecim q̄ ſunt Ardeo Rideo Suadeo. q̄
habēt ſi. et Strideo Sedeo Video q̄ hn̄t di. Pēdeo Spōdeo Mordeo
Tondeo q̄ geminat' p̄ncipiū p̄teriti. ⁊ etiam hn̄t di in p̄terito. ⁊ v̄bū pran
deo qđ hȝ prādi vel prāſus ſum. ¶ Sciēdum p̄mo p illo (ſȝ excipe pran
di) q̄ ſm Catholicon ⁊ alios grāmaticos aliqua ſunt v̄ba hn̄tia duplex p̄
teritum ſub eadem ſcatiōe. vnum ſub voce actiua. alterꝫ ſub voce paſſiua.
q̄ nōnunq̄ȝ apud autores ſolemnes reperit'. vt prādeo hȝ prādi vel pran
ſus ſum. Coeno habet coenaui vel coenat⁹ ſum. Ut apud Aeneam ſiluiū
ſcribit Menelaus foris coenat⁹ eſt. Sueo hȝ ſoeui vel ſuet⁹ ſum Mere
or hȝ merui vel merit⁹ ſum. vt in Andria Therētij. Quid merit⁹ crucē
Quieo hȝ quieui vel quiet⁹ ſum Nubo nupſi vel nupt⁹ ſum. Ulteri⁹ dr̄
item q̄ q̄dam v̄ba impſonalia etiam habēt duplex p̄teritum p vno ſca/
to. vt Miſeret hȝ miſeruit. vel miſertum eſt. Tedet hȝ teduit vel ptęſum
eſt. Licet hȝ licuit vel licitum eſt. ⁊ ſic de quibuſdā alijs. Et q̄dam ex iſtis
in tercijs pſonis ſcāt actiue ⁊ paſſiue. vt actiue dr̄ Petr⁹ prāſus eſt piſcē
paſſiue v̄o dr̄ A petro prāſus eſt piſcis. ⁊ ſic venit a prandet impſonalit'
accoepto. ¶ Pro quo ē notādum q̄ nullum v̄bum neutrale ē adeo abſo
lutū quin poſſet de ſe formare v̄bum impſonale ſub paſſiua voce. vt Cur
rit'. ſtatur. vt dr̄ Priſcian⁹. ¶ Hic aīaduerte p illa pticula Jūge neutro
paſſiua. vt Audeo et gaudeo. q̄ iſta apud antiq̄s grammaticos habebāt
duplex p̄teritum. vt Gaudeo gauſi vel gauiſus ſum. ſeu gauſus ſum. Sȝ
preteritū actiuū non ē iam vſitatum. ¶ Sciēdum p vocabul' q̄ Cādeo
es ere. i. ſplēdere. vt Ferrum ignitum candet. Jn̄ Cādido as are pp̄e ſcat
bleycken. Jn̄ Candidari⁹ vel cādidaria id eſt vir vel mulier veſtes cādi/
dans. Jn̄ dicitur Jncandeo id eſt in ira feruere. Jtem Madeo id eſt ma
didum eſſe. Jtem Sordeo es ere id eſt fetere. Jtem Surdeo es ere id ē
ſurdum eſſe. Jtem Frondeo es ere pprie knoppen. vt arbor frondet. ſed
Frondo as are id eſt ramos ab arbore pręſcindere. Jtem Frendeo ſcat ſo
num dentib⁹ facere. Jtem differūt Prandeo. Janctor aris merēdino et
coeno as are. Nam Prandeo ſcat comedere hora quacūq̄ȝ. Sȝ Jāctor
ianctaris ſcat mane comedere. Merendino vero ſcat meridie comedere
Coeno autem ſcat veſperi comedere. vel qualibet hora. Jtē Libo as are.
ſignificat per guſtum aliquid probare in communi. ſiue ſit cib⁹ ſiue pot⁹
Sed Potiſſo as are ſcat potum probare. hoc eſt parum bibere. Ut nos
volumus potiſſare cereuiſiam noſtram.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Dans deo di vel ſi geminās ve ſupina dat in ſum
Hic ſedeo ſeſſum reddit tamen ſſ geminatum
Gaudeo gauiſum prebet vult regula gauſum

¶ Poſtq̄ʒ autor determiauit de p̄teritis ꝟboꝝ in deo. Hic ꝯn̄r determiat de ſupinis: dicēs ꝓmo. ꝙ ꝟba termiata in deo habētia di vel ſi in p̄terito. et verba in deo geminātia ꝓncipiū' preteriti hn̄t ſum in ſupino. Exemplum primi. vt Video vidi viſum. Exemplum ſecūdi. vt Rideo riſi riſum Exemplum tercij. vt Mordeo momordi morſum. In̄ excipit Sedeo quod habet ſeſſum ꝑ geminatum ſſ. et Gaudeo qđ habet gauiſum. licet regulariter deberet habere gauſum. ¶ Sciēdum primo ꝙ ſm Priſcianum Oia verba cuiuſcūq̄ʒ ꝯiugatiōis fuerit hn̄tia di in p̄terito habēt ſum in ſupino In̄ excipit hoc ꝟbum do cum ſuis compoſitis. ¶ Item nota aliam regulam. ꝙ oīe ꝟbum ſcđe ꝯiugatiōis in deo terminatum habēs di in p̄terito habet ſum in ſupino. excepto hoc ꝟbo ſtrideo qđ caret ſupino. Et ſubdit idem autor ꝙ oīa ꝟba ſcđe ꝯiugatiōis hn̄tia ſi in p̄terito hn̄t ſum in ſupino. excepto hoc ꝟbo Indulgeo qđ habet indultum ī ſupino Vn̄. Indulgeo olim habuit ſum vel tum ī ſupino. ſʒ modo tm̄ habet tum in ſupino ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ oīa ꝟba cuiuſcūq̄ʒ ꝯiugatiōis fuerint habētia ſi in p̄terito hn̄t ſum in ſupino. vt Maneo māſi manſum Iubeo iuſſi iuſſuʒ Rado raſi raſum ⁊cꝭ. In̄ excipiūtur duodecim cum ſuis compoſitis: vt Torqueo tortum Vro vſtum Gero geſtum Indulgeo idultum Fulcio fultum Sarcio ſartum Farcio fartum Haurio hauſtum Sorbeo ſorptum. ſcribo ſcriptum Nubo nuptum. ſepio ſeptum. Item pro illa ꝑticula (vult regula gauſum) Eſt notādum ꝙ ſm Priſcianū. omne ꝟbum ī deo vel in do terminatum habēs diphthōgon an̄ deo vel do mutat ſimpl'r deo vel do in ſum in ſupino. vt Gaudeo gauſum Audeo auſum Plaudo plauſum Claudo clauſum. ¶ Nota ꝙ hoc ꝟbum Gaudeo nō regit accūm niſi ꝓporcionabil' ſcatiōis. vt Gaudeo tua gaudia. Vn̄ Oia ꝟba ſcātia aīe paſſionē regūt ablm̄ ſcantē id circa qđ verſat' actus ꝟbi vel accm̄ ꝓporcionabil' ſcatiōis. Exemplum ꝓmi. vt Gaudeo tua pn̄tia Triſtor tuis īfirmitatib⁹. Exemplum ſecūdi. Vt apud Therētium in andria. Quod nūc ſcio mea ſolide gauiſurum gaudia

Preteriens in ui dat itum nullum ve ſupinum

¶ Hic Alexāder ponit aliam regulam de ſupīs ꝟboꝝ in do dicēs. ꝙ ꝟba termiata in deo hn̄tia ui in p̄terito hn̄t itum in ſupino. vel carēt ſupino. ¶ Sciēdum ꝓmo ꝙ hic poſſet q̄ri quō debeat cognoſci q̄ ꝟba hn̄t ſupina et q̄ non. Vn̄ ad hoc cognoſcēdum grāmatici dāt hic vnā regulā gn̄alē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

que talis eſt. q omnia v̄ba ſcd̄e ꝯiugatiōis hn̄tia ui in p̄terito. ſi rexerint
accūm ex ꝓꝑa ſua natura hn̄t itum in ſupino. Si autem accūm nō rexe-
rint carēt ſupinis. Exemplum ꝑmi. vt Stuꝺeo ui. itum Habeo ui itum
Exemplum ſecūdi. vt Madeo. tepeo. vigeo ꝛc̄. Item Grecista ponit re
gulam. q om̄ia v̄ba ſcd̄e ꝯiugatiōis formātia de ſe nomē in dus hn̄tia ui
in p̄terito carēt ſupīs. vt Madeo madid⁹ Tepeo tepid⁹. ꝛc̄ijs. ꝛ ab vtra
qꝫ regula debēt excipi illa v̄ba Placeo. valeo. noceo. doleo q̄ hn̄t ſupina

Si facit l vel r ante geo. xi littera longa
Vel diphthongus habet in ui geo cetera format

¶ Poſtqꝫ au. determiauit de v̄bis t'miatis ī deo. h̄ ꝯn̄r determiat de v̄bis ter
miatis ī geo dicēs ꝑmo. q v̄ba t'miata ī geo hn̄tia l vl' r an̄ geo hn̄t ſi in p̄
terito. Exemplum ꝑmi. vt Mugeo mulſi Algeo alſi Fulgeo fulſi. Exē
plum ſecūdi. vt Vrgeo vrſi Turgeo turſi. ¶ Tūc ibi (xi lr̄a lōga) Sub
dit aliam doctrinam dicēs q v̄ba termiata in geo hn̄tia lōgam vocalem
vl' diphthōgon an̄ geo hn̄t xi in p̄terito ꝑfcō Exemplum ꝑmi. vt Lugeo
luxi. Exemplum ſecūdi. vt Augeo auxi. ¶ Tūc ibi (In ui geo cetera for
mat) Hec eſt regula gn̄alis de v̄bis termiatis in geo. q omnia v̄ba termi
nata in geo de quib⁹ nō eſt ꝑus dictum hn̄t ui in p̄terito ꝑ diuiſas ſyll'as.
vt Rigeo rigui Vigeo vigui Egeo egui Pigeo pigui Frigeo frigui.
¶ Sciēdum ꝑmo q iſta v̄ba Mulgeo Fulgeo Dulgeo et Algeo cum
ſuis compoſitis hn̄t l' an̄ geo. ꝛ nō plura. Et iſta Vrgeo Turgeo Tergeo
cum ſuis compoſitis hn̄t r an̄ geo. ꝛ nō plura. Item iſta v̄ba Lugeo ꝛ fri
geo cum ſuis compoſitis hn̄t lōgam vocalem an̄ geo. ꝛ nō plura. ꝛ hoc v̄-
bum Augeo cum ſuis ꝯpoſitis ſolum habet diphthōgon an̄ geo. ¶ Sci
endum ꝑ vocabul'. q Mulgeo idem eſt qd̄ lac trahere. Mulceo. i. miti-
go. ꝛ habēt mulgeo ꝛ mulceo idem p̄teritum ꝛ idem ſupinum. Inuenit̄ ta
mē etiam mulctum a mulgeo in ſupino. Fulgeo. i. ſplendeo coincidūt ful-
geo ꝛ fulcio in p̄terito. ſꝫ differūt in ſupino. nam fulgeo habet fulſum in ſu
pino. Fulcio v̄o fultum. Vn̄ Om̄ia v̄ba ſcātia ſplēdorem carēt ſupinis
p̄ter hoc v̄bum fulgeo. Indulgeo ꝑmo ſcat operam dare. vt Ioānes ni-
miſum indulget cibo. i. nimium comedit. Etiam Indulgeo ſcat veniam
dare ꝓꝑe den toem lāck laten, ſicut fatue matres. vt Indulgēs pater fili-
um facit inſolētem. Item hoc v̄bum Indulgeo ſm̄ Priſcianum inuenit̄
habere indulſum vel indultum in ſupino. ſꝫ iam non eſt ſic vſitatum. Al
geo. i. frigeo. Vn̄ Algor alg⁹ vel algu indeclinabile. i. frig⁹ ſiue gelu. Item
Vrgeo ꝓꝑe wrenghē ſicut calceus. Item Turgeo ꝓꝑie ſwellen. Vn̄.
Multotiēs turget tibi pes quem calceus vrget. Tergeo ꝓꝑe droghen. et
pro eodem d̄r tergo is ere. tercie ꝯiugationis qd̄ eſt magis vſitatum. Lu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

geo ſ̄cat flere. ⁊ h̄n̄t lugeo ⁊ luceo idem p̄teritū. ſcȝ luxi. ſed luceo caret ſu-
pino. ¶ Hic nota ſm̄ Priſcianum. ꝙ om̄ia v̄ba funebria carmia ſ̄cātia
regūt accūm ſ̄cantem cām finalem illiꝰ cantus. vt Fleo patrem Lugeo
matrem. Item Frigeo ꝓꝑe calt weſen. ¶ Nota ꝙ hoc v̄bum Frigeo cū
ſuis cōpoſitis habet duplex p̄teritum ſcȝ frixi vel frigui. q̄uis ſub vno ma
gis quam ſub altero ſint vſitata. Vn̄ beatus Ioānes d̄t. Charitas mul-
toꝝ refriguit. Item Rebecca poſt ḡnationem nunq̄ȝ refrixit. Item The
rentiꝰ. Res ipſa refrixerit iam venis. Itē Frigeo es. ⁊ frigo is. coincidūt
in p̄terito. ſed nō in ſupino. Nam frigo is habet frixum in ſupino. ſȝ Fri-
geo habet frictum vel caret ſupino qd̄ eſt magis vſitatum. Item Augeo
ſ̄cat augmētare. Item Vigeo viges vigere id ē eſſe vel fieri validum. In
uenit̄ etiam Vieo vies viere. i. vincere. vel ligare. Inde d̄r Victus. i. cur
uꝰ vel cōtractꝰ ſeu ligatꝰ. et habet Vieo vicui in p̄terito ꝑfcō. Item Ri-
geo ſ̄cat ꝓꝑe ſtyf weſen. vt Mortui ſemꝑ rigēt. In̄ Rigor rigoris ꝓꝑe
ſtarckheyt Et ſic ſolet dici. Vbi rigor. ibi vigor. Inuenit̄ quādoq̄ȝ etiam
Rigo as are. i. humectare. Inuenit̄ etiam Rigo rigis ꝓꝑe reckē. ⁊ cōpo-
nit̄ ⁊ dicitur Arrigo ſ̄cat aures ad audiēdum p̄bere. Item Egeo ⁊ ſuum
compoſitum indigeo idem ſ̄cāt. Inuenit̄ indiges ſecūde perſonę ab indi-
geo. Et inuenit̄ indiges indigetis ḡn̄is oīs. i. indigēs. Inuenit̄ etiam in-
dies aduerbiū. i. quotidie. vt Tu indiges indies Indigeo tribꝰ obulis

Prebet ui nullum ſi ꝑ ſum xi facit ctum
Hic tamen indultū. ſed ꝓcreat vrgeo nullum

¶ Hic autor determinat de ſupinis verborum terminatoꝝ in geo dicens
ꝙ verba terminata in geo habētia ui in p̄terito carent ſupino. vt Egeo vi
geo. Sed v̄ba habentia ſi in p̄teritu habent ſum in ſupino. vt Mulgeo
mulſum quod ſ̄cat melcken. Inuenit̄ etiam mulctum. vt dictum eſt. ibi.
Mulcta vel' mulctrum ꝓꝑe eyn melck vat. De quo d̄t Virgiliꝰ His ve
nit ad mulctrum binos alit vbere foetus. Et verba habētia xi habēt xum
in ſupino. vt Augeo auxi auctum Lugeo luctum. In̄ a regula dicta exci
pitur indulgeo quod habet indultum. ⁊ vrgeo quod caret ſupio. ¶ No-
ta ꝑ illa particula (Xi facit ctum) ꝙ om̄ia verba habent a xi in p̄terito per
x cuiuſcūq̄ȝ cōiugationis fuerint habēt ctum in ſupinis. Exceptis ſeptē
quę ſupināt in ſum. Vn̄ Henricꝰ de colonia. In xi p̄teritum, facit in ctū
rite ſupinum. Excipis hinc flexum fixum ſic ſubtrahe nexum Et fluxum
pexum frixum plexum ſociādo. ¶ Nota ſecūdo circa illum textum. Sȝ
procreat vrgeo nullum. ꝙ ſub hoc verbo Vrgeo comp̄hendit̄ hoc v̄bum
turgeo quod etiam caret ſupino. Vn̄. Vrgeo ſi format cum turgeo nil q̄ȝ
ſupināt. Dicit tamē Henricꝰ de colonia Vrgeo p̄teritum facit vrſi ſum-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ꝗ ſupinum. Turſi p̄teritum qui p̄termiſit ⁊ vᷓſum. Eiuſdem vocis non poſſint nomina dici. Hic eſt piſano cōtrarius ⁊ ſalienſi.

Addita muta leo facit eui viqꝫ facit tum
Sic leo ſic oleo de ſe facit omne creatum
Et qn̄qꝫ tamen olui reperitur itumqꝫ
Duplex p̄teritum reddit duplexqꝫ ſupinum
Etum vel ꝑ itum dicas adolere ꝑ oltum
Hinc et adultus erit
Junctaqꝫ muta leo patet hic oleoqꝫ leoqꝫ

¶ Poſtꝗ̄ autoꝛ determīat de ꝟbis t̄miatis i geo Hic ꝯn̄r determīat de ꝟbis termiatis in leo di. ꝙ ꝟba t̄miata i leo habētia mutam ante leo habēt eui in p̄terito perfecto. ⁊ mutāt vi in tum in ſupino. vt fleo. pleo. ⁊ deleo cum ſuis compoſitis. Reliquus vero textꝰ eſt ſatis clarus. ¶ Nota hic conſequēter ꝙ iſta regula debet intelligi de muta immediate pręcedēte leo. ⁊ ꝙ illa muta ſit in eadem ſyll'a cū leo. Et propterea iſta verba Palleo Calleo et Selleo nō habēt eui in p̄terito ſed ui per illam regulam (Cetera verba leo) ¶ Sciēdum primo ꝙ hoc verbum leo in ſimplici nō eſt vſitatum. Sed pro eo vtimur hoc verbo leuiſcoꝛ eris depōnētaliter id eſt delere. Inuenit obliuiſcoꝛ quia qui obliuiſcitur alicuiꝰ ſatis illud deletum eſt. Et inde dꝛ leo leonis a ꝓprietate quadam quia let id eſt delet veſtigia pedum ſuorum ſua cauda. Vn̄ compoſita huiꝰ verbi leo ſunt bene vſitata. vt deleo es ere. Differūt em̄ deleo ⁊ extinguo. nam rem pictā ſeu ſcriptam delemꝰ. ignem vero extinguimꝰ. ¶ Nota ꝙ hoc ꝟbum leo in ſimplici nō eſt vſitatum (vt dictum eſt) ⁊ talia ſunt plura. Vn̄. fligo pleo licco ſpecio quoꝗ ſidero fundo Peſco gręgoqꝫ gruo leo temploꝛ ſtigoqꝫ fragoꝛ. Cluo nuo ꝗ buo ſimul ⁊ cleo iungitoꝛ ſtingo. Non ſunt in vſu ſed quę formantur ab iſtis. Sic temno cumbo ſuo. ⁊ huiuſmodi. ¶ Sciendum Secūdo ꝓ hoc verbo Oleo ꝙ ſcd̄m Huguī. Omnia cōpoſita ab oleo habēt etum vl' itum in ſupino ſcd̄m quod hn̄t eui vel vi in p̄terito. excoeptis duobꝰ ſcilꝫ redoleo. qd̄ caret ſupino. ⁊ adoleo qd̄ habet adultum ⁊ vtrūqꝫ eui vel vi ī pręterito. ¶ Hic attēde ꝙ ſm̄ Priſcianū quędam ſunt ꝟba habentia duplex p̄teritum ⁊ duplex ſupinum ꝓ eodem ſignificato. vt Oleo cum ſuis compoſitis habet eleui oletum. vel olui olitum Plico cōpoſitum cum p̄poſitionibꝰ habet plicui vel plicaui Silr neco. frico. crepo. cuboꝛ ⁊ ſero ſorbeo ſorpſi tū. vel ſorbui itū Cello cellui celſum vl' ſeculi. culſum. ſancio ſanciui itū. vel ſanxi ctū. Cābio cāpſi pſum. vel cambiui itū Oꝛdioꝛ oꝛſum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

vel orditum. Licio lixi lictum vel licui licitum Vincio vinxi vinctum ꝉ
vinciui vincitum Fulcio fulſi fultum. vel fulſiui itum Sepio ſepſi ſeptū.
vel ſepiui ſepitum Abſcōdo abſcōdi abſcōſum vel abſcōdidi abſcōditum.
Iſta tamē ſub vno p̄terito magꝭ ſunt vſitata q̄ȝ ſub altero. Ergo in loquē
do cōmunis vſus eſt obſeruandꝰ. Subdit vlteriꝰ Priſcianꝰ. ꝙ q̄dam ꝟ-
ba duplicāt p̄teritum ſuum ſub eodem ꝟbato. vt Vello velli vel vulſi Fer
ueo ferui vel ferbui. Cōniueo cōniui vel cōnixi Salio ſalij ſaliui vel ſalui.
Parco parſi vel peperci. ⁊ ſic de multis alijs Addidit idem ꝙ q̄dam habēt
duplex ſupinum ꝑ eodem ꝟbato. vt Tēdo tētum vel tēſum Arceo arcitū
vel arctum Careo itum vel caſſum Torqueo torſum vel tortum Pando
paſſum vel panſum. In his tamen ꝟbis vſus eſt obſeruandꝰ. ¶ Scien-
dum Tercio ꝑ vocabulꝰ. ꝙ Cleo in ſimplici nō eſt multum vſitatum. ⁊ ha
bet multa ꝟbata Primo idem eſt qꝺ ſcando. Vn̄ Coclea id eſt gradꝰ in tur
ri. ſed Coclear vel cocleare ꝓpe eyn lepel. Secundo Cleo ꝟbat olere. Inde
Cloaca. Tercio ꝟbat reſerare. Vn̄ Clauis etiam idem eſt qꝺ portare. Inde
Clitella ꝓpe eyn ghepack. Item Clitelle dicūtur ea quibꝰ ſarcine colliga
te mulis portantur. Vn̄ muli clitellarij. Item Fleo. i. lachrymas emittē.
Vn̄ dr̄a. Flet lachrymis rorās vocem ſolet addere plorās. Vnde dr̄. De
fleo ꝓpe beſchrien. vt Ioānes defl et tempꝰ amiſſum. Item Pleo in ſim-
plici nō eſt vſitatum. ſʒ in compoſitis q̄ ſunt. Compleo Repleo Impleo
Expleo Suppleo q̄ ſunt ſatis nota. Item Oleo duo ꝟbat. p̄mo ꝟbat fete-
re. vt ibi. Hic iacet in tumba roſa mūdi nō roſa mūda: Nō redolet ſʒ olet
que redolere ſolet. Et apud Therētium dr̄. olet vnguēta. Et ergo dicūt
quidam oleo eſſe ꝟbum medium. q̄ȝ bene oleo. male oleo dr̄ Vn̄ et Mar
tialis. qui ſemꝑ bene olet male olet. Vt Eſſe q̄d hoc dicam. qꝺ olent tua
baſia mirrham. Quodqȝ tibi eſt ſemꝑ nō alienꝰ odor. Hoc mihi ſuſpectum
eſt qꝺ oles bene poſthume ſemꝑ Poſthume nō bene olet q̄ bene ſemꝑ olet
Item Oleo habet multa cōpoſita. p̄mo componitꝛ ⁊ dr̄ Adoleo quod eſt
equiuocum. Vn̄. Hec adolet ſignat creſcit cremat quoqȝ mactat. De cō-
poſitis huiꝰ verbi oleo ſatis pʒ in cōpoſitis ꝟborum.

Cetera verba leo per ui facit abſqȝ ſupino
Sʒ doleo dat itum. ſoleo valeoqȝ ſupinum

¶ Sūma eſt. alia ꝟba de quibꝰ non eſt ꝑus dem̄ habēt vi in p̄terito ꝑfecto
abſqȝ ſupino. vt Squaleo Calleo Palleo Polleo Molleo Vileo Cilleo
Caleo Sileo Folleo coaleo. Subdit vlterius ꝙ Doleo et Valeo Soleo
habēt itum in ſupino. ¶ Hic nota ꝙ om̄ia ꝟba in leo termīata hn̄t vi in
preterito ꝑ iſtam regulam Quattuor exceptis. cum ſuis compoſitis. ſcʒ
Leo Fleo Cleo et Pleo. ¶ Nota Secūdo. ꝙ ab illa particula ꝑ vi facit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

abſqꝫ ſupino) Excipit̄ hoc ꝟbum Celleo cum ſuis cōpoſitis qd̕ habet Cel
ſum in ſupino. Etiam excipit̄ hoc ꝟbum Soleo qd̕ habet ſolit⁹ ſum i pre
terito. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul'; ꝙ Doleo habet diuerſas acceptiōes ſm
adiūcta. Nā quādoqꝫ ſcat pati. ⁊ ſic ꝑ ſynecdochen d̕r. Doleo caput. Se
cūdo ſcat triſtari; vt Doleo caſum tuū · ⁊ componit̄ ⁊ d̕r Indoleo. i. valde
dolere. Soleo ſolit⁹ ſum in p̄terito. Vel ſm antiqs ſolui qd̕ nō eſt apud
nos vſitatum. i. cōſuetum eſſe. vt Nō ſum ſolit⁹ talia facē. Valeo eſt ver
bum hn̄s oppoſita ſcata. Nam ſcat validum eſſe. vt Joānes bene valet.
Etiam idem eſt qd̕ perire. Vt apud Therētium. Valeāt q̇ int̄ nos diſſi
dium volūt. Etiam accipit̄ vt ſcet precium. ⁊ ſic dicim⁹ Joānes valet do
ctorem. Jlle liber valet tres ſolidos. Et ſic inuenit̄ conſtructū cum accō.
abltō vel gtō. Exemplum p̄mi. vt Liber valet ſex ſtuferos. Exemplum
ſecūdi Vt in Geneſi. Valet decem ciclis. Exemplum tercij. vt Regnū
celoꝝ tanti valet quātum habes. Jtem Calere. i. calidum eſſe. ſed Calleo
es ere. p̄mo eſſe duꝝ. Jn̄ Callus. i. duricies in manib⁹ vel pedib⁹ Secūdo
Calleo ſcat habere bonum ingenium. ⁊ ſic regit accm̄ figurate. vt Joānes
callet ingenium. Jn̄ Callidus. i. aſtut⁹. Jtem Celleo es ere. in ſimplici nō
eſt multum vſitatum. ſꝫ in cōpoſitis. ⁊ eſt idem qd̕ cello cui⁹ ꝯpoſita ſunt
magis vſitata quam cōpoſita hui⁹ verbi Celleo. Jtem Cilleo es ere. i. mo
uere. Jn̄ Ancilla. i. famula. ab an qd̕ eſt circum. ⁊ cilleo. q̄ circumquaqꝫ
mouet̄. Vileo. i. vile eſſe. Jtem Sileo es ere. id ē tacere. vt hic puer viſis
virgis mox ſiluit.

Si queo ſumqꝫ facit. tamen in tum plurima reddit.

¶ Poſtq̄ꝫ autor determiauit de ꝟbis in leo termiatis. Hic determinat de
verbis in queo termiatis dicēs. ꝙ ꝟba in queo terminata hn̄t ſi in p̄terito
perfecto ⁊ ſum in ſupino. vt Torqueo torſi torſum · ⁊ aliquādo habēt tum
vt tortum. ⁊ hoc eſt qd̕ dicit text⁹ (tamē in tum plurima reddit. ¶ No
ta ꝙ ab iſta regula debet excipi hoc ꝟbum Liqueo cū ſuis compoſitis qd̕
habet liquui in p̄terito ꝑ tres ſyll'as. ⁊ ꝑ q lrām. ⁊ ſic inuenit̄ apud Oui-
dium. Deliquuit terramqꝫ ſuo madefecit odore. Et ꝙ liqueo debet ſcribi ꝑ
duplex v. ptꝫ ꝑ illam regulam orthographie. Quādocūqꝫ poſt q ſequīt̄ v
tūc ſemꝑ debet gemiari. ⁊ hoc quādo poſt v ſequit̄ alia vocalis. ¶ Scien
dām p̄mo ꝙ tm̄ duo ſunt in queo ꝟba termiata. ſcꝫ Torqueo ⁊ liqueo cū
ſuis compoſitis. Jtem Torqueo. i. punire. Jn̄ Tortor. Etiam torq̄re ſt
funem texere. ⁊ ꝓ eodem d̕r tornare. Jn̄ Tornator ꝓprie eyn zeel dreyer
Et componit̄ torqueo ⁊ d̕r diſtorqueo ꝓp̄e verkieren. vt Joānes hꝫ di-
ſtortum vultum. Retorqueo es ere. ꝓp̄e dreyen. ⁊ ſic dicim⁹. Cereus ille
eſt retort⁹. Ciphus ille eſt retort⁹. Extorqueo ſcat cū violētia aliq̇d petē

ſeu capere. ⁊ ſic dicim⁹ tyrānus extorſit pecunias a ſubditis ſuis. Itē Liqueo es ere ſcat liquidum eſſe. ſed Liquo as are ꝓꝑe ſmelten. ⁊ eſt tranſitiuū. vt liquam plumbum ꝓ cambuca faciēda. Item d̾r Liquor eris deponētaliter qđ caret p̄terito ⁊ ſupino. ⁊ eſt idem qđ liqueo

Dat veo vi ꝑ tum vi format vbiqꝫ ſupinum
Ex vi nil remouens faciēs tū nil ſupaddēs
Excipe paſ: ca: fa: ſe: la: ſol: vol: ag: cog: et a ſe:
Dat caueo cautum faueo fautum. ſed amictum
Ex amicire facis. ſoluo vel voluo dat vtum
De ſero ſume ſatum. lauo lotum. paſcoqꝫ paſtum
Ag vel cognoſco dat itum. ſepelire ſepultum
Ferueo ui dat ſiue bui cōniueo vi xi

¶ Poſtqꝫ autor determiauit de v̄bis in eo leo ⁊ queo termiatis. Hic cōſequēter determiauit de v̄bis terminatis in veo dicēs. ꝙ v̄ba in veo habēt vi in p̄terito. ⁊ mutant vi in tum in ſupino. vt Moueo moui motum Foueo foui fotum Voueo voui votum. Tunc ponit regulam generalem. In vi ſyllabā faciētia preteritum cuiuſcūqꝫ cōiugationis vi mutata in tū faciunt ſupinum. vt Amatum. ſopitum ⁊ oboletum potatum ⁊ per ſyncopen potum. cupitum. gratum. ſcitum. auditū. Excipiūtur differentie cauſa. lautum vel lotum qđ etiam lauatum inuenit. Vn̄ Horati⁹ in tercia ſatyra. Ne lōgum faciam. dum tu quadrante lauatum. Rex ibis ⁊c. Item Cautum Fautum. ſolutum. volutum. paſtum. amictum. ⁊ q̄ corripiūt penultimam i ſupino. Satum a ſero ſeui. nam a ſerui ſertum facit ſitum litum itum quitum citum qn̄do eſt a ſecūda cōiugatiōe i corripit nam a quarta ꝓducit. Compoſita a noſco tam producta qꝫ correpta inueniunt Agnitum. cognitum ⁊ agnotum. cognotum. A caluo calui ſupinum nō inuenit. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ ſcđm grāmaticos de illa cōmuni regula (Vi format vbiqꝫ ſupinum) Excipiūtur q̄dam alia v̄ba quorum Alexāder nō meminit. vt Salio ſaltum. ⁊ nō ſalitum. Veneo venum ⁊ nō venitum. Singultio tum ꝓprie ſuchten. In̄ Singultus talis paſſio Oleo oleui olitum. ſed cōpoſita de leo habent duplex ſupinum. Et intelligit (Vi format vbiqꝫ ſupinum) De v̄bis habentib⁹ ſupinum. quia octo verba in veo carēt ſupinis. vt Ferueo Cōniueo Calueo Fulueo Suaueo Flaueo Paueo Braueo. In ſumma i veo v̄ba ſunt hec Aueo Caueo Cōniueo Faueo Foueo Ferueo Flaueo Fulueo Braueo Liueo ⁊c. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ vocabul' Vouere ſcat ꝓmittere ſolemniter. ⁊ ſic dicim⁹ ꝙ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

omnis monach⁹ vouet obediētiam. Secūdo voueo ſcat deſiderare. Jn de
votum voti qd̓ duo ſcat. Vñ. Votum ꝓmiſſum deſiderium q̄ʒ votum.
Jtem Foueo ſcat nutrire. ſicut auis ſuos pullos. Moueo ꝓ̇pe beweghē
Ut hoc non mouet me. Jtem Faueo ꝓ̇pe gunnen. Paueo .i. timē. ꝛ ha-
bet paui in p̄terito abſq̧ ſupino. Vñ duo v̄ba habēt paui in p̄terito ſcilicʒ
paueo ꝛ paſco. Jtem Aueo .i. deſiderare Vñ dr̄a Rex aue viuis aue ꝛ aue
nec aue viuis a ve. Primum aue eſt v̄bum defectiuū. Secūdum aue eſt
abltī caſus a nomīe auis. Tercium vero aue eſt vtī caſus a nomine auus.
Quartum aue eſt v̄bum impatiui modi a v̄bo aueo. Quintum duę di-
ctiones ſcʒ ve a p̄cedente. Jtem Liueo ꝓ̇pe ſmerten. ꝛ ſic ſcabies liuet con
fricata ꝛ vulnera liuēt. Etiam Liuere ſcat eſſe turpe vel deforme. Etiaʒ
Liuere eſt inuidere. Jn̄ liuid⁹ id eſt inuid⁹. Jtem Langueo id eſt ęgrota
re. Jtem Sueo id eſt cōſuetum eſſe. Jtem Paſco id eſt nutrio. Vñ de cō
poſitis hui⁹ verbi paſco daꝛ talis regula quod om̄ia compoſita a paſco ſūt
indifferēter actiua vel deponētalia ꝑ eadem ſcatione. Ut depaſco vel de-
paſcoꝛ ꝓ̇pe af byten. Et ſic dicim⁹ capre depaſcūtur ſiluas. vel depaſcunt
ſiluas. ꝛ ſic dr̄ Virgili⁹. Naſcēs depaſcitꝛ artus. ¶ Hic aīaduerte q̇ hęc
verba paſco paſtum Noſco notum Creſco cretū formāt de ſe p̄cipia fu-
turi t̄pis ac ſi haberēt itum ī ſupino. vt Paſcitur⁹. noſcitur⁹. creſciturus.
vel paſtur⁹. noturus. cretur⁹. ſed p̄ma p̄cipia ſunt magis vſitata. Jtem
Caueo ꝓ̇pe verhuydē. vt Hoc cautū eſt legibus qd̓ nihil pericli eminet.
Etiam Caueo ſt fidem facē. Jn̄ cautio .i. ꝓmiſſio ꝑ alio facta. vt Joānes
fecit ꝑ me cautionē. Jtem cōpoſita a noſco hn̄t triplex ſupinū. Unum ta
mē eſt alio magis vſitatum. vt Agnoſco agnitū. agnoſcitū vel agnotum
Jgnoſco tamē habet duo ſupina ſub differētia ſcati. Vñ⁹. Jgnoſco dat
itum cum ſcat veniam do. Sʒ dabit ignotum nō noſcere ſignificādo. vñ
dicit Seneca. Si ſcirem deos ignoſcituros ꝛ homīes ignoturos adhuc
peccare nollem propter peccati turpitudinem. Ferueo id eſt calere. Con-
niueo ſcat ſignum oculis dare. Et ferueo ꝛ cōniueo habent duplex p̄teri-
tum. vt patet in littera. ꝛ pro vtroq̧ carent ſupinis

Vi tum dāte p̄ꝛeit vocalis non breuiata
Qui ſi ci ſa li i demantur et inde creata

¶ Hic autoꝛ incidental'r (qꝛ ſuperi⁹ dictum eſt q̇ v̄bum terminatum in
veo hʒ vi in p̄terito ꝛ mutat ſimpl'r vi in tum in ſupino) remouet dubiū.
qꝛ dubitaret aliq̇s quāta eſſet illa vocalis p̄cedens tum ꝛ dr̄ q̇ omne v̄bū
hn̄s vi in p̄terito mutās ſimpl'r vi in tum in ſupino ꝓducit vocalē an̄ tū.
vt Amaui tū Moui tum Triui tritū Audiui auditum. Jn̄ Autoꝛ ex-
cipit ſupina ſyllabalit in textu deſignata vt Quitū a queo Situm a ſino

Citum a cieo Litum a lino. ⁊ itum ab eo q̄ cum compoſitis corripiũt vo-
calem añ tum. ¶ Nota ꝙ autor ponit eũdem textum in tercia pte ⁊ po-
ti⁹. qꝛ ibi ꝑncipal'r agit de quãtitate ſyllabaꝝ. ibi etiam in exceptiõe ſuper
addit alia duo ſcꝫ agnoſco ⁊ cognoſco que corripiunt i añ tum in ſupino.
¶ Sciẽdum ꝑ vocabul'. ꝙ Queo quartę ꝯiugatiõis. i. poſſum. ⁊ habet
quitum in ſupino. Vñ inuenit a quco ⁊ quitum a quito as are per ſynco
pam. Sino. i. permittẽ. Et inuenit ſine ꝑpõ. ⁊ ſine im patiui modi a ſino
Vñ Cato. Ture deum placa vitulus ſine creſcat aratro. Cieo ⁊ cio is ire
idem ſcãt ⁊ habẽt idem pteritum ⁊ ſupinum. Sꝫ citum a cieo corripitur
ſed a cio ꝑducit. Et ſcata coꝝ patẽt in his metris. Cõmonco feſtino vo-
co cio ſignificabit. Et cum p̄dictis notat idem cieo. Et inde cito as are fre
quentatiuũ. ¶ Nota regulam ꝙ omnia ꝯpoſita a cito indifferẽter corri
piũtur vel ꝑducunt in metris. Exceptis Suſcito Recito ⁊ reſuſcito q̄
tm̄ corripiũtur. Exemplum regulę. vt Cõcito as are media breui vel cõ-
cito as are media lõga. ſed in ꝓſis ſemꝑ corripiunt. Et origo iſti⁹ eſt qꝛ ĩ
differẽter veniũt a cieo vel cio. Vñ ꝑut veniũt a cio ꝑducunt. ſed prout
veniũt a cieo corripiunt. ¶ Nota ꝙ quattuor ſunt ꝟba hñtia citũ in ſu-
pino. duo ꝑ ſ. vt Sino ⁊ ſcio. ⁊ duo ꝑ c. vt Cieo ⁊ cio. Item Sero. i. ſe-
minare vel plãtare. ¶ Nota ꝙ om̄ia ꝯpoſita a ſero mutãt vocalem a q̄ ẽ
in ſupino ſimplicis i vocalem i. vt Deſero deſitum Cõſero cõſitum Obſe
ro obſitum. Et coincidũt ꝯpoſita a ſero ⁊ ſino in ſupis. vt Deſino deſitũ.
Deſero deſitum ⁊cĳs. Item Lino is ere ꝑꝑe ſmeren. vt in hymno Inuẽ-
tor rutili Melle collita. Inuenit etiam Linio is ire. quartę ꝯiugationis
qd̉ hꝫ liniui in p̄terito ⁊ linitũ in ſupino. Et ponũt alqui dr̃ãm int' lino ⁊
linio. Vñ Sorde luti linimur oleiqꝫ liquore linimur. ſed hęc dr̃a ſepe in
fringit. ¶ Nota ꝙ iſte text⁹ (Vi tum dãte preit) debet intelligi qd̉ ꝟba
hñtia vi in p̄terito ⁊ mutãtia vi in tum in ſupino hñt vocalem lõgam añ
tum. ⁊ nõ ſolum in ſupis. ſed etiam in pticipĳs ⁊ ꝟbalib⁹ inde formatis.
Pro quo p̄t dari talis regula. ꝙ Oĩa pticipia in itus termĩata venientia
a ꝟbis ꝑme ſecũde vel tercię ꝯiugatiõis corripiũt penultimã. Exemplũ
de ꝑma. vt domit⁹ Exemplum de ſecũda. vt exercit⁹. De tercia. vt vomi-
tus. Ĩn excipiũtur verba q̄ faciũt p̄teritum in iui. qꝛ illa ꝑducũt itus. vt
Laceſſit⁹. detrit⁹. ſed oĩa pticipia ⁊ noĩa veniẽtia a ꝟbis quartę ꝯiugatio
nis habẽtib⁹ itum in ſupino producũt penultimam Vt audit⁹. hinnit⁹
garritus ⁊c̃. Inde excipitur vnum ſcꝫ ſeruitus

De deo deqꝫ geo leo vel deo vel queo dicta
Sufficiãt. in ui diuiſas cetera format
Dat maneo manſi iubeo iuſſi neo neui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Dans a per i maneo dat ui careatq; ſupino
Lucet pollucet faciũt xi mulceo mulſi
Hereo ſi p̄bet dat ſorbeo pſiq; buiq;
Dat ſi ſum xi etum. ſed itum dat ſorbeo vel ptũ

¶ Poſtq̄ autor poſuit reglas ſpeciales de v̄bis ſcd̄e ꝯiuga. Hic ꝯñr ponit regulam gñalem dicēs. q̄ de v̄bis ſcd̄e ꝯiugatōis in deo. leo. geo. queo et veo ſatis dcm̄ eſt. Omia v̄o alia v̄ba ſcd̄e ꝯiu. hñt vi p diuiſas ſyllas ī preterito pfcō. vt Doceo docui Lateo latui Niteo nitui Liceo licui Placeo Doceo Noceo Miſceo Jaceo Tabeo Habeo Albeo Libeo Rubeo Hebeo Prebeo Debeo Ferbeo Pubeo Plebeo Madeo Surdeo Rigeo Egeo. vigeo Pigeo Brumeo Timeo Tumeo Fameo. humeo Plumeo Moneo Caneo Seneo ꝛc̄. eius gñis. Jn̄ excipit Alexāder aliqua v̄ba q̄ formāt aliter ſuũ p̄teritum pfcm̄. vt ſatis patz in textu. ¶ Hic aia duerte q̄ Petrꝰ he. excipit adhuc plā v̄ba q̄z Alexād nō meminit. ſcz Vieo Dieo Quieo q̄ hñt eui in p̄terito pfcō. et Cieo ciuit ſueo ſueui. Et iſtis vtimur raro in ſimplici. ¶ Notādum p vocabul. q̄ Vigeo ſcat groyen. ꝛ habz vigui in p̄terito. Jtem Dieo nō eſt vſitatum. ſed eiꝰ inchoatiuũ dieſco eſt in vſu. Silr ꝛ quieo nō eſt in vſu in pñti. ſed bene in p̄terito d quieui Jn̄ Doceo eſt actꝰ docētis. Jtem Lateo es ere ꝓpe ſchulen ¶ Nota q̄ omnia compoſita a lateo mutāt a in i ī compōne. vt Oditeo Colliteo Perliteo. ꝛ ipm̄ ſimplex habet ſupinum. cōpoſita autem carēt ſupino. Scateo es ere ſcat ebulire ſicut aqua fontꝫ. Etiam Scateo ſcat ſalire. vt vermes ſaliũt ex carnibꝰ putridis. Maneo eſt equiuocum. Qui manet exſpectat et q̄ manet ille morat. Jnuenit etiam Mano as are. i. fluere. ¶ Nota q̄ dicũt grāmatici qd̄ compoſita a maneo mutāt a in i in ꝯpōne tribꝰ exceptis ſcz Permaneo Remaneo et Supmaneo. et q̄ mutāt a in i hñt in p̄terito vi. Que v̄o nō mutāt habēt ſi. vt dt lr̄a. Sz hec regula indiget correctiōe. Nam iſta tria remaneo. pmaneo. ſupmaneo ſemp retinēt a Alia vero a in i mutāt ꝛ aliquotiēs etiam a retinēt p diuerſis ſcatis. Exempli grā. Vt immaneo ſi ſum ꝓpe inhabitare. Sz immineo vi abſq; ſupio. inſtare ſeu appropinquare. Silr Cōmaneo ſi ſum. i. ſimul manē. ſed Commineo es ere. i. ſplēdere. Jubeo es ere. i. p̄cipere. ¶ Nota q̄ om̄ia ꝯpoſita a iubeo corripiũt illam ſyllam iu. p̄ter hoc v̄bum ſideiubeo qd̄ ꝓducit eaz ſcd̄m vſum. ꝛ hoc in pſis. Exemplum regule. vt Reiubeo reiubes Cōiubeo cōiubes Periubeo periubes. ꝛc̄ijs. Neo eſt actꝰ mulierꝫ. ꝛ ſm Catholicon. Om̄ia ꝯpoſita a neo hñt neui in p̄terito. ꝛ netum in ſupino. vt Reneo Conneo Anneo. vt anneatis capitium liripendio. Luceo es ere. id ē ſplēdere. Et coincidũt lugeo ꝛ luceo cum eoꝝ ꝯpoſitis in p̄terito. Pollu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ceo eſt ęquiuocum. Vñ Si q̄s pollucet. donat. ꝓmittit ⁊ offert. ꝓpe em̄
ſcat ſpōdere. Alia ꝟbo ſcat traſſumptiue. Dicimꝰ etiam deponētalr̄ polli
ceoꝛ.i. ꝓmittē. vt Joānes multa pollicet᷑. ſꝫ pauca adimplet. Et iſta duo
verba Luceo et Polluceo carēt ſupino. Item Mulceo.i. mollefacio vel
blādiri. Et hoc ſepiꝰ in compoſitis. vt Saudet cattꝰ demulcēdo. Itē nul
lus eſt exaſperādus. ſed potiꝰ demulcendꝰ. Item Mulgeo.i. lac trahere.
Item Hęreo cum omnibꝰ ſuis compoſitis. vt Cohęreo. ihęreo habet hę
ſi in p̄terito ꝑfecto. ⁊ ſcat ꝑmo dubitare Vñ hęreticꝰ Secūdo ſcat aenhā
ghen. ¶ Hic aīaduerte ꝙ hoc ꝟbum hęreo cum ſuis compoſitis coinci-
dit cum hoc nomīe hęres cum ſuis compoſitis. vt Cohęreo cohęres ver-
bum cohęres cohęredis nomē. Item Sorbeo es ere.i. aliquid molle de-
glutire. vt ouū vel aliud ſorbile. ⁊ p eodem dr̄ Sorbo is tercię. ¶ Nota
ꝙ omnia ꝑticipia veniētia ab hoc ꝟbo ſorbeo in p termīata ſemper p lrām
deponūt per ſyncopam. vt Abſorta eſt mors in victoria Abſorti ſunt iu
dices eoꝝ. ¶ Nota vnam regulam gn̄alem. ꝙ Omnia ꝟba cuiuſcumqꝫ
cōiugationis fuerint habētia pſi in p̄terito ſemp habēt ꝑtum per p in ſupi
no. Excepto vno qđ habet ſum. vt Cambeo pſi pſum. Quidam tamen
etiam dicūt camptum. Exemplum regulę. vt Scripſi ſcriptum. Como
compſi comptum. Item Tabeo ſcat vuylen. Tabeſcere.i. incipere tabere
Tabefacere vuyl maken. vt Tempꝰ tabefecit hoīem quicq̇đ em̄ eſt in tē
pore ſeneſcit atqꝫ tabeſcit Petrꝰ eſt febre tabefactꝰ. Febris tabefecit Joan
nem. Item Inuidia tabefecit hoīem. Tabidꝰ a um vuyl. Hebeo es ere.
plomp weſen. Hebeſcere plomp werden. Aīalia quibꝰ ſanguis eſt craſ-
ſus hebetia ſunt. Hebefacere ⁊ hebetare. plomp makē. Albeo es ere. albū
eſſe. Albeſcere albere incipe. Rubere rubꝝ eſſe. Rubeſcere incipe rubere.
erubere. pudere. Ruber. ra rum ꝓpe roet. Rigeo es ere ſtijf weſen. Rigi
dus a um. ſtijf. Lenteo es ere. ſlap weſen. Lenteſcere ſlap werden. Her-
bere Virere. groen weſen. Herbidꝰ viridis. Caneo es ere eſſe canum. Ca
neſcere fieri canum. Plebere gemeynen volcke volghē of die aen ſprekē
Plebs ꝓpe lant volck. Plebanꝰ na nū qđ ſpectat ad plebem. Plebeſcere
ſignificat incipere plebere.

Quę dāt p̄terita per ui caruere ſupino
Ni faciāt in itum teneo tentum doceo ctum
Cenſeo dat cenſum. ſed itum ſua compoſitiua
Miſceo dat mixtum
Pauca ſupinātur p̄tēr ſex neutra ſecundę
Sex retinēt neutra pla no ca pa va doqꝫ ſupina

Format itum doleo noceo placeo valeoqꝫ
Pareo ꝓbet itum. licet ac oleo taceoqꝫ
Dat careo carui caritum caſſum de ſupino
Cum dat ui pateo paſſum dat torreo toſtum
Pando pati pateo paſſum fecere ſupino

¶ Autoꝛ poīt hic regulam gn̄alem de ſupīs v̄boꝝ ſcd̄e ꝯiugatōis. de q̄b⁹
in regulis ſpecialib⁹ ſuperius poſitis nō eſt dcm̄ dicēs ſic. ꝙ om̄ia v̄ba ſcd̄e
cōiugatiōis hn̄tia ui in p̄terito ꝑ diuiſas ſyll'as carēt ſupino vel hn̄t itum
Exemplum ṗmi. vt Terreo Debeo Scateo Langueo. que carēt ſupino
Exemplum ſecūdi. vt Habeo habui habitum. Jn̄ Alexād̄er excipit cer/
ta v̄ba. vt ptꝫ in textu. Sciēdum ṗmo ꝙ hic poſſet fieri queſtio quomo
do poſſet cognoſci an v̄ba hn̄tia vi habeāt itum in ſupino. vel careāt ſupi/
no. Pro quo notāda eſt regula Priſciani. ꝙ om̄ia v̄ba hn̄tia vi in p̄teri/
to ꝑ diuiſas ſyllabas ex ꝓꝑa natura regētia accm̄ habēt itum in ſupino vt
Prebeo p̄bitum Habeo habitum. ⁊cı̄ȷs. ſed ſi nō rexerint accūm ex ꝓꝑa
ſua natura tūc carēt ſupino. vt Madeo Terreo ⁊cı̄ȷs. Et iſtam regulam
tāgit Alexād̄er implicite poſtea quum d̄t (pauca ſupināt̄ur) Sciendum
ſecūdo ꝙ p̄ter v̄ba q̄ autoꝛ hic excipit plura a grāmaticis excipiūtur que
non habēt itum nec carēt ſupino. ſed habēt aliter. vt Miſeret miſertum.
tedet p̄teſum Seneo ſenectum Arceo arctum. Vn̄ Arceo dat arctū ſed
itum ſua cōpoſitiua. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul'. ꝙ Teneo ſatis notum eſt.
Jtem om̄ia cōpoſita a teneo ⁊ tendo hn̄t idem ſupinum ⁊ eadem ꝑticipia
ſꝫ differūt in ſ̄catiōe. vt Retineo retētum Retēdo retētum. Cōtineo cō
tendo cōtentum. ⁊ ſic de alı̄ȷs. Et omnia cōpoſita a teneo ſunt trāſitiua et
hn̄t tentum in ſupino. p̄ter Attineo et Pertineo q̄ ſunt abſoluta ⁊ carēt
ſupīs. Jtē docere. i. doctrinam dare. Cenſeo cēſes ere Cenſo is tercie ꝯiu/
gatiōis. et Cēſio is ire quarte ꝯiuga. iudicare l' numerare Et differūt iſta
tria in p̄teritis ⁊ ſupīs. qꝛ cenſeo ſcd̄e hꝫ cenſui cenſum. Sꝫ cenſo t̄cie hꝫ
cenſui cenſitū altera coꝛrepta. Sꝫ cenſio is ire quarte hꝫ cenſui cenſitum.
altera ꝓducta. Jtē Miſceo ꝓꝑe menghē. Jtem aliqui text⁹ hn̄t hic iſtū
verſum. Arceo dat arctum ſed itum ſua cōpoſitiua. Pro quo aīaduerte
ꝙ oīa ꝯpoſita ab arceo mutāt a in e in ꝯpōne. vt Coerceo exerceo. Et ē ar
ceo equiuocū. Vn̄ Arcet q̄ remouet ⁊ cogere d̄ꝛ arcet. Jtē Exerceo ꝓꝑe
oefenen. ſeu ꝓbare. ¶ Sequit̄ textus Pauca ſupināt̄ur ⁊c̄. ¶ Sciendū
ꝙ hic autoꝛ ponit aliā doctrinā que ſpecialit̄ intelligit̄ de v̄bis neutralib⁹
ſcd̄e ꝯiugatiōis dicēs. ꝙ pauca v̄ba neutralia ſcd̄e ꝯiuga. hn̄t ſupina. vt
Rubeo. palleo. caueo. flaueo. toꝛpeo. ⁊cı̄ȷs Jn̄ excipit aliqua i textu vt clae

pꝫ intuēti textum. ¶ Hic nota ꝙ autoꝛ notāter d̄t in textu pauca. qꝛ ali
qua excipiūtur quoꝝ autoꝛ nō meīit in textu. vt Lateo latitum Jaceo
iacitum Taceo tacitum Libro libitum. ¶ Pro vocabul' ſciēdum. ꝙ Ru
beo es ere. eſt eſſe rubeū. vt ꝑus. ſil'r Palleo es ere. i. eſſe pallidum. Caneo
es ere ꝓꝑe grau weſen. Toꝛpeo ꝓꝑe leu weſen. Flaueo gheel weſen. ⁊ ſic
fruct⁹ dicūtur flaui qn̄ matureſcūt. Tepeo es ere. i. eſſe tepidum. Pareo
duo ſcat. Primo ſcat obedire. ⁊ ſic cum ſuis cōpoſitis caret ſupino. Se-
cūdo idem eſt qđ viſui ſe oſtēdere. ⁊ ſic cum ſuis ꝯpoſitis habet paritum in
ſupio. Vn̄ Compareo. i. in iudicio ſe oſtēdere. vt Joānes fuit citat⁹. ſꝫ nō
comparuit. Dicit̄ etiam Pario paris parere tercię. i. gignere Vn̄ Pareo
precęptis pario ꝓlem paro mēſam. Item Liceo es ere. ſub voce actiua
ſcat paſſionem. ⁊ ſub voce paſſiua ſcat actiue. Vn̄ Actiuū liceo paſſiue ſi
gnificabit. Paſſiuū liceoꝛ neutꝝ tibi ſignificabit. Etiam Liceo. i. licitum
eſſe. Et d̄ꝛ etiam licet imꝑſonal'r. Liceoꝛ eris paſſiuū. i. inſtare ꝑ re emen
da ⁊ format de ſe licitoꝛ aris deponētale qđ eſt magis vſitatum. vt quid i-
caſſum licitaris nihil emptur⁹ Et dicūt mgr̄i ꝙ liceoꝛ ꝑ illo ſcato nō ha-
bet ꝓꝑa ꝑterita ꝑticipialia. ſꝫ accōmodat ſibi a ſuo v̄bo licitoꝛ frequētati-
uo. Item Taceo ꝓꝑe ſwyghē. ¶ Hic aīaduerte ꝙ om̄ia cōpoſita a taceo
mutāt a in i in compōne vt Cōticeo Subticeo. ⁊ ſcāt idem cum ſimplici
cum circumſtātia ꝑpōnis. vt ſtatim ſubticeas alioquin mentiētis verba
verbera plectēt. Cōticeo. i. pariter tacē. Reticeo. i. iterꝝ tacē. Careo ꝓꝑe
deruen. ⁊ habet carui in ꝑterito. Inuenit̄ etiam carui nomē indeclinabile
id eſt herba q̄dam. Vn̄ Dum carui carui vix ſine febꝛe fui. ¶ Notādum
ꝙ q̄uis careo duplex ſupinum habeat caritum ſcꝫ ⁊ caſſum nō tamē foꝛ-
mat ſcḋm hoc ex vtroqꝫ duplicia ꝑticipia. ſꝫ a caſſum ſolum formatꝛ ꝑticipi
um ꝑteriti t̄pis ſcꝫ caſſus ⁊ nō futurꝝ caſſur⁹ et a caritum ſolum caritur⁹
futuri t̄pis ⁊ nō caritus ꝑteriti t̄pis. Item Toꝛreo ꝑmo ſcat aſſanda ver
tere apud ignem. Vn̄ Si volucris v̄rat qui toꝛret eam ꝓcul errat. Sed
procul a toꝛre volucrem de flumīe toꝛre Vn̄ Toꝛris. i. ignis. Secūdo toꝛ
rere ſcat voluere ſicut aqua impetuoſe voluit ſe currēs de montibus Vn̄ de
Toꝛrēs. i. aqua impetuoſe fluēs. Tercio Toꝛreo ſcat cremare. ⁊ ſic ignis
pro illo ſcato d̄ꝛ toꝛris. vt dcm̄ eſt. Et ſic habet̄ in hymno. In ara crucis
toꝛridum. Tūc ſubdit ꝙ Pando patioꝛ ⁊ pateo hn̄t paſſum in ſupio. In
uenit̄ tamē pando habere pāſum. vt legit̄ in matutinis tenebraꝝ. Qui ex
pāſis in cruce manib⁹. ⁊ ſic dicūt phyſici. Anima ꝑ totum coꝛp⁹ eſt expā
ſa. oꝛganū tact⁹ ꝑ totum coꝛp⁹ eſt expāſum. ⁊ illud ſupinū eſt cōmunius

Verſibus his terna formatio fiet aperta
Vi vel ui: di: ri: xi: ni: dat tercia: gi: ci·

Li.ſi.bi.pi.pſi.pariter mi qui quoqꝫ cum ti

¶ Poſtq̄ꝫ autoꝛ determiauit de v̄bis pme et ſcdē ꝯiugatiōis. Hic conſe
quenter vult determiaee de v̄bis tercie cōiugationis.dicēs.ꝙ tercia cōiu-
gatio ſit nota verſibus ſequentibus;

A breuis ante cio cum cōpoſitis facit eci

¶ Hic autoꝛ incipit determiare de p̄teritis ⁊ ſupinis v̄boꝝ tercie ꝯiugati
onis. ⁊ pmo de v̄bis in cio.poſtea in dio.⁊ ſic ꝯn̄r ſm oꝛdinem lraꝝ p̄cedē
tium o dicēs.ꝙ v̄ba tercie ꝯiuga.in cio termiata hn̄tia a breuem an̄ cio cū
ſuis ꝯpoſitis hn̄t eci in p̄terito pfecto.vt Facio feci.pficio pfeci.¶ Sciē-
dum ꝙ ſunt tm̄ duo v̄ba tercie ꝯiuga.hn̄tia a breuem an̄ cio.vt facio ⁊ ia
cio.⁊ in ſumma quattuoꝛ ſunt tercie ꝯiugatiōis v̄ba in cio.videlꝫ duo p̄-
dicta cum iſtis duob⁹ licio.ꝑ quo quidam dicūt lacio ⁊ ſpecio.¶ Scien
dum pmo ꝑ hoc v̄bo facio ꝙ qn̄qꝫ facio componit̄ cum p̄pōnib⁹.tūc ſem
per mutat a in i in compōne ſed compoſitum cum alijs ptib⁹ oꝛōnis a ſi-
bi ſeruat.Exemplum de p̄pōnib⁹.vt afficio.cōficio.inficio.deficio.reficio
ſufficio ⁊cᵉ ijs.Exemplum de alijs ptib⁹ oꝛōnis.vt Bn̄facio.malefacio.ſo
refacio.ſatiſfacio.⁊ eſt ſignificatum hui⁹ verbi facio ſatis notum.¶ Hic
nīaduerte ꝙ quādocūqꝫ hoc v̄bum facio p̄t cōſtrui cum accō.tūc ſuū com
poſitum afficio in eodem ſenſu poteſt poni cum abltō.vt Facio tibi hono-
rem.vel afficio te honoꝛe.¶ Nota ꝙ om̄ia nomia ſcātia rem ſm diſtin-
ctum opificiū factam pn̄t componi cum hoc v̄bo facio.⁊ foꝛmare de ſe no
mē in fex vel in fic⁹ terminatū.vt artifex vel artific⁹.calopifex vel fic⁹.cal
cifex vel ficus ⁊cᵉ ijs.Alia regula.omne nomē adiectiū dicēs qualitatem
poteſt componi cum hoc v̄bo facio foꝛmādo de ſe v̄bum in fico pme cōiu-
gatiōis.vt Albifico.mœſtifico.letifico ⁊cᵉ ijs.Alia regula.Omne nomē
ſbm̄ poteſt componi cum hoc v̄bo facio.⁊ foꝛmare de ſe v̄bum deponētale
in ficoꝛ.vel actiuū in fico.q̄ ſcāt talem rem facere q̄ꝫuis ſub vna voce ſunt
magis vſitata q̄ꝫ ſub altera.vt Metrificoꝛ.v̄ſificoꝛ.q̄ deponētaliter ſunt
magis vſitata ludifico vel edifico q̄ ſub voce actiua ſunt magꝭ vſitata Fa
brifico.ſaluifico vel oꝛ.⁊ ſic de alijs.Alia regula Omnis infinitiu⁹ ſecun
de cōiugatiōis poteſt componi cum hoc verbo facio.deponēdo re.vt Mo
nefacio.calefacio.frigefacio.Simil'r gtūs nōis adiectiui p̄t cū hoc v̄bo facio
cōponi.vt pūifacio.magnifacio.tātifacio.⁊ dicūt valoꝛē rei.¶ Hic aīad
uerte ꝙ oīa ꝯpoſita a facio hn̄t ſupinū.excoepto vno ſcꝫ ſufficio qd̄ quādo
q̄ꝫ idem eſt qd̄ ſatis eſſe.⁊ tūc caret ſupino.ſed qn̄ ſcat ſubſtituere.tunc hꝫ
ſupinū.vt Vado ſuffectum aliū epm̄.Itē Iacio ꝑp̄e werpen.¶ Itē no
ta ꝙ oīa ꝯpoſita a iacio debēt ſcribi ꝑ ij duplex ⁊ ꝑ i ſimplex ꝓnūciari.Cau
ſa eſt.qꝛ iacio hꝫ ſimplex i et ꝯpoſita mutāt a in i ⁊ ſic habēt duplex ij.⁊ ex

iſto emergit regula q̄dam ſm̄ Priſcianum. ꝙ omnia cōpoſita a iacio quo
rum ꝑma ſyll'a terminat̃ vel in ꝯſonātem vel in vocalem pn̄t indifferent̃
primam ſyll'am corripe vel ꝓlōgare. Et cauſa eſt. q2 ibi ē duplex i'. ⁊ vna
poteſt vim ſuam ꝑdere vel retinē. Exemplū. vt apud Statium hoc v̄bū
obijcio corripit primā. Vn̄. Pectora q̄ inuiſis obijcit fumātia muris Et
apud Horatiū ꝓducit̃. Vn̄. Cū mihi liuor edax ignauos obijcis annos
Hic tamē excipit Henric⁹ de colonia duo. vt Proijcio et Deijcio. Item
Coniicio ꝓprie meynē of vermoeden. vt Ego ita eſſe cōijcio. Jn̄ coniectu
ra proprie ſignificat vermoeden

Elicui pteter cio cetera format in xi
Elicui dat itum ci vel xi tranſeat in ctum

¶ Hic autor ponit regulam gn̄alez de v̄bis in cio termiātis dicēs. ꝙ oīa
alia v̄ba in cio termiāta hn̄t xi in p̄terito. vt Allicio. allexi Inſpicio inſpe-
xi. Jn̄ excipit̃ Elicio qđ habet elicui in p̄terito. Tūc ibi. Elicui dat itum.
Hic ꝓſequet̃ de ſupinis v̄boꝝ in cio dicēs. ꝙ v̄ba in cio termiāta hn̄tia ci
vel xi in p̄terito hn̄t ctum in ſupino. Exēplum ꝑmi. vt Facio feci factum
Exemplū ſecūdi Aſpicio aſpexi aſpectum Hinc excipit̃ hoc v̄bum Elicio
qđ habet elicitum in ſupīo. ¶ Nota ꝙ tm̄ duo ſunt v̄ba in cio termiāta
que ꝑ iſtam regulam cū ſuis ꝯpoſitis hn̄t xi in p̄terito ꝑfcō; ſcʒ Licio ſi-
ue lacio (q2 inde lacto) ⁊ ſpecio q̄ in ſimplici nō ſunt vſitata. ſʒ in cōpoſit̃
vt Allicio allexi Pellicio pellexi Illicio xi. Exemplum de cōpoſitis a ſpe
cio. vt Inſpicio inſpexi Cōſpicio. aſpicio. reſpicio. ⁊ cēt̃s. ¶ Sciēdum pri
mo ꝙ om̄ia cōpoſita a licio ſiue lacio habēt ſm̄ antiq̄s duplex p̄teritum ⁊
duplex ſupinū. vt Licui licitum Lexi lectū. q̄uis ſub xi ⁊ ctum ſint mag̃
vſitata vt ſepius dicim⁹ Pellexi pellectum. q3 pellicui pellicitum ¶ Sci
endum ꝓ vocabul'. ꝙ Licio in ſimplici nō eſt vſitatum. ſcat tm̄ trahē ſicut
filum a texēte trahit̃. Item Licium. i. filum. Jn̄ Liciatoriū. ⁊ eſt ille trū-
cus rotund⁹ cui textores circūuoluūt filum. Item a Lacio ꝑ ꝯpōnem d̾r
Pellicio. i. decipere. Jn̄ Pellex Jn̄ Pellicoſus. i. deceptiōe plen⁹. Item
Allicio. i. attrahē ꝓpe locken. Vn̄. Falco nō manib⁹ vacuis eſt alliciēd⁹.
Item Illicio. i. illaqueare ꝓpe ſtrickē. Elicio. i. extrahere. ⁊ ſic dicim⁹ ex
littera elicit̃ talis regula. Item Specio in ſimplici nō eſt vſitatum Vnde
de compoſitis hui⁹ verbi ſpecio. ¶ Nota talem regulam. ꝙ omnia com-
poſita a ſpecio indifferēter ſunt deponētia ⁊ prime ꝯiugatiōis. vel actiua
et tercie cōiugatiōis. Et ꝓ eodem d̾r Deſpicor aris. vel cōſpicio is.

Si pn̄s tenet a tenet hic et vbiq3 ſupina.

¶ Alexāder ponit hic vnā doctrinā gn̄alem q̄ ſic incipit. Nā dictū eſt ci
vel xi. trāſeat in ictū. ꝙ v̄ba in cio hn̄tia ci in p̄terito hn̄t ctum ī ſupino. vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Facio feci factum. Circa hoc aliq̄s dubitaret an dicendū ſit Feci fectū vel
Feci factū. Hoc dubiū remouet dicēs. ꝙ ſi ỽbum habeat a in penultia ſyl
laba. pn̄tis tpis indicatiui modi in ſcd̄a pſona etiam ſuat a ī ſupino in oī
cōiugatiōe. vt Jacio ieci iactū Facio feci factū. ¶ Nota ꝙ tangit̄ Jpalla
gium cum d̄r (tenet hic ⁊ vbiqꝫ ſupina) Et hꝫ fieri qn̄qꝫ id qd̄ dicit̄ ꝯtra-
rio mō intelligit̄ vel qn̄ ponit̄ patiēs p agēte. a Tenet ſupina. vt Supia
Tenēt a. Vn̄. Eſt Jpallagium pſlauit phyſtula buccas. ¶ Sciēdum
primo. ꝙ iſta regula eſt intelligēda de ỽbis nō deponētalibꝫ ꝓpter hoc ỽ-
bū gradior qd̄ nō hꝫ graſſum ſꝫ greſſum ī ſupio. q̄uis pn̄s tenet a. Secū
do debet intelligi de ỽbis regularit̄ formantibꝫ ſua ſupina ꝓpt̄ hoc ỽbum
Lauo qd̄ habet lotum ⁊ lautum. Tercio eſt intelligēdum. Dum pn̄s te-
net a in penultima ſyll'a ſecūde pſone pn̄tis tpis indicatiui modi ꝓpter
hoc verbum Sono as. quod habet a in vltima ſyllaba quare non habet a
in ſupino. vt non ſonatum ſed ſonitum

A ſi compoſita mutant in i dant e ſupina
Vt probat inficio ſed debes demere do go

¶ Hic Alexāder occaſiōe doctrinę ꝑus datę ponit aliā doctriuam dicēs
ꝙ ỽba mutātia a in i in compōne habēt e in ſupino ſuoꝝ ꝯpoſitoꝝ. vt In
ficio infeci infectū. Jn̄ excipit ꝯpoſita ỽboꝝ in do ⁊ in go terminatoꝝ que
in ſuo ſupino formāt a more ſuoꝝ ſimpliciū. vt Cado cecidi caſum. Occi-
do occidi occaſum. Exemplū de go. vt Tango tetigi tactū Cōtingo cōti-
gi cōtactum Redigo redactum. ¶ Sciēdum ꝑmo. ꝙ hic etiam excipiū
tur illa tria ỽba Sapio. ſtatuo. ⁊ ſalio. vt ſapio. mutāt a in i. dicēdo īſipio
qd̄ hꝫ inſipitū ⁊ nō inſepitū Deſipio deſipitum. Et cōpoſita a ſtatuo hn̄t
utum ſicut ſuū ſimplex. vt a ꝯſtituo ꝯſtitutū. a reſtituo reſtitutum Et cō
poſita a ſalio hn̄t ultum. vt Reſilio reſultum Exilio exultum. Quidā ex
cipiūt ſallo qd̄ hꝫ ſalſum; ⁊ ſua cōpoſita hn̄t ſulſum. vt inſulſum. Vn̄ qui
dam vōlētes ſaluare Alexandꝝ. De iſtis tribꝫ dicunt ꝑmo ꝙ textꝫ eſt in
telligendꝫ de ỽbis tercię ꝯiugatiōis ⁊ ſic inde excipit̄ ſalio quod eſt quartę
Secūdo eſt intelligendꝫ dūmodo ſimplicia habeāt a in penultia ſyll'a ſu-
pini. vt ptꝫ intuēti ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ex toto ſunt decē ⁊ nouem ỽba
mutant a in i in ꝯpōne. Vn̄ Hęc facio iacio taceo ſtatuo cado frāgo. Et
capio ſapio lateo cano pāgo. Dāt a p i prępo ꝯiūge ſalio ꝗꝫ tāgo Diſplicꝫ
aſt ab ago triſyll'a ſat cape per pre. Quidā ſic maneo ponunt niſi re ſup ⁊
per. Dat fateor ſua ſic cui ſubdas atqꝫ fatiſcor Vn̄ ꝓ illoꝝ verſuū ītellectu
attēde ꝙ tria ſunt cōpoſita a capio q̄ mutāt a in i vel retinēt a ſub dīa ſca
tionis. vt pręcapio. i. an̄capio. vel pcipio. i. iubere. Cōcapio. i. ſil' cape. vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cõcipio ſcat ontfanghẽ. Sic antecapio poti⁹ tamẽ antecipio. Et vſuca-
pio retinẽt a. Itẽ Vſucapio dr̃ cape poſſeſſionem ex vſu. Itẽ a cano vnũ
excipit. vt Occano. inuenit etiam occino. Sil'r pango ꝓ cõiungere mu-
tat a in i. ſed ꝓ cantare vel paciſci tenet a. vt poſtea patebit. Item Placeo
ſemꝑ retinet a ꝑter vnum. vt Diſpliceo qd̓ mutat a in i. ¶ Sciẽdum ter
cio ꝙ etiam q̃dam ſunt ṽba mutãtia a in e in ꝯpõne. ⁊ ſunt quattuordeci
Vñ Dant a ſcando ꝑ e parit arcio farcio iunge. Damno fallo ſacro carpo
ſpargo gradiorq̃ꝫ. Tracto patro patior nõnunq̃ꝫ partior addes. Et om-
nia iſta ꝑterea q̃ ſunt ꝑme ꝯiugatiõis mutãt a in e in ſupino in ſuis cõpo-
ſitis. vt farcio refertũ Arceo coertum Scãdo cõſcenſum. ¶ Notandũ
ꝙ q̃dam inueniũtur ṽba q̃ mutãt e in i in compõne Sedeo. pmo. emo. ce
do hñs cecidi ⁊ nõ ceſſi. Ledo. rego. q̃ro. ſpecio. lego. teneo. Exemplum de
ſedeo vt reſideo. aſſideo. Exemplum de premo. vt cõprimo. reprimo. Exẽ
plum de emo. vt perimo. redimo. Exemplum de cedo. vt incido. De ledo
vt collido. allido. De rego. vt corrigo. dirigo. De q̃ro. vt inquiro requiro.
De ſpecio. vt iſpicio reſpicio. De lego. vt colligo intelligo. Iñ excipit per-
lego quod ſeruat e. Exemplum de teneo. vt cõtineo. retineo. attineo. perti
neo. detineo. que omnia mutant e in i

Dat di ſumqꝫ dio gio gi dat itũqꝫ ſupino

¶ Hic Alexãder ꝯñr determiat de ṽbis in dio ⁊ in gio termiatis dicens.
Primo ꝙ ṽba in dio termiata habẽt di in ꝑterito ⁊ ſum in ſupino. vt Fo
do fodi foſſum. Et ṽba in gio termiata hñt gi in ꝑterito ⁊ itum in ſupino
vt fugio fugi fugitum. ¶ Hic nota ꝙ ſicut dt Priſcian⁹ vnum tñ inue
nit verbum in dio terminatũ. vt fodio cũ ſuis compoſitis. Et ſi plura fue
rint nõ ſunt vſitata. Inueniũtur tamẽ deponẽtalia in dior. vt Gradior.
ordior. Et vnum inuenit verbũ in gio terminatũ. vt fugio cum ſuis cõ-
poſitis. ſꝫ iſtud vertit in tercia ꝯiugatiõe. qꝛ dicit ordior quarte. ¶ Sci
endum ꝑmo ꝙ hic ſolet q̃ri de ꝑteritis imꝑfectis ṽboꝝ tercie ꝯiugationis
in dio vel in gio terminatoꝝ ꝑ quo ſolẽt dari regule. Prima. Omia ṽba
prime ⁊ ſcđe ꝯiugatiõis formãt ſuũ preteritũ imꝑfectũ a ſecũda pſona p̃
ſentis tpis indicatiui modi deponẽdo ſ et addẽdo bam. vt Amo amas. de
pone s adde bam fit amabam Doceo doces docebam. Et omia ṽba tercie
cõiuga. nõ in io termiata formãt ꝑteritum imꝑfectum a ſecũda pſona pñ
tis indicatiui modi deponẽdo s et mutãdo i in e. vt Lego legis. depone s
muta i in e. et adde bam fit legebam ¶ Secũda regula Omia ṽba tercie
cõiugatiõis ⁊ quarte in io termiata formãt ſua ꝑterita imꝑfecta a ꝑma p
ſona pñtis tpis indicatiui modi mutando o in e et addendo bam. Exem-
plum de tercia. vt Fodio fodiebam Fugio fugiebam Facio faciebam. ⁊ ſic

nota

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

de aliJs. Exemplum de quarta. vt Audio audiebam Jn̄ Priſcianus exci
pit polio qd̄ habet polibam. et Inſignio qd̄ habet inſignibam. Et ſubdit
ꝙ eo habet ibam. queo quibam. ſed in formādo ꝑticipia recipiūt e. vt ſig-
niēs. poliens. iens. ꝛc̄. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ſm̄ grāmaticos Omnia ꝟ-
ba in io termiāta ſunt quartę ꝯiugatiōis p̄ter duodecim cum eoꝝ compo
ſitis. Vn̄ Sunt in io quartę iacio facio volo demi. Sic ſpecio licio capio
rapio cupioq̃ʒ Et facio fodio fugio pario cutioq̃ʒ. Cū quatio iūgas ſic cō-
poſitum ſupaddes. Ex his ꝟſib⁹ ptʒ ꝙ fodio eſt p̄ma breuis. Inuenit̃ ta-
men p̄ma lōga ꝑ quo ſolet dari talis regula. Omnis ſylla breuis p̄t cōſo
nātem ſequētem gemiare in ſuiipſi⁹ ꝓlōgatione. vt fodio vel foddio Ti
meo vel timmeo. Et hoc eſt de licētia poetica ꝛ ꝓſequit̃ metꝝ. ¶ Scien
dum ꝑ vocabulis. ꝙ Fodio is ere. i. foſſam facē. Jn̄ foſſorinm eyn ſchup.
et componit̃ ꝛ d̄r Effodio ꝓ̄pe extra fodere. Et cum con. vt cōfodio id eſt
ſimul fodere. ꝛ cum ſnbter vt ſubterfodere. i. ſubt⁹ fodere. Et habet plura
compōſita. vt ꝑfodio. ſuffodio q̄ idem ſcāt cum ſimplici ꝛ circūſtantia p̄-
poſitiōis componētis. Item Fugio. i. fugam facē. ꝛ componit̃ vt cōfugio
prope recurſum habere vt ad veſtram cōfugio pietatem. Et componit̃ et
dicit̃ ſubterfugio. i. ſecrete fugere ſicut fur. ¶ Hic nota ꝙ omnia compo-
ſita a fugio formāt de ſe adiectiua mobilia ꝑ tria gn̄a. vt Profug⁹. ꝓfuga.
profugum. trāſfug⁹ a um. vel ſub cōmuni genere in ga. vt hic ꝛ hęc profu
ga. hic ꝛ hęc tranſfuga. Profug⁹ vluchtich

Dat pio ſemꝑ ui ſine cepi ſiue cupiui
Ptum facit omne pio. ſapio cupioq̃ʒ remotis
Dat ſapio ſapui ſapitum cupioq̃ʒ cupitum

¶ Hic autor ꝯn̄r determiāt de ꝟbis in pio termiātis dicēs ꝙ ꝟba in pio
termiāta hn̄t ui in p̄terito ꝑfecto. vt Rapio rapui. Jn̄ excipit capio quod
habet cœpi ꝛ cupio qd̄ habet cupiui. Subdit vltra ꝙ omne ꝟbum in pio
habet ptum in ſupino. vt Rapio raptum Capio captum. Jn̄ excipiūtur
ſapio qd̄ habet ſapitum. ꝛ cupio qd̄ habet cupitum. ¶ Sciēdum primo
ꝙ octo ſunt ꝟba tercię ꝯiugatiōis q̄ formāt ſua p̄terita ꝛ ſupina ad modū nō
ꝟboꝝ quartę ꝯiugatiōis. vt ptʒ in his metris. Arceſſo. cupioq̃ʒ. peto. tero
quero. laceſſo. Acceſſo ſocies ſimul his iūgas. ſapioq̃ʒ. Solis p̄teritis ꝑfe
ctis atq̃ʒ ſupīs. Hęc retinēt quartę q̃ʒuis nō ſunt ea quartę. ¶ Hic aīad
uerte ꝙ ꝑ eodem d̄r Arceſſo acceſſo accerſo ꝛ accerſio quartę. ¶ Scien-
dum ſecūdo ꝙ ex toto ſunt duo ꝟba in pio q̄ hn̄t ui ꝑ diuerſas ſyllabas. vt
rapio rapui. ꝛ ſapio cum ſuis compoſitis. Hic addit Priſcian⁹ ꝙ hoc ꝟ-
bum Sapio habet triplex p̄teritum ſcʒ ſapui ſapij ꝛ ſapiui. ꝛ habʒ duplex
ſupinum ſcʒ ſapitum altera correpta. ꝛ ſapitum altera lōga. q̃ʒuis tamen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſapui ⁊ ſapitum altera correpta ſit magis vſitatū. Vñ aliqui antiq̄ text⁹
hñt hunc ꝟſum. Dat ſapio ſapui ſapij q̄ȝ ſiue ſapiui. ¶ Sciēdum tercio
ꝑ vocabul'. q Sapio ſapis ſape. i. ſaporē in ſe hr̄e. Vt hec eſca ſapit fauū
Etiam ſumit trāſſumptiue. vt ꝟba tua ſapiūt imprudentiā. Etiam ſape
id ē intelligē. Jn ſapiēs. i. intelligēs. Jtem Priſcian⁹ ⁊ alij mgr̄i dicūt q̄d
cōpoſita a ſapio mutāt a i i in ꝯpōne. vt deſipio deſipui Reſipio reſipui re-
ſipitū. Vñ Deſipio eſt min⁹ de ſapia hr̄e. Vt iſte hō indies magis ⁊ ma-
gis deſipit. Reſipio ſ̄cat ad priorē ⁊ ad meliorē ſtatū mentis redire. Pro
eodem d̄r reſipiſco. ⁊ ſic dicim⁹. Senes raro reſipiūt. Jtem Rapio ꝓprie
nemen of wt den lāde voren. Et ſic dicim⁹. hec ꝟgo eſt rapta. Etiā capit̄
trāſſumptiue ꝓut idem eſt q̄d cadere in extaſi. vt ſcūs Paul⁹ raptus d̄r ī
coelum. Etiam rapio ſ̄cat auferre quocūq̄ȝ mō. Vñ. Ventū ſepe rapis
ſi tu vis viuē rapis. ¶ Hic nota q oīa ꝯpoſita a rapio mutāt a in i in cō-
poſitione. vt ſurripio. corripio. arripio. ⁊cūs. Surripe ꝑmo eſt aliq̄d falſi
ſuggerē. ⁊ etiam aliquā falſitatē latēter cōmittē. Et ſic lr̄e dicunt̄ ſurrep-
ticie q̄ nō ſunt iuſte inſcripte. Deripio. i. fallo. Preripio. i. in p̄iudiciū al-
teri⁹ rapio. vt Petr⁹ preripuit mihi p̄bendā. Eſt etiā aliquem in aliquo
preuenire. Etiā eſt latenter ſubtrahē. Corripio vno mō ſ̄cat ꝑcutē. Alio
mō ſ̄t ꝯphendē ¶ Hic aīaduerte q̄d ſ̄m grāmaticos tria ſunt ꝟba habē-
tia coepi in p̄terito. vt Capio coepi. coepio cū ſuis ꝯpoſitis. vt Occoepio.
et hoc ꝟbū defectiū coepi q̄d eſt p̄ſītis ⁊ p̄teriti tp̄is. Coepio is ere tercie. i.
incipe. Jn coeptum. i. q̄d incoeptū eſt. vt de⁹ aſpiret nr̄is coeptis. Cupio
id eſt deſidero ꝓprie begheren.

Dat peperi pario paritū partūve ſupino

¶ Hic Alexāder vlteri⁹ ꝓſequit̄ de ꝟbis tercie ꝯiugatiōis in rio termīa-
tis. ⁊ q̄ eſt vnum tm̄ ſcȝ pario. d̄t q hoc ꝟbum pario hȝ peperi in p̄teri-
to ⁊ paritum vel partum in ſupino. ¶ Sciēduȝ q hoc ꝟbum pario olim
erat quarte ꝯiuga. nūc ꝟo eſt tercie. ⁊ ſua ꝯpoſita ſunt quarte. Vñ Anti
quū verbū pario nō ꝯſtat in vſu. Q̄d quondā quarte ſic comprobat oua
parire Oua parire ſolet gen⁹ hoc pennis decoratū. Jtē Petr⁹ helie Flac-
co teſtāte pario quarte fuit añ. Et ſua compoſita ſic ſunt veluti reperire.
¶ Nota ſecūdo ſicut d̄t Huguitio. q pario hȝ triplex ſ̄catum. Primo ē
acquirē ſiue lucrari. Vñ Non minor eſt ꝟtus q̄ȝ querere parta tueri. Et
apud eūdem. Cōſerua parta labore. Secūdo idem eſt q̄d gn̄are vel foetuȝ
producē. ⁊ ſic habet peperi in p̄terito ⁊ paritum vel partū in ſupino. Ter
cio parere oua idem eſt q̄d oua ponere. ⁊ ſic habȝ pariui ⁊ paritum in ſupi
no. ⁊ ſic fuit olim quarte. iam vero pro omnib⁹ ſignificatis cōmunius ha
bet peperi in preterito. ¶ Jtem nota q q̄ꝫuis pario habet duplex ſupinū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſcꝫ partum vel paritū. ſua tamē ꝑticipia deriuata nō formātur ꝑ idifferē
tiam ab vtroqꝫ ſupino. nam ab hoc ſupino partum venit ſolum participi
um p̄teriti tp̄is partus a um. ex'a paritum venit dūtaxat participium fu-
turi tp̄is in rus ſcꝫ paritur⁹ Vñ canit eccleſia. Juſticię ſolem paritura ſu
premum. Item verba meditatiue formę formantur a ſupino diſſyllabo.
Vt parturio partito.

Dat ſi ſumqꝫ tio ſed vtrolibet ſſ geminādo

¶ Hic Alexāder cōſequenter determiat de v̄bis in tio termiatis dicens.
ꝙ v̄ba in tio termiata habēt ſſi in p̄terito ⁊ ſſum in ſupino ꝑ duplicem ſſ.
vt Quatio quaſſi quaſſum. ¶ Sciendum ꝙ p̄ns textus intelligit̄ de tio
ſcriptum per t. Superi⁹ dictum eſt de v̄bis in cio per c ſcriptum. ibi(A
breuis ante cio. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ tātum duo ſunt v̄ba in tio termina
ta. vt Quatio et Cutio cum eoꝝ compoſitis. hic ſolet dari vna regula ge-
neralis de ſyllabicatiōe verboꝝ in tio terminatoꝝ. quę talis eſt Omnia v̄
ba in tio termiata habētia t in ſecunda perſona p̄ntis tp̄is indicatiui modi
debent ſcribi per t. vt percutio percutiēs. Jlla vero q̄ habēt c in ſecūda per
ſona (ſicut dictum eſt) per c debēt ſcribi. vt facio facis. ¶ Sciēdum ſecū-
do ꝙ cutio nō eſt multum vſitatum. Vñ componit̄ cutio ⁊ d̄r excutio. i.
repellere. vt Petr⁹ excuſſit pulueres ex mea toga. Item ꝯponit̄ ⁊ d̄r con
cutio ꝓp̄e te ſamen ſlaen. ⁊ cum per vt ꝑcutio. i. v̄bero qd̄ vlteri⁹ compo-
nit̄ cū re vt repcutio. i. reuerbero Et ſic pila d̄r repcuſſa. Itē ꝯponit̄ ⁊ d̄r
diſcutio. i. diſtinguē. vt materia ē nobis bñ diſcuſſa. Quatio. i. mouē ve-
hemēter ſicut mala pira de arborib⁹. ⁊ eſt ęquiuocū. Vñ Cōmoueo qꝫ ꝑ-
cutio dic quatio vexo. Jñ quaſſo as are frequentatiuū.

Semp̄ uo dat ui debet ſtruo cū fluo demi
Et pluo de hinc utū ꝓducit dando ſupinum
Xum fluxi ſtruxi ſtructū pluo vi dat et utum
Datqꝫ plui
Dat ruitū ruo ſiue rutū nōnullaqꝫ nullū

¶ Hic Alexāder determiat de v̄bis in uo termiatis dicēs ꝙ v̄ba in uo ter
minata ꝑ diuerſas ſyllabas hn̄t ui in p̄terito ⁊ utum in ſupino. Jñ aliqua
excipiūtur vt clare ptꝫ in textu. Exemplū regulę. vt ſuo. ſpuo. acuo. buo.
qd̄ in ſimplici nō eſt in vſu ſed in compoſitis. vt Jmbuo Libuo Delibuo
Arguo Statuo Minuo Induo Exuo. quę omnia habēt ui in p̄terito ⁊
utum in ſupino. Et dicit deinde in textu ꝙ quędam verba in uo carēt ſu-
pino. vt Sruo Metuo cum eoꝝ compoſitis. ¶ Sciēdum ꝑmo. ꝙ hoc
verbum luo hꝫ lui in p̄terito ⁊ lutū vel luitū in ſupino. ſꝫ lutū ꝓducit̄ ſimi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſiter ruo habet rui in p̄terito ⁊ rutum in ſupino. Vñ Henricꝰ de colonia.
Format utum vel itum ruo ſic luo dupla ſupina. Sed luo ꝓducit utum
ruo corripit ipm̄. In doctrinali tacuit luo norma magiſtri. Vnde p̄z qꝫ
dictum eſt. Ciuitas eſt ſemiruta penultima breui. Et ſic de omnibꝰ com-
poſitis a ruo. vt Obruo Eruo ſcat em̄ erno omvallen. Vnde Nec mihi
cum teucris poſt eruta pergama bellum. Oculi ſunt ei eruti. Mercibus
extructis obruit vnda rates. Sed a luo dr̄ ablutum collutum penultia
longa ¶ Hic nota ꝙ omnia compoſita a luo formāt de ſe tria nomia vni
us ſcatiōis diuerſaꝝ terminationū ſcꝫ in es in um ⁊ in o. vt a v̄bo alluo di
cit̄ alluuies alluuium vel alluuio alluuiōis. ⁊ ſic de aliis. ¶ Pro vocabul'.
ſciendum ꝙ Suo ſcat neyen. ⁊ ſic dr̄ tunica ſutilis. Tunica incōſutilis.
Item Spuo ſcat ſputum emittē. Vñ Conſuo. i. ſputo maculare. Et ſic
chriſtꝰ legitur facie cōſputꝰ. Acuo ꝑp̄e ſcharp maken. Imbuo. i. docere.
Figurate. ꝑp̄e nat maken imbuere. Item Libuo et Delibuo. i. maculare.
vt iſte eſt facie delibutꝰ. Arguo. i. rephēdere. ⁊ eſt actio diſputātis. Sta-
tuo id eſt ordinare. Minuo id eſt minorare. ſanguinem per phlebotomi
am. Phlebotomia eſt venę inciſio. nā phlebs vena dr̄ ⁊ tomia inciſo a to-
mo quod eſt incido. Item Induo. i. veſtire. ſed Exuo eſt veſtes deponere
Struo. i. edificare. Vñ ſtrues ſtruis. i. cumulꝰ Fluo ſcat vlethten. Circa
quod dr̄ Priſcianꝰ. ꝙ hoc v̄bum Fluo habet triplex ſupinum ſcꝫ fluctū
de quo fluctꝰ ⁊ fluctuo as are ſ̄m ſupinum eſt fluitum. de quo fluito as aē
Tercium autē eſt fluxum qꝫ iam eſt magis vſitatum. Vñ Henricus de
colonia de duobꝰ ſupinis huiꝰ verbi fluo ſic dr̄. Nūc tamen a fluxi fluxuꝫ
vult regula dici. Sꝫ quidam veteꝝ dixerūt a fluo fluxum. Item Pluo
habet duplex p̄teritum ſcꝫ pluui ſeu plui. Itē a pluo dr̄ Compluo ꝑprie
bereghenē. vt ego ſum complutꝰ. Item a pluo dr̄ impluo ꝑp̄e inreghenē
Vñ impluuium quod duo ſcat Primo dicitur omne illud quod irruit cū
pluuia ſicut ſunt ranunculi vel piſciculi. Secūdo impluuium id eſt fora-
men in medio tecti per quod ſolet cadere pluuia. Item Futuo eſt antiquū
verbum ⁊ ſcat actum viris appropriatum. ⁊ habet triplex ſupinum Vñ
dat futuo fuitū fututum dat ſiue futntum. Item Ruo id eſt cadere. Vñ
Si coelum rueret nulla vetus olla maneret.

Vo pſi prumqꝫ facit ſi lr̄a longa p̄ebit
Cetera bi faciūt p̄ter q̄ de cubo fiunt
Nam ſua p̄terita ꝑ ui dant a cubo nata
Et niſi pſi faciāt per itum bo cuncta ſupinat

¶ Poſtq̄ȝ autor determiauit de v̄bis tercię ꝯiugatōis h̄ntibꝰ vocalē an̄ o
Hic ꝯſequēter determiat de v̄bis tercię ꝯiuga. h̄ntibꝰ ꝯſonantē an̄ o. Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ptꝫ ordo. Ex ordine cõſonãtium p̄cedentiũ o Primo ergo determiat de ꝟ
bis ĩ bo t̃miatis dĩ. ꝙ ꝟba hn̄tia lõgã vocalẽ an̄ bo hn̄t pſi in p̄terito ꝛ ptũ
in ſupino. vt Scribo ſcripſi ſcriptum. Subdit. ꝙ om̄ia alia ꝟba in bo ter‑
miata habẽt bi in p̄terito. vt Bibo bibi Lambo lambi. Vñ excipiũtur cõ‑
poſita a cubo q̃ habẽt ui in p̄terito. vt Cõcumbo cõcubui Diſcumbo diſcu‑
bui. Vñ ibi (Et niſi pſi faciãt) dĩt ꝟba non hn̄tia pſi in p̄terito hn̄t itum
in ſupino. vt Bibo bibitum Cõcumbo cõcubitum. Vñ poſtea excipit̃ ſca‑
bo. qꝛ caret ſupino. ¶ Sciẽdum p̄mo ꝙ tm̄ duo ſunt ꝟba in bo termiata
hn̄tia lõgam vocalem an̄ bo. ſcꝫ ſcribo ꝛ nubo cum ſuis compoſitis. Om‑
nia alia ꝟba hn̄t vocalem an̄ bo natural̓r breuem. Vñ duo ꝟba in bo cor‑
ripiũt vocalem an̄ bo ſcꝫ bibo ꝛ ſcabo. ¶ Sciẽdum ꝑ vocabul̓. qd̓ Nubo
prop̄e eſt maritari. ꝛ eſt verbum neutropaſſiuũ regẽs dtũm. vt Mulier
nupſit viro vel nupta eſt viro Et eſt dr̄a int̃ nubo ꝛ duco. qꝛ ducẽ ſpectat
ad viros. nubere ꝟo ad mulieres. Item olim dicebat̃ actiuũ nubo ꝛ nubor
paſſiuũ. vt in coelo neqꝫ nubẽt neqꝫ nubẽtur. ſed erũt tanqꝫ angeli dei. mo
do ꝟo nubo eſt neutrale. Etiam nubere inuenit̃ ꝑ tegere Vñ nubes. qꝛ te‑
gũt coelum. Et ſic ꝟgines in aliquib⁹ terris ad nuptias vſqꝫ tranſeũt nu
de capite. Sꝫ quãdo ſunt nuptę tũc velãt caput. ¶ Hic nota ꝙ de hoc
verbo nubo ſolet dari vna regula talis. Om̄ia ꝟba cõpoſita a nubo ſemper
producũt nu. ſed nomia ab eo deriuata corripiũt. Exemplum de ꝟbis. vt
Renubo. ꝓnubo penultima lõga. Exemplum de nomib⁹. vt Pronubus
a um Renub⁹ a um Cõnubus a um. penultima correpta. Item Renube
re id eſt ſecũdario nubere. vt mater mea patre meo viduata renupſit alte‑
ro marito. Item Pronubere id eſt ꝓcul nubere. Cõnubo. i. ſimul nubere.
Scribo componit̃ ꝛ dr̄ Proſcribo. qd̓ p̄mo ſcat publicare ad vendendũ.
vt pater me⁹ proſcripſit agros. Secũdo ſcat ꝓſcribere ex patria pellere.
vt ille homo eſt ꝓſcript⁹. Item componit̃ ꝛ dr̄ Inſcribo qd̓ ſcat inſchry‑
uen. Item Trãſſcribo ꝓp̄e wt ſchryuẽ. Bibere id eſt potare. Vñ ꝑ com‑
poſitionem. Abbibo toe drinckẽ. ꝛ corripit bibo illam ſyll̓am bi in omni‑
bus temporib⁹ tam in p̄n̄ti qꝫ in p̄terito. Vñ Horati⁹. Nũc abbibe pu‑
ro pectore ꝟba. Puer nũc te mulierib⁹ offer. Quo ſemel eſt imbuta recẽs
ſeruabit odorem. teſta diu. Item Scabo is clauwẽ. Vñ ſcabies talis ĩfir‑
mitas. Fricare ſcat wryuen. Scobo ſcobas are ſcãt idem vt poſtea pate‑
bit. Et ſcobo is ere habet vi in p̄terito ꝛ ꝓducit p̄mam. ſed nõ eſt multum
vſitatum. Lambo habet lambui vel lambi in p̄terito. vt ptꝫ in diuerſis ex
emplis. Exemplum vbi habet lambi. vt apud Lucillum poetam. Iucũ‑
duſqꝫ puer qui lamberat ore placẽtas. Item quod habet lambui patet in
libro Iudicum. In trecẽtis viris q̃ lambuerũt aquas liberabo vos. Item
inuenit̃ Sorbo is ere qd̓ habet p̄teritum ꝛ ſupinũ ſicut ſorbeo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Si co p̄ueniat vocalis longa facit xi
N vel s abijcitur hec ci facit. illa facit vi
Hinc vinco vici ſunt teſtes creſcoqz creui
Excipe cōquexi didici cōpeſco popoſci
Et que p̄teritis caruerūt atqz ſupinis
Nec ſunt verba quib⁹ incœptio ſignificatur
Gliſco p̄teritum cōquexi tolle ſupinum
Ici p̄teritum p̄bens ico migrat in ictum
Preteritum parco dat parci ſiue peperci
Dat parci parſum. de ſe nullumqz peperci
Xi vel ci tum dat vi tum facit excipiaſqz
Excipiēda docet q̄ dat vero norma ſecunde
Dant in itum diſco compeſco poſco ſupinum

¶ Poſtq̄ȝ autor determiauit de v̄bis in bo termiatis. Hic ꝯn̄r determiat de v̄bis in co dicēs. ꝙ v̄ba termiata in co habētia lōgam vocalem ante co h̄nt xi in p̄terito pfecto. vt Dico dixi. ¶ Nota ꝙ ſolum duo inueniūtur verba in co h̄ntia lōgam vocalem an̄ co cum ſuis cōpoſitis ſcȝ dico ⁊ duco ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ etiam inuenit̄ Dico as are prime ꝯiugatiōis ꝓprie wyen of hillich makē. of ghelofte doen gode of den heylighē of keruen. et corripit p̄mam cum omnib⁹ ſuis compoſitis. vt Indico. p̄dico. dedico. In̄ dr̄ Dica e ſb̄m̄ ꝓpe eyn kerf ſtock. ſȝ Dico tercie ꝓducit p̄mam cum ſuis compoſitis. vt Indico Edico. Item Duco is ere. i. ducatum p̄bere. prope leyden. Inuenit̄ etiam Duco as are p̄me ꝯiugatiōis prima breuis Et cōponit̄ ⁊ dr̄ Educo as. i. enutrire. vt Pater educauit filios ſuos honeſte. ¶ Tūc ibi (N vel s abijcit̄) Hic autor ponit vnam doctrinā bimēbrem Primum membrū eſt ꝙ v̄ba termiata in co h̄ntia n an̄ co in formatiōe p̄teriti deponūt n et mutāt co in ci. vt Vinco vici. Secūdum membrum eſt ꝙ v̄ba termiata in co h̄nt a s an̄ co in formatiōe p̄teriti deponūt s et mutāt co in vi. vt Creſco creui Noſco noui. ¶ Nota ꝙ tm̄ vnum inuenit̄ verbum in co h̄ns n an̄ co cum compoſitis. vt Vinco cōuinco ⁊c. ¶ Sciēdum ꝓ vocabulis. ꝙ compoſita a v̄bis dico ⁊ duco ſatis clare patēt in compoſitis v̄borū. Vinco id eſt ſuperare. Vinco componit̄ ⁊ dicit̄. Cōuinco id eſt in iudicio ſupare. ſed Preualere eſt in bello ſupare. Et luctari id eſt ſuperare ludo vel labore. Etiam cōuincere eſt demonſtrare per ſeipſum vt hoc ratio cōuincit. Item Creſco ꝓpe waſſen ſicut herba. Hic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

dicit Hugwitio. ꝙ Creſco habet creui in p̄terito ⁊ cretum in ſupino. hꝫ tñ creſciturus ⁊ nõ cretur ꝓ pticipio futuri tp̄is. Sil'r eſt de noſco qđ hꝫ noui notum. ⁊ ꝓ pticipio futuri tp̄is hꝫ noſciturꝰ. Nihilominꝰ p̄t dici ſcđm artem cretꝰ a um. ¶ Hic aĩaduerte qđ omnia compoſita a creſco ⁊ cerno hñt idem p̄teritum ⁊ ſupinum. vt a Cõcreſco dr̄ ſanguis cõcretꝰ ſt gheronnen bloet. Aqua cõcreta .i. glacies. Sil'r cõcerno etiam hꝫ cõcreui ⁊ cõcretum. ⁊ eſt ęquiuocũ. vt patebit loco ſuo. Sil'r diſcreſco diſcretũ Et inde dicimꝰ carnes diſcretas onderſcheyden. ¶ Nota hic ꝙ grãmatici dicũt pticipia in tus a v̈bo creſco veniẽtia ſcare actiue. vt Excretꝰ iuuenis. habeo excretos hedos. Tñ etiam bene inueniũtur paſſiue. Ut et ſi ꝑmiſcue in hoĩes peſtis graſſabat͛ numeꝝ tñ quinquagenariũ non excreuit vel quinquagenariꝰ nõ eſt excretꝰ. Noſco .i. noticiam hr̄e. Hic grãmatici dant talem regulam. Omne nomẽ incœptũ ab illa lr̄a n qđ eſt diſſyllabum p̄t ſibi aſſumẽ illam lr̄am g. ⁊ idem ſcare qđ prius ſcabat. ⁊ hoc ꝑ ꝓteſim. vt Natꝰ. gnatus. notꝰ vel gnotꝰ Narus vel gnarꝰ ⁊c̄ÿs. Paſco .i. nutrire. Et coincidũt paſco is ere in p̄terito qꝛ vtrũqꝫ hꝫ paui. Dicit͛ etiã pauio is ire quartę ꝯiuga. qđ ſt pauimentũ facẽ. eyn dele makẽ. Tũc ibi. (Excipe cõquexi) Autoꝛ ponit hic exceptionẽ a doctrina ꝓus data (n l' s abÿcit͛) Et excipiũtur ꝑmo hic iſta quattuoꝛ v̈ba Cõquiniſco. cõquexi. diſco. didici. ꝯpeſco ui. poſco popoſci. q̄ licꝫ habeãt s añ co. tñ nõ hñt vi in p̄terito. ſꝫ alit͛ vt patuit. Cõquiniſco ſt iclinarẽ caput. Diſco .i. doctrinam dare. Diſco ꝯponit͛ cum de. ⁊ dr̄ dediſco .i. obliuiſci qđ prius didici. Dediſcere aſſerẽ Ediſco .i. rem ꝓus doctã memorit͛ diſcẽ. Cõpeſco hꝫ ꝯpeſcui ⁊ caret ſupino q̄uis autoꝛ non dicat ⁊ ſt coercẽ. ⁊ deriuat͛ ꝑ ꝯpõnem a v̈bo inuſitato peſco. Et ſub hoc v̈bo ꝯpeſco ꝯphendit͛ Diſpeſco. Poſco .i. petẽ eyſſchen. Tũc ibi (Et quę p̄teritis) Autoꝛ ponit aliã exceptionẽ ab illa regula (n vel s) dicẽs ꝙ v̈ba inchoatiua q̄ terminãtur in co carẽt p̄teritis et ſupis. vt Ferueſco. caleſco. amaſco. doceſco. Subdit ꝙ h' verbũ Gliſco caret p̄terito ⁊ cõquiniſco caret ſupino. ¶ Nota hic ꝙ oĩa v̈ba inchoatię formę carẽt p̄teritis ⁊ ſupis. ⁊ pticipãt ſcationẽ ſui ſimplicis. exceptis cõpoſitis a ſcio formatis. vt Aſciſco. ꝯſciſco. reciſco. Nã aſciſco ſt ad ſe capę ſed Cõciſco ptinet ad mortẽ. ⁊ ſic dr̄ Cato mortẽ ſibiÿpſi cõciuit. Reciſco ſt rem poſtqꝫ geſta ẽ ſcire quã prius neſciebas. ¶ Sciẽdum ꝑmo ꝙ q̄dã inchoatiua habẽt p̄terita. Et hoc qñ ipſa ꝑmitiua a quibꝰ veniũt nõ ſunt vſitata. vt Seneſco ſenui Quieſco quieui. Non enim dr̄ Seneo. quieo vſitate. Unꝰ Preteritis ꝓprÿs dic incœptiua carẽ. Sꝫ ꝑfectoꝝ retinẽt nõnulla ſuoꝝ Cũ pñs tp̄s ꝑfecti nõ hꝫ vſus Sũt tibi ꝑ teſte ſeneſco quieſco noteſco Hec faciũt ſenuit ⁊ notuit atqꝫ q̄euit. Uerũtñ dicũt hic q̄dã grãma. ꝙ oĩa v̈ba ĩchoatiã accõmodãt p̄teita ſuoꝝ ꝑfecõꝝ. vt caleſco ⁊ ca

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

leo calui ⁊c̄ijs. ¶ Hic aīa duerte ꝙ ex illo textu (Gliſco p̄teritum) elicit̄ ꝙ gliſco etiam caret ſupio. q̄uis Alexāder nō dicat. q: eſt regula gn̄alis grā maticoꝝ. ꝙ omne v̄bum carēs p̄terito: etiam caret ſupino. Et ſub gliſco Petr⁹ helie cōph̄endit hoc v̄bum fatiſco qḋ etiam caret p̄terito ⁊ ſupino. Vn̄ fatiſcere. i. ceſſare ſeu vires deꝑdere. Vn̄ et Auſoni⁹. Studium puerile fatiſcat leta niſi auſteris varient̄ feſta ꝓfeſtis. Et beat⁹ Hieronymus cōticeſcat eloquētia fatiſcāt ingenia. Item Oīa compoſita a fatiſco mutāt a in i et fiūt deponētalia ⁊ habēt e ſupino. Item Ipſa compoſita habēt p̄terita ⁊ ſupia. vt Defitiſcoꝛ defeſſus ſum. Vn̄ venit Fatiſcoꝛ feſſus ſum: ⁊ ſic dicim⁹ Ego ſum feſſus ambulando. ¶ Nota hic regulam incidentalem Quādocūq; aliqḋ verbum caret p̄terito pfcō. tūc ad exprimendum mētis cōceptum ſub tali p̄terito accipiēdum eſt ſuū pticipium pn̄tis tp̄is. Et hoc v̄bum ſum in eodem tp̄e vt hoc v̄bum Medeoꝛ caret p̄terito. vn̄ loco ei⁹ debemus dicē. Ego fui medens. Item quattuoꝛ ſunt v̄ba in co q̄ carēt ſupis. vt Gliſco Cōquiniſco Fatiſco et Cōpeſco. Et duo coꝝ etiā carēt p̄terito ſcȝ Gliſcoꝛ fatiſco. Item Gliſco. i. cupio. Tūc ibi (Ici p̄teritum) Subdit hic autoꝛ ꝙ hoc v̄bum ico habet ici in p̄terito et ictum in ſupino. Item Ico is ere eſt man⁹ pcutē ad faciēdum fœd⁹. Capit̄ tamē quādoq; pro pcutē gn̄aliter. vt ibi. Si q̇s icit pueꝝ bene v̄gis. diligit illum. Vn̄ ictus us ui. i. verber. Inuenit̄ etiam ict⁹ ꝓ momētanea oculi motiōe. Vt in ictu oculi aīa mouet̄ hinc vſq; coloniā ¶ Nota vnā regulam. ꝙ oīa compoſita a iacio ⁊ ico. In quibuſdam tempoꝛib⁹ coincidūt in lr̄atura a Iacio ſcribūtur ꝑ i duplicem. per i ſimplicem ꝓferūtur Sȝ compoſita ab ico ⁊ ſcribūtur ⁊ ꝓferūtur ꝑ i ſimplicem. Et hoc v̄buȝ ico indifferēter coꝛripit vel ꝓducit poꝛē ſyll'am in metris. Tūc ibi (Dat parſi parſum) ¶ Hic Alexāder d̄t ꝙ hoc v̄bum parco hȝ parſi vel pepci. ⁊ hoc p̄teritū parſi habet parſum in ſupino. ſȝ pepci caret ſupino. Iteȝ Parco duo ſ̄cat. Primo ſ̄cat condonare foꝛefactum. ⁊ ſic regit dtūm, vt Parcat mihi oīpotēs. Etiam trāſſumit̄ pro cōſeruare. ⁊ ſic inuenit̄ conſtructum cū accō. Secūdo eſt parce aliq̄d expone̅ ſeu nimium tenaciter ſua cōſeruare. Inde parcus id eſt auarus. Vnde Parce nil exponens parco mala facta remittens.

In ſi do vertit ſi per ſe longa p̄ꝛibit
Ante do vocalis cu ſi ſtri ce pe remotis
Hec faciūt cudi ſtridi ceſſiq; cecidi
Nullum ſido gerit quod turpe ſonat ſit in edi
Nulla ſupina creans ceſſi creat ſſ ſibi duplex

¶ Poſtq̃ꝫ Alexãder determiauit de v̾bis in co termiatis. Hic pn̄r deter⸗
minat de v̾bis termiatis in do dicẽs q̄ v̾ba termiata in do habẽtia lõgam
vocalem an̄ do mutãt do in ſi in p̄terito perfecto. Exemplum vt Ludo lu
ſi Trudo truſi Plodo ploſi Ledo leſi Rodo roſi Vado vaſi Rado raſi.
¶ Nota q̄ in ſumma inueniũtur nouem v̾ba in do habẽtia lõgam voca
lem an̄ do ꝛ habẽtia ſi in p̄terito perfecto. vt Rado Rodo Trudo Ludo
Plodo Ledo Vado Claudo et Plaudo que duo vltima habent longam
vocalem an̄ do ꝓpter poſitionem ꝛ diphthõgon. Et illa q̃ a regula excipi
untur. etiam habẽt lõgam vocalem an̄ do. ¶ Sciẽdum ꝑ vocabulis Le
do eſt offendo de quo ſic collige Om̄ia compoſita a Ledo mutãt e in i in
preterito ꝛ ſupino. Et in omnibꝰ temporibꝰ. excepto vno qđ eſt Illido
qđ e ſeruat. Exemplum regule. vt Allido alliſi alliſum. Ut ibi Alliſit p
uulos ſuos ad petram. i. refrenauit irã ſuam. Collido colliſi colliſum. Ut
in hymno. Caterua matrum pſonet. Colliſa defl ẽs pignora. Quidam ta
men dicũt de hoc v̾bo illido ponẽtes drñam vt quãdo eſt nõ ledere tũc ha
bete. vt Joãnes euaſit illeſus. Sꝫ quãdo ſ̾cat pariter cõcutere ſic mutat e
in i ſicut alia compoſita. Item Vado id eſt ire. ¶ Hic animaduerte q̄ q̇⸗
dam dicũt de hoc v̾bo vado qđ caret p̄terito ꝓpter coincidẽtiam huiꝰ no
minis vas vaſis vaſi. ſed in compoſitis habet ſi. Ut inuado inuaſi Euado
euaſi. Inueniť etiam vado as are p̄me cõiugatiõis prima lõga id eſt equũ
adaquare Ut ego vadobo noſtꝝ equũ. ꝛ componiť ꝛ đꝛ reuadare. i. iterũ
vadare. Diciť etiam Vado as are ꝓprie wedden. ſeu vadimonium dare
Item Rado ꝓ̄pe ſcheren. ꝛ componiť cum ab. vt Abrado af ſcheren. trãſ
ſumiť etiam pro priuare. Item componiť ꝛ đꝛ Subradere onderſcherẽ.
Plodere id eſt cõcutere manꝰ. Et componiť vt complodere id eſt cõiun
gere manꝰ pre nimio gaudio. ſeu dolore vel per ſubitam ammirationem.
more mulierum. Etiam complodere ſ̾cat ſimul plodere cum diſ compo⸗
niť. vt Diſplodo. i. diſiũgere. Componiť etiam cũ ex vt Explodo. i. aliquẽ
effugare manuũ compoſiõe. ſ̾cat etiam aliquem impedire in loquẽdo. vt
Exploſus eſt mihi ſermo. Componitur item cum ſub b in p mutãdo. vt
Supplodo. i. violenter pedem terre incutere. Itẽ Rodo is ire ꝓ̄pe kna⸗
ghen. Et componiť vt Corrodo ꝓ̄pe beknaghen. Ut panis eſt corroſus.
Etiam rodere ſ̾cat obloqui. vt ille rodit me dente canino. Item Trudo
ſ̾cat ſtoten. In̄ Truſorium id eſt diga. Et componiť vt Extrudo ꝓprie
wt ſtoten. Ut petrꝰ extruſit hũc parraſitum. Componiť etiam vt In⸗
trudo ꝓ̄pe inſteken. vt Petrꝰ intruſus eſt in hãc prebẽdam. Ludo ſ̾cat
ſpelen. Capiť etiam ꝑ deridere Ut apud Therẽtium. Ludis me fortaſſe
Et ꝑ illo ſ̾cato componiť. vt Illudere Deludere. i. deridere. Itẽ Claudo
prope ſluytẽ. ¶ Sciẽdum q̄ om̄ia compoſita a claudo mutãt ſemꝑ hãc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

diphthõgon au in u longam. vt Claudo componiẗ cum in ⁊ dꝛ includo.
Item Recludo Secludo Excludo Intercludo Introcludo. Et dr̄nt i
tercludo ⁊ introcludo. Nam intercludē eſt iter alicuiꝰ impedire. ſꝫ intro
cludē ſ̄cat in interioribꝰ claudere. Plaudo ſ̄cat manus cõiungē pꝛę gau
dio. Vt gaudete ⁊ plaudite. Jn̄ plauſus.us ui.i.gaudium. Et componiẗ
plaudo ⁊ applaudo ꝑꝑe wepel ſterten. Tūc ibi (Cu ſi ſtri. ⁊c̄) Hic autoꝛ
a regula dicta ponit exceptionē dicens. ꝙ iſta ỽba Cudo Sido Strido
Cedo Pedo excipiūtur a regula dicta qꝛ q̄ꝫuis habeāt lõgam vocalem an̄
do nõ tamē mutāt do in ſi in p̄terito ſꝫ habent aliter vt ptꝫ clare in littera
¶ Sciēdum ꝓmo ꝙ Cudo hꝫ cudi in p̄terito ⁊ cuſum in ſupio. Volunt
quidam ꝙ careat ſupino. ſꝫ male dicūt vt ptꝫ per eiꝰ deriuatiua. Nam ab
eo dꝛ frequentatiuū cuſo as a quo vlteriꝰ accuſo. excuſo. incuſo. recuſo. Et
ſ̄cat cudere ꝑꝑe ſmeden. ſeu percutē quocūqꝫ modo. Et componiẗ cum ex
vt excudere. i. extra cudere. vt Petrꝰ excudit ignem ſilice. Item Sido ca
ret ꝓprijs p̄teritis. ⁊ eſt equiuocū. Vn̄ Sidere ſplendere ſit ſculpere ſitqꝫ
volare. Sidit auis ſidit lathamꝰ ſꝫ ſidera uolit. Et componiẗ vt inſidere
qḋ ſ̄m quoſdam ſ̄cat lente volare vix mouēdo pennas. Item hoc ỽbum
pedo hꝫ pedi. ⁊ ſ̄m aliquos pepedi vt ptꝫ. Nõ multum ſonat q̄ꝫuis veſica
pepedit. Et ſ̄cat pedere turpem ſonum facē. Jnueniẗ etiam pedo as are ꝓ-
ma breuis ꝓmę ꝯiuga. i. pedibꝰ ambulare. Et ꝯponiẗ vt repedo as are ꝓ-
prie achter wt ſlaen. Vt equus repedat. Etiam Repedare ſ̄t ad ꝓꝑa ire
vt Petrꝰ ad ꝓpria repedauit. Jnueniẗ etiam pedo pedonis de q̄ pedun-
culꝰ. Jnueniẗ etiam Pedio is ire in ſimplici nõ multum vſitatū qḋ ꝯpo-
niẗ. vt impedio p̄pedio. ¶ Hic nota ꝙ ſex ſunt ỽba in do carētia ſupino.
Vt ſido. pedo. ſtrido. rudo. frendo. Item Strido ſ̄t frēdere ꝑꝑe knarſſē
mitten tanden. Et ꝑ eodem dꝛ ſtrideo es ere. ⁊ vtrūqꝫ hꝫ ſtridi in p̄terito.
Olim tamē etiam hꝫ ſtridui. Itē Cedo ceſſi ceſſum. i. locū dare. ¶ Hic
aīaduerte ꝙ duplex inueniẗ verbū. Cędo is ere tercię ꝯiuga. Et illa dr̄nt
inẗ ſe tripl'r. Primo in p̄terito. qꝛ vnū hꝫ ceſſi ⁊ alteꝝ hꝫ cecidi. Secūdo
differūt ſ̄catiōe. qꝛ cedo hn̄s ceſſi ſ̄cat recedē. i. locū dare. cõtingē vel eue-
nire. Vt male ceſſit mihi. Sꝫ cędo cęcidi ſ̄t ỽberare. ſcindere vel necare.
Vt mgr̄ cęcidit me ỽgis. Tercio dr̄nt in formatiōe ꝯpoſitoꝝ. Quia oīa
cõpoſita a cedo habēte ceſſi ſeruāt e in oībꝰ tꝑibꝰ. ſed inquātum a cędo hn̄
te cecidi mutāt e in i. vt a cedo ceſſi dꝛ Recedo receſſi Cõcedo cõceſſi Sꝫ
a cędo cęcidi dꝛ Recido recidi Cõcido cõcidi. Et inueniẗ vnum verbuꝫ
Cedo defectiuū ꝑ dic. de quo poſtea dꝛ ibi. Dic cedo pro dic. Et habet tā-
tum cedo ⁊ cędite. ⁊ nõ habet plura tempoꝛa.

A do cõpoſita formabūt di geminata

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

His iungas prendo diphthongus ſi tibi format

¶ Hic autor ponit aliam doctrinam dicēs. ꝙ oīa ꝯpoſita a do hn̄t di geminatū in p̄terito pfcō. vt Addo addidi Reddo reddidi Condo cōdidi.
¶ Hic nota ꝙ duo ſunt ꝯpoſita a do q̄ indrn̄ter gemināt di vel nō geminant. vt Recōdo recōdidi vel recōdi Abſcondo abſcōdidi vel abſcōdi.
¶ Sciēdum ꝑ vocabul' ꝙ cōpoſita a vbo do ſatis patēt in cōpoſitis verbor. Item Prendo ſt cape. vt Tota nocte laborauim⁹ ꝛ nihil prendidim⁹. ꝛ ſub eo ꝯtinet hoc vbum ꝑhēdo. Et ſunt duo vba idem ſcātia. ꝛ oīa cōpoſita eoꝝ ſcāt idem. vt cōprendo vel ꝯphendo. Apprendo vel apphēdo Reprēdo l' rephēdo Et iſta duo hn̄t duplex p̄teritū ſcȝ p ꝛ ēdidi. l' di. et ſemꝑ hȝ prenſum vel p̄henſum in ſupio. Et phendo eſt magis vſitatū in cōpoſitis q̄ȝ prendo. vt ptȝ in cōmunib⁹ locutionib⁹.

Ante do ſi veniat i vel v ſimul n mediante
In di p̄tereunt. ſed in his n demitur ante
Tu geminas tundo tutudi dat ſumqȝ ſupino
Dat tundo tutudi donat tondere totondi
Tondeo dat tonſum. ſed p̄bet tundere tuſum

¶ Hic autor ponit vnam doctrinam bimembrem dicēs. ꝙ vba terminā ta in do hn̄tia i vel n an̄ do mediāte lr̄a n deponūt n ꝛ mutāt do in di in p̄terito. Ut ſcindo ſcidi Findo fidi Fundo fudi. In̄ excipit hec vbū tendo qd habet tutudi in p̄terito ꝛ tuſum ī ſupino. vt ptȝ in textu. ¶ Hic nota ꝙ ex toto tm̄ ſunt tria vba hn̄tia di in p̄terito ꝑ hāc regulam. vt Fūdo fudi Scindo ſcidi. ꝛ findo fidi. cum eoꝝ compoſitis. Et inuenit vnum verbum qd excipit de quo Alexāder nō loquit ſcȝ Pindo qd mutat ſimpliciter do in di. ꝛ ſcat cruyden. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ om̄ia ꝯpoſita a ſcindo ꝛ findo ꝛ ipſamet ſimplicia corripiūt penultimam in p̄terito pfcō. vt patet ibi. Oia p̄terita vbi Alexāder excipit iſta. vt Refindo refidi Diſcindo diſcidi Perfindo pfidi Reſcindo reſcidi. Sȝ fundo ꝓducit penultimam preteriti pfecti tam in ſe q̄ȝ in ſuis ꝯpoſitis. vt Infundo infudi Cōfundo cōfudi ꝛcu̇s. ¶ Sciēdum ſcdo ꝙ Scindo ꝓꝓe ſt aliquam rem cultello minuere vel diuidere. ꝛ componit vt Deſcindo. i. finē facē. Item ꝯponit cum re. ꝛ dꝛ Reſcindo ꝓprie op horen. Un̄ In malis ꝑmiſſis reſcinde fidem. Et in turpi voto muta decretum. Item Findo ſcat diuidere prope clouen. ¶ Hic nota ꝙ om̄ia ꝯpoſita a findo et a fido hn̄t coincidentiam ī litteratura. ſȝ differūt in quātitate ꝛ ſcatiōe. nam a findo corripiūtur. et a fido ꝓducūtur in penultima p̄teriti. Item Fundo ſcat liquorē emittē. et drn̄t Fundo is et Fundo as. Itē Fundo ꝯponit et dꝛ refundo ſt ſchade

op richten. vt Joannes refundet mihi damna mea vſqꝫ ad minimū qua
drātem. vel reddet mihi ad aſſem impenſa. Plini⁹. etiam Refundere ē
facere recompēſam ꝓpͤe vergelden. Ut ſi feceris hoc ego refundam. Item
componitͬ ⁊ dr̄ Profundo is ere id eſt dilapidare. vt Joānes ꝓfudit om
nia bona ſua. Jn Profuſus id eſt ꝓdigus. Catilina erat alieni appetēs et
profuſus ſui. Saluſti⁹. Item Tundo is ere ē cat herbas amputare Tun
do componitͬ ⁊ dt̄ Obtundo. ⁊ ē cat obturare Ut aures mei ſunt adeo ob
tuſę vt auditu careāt. componitͬ etiam. vt Pertundo ꝓpͤe doer ſlaen. Ut
ſaccus eſt ꝑtuſus. Hic dt̄ Priſcian⁹ et alij grammatici ꝙ Tondo hꝫ tu-
tudi vel totudi. tuſum vel tutiſum. q̄ꝫuis tamē ſub vno magis vſitatum
q̄ꝫ ſub alio. Et omnia ꝯpoſita a tondo ſemꝑ corripiūt tu. Ut ego tutudi
herbas. tamē ſm̄ Priſcianū producūt penultimam pręteriti. ⁊ ſic dr̄ Cō
tudi. pertudi penultima longa

Datqꝫ cado cecidi ſic format rudoqꝫ rudi
Ante do diphthongus ꝓducta ve littera vel quę
Do dedit aut i vel v ſuꝑ n ſic prendo pateſcūt
Nil aliud mutans p̄bens per cętera di do

¶ Hic autor dt̄ ꝙ hoc verbum cado habet cecidi in p̄terito ⁊ rudo habet
rudi. Tūc ibi) Añ do diphthōgus) Sm̄a eſt ꝙ ꝟba in do habentia diph
thōgon añ do vel lōgam lrām aut i vel v mediāte n cum hoc ꝟbo prendo
quomodo habeāt in p̄terito ſatis ptꝫ per p̄dicta. Deinde ſubdit. ibi. Nil
aliud mutās. Et ponit regulam gn̄alem dicēs. ꝙ omnia ꝟba terminata
in do de quib⁹ non eſt ſuperi⁹ dictum mutāt do in di in p̄terito. vt ſcādo
ſcandi Mando mādi Fendo fendi ⁊c̄. ¶ Sciēdum ꝓmo ꝙ omnia cōpo
ſita a cado mutāt a in i in compoſitiōe. Et corripiūt penultimam p̄teriti.
vt Incido incidi Decido decidi. Ut ego gradu decidi ⁊cij̄s. ¶ Hic aīad
uerte ꝙ om̄ia cōpoſita a cado ⁊ cędo mutāt a in i ⁊ cōueniūt in litteratura
ſꝫ differūt in ē catiōe ⁊ quātitate. Exempli grā. vt Incido is incidit. dr̄ a
cędo ꝓducendo ci. ſed a cado dr̄ Incido incidis incidit corripiēdo ci. vt in
ſacra ſcriptura. Sapiētia edificauit ſibi domum ⁊ incidit columnas ſep-
tem. Exemplum ſecūdi. vt Incidit in foueam quā fecit. Et ſic ponitͬ dr̄a
intͬ Occido penultima lōga ⁊ penultima breui. ¶ Hic nota vnam regu
lam de compoſitis a cado Que talis eſt Omnia compoſita a cado carent
ſupinis. vno dempto ſcꝫ Occido quod habet occaſum. Exēplum vt De-
cido decidi Excido excidi. ⁊ ſic de alijs. Rudo rudis rudere eſt ꝓpͥū aſi-
ni. Et inuenitͬ Rudeo rudes rudere ſcdę cōiugatiōis Rudo is ere tercię
cōiugatiōis. Et rudio is ire quartę. Et a rudo venit rudens nomen ⁊ ru
dens participium. Item Rudio is ire. ꝓma breui eſt extra ruditatē ponē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Jn̄ Eruderare.i.euellere. Pando is ere.i.manifeſtare. etiam ſ̄cat expēde-
re.ꝛ ſic dꝛ Phūs ꝙ organum ſenſus tactꝰ expāſum eſt ꝑ totum corpꝰ.et
habet pādo (vt poſtea dꝛ autor) paſſum in ſupīo.ſed ſm̄ cōmunes grāma
ticos inuenit̄ habere pāſum.ꝛ ſic canit eccia. Qui expāſis in cruce mani-
bꝰ. Mando is ire.i.comedē. Etiam inuenit̄ Mādo as are.i.pcipere. dꝛ
etiam Mādo onis.i.comeſtor.iuxta illam regulam. ꝟbum ſ̄cās actū po
teſt de ſe formare artificialit̄ nomē terminatū in o ſ̄cans illum qui talem
actum exercet. vt Mādo onis. dꝛ a mādo is. Scandere op climmē. Et
mutāt cōpoſita a ſcā do a in e in ꝯpōne. vt Aſcendo Cōſcendo Deſcendo
Jtem Fendo in ſimplici nō eſt multum vſitatum ſed in cōpoſitis. vt Of
fendo ꝑꝑe vertoernen. vt hec ꝟba offendūt pios hoīes. etiam Offende-
re ſ̄cat inuenire. Vt ego offendi patrē meum in foro

Diuido ſi demas et que ſiunt geminādo
Tendo tetendi pendo pependi. dat quoqꝫ pendi.

¶ Hic autor ab illa regula (Nil aliud mutās) excipit p̄mo hoc ꝟbū Di-
uido qđ habet diuiſi in p̄terito. Secūdo excipit iſta ꝟba tendo ꝛ pendo vt
ptꝫ in textu. Jtem Diuido ꝑꝑe deylen.ꝛ videtur ꝯpoſitum e video es ere
Pendo ꝛ pendeo dr̄nt. Nam pēdo is ere.ophanghē.vel ſoluē. Jn̄ Pen-
ſio.i.ſolutio ſ̄cat iaer pacht. Jn̄ penſionare ꝟpachten. Penſionarius eyn
pachter.ꝛ dꝛ appēdo weghen. Vt lardum meum appendit decem talē-
ta Sed pendeo es ere ſ̄cat hanghen als eyn dief.in patibulo.aut alia res
et eſt abſolutum Vn̄ patet differētia

Do ſum p̄bet in his exceptis a dare natis
Jſta ſupinātur ꝑ itum quotiēs geminātur
Abſcondo dat itum geminās di nō geminās ſum
A quibus eripitur penultima ſi breuiatur
Additur ſſ duplex ſi longa ſit s ſibi ſimplex
Dans paſſum pando ſubducit n s gemiuādo
Pando pati pateo paſſum fecere ſupino
Dat tendo tenſum.tum quedam cōpoſitoꝝ

¶ Poſtq̄ꝫ autor determiauit de p̄teritis ꝟboꝝ in do. Hic ꝯn̄r determiat
de ſupis dicēs.ꝙ ꝟba termiata in do de quibꝰ ſuperius dcm̄ eſt hn̄t ſum i
ſupino.vt Rado raſum Trudo truſum. Jn̄ excipit compoſita huiꝰ verbi
do q̄ hn̄t itum in ſupino quādo geminant p̄teritum ſuū. vt Addo additū
Reddo redditum. Et hoc ꝟbum abſcondo habēs abſcōdidi in p̄terito ha
bet itum in ſupino Sed prout habet abſcōdi habet ſum in ſupino. Tunc

ibi(N quibꝰ eripit) Ponit vnam doctrinam ꝓdicēs. ꝙ ꝟba termiata iſdo hn̄tia i vel u añ do n mediāte q̄ in formatiōe p̄teriti deponūt n ⁊ corrip̄ iūt penultimam p̄teriti. habēt ſum ꝑ duplicem ſſ in ſupino Findo fidi fiſſum Scindo ſcidi ſciſſum. Sꝫ q̄ deponūt n et ꝓducunt penultimam p̄teriti. hn̄t ſum i ſupino ꝑ ſimplicem ſ. vt Fūdo fudi ſuſum. Tūc ibi(Dans paſſum pādo) Dicit ꝙ hoc ꝟbum pando hꝫ paſſum in ſupino ꝑ duplicem ſſ. Virgiliꝰ. Et Pater anchiſes paſſis de littore palmis. Et apud eundem. Crinibꝰ iliades paſſis pepulumq̄ʒ ferebāt. Inueniūtur tria ꝟba hn̄tia hoc ſupinum paſſum ſcꝫ pādo patior ⁊ pateo. Inuenit etiam(teſte Priſciano) pādo habere pāſum qd ptꝫ in ſuo cōpoſito. Qui expāſis in cruce manibꝰ. Tūc ibi(Dat tendo tenſum) Subdit ꝙ hoc ꝟbum tendo cum ſuis compoſitis habet tenſum. vt Extēdo extēſum Protēdo ꝓtenſum. ⁊ q̄dam compoſita habent tum. vt Attēdo attētum, Cōtendo cōtentum.

¶ Nota ꝙ oīa cōpoſita a tēdo ⁊ ipm̄ ſimplex hn̄t duplex ſupinum. vt Tendo tetēdi tū l' ſum. duo nataq̄ʒ dant tum. Attēdo q̄ʒ portēdo. ſꝫ cetera tum ſum. Item Intēdo ꝓ duplici ſcato habꝫ duplex ſupinum. Primo Intēdere ſcat adaugere. vt calor intēdit. ⁊ ſic hꝫ intēſum in ſupino. ⁊ ſic dicimꝰ blada fuerūt intētioris fori q̄ʒ nūc ſunt. Scd̄o intēdo ſcat diligētiam adhibere. ⁊ ſic hꝫ intēſum in ſupino. ⁊ ſic regit dtīm vel accūm. Exemplum de dtō. vt Intēde voci orōnis meę. De accō. vt Intende clamorem meum. ¶ Hic aīaduerte ꝙ oīa cōpoſita a tendo ⁊ teneo coincidūt in ſupinis, vt Cōtentum a cōtendo. vel a cōtineo. ⁊ ſic de aliis. Itē Tendo is ere duo ſcat. vt Quo tendis. i. quo vadis. ⁊ ſic eſt neutrum. Secundo ſcat extēdere ſeu parare arcum ad ſagittādum. vt in Pſalmo. Arcum ſuū tetēdit ⁊ parauit illum. ⁊ ſic eſt actiuū

Edi dodat edo ſum donās ſtumq̄ʒ ſupino
Hec ſua cōpoſita cogūt geminare ſupina
Nāq̄ʒ dat ambeſus eſum comedoq̄ʒ comeſtum.

¶ Hic ponit aliam doctrinam di. ꝙ hoc ꝟbum anomalum Edo hꝫ edi in pte. ⁊ eſum i ſupi. vel eſtum. Et cōpoſita ſua etiam hn̄t duplex ſupinū. In excipit Ambedo ꝙ ſolum hꝫ ambeſum. ¶ Nota ꝙ inuenit duplex edo ſcꝫ ędo pⁱma lōga. ⁊ edo pⁱma breuis. Edo pⁱma lōga eſt cōpoſitū a do et hꝫ edidi in p̄terito ꝑ illam regulam. A do cōpoſita. ſꝫ edo pⁱma breuis eſt ꝟbum anomalum. Et de illo hic loquit textus ⁊ declinat Edo es eſt. ⁊ ſcat cibum ſumē. Item dr̄ña. Dum dape veſcor. edo dum ſermonem loquor edo. ſꝫ edo pⁱma lōga habet multa ſcata. Vn̄ Edo compono pario ſirmo manifeſto. vt ptꝫ in cōpoſitis ꝟboꝝ. Item oīa ꝯpoſita ab edo corripiūt penultimam pn̄tis. vt Ambedo, comedo. Item Ambedo ꝑꝫe ſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

carnes circūquaqꝫ rodere. ¶ Nota circa illam ꝑtem. Et ſua compoſita ꝙ omnia cōpoſita ab edo ⁊ ſimplex hn̄t duplex ſupinum ſcꝫ eſum vel eſtum Preter ambedo qđ ſolum habet ambeſum. Exemplum regulę. vt Comedo comedi comeſtū vel comeſum. Et inde dꝛ comeſatio. q̇dā tn̄ dicunt comeſſatio ꝑ duplicem ſſ. ⁊ male. Vn̄ Hieronym⁹. Nihil adeo obruit memoriam ꝙꝫ comeſatio frequēs ⁊ ebrietas. Et vult comedo ſcribi per ſimplex m. qꝛ eſt ꝑma breuis. vt ptꝫ in lr̄a Alia vocabula ſupi⁹ ſunt expoſita

Si facit r go niſi ſint a rego nata. ſed in xi
Cętera ſunt pun pan le tan. ſꝫ demis et a fran
Hęc cum cōpoſitis dāt gi. trib⁹ a lego demptis
Hęc intelligo negligo diligo q̄ faciunt xi

¶ Poſtꝙꝫ autor determiauit de ꝟbis termiatis in do Hic ɔn̄r determiat de ꝟbis termiatis in go dicēs. ꝙ ꝟba termiata in go hn̄tia r an̄ go habēt ſi in p̄terito ꝑfecto. vt Tergo terſi Mergo merſi Spargo ſparſi Vergo ſi. In̄ excipit cōpoſita a rego. vt Surgo. exurgo. q̄ hn̄t xi in p̄terito ꝑfecto Tūc ibi (Sꝫ in xi) Hic Alexād͛er ponit exceptionē a regula dicta dicēs. ꝙ oīa alia ꝟba in go hn̄t xi in p̄terito. vt Rego rexi Ango Clango Mingo Fingo Tingo Clingo Cingo Stringo Ligo Figo Vngo Mungo Iungo. In̄ excipit ꝟba ſyllabaliter in textu deſignata ſcꝫ Pungo Pango Lego Tāgo Ago et Frāgo. q̄ non hn̄t xi ſed gi cum ſuis ɔpoſitis. a lego. vt Intelligo Diligo Negligo. q̄ hn̄t xi vt clare ptꝫ in textu. ¶ Sciendū primo ꝙ hic ſolet dari regula gn̄alis Priſciani q̄ talis eſt. Oia ꝟba in go termiata hn̄tia i vel u an̄ go mediāte n etiam in guo terminātur ⁊ habent idem p̄teritum. idem ſupinum. ⁊ etiam idem ꝟ͛catum ꝙ hn̄t ſua ꝟba in go. Exemplum de i. vt Stingo vel Stinguo Extingo vel extinguo. Et ſic pro eodem dicim⁹ Extingatis candelam vel extinguatis. Etiam de v. vt Vngo vel vnguo Inungo vel inunguo. hinc eſt ꝙ dicimus indꝛn̄ter vngentū vl᷑ vnguētum ꝓ eodem. ¶ Sciēdum ꝓ vocabul᷑ ꝙ Spargo ſparſi ſparſum eſt diuerſimode aliquam rem diuidere. Et omnia eius cōpoſita mutāt a in e. ſꝫ ipſum ſimplex retinet a in omnib⁹ tꝑibus. Et ſimplex debet declinari Spargo gis git. ſi. ſum. Exemplum de cōpoſitis vt Aſpgo cōſpergo. reſpergo. Item Mergo ſub aquis natare Hic dicūt aliq̇ ꝙ oia cōpoſita a mergo ſunt indꝛn̄ter actiua ſub o. vel deponentalia ſub oꝛ. ⁊ abſolute ꝟ͛cant. vt Submergo vel ſubmergoꝛ Emergo vel emergoꝛ. Submergere tamē inuenit᷑ actiue. Tergo terſi terſum ꝓꝓe droghē. Et ꝓ eodē Tergeo es ere ſcd̓ę ɔiugatiōis. ſed ſub tercia eſt magis vſitatū. Vergo. i. appꝛopinquare ſeu tēdere. vt hoc vergit in hōꝛē meū. ⁊ oia ɔpoſita a ver-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ro et vergo hn̄t idem p̄teritum ⁊ idem ſupinum. ſ3 dr̄nt tamē in ſermone
Ango is id eſt anxium facē. Jn̄ Angario as are. i. compellere. vt in paſſi-
one. Et angariauerūt homiem cireneum. Plāgo. i. deflere. vt dr̄ Et plā
xit eum omnis iudea. Clango ſcat ſonum dare ad modum tubę ſeu bucci
nę. Tego is ere p̄pe decken. Et componit̄ vt detego. i. manifeſtare. vt pe
tr⁹ ſibi cōmiſſa detexit. Frigo is ere p̄pe aſſare vt in patella. ⁊ h3 frixū vel
frictū in ſupino. ⁊ frixū eſt magis vſitatū. Jn̄ frixoriū eyn braet pan. Jtē
Figo is ere id eſt firmare. ⁊ p̄ducit fi cum omnib⁹ ſuis compoſitis. vt af-
figo. infigo, p̄ducūt fi. Filigo in ſimplici nō eſt multum vſitatum. i. percu
tere. Jn̄ affligo p̄ eodem. ⁊ etiam p̄ducit fli cum ſuis compoſitis. vt Lex
affligit maleficos. Et dr̄ Huguitio. q̄ omnia compoſita a fligo ſunt idif
ferēter p̄me vel tercię ꝯiugatiōis. vt affligo. profligo as are. vel is ere. Et
ſubdit idem q̄ etiam deponentalit̄ inueniūtur. Jtem Pingo is ere prope
malen. Jtem Tingo p̄pe netten. Aliqua em̄ tingūtur q̄ non colorantur
quippe pluuia terram tingit ⁊ tamē eam nō colorat Etiam ſcat intoxica
re p̄pe venijnden. ⁊ ſic dicim⁹ Tinctile tęlum ſeu tinctilis cultell⁹ Lingo
prope lecken Et dr̄ña de lingere ⁊ lambere, nō eſt autentica. q2 legit̄ in ſe
quētia de beato Paulo apl'o. Hic lingua ſacerdotum more canum dum
perlinxit. Jn̄ dr̄ Lictor. Et inuenit̄ triplex lictor. Primo dr̄ lictor q̄ ge-
rit enſem ante ducem ⁊ eſt prompt⁹ punire reos. ⁊ ſic dr̄ a lito as are. i. of
ferre victimas. Secūdo eſt aliq̄s gerēs funus ad ſepulchꝝ. ⁊ fodiēs ip̄m
p̄pe eyn doden grauer. Tercio ē idem qd̄ leccator. ⁊ ſic venit a lingo. Jtē
Cingo is p̄pe omgaen of omgorden. ⁊ ſt etiam circūuallare p̄pe beliggē.
vt dux Burgūdię cinxit nuſciam obſidiōe. Jtem a cingo dr̄ cinctorium.
pręcinctorium. ⁊ antecinctoriū p̄pe eyn voerbint of eyn ſchortel doeck.
Cōpoſita a cingo ſm̄ quoſdā ſunt indr̄nter actiua ſub o. vel deponentalia
ſub or. ⁊ eoꝝ ſcata patēt in ꝯpoſitis ꝟboꝝ. Mingo ſt vrinā emittē. Nin
go eſt ꝟbū excœptę actiōis p̄pe ſnyen. Stringo p̄pe druckē. vt app̄hen
ſum me gutture ſtrinxit. Etiam idem eſt qd̄ cultellum euaginare. vt Jni
mic⁹ meus petijt me gladio ſtricto. i. euaginato. Fingo is ere p̄pe verſie-
ren. vt Fingere licitum eſt. Capitur etiam p̄ mentiri. ⁊ ſic capit̄ trāſſum-
ptiue Ringo is ere eſt ſonum facē ad modum auium. Rictus us ui id eſt
ſonus talis. Dicit̄ etiam Rictus id eſt roſtrum auis vel porci. Stingo ī
ſimplici nō eſt multum vſitatum. ſed in ꝯpōne vt Extingo diſtingo Jtē
Clingo eſt ſonum facē p̄pe clincken. ſicut denarius vel metallum. Vn̄⁹.
Calcar cōclingēs pictura clipeus ardēs Efficit agreſtem puū nō noſcere
fratrē. Mungere. i. mūdare p̄pe naſum vel candelā Jn̄ Emungo p̄ cō-
poſitionē. vt Qui nimium emūgit naſum elicit ſanguinem. Lego is ere
tercię cōiuga. eſt ęquiuocū. Primo eſt furari. Jn̄ Sacrileg⁹. i. q̄ ſacram

rem furatur Jn̄ Sacrilegium.i.ſacre rei furtum. Secūdo ſt colligē ꝓpe
pluckē. Vn̄ Virgili⁹. Qui legitis flores ꝛ humi naſcētia fraga Frigid⁹
o pueri fugite hinc latet anguis in herba. Tercio legē ꝓpe leſen. vt Petr⁹
legit grammaticam Unde. Fur aurum. ꝟgo flores. mare nautaqꝫ. libros
Cleric⁹ equiuoce ſingula quiſqꝫ legit. ¶ Hic aīaduerte ꝙ quidam gram-
matici dāt hic vnam regulam de compoſitis a lego q̄ talis eſt. Om̄ia ꝯpo
ſita a lego ſcātia actum factum in libris in cōpoſitione ſeruāt ſibi e. vt ꝑle
go. relego. Alij ꝟo talem. Om̄ia ꝯpoſita a lego mutant e in i. Excoeptis
his duob⁹ ꝑlego. ꝛ relego. ſed ꝑor regula tutior eſt. ¶ Sciēdum ꝙ ꝯpo
ſita a lego mutātia e in i coincidūt in lrātura ꝛ quātitate cum cōpoſitis a
ligo. vt a lego dꝛ colligo. Etiam a ligo dꝛ colligo. Inueniꝛ etiam Lego as
are ꝑime ꝯiugatiōis ꝑma lōga.i. mittē. Jn̄ Legat⁹ quaſi miſſus. Et lega
re ſcat teſtari.i. teſtamētum facē. vt Petr⁹ legauit mihi omnia ſua bona
Item ꝯpoſita a lego legas ꝛ coꝝ ſcata ſatis patēt in ꝯpoſitis ꝟboꝝ

Preteritum triplicat ꝛ ſenſum pango paciſci
Dat pepigi panxi dat cantus iungere pegi
Tango facit tetigi. ſed ago vel frango dat egi
Preterito duplici duo ſignificās ſtimulando
Pungo facit pupugi punxi punctos numerādo
Pegi pego dabit quod dat rego xi ſociabit.

¶ Hic autor ponit doctrinam de hoc ꝟbo pango. dicēs: ꝙ hoc ꝟbum pā-
go hꝫ triplex ſcatum. ꝛ ſm hoc hꝫ triplex ꝑteritum. vt clare ꝑtꝫ in textu.
ibi (Tāgo facit tetigi) dꝛ ꝙ hoc ꝟbum tango habet tetigi in ꝑterito. ꝛ hoc
verbum Ago hꝫ egi. ꝛ frāgo fregi. Tūc ibi (ꝑterito duplici) dꝛ ꝙ hoc ꝟbū
pungo hꝫ duplex ſcatum. ꝛ ſm hoc habet duplex ꝑteritum. Subdit ꝙ hꝫ
verbum Dego hꝫ gi in ꝑterito. ꝛ cōpoſita a rego hn̄t xi. vt Surgo. corri-
go. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ hoc ꝟbum Pāgo eſt ꝑmo paciſci.i. pactum vel
pacem facē. ꝛ ſic hꝫ pepigi in ꝑterito ꝛ ctum in ſupīo. Exemplum de ꝑteri
to. vt in Job. Pepigi fœd⁹ cum ocul' meis ꝛc̄. Exemplum de ſupio. vt in
ſacra ſcptura. Seruabo pactum qd̄ pepigi tecum. Secūdo pāgo ſt can-
tare. vt Pāge lingua. ꝛ ſic hꝫ panxi in ꝑterito ꝛ ctum i ſupino. licet illd̄ ſu
pinum raro inueniaꝛ. Tercio pāgo ſt ꝯiungē. ꝛ ſic hꝫ pegi in ꝑte. ꝛ pactū
in ſupi. Vn̄ Job. Oſſib⁹ ꝛ neruis cōpegiſti me. Pango etiā ſt impellere.
offendē ꝓpe tendere. ꝛ ſic hꝫ pegi in ꝑte. ꝛ ctū in ſupi: vt Impegit in xmp-
tuariū. Item Pāgo ſt inſerē. Vn̄ Lucius Columella. Nec merui ſenteſ
nam vepꝛib⁹ improbra ſurgēs. Achꝛados indomitaſqꝫ lionias alligit al-
nos. Noīe cū graio ceu lr̄a ꝓxima prime. Pangiꝛ in ceca docti mucrone

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

magiſtri. ¶ Sciēdum ꝙ oīa ꝯpoſita a pāgo inquātum ſcāt ꝯiungē. im
pellē ſeu offendē mutāt a in i in ꝯpōne ⁊ ſemꝑ hn̄t pegi in ꝑte. ⁊ pactū in
ſupi. vt cōpingo cōpegi ꝯpactū. ⁊ ſic liber dr̄ cōpactꝰ. ghebonden. ⁊ h̾ mō
Archa Noe legit̾ cōpacta ex diuerſis lignis ſechim. Jn̄ Cōpages is. vel
cōpago inis ꝑ eodem. i. ligatura. vt Cōpago digitoꝝ oſſium vel trabium
Diſpingo is. ontbindē. vt Jo. collegit ligna diſpacta Repingo ē iteꝝ liga
re. ¶ Nota ꝙ ſm grāmaticos oīa ꝯpoſita a pāgo mutātia a in i in ꝯpō-
ne hn̄t coincidētiam cum ꝯpoſitis huiꝰ v̾bi pingo. ſꝫ dr̄nt in ꝑteritis ſupi
nis ⁊ ſcatiōe. Exēpli grā. Repingo repegi repactū a pāgo. ſꝫ a Pingo dr̄
repingo xi ctū. Silr̄ depingo diſpingo ⁊cūs. dr̄nr indr̄nter a pango vel a
pingo. Jtē Pāgo ꝓ cātare ⁊ pro paciſci ſꝑ retinet a in ꝯpoſitis: ſed ꝑ ter-
cio ſcato a in i mutat. vt dcm̄ eſt. Et pāgo qn̄ gemiat ꝑncipiū ꝑteriti. tūc
in cōpoſitis ſuis corripit penultimam ꝑteriti ſicut i ſimplici. ſꝫ inquātum
hꝫ pegi ſua cōpoſita ꝓducūt penultimā in ꝑterito ſicut ſimplex. vt impegi
prima lōga. ¶ Sciēdum ſcd̄o ꝙ oīa ꝯpoſita a tāgo ⁊ tingo coincidūt in
lrātura. ſꝫ dr̄nt in ꝑterito. ſupino. ⁊ ſcato Nam oīa ꝯpoſita a tāgo mutāt
a in i in ꝯpōne. ⁊ ſic tāgo hꝫ tingo in cōpoſitis. Et hoc v̾bū tingo etiā ſer-
uat tingo in cōpoſitis. vt a tāgo dr̄ intingo intigi intactū. Cōtingo conti
gi ꝯtactū Retingo retigi retactū. Silr̄ a tingo dr̄ intingo. ſꝫ intinxi inti
ctū. Cōtingo cōtinxi cōtinctū Retingo retinxi ctū. Jtem Tāgere ꝓpe
aen roren. vt Nos tāgit hec fabula. Jtē cōtingo veniēs a tāgo duo ſcat:
et ſm h̾ exigit duplicē caſum. Uno mō ſt ſimul tāgere. vt iſta duo ligna
ſe ꝯtingūt. ⁊ ſic regit accm̄. Alio mō ſcat euenire. ⁊ ſic regit dtm̄. Ut hoc
cōtigit mihi. ¶ Sciēdum tercio. ꝙ hoc v̾bum ago eſt ęquocū Primo h̾
verbū ago ſt facē. Jn̄ Actoꝛ. i. q̇ aliq̇d facit. Secūdo ago capit̾ ꝑ mina-
re ꝓꝑe dryuen. Ut apud Uirgiliū habet̾. Atqꝫ int̾ agēdum. Occurſare
capro cornu ferit ille caueto. Tercio ago capit̾ ꝑ viuē. Et ſic dr̄. Ego ago
viceſimū annū. Etiā ꝑ eodem ſcato ſolet poni cū hoc accō vitā. vt q̄zdiu
vitā ago ſemꝑ ero tui memoꝛ. Etiā ago capit̾ ꝑ moꝛari. etiam ſt moꝛi. vt
Jſte agit aīam. Etiā ſt ſilr̄are. vt Joānes agit ſe fœminā. i. fingit ſe fœmi
nā. ¶ Nota ꝙ oīa ꝯpoſita ab ago mutāt a in i in ꝯpōne. Excoeptꝭ Sa-
tago ⁊ perago q̄ retinēt a. Jnueniūtur etiā alia ꝯpoſita ab ago q̄ retinent a
vtꝫ Reago. ⁊ hoc ſm phyſicos qui dicūt ꝙ omne patiēs in patiēdo reagit.
Dicit̾ tn̄ etiam Redigo a re. ⁊ redago ꝑ alio ſcato. Silr̄ inuenit̾ Circūa-
go qd̾ etiā retinet a. ¶ Etiā eſt aīaduertēdum ꝙ ſicut q̇dā dicūt tria ſūt
cōpoſita ab ago q̄ carēt ſupino. vt Ambigo Satago et Dego. Et hoc cō
poſitū Ambigo caret ꝑterito. ⁊ ſatago hꝫ ſategi. qd̾ tn̄ rariſſime inuenit̾.
Jtē de ꝯpoſitis huiꝰ v̾bi ago ⁊ eoꝝ ſcatiōe ſatis ptꝫ in cōpoſitis v̾boꝛum.
Jtem Frāgo ꝓꝑe breken. ¶ Nota ꝙ omnia compoſita a frāgo mutāt a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

in i in compoſitiōe. vt Cōfringere Infringere Refringere. ⁊ ſcāt compo ſita idem cum ſimplici attēta circumſtātia ꝑpōnis componentis. vt Infringere proprie inbrecken. vt Joannes infregit noſtram cōditionem. Itez Pungo duo ſignificat Primo ſignificat numerare puncta ſeu quocunqꝫ modo numerare. ⁊ ſic habet punxi in preterito. Secūdo ſignificat ſtimulare. ⁊ ſic habet pupugi. ⁊ ſic ſemper habet punctum in ſupino. et a Pungo dicitur punctus vel punctum pro eodem id eſt principium linee. Itē Dego ſignificat viuere. Unde apud Plinium. Animalia que nobiſcum degunt ſunt cognitu digna. Sꝫ diceret aliquis Dego eſt compoſitum ab ago. ergo habet degi per illam regulam (ſꝫ ago vel frango dat egi) ⁊ ſic iſte textus ſuperfluit (degi dego dabit) Ad hoc dicēdum eſt ꝙ autor hic poit iſtum textum. quia poſſet aliquis dubitare ꝙ dego eſſet ꝯpoſitum ab egeo et ſic haberet ui Surgo eſt compoſitum a rego. ⁊ de ſe facit vlteriorem cōpoſitionem. vt Inſurgo Aſſurgo Reſurgo. vt patet in compoſitis verborum. Item Arrigo ſignificat op trecken. Etiam capitur pro attendere. vt Arrige aures

Dans go ſi ſum dat ꝑ tum gi xi qꝫ ſupinat
Dat fixi fixum. ſꝫ dic de fingere fictum
J vel a ſi pre go venit n mediāte ſupino
Semꝑ n eripitur cin tin an excipiātur
N retinent ango cingo tingoqꝫ ſupino
Et plango iungo planxi tū degoqꝫ nullum

¶ Hic autor cōſequēter ꝓſequit̃ de ſupinis verborum in go dicēs ꝙ verba in go habentia ſi in ꝑterito habent ſum in ſupino. vt Mergo merſum. tergo terſum. Et verba in go habentia gi vel xi in ꝑterito habent ctum in ſupino. vt Lego legi lectum Rego rexi rectum. Item autor excipit hoc verbum Figo quod habet fixi in preterito ⁊ fixum i ſupino. ¶ Hic nota hoc verbum frigo habet frixi in preterito ⁊ habet frixum vel frictum in ſupio et ſic hꝫ vnum ſupinū de q̄ nō loquit̃ Alexāder. Tunc ibi (J vel a ſi ꝑ go) Hic autor ponit regulam bimembrē di. ꝙ verba termiata in go hn̄tia i vel a an̄ go mediāte n in formatiōe ſupini deponūt n ⁊ addūt ctū in ſupio. vt Pingo pinxi pictū Strigo ſtrinxi ſtrictū Frāgo fregi fractū Tāgo tetigi tactū. Et dr notāter J vel a. qꝛ alia verba hn̄tia aliā vocalem an̄ go n mediāte nō deponūt illam lrām in ſupino. vt Jūgo iunctū ⁊cẏs. Et ab iſta regula excipit autor quattuor verba ſcꝫ Cingo Tingo Ango et Plango q̄ retinent n in ſupino vt clare ptꝫ in lr̄a. ¶ Hic aīaduerte ꝙ ab iſta regula excipiūtur plura verba q̄ autor nō excipit. ꝑmo hoc verbum ſtingo cū ſuis cō

poſitis. vt diſtingo ctum. extingo ctum. Secūdo excipit hoc ꝟbum clin-
go qd̓ habet clinctū in ſupino. Tercio excipit clango qd̓ hꝫ clanctū in ſu.

Ho xi ctumqꝫ facit

¶ Poſtq̄ꝫ autoꝛ determiauit de ꝟbis in go termiatis. Hic ꝯn̄r determi-
nat de ꝟbis in ho. dicēs. Omia ꝟba termiata in ho hn̄t xi ꝑ x in pterito ⁊
ctum in ſupio. vt Traho traxi tractum Veho xi ctū. ¶ Nota ꝙ in toto
tm̄ ſunt duo ꝟba tercię ꝯiuga. in ho termiata vſitata apud nos. ſcꝫ traho
et veho cum ſuis ꝯpoſitis ⁊ vtrūqꝫ penultimam coꝛripit. ¶ Sciendum
ꝓ vocabul' ꝙ Traho is ere ſ͛cat treckē. ⁊ componit. vt Detraho prope af
treckē. ⁊ ſ͛t obloqui vt Petr⁹ detraxit mihi. ⁊ ſic regit dtm̄. Cōtraho id ē
cōtractum facē. Jn̄ cōtract⁹ eyn ouerdrach. Etiam cōtrahē eſt matrimo
nium inire. vt Petr⁹ cōtraxit cum katherina clamdeſtinum mr̄imoniū.
Etiam cōtrahē prope borgheu of leenen. vt Petrus cōtraxit ęs alienum
Item Veho ꝓ̄pe voeren. Et d̓t Priſcian⁹ ꝙ habet vexum in ſupino. ſed
illo ſupino nos nō vtemur. Item a Veho d̓ꝛ vectoꝛ id eſt q̇ vehit A ve-
ho etiam vehiculum. i. curr⁹. Item Via a vehendo d̓ꝛ. ⁊ act⁹ ab agendo
eyn drÿf wech. Item Veho componit cum in. vt inueho Pro quo nota
ꝙ d̓ꝛ inueho actiue. ⁊ inuehoꝛ ꝑ diuerſis ſ͛catis Nam inuehere actiue ꝓ-
prie inuoeren. vt Petr⁹ inuexit ſegetes. Sed inuehoꝛ eris deponētaliter
ſ͛cat aliq̇d ꝟbis vel ſcriptis acerrime coꝛripe. ⁊ regit accm̄ mediāte ꝓpone
in. vt Tulli⁹ inuehitur in cathelinam. Saluſti⁹ inuehit in iugurtā. Jn̄
inuectiua vel inuectiuę arū. i. oꝛatio ꝯtinēs tales coꝛreptiōes. Item cōpo
nit Veho cum ꝓ vt Proueho. i. ꝓcul veho. Etiam ꝓueho capit ꝓ ſeneſ-
co ⁊ potiſſime in ſuis ꝑticipijs. vt Petr⁹ eſt ętatis ꝓuectę. Alia cōpoſita
a veho coincidūt cum ſimplici in ſ͛cato attenta circūſtantia ꝑpōnis cōpo-
nentis. vt Eueho Adueho.

Dat ui lo ni geminetur
Ibi tunc ꝑ li lo ꝑterit. excipe vulſi
Dic etiam velli tm̄ primūqꝫ ſupinat
I duplex repetit mutam ſi muta p̄ibit
Tollo tuli dat pſallo pſalli ſalloqꝫ ſalli.

¶ Poſtq̄ꝫ autoꝛ determinauit de verbis in ho terminatis. Hic cōſequen
ter determinat de verbis terminatis in lo dicens. ꝙ verba in lo terminata
habent ui in pręterito perfecto. vt Colo colui Conſulo conſului Molo
Alo et Volo cum eoꝛum compoſitis. Jnde excipit verba terminata in lo
per duplicem ll quę habent li in pręterito. vt Cello ceculi Fallo fefelli Pel
lo pepuli. Jnde excipitur vello quod habet vulſi ⁊ etiam velli. Tunc ibi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

(L duplex repetit) Autor ponit doctrinam dicẽs. q̱ ꝟba terminata in lo
per duplicem ll faciẽtia ſuũ principium in mutam repetũt eandem mutã
in p̃terito pfecto. vt fallo fefelli. cello ceculi. ⁊ nõ ſunt plura geminãtia pͥn
cipium p̃teriti q̃ terminãtur i lo. ¶ Sciẽdum ꝓ vocabulꝰ. q̱ Colo is ere.
eſt equiuocum. Vñ Agros rus formam ſupos colit atq̧ parẽtes. Hos
arat hic habitat ornat honorat amat. Et oĩa ꝯpoſita a colo retinẽt o in
cõpoſitione. excepto Occulo qḋ mutat o in v. et hñt omnia cultum i ſu
pino. vt incolo incultum. ⁊ ſic de alijs. ¶ Hic aĩaduerte q̱ etiam inueni
tur colo as are p̃me ꝯiugatiõis qḋ ſcat liquorem aliquo inſtrumẽto mũ
dare ꝓpe zyen. ⁊ ſic eſt p̃ma lõga. Etiam colo as are ꝓpe ſpinnen. ⁊ ſic eſt
prima breuis. Vñ dr̃a. Lanam fila colo chriſtum colo vinaq̧ colo. Vi
num colare debes linumq̧ colare. Et a colo as dr̃ colus coli ꝓpe eyn ſpin
rocke. Et colum ꝓpe eyn zyedoeck Vñ Fert ancilla colum penetrat res
humida colum. Item Molo is ere. i. granum terere in molẽdino. Inde
molitor. ⁊ habet molo ſm̃ Alexandr̃ Multum in ſupino. Et ſm̃ aliq̃s
habet etiam molitum Inuenitꝛ ⁊ molitum penultima producta a molior
iris cuiꝰ compoſitum eſt demolior hñs demolitꝰ. ⁊ eſt corrodo vel deſtruo
Vñ habetꝛ in canticis. Capite vulpeculas q̃ demoliũtur vineas. Inuenitꝛ
etiam Molo as are p̃me. i. aliquam rem acuere. Item Alo is ere. i. nutri
re ⁊ corripit p̃mam. ſed Alo as are p̃me. i. alas vel brachia extẽdere p̃mã
producit. Item Cõſulo quãdoq̧ ſcat ꝯſilium dare. ⁊ ſic regit dtm̃. vt cõ
ſulo tibi bonum. quãdoq̧ ſcat cõſilium petere. ⁊ ſic regit accm̃. vt cõſulo
te ſuper hac re. Item Volo vis vult cum ſuis compoſitis. vt malo. nolo.
ſunt ſatis nota. Inuenitꝛ etiam Volo as are p̃me. ⁊ ſcat vlieghen. Item
Fallo. i. decipere ¶ Sciẽdum q̱ oĩa compoſita a fallo mutãt a in e tam
in p̃ntiq̧ in p̃terito. ſed illa a reſumũt in ſupino vt refello refelli refalſum.
Refellere. i. cõfutare vel informare hoc eſt dicta aliciuꝰ caſſare. Item cel
lo in ſimplici nõ eſt multum vſitatum. ⁊ cello ſm̃ Priſcianum habet cum
ſuis compoſitis duplex p̃teritum ⁊ duplex ſupinum. vt ceculi culſum vel
cellui celſum. excello exculi exculſum vel excelſum. ⁊ ſcat ſupare. Percello
ui elſum vꝪ pculi pculſum. i. pcutere in aliud. ⁊c̃ijs. Inuenitꝛ etiã celleo es
ere ſcd̃e quod habet cellui celſum cum ſuis compoſitis. Excello ancello ſt
bouen gaen. ⁊ regit accm̃ ſignificãtem illum q̃ ſuperatꝛ. Et vltra illum re
gũt abltũm ſcantẽ illud in quo q̃s ſuperatꝛ. vt Jo. excellit ſocios ſuos ſcia
Item Pello is ere. i. fugare. ⁊ componitꝛ vt appello. i. nauem ad littꝰ du
cere. Etiam appellere ſcat applicare ſeu apponẽ. Vñ Therẽtiꝰ. poeta cũ
primum animũ ad ſcribẽdum appulit Etiam appello as are dr̃. i. ſuperio
rem iudicem inuocare. ¶ Item ꝯpoſita a pello ⁊ eoꝝ ſcata patẽt in com
poſitis ꝟboꝝ. Hic tamẽ attẽde q̱ hoc ꝟbum repello. qꝛ eſt regula orthog

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

phie ꝙ re añ p in p̄terito facit ꝑ gemiuari. vt reppuli repperi ⁊c̄ijs. Item
Vello habet velli vel vulſi in p̄terito ⁊ vulſum in ſupino. ⁊ ſ̄cat eradicare
vel carpe. vt ptʒ in compoſitis. Item Tollo excipit ab illa regula (Re du-
plex repetit) et habet duplex p̄teritum ſcʒ tuli ⁊ ſuſtuli. ꝓmum habet ꝑ ꝓn̄
tem regulam. ſecūdum ꝑ illam regulam Aio ſiſto. Et ſm̄ Priſcianū ha-
bet retuli. ſed hoc nō inuenit̄ iam vſitatum. Item Sallo is ere eſt ſale cō
dire. Inuenit̄ ſalo is ere tercię ꝑ ſimplicem l habēs ſali in p̄terito ⁊ ſalſum
in ſupino. ⁊ ſ̄cat etiam ſale cōdire. ſed nō eſt multum vſitatum. Etiam in
uenit̄ ſallio is ire quartę ↄiugatiōis ꝑ duplicem ll ⁊ habet ſaliui in p̄terito
et ſallitum in ſupino. ⁊ ſ̄t etiam ſale condire. Etiam inuenit̄ ſalſo as are ꝑ
eodem. Vnde ptʒ ꝙ quattuor ſunt ꝟba ſ̄cātia ſale cōdire. ſallio ſallo ſalo ⁊
ſalſo. Item inuenit̄ ſalio is ire quartę ꝑ ſimplicem l habēs in p̄terito ſalui
ſalij vel ſaliui ⁊ ſaltum i ſupino. Inuenit̄ etiam pſallo qd̄ habet pſalli ⁊ ca
ret ſupino ⁊ ſ̄t cantare. ¶ Sciendum ꝙ oīa compoſita a ſallo mutāt a in
v in ſupino vt inſulſum ⁊ nō inſalſum

L ſimplex dat tum ſed ſum gemiuata ſupino
Tum vel itum dat alo caret omni malo ſupino
Pſallere nolle caret alienū dat tibi tollo

¶ Hic autor pſequit̄ de ſupis ꝟboꝝ in lo dicēs. ꝙ ꝟba termiata in lo per
ſimplicem l hn̄t tum in ſupino. vt colo cultum. ſed ꝟba termiata in lo per
duplicem ll habēt ſum in ſupino. vt pello pulſum. fallo falſum. In̄ excipit
alo qd̄ habet alitum vel altum in ſupino. ⁊ malo pſallo ⁊ nolo q̄ carēt ſup
nis. Et hoc ꝟbum tollo qd̄ habet ſupinum accōmodatum. ¶ Nota ꝙ ſi
cut quidam dicūt hoc ꝟbum volo comp̄hendit̄ ſub malo ⁊ nolo. ſʒ autor
nō facit mentionē de eo qꝛ inuenit̄ volitum ſbm̄. vt ad nr̄a volita facies. ⁊
etiam volitio verbale. Malo. i. magis volo. vt malo ſcias auro. ⁊ ſic regit
abltūm eo ꝙ includit ↄpatm̄. ⁊ debet ſic declinari Malo mauis vl' malis
mauult. ⁊pl'r malimꝰ mauultis malūt. Preterito impꝑfcō malebā male-
bas malebat ⁊c̄. Et caret futuro indicatiui. vt poſtea patebit

Mo dat ui dat itum. p̄mo p̄ter emoqʒ. ſed illa
Excipias quibꝰ eſt ꝑ ſe penultima longa
Nam pſi p̄terito tūc reddūt ptumqʒ ſupina
S geminat ſſi ſſum p̄mo dans emo mi dat et emptū

¶ Poſtq̄ʒ autor determiauit de ꝟbis termiatis in lo. Hic ↄn̄r determiat
de ꝟbis termiatis in mo q̄ habēt ui in p̄terito ⁊ itum in ſupio. vt tremo ui
itum. vomo ui itū. In̄ excipit p̄mo ⁊ emo. p̄mo habet preſſi ⁊ emo emi
Tūc ſubdit ꝙ ꝟba termiata in mo habentia lōgam vocalem ante mo ha-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

bẽt pſi in p̄terito ꝛptum in ſupio. vt Como pſi ptum ꝑromo pſi ptum.
¶ Hic nota ꝙ ſex ſunt ꝟba in mo hn̄tia breuem vocalem an̄ mo quorum
quattuor hn̄t ui in p̄terito ꝛ itum in ſupino. vt Tremo Fremo Gemo et
Uomo. Et hoc ꝟbum emo habet emi emptum. ꝛ p̄mo habet preſſi preſ-
ſum. Et ſunt quattuor ꝟba q̄ habent lōgam vocalem an̄ mo ꝛ pſi in p̄teri
to ꝛ ptum in ſupino. vt Como ꝑromo Sumo et Demo. ¶ Sciēdum
pro vocabul'. ꝙ Uomo ꝓpe ꝟcat wt ſpyen. In̄ ꝑ ꝯpōnem Euomo. vt pe
trus euomuit iram cōcoeptam in me. Item Tremo ꝓpe beuen. In̄ ꝑ cō-
poſitionē Cōtremo. i. terreri. vt terra cōtremuit. ꝛ ſupinū ei⁹. non eſt mul
tum vſitatum. qꝛ ſm̄ Alexādrum caret ſupino. Item Fremo ꝓpe brim-
men ex ira. vt Quare fremuerūt gētes. In fremit⁹. i. talis ſon⁹ Gemo id
eſt ſuſpirare ꝓpe ſuchten. In̄ gemit⁹. i. ſuſpirium. Emo eſt rem p̄cio com
parare ¶ Sciēdum ꝙ om̄ia compoſita ab emo mutāt e in i in ꝯpōne. vt
eximo. i. excipe. Redimo ꝑerimo. i. interficē Inuenit̃ etiam Emio is ire
id eſt ornare. ꝛ ſic habebim⁹ emimus in pl'i penultīa correpta ab emo. Et
emim⁹ penultima lōga a ꝟbo emio is ire. Et h̄ idem eſt in cōpoſitis eorū.
Ut redimim⁹ penultima correpta a redimo. ꝛ redimim⁹ penultima lon
ga a redimio is ire. Premo. i. ſuppeditare ꝓpe ꝟdrucken. Etiam p̄mere
ſcat duwen. vt premim⁹ vbera palmis. In̄ preſſura eyn ꝟdruckinghe.
Item cōpoſita a p̄mo mutāt e i i in ꝯpōne vt Supp̄mo Rep̄mo. vt ptꝫ
in compoſitis ꝟborꝝ. Como is ire. ꝛ como as are drn̄t in quātitate ꝛ ſcatio
ne. Nam como is ire ſt ornare. In̄ Compt⁹. i. ornatus. Un̄ Ouidius.
Sint pcul a vobis iuuenes vt foemina compti. Sꝫ como as are. i. ſplen
dere vel comam nutrire. Et como is ere eſt p̄ma lōga. ſꝫ como as are eſt p̄
ma breuis. Un̄ Curtat p̄ma como ꝓducit tercia como. ꝑromo is ere. i.
cātare. In̄ ꝑ ꝯpōnem depromo. i. aliq̄d facere. vt artis eſt ex ꝓpo ingenio
aliq̄d depromere. Etiam depromo capit̃ ꝑ dicere. vt Deprompſit id ē di
xit. Sumo. i. accipe ꝓpe nemen. Differūt tamē ſumo ꝛ accipio ſm̄ Iſido
rum. Quia cum dam⁹ alicui dicim⁹. accipe hoc. ſed cū nos ipſi accipim⁹
dicim⁹ ſumo hoc. Sꝫ drn̄a eſt modica ꝛ ſepe caſſat̃. Inuenit̃ etiam ſum
mo as are. i. in vnam ſummam redigere. In̄ Cōſummo as are. i. peragere
ec ſic dr̄ in paſſiōe Cōſummatum eſt. Etiam cōſummare ſm̄ aliq̄s capit̃
pro cōſumere. Item Demo eſt excipe ꝛ habet dempſi in p̄terito ꝛ ptum in
ſupino. ¶ Hic aīaduerte quidam dicūt ꝙ Demo hꝫ demi in p̄terito. ꝛ di
cūt eſſe cōpoſitum ab emo. ſꝫ hoc eſt falſum qꝛ nō inuenit̃ ab aliquo. Etiā
demo eſt p̄ma lōga. ꝛ emo eſt p̄ma breuis. ſed ſemꝑ cōpoſitum eſt eiuſdem
quātitatis cui⁹ eſt ſuū ſimplex. Et iſti hn̄t ꝓ fundamēto. ꝛ dicūt ꝙ cōpo-
nit̃ cum re. vt redimo qd̄ hꝫ redemi redemptum. quare ipſi volūt ꝙ demo
etiam habeat demi. ſed ipſi errāt. qꝛ ignorāt illam regulam orthographię

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Quā̃docūqȝ aliqd̕ verbum incipiēs a vocali componiť cum illa p̄pōne re
tūc inť illam p̄pōnem ⁊ tale v̄bum debet interponi illa lr̄a d ad euitādum
nimium cōcurſum vocalium. ⁊ ſic a re et emo dr̕ redimo. dr̕ etiam hn̄ rede
mo redempſi redemptum. qd̕ non eſt cōpoſitum ab emo ſed a demo. Item
oīa compoſita a demo ⁊ emo coincidūt in ſupinis

No dat ui g vel o ſi prȩſit et a cano nata

¶ Poſtq̄ȝ autor determiauit de v̄bis in mo termiatis. Hic pn̄r determi
nat de v̄bis termiatis in no dicēs. q̄ v̄ba termiata in no hn̄tia g vel o ante
no. ⁊ cōpoſita a cano hn̄t ui in p̄terito. Exemplum p̄mi vt Signo genui.
Exemplam ſecūdi. vt Pono poſui. Exemplum tercij. vt Succino ſucci
nui Precino p̄cinui. ¶ Hic nota q̄ ſolū inueniť vnum v̄bum in no hn̄s
g an̄ no ſcȝ gigno ⁊ vnum hn̄s o an̄ no vt pono. Et quondam dicebať ge
no is ere de quo inueniť adhuc genu. ⁊ ſcat p̄ducē. vt Virgo genuit filiū
¶ Sciēdum p̄mo qd̕ de hoc v̄bo pono grāmatici dāt talem regulam. q̄
omnia cōpoſita a pono p̄ eodem ſcato habēt duplex ſupinum ſcȝ poſitum
vel poſtum. vt Compono cōpoſitum vel cōpoſtum Expono expoſitū vel
expoſtum. Vn̄ Virgili⁹. Nec dum etiam irarum cauſȩ ſeuiqȝ dolores.
Exciderāt animo manet alta mēte repoſtum Judicinm paridis ſpretequȝ
iniuria formȩ In̄ excipiť ipono qd̕ hȝ duplex ſupinū p̄ duplici ſcato Nā
habet impoſitum p̄ ſtatuere ſeu int⁹ ponere. ⁊ hȝ impoſtum p̄ decipe Vn̄
quare ſic impoſuiſti nobis Et inde venit impoſtor. i. deceptor. vt ptȝ in cō
poſitis v̄boȝ. Item Pono ꝯponiť cum de. vt depono. i. degradare Vt ta
lis eps̄ eſt depoſit⁹. Etiam depono ē rem aliquam cuſtodiēdam alicui cō
mittē. In̄ expoſitor. i. qui cōmittit rem cuſtodiēdam alteri. Et depoſitari
us ille q̄ recipit. ⁊ illud qd̕ deponiť dr̕ depoſitum. Etiam depono ſcat va
diare p̄pe by ſetten. vt deponam tecum de quocunqȝ velis. ¶ Sciēdum
q̄ oīa ꝯpoſita a cano ⁊ nomīb⁹ ſemp̄ ſunt p̄mȩ ꝯiuga. hn̄tia aui in p̄terito
et atum in ſupīo. vt buccino. tubicino as are. fidicino lyricino ⁊ ſic de alijs
Sed oīa compoſita a cano cum p̄pōnib⁹ ſunt tercȩ ⁊ hn̄t ui in p̄terito ⁊
tum in ſupīo. ⁊ de illis autor vult intelligi textum ſuū. vt ſuccino ſuccinui
precino p̄cinui entū. ¶ Nota q̄ aliqui ponūt hic talem regulam Oīa cō
poſita a cano tercȩ ꝯiuga. mutāt a in i p̄ter vnum qd̕ eſt Occano. vtrū
qȝ tamen dr̕ p̄ eodem ſcato ſcȝ occano occanui vel Occino occinui. Vt
Saluſti⁹ in p̄ma hiſto. Juſſu metelli cornicines occanuere. Cornicines
celeres occanuere tubis. Sȝ prob⁹ occini dȝ exiſtimat poſſe dici. quū ſim
plex cano cecini faciat. Item nota aliam regulam q̄ talis eſt Oīa ꝯpoſita
a cano prime cōiugationis formāt de ſe nomē maſculinū in n terminatū
et foemininū in a quod verba tercȩ cōiugationis a cano cōpoſita nō faci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

unt. vt hic lyricen hec lyricina. hic tubicen hec tubicina.

Ante no pſi facit m. p̄ter cano. cetera vi dant

¶ Hic dicit q̄ ꝟba termiata in no hn̄tia a an̄ no hn̄t pſi in p̄terito. Et nota
q̄ tm̄ vnum inuenit̄ verbū in no hn̄s m an̄ no. vt temno cū ſuis ꝯpoſitis. ſ.
cōtemno pſi ptū ipſum ſimplex nō eſt multū vſitatū. ⁊ ſcat temnere cū ſuo
compoſito idem qđ ſpernere. Tūc ibi (p̄ter cano ⁊c̄.) Hic ponit regulā ge-
neralē de ꝟbis in no dicēs q̄ oīa alia ꝟba termiata in no de quibꝰ nō eſt di
ctum hn̄t vi ꝯiunctim in p̄teri. vt Sino ſiui. ſperno ſpreui. ſterno ſtraui.
cerno creui ⁊ lino qđ habet̄ in textu. Et hoc ꝟbum cano cuiꝰ p̄teritū non
ponit eo q̄ ē ſatis notum hꝫ cecini. ¶ Sciēdum ꝑ vocabulꝰ q̄ Sino is
ere ſt pmittē ⁊ coincidit in imꝑatiuo cū illa ꝑpōne ſine. Et nota q̄ oīa cō
poſita a ſino ⁊ ſero hn̄t coincidētiam ī ſupio ⁊ corripiūt oīa penultimā ſu-
pini. vt deſino deſiui deſitū. deſero deſitū. Itē ſterno ē equiuocū. vn̄ Ster-
nit̄ equiuoce mare lectꝰ aſellꝰ ⁊ hoſtis. mare ſternit̄. i. nauigat̄ Aſellꝰ ſter-
nit̄. i. ſellat̄ lectꝰ ſternit̄. i. repat̄. Jn̄ ſtratū. i. lectꝰ hoſtis ſternit̄. i. interfici
tur. Sperno ſt cōtemnere. Hic dicūt q̄dā. q̄ oīa ꝯpoſita a ſperno ſunt i-
dr̄iter tercie ꝯiu. ſub o vel ꝑme ſub or ⁊ ſic ſunt deponētalia. vt Aſperno
is ere vel aſpnor aſpnaris Cōſperno vel cōſpernor. Itē hoc ꝟbū Sterno
ſemꝑ retinet a tā in p̄terito q̄ꝫ in ſupio. et Sperno vbiq̄ꝫ retinet e tam in
p̄terito q̄ꝫ in ſupino. Cerno. i. videre. ⁊ hꝫ creui ꝑpe. vidi cōmodate. Sed
oīa cōpoſita ſua hn̄t vi in p̄terito. vt Cōcerno cōcreui cōcretū. Et attende
q̄ oīa cōpoſita a cerno ⁊ creſco hn̄t eadem p̄terita ⁊ eadem ſupina, vt Con
cerno cōcreui cōcretum Cōcreſco cōcreui cōcretū. ⁊ ſic de alijs

Dat lino lini vel liui deinde litum dat

No ꝑ ui dat itum ſine natisꝰ a cano nam tum

N p̄cedie in his pſi ptum dat. viq̄ꝫ facit tum

¶ Hic nota q̄ hoc ꝟbum lino inuenit̄ habere duplex p̄teritū ſcꝫ lini ⁊ li-
ui ſm̄ Huguitionē ſemꝑ hꝫ litum penultima correpta ī ſupino cum oībꝰ
ſuis ꝯpoſitis. vt Collino collitū. oblino oblitum. Vn̄ dr̄a. Eſt oblita deū
meretrix ē oblita ſorde. Inuenit̄ etiā linio is ire quarte qđ hꝫ liniui in p̄te
rito ⁊ linitū in ſupino penultīa lōga. vel lenio is ire Inuenit̄ etiā lineo es
ere ſcđe qđ hꝫ leui in p̄terito ꝑpe eyteren ſicut vulnꝰ Jn̄ liueſco inchoatm̄
Itē de ſupinis ꝟboꝝ in no textꝰ eſt ſatis clarꝰ.

Po dat ui dat itum breuis e ſi p̄uenit m pi

Ptumq̄ꝫ remota facit pſi cetera ptumq̄ꝫ dedere

¶ Poſtq̄ꝫ autor determiauit de ꝟbis in no termiatis. Hic cōſequēter de-
termiat de ꝟbis termiatis in po dicēs. q̄ ꝟba in po hn̄tia e breuem an̄ po

hn̄t ui ꝑ diuerſas ſyll'as in p̄terito ⁊ itū in ſupio. vt Crepo crepui itum. et
verbū terminatū in po hn̄s m an̄ po deponēdo m hȝ pi in p̄terito ⁊ ptum
in ſupino. vt Rūpo rupi ptū. Subdit ꝙ oia alia v̄ba in po termiata hn̄t
pſi in p̄terito ⁊ ptū in ſupio. vt Serpo Sarpo Carpo Scalpo Sculpo
et Repo. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ tm̄ tria ſunt v̄ba tercię ꝯiu. hn̄tia e breuē
an̄ po. vt Strepo. crepo. ⁊ clepo. ſȝ tn̄ clepo q̄uis habeat e breuem an̄ po
nō hȝ clepui ſȝ clepſi in p̄te. ⁊ ſic excipit̄ ⁊ ſt clepe. re furari. Vn̄ Antiquā
gazam ne cleps clepat obſtrue clatro. Jn̄ cleps ꝯis gn̄is. i. fur. ¶ Scien
dū ſcdo ꝙ vnū inuenit̄ verbū in po. hn̄s o breuē an̄ po. vt Scopo ui itū.
Et aliq̄ volūt dicē ꝙ ponat̄ ad placitū indr̄nter breue vel longū. ⁊ ſic habe
ret ui. itū. vel ſcopſi ſcoptū. Sȝ ſm Alexandrū hȝ longā vocalē an̄ po. niſi
velim⁹ dicē ꝙ ipſe intelligēt textū ſuū non tm̄ de e. ſȝ etiā de alijs vocalib⁹.
Et ꝑ eodem ſcato dicim⁹ ſcopo is. vel ſcobo is t'cię vel ſcobo as ⁊ ſcopo as
prime. Vt in Pſal. Scobebā ſpm̄ meū. ibi ē tercię ꝯiu. Jtē in Eſaia. ꝑ
dam babylonis nomē ⁊ ſcobabo eā in ſcopa terēs. ibi ſcobabo eſt ꝑme. Jn̄
venit ſcoba ę. vel ſcopa ę ꝑ eodem ꝓpe eyn beſſem. ¶ Pro vocabul' Sco
po is ere ſt mūdare vt domū ⁊ ſil'e. keren. Strepo ē ſonum pedib⁹ facere
Jn̄ ſtrepit⁹ ſonus tal' eſt. ⁊ ꝯponit̄ vt obſtrepo. i. ꝯtradicē. ⁊ hȝ plura cō-
poſita. vt cōſtrepo. ꝑſtrepo q̄ ſunt ſatis nota ex ſcato ſimplicis. Crepo ꝓ-
ꝑie barſten. ſeu ſonū facē. Et ponūt aliq̄ drām int̄ Crepo is ere. ⁊ Crepo
as are q̄ non obſeruat̄. ¶ Sciēdum ꝙ ſolū inuenit̄ vnum v̄bū in po hn̄s
m an̄ po. vt Rūpo cū ſuis ꝯpoſitis. vt Corrūpo. dirūpo. Rūpo ſt frāge-
re. Hic dicūt orthographi ꝓ hoc ꝯpoſito dirūpere qd̄ debet ꝓferri ꝑ ſim-
plex r et ſcribi ꝑ duplex r. q2 Priſcian⁹ ponit talē regulā Vn̄cūq3 lr̄a s in
cōpoſitione vel cōbinatiōe eſſet ꝑponēda huic lr̄ę r tūc in cōbinatione illa
lr̄a s ſm latinos deberet remoueri. vt ꝑ diſrūpo dicim⁹. Dirumpo ſil'r ꝓ
iſrael irrahel. ſed tn̄ vſus loci ē obſeruand⁹ Jtē Serpo ē moueri ſeu gradi
ſine pedib⁹ ſicut ſerpētes ꝓpe crupen. ⁊ ſic dicim⁹ trāſſumptiue. ignis in-
iect⁹ ſtātibus ſerpit. i. ſucceſſiue magis ac magis inurit. Etiā dicim⁹ ꝙ in
firmitates hoim ſerpūt. Sarpo is ere. per a eſt aliq̄d ſarpis euellē. Sar-
pa eſt inſtrumētum euellēdi ſarramēta. Jtē Sarramēta orū. Jn̄ Sarra
mētare. i. ſarramēta colligē. Jtē Carpo eſt lanā trahē vel rephendē. Vn̄.
Carpo dum lanā traho carpo rephendo. ¶ Sciendum ꝙ oia cōpoſita a
carpo mutāt a in e. vt Diſcerpo ꝓpe af pluckē. ſicut poma de arborib⁹. vn̄
Ouidi⁹. Gratius ex ipſo fonte bibuntur aque. Et magis adducto pomū
diſcerpe ramo. Quā develata ſumē lance iuuat Jtē Repo is ere ē moueri
ſicut bufo vel rana. Jn̄ reptile aial qd̄ ita mouet̄. Jtē ſm quoſdā cōpoſita
a repo ⁊ rapio coincidūt in ſupinis ⁊ pticipijs a ſupis formatis. vt Sub
repo ſubreptum Interrepo interreptū ⁊ ſic de alijs. Scalpo ⁊ ſcabo idem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſignificāt cum tali tñ dr̃a. Nã ſcalpo eſt hoīm. ſʒ ſcabo eſt brutoꝝ. Vñ Eſt rōnalis ſcalpo. ſʒ eſt ſcabo porci. Jñ ſcalptꝝ ꝑpe eyn ſchaef mes. Jʒ ſcaber bri ſbm̄ eſt illud ferꝝ quo purgat pes equi. Jtē Sculpo idem ē qḋ lapides amputare ꝑpe ſteen hauwen. Jñ ſculptile id qḋ ſculpit ex lapidibus. vt cōfundātur qui adorāt ſculptilia

Dat linquo liqui. coquo coxi tum dat vtrūqꝫ

¶ Hic dr̄ ꝙ hoc v̄bum Linquo habet liqui in p̄terito perfecto ꝛ lictum in ſupino. et Coquo habet coxi coctum. ¶ Sciēdum ꝑ vocabulis. Linquo ſ̄cat achter laten. ꝛ ſic eſt actm̄. Etiam ſ̄cat peccare ꝛ ſic eſt neutrale. Vñ Linquo componit vt delinquo. i. peccare. Jtem Relinquo Jñ relictus id eſt vir ſupermanēs muliere mortua. ꝛ hęc relicta id eſt mulier ſupermanēs viro mortuo. ſed dr̄ participialiter hic relictus. hęc relicta hoc relictum. ¶ Nota ꝙ compoſita a linquo ꝛ lingo coincidūt in ſupino. vt Delinquo delictum Delingo delictum. ꝛ ſic de alijs. Jtem Coquo is ere. id eſt cibum p̄parare coken. Jtem oīa compoſita a coquo cum ſimplici primam ſyllabam corripiūt p̄ter quam dum cum nominibus componitur Exemplum de v̄bis. vt Decoqno Recoquo Cōcoquo. quę oīa corripiunt penultimam. Exemplum de nomibꝰ. vt Archicoquus Subcoquꝰ Semicoquus. quę ꝓducūt penultimam in proſis. ſed eam corripiūt in metris. Precoquo id eſt antecoquo. etiam eſt matureſcere ante tempꝰ determinatum. Jñ Precox vel precoquus a um adiectiuū id eſt ante tempus maturum. De orthographia huiꝰ nominis ꝛ quorūdam aliorum q̄ quidam ſcribūt per c. alij per q eſt dicēdum quod vſus habet. Jtem a Coquo dicitur coquina id eſt locus coquendi. Vnde Coquina. popina. fulina ꝛ culina idem ſignificant.

Ro vi tūqꝫ facit. ge cur excipienda ver vqꝫ
Dat ſi ſtumqꝫ gero velut vro curro cucurri
Curſum ri vel ſi. verro verſumqꝫ ſupino

¶ Hic autor dr̄. v̄ba termīata in ro hn̄t vi ꝯiūctim in p̄te. ꝛ tum ī ſupīo. vt Tero triui tritū. Jñ excipit quattuor v̄ba ſcʒ Gero. curro. verro. ꝛ vro q̄ formāt ſua p̄terita ꝛ ſupina vt clare pꝫ in textu. ¶ Nota ꝙ ab iſta regl̃a Ro vi tū. excipiunt iſta duo v̄ba ſcʒ furo ꝛ fero q̄ nō hn̄t ſicut dr̄ textꝰ. ſʒ hn̄t p̄terita accōmodata Nā fero hʒ tuli ꝛ furo iſaniui. furo tñ p̄t p̄teritū accōmodatū hʒ etiā ꝓpriū p̄teritū. ſ. furui. vt dr̄ Priſciaꝰ Et apḋ ſeduliū Nec minꝰ hęc darij furuerūt iuſſa tyrāni Et ꝑ eodē iuenit furio is ire q̄ tę. ꝛ ſ̄cāt idē ſcʒ eſſe vel fieri furibūdū. ꝛ iſta ſꝑ corripiūt ſi. ꝛ iſtā exceptōez ponit autor. ibi. Aio ſiſto fero. ¶ Sciendū ꝑ vocabul'. Tero ſ̄t minuere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

aliquam rem. Jn̄ Terimola eyn ryue. ⁊ ꝯponit̄ tero. vt Detero ꝟſlyten.
et ſic dicimꝰ ad aliquem q̊ induit noua veſtimēta: Proſꝑe deteratis. mit
gheluck moet ghijt ꝟſlytē. Sic etiam dicimꝰ. Detriui calciamēta pueri
cię. Cōponit̄ etiam cū con. vt Cōtero. i. ſimul terē ſeu penitē. ⁊ cum in. vt
Jntero. i. inſipare. inbrockē. ⁊ ſic ꝯtiter dicimꝰ Nō eſt qđ lacti interatur.
Jtē Gero eſt ęquiuocū. Vn̄ Deſignat facio gero deſignat q̄ȝ porto Nā-
q̄ȝ gero pondꝰ ſęuaq̄ȝ bella gero. De ꝯpoſitis huiꝰ ꝟbi gero ſatis ptȝ in cō-
poſitis ꝟboꝝ. Attēde tn̄ ꝙ oīa ꝯpoſita a gero formāt de nomē quitę decli-
in eries terminatū. vt a cōgero congeries. i. congregatio. Ab indigo indi-
ges indigeries. i. mala digeſtio. Jtem Vro ꝑt bernen. Jn̄ Vſtoꝛ eyn die
brant. Vſtoꝛium eyn ſtoeck gaffel. Jtem cōpoſita huiꝰ verbi vꝛo coinci-
dūt cum ſimplici in ſ̄cato. Curro ſ̄cat lopen De hoc ꝟbo curro ⁊ ſuis com-
poſitis ſatis dictum eſt ibi. Curro tamē cum prę. Jtem Verro p̄mo ē tra-
ho. Virgiliꝰ Quippe ferāt rapidi ſecum verrātq̄ȝ per auras Secūdo eſt
ferire ꝑcutere Virgiliꝰ. Annixi torquēt ſpumas ⁊ cęrula verrūt. Tercio
eſt mūdo Lucanꝰ. Lignum cędat ędis verrat ac vapulet. Verres poꝛcꝰ
cum teſticulis. Jtem Verres ꝓꝑium nomē viri.

Quęro q̄ſiui q̄ſitum redde ſupino

¶ Hic dt̄ ꝙ q̄ro hȝ q̄ſiui in p̄terito ⁊ q̄ſitum in ſupino. ⁊ ꝯpoſita ſua mu-
tāt e in i in ꝯpōne. vt Jnq̄ro inq̄ſiui inq̄ſitū Req̄ro. cōquiro. diſquiro. et
ſic de alijs. ¶ Pro vocabul'. ſciēdum ꝙ hoc ꝟbum q̄ro eſt ęquiuocū. Vn̄
Eſt inueſtigo petit ac int'rogo q̄ro. Et ſua ꝯpoſita ſapiūt naturā ſ̄catio-
nis ſui ſimplicis Jtē hēat paſſiuū q̄roꝛ qđ ꝓducit p̄oꝛē Jnuenit̄ etiā q̄roꝛ
deponētale i ſuis ꝯpoſitis retinet e. vt cōqueroꝛ. ¶ Sciēdum ꝙ q̄ro acti-
uū ⁊ q̄roꝛ paſſiuū ab antiq̄s ſolebāt ſcribi ꝑ diphthōgon ę ad drām hꝰ de-
ponētal' q̄roꝛ. Jtē a q̄roꝛ paſſiue venit quęſtꝰ us ui. ꝓpe ncringhe. ſȝ a q̄-
roꝛ deponentale venit q̄ſtus q̄ſtuū pl'r tm̄. Nam q̄ſtus a q̄roꝛ paſſiuo hȝ
queſtubꝰ Et debet ſupaddi illis noibꝰ ibi poſitis. An̄ bus u ſeruāt. Sed
quęſtꝰ a q̄roꝛ deponētali hȝ q̄ſtibꝰ ꝑ i. Et dt̄ Hugui. ꝙ ꝟbalia a q̄ro hn̄t
duplicē formationē ſub duplici ſ̄cato. Nā regularit' dr̄ q̄ſitoꝛ. q̄ſitrix. q̄ſi-
tura. vel q̄ſtio. ⁊ ſ̄cāt idem noialit' qđ quęro ꝟbaliter. ⁊ ſic ꝑ ſyncopā dici-
tur q̄ſtoꝛ q̄ſtrix nomē dignitatis. Quęſtura talis dignitas. Etiam q̄ſtio
verbale. Et iſta eadem verbalia veniūt a quęroꝛ deponētali. vt Quęſtoꝛ.
quęſtrix id eſt qui vel quę cōqueritur

Aſero cōpoſita ſerui ſertumq̄ȝ dedere
Jnſero ſic format et conſero viq̄ȝ ſitum dat
Sic ſero formabit prius et ſenſum duplicabit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Hic dt ꝙ Sero cum ſuis cōpoſitis habet duplex ꝑteritū ⁊ duplex ſupinum. vt Sero ſerui ſertū. vel ſeui ſatum. Inſero. inſerui inſertū. vel inſeui inſitū. ¶ Sciēdum ꝙ inuenimꝰ Sero as are ꝑme. ⁊ ſero is tercię. et vtrūqꝫ corripit ſe cum ſuis ꝯpoſitis. vt ptꝫ in ꝯpoſitis. ¶ Sciēdum primo ꝙ quādocūqꝫ ꝯpoſita a ſero mutāt ſcationē ſui ſimplicis. tūc ſemper formāt ſerui in pterito ⁊ ſertū in ſupi. vt Aſſero aſſerui aſſertū. i. affirmare. Diſſero diſſerui diſertū. i. ſapiēter loq̇. Quando ꝟo ſcationē ſimplicis obſeruāt. tūc hn̄t eui in p̄te. ⁊ itum in ſupi. vt Cōſero. cōſeui. cōſitum Inſero. inſeui inſitū. Ex iſto ptꝫ error iſtius ꝟſus. Arboris ē ſerui. ſed ptinet ad ſata ſeui. Cōmunes tn̄ grammatici exponūt textum ſicut expoſitꝰ eſt ī ſentētia ⁊ dicūt ꝙ in ſacra ſcꝑtura inuenit̄. Cum aūt Oleaſter eſſet īſertꝰ. Experti tn̄ grāmatici affirmāt ꝙ ſero cum ſuis ꝯpoſitis ꝓ ſemīare hꝫ ſeui ī p̄te. ⁊ ſatū in ſupino. Item Diſſero ꝓ ſapiēter loqui cū ſuo cōpoſito ediſſero hꝫ in omnibꝰ tꝑibꝰ duplex ſſ. ꝑter q̄ꝫ in ſupino ⁊ pticipijs inde formatis q̄ habent ſ ſimplex. Diſſero. diſſerui. diſertum. Vn̄ Diſertꝰ a um. id eſt ſapiens. Inuenit̄ etiam deſertus vel deſertum ſubſtantiuū. i. heremꝰ. Dicitur etiam Deſertus a um. i. derelictus

So ſiui ſitumqꝫ facit. ſed deme capeſſo
Quod ſi ſumqꝫ facit ſit viſo ſicqꝫ faceſſo
Pinſoqꝫ p̄teritum ꝑ ui formādo dat iſtum

¶ Poſtq̄ꝫ autor determiauit de ꝟbis in ro Hic ꝯn̄r determiat de ꝟbis termiatis in ſo. dicēs. ꝙ ꝟba termiata in ſo hn̄t ſiui in p̄terito ⁊ ſitum ī ſupino. vt Laceſſo ſiui ſitum. Vn̄ excipiūtur capeſſo viſo ⁊ faceſſo q̄ hn̄t ſi in p̄terito ⁊ ſum in ſupi. Et hoc ꝟbū Pinſo qd hꝫ pinſui in p̄te. ⁊ piſtum ī ſupino. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ ſicut q̇dā dicūt ſub ꝑma pte regulę comp̄hendunt̄ tn̄ duo ꝟba ſcꝫ Arceſſo et Laceſſo q̄ hn̄t iui in p̄te. ⁊ itum in ſupio. Sed quidam volūt ꝙ etiam debeat comp̄hendi hoc ꝟbum ceſſo is cū omnibꝰ ſuis ꝯpoſitis qd in ſimplici nō eſt in vſu. ſed potiꝰ ſm mētem aliorū debet comp̄hēdi ſub ſecūda pte. vt Inceſſo is ere Cōceſſo is ere. Acceſſo ⁊ deceſſo deceſſi deceſſum. Dicit tn̄ Huguitio. ꝙ bene inueniūtur habere iui et itum. Et ſcat inceſſo ꝑſequi vel irritare. vt noli aliquem īceſſere verbis Item Cōceſſo. i. ꝯcedere. Deceſſo. i. p̄ce recedere. et Acceſſo. i. accedere Et cōmuniter hn̄t ſcationem ⁊ naturam ſui ſimplicis. ſed tamē aliq̇d ſupaddūt. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ſub illa pticula. Sꝫ deme capeſſo. comp̄hendit̄ hoc ꝟbum q̄ſo hn̄s q̄ſi in p̄terito. licet autor dicat ip̄m tn̄ habere quęſumꝰ. poſſunt tamē eſſe diſtincta ꝟba ⁊ ſic nō eſſet cōtra Alexandrū. Similiter caſmatiſſo qd habet ſi in p̄terito ⁊ ſum in ſupino. Et ſil'r gignologiſo qd etiam habet ſi in p̄terito. quod tamē aliqui volūt ſcribi ꝑ z. ⁊ ſcat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

cum rōne loqui ſeu ratiocinari. ¶ Nota ꝑterea ꝙ Cenſo is ere contra re
gulas Alexādri hic poſitas habet cenſui in ꝑterito ⁊ cenſitum penultima
correpta. Et hoc ptz in ſuis ꝯpoſitis. Et iſtud idem etiam eſt intelligen-
dum de cōpoſitis a Cenſo. vt Recenſo. Vn̄ Henricꝰ de colonia. Cum ſi-
gnat numerare recēſeo ſiue recēſo. Formant ꝑterita ꝑ ui per itūqꝫ ſupina.
Ex dictis ptz ꝙ tm̄ duo ſunt ꝟba in ſo termiāta habētia ſiui in ꝑterito et
ſitum in ſupino: ſcꝫ arceſſo ⁊ laceſſo vt ꝓus dcm̄ eſt. Et hoc ꝟbum ceſſo cū
ſuis compoſitis poteſt ſub vtraqꝫ ꝑte regulę cōmp̄hendi ¶ Sciēdum ꝑ
vocabulꝰ ꝙ Arceſſo is ire eſt vocare. Et nota ꝙ inueniūtur quinqꝫ verba
eiuſdem ſcatiōis ſcꝫ Arceſſo. acceſſo. accerſo. accerſio is ire q̄ omnia ſcant
vocare; Item Laceſſo. i. irritare ſeu ꝓuocare Vt apud Virgilium. Et fa
ciam poſthac ne quenqꝫ voce laceſſas. Item Laceſſo inuenitꝰ habere laceſ
ſum ꝑ ſyncopam. Vt apud Senecam. Fœlicior pax eſt nunqꝫ laceſſa qꝫ
multo repata ſanguine. Capeſſo id eſt capere vlꝰ ire ad capiēdum. vt libes
tua iuſſa capeſſam. Viſo is ere. i. videre vel ire ad videndum. Etiam expo
nitꝰ deſideratiue. ⁊ inuenitꝰ Viſo as are freqētatiuū. Et ſub viſo cōmp̄hen
duntꝰ ſua compoſita. vt Reuiſo inuiſo ⁊c̄. Itē Faceſſo. i. facē ſeu ire ad faci
endum vel cum deſiderio facē. ⁊ ſic ſolet dici quādo exhibemꝰ alicui grates
Faceſſum eſt vobis. het is v gheern ghedaen. Etiam faceſſo ſcat recedere
vel ire ad recedendum. Vn̄ Pliniꝰ. Faceſſite hinc. Etiā faceſſo eſt a cœp
to deſiſtere. ¶ Nota ꝙ iſta in ſo ſcāt idem qđ ſimplex. vel ire ad actū ſim
plicis. vt Viſo. i. videre vel ire ad videndū. vt Reuiſam parētes. i. ibo ad
videndum parētes. Et ſic dt Virgiliꝰ. Haud mora cōtinuo matris pre
cepta faceſſit. Item hic quidam dat talem regulam. ꝙ omnia ꝟba cuiuſ-
cūqꝫ ꝯiugatiōis fuerint pn̄t de ſe formare ꝟbum tercię cōiugationis in ſo
terminatum. Et etiam ꝓmę. vt Amaſſo. leuaſſo. doceſſo. legiſſo. audiſſo.
Exemplum. Vt apud Tullium in ꝓncipio de ſenectute. O Tite ſi quid
ego adiuto curam ve leuaſſo. Que te nūc coquit ⁊ verſat ſub pectore fixa.
Ec qđ erit ꝑ cuȷ̄. Et iſta ꝟba quādo ſunt ꝓmę cōiuga. hn̄t aui in ꝑterito et
atum in ſupino. ſed quādo ſunt tercię ꝯtinentꝰ ſub ſecunda ꝑte regulę. Et
ſub ꝓma cōiugatione ſunt cōmuniora qꝫ ſub tercia. Item Pinſo ꝓꝑe ſto-
ten. ſed vſus dt backen. Vn̄ Pinſa eyn troch. Vn̄ piſterna vel piſternum
eyn backhuys. vel eyn moele. Et ſic capitꝰ apud Therētium in Andria
Si ſenſero hodie quicqđ fallacię te conari verberibꝰ ceſum in piſternum
te dedam ⁊c̄. Item a Pinſo dicitur piſtrix. i. mulier pinſens. Etiam dici
tur monſtrum marinum.

Ante to c veniens in xi to mutat et in xum
Datqꝫ ſui pecto pariter xi ſic quoqꝫ necto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Poſtqꝫ Autoꝛ determinauit de verbis terminatis in ſo Hic conſequē
ter determinat de verbis termiatis in to. dicens. ꝙ verba terminata in te.
habentia cañ to. mutant to in xi in preterito. ꝛ in xum in ſupino. vt flecto
flexi flexum. Inde excipiũtur Pecto ꝛ necto que habent xui in preterito.
¶ Hic nota ꝙ in toto inueniũtur quattuoꝛ verba in to habentia c ante
to que omnia xum habent in ſupino. ſed differunt in preterito. quia ple-
cto ꝛ flecto hñt xi. ſed pecto ꝛ necto xi vel xui ſimul in preterito. ¶ Sciē
dum Primo pro vocabulis ꝙ Plecto plectis plectere eſt equiuuocum.
Nam primo ſcat componere ꝓprie vlechtē. Vt in paſſione domini. Et
milites plectētes coronam ſpineam impoſuerũt capiti eius. Secundo ſt
verberare. vt Petrus plectendꝰ eſt poena capitali. Et Horatius. Quic-
quid delirant reges plectũtur achiui. Iñ plectrum plectri id eſt malleus
qui diſponit clauos in inſtrumētis muſicis. Tercio plecto idem eſt qđ pu
nire. Quarto idem eſt qđ flectere. ¶ Nota ꝙ omnia compoſita a plecto
ſunt actiua duobꝰ exceptis ſcꝫ complectoꝛ ꝛ amplectoꝛ. quoꝝ vnum eſt
deponēs. Alterum vero cōmune. Alij dicũt ꝙ omnia inueniũtur indif-
ferēter deponētia ſub oꝛ vel actiua ſub o. Et iſta duo cōpoſita complectoꝛ
et amplectoꝛ formāt de ſe deponētia ꝑme ꝯiuga. vt Complexor et ample-
xoꝛ. Item Flecto flectis ere. i. incuruare Iñ flexibilis ꝟbale ꝓpe boechſam
Item Pecto pectis pectere. i. crines oꝛnate. Vt ibi Ablue pecte canē ca-
nis eſt ꝛ ꝑmanet idem. Iñ Pexim aduerbiũ. i. oꝛnare. Nectere eſt noda
re. Iñ Nexim aduerbiũ. ꝛ ſic dꝛ Muliēs nexim ꝛ ſuſpēſim fabulātur

Ante to verba duo retinēt r abſqꝫ ſupino
Prebet ui ſterto ti format ſum quoqꝫ verto
E duo corripiũt quoꝝ peto vi facit et tum
S geminādo ſtui format meto deinde facit ſum
Dat ſi ſum mitto tñ ſſ geminādo ſupino
Dat ſiſto ſtatui ſi trāſeat atqꝫ ſtatutum
Sed ſi ſit neutrale ſteti nullum ve ſupinum

¶ Hic autoꝛ dꝛ ꝙ tantum duo ſunt verba in to habentia r ante to. i. ſter
to ꝛ verto ſterto habet ui ꝛ caret ſnpino. ꝛ verto habet verti in preterito et
ſum in ſupino. Item Sterto proprie ſnoꝛken. Capitur etiam pro doꝛmi
re. vt qui ſtertunt in lectione raro in viros ſcientificos ꝛ illuminatos eua-
dunt. Et ſic ſtertentes dicuntur pigri. Verto proprie omkeren. ¶ No
ta ꝙ omnia compoſita a verto ſunt indifferenter actiua ſub o vel deponē-
tia ſub oꝛ. aꝗuis ſub vna tminatiōe ſunt magis vſitata qꝫ ſub altera vt Re

uertoꝛ vel to. cõuertoꝛ vel to. Et ſic in ꝑmo metro ꝑmi libri Boetij de cõ
ſolatiõe phię habet Miſeros auertit aure. Componit verto ⁊ dr̄ inuerto
omkerẽ ſicut tunicam. Omnia compoſita o vbo formãt de ſe deponẽtia ꝑ
mę ↄiuga. vt Aduerſoꝛ. cõtrouerſoꝛ. reuerſoꝛ ⁊c̃. Tũc ibi(E duo corripi
uut) Hic dr̄ ꝙ duo ſunt vba in to hñtia e breuem añ to ſcȝ peto ⁊ meto. pe
to habet petiui in p̄te. ⁊ tum in ſupi. meto habet meſſui in p̄te. ⁊ meſſum i
ſupino. ¶ Sciẽdum ꝑmo ꝙ hoc vbum peto (vt dicũt quidam) habet tri
plex p̄teritum ſcȝ petiui petij ⁊ peti. Et illud triplex p̄teritum hȝ iuxta ge-
neralem regulam ꝙ omne vbum hñs iui in p̄teri. format de ſe duo p̄terita
ſyncopata vnum in ij duplex. alteꝝ in ſimplex. Et hoc etiam intelligit de
tempoꝛibꝰ quibuſdam foꝛmatis a p̄terito. vt ſicut dicimꝰ a pet o petiui pe
tij ⁊ peti. ſic dicimꝰ petiuiſſe petijſſe ⁊ petiſſe. ⁊ ſic etiam inuenit Scio ſci
ui ſcij ⁊ ſic. ſed vltimum nõ eſt vſitatum Inuenit tamẽ a ſcio ſcijſſe ⁊ ſciſſe
Vt apud Therẽtium. Poꝛro ſi id ſciſſem nunq̄ȝ pedem huc intuliſſem.
Sic etiam inuenit laceſſo laceſſiui laceſſij ⁊ laceſſi. ¶ Sciẽdum ꝓ voca-
bul. ꝙ Peto eſt ęquiuocum Primo ſ'cat poſtulare. vt ſi dimidium regni
mei petieris dabo tibi. Secundo ſ'cat Querẽ. vt quem petis. i. q̄ris. Ter
cio ſ'cat intrare. vt Joãnes petiuit templum. i. intrauit. ¶ Nota ꝙ quã
docũq̄ȝ hoc vbum peto ↄſtruit cum abltõ. tũc plerũq̄ȝ accipit in malam ꝑ
tem ſcȝ ꝓ hoſtilit inſequi, vt Joãnes petijt me gladio veneno lapidibus.
Item inuenit ꝓ illo ſ'cato cum accõ. vt petijt caput meum. vitam meam
honoꝛem meum. Item Peto hȝ tria cõpoſita impſonalia ſcȝ cõpetit. ſup
petit ⁊ expetit. Item cõpoſita huiꝰ verbi peto ⁊ ſua ſ'cata ſatis patẽt in cõ
poſitis vboꝝ. Item Meto hȝ duplex p̄teritum. vnũ ꝓpꝛium ſcȝ meſſui.
et alteꝝ accõmodatum ſcȝ meſſem feci Item differũt metit penultima lõ
ga. ⁊ metit penul. bꝛe. Vñ Dum meſſis metit cultoꝛ metit agellum. Itẽ
differunt metis dtĩ ⁊ abltĩ caſus a nomĩe meta. ⁊ metis ſcdę pſonę a ver-
bo meto. Vñ Dum tua rura metis alienis parcito metis. Itẽ inuenitur
Metoꝛ meteris. et Metoꝛ metaris deponẽtale. i. tentoꝛia figẽ. Et cõpo
nit et dr̄ Caſtrametoꝛ. Vt ptȝ in vbis deponẽtalibꝰ. Tũc ibi(Dat ſi ſum
mitto) Hic Alexãder ponit doctrinam dicẽs ꝙ hoc vbum Mitto habȝ
miſi in p̄te. ⁊ miſſum in ſupi. Tũc ibi(Dat ſiſto ſtatui) Hic dr̄ ꝙ hoc v
bum ſiſto qñ eſt trãſitm̄ hȝ ſtatui in p̄te. ⁊ ſtatutũ in ſupi. ſȝ qñ eſt neutra
le hȝ ſteti in p̄te. abſq̄ȝ ſupino. ¶ Sciẽdũ ꝙ oĩa ↄpoſita a mitto ſunt acti
ua. p̄ter remitto ⁊ dimitto ꝓ parcere. vt Dimitte nobis debita nr̄a. ⁊ ſ'cat
Mitto ſenden. Jñ dr̄ miſſile q2 mittit. i. tęlum. ¶ Sciẽdum ꝓ hoc ver
bo ſiſto ꝙ ſiſto hȝ alia ſ'cata ꝓ quibꝰ eſt tranſitm̄. ⁊ alia ꝑ q̇bꝰ eſt neutrale
Nã ſiſto ꝓ ſtare vel manẽ eſt neutrale ⁊ tũc hȝ ſteti in p̄te. ſine ſupino Et
foꝛmat de ſe vnum vbũ impſonale paſſiue vocis ſcȝ ſiſtit qḋ ſ't idem qḋ ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

pectare. ⁊ ſic dicimꝰ Siſtit̾ nimis diu a comeſtiōe Etiam neutralit̾ ſcat
ceſſare. ⁊ ſic etiam cum ſuis cōpoſitis hȝ ſteti. vt deſiſto deſtiti. circumſiſto
circūſtiti ⁊cͤ͞ijs. Ut apud Senecam. Magnꝰ dum extiti nunq̄ȝ pauere
deſtiti. Sȝ ſiſto trāſitiū̄ ſt pn̄tare. Ut in euāgelio. Ut ſiſterēt eum dn̄o.
Etiam ſt citare ſeu vocare ad iudicium. vt Petrꝰ debet ſiſti iudicio Etiā
ſcat retinē vel ceſſare a motu. vt ſiſte calamū. ſiſte equū. Et ſiue hoc v̾buȝ
ſiſto habuerit ſteti vel ſtatui ſemꝑ habet p̄teritum accōmodatum. Item
hoc v̾bum ſiſto prout eſt tranſitiuū inuenit̾ habere ſiſti in p̄terito ſȝ nō eſt
multū vſitatū. Et tn̄ ſatis freq̄uēs in libris btōꝝ Gregorij ⁊ Auguſtini.

I vo p̄ueniēs de vo vi format et utum
Longaq̄ȝ p̄cedens vocalis xi facit et ctum

¶ Poſtq̄ȝ autor determiauit de v̾bis in to termiatis. Hic ꝯn̄r determiat
de v̾bis in vo. dicēs. ꝙ v̾ba in vo cōiunctim termiata mutāt uo ī ui in p̄te
rito. ⁊ hn̄t utum ī ſupi. vt ſoluo ſolui ſolutum. Tūc ibi (Longaq̄ȝ) Autor
dicit ꝙ v̾bū terminatū ī vo hn̄s lōgam vocalem an̄ vo hȝ xi in p̄te. ⁊ ctū
in ſupi. vt Uiuo vixi victum. ¶ Sciēdum ꝙ in toto ſunt tm̄ tria v̾ba in
vo termiata q̄ cum ſuis ꝯpoſitis hn̄t l an̄ vo. vt Soluo. voluo. ⁊ caluo. q̄
hn̄t ui in p̄te. ⁊ utum in ſupi. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul̾ ꝙ Soluē eſt ęquo
cum. Nam p̄mo ſcꝫt diſſigare ꝑp̄e op binden. Ut in euāgelio. Soluite
et adducite mihi. Secūdo ſt frāgē. vt ſoluam templum hoc manufactū
⁊cͤ. Tercio ſt pſoluē ꝑp̄e betalē. vt patȝ Si tibi cōtingat aliq̄d ꝓmittere
ſcis Solue libēs ne te feriat vindicta tonātis. Item Uoluo ꝑp̄e omwē
telē. Et ꝯponit̾ vt deuoluo. i. ad aliquem deuenire. Ut hęc bona iure hęre
ditario ad me ſunt deuoluta. Etiam coincidit cum ſimplici in ſcato. vt de
uoluit ſaxum ⁊ abijt. Prouoluo eſt ad pedes alicuiꝰ ſe ꝓſternē. vt Petrus
ſe ꝓuoluēs veniam rogauit. Item ꝯponit̾ ⁊ d̾r Obuoluo ꝑp̄e windelen.
ſicut muliēs pueros vel alias res. Etiam hȝ alia ꝯpoſita q̄ ſunt ſatis nota
ex ſcato ſimplicis. Caluo ſt decipe ⁊ hȝ calui in p̄te. ⁊ ſm̄ quoſdam calui
et calutum ī ſupi. ⁊ eſt idem qđ decipe. Et differūt calui nomē ⁊ v̾bū. Un̄
Si nō vis calui fugas cōſortia calui Et nō eſt iam calui multum vſitatū
Inuenit̾ Caluo as are. i. aliquē crinibꝰ priuare. d̾r etiam calueo es ere. i.
fieri caluū. Uiuo ꝑp̄e leuen. ⁊ ꝯponit̾ vt cōuiuo. i. ſimul viuē. In̄ ꝯuictꝰ
vt cōuictu vnuſquiſq̄ȝ cognoſcit̾. ¶ Hic nota ꝙ vnum dūtaxat eſt v̾buȝ
in uo ꝓ nūc vſitatum hn̄s lōgam vocalem an̄ uo ſcȝ viuo cum ſuis cōpoſi
tis. Etiam inuenit̾ apud antiq̄s Cōuiuo is ere qđ eſt iam inuſitatum.
¶ Sciēdum ꝙ inuenit̾ apud vetēs Feruo niuo ⁊ lauo cauo ſub tercia cō
iugatiōe q̄ iam nō ſunt in vſu ſub tercia. ſed feruo ⁊ cauo niuo habent̾ ſub
ſecūda vt ferueo ⁊ caueo niueo ⁊ lauo as ſub prima

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Xo dat ui xum nexo facit texo quoqꝫ textum

¶ Poſtqꝫ autor determiauit de v̄bis in vo termiatis. Hic ꝓſequit᷑ de ver bis in xo dicēs qḋ nexo hꝫ nexui in p̄terito ⁊ nexum i ſupi. et Texo habet texui ⁊ textū in ſupi. ¶ Hic nota qḋ tm̄ tria inueniūtur v̄ba tercie cōiu gatōis in xo. vt nexo. texo ⁊ faxo defectiuū qḋ caret p̄terito ⁊ ſupi. ¶ Sci endū ꝑ vocabulis qḋ inuenim⁹ necto is ⁊ nexo as are q̄ idem ſcāt ⁊ habēt idem p̄teritū ⁊ ſupinū. ⁊ ſcāt ꝓꝑe knuppen. Item Texo is ere ꝓmo perti net ad telam. Jn̄ textor textura textrinū vel textrina ꝑ eodem .i. locus in quo texit᷑. Traſſumit᷑ etiā ꝑ debite aliquā rem ordinare. vt Joānes bn̄ te xuit v̄ba ſua. Texo ꝯponit᷑ ⁊ dr̄ p̄texo .i. palliare vel fucare veritatē. Jn̄ p̄ text⁹ .i. fuc⁹. Alia cōpoſita ſunt ſatis nota ex ſcato ſimplicis

Poſt p̄dicta vide q̄ ſit formatio quartę
Vi vel ui vel ÿ ri ſi ni xi quoqꝫ pſi dat

¶ Poſtqꝫ determiatū eſt de p̄teritis ⁊ ſupis v̄box tercię ꝯiuga. Hic ꝯn̄r intēdit autor determiare de v̄bis quartę ꝯiu. dicēs. ꝙ quarta ꝯiugatio eſt vidēda poſt terciā. ¶ Nota ſicut dī Priſcianus oīa v̄ba quartę ꝯiu. ter minātur in io. exceptis duobus q̄ in eo terminātur cū ꝯpoſitis. vt Eo et Queo. Sꝫ non oīa v̄ba in io ſunt quartę cōiuga. qꝛ multa ſunt v̄ba in io tercię cōiuga. vt ꝓus patuit. ¶ Sciēdum ꝓmo ꝙ hęc duo Eo et Queo prętер legem cęterox v̄box hn̄t i an̄ bam in p̄terito impꝑfcō. vt ibā ⁊ qui bam. Sed in formādo ꝑticipia aſſumūt ſibi e. vt Jens ꝑins. quiens pro quins. Et Priſcian⁹ ſupaddit adhuc tria ſcꝫ polio polibam ꝑ poliebam Munio ⁊ emio is ire. ſꝫ in ꝑticipÿs formādis etiā ſibi aſſumūt e. vt poli ens muniēs ⁊ eminēs. Cōſequēter ſubdit Priſcian⁹ et etiam Donat⁹ ꝙ iſta duo v̄ba eo ⁊ queo hn̄t duplex futux temp⁹ indicatiui modi. vt eā vł queam. ibo vel quibo. Et iſtis ſupaddūtur hęc duo v̄ba Partior et Me tior q̄ hn̄t partiar vel partibor. metibor vel metiar. Et hoc intellige ſcd̄m p̄ntem vſum. Nam qdā grāmatici dāt talem regulam gn̄alem ꝙ omne verbū quartę ꝯiuga. olim formabat duplex futux indicatiui modi ſcꝫ in am vel in bo aut in ar vel i bor Et iſtud inuenit᷑ adhuc vſitatū apud The rentiū. vbi habet᷑ operibor ⁊ experibor. Exēplum ꝓmi Vade intro ego in terea te hic operibor. Exemplū ſecūdi. Tu experibere. ¶ Sciēdum ſcd̄o ꝙ ſm̄ Priſcianū hoc v̄bū veneo hꝫ veniui in p̄terito ⁊ venū in ſupio. Et differt a venio qḋ hꝫ ventum in ſupio. Primo ſcatiōe. qꝛ venio hn̄s vē tum i ſupino ſcat ad aliquē locum aduētare. Sꝫ veneo hn̄s venū in ſu pino ſcat vēdi paſſiue. Secundo dr̄t quātitate. qꝛ venio hn̄s ventū eſt prima breuis. ſꝫ veneo hn̄s venum eſt ꝓma lōga. Tercio ortographia. qꝛ veneo ꝑ vendor ꝑ e. venio ꝑ aduento ꝑ i. Item differūt in p̄terito qꝛ ve

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

neo hʒ venivi. ⁊ venio hʒ veni. Item a Veneo venit nomē venū oīs ge-
neris indeclinabile. ⁊ eſt idem qđ venale. vt hęc res eſt venum .i. venalis.
Sil'r dicimꝰ in pl'i numero. Ille merces ſunt venū .i. venales. Sed in-
quātum eſt ſupinū debet poni cum v̄bo motꝰ. vt miſi palliū meum venū.
id eſt ad vendēdum. Dicit Priſcianꝰ ꝙ ſm artē etiam hr̄et venitū ſed nō
eſt multū vſitatū. ¶ Sciēdum tercio ꝙ ſm Priſcianū quedā ſunt v̄ba
quartę ꝯiugatiōis q̄ hn̄t coincidentiā cum v̄bis tercię ꝯiuga. in l'ratura.
Sʒ dr̄nt quātitate ⁊ ſcatiōe. vt Cōdimus penultima correpta a condo
et condimꝰ penultīa lōga a v̄bo cōdio is ire. Vincimꝰ penultīa correpta
a v̄bo vinco is ere. vincimꝰ penul. lōga a v̄bo vincio is ire. Emimꝰ penul.
correpta. ⁊ emimꝰ penul. lōga a v̄bo emio is ire. Prodimꝰ penultima cor-
repta a v̄bo prodo ⁊ ꝓdimꝰ penultīa lōga a prodio is ire. ⁊ cęt'.

Dat cio xi quotiens n ꝑuenit hac ſine dat ſi

¶ Hic ꝯn̄r autor ꝓſequit' de p̄teritis ⁊ ſupis v̄boꝝ quartę ꝯiuga. ponēs
primo talem regulam. ꝙ v̄ba quartę cōiugatiōis termīata in cio hn̄tia n
an̄ cio hn̄t xi in p̄terito. vt vincio vinxi. ſancio ſanxi. Et q̄ nō habēt n ante
cio hn̄t ſi in p̄terito. vt farcio farſi. ſarcio ſarſi. ¶ Hic nota ꝙ v̄ba quartę
cōiuga. in cio termīata ſunt in triplici drīa. qꝛ q̄dā ſemꝑ per t ſcribūtur. ſʒ
in p̄ma pſona p̄ntis tp̄is indicatiui modi ꝑ c ꝓferūtur. vt ſdnt iſta Glu-
tio Cecutio Balbutio Retio Irretio Potio Sitio Singultio Sētio
Quędam v̄o vbiqʒ ꝑ t tam ſcribūtur q̄ʒ ꝓferunt'. vt Beſtio Veſtio Ho-
ſtio. Quędā v̄o vbiqʒ ꝑ c ſcribūtur ⁊ ꝓferunt'. vt Vincio Sancio Sar
cio Farcio Fulcio Rancio Amicio ⁊ cęt'. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ v̄ba de p̄-
mo modo hn̄t iui in p̄terito ⁊ itum in ſupio. vt Glutio iui itum Retio iui
itum. In excipit' Sentio vt poſtea ptʒ ⁊ hoc v̄bum Singultio qđ ha-
bet duplex p̄teritum ⁊ duplex ſupinum. vt Singultio ſingulſi vel ſingul
tiui ſingulſum vel tum. Sil'r habet Cecutio. Verba autem ſecūdi modi
ſemꝑ hn̄t iui ⁊ itum ꝑ illam regulam gn̄alem. vt Beſtio iui itum Veſtio
iui itum. Sed v̄ba tercij modi nō eodem modo ſicut alia formāt ſua p̄te-
rita ⁊ ſupina. qꝛ q̄dam formāt xi. vt Vincio vinxi. Quędam v̄o formāt
ſi ꝑ ſ. vt Sarcio ſarſi Fulcio fulſi. Quędaʒ v̄o hn̄t iui in p̄terito. vt Ami
cio iui. ¶ Sciēdum ſecundo ꝓ ortographia videlʒ qualiter v̄ba debeant
ſcribi an ꝑ c an ꝑ t. tam in iſta cōiugatione q̄ʒ in tercia quod notabimꝰ ſic
an talia v̄ba in ſecūda perſona p̄ntis tp̄is indicatiui modi etiā retinēt c
tūc in prima pſona p̄ntis debēt ſcribi per c. vt Vincio vincis Sancio ſan
cis. Etiam iſta drīa p̄t notari in ifinitiuo. Si eñ infinitiuꝰ ſcribit' ꝑ c tūc
prima pſona pręſentis indicatiui debet ſcribi per c. vt Vincire. ¶ Hic
nota ꝙ error eſt in ſcribendo hanc ſyllabam c. iſcribitur eñ quadruplicit'.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Primo ꝑ c. vt Vinco vici. Secundo ꝑ ſi. vt Farcio farſi Ludo luſi. Ter
cio ꝑ x. vt Vinco vinxi. Quarto ꝑ t. vt Sapiētioꝛ glutio. Et iſtud debꝫ
ſciri ꝑ ꝯdōnis originem ſcꝫ vtrū veniat a verbo an a nomīe ſcripto ꝑ t nec
ne. Vñ ad habēdum modum ſcribēdi obliq̄s eoꝝ̄ noim̄. Diſcus ⁊ laſſus
faciliter ptꝫ ex ntō: Nam diſcꝰ habet diſci ꝑ c. qꝛ ntūs habet c. et Laſſus
habet laſſi ꝑ ſ quia ntūs habet ſ. Silr̄ patet in compatiuo Sapiētioꝛ qđ
debet ſcribi ꝑ t. et Audacioꝛ ꝑ c. Et hoc ptꝫ ex ſuis poſitiuis vñ formant̄.
¶ Sciēdum tercio ꝙ tm̄ duo ſunt ꝟba in cio habētia n an̄ cio q̄ formant
xi in p̄terito. vt vincio ⁊ ſancio Et ſunt ſex q̄ tm̄ hn̄t ſi ꝑ ſ. vt Sarcio Far
cio Fulcio Singultio Rancio qđ p̄ter cetera hꝫ ſum in ſupio. vt Rācio
ranſi ranſum: vel etiam rāſiui rāſitum. ¶ Pro vocabul' ſciēdum ꝙ Vin
cio vincis vincire ſ̄cat ligare. Vñ Quem demon vincit mox illum cōpe
de vincit. Et dt̄ Priſcianꝰ ꝙ vincio olim habuit vinciui in p̄terito ⁊ vin-
citum in ſupio. Item Sancio multa ſ̄cat Primo ſ̄cat cōfirmare. vt ego
habeo lrās ſigillo ſanxitas. Secundo ſ̄cat ſtatuere. Vt p̄ceptoꝛ ſanxit ꝙ
ſi q̇s teutonice fuerit loquutꝰ denario mulctabit̄. Tercio ſ̄cat copulare vt
ſoroꝛ mea deo eſt ſanxita Quarto ſ̄t ſacrificare. ⁊ hꝫ ſanxitum vel ſanctuꝫ
in ſupino. ¶ Hic nota ꝙ multi errāt in ſcribēdo hoc ꝟbum ſancio. nā ſcri
bendo ipm̄ ꝑ x aut ꝑ t in p̄nti ⁊ tꝑibꝰ inde formatis errāt. qꝛ debet ſcribi ꝑ
c. Et illud ptꝫ ex Priſciano q̇ ponit tm̄ duo ꝟba hn̄tia n an̄ cio q̄ formāt
xi in p̄te. ſcꝫ Sancio ⁊ vincio. Et addit Priſcianꝰ ꝙ Sancio hꝫ triplex
preteritum ſcꝫ ſanxiui ſanxij ⁊ ſanxi. quoꝝ duo tāgit Alexāder: Itē Ful-
cio. i. ornare. vt Fulta fide katherina: Et ꝯponit̄ vt Suffulcio. i. iuuare.
vt niſi tua potētia ſuffultꝰ facere nō auſim. Singultio eſt anhelitum cū
magna difficultate trahē ſicut hō agēs aiam ⁊ infirmꝰ. Vñ Singultus
ſingultꝰ ſingultui talis actꝰ. Et aliqui dicūt Singultio tis tire. ſed ꝯmu
nis vſus ē obſeruandꝰ. Item Farcio ſ̄cat implere ſiue ſaginare. Iñ farci-
men Et omnia cōpoſita a farcio mutēt a in e. vt refercio. ⁊ manet illa lr̄a
e in oībꝰ tꝑibus. Item Suffercio is ire ſ̄cat rem latēter portare. Et inde
dicit̄ ſuffercino as are. ꝓ eodem. Vñ apud Therētium. Cantharum vidi
ſuffercinatum. Et ſ̄cat farcio is ire. ⁊ farcino as are idem. ſed faſcinare ſ̄t
incātare quaſi adulādo impetē. laudādo decipe. Virgiliꝰ. Neſcio quis te
neros oculo mihi faſcinat hedos. Sarcio is ire ꝓp̄e neyen. Et differunt
ſartire ⁊ ſuere. qꝛ ſuere eſt ſutoꝛis. ſartire ꝟo ſartoꝛis eſt. Et hoc ꝟbum ſar
tio ſemꝑ retinēt a in cōpoſitis. vt reſartio cōſartio Item Rancio is ire ꝓ
prie gaſt worden. qđ tñ aliqui dicūt potiꝰ ſub ſecūda cōiugatione. vt Rā
ceo es ere qđ eſt eſſe vel fieri rancidum. vñ rancidꝰ a um id eſt fetidꝰ vel
iratus. Ranceo em̄ ſ̄cat quādoqꝫ iraſci ⁊ etiam indignari. Vñ ſolet dici.
Non miſer eſt hic mas in cuius ſepe coquina. Muſſidus eſt panis caro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

rancida pendula vina Rancida caro gaſt vleyſch

Non ſine cõpoſitis debẽt diſſyllaba deni
Hec faciũt in vi ſic format ſantio vel xi

¶ Hic autor ponit exceptionem a regula ꝓus dicta. dicẽs. ꝙ ꝟba diſſyl laba in cio termĩata quartę ꝯiuga. debẽt excipi cum ſuis compoſitis qꝛ ha bent iui in p̄terito. vt ſcio ſciui. neſcio neſciui. ¶ Hic nota ꝙ tm̃ duo inue niũtur ꝟba quartę ꝯiugatiõis diſſyll'a ĩ cio termĩata ſcꝫ Scio per ſ et Cio ſine ſ per c ſcriptum q̄ cum ſuis compoſitis hñt iui in p̄terito ꝑfcõ. vt dꝛ ĩ textu. ¶ Sciẽdum ꝑmo ꝙ Scio is ire ſcat ſciam alicui⁹ rei habere ⁊ cõ poſita ſua ſunt Cõſcio. neſcio. reſcio. preſcio. q̄ om̃ia ſunt ſatis nota ex ſca to ſui ſimplicis. Item Cio cis cire per c eſt ęquiuocum. Vñ. Cõmoueo fe ſtino voco cio ſignificabit. Et cum p̄dictis ſignat idem cieo. Item a cio ꝑ cõpoſitionem dꝛ Aſcio aſciui aſcitum id eſt aſſumere vel ad ſe capere. Vt ego aſciui mihi petꝝ ſocium fidliſſimũ Iñ etiam dꝛ reſcio. i. rem poſtq̄ꝫ fa cta eſt recognoſcẽ. Et ꝓ eodem a ſciſco ⁊ reſciſco ſub tercia ꝯiugatiõe

De verbis quartę q̄ dat cio dicta notate
Cętera p̄teriti vocem fecere per iui

¶ Hic autor poĩt regulam gñalem de p̄teritis ꝟboꝝ quartę ꝯiuga. dicẽs ꝙ debem⁹ bene notare ea q̄ dcã ſunt de ꝟbis quartę ꝯiugatiõis in cio t̃mi natis. ⁊ om̃ia alia ꝟba quartę ꝯiuga. de q̇b⁹ non eſt dcm̃ hñt iui in p̄terito vt Audio audiui Garrio gannio ⁊c̃ijs ¶ Hic nota ꝙ iſta regula nõ eſt ĩ telligẽda ꝙ nõ detur de ꝟbis in tio termĩatis. quia multa ſunt ꝟba in tio q̄ manẽt ſub regula vt patuit. Sꝫ ab iſta regula excipiũtur ꝟba in tio de q̇ b⁹ prius ẽ ſpecificatum ⁊ nõ alia. ¶ Sciẽdum ꝑmo ꝙ hic ſolet dari vna regula de hoc ꝟbo fio. q̄ talis eſt. Om̃ia ꝯpoſita a fio (qđ habet fact⁹ ſum ĩ prętęrito) mutãtia ſcatum ſimplicis mutãt ꝓ illo ſcato p̄teritum ⁊ ſupi num. ⁊ habẽt iui in p̄terito ⁊ itum in ſupino. Et ſunt tria in cõmuni vſu. vt ſuffio iui itum. Defio iui itum Cõfio iui itum. Item Suffio ſcat thu ribulare vel thuribulo fumigare. Vt apud Walteꝝ. Et ſuffire locũ ſum pta p̄parauit acerra. Defio. i. derelĩqre. Vñ Virgili⁹. Lac mihi nõ eſta te nouũ nec frigore defit. Cõfio. i. perficẽ. ⁊ hñt etiam ꝑ ſyncopam ſuffij cõ fij ⁊ defij. Hic addit Huguitio ꝙ omnia ꝯpoſita a fio ꝓducũt fi ſicut ſim plex. demptis illis q̄ mutãt ſcatum. ⁊ ergo ſuffio cõfio ⁊ defio corripiũt fi. ¶ Sciẽdum ꝓ vocabulis ꝙ Potio is ire. i. aliquem potẽtem facẽ Et cõ ponit̃ vt cõpotio. i. aliquem veſtire vel in beneficiũ inducẽ. Item compo nit̃ ⁊ dꝛ impotio qđ habet ſignificatũ illi cõtrarium ꝑꝑe beneficio priuare primũ venit a compos. ſecũdum ꝟo venit ab impos. Item Cęcutio is ire

id eſt eſſe cecū ⁊ ē frequēs termin⁹ apud Hieronymū. vt nemo tā oculatꝰ eſt q̄ in h̄ libro nō cecutiat Retio is ire ⁊ irretio ꝓpe beſtrickē. ⁊ ſic dicim⁹ Joānes eſt irretit⁹ peſſima muliē. Futio is ire. i. vane loq̄. ⁊ ꝓducit u ī ꝯpoſitis. vt ibi. Effutire leues īdigna tragedia ꝟſus. Jtē Geſtio is ire. i. deſiderare Vn̄ Geſtio cū cupio geſto dum pōdera porto. Geſtio etiā ſt geſticulare ſeu geſt⁹ facē Jtem Polio is ire. i. ꝯfingē. Jn̄ poeta. Polire. i. ornare vel obliquā rem ſplendidā facē. Garrire ē ſonū facē ſicut aues. Carrire ē putreſcē ſicut ligna. etiā ſt mouē Gannire ē ſonū facē ſicut vulpes

Sed legem caſſant hanc caſſus et inde creata
Haurio ſepio ſentio ſi vi cambio vel pſi
Dat veni venio ſic q̄ componis ab illo
Dat ſalio ſalui ſalij quoqꝫ ſiue ſaliui

¶ Hic autor a regula iam dcā. excipit ꝟba lr̄alit̄ deſignata ꝑ hāc dcōnez caſſus q̄ ſunt Cābio. haurio. ſepio. ſentio. venio. ⁊ ſalio q̄ formāt aliter ſua p̄terita. vt clare ptꝫ in textu. ¶ Sciēdū ꝑ vocabul' ꝙ Cābio is ire ꝓpe wiſſelen. ⁊ ſic hꝫ cābiui vel campſi in p̄terito ⁊ campſum ⁊ nō camptum in ſupīo. ⁊ ſic excipit̄ ab illa cōi regula q̄ eſt. Omne ꝟbū hn̄s pſi in p̄terito hꝫ ptū in ſupīo. Jn̄ Cāpſor eyn weſſeler Haurio inuenit̄ dupl'r. vno mō ſcriptū cum aſpiratiōe. ⁊ h̄ eſt equocū. Vn̄⁹. Haurit ꝯſumit videt euacuat ferit audit. Hꝫ ꝓpriū ei⁹ ſignificatū eſt haurire aquas. vt dr̄ Haurit aquas cribro q̄ diſcē vult ſine libro Et h̄ hꝫ hauſi in p̄terito ⁊ hauſtum in ſupio. Jn̄ hauſtoriū eyn put ſwenghel. Alterꝫ ē aurio nō aſpiratū. i. ꝑcutio ſeu eq̄s rego ⁊ hꝫ auriui ī p̄te. ⁊ auritū in ſupi. Jn̄ Auriga eyn karmā Sepio is ire tuynen. Vn̄ Sepio cum oīb⁹ ſuis ꝯpoſitis hꝫ duplex p̄teritum ⁊ duplex ſupinū vnū ſepſi ſeptū qd̄ adhuc ē in vſu. alterꝫ ſepiui itum qd̄ adhuc inuenit̄ in libris bibliē. ⁊ in quibuſdā alijs. Vt apud Eſaiam. vinea fcā eſt dilcō meo ⁊ ſepiuit eā. Et iſtud ꝟbū ꝓducit iſtā ſyll'am ſe cū oīb⁹ ſuis ꝯpoſitis. Jtē Sentio vno mō eſt actiuū ⁊ ſic ſt ſenſu ꝑcipē. Altero mō eſt neutrale. ⁊ ſic ſt ꝑ ſenſum viuē. Hic nota ꝙ oīa ꝯpoſita a Sētio olim indr̄nter erāt actiua ſub o vel deponētalia ſub or. ſꝫ tn̄ quarte cōiugatiōis vt adhuc approbat vſus ī duob⁹ ꝯpoſitis q̄ ſm̄ vtrūqꝫ gen⁹ in nrō inueniūtur vſu. vt Aſſentio or Cōſentio l' or. Vt apud Boetiū. Aſſentior inquā. Jtē inuenit̄ Aſſentor aris. i. blādiri ſeu aliq̄d affirmare ſine rōne. Jn̄ aſſentator. i. palpo. Jtē dr̄a int̄ ſentis ꝟbū ⁊ nomē. Jn ramū ſentis ſi calces hunc bn̄ ſentis. Jtē Sentis nomē ꝓpe eyn doern. Venio hꝫ veni in p̄te. ⁊ ventū in ſupi. cū ſuis ꝯpoſitis. Sꝫ veneo hꝫ veniui l' venij in p̄te. ⁊ venū in ſupīo. Vt habet̄ in euāge. Cur h̄ auro nō venijt multo, vt ſupra dcm̄ eſt. ¶ Hic aūa duerte ꝙ oīa ꝯpoſita a venio ſunt neutra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

lia. Excoeptis quiqꝫ. Vñ Eſt venio neutꝝ cū ꝯpoſitis niſi q̄nqꝫ pre. con.
an̄ venit. circūuenit īuenit iſta. vt clare ptꝫ ī ꝯpoſitis ꝟboꝝ. Itē oīa ꝯpo-
ſita a venio in p̄n̄ti ve cū ſimplici corripiūt ꝛ in p̄terito ꝓducūt. ſꝫ in ſc̄da
ſyll'a eſt ꝯtrariū. Vñ ptꝫ ꝙ in impatiuo dicem⁹ ſubueni media correpta
Item Salio hꝫ triplex p̄teritū ſcꝫ ſalui ſalij ꝛ ſaliui. ꝛ oīa ꝯpoſita ſua mu
tat a in i in ꝯpōne. vt Reſilio. deſilio. q̄ coincidūt in p̄terito cū cōpoſitis a
ꝟbo ſileo es ere. ꝓut h̄n̄t ui p diuiſas ſyll'as in p̄te. Et cōpoſita a ſalio mu-
tat illā vocalē i in v in ſupino. vt reſilio reſultū. inſilio inſultū

Queqꝫ parit pario ſimul excipiātu ret aio
A pario dant nata rui niſi quod reperire
Comperioqꝫ peri faciendo p̄terire

¶ Hic autor excipit vnū ꝟbū ſcꝫ pario cū ſuis ꝯpoſitis. vt ptꝫ in textu. ꝛ
hoc ꝟbū aio qđ hꝫ p̄teritū accōmodatum ſcꝫ dixi ¶ Hic nota ꝙ hoc ꝟbū
pario de q̄ autor loquit̄ in textu. Iā nō eſt quarte ꝯiuga. vſu. qꝛ vſitatum
in tercia. ſꝫ ſua ꝯpoſita ſunt quarte. Quidā tn̄ dicūt ꝙ ꝓ diuerſis ſcatis i
uenit̄ adhuc ſub t̄cia ꝛ quarta ꝯiugatiōe. ſꝫ hoc iā aboleuit. ¶ Sciēdum
Primo ꝙ ꝯpoſita a pario mutāt a in e in ꝯpōne. Et oīa ſunt actiua. p̄ter
experior qđ ieſt cōe. ꝛ opior qđ eſt deponēs. Et dr̄ Huguitio qđ iſta ꝯpo-
ſita a pario reperiunt̄ quot̄ſt ſunt ī duplici futuro īdicati modi. vt expior
expibor l'ar Opior bor ar. Vñ ꝯpoſita h̄n̄tia ui p diuiſas ſyll'as ſunt iſta
Operio opui. qđ vlterius ꝯponit̄ vt diſcoopio ꝓpe ontdeckē. Aperio hꝫ
ui. Operior deponēs ꝛ opio actīn̄ dr̄n̄t. Nā operior deponēs ſt expecta-
re ſꝫ operio a q̄ operior paſſiuū ſcat tegē. Itē in textu excipiūtur duo cō-
poſita. vt Reperio ꝛ cōperio. ꝛ hoc q̄ ad p̄teritū. Nā reperſeo hꝫ repperi
Cōperio cōperi. ¶ Hic nota ꝙ hoc ꝟbū repio in p̄terito pſcō dpplicat p.
vt repperi. ꝛ ſic ꝓducit̄ re q̄ in p̄n̄ti corripit̄. vt ptꝫ ꝑ quādam regulā ſupe
ri⁹ poſitā de ꝟbis in lo termiatis in tercia ꝯiugatiōe. Reperio. i. inuenire.
vt Tu repert⁹ es in mēdacio. Cōperio ꝓpe beuinden. Vt apud Thereti
um. Nō comperiebā ad eum quicqꝫ attinere. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ eti
am inuenit̄ vnum antiquū verbum Perio is ire. i. ſapiēter agere vel īqui
rere. Et hoc habet petiui in p̄terito ꝛ peritum in ſupino penultima longa.
Vn̄ Peritus a um id eſt ſapiens. Et dr̄ Huguitio ꝙ ab hoc verbo venit
experior. ſed pereo cōpoſitum ab eo hoc habet periui in p̄terito ꝛ peritum
penultima correpta in ſupino more alioꝝ compoſitoꝝ ab eo. Et ab vtro-
qꝫ venit periculum diuerſa ſcās. in quātum em̄ venit a perio antiquo ꝟ-
bo ſic idem eſt qđ experimētum. Vt apud Therētium. Periculum feci
id eſt experimētum. Sꝫ periculum ꝓut venit a pereo cōpoſitū ab eo idē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

eſt qd̄ nocumentum vel interit⁹. Et ab his dcōnib⁹ periclitor aris. quod Primo ſcat expiri. Secūdo ſcat periculum pati ſeu facē. ¶ Sciēdum Tercio ꝙ in textu excipit̄ hoc v̄bum aio. ideo qꝛ nō habet iui. ſed habet p̄teritum accōmodotum ſcꝫ dixi. vt poſtea patebit. ibi Aio ſiſto fero. Vn̄ grāmatici dicūt ꝙ aio habet duplex p̄teritum vnum accōmodatum. vt iam dcm̄ eſt Alterꝝ ꝓprium. licet iam nō multum vſitatum videlꝫ ai aiſti ait. Et pl'r aimus aiſtis aierūt vel aiere. Et ſic frequēter inuenit̄ in ſcpturis. Vt in euāgelio. Et ait pylat⁹. ¶ Hic nota ꝙ inuenit̄ triplex ai Primum impatiu⁹ huius v̄bi aio. vt patebit capitulo de defectiuis. Secundum in p̄terito ꝑfecto. qd̄ olim multum fuit vſitatum. q̄zuis iam nō Tercio inuenit̄ ai interiectio depc̄atis conq̄rentis vel exhortātis.

In xi p̄terita per ctum fecere ſupina
I p̄eunte vel r ſi tum facit his fine dat ſum
Excipias hauſtum dans haurio ſepio ſeptum
Vt venio ſic dant ab eo veniētia ventum
Et quicq̄d pario parit r p̄eunte facit tum
Iui p̄teritum ſemꝑ transfertur in itum
Dat ſalio ſaltum dum vi facit excipiēdum
I quib⁹ eripitur duo deme ſupina ſepultum
Quod ſepelire facit. amicire figurat amictum.

¶ Poſtq̄z autor determiauit de p̄teritis v̄borꝝ quartę ꝯiugatiōis. Hic cōſequēter determiat de ſupis. dicēs ꝙ v̄ba quartę ꝯiuga. hn̄tia xi in p̄terito hn̄t ctum in ſupino. vt vincio vinxi vinctum Sancio ſanxi ſanctum Et v̄ba hn̄tia ſi in p̄terito l vel r p̄cedente hn̄t tum in ſupino. vt fulſi fultum. Et habētia xi in p̄terito ſine l vel r p̄cedente hn̄t ſum in ſupino. vt Sēſio ſenſi ſum. Jn̄ excipiūtur haurio hauſtum. Et coepio coeptum. Tūc ſubdit ꝙ hoc v̄bū venio cum ſuis compoſitis habet ventum in ſupino. vt aduenio aduētum. cōuenio cōuentum. Et ſubdit deinde qd̄ om̄ia cōpoſita a pario hn̄t tum in ſupino r p̄cedente. vt Aperio aptum Comperio comꝑtum. Tūc ibi (Iui p̄teritum) Dicit ꝙ omne v̄bum quartę ꝯiuga. hn̄s iui in p̄terito habet itum in ſupino. vt Audio audiui auditum Sopio ſopiui ſopitū. Jn̄ excipit̄ hoc v̄bum ſalio dum hꝫ iui in p̄terito eo qd̄ ſemꝑ hꝫ ſaltum in ſupīo. Secūdo excipiūtur iſta duo Sepelio et Amicio q̄ deponūt i i ſupi. Nā ſepelio hꝫ ſepultū. ⁊ amicio hꝫ amictū. Sciēd̄ p̄mo ꝙ h̄ v̄bū vincio ſm̄ ſuū duplex p̄teritū hꝫ duplex ſupi. ſcꝫ vinctū ⁊ vincitū. vt in ſacris ſcripturis adhuc inuenit̄. Sic etiā ſancio hꝫ duplex ſupinum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſcʒ ſanctū vel ſanxitū. qꝛ hʒ xi vel iui in p̄te. Ab aduenio veīt aduētare. ⁊
fcat aduenire frequēter Sopio ft ſedare l' extīguē vel facē dormire. vt lis
ſopita ē. Salio hʒ ſaltū. ꝯpoſita ꝟo ſua hn̄t ſultū. vt inſilio inſultū Exilio
exultū. Sepelio ꝓp̄e be grauē. ⁊ hʒ ſepultū in ſupino qꝛ ſm illā regulam.
Jui p̄teritū haberet ſepelitū. Jn̄ dꝛ ſepulchꝝ. i. buſtum ſeu monumētum
Amicio fcat veſtire. Et dn̄t Amicis ꝟbum media correpta. ⁊ amicis
nomē pluralis numeri media lōga. Vn̄⁹. Si nudos amicis facis id qd̓
amicus amicis. Dicit etiā amico as are. i. amicū facē. et Inimico as are. i.
inimicū facē. ⁊ vtrūqꝫ ꝓducit penul. Et regūt dtm̄ cum accō. vt Amica
bo tibi illū Inimicauit mihi oēs notos meos ⁊ neceſſarios

A queo cōpoſita vel eo breuiare ſupina
Conſtat. et ambitū non corripit ambio ſolum

¶ Hic au. pōit exceptionē p modū regulę ab illa regl'a Jui p̄teritū di. ꝙ
oīa ꝯpoſita ab eo ⁊ queo hn̄t itū correp. in ſupi. vt Exeo exitū Introeo in
troitū ⁊c. Jn̄ excipit Ambio qd̓ hʒ ambitū penul. longa. ¶ Nota ꝙ oīa
cōpoſita ab eo ſp retinēt illam vocalē e in p̄ma pſona p̄ntis tp̄is idicatiui
modi. vt Redeo. exeo ⁊c. p̄ter hoc ꝯpoſitū Ambio qd̓ mutat e in i Sci
endum p̄mo ꝙ hic ſolet q̄ri qualiter hoc ꝟbū Supbio habeat i ſupi. An
i longā vel breuē. Dicendū ꝙ habebit longā i. Et dicūt expoſitores Ale
xādri ꝙ dʒ ꝯphendi ſub li ambio. Sʒ alij grāmatici dicūt ⁊ meli⁹ ꝙ non
eſt ꝯpoſitū ab eo. ſʒ a ſup ⁊ vio as are. Et mutat b in v. ſicut ecōtrario v ſę
pe mutat in b. Breuit tn̄ dicēdum ē ꝙ ſupbio hʒ ſupbiui in p̄te. ſupbitū i
ſupi. ſicut alia ꝟba quartę ꝯiuga. Et ſupbiēs ſuū pticipiū hʒ ſupbientis ⁊
nō ſupbiūtis. ſicut hn̄t pticipia hui⁹ ꝟbi eo. Et ꝯpoſitoꝝ ab ipſo. vt Trā
ſiēs trāſeūtis. Itē Ambio ꝯponit a p̄pōne an ⁊ ab eo int̄ponēdo b. qꝛ ē re
gula gn̄alis. Qn̄cūqꝫ p̄pō ad ꝯponit cū dcōne incipiēte a vocali. tūc int̄
vocalē et p̄pōnem dʒ poni lr̄a b. Et ē alia regl'a Qn̄ illa lr̄a n ponit an̄ b i
aliqua dcōne, tūc illa lr̄ā n mutat in m. ⁊ ſic dicim⁹ ambio. ⁊ nō anbio Et
fcat Ambio nimiū cupe hōrem vel dignitatē. Preſbyt nouat⁹ romanę
eccīę pōtificatū ambiēs fact⁹ ē hętic⁹ Etiā ft circuire. Ambitio nimia cu
pido Jn̄ etiā ambit⁹ ⁊ ambit⁹ q̄ dn̄t fcatiōe ⁊ quātitate Vn̄ ꝟſus differē
tial'. Ambit⁹ eſt nomē Ambit⁹ pticipās ē Ambit⁹ eſt fixum. Ambitus
ſed moueat Ambit⁹ eſt reditus eſt ambituſqꝫ cupido. Jtem Queo id eſt
poſſum ſeu valeo.

Si reperire cupis ex deponente ſupina
Actiui finge vocem formaqꝫ per illam
Sicut lętatum veritum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Hic ꝯñr autoꝛ vult determiare de p̄teritis ⁊ de ſupis v̄boꝝ deponētalium dicēs ſic. Si q̄s velit ſcire p̄terita ⁊ ſupīa v̄boꝝ deponētalium Ille de ponēdo lrām r ſigant vocē actiuā Et ꝑ voce actiua formabit ſupinū iuxta ꝓporcionē regulę illi⁹ terminatiōis ſuperi⁹ poſitę. Et habito tm̄ ſupio leuiter inuenit̄ p̄teritū talis v̄bi. Exēplum de pͥma ꝯiugatiōe Vt letoꝛ de ponēdo r manet leto qđ hꝫ letatū in ſupi Et ſm̄ illud ſupinū debet formari. vt Auxilioꝛ Miroꝛ Minoꝛ Emuloꝛ Preuaricoꝛ Piſcoꝛ ⁊c̄. Exemplum de ſcđa ꝯiuga. vt Vereoꝛ Polliceoꝛ. q̄ ꝑ deponem r hn̄t vereo polliceo. Vn̄ vereo ſm̄ reglās p̄us poſitas hꝫ veritum i ſupi. Exēplum de tercia ꝯiuga. vt naſcoꝛ ꝑ deponem r formaret de ſe naſco qđ ſm̄ regulas ſuperi⁹ poſitas hr̄et naui ⁊ natum in ſupio. Exemplum de quarta ꝯiuga. Vt Molioꝛ deponēdo r hr̄et molio qđ ꝑ regulas ſuperi⁹ poſitas hr̄et moliui in p̄te. ⁊ molitum in ſupi. ⁊ ſic hoc verbum deponētale molioꝛ hꝫ molitus ſum in p̄terito. ¶ Sciēdum pͥmo ꝙ nullum v̄bum deponēs hꝫ ꝓpͥum p̄teritū ſed cicūloquutū per ꝑticipiū p̄te. tp̄is ⁊ hoc v̄bum ſbm̄ ſum. qꝛ eſt regula gn̄alis Priſciani ꝙ nullum v̄bum i oꝛ terminatū hꝫ ꝓpͥum p̄teritum. ſꝫ loco ſui p̄teriti ſumit ꝑticipium p̄teriti tempis ⁊ hoc v̄bum ſbm̄ Sum in ſui p̄teriti circūloquutionē. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ oīa v̄ba deponētia ſunt nūc tp̄is actiuę ſ̄catiōis cū oīb⁹ ſuis ꝯpoſitis. ⁊ in omnibus ſuis tp̄ib⁹. Et in ſignū illi⁹ teutoniſant̄ ꝑ werden. vt naſcoꝛ ick werde geboren. Item grāmatici ponūt hic vnā regulam q̄ talis eſt. ꝙ oīa v̄ba deponētalia in tercijs ꝑſonis hn̄t vtrāqꝫ ſ̄cationē. ſcꝫ actiuā ⁊ paſſiuam. ꝓpt̄ naſcoꝛ. vt Joānes ſequit̄ me. vel Jo. ſequit̄ a me. Et ex iſta regula ſequit̄ alia regula q̄ taliseſt. ꝙ ꝑticipia v̄boꝝ deponētalium p̄teriti tp̄is ſ̄cāt actiuę ⁊ paſſiuę. vt Joānes locut⁹ eſt a ioāne. ¶ Sciēduꝫ tercio ꝙ deponēs genus d̄ꝛ a deponēdo qꝛ deponit vocem actiuam ⁊ retinet paſſiuā. Et aliqua adhuc in cōmuni ſ̄catiōe inueniūtur. ⁊ in ſignum illi⁹ inueniunt̄ adhuc deponētia actiuę ⁊ paſſiuę ſ̄catōis. vt Metioꝛ ꝑ mēſurare. vt Eſaię xxiij. ſicut enumerari p̄nt ſtellę celi ⁊ metiri arena maris. ſic multiplicabo ſemē abrahę. ibi metiri ponit̄ paſſiuę. Sil'r Amos. vij. Et hum⁹ tua funiculo metiet̄. Metietur etiā capit̄ paſſiue. Item pͥmo Regū. Sicut perſequit̄ ꝑdix in montib⁹. i. ſicut paſſiue ꝑſecutionē patit̄ Itē in pſalmo. Cōuertē dn̄e ⁊ dep̄care ſup ſeruos tuos. i. dep̄cabil' eſto. ¶ Itē inueniunt̄ quedam v̄ba deponētia ſub oꝛ q̄ etiam hn̄t actiua ſub o ꝓ eadem vel diuerſa ſ̄catiōe. Primo habem⁹ letoꝛ ⁊ leto q̄ dn̄t ſ̄catiōe: qꝛ letare actiuū. id eſt moꝛi vel iterficē ⁊ ſic eſt actiuū vel neutrale. ſꝫ letoꝛ deponēs ſt̄ gaudē. Itē a leto as d̄ꝛ letū. i. moꝛs. et hic ⁊ hec letalis ⁊ h' le i. ad moꝛtē ꝑtinēs vt Petr⁹ eſt letal'r vulnerat⁹ Secūdo inenit̄ triſtoꝛ deponēs. i. triſticiaꝫ hr̄e. et Triſto as are. i. triſticiā infero. vt Petr⁹ triſtat̄ qui ſepi⁹ matrem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſuam cõtriſtauit. Item inuenit̃ p̃coꝛ aris vel p̃co as ꝑ eodem. vt in libꝛo
Sapiẽtie. Tanq̃ʒ equi te depcauerũt ⁊ exultauerũt. Naufrago vel goꝛ.
Zelo vel oꝛ Maligno vel oꝛ Participo vel oꝛ Mutuo vel oꝛ Serio vl̃
oꝛ Medico vel oꝛ Luxurio l'oꝛ Impartio vel oꝛ Aſſentio l'oꝛ. Et ſub li
aſſentioꝛ debet comp̃hendi cõſentio. Item Initioꝛ etiam inuenit̃ ſub acti
ua voce ſeu deponẽti.ſed ſub voce deponẽti vſitati⁹ Ut in Exodo. Inicia
ti ſunt belfegoꝛ. Item Iniciata eſt ſacras nuptias.i.deo vel ꝓpt deum cõ
ſecrata. Inuenit̃ etiam populoꝛ aris.⁊ depopuloꝛ ſeu populo as ꝑ eodem
ſed ſub voce deponẽtali eſt cõmunius. Un̄ Henric⁹ de colonia. Depõnẽs
popl'oꝛ ⁊ depopuloꝛ duo ſignat Diſſipat ⁊ ppl'os replet hec aduerſa videt̃
Priſcian⁹ et aliȷ̈ autoꝛes ponũt adhuc alia ſil'ia v̈ba q̃ tamẽ nõ ſunt vſita
ta ita cõmunit̃ ſicut illa de quib⁹ iam dcm̃ eſt. vt Celoꝛ murmuroꝛ. voci
feroꝛ.ruminoꝛ.agonizoꝛ.ſtabuloꝛ.ludificoꝛ.palpoꝛ.limphoꝛ.miroꝛ.ꝑ la
citoꝛ.vellicoꝛ.pignoꝛoꝛ.meridioꝛ.tumultuoꝛ.manducoꝛ.epuloꝛ.modu
loꝛ.p̃lioꝛ.moderoꝛ.iurgoꝛ.p̃uaricoꝛ.altercoꝛ.p̃doꝛ.aucupoꝛ.augurioꝛ.ri
poꝛ.memoꝛoꝛ.feneroꝛ.cõmentoꝛ.quoꝝ aliqua magis ſub oꝛ.aliqua ma
gis ſub o vſurpant̃ ¶ Sciẽdum quito q̈ autoꝛ in textu ꝑ hoc q̈ d̃t(Si
cut letatũ vel itũ)innuit duas regl'as. Una eſt q̈ oia v̈ba deponẽtalia pri
me ꝯiuga.ꝓducũt atũ in ſupi.⁊ nõ hʒ exceptionẽ Altera regl'a ẽ Oia v̈
ba deponẽtalia ſecũde ꝯiu.corripiũt itũ in ſupi.vt Uereoꝛ itũ Polliceoꝛ
itũ. Et ab hac regula excipiũtur illa q̃ ponũtur i textu.⁊ ſic nõ eſt magnũ
dubiũ de v̈bis deponẽtalib⁹ ꝑme ⁊ ſcde ꝯiugationũ. Sʒ de tercia ⁊ quar
ta ꝯiugatiõib⁹ in v̈bis deponẽtalib⁹ non p̃t dari regula gñalis q꞉ multi
pliciter variant̃.et ergo opoꝛtet ſeruare regl'as ſpeciales datas de v̈bis ter
cie ⁊ quarte ꝯiugationũ Et in ſignũ illi⁹ dicit text⁹ (per deponẽtia terne)
Itẽ Letoꝛ ſupi⁹ expoſitũ eſt. Uereoꝛ duo ſcat.ꝑmo ſcat timẽ.⁊ ſic regit
accm̃ vel dtũm. Sub dz̃a ſicut etiã hoc v̈bũ timeo.vt Uereoꝛ te vel tibi.
Te tanq̃ʒ inimicũ.tibi tanq̃ʒ amico. Secũdo vereoꝛ idẽ eſt q̃d verecũdoꝛ
ſed pro ꝑmo ſcato ſepi⁹ inuenit̃. Uereoꝛ ꝯponit̃ cum re.vt Reuereoꝛ ꝑ
prie ontſien cum reuerẽtia.⁊ habet reuerit⁹ ſum penultima breui.ſil'r in ꝑ
ticipȷ̈s coꝛripit penultimã.vt reuerẽs ⁊ in cõpoſito irreuerẽs penultima
coꝛrepta.i.impudic⁹.vt Iſte eſt irreuerens iuuenis

Sed plurima verba
Illa creant aliter.ꝓbat hec ratus atq̃ʒ miſertus
Dat fateoꝛ faſſum nullũ liquoꝛ medeoꝛq̃ʒ
Et veſcoꝛ reminiſcoꝛ eis adiungere debes
Hec circumloquium non ſeruant p̃teritoꝛum

¶ Hic autoꝛ ponit exceptionē a regula iam dicta dicēs. ꝙ plurima ꝟba
deponētalia aliter formātſua ſupina q̄ȝ dcm̄ eſt. ibi (Actiui finge) Nam
reoꝛ habet ratum in ſupio. Et miſereoꝛ miſertum. Et hoc ꝟbuȝ fateoꝛ hȝ
faſſum. nō ſm̄ regulam p̄dictam. vt ptȝ practicāti. Tūc ibi (nullum liq̄r
medeoꝛ q̄ȝ) Dicit ꝙ iſta ꝟba liquoꝛ. medeoꝛ. veſcoꝛ ꝛ remiſcoꝛ carent p̄teri
to ꝛ ꝑ ꝯns carēt ſupino. ¶ Sciendum ꝑ vocabul'. ꝙ reoꝛ reris hn̄s ratū
in ſupio. idem eſt qđ arbitroꝛ. exiſtimo vel puto In̄ rat⁹ a um. ꝑticipium
qđ eſt ęquiuocū. Nam ꝑmo idem eſt qđ credens. Secūdo idem eſt quod
firmat⁹ vel roboꝛat⁹. vt Ego habui factum illud ratum. Item dr̄n̄t ratis
nti caſus. ꝛ ratis dti ꝛ ablti caſus a rat⁹ a um. Vn̄⁹. Lignis iſta ratis eſt
opata ratis. Miſereoꝛ eris. i. miam hr̄e. ꝛ dr̄ etiam Miſero es ere qđ eſt
ꝟbum antiquū: de quo venit miſeret impſonale. regēs accm̄ cum gtō In
uenit etiam miſeroꝛ aris qđ regit accm̄. Vt in ſequētia canit. Miſerās
p̄cepti trāſgreſſoꝛem. ſed hoc verbum miſereoꝛ. de q̄ in textu regit gtm̄ vl'
dtm̄. vt miſerē nr̄i vel nobis. Item ponūt quidam drām int' fateoꝛ ꝛ ꝯfi
teoꝛ. Vn̄⁹. Cōfiteoꝛ ſpōte fateoꝛ mea facta coacte. ſȝ illa dr̄a infringitur
¶ Et nota ꝙ oīa ꝯpoſita a ꝟbo fateoꝛ mutāt a in i in ꝯpōne. ꝛ hn̄t ſemꝑ
feſſum in ſupi. vt Cōfiteoꝛ ꝓfiteoꝛ defiteoꝛ. Defiteoꝛ ſͣt ꝟſlakeu. ſed Profi
teoꝛ ſcat ſolemnit' vouere. vt Profeſſus ē regulam beati Auguſtini. Eti
am ſͣt aliquam rem cōſequi. Et ſic dicim⁹ ille eſt ꝓfeſſoꝛ theologię. Item
Huguitio poīt hic aliam regulam q̄ talis eſt: Oīa ꝯpoſita a fateoꝛ ꝛ fatiſ-
coꝛ hn̄t coincidētiam in p̄teritis ꝛ ſupis. vt Defiteoꝛ defeſſus ſum. Et de
fitiſcoꝛ etiam hȝ defeſſus ſum. Nam fatiſcoꝛ ſimplex hȝ feſſus ſum. Dicit
etiam fatiſco neutralit' ꝛ meli⁹. Vn̄ Hieronym⁹. Fatiſcāt ingenia Cōti-
ceſcat facūdia. Item Liq̄r eris. i. eſſe vel fieri liquidum. Et inuenit L q̄r
eris deponētal'r tercię. Et liqueo es ere ſcdę ꝑ eodem ſcato. i. eſſe vel fieri
liquidum ſiue defluere. In̄ liquet impſonale. i. manifeſtum eſſe. qꝛ qn̄ res
liquet tūc manifeſtat' quid ſit. Etiam inuenit liquo as are. hn̄s liquoꝛ li-
quaris in paſſiuo ꝛ ſcat liquidum facē. vt Liquare plumbum ꝓ cambu-
ca faciēda. Et iſta dr̄n̄t quātitate ꝛ ſcatiōe. Nam liq̄r liq̄ris tercię ꝓdu-
cit prioꝛem ſyllam̄: cum ſuis cōpoſitis. ſȝ Liqueo es ꝛ Liquet impſonale.
et Liquo as are corripiūt prioꝛem. Liqueſio idem ſcat cum hoc ꝟbo Li-
queo. ꝛ ſic p̄t dici Butyꝛ liq̄fit liquet ſeu liquit'. Medeoꝛ eris deponēs ſe
cūdę ꝯiuga. ſcat medelam vel medicamīa dare ęgrotis. Et iſta tria mede
oꝛ mederis. medico as are actiuū. ꝛ medicoꝛ aris deponēs. oīa ꝯueniūt in
ſcatiōe. qꝛ ſcāt medicinam dare. ſȝ dr̄n̄t in r̄egimīe. qꝛ medeoꝛ mederis de
ponēs ſecūdę regit dtm̄. vt phiſic⁹ oppidi medet' petro. ſed medico as are
regit accm̄. vt Iſte medicauit petrum. ſȝ medicoꝛ aris deponens regit ac-
cuſatiuū vel dtm̄. frequenti⁹ tamen regit accūm. vt Io. medicat' mihi vl'

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

me. Unꝰ. Accūm medico medeorqꝫ dtūm. Dat medicor verbum tibi
quartum dat quoqꝫ ternum. Item Veſcor idem eſt ꝙ cibum ſumere Itē
Reminiſcor ſolet ſumi pro li memoror. vt Ne reminiſcaris domine deli-
cta mea. Itē Huguitio addit hic quintum ꝟbum qd etiam caret ꝑterito.
et ſupino. ſcꝫ Peniteor qd idem ſcat qd peniteo. Unde habetˀ in libro Iu-
dith. qꝛ patiēs eſt dominꝰ in hoc ipſo peniteamur id eſt penitētiā agamꝰ
Et actuū. iij. Penitemini ꝛ ꝯuertimini vt deleantˀ peccata veſtra ¶ No-
ta vnam regulam de ꝟbis carentibꝰ preteritis ꝓprijs ꝙ talis eſt. Quādo-
cūqꝫ aliquod ꝟbum caret ꝑterito ſiue terminat in o ſiue in or, tūc ad expri-
mēdum mētis cōceptum ſub tali ꝑterito ſumēdum eſt ſuum participi-
um pn̄tis tpis cum ꝑterito huius ꝟbi Sum. vt Gliſco caret ꝑterito. ego
dicemus loco preteriti fui gliſcens. Et a veſcor fui veſcēs. et a reminiſcor
fui reminiſcēs. ꝛ ſic de alijs.

Diſce ſupina dare per deponentia ternę
Greſſus cōmentꝰ fructus fruituſqꝫ profectꝰ
Et fretꝰ lapſus nactus quoqꝫ pactꝰ adeptus
Ultus et iratus oblitꝰ functus et vſus
Queſtus cōplexus niſus vel dicito nixus
Ortus et eſt oriturꝰ mortuus et moriturꝰ
Hęc tria ſi dicas orior morior potiorqꝫ
Declinādo potes iris vel eris reperire
Hinc experrectꝰ faciunt loquor ꝛ ſequor utum
Dat tutū tueor tuitum tuor ambo tueri
Dat naſcor natū dat menſum metior. orſum
Ordior. et paſſum patior. potiorqꝫ potitum
Credo ꝙ exoſus verbo caret atqꝫ peroſus.

¶ Hic autor cōſequēter determinat de formatione ſupinoꝝ verbōꝝ depo-
nētium tercię cōiugationis. ꝙ non formāt ſua ſupina. ſicut dictum ē. ibi
(Actiui finge vocem) ſed aliter. vt clare ptꝫ in textu. Et ptꝫ textus vſqꝫ
ibi Donatum ſequere. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ omnia compoſita a gradior.
mutāt a in e. vt Cōgredior. ingredior Supergredior. exceptis duobus
ſcꝫ antegradior ꝛ pręgradior. Et inuenitur etiam grado as are quod ſcat
gradus facere vel gradus ducere. Et omnia ꝯpoſita a grado as ſunt acti-
ua. pręter. vnum ſcꝫ retrogradior quod eſt deponens. ꝛ omnia retinent a
quam corripiūt. vt degrado as are id eſt ex dignitate reijcere. Ingrado as

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

areid eſt introducē ſeu inſtallare. Gradioꝛ habet greſſus ſum in p̄terito
Inuenit̃ etiam Greſſus us ui. Vñ dĩa. Per multos greſſus hõ greſſus
fit cito feſſus. Item Cõminiſcoꝛ habet cõmentꝰ ſum in p̄te. ⁊ ſ̄cat excogi-
tare vel fingere vel exponē. Et inde tũc dr̃ cõmentoꝛ aris. a quo tũc ꝯmē-
toꝛ oꝛis. vel ꝯmētatoꝛ v̄bale. Item ab h̄ v̄bo fruoꝛ veniũt tria p̄terita ſcȝ
fructꝰ fruitus. ⁊ fretꝰ ſum vel fui. Vñ in ſatyꝛa quadam philelphi ꝑfru-
ctꝰ Nõnullos ſtudioſa iuuat venatio. Cuiꝰ ingētes ꝑſepe viri regeſq̃ du-
ceſq̃. Ignibꝰ arſerũt. huiꝰ ſi forte ꝓ ores Autoꝛes q̄ſiſſe velut ſe magnus
apollo Proferat in medium. ducatq̃ in bella ſoꝛoꝛem. Artemiȷ̄. hi Chi-
rona ſenem decoꝛare laboꝛe Ingenio voluē pium Chirone mgr̃o. Mune-
re q̃ tali fuerat ꝑfructꝰ ⁊c̄. Et ſolum vnum de his tribꝰ ſcȝ fruitus foꝛma
de ſe participiũ futuri t̄pis in rus. vt fruiturꝰ. Sȝ alia licet arti nõ repu-
gnet nõ faciũt de ſe talia ꝑticipia in rus ſ̄m vſum. Et eſt dĩa inter Fruoꝛ-
vtoꝛ ⁊ fungoꝛ. Nam fruimur aliquibꝰ ꝓpter ſe ⁊ vtimur aliquibꝰ ꝓpter
aliud. Et ſic dr̃t btũs Augꝰ. Hoc mũdo ⁊ rebꝰ mũdanis nõ eſt fruendũ.
qui ergo fruit̃ vtēdis peccat. q̃ vtit̃ fruēdis peccat. Res q̄bꝰ fruēdum eſt
ſunt Pater. filiꝰ ⁊ ſpũſſctũs. Sȝ fungimur officijs. i. ad officia ponemus
hoc v̄bum fungoꝛ. vt Iſte fungit̃ legatione in frãcia. Et componit̃ fruoꝛ
cum de. vt Defruoꝛ. i. ceſſare a fruitiõe aliciuꝰ rei. Et componit̃ etiam fru-
oꝛ cum hoc v̄bo vtoꝛ. ⁊ ex hoc dr̃ apud Iuriſperitos vtēdi fruēdi Iñ etiã
viſufructꝰ. Proficiſcoꝛ hñs ꝓfectꝰ ſum in p̄te eſt quolibet mõ ad locum
ire vel venire. Et coincidit ꝓficiſcoꝛ cum li ꝓficio in ſupīs. ⁊ cum partici-
pijs inde foꝛmatis. Nam ꝓficiſcoꝛ habet ꝓfectum Iñ ꝓfectꝰ ⁊ ꝓfecturꝰ
Etiam a ꝓficio dr̃ ꝓfectum ctus ⁊ rus. Sȝ drñt ſ̄catiõe ⁊ quãtitate. nã
Profectꝰ a ꝓficiſcoꝛ ambulare addit̃ v̄bo ſubſtãtiuo Sum vel fui. Sed
profectꝰ a ꝓficio eſt idem qd̓ vtilitas. vt ibi Cauſa ꝓfectꝰ ſum longe ſepe
profectꝰ. Sȝ duplex inuenit̃ ꝓfecto. ſcȝ ꝓfecto dtũs ⁊ abltũs ꝑticipij ꝓ-
fectꝰ ⁊ ab illo v̄bo impſonali proficiſcit̃ ſicut a legit̃ lecto. a dr̃ dicto. Et ē ꝓ-
fecto aduerbium affirmãdi valēs id qd̓ certe. Vt ꝓfecto rem grauem egi-
ſti. Laboꝛ laberis ſ̄cat cadere. Vñ Cato. Labit̃ exiguo qd̓ partum eſt t̄pe
lõgo. Laboꝛ as are ſ̄cat cadere. De quo canit ecclĩa. Per quem dies ⁊ hoꝛę
labãt ⁊ ſe iterũ reciprocãt. Sȝ differũt. Nam laboꝛ laberis tercię cõiuga.
ſignificat cenſim cadere. ⁊ prioꝛem ꝓducit. labo labas vero repēte ⁊ prioꝛē
corripit. Vñ Virgiliꝰ. Ariete ianua labat Hinc dr̃ demones e coelo la-
barũt Angeli autem dicũtur aſſidue ad nos labi. Item inuenit̃ duplex la-
boꝛ. Vñ Me grauat ille laboꝛ ſub cuiꝰ pondere laboꝛ. Nanciſcoꝛ ſ̄cat ac-
quiro. vt Gaudeo ꝙ pingue nactꝰ ſum beneficium Et venit a v̄bo antiquo
nancio as are. cuiꝰ pręteritum inuenit̃ apud grecum dicētem. Si nanci-
aui populi deſiderium comprobabo reipublicę commoda. Item Paciſcoꝛ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

id eſt pactum accipio. Unde Geneſis.ix. Recordabor federis mei quod
pepigi vobiſcum. Secundo ſignificat promittere. Unde Luce.xxij. Pa
cti ſunt illi pecuniam dare. Tercio ſignificat amiciciam firmare vel inte-
grare. Itez Ulciſcor ſignificat wreken. vt prohibuiſti me ne vlciſcar me
hodie manu mea. Inde vltio. Inde vltor. Unde Pſalmiſta. Ut deſtruas
inimicum et vltorem. Item Iraſcor hoc eſt ſuccenſeo. Item Obliuiſcor
proprie ſignificat vergheten. Inde oblitus ⁊ inuenitur duplex oblitus. vnum
ab obliuiſcor. alterum ab oblinio. Unde Immemor oblitus ſed oblitus eſt
maculatus Eſt oblita dei meretrix eſt oblita ſorde. Fungi duplex inueni-
tur. vnum a fungor. alterum a fungus. quod ſignificat id quod tuber ter-
tnnice eyn peddenſtoel. Unde Si dulces fungi fuerint poteris bene fungi
Sic inuenitur triplex vti. vnum ab vtor. alterum aduerbium ſimilitu-
dinis pro ſicut Tercium cōiunctio pro quatenus. vel vt Rogo vti faci-
as id eſt vt facias. Item Queror proprie claghen. vt Cetera ſero queri
mur In Queſtus id eſt querimonia vel lucrum. vt Uetus hec querimo
nia eſt. In queruloſus id eſt querela plenus. vt is eſt queruloſus homo.
Complecti ſignificat aliquem brachijs ſtringere. ſub quo Amplector quod ha-
bet amplexum. Expergiſcor ontſpringhē vtro ⁊ eſt abſolutum. Hac no
cte ſemel quidem experrect⁹ ſum. Expergefacere verbo ſignificat weckē actiue Ut
cum expergefeci. Expergefieri wacker werden ¶ Preterea autor de his
participijs ſcz exoſus ⁊ peroſus loquitur dubitatiue. eo quod inueniātur acti-
ue ⁊ paſſiue. Unde Ouidius. Ille peroſus opes id eſt odiens opes Paſſi-
ue vero valēt id quod oditus. volūt tamen aliqui odi defectiuū habere cō
poſita ſcz exodi. ⁊ inde deriuari exoſus peroſus.

Donatum ſequere per verba fruentia lege

¶ Poſtq̄ autor determinauit de formatiōe p̄teritorum ⁊ ſupinorum Iā
vult docē aliorum tēporum formationem. dicēs q alia tēpora ſunt formanda iuxta
doctrinam donati. Exceptis paucis irregularit formatis q̄ patebunt in
hoc capitulo. Quam ob rem p̄ns capitulum vocatur capitulum de verbis de
fectiuis ⁊ anomalis. Eſt ergo hoc p̄ns capitulū nihil aliud quam q̄dā exce
ptio ⁊ explicatio doctrine. Donati quam dat ibi Amo amas amat ⁊c.
¶ Sciēdum primo q verbum defectiuū eſt quod nō habet oīa ſua tēpora vt Au
ſim. ⁊ vocatur grece ekleiptikon. Unde Ekleiptika defectiua ekleipſis id eſt
defectio Ekleiptikos id eſt defectiu⁹. Uerbum vero irregulare eſt cui⁹ tē
pora nō formantur ad debitam normam. ⁊ vocatur grece anomolon. Et ſūt
triplicia verba irregularia. quedam voce tm̄. vt edo es ē. Uolo vis vult. q̄-
dam ſignificatiōe tm̄ ⁊ ſunt q̄ hn̄t ſignificationem voci cōtrariam. vt exulo vapulo
et huiōi. q̄dā quantū ad formationē Un⁹ Normā verborum dat vox ⁊ ſignificatū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

¶ Sciēdum ꝙ etiam inueniūtur quędam alia ꝟba defectiua que Alexā
der nō ponit. vt Sodes. Vñ Comic⁹. Dic Sodes. ⁊ eſt ꝟbum ſecundę
perſonę nō habens plura tempora ⁊ idem quod ſi audis ſcd̓m Ciceronem
in bruto. Dicūt etiam nōnulli ſodes eſſe aduerbium hortādi ⁊ etiam no-
mē indeclinabile idem qd̓ ſodalis Secūdo inueniť Apageſis ꝟbum ſecū-
dę perſonę optatiui modi futuri tpis habēs ſolum Apage in imꝑatiuo in
ſingulari. ⁊ in plurali Apagite. ⁊ valet tantum quātum ſta in pace Vnde
Comic⁹. Mi homo ne formidoloſus ſis Apageſis. Inueniūtur ⁊ alia vt
prohibeſſis ſecūdę perſonę nō habens plura tempora valēs id qd̓ ꝓhibeas
Vñ Plaut⁹. Queſo vt ꝓhibeſſis. Item Capeſſis ſecūdę perſonę id ē ſi vis
Item Siem ſies ſiet. ⁊ plr̓ ſiemus ſietis ſient. nō habens plura tempora.
et valet idem qd̓ ſim ſis ſit ⁊c̃. Vñ Marc⁹ Cato de bobus ⁊ ouibus nutri
endis Bobus frondem populeam vlmeam querneam ficulneamq̄ vſq̄
dum hebebis dato. Ouib⁹ frondem viridem vſq̄ dū habebis ꝑbeto. Vbi
ſemētem factur⁹ eris ibi oues delegato. ⁊ frondem vſq̄ ad pabula matura
dato. Pabulum aridum qd̓ cōdideris in hyeme q̄ꝫ maxime cōſeruato co-
gitatoq̄ hyems q̄ꝫ longa ſiet. Item Arceuerſę ſecūdę perſonę tm̄ non ha
bens plura tempora id qd̓ auerte ignem. Item Apiſoret qd̓ eſt adeſſet.
nec habet plura tpa. Euge apud nōnullos eſt ſecundę ꝑſonę. ſed poti⁹ eſt
aduerbium hortādi. Euge ſerue bone ⁊ fidelis. Etiam eſt interiectio lętā
tis q̄ ſi geminata fuerit interiectio eſt deridentis. Vñ in pſal. Qui dicunt
mihi euge euge Sedētes in porta vinū potātes dicētes mihi euge euge.
Inueniūtur p̄terea defectiua in n terminata q̄ꝝ numer⁹ non eſt. vt Viden
id eſt vides ne. Audiſtin. i. audiſti ne. ⁊ h̓ fit ꝑ apocopen. Eſt nāq̄ regl̓a
ꝙ ꝟbum ſcd̓ę ꝑſonę p̄t ꝯponi cū īterrogatiōe ne ⁊ in ꝯpōne reȷ́cē e lrām ꝑ
apocopen. Vt noſtin h̓. i. noſti ne. Noſtin ꝑus. nō Nec q̄s eſſes vnq̄ꝫ au
diui. Dicier. i. dici. nam ⁊ oīs infinitiu⁹ ꝟbi paſſiui vel ſub voce paſſiua p̄t
ſibi aſſumē er ꝑ peragogen Et ꝯpōnem dictā de interrogatiōe ne ſernant
alię etiam ptes orōnis. vt Egon id eſt ego ne. Tun id eſt tu ne. Ten id ē
te ne. Vñ Perſius. Ten chyrratorum centum dictata fuiſſe. Pro nihi-
lo pendis. ſic et adeon pro adeo ne

Dic duc fac dicis et q̄ componis ab illis
Cum facit a vertit in i verbi regula ſeruit

¶ Hic dı̓t hęc tria ꝟba dico. duco. facio. irregulariter faciūt ſecūdam per-
ſonam imꝑatiui ſcꝫ dic duc fac. Sꝫ compoſita a facio mutantia a in i for
mant eandem perſonam regulariter. vt perfice. refice. confice. De compo
ſitis tamen a facio ſic nota ꝙ ea que mutant a in i formant regulariter. ſed
retinentia a habent fac. vt benefac domine bonis ⁊ rectis corde benefac.

malefac a bñfacio ꝛ malefacio. Item a facio cōpoſita hñtia fac in impatio
hñt accētum acutum in vltima ſyll'a. vt bñfac. calefac ꝛc̄ ¶ Sciēdum ꝑ
mo ſub his ꝟbis poſitis in textu cōtinēdum ē hoc ꝟbum fero qd̓ hꝫ fer ir
regularit̄ in impatiuo ꝛ nō fere. ¶ Sciēdum ſecūdo Aliq̄ dicūt iſta ꝟba
Dico Duco Facio Fero formare impatm̄ irregularit̄ ꝓpter euitare coin-
cidentiam quam hñt cum nomib⁹. vt duce a dux. face a fax. dice a dica. fe-
re a fera vel aduerbium fere. tñ apud verés nōnulla formabāt irregularit̄
Vñ Comicus. Orandi iam finem face. Et apud eundem Tu me miſſuz
face. Nihilomin⁹ imitemur doctrinam Alexādri
In ui p̄teritum de ſe data tꝑa quędam
Syncopat. hinc demes diſſyllaba. qd̓qꝫ fit inde
Inuenies noſti fleſti flaſti quoqꝫ ſciſti
¶ Hic dr̄ ꝙ ꝟba hñtia ui in p̄terito cōiunctim pñt ſyncopare ſua tꝑa for
mata ab ipſis. Inde excipiunt̄ diſſyll'a ꝟba q̄ nō ſyncopant̄. Preter noſti
fleſti flaſti ſciſti. quib⁹ ſm̄ Priſcianū iungūtur neſti ꝑ neuiſti a neo. Vñ
Ouidi⁹; Nerūt fortia fila. cōpoſita a pleo vt repleſti ꝑ repleuiſti. Sueo
ſueſti ꝑ ſueuiſti Iſti ꝑ iuiſti. Vñ canit eccl'ia. Hi ſunt q̄ cum mulieribus
nō ſunt coinquinati ſequūtur agnū quocūqꝫ ierit. i. iuerit. Sic quiſti pro
quiuiſti. ciſti ꝑ ciuiſti. a cio tercię quę ſyncopę magis vſitata eſt metro
¶ Sciendum ꝑmo ꝙ tꝑa formata a p̄terito ꝑfcō ſunt. Omne p̄teritum
plusq̄ꝑfcm̄ p̄teritum ꝑfcm̄ ꝯiūctiui ꝛ futuꝝ eiuſdē modi q̄ ſunt i ram.
ſem in rim in ro in ſe. ꝛ hęc tꝑa ſeruāt quātitatem p̄teriti. alia tꝑa formā-
tur a pñti ꝛ ſeruāt quātitatem pñtis. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ regl'a auto-
ris nō ſolum hꝫ veritatē de tꝑib⁹ formatis a p̄terito ſꝫ etiā de ipſomet p̄-
terito. Eſt em̄ regula Priſciani Omne ꝟbum hñs iui in p̄terito cuiuſli-
bet ꝯiugationis p̄ter p̄teritum ꝓprium format duo ſyncopata p̄terita. vt
ab hoc ꝟbo ſcio venit p̄teritum ſciui ſcij vel ſci. de quo ſciuiſſem ſcijſſem et
ſciſſem. Vt apud Comicum. Pol ſi ſciſſem nunq̄ꝫ huc pedem retuliſſem.
Sic cupio cupiui cupij ꝛ cupi Peto petiui petij vel peti. de quo petiuiſſē
petijſſem vel petiſſem. Sic audiuiſſem audijſſem audiſſem. ¶ Sciēdū
tercio ꝙ Syncopę p̄teriti ꝛ ꝟboꝝ venientium a p̄terito vtunt̄ ſępe auto-
res ornat⁹ cauſa ꝛ ratione ſyncopatiōis tercia ꝑſona ſingularis numeri ſę
pe ꝓducit̄. vt audit ꝑ audiuit (teſte Alexādro) vt plani⁹ patꝫ in tercia parte
Cum verbū quod hꝫ quarto caſu ſociari
Participās temp⁹ dare p̄teritum videamus
Et careant illo q̄ non licet addere quarto
¶ Sn̄ia eſt. ꝟba q̄ regūt accm̄ hñt ꝑticipia p̄teriti tꝑis. q̄ ꝟo nō regunt

eundē caſum nō hn̄t. Ex dictis elicit q̄ v̄ba neutralia ſunt duplicia. q̄daꝫ ſunt trāſitiua ⁊ ſunt illa q̄ regūt accm̄. q̄dā v̄o abſoluta. ⁊ ſunt illa q̄ nō regūt. ¶ Sciēdum p̄mo q̄ v̄ba neutra trāſitiua ⁊ abſoluta tripl'r int̄ ſe diſferūt. p̄mo regimie. vt d̄t text⁹. Secūdo formatiōe ꝑticipioꝝ. Nā trāſitiua neutra formāt ꝑticipia p̄teriti tp̄is. abſoluta v̄o nō ſicut ⁊ text⁹ ait. vt a bibo bibit⁹. a comedo comeſt⁹. Tercio formatiōe vocis paſſiuę. Nā neutra trāſitiua pn̄t formare terciā ꝑſonā in paſſiuo. vt bibit a bibo. aratur ab aro. vinū bibit. terra arat. neutra v̄o abſoluta hoc nō pn̄t. Et licet īueniat dormitur. ſtatur. currit. ſedet nō ſunt tn̄ paſſiua ſꝫ impꝑſonalia. a quib⁹ volūt aliqui q̄dā venire ꝑticipia p̄teriti tp̄is. ¶ Nota q̄ dicta verba neutra trāſitiua arte pn̄t ꝯiugari ſub omni ꝑſona ī paſſiuo ſub t'cia tm̄ vſu vt bibor biberis vel bibere bibit ⁊c̄. Et pn̄t formare quaterna participia. vt comedēs comeſt⁹ comeſtur⁹ ⁊ comedēd⁹. Arans arat⁹ urus. and⁹. Tn̄ q̄dā ſunt q̄ formāt tria q̄uis abſoluta. vt Coeno coenās coenat⁹ coenatur⁹. Prādeo. ſus. ſur⁹. Titubo bās bat⁹. batur⁹. Placeo cēs. cit⁹. tur⁹. Aſſueſco ſcēs. ctus. ctur⁹. A careo carēs carit⁹ caſſur⁹. Sic v̄ba neutropaſſiua formāt ꝑticipia terna. Vt a gaudeo gaudēs gauiſus gaviſur⁹. Audeo audēs auſus auſur⁹ ⁊c̄. ¶ Sciēdum ſc̄do q̄ v̄ba abſoluta dn̄r nō poſſe regē accuſatiuū q̄d intelligendū eſt de accō in quē trāſit act⁹ v̄bi. nemo em̄ d̄t ſedeo petꝝ. ſto Jo. Poteſt em̄ v̄bū abſolutū regē accm̄ aliū multis modis. vt ptꝫ ꝑ hūc v̄ſum. Sinecdochę cauſa loca tp̄a ⁊c̄. vt ī ſc̄da ꝑte patet.

Preteritum verbi damus iſtis ꝑticipantis
Nunq̄ꝫ preteritum nunq̄ꝫ vel raro ſupinū
Ambio cōpeſco poſco diſco tremo gliſco
Lambo vel lingo metuo timet urgeo ſcando
Linquo vel ſugo paueo fugit horreo caluo
Mando vel ſcalpo cerno ſcabo cōſociabo
Accuſatiuis poſſunt tamē hęc ſociari.

¶ Hic poit exceptionē a regula p̄dicta. dicēs. q̄ q̄uis hęc v̄ba in textu poſita regāt accm̄ non tn̄ formāt ꝑticipia p̄teriti tp̄is ſicut v̄ba trāſitiua. q̄d tn̄ intelligendū eſt raro. q2 q̄dā coꝝ formāt. vt a mādo māſi ſum māſus a um. Expurga. viſum betonica māſa vel hauſta. Item a ſcādo ſcādi ſcāſum. ſcāſus a um. vt ibi. Scāſę turres Scanſa menia. ¶ Circa vocabula ſciēdum q̄ Tremo is ere q̄nq̄ꝫ eſt trāſitm̄ ⁊ ſic ſ'cat quatere vel mouē. q̄nq̄ꝫ eſt abſolutum ⁊ ſic ſ'cat tremorē habere. Horreo es ere. i. pauere adeo vt comę ſtent. Abhorreo v̄ſchrickē. vt Petr⁹ abhorret a ſtudio litteraꝝ. Ab horreo venit horripilatio. ⁊ eſt mot⁹ crinium prę timore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Dices de neutris ꝙ raro participātis
Seruant p̄terita. ſed multis adde ſupina
Dicqȝ fere cuncta ꝑ rus formare futura
Inde tn̄ tollis ea q̄ caruere ſupinis
In rus par ratio facit illa carere futuro
Eſtuo ſterto nico rudo ſtrido ſtrideo pſallo
Conqueri ꝑco p̄dictis annumerabis
Vt docui iunge p̄ter ſex neutra ſecundę
Sex retinent neutra pla no ca ua pa do ſupina

¶ Prius oſtendit quę verba careant participijs preteriti temporis Hic vult docere de verbis carentibꝰ participio futuri temporis in rus. ⁊ p̄mittit doctrinam dicens ꝙ verba neutralia abſoluta raro habent participia preteriti temporis ſed multa hn̄t ſupina. Deinde ſubdit Verba neutralia habentia ſupina formant participia futuri temporis in rus quę vero non habent ſupina carent eodem participio. vt ſunt iſta in textu poſita (Eſtuo ſterto ⁊c.) ¶ Sciendum primo ꝙ dicitur in textu: raro. quia q̄dam neutra inueniūtur habere participia p̄teriti temporis q̄uis nō multum vſitata. Vn̄ Curſus anhelatus erratus vel violatus Siue laboratꝰ
Speratus placitus paſſus caſſus titubatus
regnatus ſiue quietus. Hęc ſunt participes ſine verbis (ſupple paſſiuis) quę reperimus Vt curſo ſpacio vigilatum carmen amici. Iſſet anhelatus non pręmeditatus in ignes. Maro refert acro quondam regnata ligurgo. Talia cōmemorās relegans errata retrorſum. Arte laboratę veſtes oſtroqȝ ſuperbo. Da requiem requietus ager bene credita reddit. Attenuant iuuenum vigilatę corpora noctes. Etiam dicimus Lucubrata opera proprie .des nachtes ghemaket. Et nonnu lla horum dicta ſunt ibi. Cum verbum quod habet. ¶ Sciendum Secundo circa textum · Preteritum neutra. ꝙ plura ſunt verba carentia ſupinis. vt verba meditatiua inchoatiua. Verba impersonalia actiuę vocis. Verba ficticia id ē onomotopeia · Pręter clango. Verba excoeptę actionis. pręter pluo. Verba multa alia de quibus non poteſt dari certa regula de quibus ſatis ſupradictum eſt Item Priſcianus dicit per modum regulę. ꝙ omne verbum carens ſupino caret futuro duplicis infinitiui actiui ſcilicet ⁊ paſſiui quia tale futurum formatur a ſupino deficiente itaqȝ ſupino deficit ⁊ tale futurum. Exempli gratia. Hoc verbum Timeo habet in infinitiuo ſolum timere et timuiſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

metuo metuere ⁊ metuiſſe. ¶ Sciēdum ꝑ vocabul' Eſtuo as are idē eſt
qđ vrere de q̄ eſtuariū. etiā ē tumē. vt Mare cū tumet eſtuat Itē ab eſtu
are venit ꝑticipiū eſtuat⁹ Vn̄ legit̄ in hiſtoria ſancti Laurētij. Nō ſum
eſtuat⁹ in medio igni. Sȝ eſtuo is ere ſ̄cat cupe. ⁊ hoc caret ſupino

Audeo cū ſoleo fio quoqȝ gaudeo fido
Quinqȝ puer numero neutro paſſiua tibi do
Prandeo cū mereo ꝑdictis annumerabis

¶ Hic dt̄ ꝙ quinqȝ ſunt v̄ba neutro paſſiua ſcȝ audeo ſoleo ⁊c̄. qb⁹ addū
tur duo ſcȝ prādeo ⁊ mereo Dicit̄ verbū neutropaſſiuum qđ ſub voce acti
ua format ꝑteritum acſi eſſet paſſiuū. vt Audeo auſus ſum Soleo itus
ſum Fido ſus ſum Prādeo ſus ſum Mereo mœſt⁹ ſum. q̄ tamē apud ve
tēs habuerūt ꝑterita ſub voce actiua. vt ſoleo ſolui. fido fidi ⁊c̄. ¶ Scien
dum ꝑmo ꝙ a Priſciano addunt̄ pl'a his. vt Cœno aui vel at⁹ ſum Iuro
aui vel at⁹ ſum. Vn̄ Horati⁹ Nec ſemel irriſus triuijs attollē curat Fra
cto crure planum. licet illi plurima manet Lachryma. ꝑ ſcm̄ iurat⁹ dicat
oſirim. Poto potaui vel potat⁹ ſum Nubo nupſi vel nupt⁹ ſum. ⁊ multa
alia de qb⁹ ſatis dcm̄ eſt. ibi (Cum v̄bum qđ habet) ⁊ ibi (hęc ꝑter per ui)
¶ Sciēdum ꝙ hoc v̄bum fio qn̄qȝ eſt paſſiuū a facio. vt pȝ in ↄpōne ca
lefacio. tepefacio. Iuxta illud Voce facit neutꝝ ſȝ deſignādo dat actū. Cu
ius paſſiuū fio cōplere memēto Quādoqȝ eſt v̄buȝ neutropaſſiuū vt pȝ
in p̄nti textu. Nnqȝ v̄o eſt v̄bum neutrūpaſſiuū. vt pȝ in ſequēti. De h̄
verbo fio etiam eſt regula ꝙ oīa ↄpoſita a fio mutāt a ſ̄catū ſimplicis mu
tāt ꝑteritum ⁊ ſupinū ⁊ etiam accētum vt patuit qđ nō mutātia nō faci/
unt. ¶ Sciēdum ꝑmo ꝙ fio v̄bū habuiſſet fiens ꝑticipiū p̄ntis. ſȝ qꝛ fio
paſſiue ſ̄cat tal' vox p̄ntis tp̄is ei repugnat hȝ tamē aliud ꝑticipiū ſcȝ fu/
tur⁹ a um. qđ autores dicūt venire a tribus v̄bis. vt a fore fio ⁊ ſum. ⁊ ab
antiquo v̄bo fuo. in quātum venit a fio valet tm̄ quātum erit ⁊ eſt. Sȝ in
quātum ab alijs duob⁹ erit dūtaxat. ¶ Circa vocabūla ſciēdum. Audeo
es ere koen weſen. Fido ē dictio dubia. qꝛ inuenit̄ fido is ſ̄cię ⁊ ſ̄t fiduciā
h̄re. et Fido as are. Itē inuenit̄ fido a fid⁹ qđ ſi venit a fido ꝑorē ꝑducit.
ſi v̄o a findo ꝑorē corripit ⁊ idem eſt qđ fiſſus. de q̄ bifid⁹. trifid⁹. quadrifi
dus. vt barba bifida eyn ghecloeft baert. Item dr̄a eſt int̄ fidus ↄpoſituȝ
cum in ⁊ cū p. hoc ē infid⁹ ⁊ ꝑfid⁹ Nā ꝑfid⁹ penultimā corripit. ſȝ īfid⁹
penultimā ꝑducit. hoc em̄ a fido illud a fides d'n̄dit. Perfid⁹ aūt qui fidē
violat. Infid⁹ cui nō eſt fidendū. Item int̄ fides quitę declina. ⁊ tercię. et
fides futuꝝ a fido. Nā h̄ ꝑorē ꝑducit. illa v̄o ꝑorē corripiūt. ⁊ ſ̄t fides q̄n
tę ghelouе. ſȝ fides t̄cię ꝑ q̄ etiā fidis. eyn ſnaer. Itē Fides inuenit̄ pro ꝓ/
prio noīe v̄gīs Vn̄ Fides ſpes ⁊ charitas maior hoꝝ charitas.

Exulo vapulo veneo fio quattuoꝛ iſta
Senſum paſſiui ſub voce gerunt aliena

¶ Hic dͤt qͦ iſta quattuoꝛ v̾ba poſita in textu ſub voce actiua ſcāt paſſi
ue. ⁊ dicunt̾ neutrapaſſiua. Unde v̾bū neutrūpaſſiuū id dͬ qͦ ſub voce o
ſcat paſſiue. Exulo. i. in exilium mittoꝛ vel exiliū patioꝛ. Uñ Theodolꝰ.
Exulat eiectꝰ de ſede ſua ꝓthoplaſtꝰ. Uapulo. i. cedoꝛ Ut in euāge. Ser
uꝰ ſciēs volūtatem dñi ⁊ nō faciēs eam vapulabit plagis multis. Ueneo
id ē vendoꝛ. Uñ etiam in euāge. Quur vngētum hoc nō veniȷ́t plus q̄
trigita argēteis. i. venditū eſt. Item in alio loco. Quinqꝫ paſſeres aſſe ve
neūt. ¶ Sciēdum p̾mo ꝙ iſtis adhuc ſuꝑaddunt̾ ab aliq̇bꝰ. vt liceo. nu-
bo ⁊ pendeo q̄ ſub voce neutra o h̄nt ſcationē paſſiuam. Et ſicut liceo ſub
voce actiua ſcat paſſiue. ita liceoꝛ ſub voce paſſiua ſt actiue. ⁊ ſic mutant
ſignificatiōes etiam p̄terita ⁊ liceoꝛ hꝫ licui ⁊ liceo licitꝰ ſum. ¶ Sciēdū
Secūdo ꝙ oīa v̾ba neutrapaſſiua ſeruāt regimen v̾boꝝ paſſiuoꝝ. i. regūt
abltūm mediāte ꝑpōne a vel ab vel dtm̄ loco ablti Ut niſi caueas tu a me
vapulabis. Sic petrꝰ exulat a mḡratu. Uñ. Nō licet aſſe mihi q̇ me nō
aſſe licet̾. ¶ Sciēdum Tercio ꝙ p̄ter dicta gn̄a v̾boꝝ addit̾ adhuc vnuꝫ
genꝰ ſcꝫ neutripaſſiuū. vt ſunt iſta. operioꝛ. mereoꝛ. diuertoꝛ q̇bꝰ iungit̾ li
ceoꝛ. vt in Aulo Gellio aſtringoꝛ aſtrinxi extergoꝛ extersi lauoꝛ laui. Uer
bum aūt neutripaſſiuū eſt ꝙ ſub voce paſſiua oꝛ hꝫ p̄teritū acſi terminare
tur in o. vt diuertoꝛ ti. mereoꝛ rui. opioꝛ ui. liceoꝛ licui

Largioꝛ expioꝛ veneroꝛ moroꝛ oſculoꝛ hortoꝛ
Criminoꝛ amplectoꝛ tibi ſunt cōmunia lectoꝛ
Et bene ſi numeres interp̄toꝛ addere debes

¶ Hic dͤt ꝙ nouem ſunt v̾ba cōmunia q̄ patēt in textu. qꝛ ſub voce oꝛ ſi-
gnificāt actiue vel paſſiue. Sub q̇bꝰ ſimplicibꝰ continēda ſunt cōpoſita.
vt dilargioꝛ. Uñ apud grecum Aerarium dilargit̾ ppl'o romano. Sic
reexpioꝛ adhoꝛtoꝛ dehoꝛtoꝛ. Ut apud Caſſium. Adulati erāt ab amicis
et abhoꝛtati. vbi etiam adulati ponit̾ paſſiue ¶ Sciēdum ꝙ hȩc nouem
in textu ponunt̾ ab Alexādꝛo qꝛ magis vſitata. plura tñ inueniūtur apͩ
autoꝛes. Uerbi gr̄a. Soloꝛ te ſoloꝛ abs te. vt ſolant̾ mœſti nūc mea fata
ſenis. ibi actiue capit̾ hic v̾o paſſiue. Rachel ploꝛās filios ſuos noluit ꝯſo
lari qꝛ nō ſunt. Sic comitoꝛ te actiue. comitoꝛ abs te paſſiue. Sollicitu-
do comitat̾ reges. Uñ Uirgiliꝰ. Solo comitatꝰ achate. Item obliuiſ-
coꝛ nūc oblita mihi tot carmia. ⁊ ſic de multis aliȷ́s. de q̇bꝰ dictum eſt. ibi
(Si reꝑire cupis) ¶ Pro vocabul' Largioꝛ iris eſt diſtribuē ppl'o qͦ fi
eri ſolebat apͩ veteres romanos cuiꝰ compoſita ſunt. Dilargioꝛ elargioꝛ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Expiri beſoken. vt re ipſa expiri. Experiar vires nihil intentatum relin-
quam. Expert⁹ ſum multa mala. Veneror ẜcat eren vel honorari. Mo
ror: quādo ꝗ ẜcat inhabitare. wonen. vt moror hic. ⁊ hoc modo eſt ỽbum
deponēs. quādo ꝗ ỽo ẜcat expectare vel expectari. ⁊ tūc eſt cōmune. prout
eſt cōmune format de ſe nomē mora. i. tarditas. Hortor ḋr inſtigare vel i
ſtigari hyſſen of werden ghehyſt. vt hortari canes. Sic venatores hortā
tur canes ſuos. Criminor eſt infirmare vel infirmari. Interp̄tator eſt ex
ponere vel exponi. Etiam eſt aliquid in bonam vel malam ꝑtem accipere
Pe. omnia interp̄taẜ in malum. Paul⁹ vero in bonū.

His duo ſunt odi noui cœpi meminiqꝫ
Que retinēt ſenſum p̄ntis p̄teritiqꝫ
Que formātur ab his pariter ſenſum duplicabūt
Datqꝫ mementote memini dedit ante memēto

¶ Sn̄a eſt ꝙ quattuor ſunt ỽba p̄ntis ⁊ p̄teriti tp̄is ſub eadem voce. vt
ꝑꝫ in textu. ⁊ quinqꝫ tp̄a a p̄teritis hoꝝ ỽboꝝ formata duplicant. Et ſub
dit ꝙ Memi in futuro impatiui ⁊ ſingulari hꝫ memēto. ⁊ in pl'i memē-
tote. De quo futuro ſic accipe ꝙ̄uis memento ſit futuꝝ de memini qḋ ẜcat
p̄ns vel p̄teritum. nō tamē ip̄m memēto ẜt idem ſꝫ futuꝝ dūtaxat ⁊ p̄ns
imperium eīn nō fit de p̄terito. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ hoc ỽbum memi ſic
cōiungādum eſt. Indicatiuo modo tp̄e p̄nti ⁊ p̄terito ꝑfcō memi memi-
niſti memit. ⁊ pl'r memim⁹ memiſtis meminerūt vel meminē. Preteri-
to impfcō ⁊ plusq̄ꝑfcō memineram memineras rat. ⁊ pl'r memineram⁹
ratis rāt Futuro caret. Impatiuo modo tp̄e p̄nti. ⁊ futuro memēto. ⁊ pl'r
memētote. Optatiuo modo tp̄e p̄nti ⁊ p̄terito impfcō ⁊ plusq̄ꝑfcō vti-
nam memiſſem ſes ſet Memiſſem⁹ ſetis ſent. Cōiunctiuo modo tp̄e p̄n
ti ⁊ p̄terito ꝑfcō cum meminerim memineris memierit Meminerim⁹
ris rint. Preterito impfcō ⁊ plusq̄ꝑfecto cum meminiſſem ſes ſet. Me
miſſem⁹ ſetis ſent. Futuro cum meminero ris rit. Memierim⁹ eritis rit
Infinitiuo modo ſine numeris ⁊ pſonis tp̄e p̄nti ⁊ p̄terito impfcō. Pre-
terito pfcō ⁊ plusq̄ꝑfcō memiſſe. Futuro gerūdiuis ſupis ⁊ ꝑticipijs ca
ret. Sil'r declinātur Odi Noui Cœpi. ¶ Sciēdum Secūdo ꝙ apud
verēs hn̄t ſupina. Inuenit eīn odi habere oſum q: nomen ỽbale oſor repe
rit. Vn̄ Plaut⁹ oſor vxoris ſue. Memini hꝫ mentum qḋ probat ỽbale
mentio vel nomē mentum. ꝑp̄e cyn kin. Cum de aliq̄ memim⁹ mouem⁹
mentum. Cœpi videt habere cœptum. q: inuenit participiū cœpt⁹ a um
Vt de⁹ noſtra cœpta ſecūdet ¶ Hīc nota ꝙ ex his quattuor vnum ē hn̄s
ꝑticipiū in ens ſcꝫ meminēs quod ḋr eſſe p̄ntis vel p̄teriti tp̄is. ¶ Sci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

endum Tercio ꝙ iſta ṽba poſita in textu Odi cepi ⁊ noui hn̄t alia ṽba i
o termiata ſcꝫ Odio noſco ⁊ cœpio qḋ vetēs poſuerūt cui⁹ compoſitum
Occoepio qḋ hꝫ occoepi in p̄terito. Vn̄ Comic⁹. Si q̇d narrare occoe-
pero ṽba me tibi dare cenſes Hui⁹ etiam ṽbi coepio ꝯpoſita ſepi⁹ ſunt vſi
tata apud btm̄ Ambroſiū. Item q̄zuis inueniat odio ṽbum pſcm̄ ⁊ odi
defectiuū tn̄ inter ſe drn̄t. nam odio eſt quartę ꝯiuga. odi ṽo defectiuū ter
cię. Item odio quartę ꝑmā corripit. Sed odi defectiuū priorem ꝑducit.
Etiam drn̄t qꝛ odio ſolū ſt pn̄s ſꝫ odi pn̄s ⁊ p̄teritum. Item odi defectm̄
hꝫ odim⁹ penul. cor. ſꝫ odio odim⁹ penul. ꝑducta. De odi. Ouidi⁹. Odi
m⁹ accipitrem qꝛ venit ſp in armis qḋ odim⁹ ab odi penultimā corripit
ptꝫ etiam p Alexandꝝ. Omni p̄terito repim⁹ imus breuiādo. ¶ Sciē
dum Quarto ꝙ inuenit̄ triplex odi. Primo odi defectiuū ꝑma lōga Se
cūdo odi impat̄iu⁹ ab odio ꝑma breuis. vt ptꝫ ī hoc ṽſiculo. Iuſte vir il-
lud odi ꝙ ego dn̄s tuus odi. Tercio odi p̄teritū ſyncopatū ab odio. hꝫ em̄
odio odiui odij ⁊ odi. vt ſatis ptꝫ Inuenit̄ ſil'r triplex Noui. vt noui defe
ctiuū. de q̄ in lr̄a ⁊ noui p̄teritū a noſco. Tercio noui gt̄ūs a nou⁹. Sic in
uenit̄ triplex coepi. Coepi defectiuū de q̄ in lr̄a. p̄teritū coepi a capio. Vn̄
venari coepi binos lepores ego coepi. A defectiuo coepi venit nomē plis
numeri tm̄ coepta orū. i. exordia ⁊ ſcribit̄ p c. qꝛ ſepta p ſ idem eſt qḋ cau-
la ſeu ſtabulum. Vn̄ Aeneas. Int̄ ſepta chriſtianitatis. Int̄ ſepta ouiū.
¶ Circa h̄ vocabulū Memini. duo quidem ſt. vno mō idem eſt qḋ ſum
memor vel fui memor. vt in lr̄a. hoc mō regit gtm̄ vel accm̄ frequēti⁹ tm̄
apud autores accm̄. Apud Comicū ponit̄ cum gtō dicēdo faciam. vt hu
ius dici ſemp memieris. cum accō. Virgili⁹. Numeros memini ſi ṽba te
nerem. Altero mō ſcat narrare ſeu cōmorare. ⁊ hoc mō regit abltūm me
diante ꝑpōne. vt Sacerdos inter p̄dicādum meminit de golya ⁊ dauide.
Vn̄ in allegationib⁹ dicit̄ de quib⁹ ante meminim⁹

Ex do paſſiua niſi dor ſolum lego dicta

¶ Hoc ṽbum do, hꝫ oīa tpa tā in paſſiuo q̄ꝫ in actiuo p̄ter ꝑmam pſonā
dor pn̄tis indicatiui q̄ non eſt in vſu. ⁊ ſm aliquos ꝑma pſona futuri op-
tatiui ⁊ pn̄tis cōiunctiui nō ſunt in vſu. ¶ Sciēdum ꝙ licet do careat ꝑ
mis perſonis monoſyllabis in paſſiuo. ſua tamē compoſita illis perſonis
non carebūt dicit̄ enim prodor ⁊ proder. circūdor ⁊ circumder Venundor
et venunder Peſſundor ⁊ peſſunder. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ ſub hoc ṽbo
dor volūt quidam comp̄hendere ſor ⁊ ſcior dicētes. Dor ſor ſiue ſcior pre
ſens non cōtinet vſus. Sūt ⁊ alia ṽba carētia ꝑma pſona vt ṽba excepte
actiōis. vt pluit ningit. Item ṽba onomothopeia. i. ficticia Vt cligit tin
nit. Nemo em̄ dicere pt. Ego clingo vel tinnio. qꝛ tintinabulum prope

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

tinnit. Item ꝟba neutralia trãſitiua in paſſiuo raro hñt primam ꝑſonaꝫ
niſi per proſopopeiam Similiter ꝟba imperſonalia.

Aio ſiſto fero tollo ferio furo cerno
Ex his p̄terita negat vſus habere creata
Sumūt p̄terita ſumūt aliena ſupina
Et cum p̄dictis ſum tu potes addere ſi vis.

¶ Sña eſt. ꝟba poſita in textu accipiūt comodato p̄terita a ꝟbis ſibi ſi-
nonymis. vt Aio dixi Siſto ſtatui Fero tuli Ferio ꝑcuſſi Furo inſaniui.
Cerno vidi. ¶ Sciēdum ꝙ alij autores plura addūt vt meio qđ hꝫ min
xi a mingo Fio qđ hꝫ factus ſum ab antiquo ꝟbo facior. Sum qđ hꝫ fui
ab antiquo ꝟbo fuo. de quo in lr̄a. ꝛ inde futurꝰ. Inquio qđ hꝫ dixi. Item
oīa cōpoſita a Sido q̄ p̄teritū ſedi a ꝟbo ſedeo comodato accipiūt. vt ſi-
cut inſideo hꝫ inſedi. ita inſido inſedi. Compoſita nāqꝫ a ſedeo ꝛ ſido coinci
dūt in p̄teritis ꝛ t̄pibꝰ formatis a p̄teritis Ut ſubſideo ſubſedi. ſubſido ſub
ſedi. Sꝫ drñt. nam ſubſideo es ꝟcat te hulpe comē. ſꝫ Subſido is ſynckē
ſaltātes quidā in terram talotenus ſubſiderūt ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ hec
ꝟba ſolum vſu dicūtur carē p̄teritis. olim em̄ habebāt ꝓpa p̄terita ꝛ q̄daꝫ
p̄cipue. vt Aio ai aiſti ait ꝛc̄. Uñ ſcūs Augꝰ. Humilitatis ſignū in ſta-
tura puericię rex noſter ꝓbaſti cum aiſti. talium em̄ eſt regnum cœlorum
Sic apud vetēs. Tollo inuenit habuiſſe totuli. ferio ꝓprium feriui. furo
ꝓpriū furui. Uñ Sedulius poet. Nec minꝰ hęc darij fueruerūt iuſſa ty
rāni. Sic Dauid furuit corā rege geth. Itē Cerno creui qđ ptꝫ in ꝯpoſi
tis. cōcerno cōcreui Diſcerno diſcreui diſcretū ꝛc̄. Uocabula ſatꝭ nota ſūt

Paſſiui ternis imꝑſonale locabis

¶ Sña eſt ꝟbum imꝑſonale paſſiue vocis declinat̄ ſolum in tercijs ꝑſo
nis ꝛ caret omnibꝰ alijs perſonis. Eſt autem ꝟbum imꝑſonale paſſiue vo
cis qđ ꝯiugat̄ per tercias perſonas ſingularis numeri ꝟbi paſſiui ꝛ termi-
nat̄ in tur. ꝛ teutonizat̄ per men. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ q̄zuis ꝟba dicta i-
perſonalia paſſiue vocis careāt p̄mis ꝛ ſecūdis perſonis. dicūtur tamē ha-
bere gerūdia ſupina ꝛ ꝑticipia. Ut a cantat̄ imꝑſonale venit infinitiuus
cantari. Ut a me cātari volo id eſt cātare volo. ꝛ gerūdium cantandi can
tando cantādum. Uñ Uirgiliꝰ. Cantādo rumpit̄ anguis. poteſt tamen
ibi capi paſſiue. Item ab illo abſoluto ſedet̄ venit infinitiuꝰ ſederi. a currit̄
curri. Ut a me hic ſederi volo. a me curri volo. ſic gerūdia currēdi ſedendi
ſupina curſum ſeſſum. Item a ꝟbo imperſonali paſſiue vocis veniūt parti
cipia. vt participium p̄teriti temporis ꝛ futuri Ut a Legitur lectum ꝛ le
gendum. Et habent iſta participia ſolum tres caſus. ſcꝫ ntūm. accm̄ ꝛ ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

latiuū.vt in ntō ⁊ accō lectum legēdum.in abltō lecto legendo.qui abla-
tiui plerumqꝫ ponūtur abſolute.vt dicto de nomīe dicēdum eſt de verbo
Item legēdo in logica prius legēdum eſt in grammatica id eſt priuſquaꝫ
legatur in logica debet legi in grammatica.¶ Sciēdum Secūdo ꝙ ꝟba
impersonalia paſſiue vocis formātur ſolum a ꝟbis actiuis ⁊ neutralibus.
Ab actiuis amaꝛ.pugnatur ⁊c̄.A neutralibꝰ ſtatur.curriꝛ.fletur.Unde
Comicꝰ.Quid agiꝛ fletur.nō enim formanꝛ a ꝟbis paſſiuis quia omnia
actiue ſcant ⁊ actiue exponūtur.vt A me amaꝛ.i.ego amo Nec a ꝟbis cō
munibꝰ nec a deponentibꝰ.excipitur tamē vnum ab aliquibꝰ ſcꝫ remetieꝛ
Ut qua menſura fueritis remetieꝛ vobis.Item excipiꝛ blandietur vobis
hoc tamē ibidem poteſt exponi paſſiue.neqꝫ formātur dicta impersonalia
a ꝟbis excoeptę actiōis.minuſqꝫ bene dꝛ.pluitur.ningiꝛ.Neqꝫ a ꝟbis de
fectiuis ⁊ anomalis.ꝑter Fertur a fero Editur ab edo.Nā a memini nō
venit meminiꝛ.ſic nec ab alijs.¶ Sciēdum Tercio ꝙ ꝟba impersonalia
paſſiue vocis ſignificēt actiue.ptꝫ primo per Donatum qui poſuit in capi
tulo de actis.Item exponūtur actiue a Priſciano.vt A me legi volo hoc
eſt legē volo.Etiam ſępiꝰ formātur a ꝟbis neutralibꝰ abſolutis quę non
habent paſſiuū.vt Itur ab eo.Sꝫ omnis tercia ꝑſona ꝟbi paſſiui poteſt
accipi personaliter vel impſonaliꝛ ſm diuerſam cōſiderationem.Quo cir
ca aduertēdum eſt ꝙ ꝟba paſſiua terciaꝝ personarum.⁊ ꝟba impſonalia
paſſiue vocis multis modis differūt.Primo regimīe.quia ꝟba imperſo-
nalia paſſiue vocis regūt a parte anteriori.abltūm mediante ꝑpōne a vel
ab.vt a me doceꝛ id eſt ego doceo.vel ſine omni caſu ponūtur.Quia ꝑt in
ipſis intelligi abltūs.vt ntūs in ꝟbis primę ⁊ ſecūdę ꝑſonarum.A parte
vero poſteriori omnem caſum ꝟbi ſui.Sed ꝟba paſſiua regūt ntūm a pa-
te anteriori.vt Liber legiꝛ.Et abltūm a parte poſteriori mediāte ꝑpōne
a vel ab.vel dtūm reſolubilem in abltūm.Secūdo differūt in ſcatiōe.qꝛ
verba impſonalia paſſiue vocis ſcant actiue.⁊ inquātum regūt abltm̄ re
ſoluūtur in actiua.vt A me doceꝛ id eſt Ego doceo.Sed ſine caſu dum
ponūtur reſoluūtur in ſua ꝟbalia ſm Priſcianum.vt legiꝛ id eſt lectio fit
vel vt aliqui exponūt id eſt ab aliquo legiꝛ.Uerba ꝟo paſſiua terciarum
personaꝝ ſcant paſſiue.et a pte anteriori regūt ntūm.vt Liber legiꝛ.A
parte autem poſteriori abltūm mediāte ꝑpōne a vel ab.vel dtūm reſolu-
bilem vt ſupra.Tercio differūt in formatiōe.Nam paſſiua in tur perſo-
nalia formanꝛ a paſſiuis habentibꝰ actiua.vt a lego legiꝛ.Sꝫ impſona
lia in tur ſępe a ꝟbis neutris vti paulo ante diximꝰ.Ita differūt eoꝝ infi-
nitiui:nam infinitiuꝰ verbi impſonalis regit abltūm vel dtūm reſolubilē
in abltūm a parte anteriori.et a parte poſteriori caſum verbum ſui Dic ꝛ
tamen bene A magiſtro legi grammaticam bonum eſt.Infinitiuꝰ quid

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

eſt ꝟbi i paſſiui facit id a ꝑte poſteriori. q̄ infinitiu⁹ ꝟbi impſonal' facit a ꝑte anteriori. Item dr̄nt reſolutione. Nam īfinitiu⁹ ꝟbi pſonal' reſoluit̃ in paſſiuū. vt Audio petꝝ ꝑcuti. i. qd̓ ꝑ ſ. ciat. Infinitiu⁹ vero ꝟbi impſonalis reſoluit̃ in accūm. vt a mgr̄o legi grāmaticam bonū eſt. i. qd̓ mgr̄ legat grāmaticā bonū eſt. Vel abltūs reſoluit̃ in ntm̄. ⁊ infinitiu⁹ in infinitiuū actiuū. vt A me hic ſederi volo. i. volo hic ſedere. Et ſunt inuēta ꝟba impſonalia ad exprimēdum mētis cōceptū ſine certo ſupꝑoſito.

Perſonas dabit imperiū primas in vtroq̄
Tpe pn̄ti ternas quas dat modus optās
Extremo ternis eſt altera forma futuri
Quas dedit indicij ſibi pn̄s has dam⁹ illi
O vel or adijcias volo cōpoſitiuaq̄ demas
Ante te tote mini minor a dat prima ſequēſq̄
E lōgam iq̄ breuem dat tercia quartaq̄ longā
Pn̄tis nota ſic ſit pſona ſecunda
A prior eq̄ ſequēs dat e terna ſed i dabo quarte
Adde re paſſiuo mod⁹ vltimus huic ſimulatur

¶ Hic autor docet cōiugare ⁊ formare tpa impatiui modi qui int̃ oīmes modos ē magis defectuoſus. caret em̄ prima pſona. caret ⁊ pterito pfecto Dicēs ꝑmo. q̄ ꝑma pſona pl'is numeri. tam futuri q̄ȝ pn̄tis impatiui ē eadem cum ꝑma pſona q̄ eſt in futuro optatiui pl'is numeri. ⁊ in pn̄ti cōiunctiui. Secūda Tercia pſona ſolius pn̄tis impatiui in ſingulari q̄ȝ in pl'i. eſt eadem cum tercia pſona futuri optatiui ⁊ pn̄tis cōiunctiui tam in ſingulari q̄ȝ in pl'i. Et dr̄ ſolius pn̄tis. q2 tercia pſona futuri impatiui habet aliam formationem. Formatur em̄ a tercia pſona indicatiui o adijciendo in actiuis. ⁊ or i paſſiuis ꝯmunib⁹ et deponētalib⁹ in quib⁹ tercia pſona actiui fingi dȝ vn̄ fiat talis formatio. Hic excipit cōpoſita a volo qui patēt intra. Tercia regula ꝟba ꝑme ꝯiugatiōis habēt a lōgam an̄ te tote mini minor hoc eſt in pn̄ti impatiui pl'is numeri a an̄ te. ⁊ in futuro a an̄ tote. In paſſiuis autem cōmunib⁹ et deponētalib⁹ a an̄ mini ⁊ minor. Verba tercie e breuem. quarte vero cōiugatiōis ꝟba i lōgam. Deinde ſubdit. Verba prime cōiugationis habēt a longam in ſecūda pſona pn̄tis tpis impatiui modi. ⁊ ſecūde e lōgam. tercie e breuem. quarte vero cōiugationis ꝟba i longam. ¶ Tūc ibi (Adde re paſſiuo) Infinitiu⁹ verbi actiui eſt ſimilis huic ſecunde perſone impatiui verbi paſſiui. quia ſemper in omni coniugatione imperatiuus verbi paſſiui terminatur in re. ¶ Sc̄dum pri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

mo ꝙ magis docet autor formare tempora impatiui ꝙ̃ȝ aliorum modoꝝ.
quia vt dictum eſt magis indig⁹ eſt. caret eñ ſecunda perſona. caret ⁊ p̄
terito. quia imperium eſt de preſenti vel futuro. ⁊ non de preterito. quod
tamẽ intellige more latino. Quia ſcd̃m Priſcianum more greco impati-
uus habet preteritum circumloquutũ' in verbis paſſiuis deponentalibus
et cõmunibus ⁊ fit iſta circumloquutio per verbum ſubſtantiuũ impati-
ui modi ſumptum cum participio p̄teriti temporis. vt Aperta ſit ianua
vel eſte. Clauſa ſit vel eſte. In quibus loquutionib⁹ et ſimilib⁹ poteſt eſſe
duplex ſenſus vnus vt ſit ibi optatio. ⁊ ſic eſt futuri optatiui, eſt quoqȝ ſen
ſus Aperta ſit ianua id eſt aperiatur Alter ſenſus. vt ſit ibi impatio de p̄-
terito per circumloquutionem. vt aperta ſit ianua. hoc eſt aperta fuerit.
teutonice. Laet die doer open ſyn ghewest. ¶ Sciẽdum ſecundo. ꝙ hic
textus (preſentis nota) intelligitur de verbis regulariter formantibus ſe
cundam perſonam per quod excludũtur hec verba Dico Duco Facio Fe
ro. que non habent e correptam in ſecunda perſona p̃ntis impatiui. ꝙ̃uis
ſunt tercie cõiugationis

Tres ri pro re dabũt re lego iacit iqȝ dat ex e
Prouideas primis e vel a ternisqȝ futuris

¶ Sñ ẽ eſt. Infinitiu⁹ verbi paſſiui ⁊ etiã ↄis ⁊ deponẽtis terminat̄ in ri
mutãdo re in ri. niſi a v̄bo tercie ↄiuga. deſcendat. q2 v̄ba tercie ↄiugatõis
in formatiõe infinitiui paſſiui re mutãt e in i, vt a legere legi ¶ Sciendũ
primo ꝙ nõ ſolum infinitiu⁹ paſſiuus terminatur in ri ſed etiam qñqȝ in
er per peragogen. vt amarier pro amari. dicier pro dici. Vñ Parſi⁹. Eſt
pulchꝝ digito monſtrari ⁊ dicier hic eſt hoc eſt dici. ¶ Nota ꝙ infiniti-
u⁹ verbi actiui ſolet. teſte Priſciano poni qñqȝ loco impatiui vel p̄teriti i-
perfecti indicatiui. vt Gaudẽ p gaude Flere p fle. vel flebãt gaudebãt. vñ
Ambroſi⁹. Oẽs flere. ipſa aũt ſine fletu. i. flebant oẽs. Et apud Theren
tiũ. Celſe gaudere ⁊ rem bene gerere. i. gaude ⁊ gere. Et apud Comicum.
Ego illud ſedulo negare factum. i. negabam. Et apud eundem. Inuidere
omnes mihi ⁊ mordere clanculũ, ego autẽ floccipẽdere. hoc eſt inuidebãt
mordebãt. floccipẽdebant. Tũc ſubdit ꝙ v̄ba p̄me ↄiuga. hñt e in futuro
optatiui. ſed' aliaꝝ trium ↄiugationũ v̄ba hñt a

Dum paſſiua notãt ſed ab eſt mod⁹ impialis
Sis dabis huic ſȝ ades ex aſſum ſume vel aſſis
Sitis et eſte vide formabis cetera recte

¶ Sentẽtia eſt. Verba paſſiua cõiungant̄ in p̄terito ⁊ tpib⁹ formatis a
preterito p ſubſtantiuũ v̄bũ Sum ⁊ participiũ v̄bi paſſiui. Deinde dt ꝙ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Sum in imꝑatiuo habet irregularem ꝯiugationem. habet naꝫ in ſingu
lari numero in ſecūda pſona pn̄tis imꝑatiui ſis in pl'i ſitis vel eſte. Com
poſitum ṽbo aſſum habet in ſcd'a pſona pn̄tis imꝑatiui ſingularis numeri
aſſis vel ades. Alia autem tēpa hoc ṽbum ſum hꝫ regularit'. ¶ Nota ꝙ
nō ſolum ṽba paſſiua ꝯiugātur in p̄terito. ⁊ tempibꝰ formatis a p̄terito ꝑ
ſum. ſꝫ etiam deponētia ⁊ cōmunia. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ ṽba paſſiua de
ponētia ⁊ cōmunia hn̄t p̄teritum cirloquutū quādoqꝫ ꝑ ṽbum pn̄tis tē
poris ſum. Qn̄qꝫ ꝑ ṽbum p̄teriti tpis fui. vt Amatꝰ ſum. amatꝰ fui. ſed
ſub dr̄a. Nam quādocūqꝫ fit ſmo de actu incœpto in p̄terito. ⁊ adhuc du
rāte in pn̄ti. tūc ſolēt autores loq̇ ꝑ p̄teritum circūloquutū mediāte ṽbo
ſum pn̄tis tpis. Quādo āt talis actio nō durat in pn̄ti. nec eſt ꝓximꝰ pn̄
ti. tūc ſolēt loqui ꝑ p̄teritū fui. Ego te hic tres horas moratuſſum. ſenſus
eſt ꝙ adhuc moror Ego te hic tres horas expecto. i. expectaui. ⁊ adhuc ex
pecto. Sꝫ ego te hic tres horas moratꝰ fui. ⁊ ego te hic tres horas expe
ctaui. ſcāt ꝙ expectaui te in tpe p̄terito. ⁊ iam nō expecto ¶ Hic aīaduer
tendum ꝙ ſolet eſſe varia opinio de p̄teritis his amatuſſum doctuſſum ⁊
ſimilibꝰ Dicūt em̄ quidam ꝙ ſint ṽa ṽba in ſignum cuiꝰ ſcribūt amatuſſū
per duplex ſſ lōgum vt ſit vna dictio Volūt ⁊ illi ꝙ hoc p̄teritū amatuſſū
poſſet iūgi ſuppoſito cuiuſlibet gn̄is. ſed h' vſus nūc nō admittit. Quidā
vero dicunt ꝙ ſint duę dcōnes. ⁊ amatꝰ eſt ꝑticipiū maſ. ge. ſumptum cū
hoc ṽbo ſubſtātiuo Sum in circūloquutionē in maſcu. gn̄e. amata ſum ī
fœīo gn̄e. amatum ſum in neutro gn̄e. qui loquēdi modꝰ nunc verior eſt.
¶ Sciēdum ꝙ hoc ṽbum ſum cum omnibꝰ ſuis ꝯpoſitis deficit in ſupi
nis. Carēt quoqꝫ ꝯpoſita ꝑticipijs pn̄tis tpis. demptis tribꝰ. vt Preſum
qd' hꝫ pn̄s. Et Abſum abſens Poſſum potēs. Deficiūt ſil'r compoſita a
ſum in gerūdijs. p̄ter interſum. qd' quidam dicūt habere intereſſendi do
dum. qd' tamē non ē tenendū. Sum em̄ ſimplex nulla hꝫ gerūdia. vſus
tamē non ſpernendꝰ eſt. ¶ Sciēdum tercio qꝫ Aſſum tria ſcat Primo
pn̄s ſum. Vn̄ Virgil'. Coram quem q̄ritis aſſum. hoc modo quādoqꝫ re
git dtūm. quādoqꝫ abltūm mediāte ꝓpōne in. vt In pugna affui. vel pu
gnę affui. Secūdo p̄ſidio ſum. vt Virgiliꝰ. Modo Jupiter aſſit. Et idē
Aſſis tādem ⁊ placidis tua munera firmes. Tercio aduenio. ⁊ hoc modo
frequētius ponit' in ſcd'a pſona ades ꝓ adueni. Vt apud Comicum. Ad
des dum paucis te volo. Et apud Virgilium. Huc ades o melibęe caper
tibi ſaluꝰ ⁊ hędi. Et apud eūdem. Huc ades o formoſe puer. Si hic ades
ſignaret id qd' primo modo ſcat. tūc diceretur hic ades. Item nota ꝙ tri
plex inuenitur aſſis. vnum ab as. alterꝫ ab aſſus. a um. Tercium ab aſſum
Inuenitur ⁊ duplex ſitis. vnum a ſum. de quo in textu. alterum nomen
dento. doꝛſt. Sic inuenitur duplex eſte. vnum a ſum. alterꝫ ab edo pro co

medo. Vñ Carnes eſte meas ſemp̱ et eſte pij ¶ Sciēdum quarto ꝙ ſm
quoſdam ſub hoc compoſito aſſum cōphendūtur cętera cōpoſita dicen
tes. ꝙ ſicut aſſum geminat ſecūdam perſonam impatiui. ita etiam cętera
compoſita Et ſicut ſimplex gemīat ſecūdam perſonam impatiui. vt Si
tis vel eſte. Ita ⁊ omnia compoſita. vt Interſum interſitis. vel intereſte.
Abſum abſitis vel abeſte. Item habēt compoſita a ſum irregularem cōiu
gationem. vt Interſum. interes. intereſt. Et pl'r interſumus penultima
correpta intereſtis interſunt. Item Proſum prodes prodeſt Et pl'r pro
ſumus penultima correpta prodeſtis proſunt

Tempora terna forem dabit et fore cętera ſperne
Rem dat res ret rent remus caret atqꝫ foretis

¶ Hic docet cōiugare hoc v̄bum Fore defectiuū infinitiui modi dicens.
ꝙ fore habet forem fores foret in ſingulari. ⁊ in plurali forent per terna tē
pora id eſt in p̄nti ⁊ in p̄terito impfecto optatiui. ⁊ in p̄terito perfecto cō
iunctiui. ¶ Nota ꝙ id qđ dicit̃ de ſimplici d'r ⁊ de compoſitis q̄ ſunt ꝓfo
re affore defore ⁊ habēt omnia compoſita cum ſimplici participium futu
turi temporis in rus terminatum. vt a fore futurꝰ a um. ꝓfore profuturꝰ
affore urus. cōfore urus. ¶ Sciēdum ꝙ eſſe ⁊ fore differūt. licet forem ⁊
eſſem idem ſignificāt. Nam fore ſ̄cat futurum eſſe. Eſſe vero ſ̄cat p̄ſens.
Spero me ſapiētem fore. i. ſapiētem futurum. Unde v̄bum fore non po
teſt iungi futuro participij quia eſſet nugatio non ergo dicēdum eſt ſpero
Petrum amaturꝫ fore ſed amaturꝫ eſſe Sic nec in paſſiuo dicēdum eſt ti
meo te verberādum fore ſed v̄berādum eſſe. Et ſiquādo inueniat̃ tunc nō
debet dici participium ſed nomē. vt ſpero hūc puerum admirādum virū
fore id eſt admirabilem. Ex quibus omnibꝰ ptꝫ ꝙ multum refert dicere.
Scio epiſcopum zwollis eſſe ⁊ fore. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ cōpoſita hu
ius v̄bi fore habent aliquam cōtrouerſiam in ſignificatiōe. Nam quan
doqꝫ habēt ſignificationem ſimplicis. quādoqꝫ aliud ſ̄cāt. Vñ affore quā
doqꝫ eſt adeſſe. Vt apud Uirgilium. Affore cernetis. Quādoqꝫ v̄o idem
eſt qđ auxiliari. Profore eſt ꝓdeſſe. Vñ Horatius. Quę nocuere ſequar
fugiam q̄ profore credam. i. q̄ credam ꝓfutura eſſe id eſt vtilia. Abfore et
defore id eſt deeſſe vel nocere. Vt apud Marcum Ciceronem. Verꝫ abi
trahere nō defore qui iam reſtituerit. Sic cōfore ſimul fore ſ̄cat. ⁊ quādo
qꝫ ꝓ ſimplici vt cętera. Vt apud Comicum. Et id ſpero confore ꝓp̄e ick
hope het ſal gheſchien. ¶ Sciēdum tercio ꝙ tp̱a quędam huiꝰ verbi de
fectiui fore cum alijs quibuſdam dcōnibꝰ coincidūt. vt cum temporibus
a foro as are. qđ habet forem res ret ⁊c̄. in futuro optatiui ⁊ preſenti ꝯiū
ctiui. ⁊ cum hoc nomine fores forium foribꝰ. Inuenit̃ etiam foris ⁊ foras

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

aduerbium. cuiꝰ compoſita deforis afforis penultima correpta. Inuenitᷣ quoqʒ Forus fori pro naui vel foramine nauis in quo remus locatur. Et hoc forum fori pro loco vendendi merces ⁊ pro loco agendi cauſas. vnde dicte ſunt cauſe forenſes.

Normam p̄terita ſeruāt per anomala cuncta

¶ Hic ponit regulam de v̾bis defectiuis ⁊ anomalis dicēs. ꝙ nō eſt v̾bū adeo defectiuū ⁊ anomalū quin ſi habuerit p̄teritū ꝑfectū habebit tp̄a formata a p̄terito ꝑfecto. Uel ſic. ꝙ om̄ia p̄terita ſiue ſunt regulariᷣ ſiue irregulariter formata ſeruāt normā ⁊ formationē in alijs vocibus a ſe formatis nō ſolum hoc intellige ꝑ v̾ba regularia ſed etiā anomala. ¶ Sciendū primo. ꝙ ex textu p̄t elici regula cōtraria huic ſcʒ ꝙ oīa v̾ba carētia p̄terito ꝑfecto. etiam carent tp̄ibus a p̄terito ꝑfecto formatis. Poteſt ⁊ alia regula elici q̄ eſt. ꝙ oīa v̾ba carētia p̄teritis etiam carēt ſupinis. ſciēdum ꝙ inter verbum defectiuū ⁊ anomalū id intereſt. Nam defectiuū eſt qđ deficit in temporibꝰ. Sed anomalum quod non cōiungatur ad rectam normā hoc eſt cuiꝰ tempora non formātur regulariter a preſenti. ab a quod eſt ſine ⁊ nomos norma quaſi ſine norma.

Dat p̄n̄s primi fers fert fertiſqʒ ſecundi
P̄n̄s fer ferte ferto fertote futurꝫ
Dat terni p̄n̄s ferrem ſocium ſibi iunges
Dat quinti ferre p̄n̄s eademqʒ notate
Tp̄a paſſiuo ferrisferturqʒ notate
Ferre de hinc fertor ferrer ferriqʒ ſequūtur
Ad morem terne fero cetera debet habere

¶ Hic docet cōiugare hoc v̾bum Fero dicēs. ꝙ fero in p̄n̄ti indicatiui hʒ irregulariter Fers fert ⁊ fertis. In p̄n̄ti imꝑatiui fer ⁊ ferte. In futuro ferto ⁊ fertote. In p̄n̄ti optatiui ⁊ in p̄terito imꝑfecto cōiunctiui Ferrē ferres ret ⁊c̄. In infinitiuo ferre. Et ſubdit ꝙ eadem tp̄a habet irregulariter in paſſiuo. vt in p̄n̄ti indicatiui Ferris ferᷣ. in p̄n̄ti imꝑatiui ferre. in futuro fertor. In p̄n̄ti optatiui ⁊ p̄terito imꝑfecto cōiunctiui ferrer. In infinitiuo ferri. tandem concludit ꝙ oīa alia tp̄a habet regulariter tam in paſſiuo q̄ʒ actiuo ad modum tercie cōiugationis ⁊ breuiter ptʒ cōiugatio de fero ſatis in donato. ¶ Sciēdum ꝙ aliqui volūt fero ſecūdam ⁊ terciam ꝑſonas formare irregulariter cauſa differētie ⁊ coincidentie euitande. Inuenitur eni̅ feris a ferio. ſi ergo diceretur fero feris. tunc poſſet dubitari a quo verbo. Eſt tamen dicendum ꝙ ſolus vſus ⁊ voluntas primorum lo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

quentium ſit cauſa quare ſecūda ⁊ tercia perſona huiꝰ verbi fero ſyncopen
tur. Habent quoqꝫ aliam differētiam pręter dictam fero ⁊ ferio. differūt
enim in quantitate. Vñ. Enſes qui ferimus non quemlibet enſe ferimꝰ.
Portati ferimur percuſſi iure ferimur

Dat volo vis et vult volumꝰ vultiſqꝫ volūtqꝫ
Juſſiō deficiens capit ex optāte ſupmū
Dat primo vellem dat ſine velim modꝰ optans
Hęc ſocijs repete. ſupmus dat tibi velle
Hinc finem demas. per ternam cętera formes
Dic malo primū raro formare futuꝝ
Jura tenere patris ꝑ cętera tpa dicis
Nolo patrē ſequitur tñ impialis habetur
Noli nolite. nolito tote futuro

¶ Hic docet coniugare hoc verbum defectiuū ⁊ anomalum volo. quod
ſatis patet in textu ⁊ in donato. ⁊ dicitur anomalum quia format irregu-
lariter ſecūdam ⁊ terciam perſonam indicatiui. tam in ſingulari qꝫ in plu
rali. vt Volo vis vult. ⁊ pluraliter volumꝰ vultis volunt. Defectiuū ve-
ro dicitur quia vt ſubdit Autor caret impatiuo. nihilominꝰ ſumit futu-
rum optatiui in circumloquutionē impatiui vt velit. quod probat Pri-
ſcianus exemplo Comici. Queſo edepol Carine quoniā non poſſit id fieri
quod vis. id velis quod poſſis hortatur ⁊ impat. Deinde dicit ꝙ hoc ver-
bum volo habet in pręſenti ⁊ pterito imperfecto optatiui. ⁊ in pręterito i-
perfecto cōiunctiui Vellem velles vellet ⁊c̄. ſed velim in futuro optatiui
et pn̄ti cōiunctiui. Velle. i. infinitiuo omnia alia tempora format regula
riter. Tunc ſubdit de compoſitis a volo dicēs primo ꝙ malo ꝑ omnia cō-
iugatur vt ſuū ſimplex volo ſub tercia cōiugatiōe pter hoc quod careat fu
turo indicatiui. Secūdo hoc compoſitum nolo cōiugatur per omnia. vt
Volo pter hoc ꝙ ipſum vbum nolo habeat in impatiuo Noli nolite no-
lito nolitote. ſimplex autem caret toto impatiuo. ¶ Sciēdum primo. ꝙ
optatiuꝰ modus ⁊ cōiunctiuꝰ ſępe ponūtur apud autores loco impatiui
Vñ apud Comicum. Deſinas ſic ⁊ ingeniū hominum. hoc eſt deſine ⁊c̄.
eius generis. Item nota teſte Priſciano veteres ſic coniugabant volo. vt
in ſecunda perſona per ei diphthongon quę apud noſtros mutata eſt in i
et ideo dicimus vis pro veis. ¶ Item eſt animaduertendum. ꝙ Volo.
Nolo Malo habent v ante mus contra naturam verborum tercię cōiu-
gationis corripiuntqꝫ hanc vocalem v. Simil'r habet ſe ſum cum ꝯpoſitis.

¶ Sciēdum ſecundo ꝙ nolo habet omnia tpa ⁊ omnes pſonas dempta
prima (qđ ptꝫ) In impatiuo q̄ꝫuis dicat autor Noli nolite ⁊c̄. Sꝫ volo
caret qꝛ impatiuꝰ ƀcat neceſſitatem volūtas autem libera eſt. hec Priſcia
nus. ¶ Sciēdum tercio ꝙ volo ꝟbum cōiugat irregulariter in pn̄ti indi
catiui ꝓpter euitādam coincidentiam. Inuenit em̄ vola le. Silr̄ et No
lo ꝓpter nola. malo ꝓpter multiplex malis. Item volo hꝫ velim irregu
lariter. qꝛ aliqua ꝟba tercię ꝯiuga. hn̄t a. vti paulo an̄ dictum eſt. ⁊ etiam
ſi haberet volam volas volat ⁊c̄. dubitari poſſit an volam deſcēderet a vo
la nomie velo vola volas volat ꝟbo. vel a volo vis. Et ſolet duplex aſſigñ
ratio. quare volo careat impatiuo. aut qꝛ voce caret qua poſſit iure venire
Siue qđ imperio nō ſubiacet ipſa volūtas. ¶ Circa vocabula. Volo ƀt
volūtatem habere. ⁊ coincidūt q̄dam tpa ex volo cum nomibꝰ vt volam
futuꝝ indicatiui a volo cum nomie vola ⁊ velis ſecūda pſona cum velis a
nomie velum. Vn̄ Dum trāſire velis maris vndas vtere velis. Item in
uenit duplex velle. vnum a volo. alteꝝ a vello. Vn̄ Crimina tu velle gli
ſcas tu nō mala velle Neſcio velle meum tibi ſecretumqꝫ fateri. Nam do
lus inſidias tendit vbiqꝫ ſuas.. ¶ Nolo item q̄dam tpa coincidunt cum
aliȷ̇s dcōnibꝰ. dꝛ em̄ nolo nolis ⁊ nolis a nola. Item nolam futuꝝ a nolo
Et nolam accūs a nola. Silr̄ malo. nam inuenit malo a malus a um. et
a malus li. et a malum li. Vn̄ breuiter. Malo carē malis q̄ꝫ malum rode
re malis. Mala mali malo mala cōtulit oīa mundo. Eſt faux mala malū
vicium malum q̄ꝫ pomum. Ad naues ſpectat malꝰ malus vicioſus Hic
aiaduertēdum quoqꝫ ꝙ malo verbum habet naturam compatiui. valet
namqꝫ id quod eſt magis volo. quare regit abltūm moꝛe comparatiui. vt
malo virtutes ſcientȷ̇s.

Es eſt ac eſſe dat edo dat cetera terne
Et plures edite dicūt plures tamē eſte
Eſt eſtur format paſſiuo ſic editur dat

¶ Hic docet cōiugare hoc ꝟbum anomalum edo dicēs. Edo hꝫ in ſecū
da pſona pn̄tis tpis īdicatiui es. ī tercia eſt. es pedis eſt pedit. ī infinitiuo
eſſe pedere. In impatiuo inuenit eſte vel edite in ſecūda pſona plīs nūeri
in ꝟbo paſſiuo editur vel eſtur ī tercia pſona ſingularis numeri in aliȷ̇s tē
poꝛibꝰ regulariter ꝯiugat ad moꝛem tercię ꝯiuga. ¶ Sciēdum pͥmo ꝙ
edo hꝫ irregularē ꝯiugationē teſte Priſciano in oibꝰ tpibꝰ et pſonis quę
ſolēt foꝛmari a ſecūda pſona pn̄tis indicatiui. ⁊ etiam ipſammet ſecūdam
perſonam. Inuenit es eſte eſto eſtote eſſent ⁊ eſſe ab edo anomalo. licet au
toꝛ nō oīa hec tpa enumēt. ⁊ nota ꝙ q̄ꝫuis ſimplex edo in textu ſit irregula
re in quibuſdā tpibꝰ. tn̄ ꝯpoſita ſua ſunt regularia. Dicit em̄ comedē non

comeſſe Ambedere nō ambeſſe ⁊cet. Sciēdum ꝙ triplex edo inuenitur Primo ↄpoſitū ex e et do. ⁊ tūc ꝓorem ꝓducit. iuxta illud E de pr̄e vel ſe cōponēs ⁊c. Et hoc ē regulare ṽbum. Secūdo mō Edo ſimplex ex toto cōiugat regulariter; vt edo edis edit edere. hn̄s idem ſcatum cū edo poſito in textu Vn̄ in Apocalipſi Vincēti dabo māna edere. Et in Tobia Nō licet quicq̄ꝫ de furto edere. Tercio edo anomalū. de quo in lr̄a. Itē edo habet q̄dam tp̄a coincidētia cum ſum. Vn̄. Si tibi deficit es miſer es et pinguia nō es. Nos ſum⁹ hic oēs. noſtrꝫ null⁹ tamen hic eſt. Item inue-nit duplex eſſe. vnum a ſum. alterum ab edo. Vn̄ Sanus vis eſſe noli de fructibus eſſe. Me piget hic eſſe cum ſit potare neceſſe. Vinum de meſſe quod nos couſueuim⁹ eſſe.

Dat fio fierem fieri dat cetera terne
Extremū terni pn̄s dabit imperialis

Sūma eſt fio hꝫ in pn̄ti ⁊ p̄terito imꝑfcō optatiui. vel p̄terito imꝑfcō cōiunctiui fierē ꝓ firem. In infinitiuo fieri ꝓ firi. In pn̄ti imꝑatiui accō modato futurꝫ accipit optatiui. Alia tp̄a hꝫ regulariter ad morem tercie cōiugatiōis. Sciēdum Primo ꝙ fio eſt defectiuū. qꝛ hꝫ imꝑatm̄ cō-modatū. fias fiat. ⁊ ſm vſum in pn̄ti indicatiui non d̄r ſim⁹ fitis. Itē eſt verbū irregulare Primo qꝛ hꝫ fierem ꝓ firem. ⁊ fieri ꝓ firi. ⁊ hoc ↄtra re-gulam ꝑ dieresim. Vn̄ Alexād̄er. Pro firi fieri dicas dieresis extat. Se cūda qꝛ ꝓducit vocalē an̄ vocalē in diſſyllabis. in polyſyllabis autē non. Item pt colligi ꝙ fio hꝫ multiplicā naturam ex his dictis ⁊ aliȷs. Eſt em̄ verbum ſbm̄. paſſiuū. neutropaſſiuū. neutrumpaſſiuū. defectiuū. ⁊ ano-malum. Sciēdum Secūdo q̄ꝫuis fio ſit defectiuū ⁊ anomalū. nō tm̄ cōpoſita mutātia ſcationē ei⁹. qꝛ illa manēt regularia ⁊ ꝑfecta ſub cōiuga tione. vt ſuffio. defio. De quib⁹ ſatis dictū eſt. Sꝫ non mutātia ſcationē eius manēt ⁊ irregularia ⁊ defectiua

Quesumus ex q̄ſo retinēs nil plus dare quero
Dat mereor merui mœſtus ſum mœreo flenti

Hic docet cōiugare ꝑmo hoc ṽbum defectiuū queſo. dicēs ꝙ q̄ſo ſoluꝫ habet q̄ſum⁹ in ꝑma ꝑſona pl'is numeri pn̄tis indicatiui. Eſt q̄ꝫ irregula re. hꝫ nāq̄ꝫ u breuem an̄ mus cōtra naturam ṽbi tercie ↄiugatiōis. Dein de d̄r ꝙ mereor ſub voce paſſiua hꝫ merui in p̄terito ꝑfecto. Quare d̄r neu tripaſſiuū. ⁊ mœreo ſub voce neutra o hꝫ mœſt⁹ ſum. Quare d̄r neutro-paſſiuū. ⁊ ergo hec ṽba mutātia ſua p̄terita ſunt anomala ſiue irregularia Sciēdum Primo ꝙ q̄ſo olim etiam habuit (teſte Priſciano) p̄teritū queſiui vel queſi ꝑ ſyncopam. Vn̄ Saluſti⁹ in ꝑmo hiſtoriarꝫ. Curionē queſiuit, i. rogauit vti adoleſcētior et a populi ſuffragiȷs integer etati cōce

deret mamerti. Addūt aliqui ꝙ etiam habuerit ſupinum q̄ſitum penulti ma correpta. ⁊ eſt q̄ſo idem qḋ deſidero. ¶ Sciēdum ſecūdo ꝙ mœreo ꝓ duplici ſcato, īuenit̄ habere duplex p̄teritū. Teſte Priſciano. Nam mœreo ꝓ triſtor ſeu doleo habet mœſt⁹ ſum Sȝ ꝓ ſeruio hȝ merui. ⁊ hoc mō ponit̄ apud Lucanum In caſtris ille merebat. Item mereor hȝ duplex p̄teritū merui ſcȝ de quo in textu. Ut ſi q̇d de te merui ⁊ merit⁹ ſum. Et ſic indr̄nter d̄r merui vel meritusſum Un̄ frequēter legit̄ Bene meritus eſt de republica. male merit⁹ eſt de republica. hoc eſt bona vel mala cōtulit in rem publicam Et formāt mereor ⁊ mereo idem ꝑticipium ſcȝ merēs. ſed diuerſa quātitate. Nam merēs a mereor priorē corripit. et a mœreo ꝓ̇rem ꝓducit. Simili modo dicēdum eſt de ſecūda perſona mœrere. ⁊ infinitiuo mœrere. Un̄ Noli mœrē cęleſtia quādo merere. Item nota ꝙ cōpoſita a mereor q̄ ſunt demereor emereor ꝓmereor malemereor benemereor. etiam hn̄t ui in p̄terito ꝑfecto. ⁊ quādoqȝ meritusſum Et eſt demereri idem qḋ forefacere ſeu nō mereri. ſm ꝙ dicim⁹ aliquem demeruiſſe verbera vel plagas de quo demeritum ⁊ eſt exceſſus ſeu forefactum. vn̄ ſępi⁹ in inſtrumētis publicis ſcribit̄. Fecit hoc in p̄iudicium aliȷs demeritis nō exigentib⁹. Emereor extra meritum ponor. ⁊ amodo nō poſſum mereri In̄ emerit⁹ Ut miles emerit⁹ qui prę ſenio militię vacare nō poteſt ⁊ liberate donat⁹ eſt quos vetuſtiores heraldos nominabāt. Nam apud veteres mereri idem erat qḋ ſeruire. vt in caſtris ſeu militiȷs

Explicit expliciūt dic infit et inquit et inquā
Tautum p̄n̄tis ſunt t̄pis infit et inquit
Nil plus inueni nec ab inquio dicitur inquit
Hoc defectiuū verbum ſȝ dicito ſolum
In quam p̄n̄tis eſt et q̄nqȝ futuri
Inquio quis inquit pluralis imus dabit untqȝ
Am tantum dicūt es ⁊ donare futuꝝ
Et p̄n̄s inque nil plus vult vſus habere

¶ Hic docet cōiugare quinqȝ v̄ba defectiua q̄ ſunt Explicit. infit. inquit. inquam. ⁊ inquio dicēs. ꝙ hę tercię ꝑſonę ſolum inueniūtur in p̄n̄ti indicatiui videlȝ explicit in ſingulari ⁊ expliciūt in pl'i Infit ſolum inuenitur ſub hac tercia ꝑſona ſingularis numeri p̄n̄tis indicatiui. Sil'r inquit qḋ eſt diſtinctum ab inquio Deinde d̄t ꝙ inquā ſolum cōiugatur in p̄n̄ti et i futuro indicatiui nō habēs plures perſonas. poſtremo cōiugat inquio dicēs ꝙ in p̄n̄ti indicatiui dicim⁹. inquio inquis inquit. et pl'r inquim⁹ in-

quiunt. In futuro indicatiui inquam inquies. In preſenti impatiui in-
que. alijs modis ⁊ temporibꝰ caret. ¶ Sciendum Primo ꝙ hec duo ꝟ
ba inquit ⁊ infit inueniūtur quandoqꝫ habere preteritum perfectum indi
catiui. Sepe enim legitur atqꝫ ſic infit id eſt dixit. Item Boetius Tum
ille inquit id ē dixit niſi dicatur ꝙ ibi tempꝰ ſit poſitum pro tempore. Et
ſcribūtur dicta duo verba per t non per d. ¶ Sciēdum Secundo ꝙ in-
quam nō modo eſt preſentis temporis ⁊ futuri temporis, verumetiam p̄
teriti. Sepe enim apud autores in preterito inuenitur. Ut apud Boe-
tium. Sepe vt ſcis inquam id eſt dixi minime ambitionem ⁊c̄. Et coin-
cidit inquam in litteratura cum alijs duabꝰ dictionibꝰ ſcilicet in prepoſi
tione ⁊ quam nomine. Item nota ꝙ inquio inuenitur apud veteres habe
re preteritum imperfectum indicatiui. quia habet participium inquiēs.
teſte Joāne Januēſi modo preteritum in ans vel in ens formatur a pre-
terito imperfecto īdicatiui. Item ꝙuis inquio terminetur in io. eſt tamē
tercie cōiugationis. quia i ante mus in prima perſona corripit̃. ſed aio eſt
quarte. quia producit i ante mus ¶ Vocabula ſatis nota ſunt. Explicit
fœliciter. Infit id eſt dicit Inquit inquam inqtio eſt loqui

Js it declines auſim pluraliter auſint

¶ Sūma eſt auſim in ſecūda pſona hꝫ auſis in tercia auſit ⁊ hoc in nume-
ro ſingulari. in pl'i ꝟo auſint tm̄ ceteris tpibꝰ caret. ¶ Hic nota ꝙ auſim
eſt pn̄tis ⁊ p̄teriti impfecti temporis optatiui modi ⁊ p̄teriti impfecti cō-
iunctiui. volūt tamen aliqui quod ſit futuri optatiui ⁊ pn̄tis cōiunctiui ſi
gnificans id quod auſus ſim. Inuenit̃ quoqꝫ auſim poſitum pro pn̄ti īdi
catiui. Un̄ Sepius legit̃ non auſim dicē. i. non audeo. Item inuenit̃ du-
plex auſis vnum ab auſim, alterꝝ ab auſus a um qđ eſt audax.

Deqꝫ vale quidam dixere valete valeto
Atqꝫ valetote quidam dixere valere
Sic formatur aue nil plus poteris reperire
Proceſſu ſimili ſalue formare decebit

¶ Hic docet cōiugare tria verba defectiua que ſunt Salue Aue Vale.
dicens. ꝙ in ſecunda perſona pn̄tis temporis impatiui. dicitur va le ſalu
aue in ſingulari. in plurali vero valete. auete. ſaluete. ⁊ ī futuro valeto. aue
to ſalueto in ſingulari. in plurali valetote ſaluetote auetote. ⁊ dico in plu-
rali valetote ſaluetote auetote. quia quamuis vſu non. tamen arte habe-
ant. Item inueniuntur habere infinitiuum. vt ſaluere valere auere. Item
Horatius. Urbis amatorem fuſcum ſaluere iubemus. Unde ſcribitur
in calce epiſtole vale. et Joānem ſaluere iubeto. inueniūtur quoqꝫ habere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

futurꝫ indicatiui. vt Saluebis valebis. Vñ etiam in calce epiſtolarꝫ valebis mi Jacobe ⁊ me mutuo diliges. Vñ Martialis. Cū mihi pinguis erit turtur. lactuca valebis. ¶ Sciēdum Primo ꝙ vale inuenitꝰ habere futurum optatiui ſub tercijs perſonis. vt valeat valeāt. Vñ Comicꝰ Valeāt qui inter nos diſſidiū volūt. Et apud Ciceronem q̄ nulla gratia nulla hominum charitate teneatur valeat. Qđ exponit Lactantiꝰ pro abeat ⁊ recedat. q̄uis quidam dicāt valeat valeāt id ſignificare quod pereat pereāt. Hoc mō etiam cum de mortuis ſermo fit dicimꝰ valeant. ¶ Hic nota ꝙ hec tria ꝟba poſita in textu talem habent differētiam Aue dicit ſalutationem veniētis. Vale recedentis. Salue veniētis ⁊ recedentis. ſub quo etiam ſaluto ſalutas ſalutare. Vñ Virgiliꝰ. Inqꝫ ſalutatam linquis Exempla alia ſunt hec p̄mo Virgilij. Et longum formoſe vale vale inquit Jolla. Item Ciceronis. Vale mi curio ⁊ ſalue. Item Virgiliꝰ. Salue etenim mihi maxime Palla. De differentia horum verborum ſunt tales verſus. Dicit aue veniens de iure valeqꝫ recedens. Hoc verbum ſalue comp̄hendit aueqꝫ valeqꝫ. ¶ Sciēdum Secūdo ꝙ valeo quandoqꝫ participat cum vale defectiuo. ſed oppoſitam habet ſignificationem. Eſt em̄ valeo verbum medium. Unde dr. Bene valeo. male valeo. Ita valitudo eſt nomen medium. Dicitur etiam bona valitudo. Ita valēs. Unde Cicero. Valitudinem tuam cura diligenter. Item Cicero de oratore vbi valēs pro infirmo accipitur. Sicut medico diligēter priuſq̄ꝫ conetur egro adhibere medicinam. non ſolum morbus eius cui mederi volet. ſed etiam conſuetudo valētis ⁊ natura corporis cognoſcēda eſt. Item de aue Martialis. Dicere de libycis reduci tibi gentibꝰ Afer. Continuis volui quinqꝫ diebus aue Non vacat aut dormit dictum bis terqꝫ reuerſo. Jam ſatis eſt non vis Afer auere vale ¶ Sciendum Tercio ꝙ inuenitur multiplex aue. Primo aue ab aueo. Secundo defectiuū de quo in littera. Tercio ab auus. Quarto ab aua pro quo ⁊ auia. Quinto ab auis. Sexto vt ſint due dictiones vt ſatis ſuperius dictum eſt. Item inuenitur vale defectiuū et vale a valeo. Sic ſalue defectiuum ⁊ ſalue a ſaluus. etiam a nomine ſalua.

Aio dic is it unt plurali ſociabo
Sic per p̄teritum lector diſcurre ſecūdum
Inuenitur ai per pn̄s imperatiui

¶ Aio ſic cōiugaꝰ. Ego aio tu ais ille ait. ⁊ plꝛr illi aiūt. Preterito imperfecto aiebam aiebas aiebat. ⁊ plꝛr aiebant. vel aibam. Vñ Actius quibus nam te aibant ortum locis. In imp̄atiuo ai. Alijs temporibus caret ſm autorem. ¶ Sciēdum ꝙ aliqui per preteritum ſcđm intelligūt preteri-

tum perfectum illo tamē non obſtāte aio inuenit̄ habere ai in p̄terito pfcō
indicatiui aiſti ait. ꝛpl'r aierūt. Vn̄ beatus Aug⁹. Humilitatis ſignum
probaſti dn̄e cum aiſti talium em̄ eſt regnum celorū. Et apud Comicū.
Aliquot homīes mihi aierunt. Hodie meam gnatam nubere tuo gnato.
Inuenit̄ ꝛ ſepe in euāgelio. ait. i. dixit. Ait illi pylat⁹. Qua in re ſi per p̄te
ritum intelligat̄ impfectum p̄teritum tūc ſecūdum eſt adiectiuū ad p̄teri
tum. Si v̄o p̄teritum pfectum tūc eſt ſcd̄m adiectiuū ad temp⁹. Eſt tā
mē animaduertēdum q̄ aliꝗ cōiugant hoc p̄teritum impfcm̄ regulariter
ex toto. vt aiebam bas bat. ꝛplr bam⁹ batis bant. ꝛ formāt inde aiens par
ticipium. ¶ Sciendum q̄ inuenit̄ ai p̄teritum ai impatiu⁰ et vtrūqȝ ab
aio item ai interiectio. Item inuenit̄ adhuc vnum v̄bum defectiuū videlȝ
meio qd̄ eſt idem qd̄ mingo ꝛ ꝯiugat̄ Meio meis meit. ꝛpl'r meiūt Pre
terito impfecto meiebam meiebas bat. ꝛpl'r meiebam⁹ batis bāt. Futuro
indicatiui meiam. Impatiuo meiat ꝛ meiāt ſub terciꝗs pſonis ſub ſecūda
vero pl'is numeri meite. In p̄nti cōiunctiui meiat. In infinitiuo meire
¶ Sciēdum ſecūdo q̄ vbicūqȝ in hoc v̄bo aio ꝛ meio poſt i ſequit̄ alia vo
calis p̄cedens i pducit̄ p regulam. Dum teneāt ꝛc̄. vbi v̄o conſonās corri
pit̄. Item aio cui⁹ declinatio in vſu frequēti nō eſt quarte cōiugatiōis eſſe
oſtendit̄. ꝛ ab impatiuo in i termiato. Hic em̄ prob⁹ de dubio pfecto tra
ctās oſtendit. Nemini ptuliſſe. An nota eſt ſpōſa pregnās aut ai aut ne
ga. et a p̄terito impfcō aibam qd̄ in hac ꝯiugatiōe fieri ſolet

Et faxo faxis faxit. dic et cedo pro dic

¶ Hoc v̄bum faxo ſic cōiugandum eſt. Faxo faxis faxit. nec hȝ plura tē
pora neqȝ plures pſonas ſcd̄m autorem. Tūc ſubdit q̄ cedo pro dic habȝ
dūtaxat vnam perſonam que ꝗ̄uis voce videatur p̄ma. eſt tamē re hoc eſt
ſignificatiōe ſecūda. nec habet plura tempora ¶ Sciēdum Primo q̄ eti
am inuenit̄ faxo habere terciā perſonam faxint pl'is numeri. quam tamē
quidam dicunt venire a faxim is it. ꝛpl'r faxint. qd̄ etiam inuenit̄ valens
id quod faxo. Vn̄ faxint ſuperbi. Et ē faxo futuri temporis optatiui mo
di p̄cās id quod faciam. Vt apud Naſonem. Fallat eum faxo id eſt faciā
Etiam p impatiuo accipit̄. Vt apud Alanum. Dum curuare potes et
curuam reddere virgam. Faxis vt ad libitum ſtet tua planta tuū. faxis id
eſt fac. Hic em̄ apud Aeneam capit̄ optatiue. Vt faxit deus vt ſit ei vita
cornicis ꝛ dies Neſtoris ac Auguſti Ceſaris foelices ſucceſſus faxit hoc
eſt faciat ¶ Sciēdum Secūdo q̄ cedo defectiuū eſt ſecūde perſone impe
ratiui modi. Inuenitur tamen cede pro eodem habens in plurali cedite.
Vnde Comicus. Quid te ergo aliud ſollicitat cede. preterea q̄ aliqui di
cunt Alexandrū voluiſſe cedo cōiugari ſicut faxo. Item cedo pro aio prio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

rem corripit. Vñ Pro dic dico cedo cum dono locum tibi cedo

¶ Quattuor in verbis ſunt formę.

¶ Hic vult determiare de quattuor formis v̄boꝝ. ⁊ d't q̄ formę v̄borum
quattuor ſunt ſcz. pfecta. meditatiua. inchoatiua ⁊ frequētatiua. Verbū
autem eſt alicui⁹ formę qd' ab aliquo formaṫ. Et ab alijs Autorib⁹ plu-
res ab iſtis quattuor formis ponūtur ſcz imitatiua. diminutiua. deſidera-
tiua ⁊ apparitatiua. ſed ſolum quattuor vſitatę ſunt Verba imitatiuę for
mę ſunt illa q̄ id ſ̄cant qd' ſua p̄mitiua cum imitatiōe quadam. vt a patre
patriſſo. a gręco gręciſſo. ⁊ etiaꝫ gręcor a gręco. a philoſopho philoſophor
A grego gregor. a poeta poetor. a matro matriſſo vel matrizo qꝛ ꝫ valet
ſſ geminatū. a capra capriſſo. Vnde Aeſop⁹. Caprizas gutture falſo. Et
ſcd'm Joānem Januēſem. Oīa iſta imitatiua in ſo quondā ſcribebanṫ p
duplex ſſ vt patriſſo matriſſo. Et formātur tam a proprijs q̄ȝ ab appellati-
uis Verbi grā. a Nerone neroniſſo. a iudeo iudaiſſo. Jnueniūtur tamen
nōnulla v̄ba in huiōi terminatiōe q̄ nō ſunt imitatiuę formę. igiṫ non oīa
in ſo ſunt imitatiuę formę. vt bombiſo. mulieriſo. pueriſo. ſtulti'o. Jtem q̄
dam nomīa ſunt imitatiuę formę. de quib⁹ hanc regulam accipe Omnia
nomīa in aſter imitationē rei p̄mitiuę ſ̄cāt. excoeptis duob⁹ quę diminu
tionem importāt. Exemplum de regula Paracitaſter q̄ imitaṫ mores pa
racitarum. Philoſophaſter q̄ imitaṫ Ariſtotelem in omnib⁹. Tulliaſter
Antoniaſter Nicolaſter. Exemplum de exceptiōe. Caluaſter parum cal
uus. Surdaſter parum ſurd⁹ ¶ Jtem in ſo v̄ba imitatiua penultimam
producūt ſiue p duplex ſſ ſcribātur ſiue nō. ſcribi nāqꝫ pn̄t per ꝫ aut per ſſ
geminatum. ¶ Verba deſideratiuę formę q̄ importāt deſiderium cum ſu
is primitiuis id eſt ſ̄cāt per cupere ire ad rem primitiui. ⁊ in ſo terminanṫ
Vt viſo id eſt vado ad videndum. Reuiſam parentes id eſt ibo ad viden-
dum parentes. Et hoc manifeſte dicit Viſito ei⁹ frequentatiuū. vt Vo-
lo viſitare parētes id eſt ad videndum ire. Jtem Accerſo eſt ire ad vocan
dum. Capeſſo eſt ire ad capiēdum. Et ſępe ſolēt poni pro primitiuis Ve
viſo id eſt video. Miſſi ſunt legati viſendi cauſa id eſt vt videāt. nō vt cu-
piāt videre Et cum nō accipiūtur pro p̄mitiuo ſ̄cāt ire ad talem rem pri-
mitiui. Vñ accerſi ſymonem. ⁊ p eodem acceſſo vl' accerſio. ¶ Verba di
minutiuę formę quę id ſ̄cant quod ſua primitiua cum quadam diminu
tione ⁊ in lo terminātur. non tamē omnia in lo ſunt diminutiua. Exem-
plum de regula. Sorbillo id eſt parum ſorbeo A caluo cauillo A bibo bi
billo A dormio dormillo. ¶ Verba apparatiuę formę ſcd'm Catholicon
ſunt verba in co ⁊ ſignificant apparitionem actionis rei ſui primitiui. Et
deſcendūt aut ab actiuis aut a neutris ⁊ formātur a ſecunda perſona prę-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſentis temporis indicatiui modi extrema parte vltimę ſyllabe mutata in
i correptam ⁊ addita co. Exemplum vt a vello vellis venit vellico A fo-
dio fodis venit fodico. ab albo albico. Vt apud Horatium Nec prata ca-
nis albicant pruinis. De Cedo idem Cedo cuium puerum hic poſuiſti Et
in ſacra ſcriptura. Vir armentarius ego ⁊ vellicans ſicomorum id eſt ap-
pareo euellere ſicomorum. Item a dormio dormico. Item verba imitati-
uę formę apparitatiuę ⁊ diminutiuę ſunt primę cōiugationis. ſed verba
deſideratiuę formę ſunt tercię. Et ab omni verbo cuiuſlibet cōiugationis
poteſt formari verbum in ſo deſideratiuę formę. vt a leuo leuaſſo. Vn̄ Ci-
cero. O tite ſiquid ego adiuto curam ve leuaſſo A doceo doceſſo. A facio
faceſſo. Item omnia ꝟba cuiuſlibet formę pn̄t poni ꝑfectis.

Pręteritiſqꝫ
Dic incœptiuam meditatiuamqꝫ carere
Eſurijt tn̄ inuenies et parturierunt
Ex verbis illas ꝑfectis credimus ortas
Queqꝫ frequēter agis etiam formātur ab illis
Atqꝫ prior ſit ei data declinatio verbi
Ex o ſupīi decet o formare ſupini
Sic curro curſo formabit nectoqꝫ nexo
Si tn̄ a longa ſit in illis ante ſupīa
Hanc in i mutabis formās et eam breuiabis
Sic rogo dat rogito. ſic aptito fiet ab apto
Sed ſi ꝑfecti ſit p̄teritum retinens gi
Tunc ex perſona p̄ntis deme ſecunda
S et to iungas legito ſic ex lego formas

¶ Verba inchoatiuę formę ⁊ meditatiuę carent pręteritis. duobus ex-
coeptis. vt Eſurio eſuriui vel eſurij Parturio parturiui vel parturij Vt
ibi. Beati qui non parturierunt. Item Petrus helię tamen inquit. Ver-
ba inchoatiua habent preterita ſuorum verborum perfectorum. Unde
pręteritis proprijs dic incoeptiua carere. Sed perfectorum retinent, nō
nulla ſuorum. Cum pręſens tempus perfectus ſubtrahit vſus. Sit tibi
noteſco pro teſte ſeneſco quieſco. Quę ſenuit faciunt et nouit atqꝫ quieuit
¶ Item verba omnium formarum a verbis perfectis formantur. pri-
mo Omnia verba frequentatiuę formę ſunt primę coniugationis. ⁊ for-

mant̄ ab vltimo ſupino mutādo u i o. vt curro curſum curſu v in o fit curſo. Tūc ſubdit autor ꝙ ſi tale ꝟbum habuerit a lōgam in penultima ſupini tūc a mutat̄ in i breuem addēdo to. vt amo amatum. inde amito. rogo rogatum. inde rogito. Deinde. ꝙ ſi ꝟbum habuerit gi in p̄terito tūc formatur frequētatiuū a ſecūda pſona p̄ntis indicatiui modi deponēdo s ⁊ addendo t. vt lego legis. inde legito Ago agis. inde agito Frāgo gis. inde frangito. Tūc excipit iſta Sciſcitor ſcitor ⁊c̄. q̄ etiam irregulariter formātur. Hic ptz ꝙ triplex eſt modꝰ faciendi frequētatiua. p̄ma regula eſt de omni cōiugatione. ibi (Ex v ſup̄mi) ſecūda de ꝟbis p̄me ꝯiugatiōis. ibi (Sz ſi pfectum) Et intelligit̄ de ꝟbis tercię ꝯiu. ¶ Sciēdum ꝙ qn̄qꝫ iſta ꝟba formant̄ a ꝟbis carentibꝰ ſupia acſi haberent ſupina vt a lateo latito. Itē verba frequētatiuę formę hn̄t triplicem terminationē vel terminuātur in to vel in xo vel in ſo. ¶ Sciēdum ꝙ iſtę formatiōes intelligunt̄ etiam de verbis deponētalibꝰ ⁊ cōmunibꝰ qđ per Alexandꝝ ptz exēplificātē. ibi. Sciſcitor. Exemplum de deponētibꝰ. vt complector. Vn̄ complexor aris A minor minito. Vn̄ Domꝰ ſe caſuram minitat A luctor luctitor. ⁊ qn̄qꝫ mutat vocem p̄mitiui quādoqꝫ nō. ¶ Pretēa circa regulam vbi dicit (A longam) eſt aīaduertēdum ꝙ ſi dicēt a breuem. a maneret intacta vt datum. inde dato. ſtatum. inde ſtato. ⁊ nō dito ſtito. Silr̄ compoſita a do prime vt circūdatum Vn̄ circūdato. Item regula habet ītelligi de verbis polyſyllabis qꝛ monoſyll'a ſeruāt a. vt a no nas nato natas. a flo flatū flato. Exemplum de regula. volatum Vn̄ volito. a clamo clamito. a poto potito etiam potiſſo. ⁊ ſcat duo potiſſo as vnum eſt frequēter potare. alterū eſt qđ eſt diminutiuū ſcās teutonice proeuen. Item ab vno frequētatiuo poteſt formari aliud. vt a lego legito as ꝑ primā regulam Vn̄ lectito. a mitto miſſo Vn̄ miſſito. Vt data eſt occaſio vltro citroqꝫ miſſitandi. Item ſi verba frequētatiua ſint formata a verbis actiuis habēt paſſiua more actiuorum. ſed ſi veniant a neutris non habent paſſiua. vt a rogito rogitor. a curro curſo ⁊ non curſor

Sciſcitor et ſcitor dices et q̄rito ſector

¶ Iſta ꝟba excipiunt̄ a p̄ma regula p̄tacta qꝛ irregularit̄ formant̄ Sciſcitor em̄ format̄ a ſciſco ⁊ dꝫet formari a ſupio ⁊ deponit̄ vltia lr̄a ſcdę pſone de ſciſco ⁊ addit̄ tor. ⁊ format̄ irregularit̄ primo quātū ad formationē Scđo quantū ad vocē qꝛ p̄mitiuū in o iſtud i or terminat̄ Tercio mutatiōe ſcati Sciſco em̄ ſcire ē. ſꝫ ſciſcitor inq̄ro. Item ſcitor ꝓ tāto ē irregulare qꝛ mutat vocem p̄mitiui ⁊ venit a ſcio ſcitū. Item Queritor eſt irregulare. qꝛ format̄ a ſecūda pſona ⁊ non ab vltimo ſupino. Et iſtud fit ad drām ꝟbi q̄ſito as qđ venit a q̄ro. Sector ē irregulare qꝛ format̄ ab vltio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

ſupino ꝑ ſyncopam .nam ſector dicimꝰ proſecutor ⁊ eſt ꝑme cõiugatiõis
Vñ ⁊ ſecto inuenit de ſeco. ¶ Sciēdū ꝙ ſub his comꝑhendūtur ⁊ alia ir
regulariter formata. vt fluito a fluo. pluito a pluo. tundito a tundo. velli-
to a vello. tuto actiuum vel tutor deponens a tuor. noſcito a noſco. ęgroto
ab ęgreo.

Hanc incœptiuam formam veteres poſuere
Eo cum pſona pñtis deme ſecunda
Verbi pfecti decet hinc exemplificari
Ferues ferueſco dat norma tepeſqꝫ tepeſco
Sꝫ dices hiſco cum regula format hiaſco
Hanc declinari faciet tibi tercia uerbi

¶ Hic docet de ꝟbis inchoatiuę formę. ⁊ ſnīa eſt ꝙ debēt formari a ſecun
da pſona pñtis indicatiui deponēdo s et addendo co: vt ferueo ferues. Jñ
ferueſco. ⁊ formant ab omnibꝰ verbis cuiuſcūqꝫ ꝯiugatiõis fuerint ſpecia
liter tamē a ꝟbis neutralibꝰ ſecūdę ꝯiugatiõis. Exemplum de ꝑma cõiu
gatiõe. labo as. Jñ labaſco is ere. a flāmo flāmaſco. De ſecūda. a tepeo tepe
ſco. De tercia Cupio cupiſco. De quarta Dormio dormiſco Jgnio igniſ-
co. Jtem ꝟba iſta inchoatiue formę ꝑcāt id qꝺ ſua ꝑmitiua cum quadam
inchoatiõe etiam ꝑcāt augmētationem. vt ęgreſcit. i. ęgrior fit. Joannes
ęgreſcit medendo. Qui ſordet ſordeſcit adhuc. maria icipiūt tumeſcere agi
tata. Et ſic aliqua ꝑcāt incremētum vel augmētationem. Ego idies mar
ceſco. i. macrior fio. ⁊ plerūqꝫ ꝑcāt idem qꝺ compoſita cū fio. vt Caleſco ca
lefio Sordeſco ſordefio Pateſco patefio. Tūc ibi(Sꝫ dices hiſco ⁊c̃)
¶ Sña eſt Hiſco inchoatiuū a regula ꝑdicta excipit. qꝛ irregularit̃ for
mat a ſuo ꝟbo pfecto ſcꝫ hio as qꝺ regularit̃ formaret hiaſco nūc aūt hiſco
Et ſunt oīa inchoatiuę formę ꝟba tercię ꝯiugatiõis. vt ibi. Hāc declina-
ri faciet tibi tercia ꝟbi. ¶ Pro vocabulis. Marceſcē eſt incipe marcē vel
dicit macreſcē. Crebreſcere vel crebeſcē ꝑcat wt comen. Dicit eīn indiffe-
rēter macreo vel marceo Crebreo vel crebeo. Hio as ꝑcat oſſitare ghapen
Jo. vero Jouis fuit Juachi argiuorum regis filia a Joue ardenter amata
De qua Ouidius libro metamorphoſeon ꝑmo. Omnia ptractauit hęc
cum ad ęgyptios pergeret dicta fuit Jſis et Oſiri Jouis filio ꝙ̃ poſt mor
tem dictꝰ fuit Apis nupſit. Hio eſt os aperire ad loquendum aliqñ ſolet
nāqꝫ attribui homibꝰ per negationem. vt coram illo nõ auderes hiſcere. i.
loqui. Jtem terra dehiſcit. i. aperit. Jtem multa ſunt ꝟba hñtia termina-
tionem ꝟboꝝ inchoatiuę formę quę tamē nõ ſunt

Jn meditatiuis fiet formatio talis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Verbi ſupremū perfecti pone ſupinum
Et finem breuia cum quo rio ſit ſociata
Parturio facere ſic debes eſurioqʒ
Verborumqʒ data ſit declinatio quarta;

¶ Nota de ꝟbis meditatiuis Meditiuę formę ꝟba formant ab vltimo ſupino addendo rio. ⁊ ſemꝑ ſunt quartę ꝯiugatiōis ⁊ vltima ſyllaba corripiēda eſt. vt a pario partu parturio. ab edo eſu eſurio. Item dr̄ notāter in textu ꝙ formatio eoꝝ fit ab vltimo ſupino. qꝛ quędam inueniūtur habere eandem terminationem tamē non formātur ab illo ſupino nec ſunt ꝟba meditatiuę formę. vt prurio. ligurio. luxurio. ſcaturio. Item omnia ꝟba meditatiuę formę in oībus tꝑibus ⁊ pſonis v corripiūt. vt lecturio lecturis. eſurio eſuris. Et oīa ꝟba iſtis ſimilia in voce etiam ipſis ſunt ſimilia in quantitate Vt ſcaturio ſcaturis. luxurio luxuris. Item verba meditatiuę formę ſignificāt id quod ſua perfecta cum quodam affectu vel deſiderio. Quintilianꝰ Pater filios eſurit id eſt cupit edere. Eſurio edere cupio. Item Cicero ꝙ diu parturijt animus veſter. aliquando pariat hoc ē quod cupiuit diu de ſe parere. Valerius item In cōclauibꝰ die tota ſedet et cœnaturit id eſt cupit cœnare ⁊ comedere. Quādoqʒ etiam poni ſolent meditatiua verba ꝓ ſimplicibus vt parturio pro pario. vt Beati qui non parturierunt.

¶ Finiunt ſuper Prima parte doctrinalis Alexandri venerabilis Joannis ſynthen copulata Dauentrię ſumma diligentia nouiter emendata et Impreſſa Anno domini. M. cccc. xcv. Triceſima Octobris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Pometus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 77